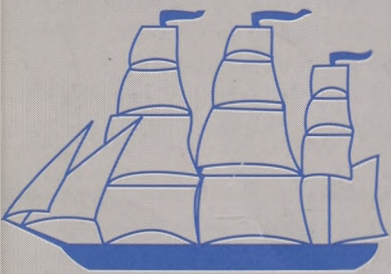

Driemaster

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

Monarchie

Jaargang 45

Nummer 1

Jan/febr 1993

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

De Vliegende Hollander

DRIEMASTER

Driemaster is het onafhankelijke orgaan van de Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie. Publicaties in Driemaster geven niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie of van het hoofdbestuur weer.

Hoofdredacteur

Marten van de Kraats
Van Eeghenstraat 87
1071 EX Amsterdam
(020-6759893)

Redactie

Folkert Bolkestein (eindredacteur),
Dries van Bergeijk (fotoredacteur),
Joris Dik, Eddie Habben Jansen,
Yair Pinto, Melvin Schut,
Robbert Jan Sabel (hb-auditor).

**Uiterste inleverdatum voor het
volgende nummer:
maandag 15 februari 1993**

Alle kopij kan op diskette
(WP 4.2, 5.0 of 5.1)

worden gezonden naar:

Redactie Driemaster
p.a. Algemeen Secretariaat JOVD
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam

Foto's:

Dries van Bergeijk: pag.3
Min. Justitie: pag.8

Druk:

Dinky Druk, Den Helder

ISSN 0167-0786

Er zijn deze eeuw heel wat monarchieën gesneuveld. In bijna alle gevallen kreeg een belangrijk deel van de bevolking er later spijt van. In de landen waar op het moment nog een monarch 'heerst', praktisch altijd binnen het keurslijf van een constitutie, vindt de monarchie een breed draagvlak binnen de bevolking.

Over de voor- en nadelen van de monarchie zijn de afgelopen eeuwen complete bibliotheken gevuld. Twee argumenten ten nadele van de monarchie voeren de boventoon. Allereerst het principieel republikeinse, ten tweede een praktisch argument. Dit praktische argument, mijns inziens het meest steekhoudend, is dat je in het geval van erfopvolging sterk afhankelijk bent van de kwaliteiten van de eerstgeborene. Zelfs koningskinderen zijn tenslotte niet altijd volmaakt. Heeft dat laatste in de praktijk tot daadwerkelijke problemen geleid? Ik waag het te betwijfelen. Enige excessen daargelaten werd de eventuele ongeschiktheid van de monarch doorgaans opgevangen door capabeler mensen aan het hof of in het uiterste geval door een paleisrevolutie...

Het grote voordeel van de (constitutionele) monarchie is de relatieve stabiliteit die zij met zich meebrengt. Het blote feit dat er iemand is die boven alle partijen staat kan met name in crisissituaties erg prettig zijn. Dit voordeel is zo groot dat ik ervoor zou willen pleiten in sommige gebieden over te gaan tot de (her)invoering van de monarchie. Hierbij denk ik dan met name aan het Habsburgse Rijk.

Het Habsburgse rijk spatte in 1918 mede onder druk van President Wilson van de Verenigde Staten uiteen in allerlei zwakke staatjes, welke toentertijd enkel konden bestaan bij de gratie van de zwakte van het Duitse en het Russische Rijk. Zulks was echter niet het enige probleem in deze staatjes. Groter waren de kwesties van etnische aard, doch daarover hoef ik de krantelezer van vandaag de dag niet nader in te lichten. Gedurende de achtenzestigjarige heerschappij van Franz Josef II was dit gebied, dat tussen de wereldoorlogen en de afgelopen paar jaar een wespennest van etnische conflicten was, een redelijk rustig en stabiel keizerrijk. Het was het land van Kafka, Freud, Von Hofmannsthal, Wittgenstein, Mahler en vele andere grootheden. Het was een rijk dat ook nu nog tot de verbeelding spreekt. En waarom was het toen geen door etnische oorlogen geteisterd gebied? Omdat voor alle onderdanen van het Rijk, hoe groot de onderlinge spanningen en verschillen ook mochten zijn, een ding als een paal boven water stond: Franz Josef was hun Keizer.

Het huis Von Habsburg-Lotharingen is nog niet uitgestorven. Dat is maar goed ook, deze familie zou immers in de nabije toekomst nog een belangrijke rol kunnen spelen bij een ook in Oostelijk Europa op termijn noodzakelijke staatkundige eenwording. Ik geloof in de toekomst van de monarchie.

Voorzitter

Nu 1993 weer met het nodige kabaal is ingeluid, lijkt het verkiezingscircus van 1994 plotseling een stuk dichterbij te zijn gekomen. Nederland gaat dat jaar maar liefst drie keer naar de stembus. Althans, dat is te hopen. Want volgens cijfers van het Sociaal en Cultureel Planbureau heeft bijna de helft van de stemgerechtigden in Nederland een afkeer van het politieke bedrijf. Een situatie waaraan ook dit kabinet het nodige heeft bijgedragen.

De met veel tam-tam aangekondigde Sociale vernieuwing bleek slechts een reclame-slogan, minister Kok betaalde RTL 4 om zich te laten interviewen, het geruchtmakende rapport van de Commissie Meijer werd onmiddellijk in de papierversnipperaars gestopt door opdrachtgever minister Ter Beek, het Plan Simons voor de gezondheidszorg liep vast, verkeersminister May-Weggen werd betrappt terwijl zij met 160 kilometer per uur over de weg raasde, ondanks alle retoriek over criminaliteitsbestrijding scoorde Nederland onrustbarend hoog in de Slachtoffer-enquête van de Verenigde Naties, nog steeds laat het kabinet de WAO'ers in onzekerheid bungelen, en de minister voor Ontwikkelingssamenwerking eiste in de Tweede Kamer dat hij als "politieke loser" bestempeld zou worden.

Politiek is vormgeven aan de toekomst van de samenleving. Daarbij is steun vanuit die samenleving onontbeerlijk. Die steun wordt slechts verkregen door op een eerlijke en open manier politiek te bedrijven. Niet in de

sprekwoordelijke achterkamer maar in het Parlement. Geen commissies inhuren om standpunten te laten innemen maar zelf aangeven waar je voor staat. En samenhang aanbrengen in politieke discussies, zodat de burger kan zien welke gevolgen het Verdrag van Maastricht kan hebben voor het leefklimaat in de eigen straat.

Binnen afzienbare tijd zullen de partijen hun verkiezingsprogramma's gaan schrijven, publiceren, bediscussiëren en vaststellen. Ik hoop dat de kiezer - om in het stemlokaal een gedegen keuze te kunnen maken - de moeite neemt zich te verdiepen in de voor buitenstaanders onbegrijpelijke specialistentaal. De VVD heeft iets nieuws bedacht: het partijprogramma voor de Tweede Kamerverkiezingen zal uit maximaal vijftien punten bestaan. Klare taal, zal fractieleider Bolkestein denken. Zo weet de kiezer tenminste wat hij in grote lijnen van de nieuwe VVD-fractie verwachten mag. Het lijkt mij een goede aanzet om de veelbesproken kloof tussen politiek en burger te verkleinen.

Ook de JOVD maakt zich helaas nog te regelmatig schuldig aan politieke discussies die door hun gedetailleerdheid eerder een afschrikkende dan wervende werking hebben. Natuurlijk is het belangrijk om zo gedegen mogelijk te discussiëren, maar tegelijkertijd moet juist een politieke jongerenorganisatie zich in grotere mate met principiële discussies bezig houden. Want juist daar lijkt de Haagse politiek niet meer aan toe te komen. Zó kan een organisatie als de JOVD haar traditionele rol van "luis in de pels" van wat men de moederpartij noemt waarmaken. Als de "waakhond van het liberalisme" VVD en D66 confronteren met frisse liberale standpunten die niet zijn vervuld door praktische Haagse politieke gebruiken. Niet voor niets zal het Politieke Kernprogramma (PKP), dat in november 1993 door de Algemene Vergadering zal worden vastgesteld, niet bestaan uit honderden stellingen maar uit ongeveer vijftien fundamentele uitgangspunten.

Ik hoop dat zo'n fundamentele politieke discussie in de JOVD ertoe leidt dat nog meer mensen daaraan zullen deelnemen. Hoe belangrijk organisatie en vorming & scholing ook zijn, de JOVD blijft een *politieke* organisatie. De nieuwe aanpak die door het polit-bureau van het hoofdbestuur wordt gehanteerd moet medio 1993 de nodige zoete vruchten afwerpen. Laat het één van onze goede voornemens zijn daar vol enthousiasme de schouders onder te zetten. Ik wens u een in alle opzichten fantastisch nieuw jaar.

Koen Petersen

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

Algemeen Secretariaat
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam
020-6242000
020-6264357 (fax)

Hoofdbestuur

Voorzitter

Koen Petersen (020-6202913)
Marnixstraat 229f
1015 WD Amsterdam

Algemeen Secretaris

Karen Anne Hebben (071-123439)
Haarlemmerstraat 258
2312 GK Leiden

Penningmeester

Michael Abraham (010-4653595)
Gravin Adelastraat 68
3032 HA Rotterdam

Vice-voorzitter Politiek

Marco Frijlink (085-643218)
Vijverlaan 5
6881 HJ Velp

Vice-voorzitter Organisatie

Eric Hoogenboezem (071-125863)
Kolffmakersteeg 13a
2311 VE Leiden

Internationaal Secretaris

Peter Hietink (010-4148190)
Adamshofstraat 130a
3061 ZJ Rotterdam

Secretaris Vorming & Scholing

Margaret Penders (040-4148190)
Hertog Jan I Laan 98
5619 SG Eindhoven

Secretaris PR & Voorlichting

Robbert Jan Sabel (02522-20134)
Sportparkweg 12
2172 VN Sassenheim

Secretaris Organisatie

Annemieke Brons (02526-72091)
Sikkelstraat 31
2151 CN Nieuw Vennepe

Politiek Secretaris I

Arthur Kocken (030-881490)
Julianaweg 390
3523 XM Utrecht

Politiek Secretaris II

Stan Stevens (076-221203)
Molenslag 60
4817 GZ Breda

IN MEMORIAM

Huub H. Jacobse

Zeist 6 juli 1925 - Amsterdam 15 januari 1993

Vrijdag 15 januari overleed op 67-jarige leeftijd Huub Jacobse. De JOVD en het liberalisme verliezen een inspirerend voorman.

Huub Jacobse heeft veel voor de JOVD betekend, als voorzitter (van 1956 tot 1959) maar ook later nog, eerst als lid van verdienste (1960) en sinds 1984 als erelid.

Altijd heeft hij het belang ingezien van een onafhankelijke liberale jongerenorganisatie, en zich daar ook voor ingezet. Zo was hij voorzitter van de naar hem vernoemde VVD-JOVD-commissie die verantwoordelijk was voor de eerste samenwerkingsovereenkomst. Als lid van de commissie Van den Berg heeft hij zich sterk gemaakt voor partij-onafhankelijke financiering van politieke jongerenorganisaties.

Hoewel Jacobse aanvankelijk nooit de bedoeling heeft gehad om politiek actief te worden, werd hij door het liberalisme gegrepen, en heeft hij met zijn eigenzinnige kijk op de zaken een bijzondere rol vervuld in liberaal denkend Nederland. Als lid van de Tweede Kamer voor de VVD (van 1977 tot 1986) toonde hij zich een onconventioneel politicus, die zijn liberale principes zelden geweld aandeed, en als een der eersten open stond voor een "paarse" coalitie. Voor dit laatste heeft hij zich eerst als deelnemer en vanaf 1987 als voorzitter van het Des Indes Beraad actief ingezet.

Niet onvermeld mag blijven het voorzitterschap van Jacobse van de stichting Rottumerberaad, waarin veel oud-hoofdbestuurleden van de JOVD zijn verenigd. Deze laatste functie heeft hij helaas nog geen jaar uit kunnen oefenen.

Huub Jacobse heeft een groot deel van zijn leven gewijd aan de politiek, aan het liberalisme. Tot het laatst toe heeft de JOVD daarin bij hem een belangrijke plaats ingenomen. Daarvoor past enkel dankbaarheid.

Het Hoofdbestuur van de Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

Monarchie en mensenrechten

door Eddy Habben Jansen

Volstrekt belachelijk van de JOVD, einde verhaal." Uit de serie "Doorwrochte Betogen" van Leendert Ginjaar. Hij sprak deze wijze woorden als voorzitter van de VVD, op 28 mei 1988, toen hij ter gelegenheid van zijn verjaardag voor de rubriek "Proficiat" in het Stan Huygens-journaal, op pagina 4 van Neerlands volksdagblad, gevraagd werd om een reactie op het kort daarvoor geuite JOVD-standpunt over de monarchie.

Met recht kan worden gezegd dat het toenmalig JOVD-Hoofdbestuur niet eens haar best heeft gedaan het gewraakte standpunt in de pers te lanceren. In een min of meer uitvoerig rapport over de gewenste koers van het Nederlandse liberalisme in het algemeen en de VVD in het bijzonder was er vierenhalf regel aan besteed, gebaseerd op een jaren oud standpunt. Er was niet eens sprake van een glashelder pleidooi voor de republiek.

"Openbare functies dienen door verdienste en niet door geboorte verkregen te worden. Een modern constitutioneel koningschap acht de JOVD vooralsnog aanvaardbaar. De koningin mag geen deel uitmaken van de regering." Het rapport (Liberaal in kort bestek) heeft nooit iemand meer gelezen; de koninklijke passage was dagenlang voorpaginanieuws. Talloze verontruste burgers grepen naar het middel van de ingezonden brief; teken van opperste verontwaardiging.

Ook toen bleek dat de voorstanders van één of andere vorm van monarchie in de riante positie verkeren dat ze hun standpunten nooit, althans maar gebrekkig, hoeven te onderbouwen en toch gelijk krijgen. Ondanks die riante positie veroorzaakt het ter discussie stellen van de monarchie bij velen merkwaardig gedrag. In 1988 werden JOVD-afdelingen door de plaatselijke partijkaders gehanteerd met behulp van de geldkraan. Dat maakt discussie over het onderwerp in politieke zin onmogelijk. En dat terwijl de argu-

menten tegen de monarchie zo aardig en veelzijdig zijn; voor elk wat wils. Voor juristen: artikel 24 van de Grondwet ("Het koningschap wordt erfelijk vervuld door de wettige opvolgers van Koning Willem I, Prins van Oranje-Nassau") is strijdig met artikel 1. Voor Telegraaf-lezers: Beatrix koopt iedere dag een nieuwe jurk van onze belastingcenten. Voor D66'ers: aan de presidentsverkiezingen mag ze gewoon meedoen; dikke kans dat ze wint. Voor democraten: geen wet wordt van kracht zonder haar handtekening. Voor CDA'ers: Lubbers beweert dat ze invloed op hem heeft. Zelfs voor gezagsgetrouwe CD'ers: ze is met een immigrant getrouwd.

Geen discussie mogelijk

Maar argumenten doen niet ter zake. Zoals gezegd: discussie is onmogelijk. We hebben te maken met een bijzonder fenomeen. Een politiek taboe kan het niet zijn; dan zou Rottenberg er al lang iets doms over gezegd hebben. Het is erger. Het zit dieper. Sympathie voor de monarchie is misschien wel een nationaal oerinstinct. Maar is het eigenlijk wel sympathie?

De familie Van Oranje lijkt eerder het willoze slachtoffer te zijn geworden van een merkwaardige mengeling van afgoderij en sadisme. De Oranjes zijn ons zo dierbaar, dat we ze voor eeuwig gevangen hebben genomen. Hun straf is erger dan Gods straf voor hen die Hem haten; die houdt op na de vierde generatie (Deuteronomium 5:9).

Allen die de domme pech hebben te behoren tot het Koninklijk Huis worden materieel beroofd van hun immateriële vrijheden. Openbare uitlatingen behoeven goedkeuring van de RVD-censor, vakantiereizen worden door de regering geboekt, altijd een gezellige rechercheur mee als je gaat stappen, het oplopen van een bekeuring wordt in alle landelijke kranten gepubliceerd, de keuze van een huwelijkspartner is onderwerp van parlementaire discussie. En alles, maar dan ook

alles moet de familie zich laten welgevallen. In 1934 luidde de eerste zin van de Beginselverklaring van de Algemeene Nederlandsche Fascistenbond: "Eerbiediging van het Huis van Oranje, dat het Nederlandsche volk, bij zijn opgroeien in alle leeftijden heeft vergezeld." En dat terwijl Ruud Lubbers ooit met succes bezwaar maakte tegen het gebruik van zijn foto in een advertentie van drogisterij ETOS. Zelfs moet worden betwijfeld of iemand de geportretteerde ooit gevraagd heeft wat ze vond van de afbeelding op het muntgeld. Als je in Huis ten Bosch woont, lijkt Nederland een politiestaat, en wel van het ergste soort. In de doorsnee politiestaat voorkomt een beetje behendigheid veel problemen. Voor de Oranjes is er geen ontkomen aan. In haar memoires schreef Wilhelmina over haar eerste regeringsjaren: "Volgzaam deed ik wat er van mij verlangd werd." Later zijn de verhoudingen binnen de regering overigens grondig veranderd.

Zwarte schapen

Iedere familie heeft zo zijn zwarte schapen en kleine, soms wat grotere, schandalen. Je leert ermee leven, je houdt het keurig voor je. De Majesteit heeft geen keus; alles ligt op straat. Terwijl ze ongetwijfeld liever zou verzwijgen dat haar opa regelmatig vreemd ging, een wat vage halfoom leiding gaf aan de Centrumpartij en zijn vrouw vermoordde, haar moeder ooit in gebedsgenezing geloofde, haar vader zich soms niet ongevoelig toonde voor gunsten en twee van haar zusjes vrijwillig geloven in de Paus. Het komt in de beste families voor.

En toch valt de natie over je heen als je zelfs maar voorzichtig voorstelt deze zo getergde familie met rust te laten, te promoveren tot volwaardige burgers en ingezetenen. "In ons land zou met geen enkel ander geslacht zo'n verhouding kunnen bestaan als met het huis van Oranje het geval is", sprak de redactie van de Telegraaf in haar commentaar ooit vermanend tot de JOVD. Zo subtiel is het volkssadisme: de Oranjes moeten blij zijn, ze zijn uitverkorenen, martelaren, onvervangbaar speelgoed.

Vergelijkbare schendingen van de mensenrechten doen zich overigens ook in andere landen voor. In Groot-Brittannië woont een oudere dame die onlangs een nogal forse belastingaanslag kreeg opgelegd, nadat één van haar zoons zijn echtscheiding aankondigde. En dat terwijl anderen al klaagden bij de invoering van de Poll Tax. Chinese keizers hadden levenslang huisarrest. Een wat stijve katholieke Belg werd door regeringsfunctionarissen onder druk gezet om een document over vruchtafdrijving te ondertekenen, waar 's mans principiële haarbal van oprispte. Hij

wist het vege lijf te redden door tijdelijk ontslag te nemen. De enige Belg met principes werd daarna door de wereld uitgelachen. De Zweedse koningin werd ooit gedwongen naar een speciaal voor haar gecomponeerd nummer van ABBA te luisteren. In Monaco geeft de lokale pers sneller uitsluitsel over zwangerschappen van prinsessen dan een Predictor-test.

Kennelijk is geen sprake van een specifiek Nederlands, dan wel calvinistisch fenomeen. Is het soms een combinatie van eerbied voor gezag en eeuwenlang opgekropte gevoelens van afgunst? Moet bewezen worden dat rijkdom niet gelukkig maakt? Of is er toch slechts sprake van een goed georganiseerde lobby van producenten van oranje kleurstoffen?

Ook de JOVD heeft zich weer laten meesleuren door de oranje massa. Al op 29 mei 1988, een dag nadat Ginjaar zijn wijze woorden sprak, liet het Hoofdbestuur de koningin per telegram weten dat ze aan mocht blijven als staatshoofd. Ten overstaan van het VVD-congres legde JOVD-voorzitter Annette Nijs uit dat het allemaal niet zo bedoeld was. Tevereden sprak Voorhoeve: "Gelukkig heeft de JOVD nu ook gezien dat oranje een mooie kleur is." Over smaak valt niet te twisten. Niettemin is de JOVD een van de weinige organisaties, zo niet de enige, waar politieke discussie over rol van de monarchie nog altijd plaatsvindt. Zelfs in Groen Links worden anti-monarchisten niet echt meer serieus genomen. De JOVD heeft in deze een historische taak, die overigens ook historische wortels kent. Toen Hans Gruijters, VVD-raadslid en oud-voorzitter van de JOVD-afdeling in Amsterdam (en thans burgemeester van het prachtige Lelystad) een uitnodiging ontving voor de trouwreceptie van Beatrix en Claus op 10 maart 1966, besloot hij deze niet te aanvaarden. VVD-leider Toxopeus deed zoals Ginjaar het niet beter had kunnen doen: hij dreigde Gruijters met royement. Deze verliet de partij en richtte later een ander clubje op, D'66 genaamd. In het conflict koos de JOVD de zijde van Gruijters, door te wijzen op diens recht op keuzevrijheid in deze. Een detail van dit incident zal diegenen die zich oprecht zorgen maken over de gevaren van de republikeinse neigingen van de JOVD geruuststellen: namens de JOVD werd de steunbetuiging aan Gruijters verwoord door Hans Wiegel. Het komt in de beste families voor.

Hoera! Hoera! Hoera!

door Folkert Bolkestein

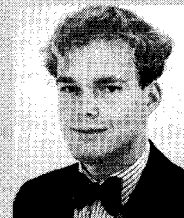
Wie het artikel van Eddy Habben Jansen heeft gelezen springen de tranen in de ogen. Een pagina lang wordt het verdriet van onze soeverein uitgemeten, die geen enkele bewegingsvrijheid kent en door de roddelpers wordt geterroriseerd. En passant wordt Hare Majesteit het recht ontnomen om zelf uit te maken of ze gelukkig is of niet.

Het om principiële redenen ter discussie stellen van de monarchie is schadelijk geweest voor de JOVD en niet ten onrechte. Aan principes op zich heb je namelijk niets, tenzij er mooie dingen uit voortkomen. En dat was dit keer niet het geval. Principes doordrammen slechts omdat het principes zijn en instituten omver halen alleen uit opstandigheid is kinderachtig en dom. De heer Habben Jansen merkt - ten onrechte - op dat er nog nooit een goed argument is gegeven voor het in stand houden van de monarchie. Je eigen liberale principes op zich zijn echter geen overtuigende reden om Hare Majesteit te guillotineren. De constitutionele monarchie brengt overigens wel degelijk voordelen met zich mee.

Ten eerste is de koningin een verpersoonlijking van het staatsgezag en van de staatssoevereiniteit. Zij geeft de burger de indruk dat de staat meer is dan tweehonderd politici die vechtend over straat rollen en hem soms doen twijfelen of de overheid haar gezag wel waard is. Niet

toevallig hebben alle landen waar de monarchie is afgeschaft behoefte getoond aan een persoon die op een koning lijkt, al is het maar voor een paar jaar. Een monarch blijkt een idee te kunnen geven van stabiliteit - en niet ten onrechte. De macht van een koningshuis duurt in principe eeuwig. Terwijl voor andere mensen zaken als politieke macht en geld verdienen het zicht op het landsbelang kunnen vertroebelen, spelen deze voor een monarch geen enkele rol. Hij kan zich geheel aan het regeren wijden, overigens in de wetschap dat hij zich geen blijvende schade aan zijn koningshuis kan permiteren. Helemaal ideaal zou de situatie zijn waarin de monarch diep ongelukkig is met de positie die hij bekleedt (zoals hiernaast beschreven), want dan krijgt machtswellust zeker geen kans. In het Koninkrijk der Nederlanden heeft de koningin weinig invloed in het landsbestuur. Formeel heeft zij slechts invloed op die momenten, waarop er geen adequate regering bestaat. Dit is bij kabinetswisselingen of -crises en in tijden van nationale nood. Juist in deze omstandigheden is de stabiliteit die de monarchie brengt van groot belang. Tijdens de Duitse bezetting heeft de koningin haar waarde ruimschoots bewezen - en wie zal zeggen wanneer dit weer nodig zal zijn? Het is geen wonder dat bijna niemand wil dat de monarchie ter discussie wordt gesteld, aangezien de waarde ervan juist ligt in de zekerheid die zij biedt.

Punt

Nederland anno 1993: er wordt een 06-lijn voor bezorging van kinderpostzegels ingesteld. Anders dan andere jaren. Onze bloedjes van kinderen konden vanwege andere bloedjes van kinderen niet meer veilig met geld op zak over straat, vandaar. Je zou er welhaast de kinderbijslag om afschaffen. En ook zou je er bijna Lubbers gelijk om geven. Om maar twee uitersten te combineren. Is Nederland dan toch ziek? Mensen die dit zeggen, doen dat vaak alleen als het uitkomt. Totaalvisie? Slechts de normen die men wil handhaven, schijnen te vervagen. Koopmansgedrag van de dominee. Vanuit het CDA hoor je heel soms pro forma kritiek op de regelen overlegcultuur. Het CDA vindt het verder wel goed, dat overleg met allerlei groeperingen. Het schijnt het "maatschappelijk draagvlak voor het beleid" te vergroten. Maar welk beleid? Of beter: wiens beleid? Door de grote hoeveelheid bindmiddel die gebruikt is, zijn de oorspronkelijke ingrediënten niet of nauwelijks in de soep terug te vinden. En omdat ieder groepje een regeltje wilde ter bevestiging van de eigen positie in het spel, zitten we nu met een kluwe onontwarbare regels. Waar niemand aan mag komen, hetgeen er garant voor staat dat dat we geen knopen doorhakken. Zelfs niet bij zaken die belangrijk zijn. 'Tienduizend agenten erbij? Vijfhonderd is toch ook al heel mooi?' De Van Mierlo-strategie of de stroperigheid van Nederland? Dan zijn we uitgekomen bij die andere CDA'er. Die in de praktijk ook niet waar maakt wat hij in de gezelligheid van CDA-bijeenkomsten aankondigt. En die volgens geruchten ook al geen CDA-kroonprins meer dreigt te zijn. Het zit niet mee.

Arthur Kocken

Liberté, Illégalité, Fraternité

door Melvin Schut

Politici zijn vaak hypocriete opportunisten. De Atheense wetgevers Solon en Cleisthenes voerden daarom in de zesde eeuw voor Christus in Athene de democratie in. Verziekte machthebbers verdwenen nu op tijd van het toneel. De Atheners vonden dat zelfs zo belangrijk, dat ze het ostracisme (het schervengericht) invoerden, opdat leiders met dictatoriale trekken verbannen konden worden. Ach ja, die goede oude tijd.

In Nederland hebben wij geen democratie: in Nederland hebben wij een 'Constitutionele CDA-monarchie'.

"We run this country" is het devies binnen het CDA. En dat wij daardoor geen echte democratie hebben, omdat verkiezingen gereduceerd zijn tot een archaïsche grap - de premier wordt twee jaar voordat het electoraat een hokje rood mag kleuren immers al door de CDA-top gekroond - och, dat komt onze Consensusmaatschap-

pij alleen maar ten goede. Vervelend is wel, dat die consensusmaatschappij politiek bedrijven onmogelijk maakt. De werkelijke vraagstukken worden niet behandeld. Iedereen loopt op zijn tenen, want ooit zal er na de gebruikelijke acht-tien uur onderhandelen wèl weer een compromis bereikt moeten worden. Een compromis waarover? YOU NAME IT. Pagina's kunnen volgeschreven worden met uitwassen van onze consensusmaatschappij. De meest schrijnende kent u ongetwijfeld: het omroepbestel en het 'gedoogbeleid'. Euthanasie, Prostitutie, de Illegalen, etc, etc. Het is allemaal bij wet verboden, maar in de praktijk bewust toegestaan door de wetgever. En daar zijn we trots op. We zijn dan ook niet te beroerd om ons tegenover een buitenlander te beroepen op onze 'tolerantie', hoewel we zelf heel goed weten, dat het ons eigenlijk geen klap interesseert dat het buurmeisje van zes zich op haar speelplein aan een vuile spuit prikt. En nu heeft de consensusmaatschappij ons opgezadeld

met het 'Illegalenvraagstuk'. Bedoeld worden natuurlijk 'illegale buitenlanders', want elke inbreker is een illegaal. Immers, illegaal betekent niets anders dan 'niet wettelijk'. Nu weet ik dat we door het cel-lentekort tweeduizend veroordeelde criminelen rond laten lopen, maar om daarom (uit solidariteit?) op jaarbasis zestig-duizend buitenlanders illegaal ons land binnen te laten stromen...

Oplossingen

Net als andere vraagstukken waar de politiek in Nederland geen antwoord op kan geven, is ook het illegalenprobleem op te lossen. Maar we moeten wèl eerst willen, èn enkele niet zo leuke feiten onder ogen zien. Allereerst maakt het illegalenprobleem duidelijk dat de Verzorgingsstaat gefaald heeft, en, misschien wel erger, geen fatsoen kent, maar ronduit asociaal is. Elke Nederlander krijgt bij het minste of geringste een uitkering, en wordt vervolgens binnen het systeem gehouden. 'Ik worstel en kom boven' geldt wel in Zeeland, maar niet als je de WAO uit wilt. Het is moreel totaal onverantwoord, dat hele sectoren van de economie, en daarmee de Verzorgingsstaat, op illegalen draaien. Want die krijgen géén uitkering, als ze zich helemaal kapotgewerkt hebben, tenzij ze het geluk hebben geëgaliseerd te worden. Maar waarom komen mensen dan uit het buitenland naar Nederland toe, als ze hier zo slecht behandeld worden? Het antwoord is simpel. Die mensen zoeken werk, werk dat in hun thuisland niet te vinden is, maar hier wèl. Tegelijkertijd hebben we hier in Nederland een, sinds kort weer stijgend, overschot op de arbeidsmarkt. Het ethos van de socialistische Verzorgingsmaatschappij is blijkbaar, dat de positie van de Nederlandse arbeider beschermd moet worden, over de rug van de niet Nederlandse medemens. Want het is niet de illegaal die nagewezen moet worden, maar het monsterverbond van confessionelen en socialisten, dat de sociaal-economische puinhoop in dit land heeft geschapen - nota bene geholpen door (pseudo?) liberalen. Werkelijke liberalen kunnen immers alleen maar trots zijn op het stukje ondernemerschap dat de mens blijkbaar nog bezit, afgaande op het initiatief van de illegalen om elders werk te zoeken. Kosto heeft gelijk als hij zegt dat illegalen

het land uit moeten. Je kunt moeilijk zestigduizend wetsovertreders per jaar extra de gevangenis in gooien. Er lopen tusslotte al tweeduizend echte criminelen vrij rond. Maar als de staatssecretaris zo dapper - of eigenlijk, in zijn positie, zo opportuun - is om te beweren dat alle illegalen het land uit moeten, dan is het noodzaak dat hij toch eens het volgende onder ogen ziet. Het is alleen mogelijk alle illegalen ons land uit te zetten zonder dat de economie instort, indien dan niet het hele Westland naar Polen verhuist. En werkkraft is er: ons bekende overschot op de arbeidsmarkt. Nederland heeft echter één probleem: de hoogte van het minimumloon. Door de hoge belasting- en premiedruk is het verschil tussen het loon dat de werkgever betaalt en dat wat de werknemer ontvangt, enorm groot. Daardoor ontstaat de zotte situatie dat Nederland bruto één van de hoogste, maar netto één van de laagste minimumlonen van Europa heeft. Dit is de kern van wat het illegalenvraagstuk genoemd wordt: de werkgever kan een illegaal veel minder betalen dan het bruto-minimumloon, en de illegaal ontvangt (zwart) netto veel meer dan een legale werknemer. Voor beiden is de situatie dus heel aantrekkelijk. Zeker als basisvoorzieningen, zoals gezondheidszorg en scholing voor kinderen van illegalen, gehandhaafd blijven. Dit wordt nog eens extra aangemoedigd door het 'gedoogbeleid', misschien de meest belachelijke uitvinding van de consensusmaatschappij tot nu toe.

Het illegalenvraagstuk bestaat niet meer als de belasting- en premiedruk dusdanig verlaagd zijn, dat het voor de werkgever aantrekkelijk wordt een legaal in dienst te nemen. Een andere oplossing is het splitsen van het minimumloon in een door de werkgever betaald deel - dat wat de werknemer netto ontvangt - en een door de overheid betaald deel - de belasting- en premiedruk. Dit onder voorwaarde dat het verschil tussen WW-uitkering en loonhoogte voldoende groot is. Op deze manier zijn werkgever en overheid goedkoper uit, is de werkloze niet langer werkloos, kunnen de illegalen over de grens en kan er toezicht gehouden worden op de arbeidsomstandigheden, waarvan het ontbreken nu zorgt voor 19e eeuwse toestanden.

Een andere belangrijke reden waarom

illegalen de grens over moeten, is het imago van mensen met een niet-blanke huidskleur. Zij krijgen nu met een toenemende agressie te maken, omdat ze vaak per definitie als 'crimineel' worden beschouwd. We moeten werken aan een situatie, waarin een buitenlander of een Nederlander met een andere huidskleur niet verdacht is, maar geaccepteerd, omdat iedereen weet dat hij of zij even veel recht heeft om hier te leven als u en ik. Daarvoor is behalve een drastische wijziging van het illegalenbeleid een verscherping van het asielbeleid nodig. Alle economische vluchtelingen moeten afgewezen worden. Want Nederland verraadt nu haar trotse liberale verleden, waarin Portugese Joden en Franse Hugenoten in Nederland werden opgenomen, door zo weinig politieke vluchtelingen hulp te bieden - juist ook in eigen land. Wederom zien we hypocriete, opportunistische politici binnen en buiten de Tweede Kamer. Als we het werkelijk menen met onze niet-Nederlandse medemens, moeten we niet alleen afschuw uiten over het racisme in Duitsland, maar een gedeelte van de oorzaak van dat racisme wegnemen, door Duitsland te helpen met het vervullen van zijn nobele taak, en in navolging van de Duitsers meer Joegoslaven (tijdelijk) op te nemen. Nederland is geen immigratieland. Het zou echter wel opnieuw een bastion van vrijheid voor politieke vluchtelingen moeten zijn.

**WIJ DRUKKEN
BIJNA
ALLES!**

Buiten bankbiljetten kunt u bij ons terecht voor al uw wensen op drukgebied

**Dinky
Druk**

Pastoor Koopmanweg 5
Postbus 330, 1780 AH Den Helder
Tel. 02230 - 31466, Fax 02230 - 37855

Ingezonden Mededeling

INTERNATIONAAL

OPROEP

Projectgroep Etnische Problemen in Oost-Europa is nog op zoek naar mensen die zich willen gaan verdiepen in de etnische samenstelling van de verschillende landen in Oost-Europa. Hiermede moet een basis gelegd gaan worden om onderbouwd te kunnen ingaan op problemen zoals die zich nu voordoen in het voormalig Joegoslavië.

OPROEP

Commissie Buitenland zoekt enthousiaste nieuwe mensen die zich de komende tijd ondermeer bezig willen gaan houden met de volgende onderwerpen:

- *de veranderende rol van de VN in de wereld
- *Ontwikkelingshulp i.v.m. Operatie Restore Hope
- *het Midden-Oosten
- *de afbrokkeling van de Sovjet-Unie

**Aanmeldingen voor beide zo spoedig mogelijk bij:
Peter Hietink 010 -
4148190.**

Honger naar macht

door Folkert Bolkestein

Kamerleden zijn een apart slag mensen. Een gemiddeld Kamerlid voor de VVD lijkt meer op een gemiddeld Kamerlid voor de PvdA dan op zijn eigen kiezer. Vraag aan een VVD-Kamerlid of hij het eens is met het kabinetsbeleid, en hij zal belangrijke kritiekpunten zien.

Ga bij een dokwerker te rade en hij geeft te verstaan dat alle heren in Den Haag moeten opzouten. De mensen van het soort waarop ons land drijft hebben de tijd en de interesse niet om de Haagse politiek te volgen. Zij staan om zeven uur op, hebben een dag van noeste arbeid, en komen om zes uur thuis. Ze zijn moe, kijken wat televisie en verdwijnen onder de wol. Aan het algemeen belang wordt niet gedacht. Politiek is in zoverre interessant als het hen direct raakt. Dus: belastingen en misdaadbestrijding. Dus niet: begrotingsproblematiek en de toestand in de wereld. Zo is het altijd geweest en zo zal het altijd zijn.

Populisme

De politicus die veel stemmen wil binnenhalen weet wat hem te doen staat... Maar dat gaat tegen zijn ethiek in. Om hogerop te komen in de politiek moet je een beetje ontwikkeld zijn, en ieder ontwikkeld mens wil de beschaving dienen. En dus is Nederland vriendelijk voor zijn werklozen, tolerant tegenover buitenlanders en houdt het geen razzia's onder onschuldige criminelen. Zo wordt bovendien de Nederlander zestig procent van zijn inkomen onthouden, want de politicus vertrouwt de burger nog niet voor de helft. Hij meent vaak dat de mening van het volk te onbeschaaft is, volgt zijn eigen opvattingen en noemt zich democratisch. De aldus geboren tolerantie is echter elitair en ondemocratisch - zij het *beschaaft*. Dit spanningsveld wordt wel aangeduid als het vraagstuk van de maakbaarheid van de samenleving.

Lage opkomsten bij verkiezingen, groei van kleine en van nieuwe partijen en stemmenaanwas voor extremistische partijen duiden erop dat de politiek zich te ver van de bevolking heeft verwijderd. De maakbaarheid van de samenleving blijkt

dan geringer dan was gedacht. Vandaag de dag is dit een feit.

Waarom blijft een verandering onder politici uit? Politici behoren tot het establishment, en het establishment neigt niet graag tot verandering; wie veel heeft, heeft veel te verliezen. En niet alleen materieel staat er veel op het spel. De aanzienlijken onder ons zullen zich niet snel inzetten voor iets dat hun fatsoenlijke en beschaafde aanzien zou kunnen schaden, terwijl de kans om als een held te worden binnengehaald vrijwel uitgesloten is. De lieden die de verandering willen tegenhouden - degenen dus die de maatschappij zo gemaakt willen houden als zij nu is - ontzien zich namelijk niet om hun

tegenstanders beladen termen naar het hoofd te slingeren. Verwijzingen naar ons oorlogstrauma worden daarbij niet geschuwd - het trauma immers waaraan zij voor een niet onbelangrijk deel hun *Aufschwung* te danken hebben. Begrippen als "razzia", "Janmaat-achtig" en "racisme" hebben zo'n sterke werking dat zij, ook indien oneigenlijk gebruikt, alle kritiek smoren. Heel lang gold daarom de ware intellectueel als centrum-links.

Macht

Er is nog een reden waarom de overheid graag uitgaat van een maakbare samenleving. Gemaakt wordt deze samenleving in dat geval immers door diezelfde overheid, waardoor volgens deze doctrine politici invloed naar zich toe kunnen trekken - om niet te zeggen *macht*.

Machtswellust is zo oud als de mens. Wie macht heeft wil steeds meer macht. Of zou deze menselijke eigenschap spoorloos verdwenen zijn, sinds in 1919 het algemeen kiesrecht werd ingevoerd? Politici doen het ons graag geloven. De scheiding van machten en de parlementaire democratie zou borg moeten staan voor rechtvaardigheid op dit punt. Niemand is sinds 1919 op het idee gekomen dat de overheid als geheel haar macht zou misbruiken, zoals dit in een dictatuur voor kan komen. Intussen heeft de politiek een eeuw de tijd gehad om om zich heen te grijpen. Dit heeft geresulteerd in de belachelijkste uitgaven voor de belachelijkste dingen, met als toppunt de enorme *overheadkosten* bij de overheid, geld dus dat zij zelf mag houden. Terwijl velen de "Nachtwakerstaat" verwierpen, bleek de overheid echter niet in staat om 's nachts over de veiligheid op straat te waken.

En die overheid werd geen duimbreed in de weg gelegd door de burger, die dacht dat het in een parlementaire democratie automatisch wel goed zou zitten. De mythe van de democratie heeft beter gewerkt dan welke propagandamachine ook.

Bovendien heeft het ontbreken van persoonlijke verantwoordelijkheid een duw in de rug gegeven. Terwijl in een monarchie of een dictatuur nog iemand verantwoordelijk kan worden gesteld voor zijn daden, lijkt in onze parlementaire democratie niemand meer aanspreekbaar. Ministers zijn slechts verantwoording schuldig aan de Kamer, in casu aan de Kamerleden van hun eigen partij. En die worden alleen gecontroleerd door hun (regionale) partijbesturen, waar immers de kandidatenlijst wordt opgesteld. Adviescommissies hebben veel macht, zonder de schijn van controle. Ook ambtenaren lijken zich aan niemand te storen. Luiards en nietsnutten in overheidsdienst worden niet ontslagen, maar hooguit wat minder snel gepromoveerd.

Zo heeft zich een systeem kunnen vormen dat, zoals elk systeem, zoveel mogelijk macht naar zich toetrekt, maar waarin niemand verantwoordelijk is. Door listige kunstgrepen en een samenweefsel van verdichtelsels heeft onze politiek een rookgordijn om zich opgetrokken, waar niemand meer doorheen kan kijken.

“Nederland is ziek”

door Yair Pinto

Het gaat niet goed met Nederland. Op een heleboel fronten vinden we dit terug en de oorzaak wordt in van alles en nog wat gezocht. Lubbers stipte het ziekteverzuim aan. De WAO en uitkeringsfraude zijn inmiddels ook aan bod gekomen. Nederland wordt er echter niet gezonder op. De problemen verdwijnen niet zomaar, en het is ook nog maar de vraag of dit de echte oorzaken zijn van Neerlands ziekte.

Uiteraard moet aan de WAO iets worden gedaan, en uitkeringsfraude en ziekteverzuim moeten worden teruggedrongen. De problemen zijn dan echter nog lang niet opgelost. Want de echt heikele kwesties worden doodgezwegen. De politici trekken een rookgordijn op.

Het is fundamenteel fout gegaan op twee punten, die op het eerste gezicht niks met elkaar te maken lijken te hebben. Ambtenarij en belastingen. Er zijn te veel ambtenaren en de belastingen zijn te hoog. Uit recent onderzoek is gebleken dat vanwege de hoge belastingen vele bedrijven het niet hebben gered in ons land. Dit heeft alleen al in de jaren tachtig geleid tot het verlies van één miljoen arbeidsplaatsen. Nederland betaalt zich blauw aan uitkeringen en mensen, die omdat ze werkeloos zijn, in de WAO zitten. Om dit te kunnen betalen heeft Nederland de hoogste belastingen van de wereld. Deze vicieuze cirkel kan niet eindeloos doorgaan. Na verloop van tijd is de verhouding werkenden/niet-werkenden zo scheef, dat de werkenden de werkelozen niet meer kunnen onderhouden. Dat moment komt eng dichtbij. De enige oplossing is de belastingen omlaag doen. Met als gevolg dat de overheid moet gaan korten. Gelukkig is er een post waar heel wat af kan. De ambtenarij. Het aantal ambtenaren is de pan uit gerezen - ongeveer 700.000. Uiteraard doen veel ambtenaren nuttig werk, maar een groot deel is zeer improductief. Veel van die improductiviteit kan worden opgelost door privatisering. Het gebeurt nu al mondjesmaat (PTT, NS) maar het kan op nog veel grotere schaal en veel ingrijpender. Dit wordt voornamelijk geconstateerd door niet-politici, zoals Pim

Fortuyn. Politici zelf beginnen er echter nauwelijks over, terwijl iedereen kan constateren dat de improductiviteit van de ambtenaren zwaar drukt op Nederlands economie. En dat de ambtelijke macht en bureaucratie veel vernieuwingsprocessen (soms doelbewust) in de kiem smoort. De politiek doet echter niks. Zij vreest de macht van de ambtenaren. Politici vrezen voor hun eigen positie als ze aan de ambtenaren komen. Bovendien komt negentig procent van de Kamerleden zelf uit de ambtenarij. De oorzaak van de vele ambtenaren en de hoge belastingen is de

sociaal-democratie. Hun eeuwigdurende gezeur voor meer overheidsinvloed wierp in de jaren zeventig vruchten af. Meer overheidsinvloed betekent meer ambtenaren en hogere belastingen. Aldus bevinden we ons in een hachelijke situatie. Er zijn oplossingen, maar de politiek doet niks. Waarom? Angst voor eigen macht, gebrek aan daadkracht en onverschilligheid tegenover Neerlands volk - bepaald geen verassing. Het probleem groeit en groeit. En een terugdraaiing van de jaren zeventig komt steeds dichterbij. Ver aan de horizon gloeit een klein lichtpuntje...

Stuur de bon voor 24 februari op naar: JOVD Algemeen Secretariaat, Prins Hendrikkade 104, 1011 AJ Amsterdam

CONGRESBON

Voor het JOVD-congres op 20 en 21 maart 1993 in Motel Gilze-Rijen te Gilze-Rijen.

Ik,

Naam:.....M/V

Adres:.....

Postcode:..... Plaats:.....

Tel.: Afdeling:.....

geef mij op voor het maartcongres.

Handtekening

Overnachting (2/3 persoonskamer), ontbijt, lunch, diner, feest en congresboek fl. 75,--

Overnachting (2/3 persoonskamer), ontbijt, feest en congresboek fl. 47,50

Diner fl. 27,50

Feest fl. 10,--

Congresboek fl. 5,--

Ik wil graag op de kamer bij:

Naam/afdeling:.....

Naam/afdeling:.....

Kruis je keuze aan en maak bijbehorend bedrag over op girorek. 5467270 (JOVD-activiteitenrekening te Amsterdam). De congresbon en het bedrag dienen voor woensdag 24 feb. 1993 op het Algemeen Secretariaat binnen te zijn. De toewijzing van kamers geschiedt op volgorde van binnenkomst. Indien je voor 12 maart afzegt - wordt het bedrag minus fl.10,- teruggestort. Na deze datum blijft het gehele bedrag verschuldigd. Wie ter plaatse betaalt, moet apart intekenen. Voorkom die ellende en betaal van te voren. Overmaken is niet genoeg, het bedrag moet binnen zijn. Neem daarom een betalingsbewijs mee. Wanbetalers kunnen geen gebruik maken van de arrangementen.

Je bent aansprakelijk voor de door jou aangerichte schade!

VERENIGINGSNIEUWS

Notulen van de Algemene Ledenvergadering van 14 en 15 november 1992 gehouden te Arnhem

De volgende afdelingen zijn vertegenwoordigd: Groningen, De Compagnie, De Kop van Drenthe, Leeuwarden e.o., Drachten e.o., Meppel, Zwolle e.o., Twente, Zuid-West Salland, Ede Wageningen Plus, Van A tot Z, Tiel, Utrecht, Eemland, Woerden, Heuvelrug, Nieuwegein e.o., Amsterdam e.o., Kennemerland, ABCD, Zaanstreek, 't Gooi, Leiden e.o., Delfland, Rijnmond, Dordrecht e.o., Voorn, Maas & IJssel/Zuid-Holland Oost, Zeeland, 's Hertogenbosch, Hart van Brabant, Baronie van Breda, Eindhoven, West Brabant, Maastricht, Westelijke Mijnstreek.

01. Opening Landelijk voorzitter Cor Schagen opent de vergadering om 21.00 uur. **02. Ingekomen stukken en mededelingen**

Binnengekomen zijn de volgende stukken: - Voorlopige en definitieve agenda voor deze najaarsvergadering; - Notulen van de jaarlijkse algemene vergadering van de JOVD op 20 en 21 juni 1992 te Almelo; - Voorstel tot wijziging van landelijke statuten en modeldistrictsreglement; - Beleidsnotitie JOVD-hoofdbestuur; - Inbreng van de afdeling Heuvelrug met betrekking tot de beleidsnotitie van het JOVD-hoofdbestuur; - Voorstel van de afdeling Nieuwegein e.o. om de agenda van de Algemene Vergadering aan te vullen met de volgende drie punten: wijziging van het Huishoudelijk Reglement en het Reglement van Orde voor de Algemene Vergadering; voorts het ledenwerfbeleid en laatstens de relatie met de VVD; - Definitieve begroting 1993 + toelichting; - Beleidsplan Driemaster; - Bereidverklaring van de volgende kandidaten: Voorzitter Koen Petersen, Algemeen Secretaris Karen-Anne Hebben, Eerste vice-voorzitter belast met politieke zaken Marco Frijlink, Tweede vice-voorzitter belast met Organisatie Eric Hoogenboezem, Internationaal Secretaris Peter Hietink, Secretaris PR en Voorlichting Robbert Jan Sabel, Politiek Secretaris Arthur Kocken, Politiek Secretaris Stan Stevens, Secretaris Organisatie Anemiecke Brons; bereidverklaring Marten van de Kraats, Hoofddirecteur Driemaster; - Conceptresolutie Demostaat en de amendementen hierop, zoals gepubliceerd in het congresboek; - Zes vragen over Gezondheidszorg en de amendementen hierop, zoals gepubliceerd in het congresboek; - Conceptmoties, zoals gepubliceerd in het congresboek; - Diverse af- en aanmeldingen van genodigden voor het congres; - Enkele actuele moties - Congresonderwerpvoorstel van de afdeling Groningen met betrekking tot het juni-congres in 1993 inhoudende een Resolutie Defensie en een Resolutie Medische Ethica; - Congresonderwerpvoorstel van de afdelingen Rijnmond en Twente met betrekking tot het juni-congres in 1993 inhoudende een Resolutie over Europese Integratie. **03 Vaststelling notulen van de jaarlijkse algemene vergadering van de JOVD op 20 en 21 juni 1992 te Almelo:** De notulen worden zoals gepubliceerd in Driemaster nummer 5, jaargang 44 (augustus-september 1992), ongewijzigd aangenomen. **04 Voorstel tot wijziging van landelijke statuten en reglementen. a) Wijziging van landelijke statuten en modeldistricts reglementen:** De indicende afdeling, Leiden e.o., heeft na discussie het voorstel ingetrokken. **b) Wijziging van modelstatuten voor afdelingen:** Deze wijziging wordt ongewijzigd aangenomen door de vergadering. **c) Wijziging van huishoudelijk reglement en reglement van orde voor de algemene vergadering:** Deze wijziging, ingediend door de afdeling Nieuwegein e.o., wordt verworpen door de vergadering. **05 Ledenwerfbeleid** De discussie tijdens dit agendapunt ging voornamelijk over de inhoud en het voortbestaan van de promo-kraan. Een en ander leidde tot de conclusie dat in de promo-kraan tot nu toe teveel aandacht is besteed aan feest en gezelligheid en te weinig aan politiek. De verhouding is zoek. Dit zou andersom moeten. Tevens was de vergadering van mening dat er een gericht doelgroepenbeleid moet komen. Studenten moeten anders worden benaderd dan scholieren. Een voorstel tot vernietiging van de overgebleven promo-kraan is ingetrokken. **06 Bespreken beleidsnotitie JOVD-hoofdbestuur:** De discussie is gevoerd aan de hand van de verschillende paragrafen in de beleidsnotitie, danwel aan de hand van de inbreng van de afdeling Nieuwegein e.o.. Bij de volgende paragrafen werd het volgende besloten: **Doelgroepsonderzoek:** De doelgroep van de JOVD is alle liberale jongeren in Nederland uit alle lagen van de bevolking. Het doelgroepenonderzoek is bedoeld om te onderzoeken hoe deze jongeren over de JOVD denken en hoe ze bij de JOVD te betrekken. **Afdelingsbegeleiding:** Het hoofdbestuur neemt het voorstel van de afdeling Nieuwegein e.o. aangaande de taaluitbreiding van de Vliegende Brigade (VB) niet over. **PR en ledenwerving:** Naar aanleiding van het wijzigingsvoorstel van de afdeling Nieuwegein e.o. met betrekking tot het punt PR en ledenwerving deelt het hoofdbestuur mee dit reeds als haar beleid te zien en derhalve niet van mening verschilt met de vergadering. **V&S:** Besloten wordt om regionale topkadercursussen niet te organiseren in samenwerking met de VVD. Voorts meent het hoofdbestuur dat bij de cursus voor cursuseleiders met minder geld dezelfde kwaliteit kan worden behouden. **Internationaal:** Naar aanleiding van het wijzigingsvoorstel van de afdeling Nieuwegein e.o. met betrekking tot het punt

Internationaal deelt het hoofdbestuur mee dit reeds als haar beleid te zien en derhalve niet van mening verschilt met de vergadering. **Doelmatigheid en toetsing:** Aangaande het beleidsplan wijst het hoofdbestuur naar het HB-besluit nummer 930 waarin besloten is elk jaar een beleidsplan voor te leggen. De toetsing van het HB beleid geschiedt door middel van het vergelijken van het beleidsplan met het jaarverslag (op het juni-congres). Het plan van de afdeling Heuvelrug met betrekking tot een adviescommissie wordt ingetrokken. **07 Relatie met de VVD** Besloten wordt om een advies van de commissie Hermans af te wachten voordat de SWO onderhandelingen worden gevoerd. Op het aanstaande juni-congres zal over dit punt met de vergadering worden gesproken. **08 Vaststelling congresonderwerpen juni 1993 en maart 1994** Besloten is de volgende drie onderwerpen te behandelen in juni 1993, te weten: Europese Integratie (door de afdelingen Twente en Rijnmond), Defensie en Medische Ethica (beiden door de afdeling Groningen). Met betrekking tot het maart-congres wordt besloten om deze te houden in februari (Lustrumcongres) en geen resoluties te behandelen tijdens dit congres. **09 Definitieve vaststelling van het landelijk deel van de contributie en de richtbedragen van het afdelings- en districtsdeel van de contributie voor 1993** Er wordt besloten om, gelijk aan het lopende jaar, het landelijk deel van de contributie vast te stellen op FL. 16,- (zegge zestien gulden), het richtbedrag van het districtsdeel op FL. 2,- (zegge twee gulden) en het richtbedrag van het afdelingsdeel op FL. 17,- (zegge zeventien gulden). **10 Vaststelling definitieve begroting 1993** De voorgestelde begroting voor 1993 is met de volgende wijzigingen aangenomen: Bij de uitgaven is het budget van de secretariatskosten vermindert met Fl. 1500,- (zegge vijftienhonderd gulden), de post internationaal vermindert met Fl.2000,- (zegge tweeduizend gulden), het budget van de Driemaster verhoogd met Fl. 12.000,- (zegge twaalfduizend gulden) en de post nieuw beleid is vermindert met Fl.8500,- (achtduizend en vijfhonderd gulden). **11 Vaststelling beleidsplan Driemaster en benoeming hoofddirecteur Driemaster** Het beleidsplan wordt ongewijzigd overgenomen. Besloten wordt om minstens negen Driemasters uit te brengen. Marten van der Kraats wordt benoemd als hoofddirecteur van de Driemaster. **12 Benoeming leden hoofdbestuur** Nadat op passende wijze afscheid is genomen van Cor Schagen (Voorzitter), Rogier van der Sande (Algemeen Secretaris), Eddy Habben Jansen (Vice-Voorzitter belast met Politieke zaken), Frank van Dalen (Vice-Voorzitter Organisatie), Jan-Kees Martijn (Politiek Secretaris), Hans-Peter Lassche (Politiek Secretaris), Michael van Turnhout (Internationaal Secretaris) en Frederik van der Dussen (Secretaris PR & Voorlichting) worden, aangezien er geen tegenkandidaten zijn gesteld, de volgende personen benoemd: Koen Petersen (Voorzitter), Karen-Anne Hebben (Algemeen Secretaris), Marco Frijlink (Eerste vice-voorzitter belast met politieke zaken), Eric Hoogenboezem (Tweede vice-voorzitter belast met Organisatie), Peter Hietink (Internationaal Secretaris), Arthur Kocken (Politiek Secretaris), Stan Stevens (Politiek Secretaris), Anemiecke Brons (Secretaris Organisatie) en Robbert Jan Sabel (Secretaris PR & Voorlichting). **13 Vaststelling resolutie Demostaat** De resolutie Demostaat wordt verworpen. **14 Vaststelling zes vragen over gezondheidszorg** Het stuk zes vragen over de gezondheidszorg wordt vastgesteld zoals ter vergadering besproken. De definitieve tekst zal als bijlage van deze notulen worden gepubliceerd. **15 Vaststelling moties** De teksten van de aangenomen moties zullen als bijlage van deze notulen worden gepubliceerd. **16 Wat verder ter tafel komt** De wisselbeker voor de snelstgroeide afdeling gaat naar de afdeling Groningen. De fles champagne voor de grootste congresdelegatie gaat naar de afdeling Rijnmond. **17 Rondvraag** Naast de gebruikelijke aankondigingen van afdelings- en districtsactiviteiten, grappen en groffen alsmede felicitaties aan het nieuwe hoofdbestuur, werden de volgende vragen betreffende het beleid van het hoofdbestuur gesteld: **Dhr. Arjan Toor:** 1. Op welke wijze worden de stellingen van de alternatieve resolutie gezondheidszorg geëvalueerd; 2. Om welke redenen is de motie 'cellenektork' door het hoofdbestuur naast zich neer gelegd; 3. Waarom worden bepaalde afdelingen door het hoofdbestuur financieel gesteund bij promotie-activiteiten, in casu de financiële ondersteuning aan de afdeling Rijnmond bij het plaatsen van een advertentie in Quod Novum? **Antwoorden HB:** (Marco Frijlink): 1. Er komt een evaluatieformulier in de HB-info; 2. Het hoofdbestuur heeft de motie naast zich neergelegd omdat de motie bijzonder ongenueanceerd is en vanwege het feit dat het op geen enkele manier past in de wijze waarop de JOVD omgaat met de gedachten van gevangenen en de privacy van deze mensen; 3. (Michael Abraham): De VVD heeft besloten in het kader van verjonging binnen de partij en ook de aantrekkingskracht naar de jongeren toe om Frits Bolkestein en Dian van Leeuwen-Schut uit te zenden naar verschillende studentenkroegen in den lande waarbij ze als eerste een studentenkroeg bezochten in Rotterdam. Het hoofdbestuur was hier niet erg blij mee en heeft derhalve besloten om als tegenactie gebruik te maken enerzijds van wellicht het oplevende liberale gevoel onder de jongeren als gevolg van dit bezoek, anderzijds door een signaal af te geven aan de VVD dat de

JOVD daar zeker bij is, danwel met de neus er bovenop zit. **Dhr. Sander van Sluis:** Komt er nog een werkgroep waarin vaker wordt gepraat over Liberalisme; **Antwoord HB:** (Marco Frijlink): Hier is tot nu toe nog niet zo heel veel mee gedaan, maar het heeft mijn grote aandacht. **Mej. Petra Kortekaas:** 1. Waarom zijn de kosten van de advertentie in Quod Novum Fl.850,-; 2. Is er een reactie gekomen van de VVD over de dubbele betekenis van deze advertentie; **Antwoorden HB:** (Michael Abraham): 1. Dit waren nu eenmaal de kosten voor de advertentie, redenen voor plaatsing zijn al genoemd bij beantwoording van de vraag van de heer Toor. Kosten van deze advertentie komen uit het budget SWO en promotiebeleid. 2. De afdeling Rijnmond heeft een brief ontvangen van de VVD waarin stond vermeld dat zij niet erg blij waren met de advertentie; **Dhr. Edwin Burgers:** Wat is het resultaat van de fringe meeting; **Antwoord HB:** (Peter Hietink): Namens het HB heeft Hans-Peter Lassche zich op deze zaak gestort dus ik zou hem het woord willen verlenen. Hans-Peter Lassche: Wij blijven er bij dat de RFJ uit de IFLRY moet, deze mening verschilt dus weinig van datgene wat enkele Driemasters geleden omtrent dit onderwerp is gezegd. **Mej. Beryl Dreyer:**

Kunnen de meest vernieuwende stellingen omtrent de resolutie Demostaat vervat worden in enkele moties op het juni-congres; **Antwoord HB:** (Marco Frijlink): We gaan de zaak evalueren en ik sluit daarbij bepaald niet uit dat er op een volgend congres enkele moties zullen komen. **Dhr. Reinder Hartmans:** Waarom kunnen mensen niet bij elkaar op de kamer slapen die dat wel van tevoren hebben opgegeven; **Antwoord HB:** (Eric Hoogenboezem): Dat heeft te maken met het feit dat er een groot aantal aanmeldingen was voor het congres en er zodoende wat geschoven moest worden. **Dhr. Frans Rijkschroeff:** Kan het hoofdbestuur in de toekomst rekening houden met de volgorde van binnenkomst van de betalingen voor het congres bij toewijzing van de kamers; **Antwoord HB:** (Eric Hoogenboezem): Dit is normaal ook de gang van zaken en ik zie geen reden om dit niet meer te doen. **Dhr. Eddy Habben Jansen:** 1. Kan de voorzitter uitleg geven over de relatie tussen de four freedoms van Roosevelt en de vijf beginselen van de JOVD; 2. Wat is het standpunt van het nieuwe hoofdbestuur over de plaats waar de JOVD gevestigd is en gaat dit in de toekomst nog veranderen; 3. Hoe staat het met het engeltstalig PKP, het project debureaucratisering, zwartboek regelgeving en het koelkastreglement. **Antwoorden HB:** (Koen Petersen): 1. De relatie tussen de four freedoms en de vijf V's houden we in beraad; 2. Omtrent de verhuizing hebben we geen mening als bestuur; (Marco Frijlink): 3. Het engeltstalig PKP is af; Project debureaucratisering functioneert niet zo heel erg goed maar er komt waarschijnlijk een overkoepelende taakgroep die toezicht houdt op de voortgang; Er moet gekeken worden of het nog zin heeft het zwartboek regelgeving uit te brengen, persoonlijk denk ik van wel maar wanneer dat kan ik nog niet toezeggen; (Karen-Anne Hebben): Het gebruik van de koelkast is uitsluitend voorbehouden aan de medewerkers. **Dhr. Bas Bakker:** Voorzitter kunt u het verhaal van de karolingische hofmecijs; **Antwoord HB:** (Koen Petersen): Even geen antwoord maar hier komt u vast nog op terug in de tweede ronde. **Dhr. Luc Spin:** Hoeveel mensen waren er bij de Oprah Winfrey Show; **Antwoord HB:** (Eric Hoogenboezem): Ik heb gehoord dat het er stampvol zat dus ik denk dat het redelijk succesvol is geweest. **Dhr. Hans-Peter Lassche:** Kan men er voor zorgen dat er op het volgende congres geen house-muziek meer wordt gedraaid; **Antwoord HB:** (Eric Hoogenboezem): Hier kan wel wat aan gedaan worden. **Dhr. Eduard van der Biezen:** 1. Kan het hoofdbestuur een telegram sturen naar Har-Majesteit de Koningin waarin staat vermeld dat de Algemene Vergadering van de JOVD bijeen op 14 en 15 november 1992 te Arnhem aanhankelijkheid betuigt aan de Koningin en haar huis; 2. Ik heb vernomen uit de besluitenlijst in de Driemaster dat het HB op voorstel van Frank van Dalen besloten heeft Arjan Toor als verkapte VB-er naar district Utrecht te sturen. Komende zaterdag treden in een vergadering alle bestuursleden van district Utrecht af en treden er geen nieuwe bestuursleden aan. Zegt dit iets over het coachen vermogen van de heer Toor en kan er worden uitgelegd in hoeverre er gecoached is. **Antwoorden HB:** (Koen Petersen) 1. Wij gaan geen telegram sturen; (Eric Hoogenboezem) 2. Dhr. Toor was absoluut geen VB-er. Hij was gevraagd om het district Utrecht een paar handreikingen te doen als buitenstaander en ik twijfel zeer zeker niet aan het coachvermogen van de heer Toor. **Dhr. Bas Bakker:** Zou de constructie die de JOVD voor het staatshoofd voorstel ook niet wenselijk zijn voor de voorzitter van de JOVD. **Antwoord HB:** (Marco Frijlink): Ja. **18 Sluiting** Om 18.15 uur sluit landelijk voorzitter Koen Petersen de vergadering.

MOTIES

Onderstaande Moties zijn aangenomen op het novembercongres van 14 en 15 november 1992

MOTIE HOOFDBESTUURSBSLUITEN De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 november 1992 te Arnhem **CONSTATERENDE** - de pagina's met hoofdbestuurbsluiten in de Driemaster, - dat er voor aankondigingen van afdelingsactivitei-

VERENIGINGSNIEUWS

ten slechts 1/4 van een pagina is gereserveerd, **OVERWEGENDE** - dat de pagina's met hoofdbestuursslechts voor het zeer actieve kader interessant zijn, - dat aankondigingen van afdelingsactiviteiten voor elk JOVD-lid interessant zijn, - dat met name voor de leden, voor wie Driemaster het enige contact met de JOVD is, de afdelingsactiviteiten belangrijk zijn, omdat zij dan kunnen besluiten actiever lid te zijn van de JOVD, **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat de pagina's met hoofdbestuursslechts niet meer in de Driemaster maar in de HB-info gepubliceerd moeten worden, - dat de daardoor vrijgekomen ruimte in de Driemaster gebruikt moet worden voor bijvoorbeeld aankondigingen van afdelingsactiviteiten en politiek inhoudelijke artikelen, **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. MOTIE AUTOMATISCHE BETALING** De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 november 1992 te Arnhem **CONSTATERENDE** - dat de JOVD-contributie per accept-giro dient te worden voldaan, **VOORTS CONSTATERENDE** - dat het mogelijk is een bedrag automatisch te voldoen als het bedrag jaarlijks gelijk is, - dat het niet duidelijk is of de automatische betaling ook kan geschieden bij een variabel bedrag, **OVERWEGENDE** - dat dit in een aanzienlijk werkverlichting zou kunnen resulteren op het algemeen secretariaat en in de afdelingen, **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat de landelijk penningmeester onderzoekt of automatische betaling mogelijk is, en zo ja, - dat elk lid vanaf volgend jaar de mogelijkheid wordt geboden zijn/haar contributie automatisch te voldoen, **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. MOTIE PROMOTEAM** De JOVD in vergadering bijeen te Arnhem op 14 en 15 november 1992, **CONSTATERENDE** - dat de met afdelingen gemaakte afspraken over de aanwezigheid van het promotieam slecht worden nagekomen; - dat de afdelingen niet tevreden zijn over het functioneren van het promotieam; - dat het promotieam beter in kwaliteit dan in kwantiteit blijkt te zijn; **OVERWEGENDE** - dat het promotieam de afdelingen behoort te ondersteunen; - dat niet op het promotieam kan worden gerekend bij een afspraak; **VOORTS CONSTATERENDE** - dat het promotieam dus niet in zijn huidige opzet naar behoren functioneert; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat, wanneer niet de verzekering kan worden gegeven, dat bij een vooraf ingediend verzoek, tenminste 3 leden van het promotieam aanwezig zijn op een promotie-activiteit, het promotieam wordt opgeheven; **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. MOTIE BEKENDEHEID** De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 november 1992 te Arnhem, **CONSTATERENDE** - dat uit een recente representatieve PPK-enquête is gebleken dat 35% van de middelbare scholieren de JOVD kent; **OVERWEGENDE** - dat hoe meer jongeren de JOVD kennen, hoe beter de doelgroep van de JOVD kan worden bereikt en dus hoe groter de kans is dat er meer jongeren lid worden van de JOVD; - dat een positief imago goed is voor de JOVD; - dat de redenen om lid te worden kunnen zijn: dat je je binnen de JOVD actief met politiek bezig kunt houden, dat de JOVD je maatschappelijk bewust maakt, dat de JOVD gezellig is en goed is voor je contacten; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat de JOVD zich meer en nadrukkelijker moet gaan profileren met behulp van acties en middelen waaruit blijkt waar de JOVD voor staat; **EN DRAAGT DE VOORLICHTER OP** - Een promotievraagbaak uit te brengen en deze zowel intern als extern te implementeren, **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. MOTIE VERDRAG VAN MAASTRICHT** De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 november 1992 te Arnhem, **CONSTATERENDE** - dat een soort bundel met de tekst van het verdrag van Maastricht in Nederland noch in de boekhandel, noch in de bibliotheek zonder grote moeite verkrijgbaar is; - dat de verdragsteksten alleen bij de staatsdrukkerij opvraagbaar zijn, en dat de Staatsdrukkerij tot nu toe heeft verzuimd de teksten ten behoeve van de burgers uit te geven; - dat in enkele andere Europese landen de teksten wel zijn uitgegeven; **OVERWEGENDE** - dat de overheid de plicht heeft de burger zo volledig en objectief mogelijk voor te lichten indien dit niet door de "markt" gebeurt, gezien stelling 5 van de JOVD resolutie Congres op 14 en 15 maart 1992 te Arnhem; - dat dat in dit geval helemaal behoort, omdat het in deze politieke kwestie gaat om verdere stappen in de richting van een mogelijke opheffing van de Nederlandse soevereiniteit op bepaalde beleidsterreinen, en dat is een zaak die de burger aangaat; - dat de aandacht voor de volledige inhoud van het verdrag in de media en in bladen van politieke partijen niet toereikend is, de oorspronkelijke tekst vindt men namelijk nergens; - dat openbare uitgave van de verdragsteksten een impuls kan geven aan de maatschappelijke discussie omtrent de Europese politieke en monetaire integratie, hetgeen zowel nuttig kan zijn bij ratificatie als bij afwijzing van het verdrag, omdat: * ratificatie toch inhoudt dat inhoudelijk vage onderdelen nog concrete invulling behoeven; * afwijzing betekent dat er opnieuw onderhandeld zal worden; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat de overheid de voorlichting over het Verdrag van Maastricht dient te intensiveren en te verbeteren; **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. MOTIE ZITTINGSDUR PARLEMENTARIËRS** De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15

november 1992 te Arnhem, **CONSTATERENDE** - Dat een CDA-cie, o.l.v. De Koning heeft voorgesteld, dat CDA-parlementariërs niet langer dan 12 jaar zitting in het parlement mogen hebben, **OVERWEGENDE** - Dat onze volksvertegenwoordigers steeds meer partijvertegenwoordigers worden. - Dat het uiteindelijk aan het volk is om te bepalen wie haar mag vertegenwoordigen, **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - Dat de zittingsduur voor parlementariërs alleen mag worden beperkt door de keuze van het volk, **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. MOTIE STRAFVERKORTING** De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 november 1992 te Arnhem, **CONSTATERENDE** - Het feit dat een veroordeelde automatisch 1/3 van zijn straf kwijtgescholden krijgt; - Dat dit vroeger een voorrecht was voor diegenen die zich goed hadden gedragen tijdens hun detentie; - Dat de rechter nu te maken heeft met een feitelijke maximumstraf van 14 jaar; **OVERWEGENDE** - Dat dit voorrecht, zonder uitdrukkelijke toestemming van de volksvertegenwoordiging, een recht is geworden; - Dat er een kamermeerderheid tegen dit systeem is; - Dat als gevolg hiervan de rechter niet zwaarder kan straffen dan tot 2/3 van het wettelijke strafmaximum; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - Dat dit recht weer een voorrecht moet worden; - Dat deze vervroegde invrijheidstelling wettelijk geregeld moet worden waarbij objectieve criteria gehanteerd moeten worden, **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. MOTIE PROCEDEREN ONBETAALBAAR** De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 november 1992 te Arnhem, **CONSTATERENDE** - dat de president van de Hoge Raad heeft geverbaand dat procederen voor een groeiende groep burgers onbetaalbaar wordt; - dat een de grote categorie middeninkomens, (net) niet in aanmerking komt voor gesubsidieerde rechtshulp; **OVERWEGENDE** - dat voor de categorie middeninkomens verwezenlijking van het grondrecht op toegang tot de rechter voldoende verzekerd moet zijn; **VOORTS CONSTATERENDE** - dat er een groep mensen zijn die wegens de hoge kosten gedwongen zijn ervan af te zien een gerechtvaardigde aanspraak in rechte geldend te maken; **VOORTS OVERWEGENDE** - dat als de kosten van rechtshulp door de advocaat zodanig strijden dat het behandelen van zaken met een bescheiden belang in de verdrinking komt, doordat die niet meer lonend is, raakt het grondrecht in de gevaarzone; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat een gemeenschap, die zichzelf niet alleen als welvaartsstaat maar vooral als rechts staat beschouwt, ervoor moet zorgen dat de toegang tot de rechter niet alleen op papier, maar ook in werkelijkheid gewaarborgd is; **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. MOTIE BEZWAARPROCEDURE** De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 november 1992 te Arnhem **CONSTATERENDE** - dat de inspecteur der belastingen het recht heeft om van de aangiften van belastingplichtigen af te wijken bij het vaststellen van de belastingaanslag; - dat dit kan geschieden naar aanleiding van een ingestelde controle of door een eigen standpuntbe-paling zijdens de inspecteur, - dat tegen een afwijking van de aangifte het recht van belastingplichtige staat om in bezwaard te gaan, **VOORTS CONSTATERENDE** - dat een ingediend bezwaarschrift wordt beoordeeld op ontvankelijkheid door dezelfde aanslagregulering inspecteur, - dat na afwijzing van een bezwaarschrift er enkel nog beroep mogelijk is bij het Gerechtshof, met alle kosten van dien, **OVERWEGENDE** - de noodzaak van een onafhankelijke rechtspraak, - dat het zichzelf controleren door de inspecteur ongewenst is; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat de toetsing van bezwaarschriften dient te geschieden door een andere inspecteur, dan de aanslagregulering; **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. MOTIE UITKERING EX-PARTNER** De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 november 1992 te Arnhem **CONSTATERENDE** - de per 1 augustus in werking getreden wet dat gescheiden mensen moeten meebetalen aan de bijstandsuitkering van hun ex-partner, - dat voorheen er een recht voor gemeenten bestond de ex-partner mee te laten betalen aan de bijstandsuitkering, - de grote kritiek op deze wet van gescheiden mensen, de sociale diensten en de vereniging van Nederlandse gemeenten, **OVERWEGENDE** - dat het voor veel gescheiden mensen emotioneel moeilijk ligt mee te betalen aan de uitkering van hun ex-partner, - dat het bij de sociale diensten een te grote werkdruk geeft, - dat huwelijk en scheiding privé-zaken zijn, waarbij inmenging van de overheid niet gewenst is; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat het niet mogelijk kan zijn mensen mee te laten betalen aan de uitkering van hun ex-partner **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. MOTIE TAXI-VERGUNNINGEN** De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 november 1992 te Arnhem **CONSTATERENDE** - dat taxi-chauffeurs een vergunning nodig hebben om hun beroep uit te oefenen, - dat er taxiregio's zijn, **OVERWEGENDE** - dat bij het afgeven van de vergunning wordt gekeken hoeveel vergunningen en reeds zijn afgegeven, - dat de vergunningafgevend instanties geen goed inzicht hebben in de vraag naar taxiriten, - dat de vergunningafgevend instanties wel vaak kritiek hebben gekregen van de aanbodaak: de taxi-chauffeurs en taxi-bedrijven, - dat het voor laatst genoemde groepen voordelig is om de groep taxi-chauffeurs beperkt te houden, **VOORTS**

OVERWEGENDE - dat het vergunningstelsel niet flexibel is en zo het bereiken van een enigszins evenwichtige situatie van vraag en aanbod bemoeilijkt, - dat vraag en aanbod een meer evenwichtige situatie bereiken wanneer er geen vergunning meer nodig is voor het uitoefenen van het beroep van taxi-chauffeur, - dat de marktwerking er voor zorgt dat die taxi-bedrijven overleven die het beste voorzien in de behoeften van de consument, **BOVENDIEN OVERWEGENDE** - dat er door de regio-indeling allerlei problemen ontstaan als in het verleden tussen de Amsterdamse taxi-chauffeur en hun collega's van Schiphol, - dat door de regio-indeling b.v. een taxi-ritje Schiphol-A'dam meer kost, omdat de chauffeur "leeg" terug moeten rijden, - dat bij taxi-overschotten in een bepaalde regio die niet zomaar naar regio's kunnen gaan waar tekorten zijn, - dat op deze manier niet alleen de consumenten maar ook de taxi-chauffeurs en taxi bedrijven hiervan de dupe zijn, - dat deze problemen kunnen worden opgelost door de hele regio-indeling op te heffen, **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat het vergunningstelsel voor taxi-chauffeurs wordt afgeschaft, - dat de taxi-regio-indeling wordt afgeschaft, **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. MOTIE VERSPILLING** De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 november 1992 te Arnhem, **CONSTATERENDE** - de westerse energie consumptie - consumptiegoederen zijn vaak slecht te recycelen, - producten zijn vaak met overbodig en/of schadelijk verpakkingsmateriaal omgeven, **OVERWEGENDE** - verspilling van energie en grondstoffen, - een enorme milieuvervuiling, **VOORTS CONSTATERENDE** - liberalisme waarborgt de maximale vrijheid van een ieder tot de vrijheid van een ander beperkt wordt, **VOORTS OVERWEGENDE** - ons consumptiepatroon beperkt de ontwikkeling van komende generaties en van derde wereld-landen, **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat er een duidelijk beleid moet komen tegen niet noodzakelijk energiegebruik, - milieuhelling op overbodige verpakkingsmateriaal en slecht recyclebare producten; - onderzoek naar en gebruik van duurzame energiebronnen moet bevorderd worden, - uitgebreider systeem van afvalscheiding en -verwerking in huishoudens en bedrijven, - de JOVD moet meer en sterker aandringen op een streng milieubeleid daar onze en de toekomst van onze kinderen in gevaar is, **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. MOTIE INTERRAIL** De JOVD in vergadering bijeen te Arnhem op 14 en 15 november 1992 **CONSTATERENDE** - dat veel buitenlandse spoorwegmaatschappijen voornemens zijn de Interrail-mogelijkheid af te schaffen; - dat hierdoor niet naar de Zuid-Europese landen gereden kan worden; - dat Interrail een ideale mogelijkheid voor jongeren is om door Europa te trekken **OVERWEGENDE** - dat een beperking van het Interrail-bereik de keuzemogelijkheden van de jongeren beperkt; - dat dit de kennisgeving van andere culturen beperkt voor jongeren; - dat de daadwerkelijke Europese Integratie hierdoor minder snel plaats zal vinden; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat Interrail moet blijven bestaan in alle landen, waar dat nu het geval is **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. MOTIE MEDIA** De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 november 1992 te Arnhem **CONSTATERENDE** - dat de overheid een grote invloed heeft op de radio en tv-wereld, - dat er behoorlijk wat overheidsgeld richting "Hilversum" gaat, **OVERWEGENDE** - dat commerciële radio- en tv-stations afhankelijk zijn van de reclame-inkomsten, - dat deze inkomsten stijgen naarmate de programma's beter worden bekeken en beluisterd, - dat hogere kijk- en luistercijfers alleen worden bereikt indien er wordt uitgezonden wat de kijkers en luisteraars wensen, - dat commerciële radio en tv op deze manier het beste in de behoeften van het grootste gedeelte der kijkers en luisteraars voorzien, **VOORTS OVERWEGENDE** - dat een gedeelte van de luisteraars en kijkers niet in zijn behoeften zal worden voorzien door commerciële radio- en tv-stations, - dat voor dit gedeelte der bevolking een overheidsomroep m.b.v. een net en een zender in haar behoefte kan voorzien, **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat de overheid een zender en een net gaat exploiteren, dat zo veel mogelijk in de culturele en informatieve behoeften van de mensen die niet door commerciële stations worden vervuld, voorziet, zonder op de inhoud der programma's politiek-inhoudelijke invloed uit te oefenen, - dat er minder beperkingen dienen te zijn t.a.v. het beginnen en exploiteren van radio- en tv-stations, **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. MOTIE DONORSCHAP** De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 november 1992 te Arnhem **CONSTATERENDE** - dat er een groot tekort is aan orgaandonoren, **OVERWEGENDE** - dat veel Nederlanders niet de moeite nemen een donorcodicil te dragen, hoewel zij daartegen meer principiële bezwaren hebben, - dat een verplicht donorschap in strijd is met het zelfbeschikkingsrecht van de burger, **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat er een persuasieve voorlichtingscampagne moet komen om de houding en het gedrag ten aanzien van het donorschap te veranderen, **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. MOTIE SCHOLENFUSIES IN HET VOORTGEZET ONDERWIJS** De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 november te Arnhem, **CONSTATERENDE** - dat er door Nederlandse gemeenten m.b.t. het voortgezet onderwijs

VERENIGINGSNIEUWS

regelmatig plannen voor scholenfusies worden opgesteld en doorgevoerd, waaraan naast een praktische motivatie meestal ook een ideologische motivatie ten grondslag ligt, namelijk de wil om brede scholengemeenschappen met het middenschoolprincipe te stichten; - dat in dergelijke fusies vaak kleinschalige categorale scholen betrokken worden; **VOORTS CONSTATERENDE** - dat de leerlingen en de ouders daarvan, vooral om de kleinschaligheid voor een categorale school kiezen; **OVERWEGENDE** - dat indien een kleinschalige categorale school in een fusie betrokken wordt de kleinschaligheid - waar bewust voor gekozen is - verdwijnt; - dat na zo'n fusie de drempel lager komt te liggen om een leerling als alternatief voor doubleren door te schuiven naar een lagere afdeling; - dat ook een kleinschalige school zelfstandig in staat is om de basisvorming en het formatiebudgetsysteem in te voeren, hetgeen wel eens ontkend wordt door voorstanders van scholenfusies; **VOORTS OVERWEGENDE** - dat door het opgaan van categorale scholen in fusies de variatie in scholen afneemt en daarmee de keuzevrijheid van ouders en leerlingen voor een voortgezette opleiding wordt beperkt; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** dat de zelfstandige categorale scholen in Nederland zoveel mogelijk beschermd moeten worden tegen fusies, omdat verdwijnen van deze scholen een beperking in de keuzevrijheid van schoolsoort voor ouders en leerlingen betekent en een slechte zaak voor het Nederlandse onderwijsbestel is; **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. MOTIE TECHNISCHE STUDIEUR** De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 november 1992 te Arnhem, **CONSTATERENDE** - De zwaarte van een technische opleiding, - Het aantal collega's per week van ***** en Chemische Technologie, - Het tekort aan ingenieurs, - Dat er bij de studiefinanciering een gering verschil in studietoelagetsduur bestaat, **OVERWEGENDE** - Dat dit verschil tijdelijk is, - Dat technische studenten dus minder tijd over houden voor nevenactiviteiten, - Dat die tijd hoog nodig is voor de academische vorming, - Het overschot bij alpha en gamma afgestudeerden, - Dat extra leningsmogelijkheden niet stimulerend werken, **VOORTS OVERWEGENDE** - Dat verlengen van de studietoelagetsduur een stimulans is bij het keuzeproces, **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat de nominale studier per studierichting wordt vastgesteld; **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. MOTIE TEMPOBEURS** De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 november 1992 te Arnhem, **CONSTATERENDE** - de tempobeurs voor propeaudeusestudenten zoals de minister invoert; - dat de minister voor ouderejaars nu ook een tempobeurs wil invoeren, waarbij je elk jaar minimaal 60% van het jaar moet halen, of anders met terugwerkende kracht je beurs moet terugbetalen; **OVERWEGENDE** - dat door de maatregelen studenten minder snel als "moeilijk" bekend staande studies kiezen, om puur financiële redenen; - dat, door de maatregelen, studenten overmatig onder druk worden gezet om studieresultaten te bevorderen; - dat er hierdoor absoluut geen tijd meer over lijkt te zijn om naast de studie iets anders te ontplooiën; - dat dit ten koste gaat van het rijke studentenleven; - dat studeren door deze maatregelen dan weer alleen voor de elite wordt; **VOORTS OVERWEGENDE** - dat deze maatregel slechts bedoeld is om te bezuinigen en niet om studenten te prikkelen te gaan studeren; - dat meerdere studies absoluut niet in vier jaar te halen zijn, wat in internationale onderzoeken bevestigd wordt; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat het betalen van de kosten van de studie met terugwerkende kracht echt niet kan; - dat een tempobeurs alleen een middel mag zijn tegen "no-show"-studenten; - dat 60% dan veel te hoog is; **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. MOTIE COLLEGEgeld** De JOVD in vergadering bijeen op 14 en 15 november 1992 te Arnhem, **CONSTATERENDE** - dat de nederlandse student elke maand studiefinanciering ontvangt; - dat de student ieder jaar weer collegegeld verschuldigd is; **OVERWEGENDE** - dat dit heen en weer schuiven van geld is; - dat de studenten aan het begin van een nieuw studiejaar opgezadeld worden met hoge financiële lasten, namelijk het collegegeld en de aanschaf van boeken; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat het collegegeld afgeschaft dient te worden en dat dit bedrag door de overheid met de basisbeurs verrekt dient te worden; **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.**

Resolutie Gezondheidszorg

zoals vastgesteld door de Algemene Vergadering op 15 november 1992 te Arnhem

Aanbod van de zorg 1. Voor alle onderdelen van de gezondheidszorg dient de overheid een basis zeker te stellen. 2. Het beroep van huisarts en de thuiszorg dient volledig geprivatiseerd te worden of te blijven. 3. De ouderenzorg, de ziekenhuiszorg en specialistische zorg dienen niet geheel te worden geprivatiseerd. Wel dient de regelgeving zo te worden aangepast, dat het mogelijk wordt particulier klinieken op te zetten. 4. De topklinische zorg dient bij de publieke sector te blijven. Deze tak is te specialistisch en vaak ook verwant met universitair onderzoek. En ook om de beste, blijvende en gecontroleerde hoge kwaliteit te waarborgen. 5. De geestelijke gezondheidszorg dient niet te worden geprivatiseerd. 6.

Voor betere controle dient de behandelend arts met de maatschappelijk werker te beslissen of iemand wel of niet in aanmerking komt voor thuiszorg. 7. Boven alle instellingen dient de Inspectie voor de Volksgezondheid toezicht te houden op de kwaliteit van de zorg. Deze dient strikt onafhankelijk te zijn van de private instellingen. 8. Het dient wel mogelijk te blijven te differentiëren naar luxe in de gezondheidszorg. Financiering 9. Basiszorg dient te worden opgenomen in een basispakket. In dit basispakket dient elke verzekeringsmaatschappij te voorzien. Daarnaast moet de mogelijkheid worden geboden om voor de overige zorg een aanvullende verzekering af te sluiten. 10. De basisverzekering dient alle normale en minimale zorg in zich op te nemen. 11. De premie voor de verplichte basisverzekering dient nominaal te zijn. Eventuele negatieve inkomenseffecten voor lagere inkomensgroepen dienen te worden gecompenseerd via het belastingstelsel en de sociale zekerheid. 12. De hoogte van de premie dient niet afhankelijk te zijn van specifieke kenmerken van de verzekerde, uitgezonderd leeftijd en gezinssamenstelling. **Toegang tot de zorg** 13. De controle op wie wel of niet verzorgd wordt en wel of niet een specifieke behandeling krijgt dient bij de overheid te liggen. 14. De bepaling of iemand in aanmerking komt voor ouderenzorg dient te worden gemaakt door de huisarts en een regionale commissie van toewijzing; deze commissie mag geen banden hebben met de verzekeraars of de instellingen. **Ouderenvoorzieningen** 15. De vermogenstoets dient te worden afgeschaft. **Patiëntenrecht** 16. De mens heeft een actief patiëntenrecht; hij of zij is volledig autonoom ten aanzien van zijn of haar eigen lichaam, mits hij of zij hierdoor geen gevaar vormt voor de samenleving. 17. Een patiënt moet van een arts de informatie krijgen die hij verlangt. Hierbij heeft de patiënt recht op een arts die up to date is qua kennis. Artsen worden geacht zich regelmatig op de hoogte te stellen van de nieuwe ontwikkelingen op hun vakgebied. 18. De medische deskundigen in het wettelijk Medisch Tuchtcollege dienen niet praktiserend te zijn. 19. De keuzevrijheid die ouders hebben om hun kinderen, om welke reden dan ook, *inenting te onthouden dient te worden opgeheven*. 20. Medische kosten die optreden als gevolg van het weigeren van een medische behandeling door de patiënt moeten geheel voor eigen rekening komen.

Ingezonden Mededeling

WERELDHANDELSPEL

Dit rollenspel geeft een ieder de mogelijkheid, te stappen in de wereld van geld en macht. Rijke, machtige landen versus arme landen rijk aan grondstoffen, hoe realistisch kun jij onderhandelen?

Het wereldhandelsspel kun je op het algemeen secretariaat reserveren, houdt wel rekening met de volgende punten:

- * minimaal 13 deelnemers is vereist
- * speelduur ongeveer 4 uur
- * je bent zelf verantwoordelijk voor het ophalen en terug brengen van het spel
- * het spel is omvangrijk, het alleen meenemen in de trein is onmogelijk

Ingezonden Mededeling

HB Nieuwsbrief

Sinds 1 januari 1993 heeft de JOVD een nieuw informatie-bulletin, de HB-Nieuwsbrief. Dit mededelingenblad vervangt de oude HB-Info, de V&S-Nieuwsbrief en de Internationale Nieuwsbrief.

Ongeveer eens per twee weken zal de HB-Nieuwsbrief onder alle secretarissen en voorzitters van afdelingen en districten worden verspreid. Zo blijven afdelingen en districten op de hoogte van hoofdbestuursbesluiten, activiteiten en ontwikkelingen op het gebied van Vorming & Scholing, internationale activiteiten en andere zaken die voor de actieve JOVD'er van belang zijn. Ook wanneer u geen secretaris of voorzitter bent van een afdelings- of districtsbestuur kunt u de HB-Nieuwsbrief iedere twee weken ontvangen. Voor slechts 25 gulden per jaar bent u abonnee! U kunt zich tijdens kantooruren aanmelden bij het Algemeen Secretariaat. Uiteraard bestaat ook voor afdelingen en districten de mogelijkheid belangrijke mededelingen middels de HB-Nieuwsbrief wereldkundig te maken. Daarvoor kunt u zich buiten kantooruren wenden tot Margaret Penders (040-516029).

SLUITINGSDATUM

De sluitingsdatum voor moties en amendementen valt niet op 3 februari a.s. (zoals abusievelijk is vermeld in de HB-Nieuwsbrief) maar op dinsdag 9 februari a.s. om 10.00 uur.

VERENIGINGSNIEUWS

Liberaal Agenda

Afdelingen

1 februari Afd. Rijnmond; sprekersavond over cellentekort, normvervaging ed. Spreker: Dhr M de Haas, hoofdofficier van justitie. Aanvang 20.00 uur, plaats Locus Publicus. Info: Sandra Spek (010-4405316)

1 februari Afd. Amsterdam; Politiek Cafe VVD/JOVD. Spreker: Dian van Leeuwen-Schut over "de VVD richting de verkiezingen". Plaats: Proeflokaal Hooghoudt, Reguliersgracht 11, Amsterdam. Aanvang: 20.15 uur. Info: Carolien Wellink (020-6720152)

2 februari Afd. Groningen; Borrel in Cafe de Negende Cirkel, Poelestraat 25, Groningen. Aanvang: 22.00 uur.

3 februari Afd. Baronie van Breda; sprekersavond met Ed Nijpels. Plaats: restaurant 't Hof van Bourigne, Breda. Aanvang: 20.00 uur. Info: Rob de Rooy (01621-13084)

4 februari Afd. Amsterdam; Borrel in Cafe van Puffelen, Prinsengracht 277. Aanvang: 20.00 uur. Info: Carolien Wellink (020-6720152)

6 februari Afd. Zeeland; ALV in rest. De Beurs, Bellamyplein, Vlissingen. Aanvang: 13.00 uur.

6,7 februari Afd. Groningen; Afdelingscongres in Roden, kosten F37,50. Info Beryl Dreyer (050-121794) of Leonie Thush (050-178998)

7 februari Afd. West-Brabant; Schaatsen indien er ijs ligt. Info: Saskia Nuyten (010-4850990)

8 februari Afd. Amsterdam; Politiek Cafe VVD/JOVD in Proeflokaal Hooghoudt, Reguliersgracht 11, Amsterdam. Spreker: Prof. Pim Fortuyn over "de overgeorganiseerde Nederlandse staat". Aanvang: 20.15 uur. Info: Carolien Wellink (020-6720152)

10 februari Afd. Twente; lezing van Loek Hermans, burgemeester van Zwolle. Onderwerp: "De relatie JOVD en de echte politiek". Plaats: Kir Royal, Hengelo. Aanvang: 20.00 uur. Info: Maarten Oonk (053-320669)

11 februari Afd. Ede-Wageningen; Borrel in Cafe de Clochard. Info: Ingeborg Bakker (08370-12347)

12 februari Afd. Zwolle; feestavond. Info: Nora Olthof (05291-52312)

13 februari Onderafd. Schouwen-Duiveland; Excursie naar bedrijf Zeelandia in Zierikzee. Info: Wilmer Kloosterziel (01114-1984)

15 februari Afd. Rijnmond; Excursie naar sigarenfabriek Oud Kampen in Kampen. Aanmelden is geboden. Info: Sandra Spek (010-4405316)

15 februari Afd. Maas & IJssel; ALV. Plaats: Gemeentehuis Krimpen aan de IJssel, tijd: 20.00 uur. Info: Antoinette Kruit (01807-10465)

16 februari Afd. Delfland; Politiek Cafe in Cafe De Stapperij. Aanvang: 20.00 uur. Info: Wijnand Wellink (01742-98838)

16 februari Afd. Maas en IJssel; ALV in het gemeentehuis in Krimpen aan de IJssel. Info: Antoinette Kruit (01807-10465)

18 februari Afd. Amsterdam; Excursie naar het Holland Casino in Amsterdam. Info: Carolien Wellink (020-6720152)

21 februari Afd. Ede-Wageningen; Skiactiviteit. Info Ingeborg Bakker (08370-12347)

22 februari Afd. Amsterdam; Politiek Cafe VVD/JOVD in Proeflokaal Hooghoudt, Reguliersgracht 11, Amsterdam. Spreker: Michael van Praag, voorzitter van Ajax, over "racisme, voetbalvandalisme en het nieuwe stadion". Aanvang: 20.15 uur. Info: Carolien Wellink (020-6720152)

25 februari Afd. Ede-Wageningen; Forumavond over genetische manipulatie. Info: Ingeborg Bakker (08370-12347)

26 februari Afd. Zeeland; ALV in zaal De Beurs in Vlissingen. Info: Michel de Visser (010-354246)

2 maart Afd. Rijnmond; discussie over het Manifesto zoals aangenomen op het afgelopen IFLRY congres. Aanvang: 20.00 uur, plaats: de Heuvel. Info: Sandra Spek (010-4405316)

4 maart Afd. Rijnmond; Traditionele

Borrel om 21.30 uur in Locus Publicus

5 maart Afd. Zeeland; Excursie naar de Provinciale Zeeuwse Courant in Vlissingen. Info: Michel de Visser (010-354246)

6 maart Afd. Amsterdam; Themadag Medische Ethiek i.s.m. andere PJO's. Plaats: AMC. Info: Richard van Tol: (03480-19295)

11 maart Afd. Ede-Wageningen; Borrel in Cafe de Clochard.

11 maart Afd. Rijnmond; ALV in Locus Publicus, aanvang: 20.00 uur. Info: Gerrit Ouderkerken (010-2140285)

20 en 21 maart LANDELIJK CONGRES in Gilze-Rijen.

Cursussen

1/2 februari Congresvoorbereiding in Delfland. Info: Antoinette Kruit (01807-10465)

6 februari Conflicthantering te Zierikzee, Zaal Mondragon. Info: Robert-Jan Meulmeester (01184-65743)

6 februari Debating te Schoonhoven. Info: Antoinette Kruit (01807-10465)

7 februari Spreekvaardigheid I te Krimpen a/d IJssel. Info: Antoinette Kruit (01807-10465)

13 februari Liberalisme te Vlissingen, Zaal De Beurs. Info: Robert-Jan Meulmeester (01184-65743)

21 februari Politieke Stromingen/Liberalisme te Bergen op Zoom, 14.00 uur. De Teerkamer. Info: Astrid Kersing (013-432062)

Internationaal

De redactie heeft helaas geen activiteitenoverzicht binnengekregen van de Internationaal Secretaris.

Ingezonden Mededeling

Politiek Cafe

JOVD/VVD Afdelingen Amsterdam

8 februari 1993

Proeflokaal Hooghoudt

Reguliersgracht 11 te Amsterdam

Aanvang 20:00

vanaf C.S.: tram 4 of 9

Halte Rembrandtplein

Pim Fortuyn

Professor Pim Fortuyn, oprichter van de BV OV Studentenkaart pleit deze avond voor het beëindigen van de ongecontroleerde macht van 'Ons Soort Mensen' (OSM is volgens Fortuyn een club van 20.000 mensen die in Nederland de dienst uitmaaken.) Fortuyn, nonconformist en scherp debater, wil geen guillotine maar kiest voor een moderne vorm van uitroken.

Voor meer informatie:

Alex de Vries 020-6242584

Carolien Wellink 020-6720152

Ingezonden Mededeling

OPROEP

Projectgroep Welzijnsbeleid

Hebben wij geld over voor buurthuizen, opbouwwerkers, minderhedencursussen, kinderopvang en opvang van dak- en thuislozen? Liberalen hebben veelal de neiging zich terughoudend op te stellen als het om deze onderwerpen gaat. Dreigt de samenleving geen zaken te gaan betalen die het individu zelf hoort te betalen?

Hoe gaan we om met het welzijnsbeleid in de jaren negentig? Over dit onderwerp heeft de minister van WVC een voortgangsnotitie uitgebracht ("Samen verder"). Dit wordt t.z.t. in de Kamers besproken. Veel van het welzijnsbeleid moet bovendien op gemeentelijk niveau uitvoering krijgen. Hoe kunnen afdelingen hierop insprijgen en bijvoorbeeld de lokale discussie sturen?

Om dit uit te zoeken, heeft het hoofdbestuur een projectgroep ingesteld die in ca. drie maanden een reactie klaar moet hebben.

Je kunt je voor deze projectgroep aanmelden bij Arthur Kocken (030-881490 of via het AS: 020-6242000).

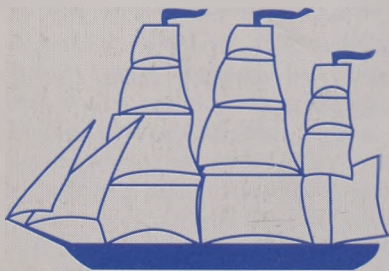
Driemaster

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

Duitsland

Illegalen

Imperialisme

Jaargang 45

Nummer 2

Maart 1993

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

DRIEMASTER

Driemaster is het onafhankelijke orgaan van de Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie. Publicaties in Driemaster geven niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie of van het hoofdbestuur weer.

Hoofdredeur

Marten van de Kraats
Van Eeghenstraat 87
1071 EX Amsterdam
(020-6759893)

Redactie

Folkert Bolkestein (eindredeur),
Dries van Bergeijk (fotoredeur),
Joris Dik, Eddie Habben Jansen,
Yaïr Pinto, Melvin Schut,
Robbert Jan Sabel (hb-auditor).

**Uiterste inleverdatum voor het
volgende nummer:
maandag 29 maart 1993**

Alle kopij kan op diskette
(WP 4.2, 5.0 of 5.1)

worden gezonden naar:

Redactie Driemaster

p.a. Algemeen Secretariaat JOVD

Prins Hendrikkade 104

1011 AJ Amsterdam

Foto's:

Dries van Bergeijk: pag. 3, 4, 5, 6, 7

Amerikaanse Ambassade: pag. 17

Druk:

Dinky Druk BV, Den Helder

ISSN 0167-0786

Voorant: Kaiser Wilhelm II

De Vliegende Hollander

*H*et zal u niet ontgaan zijn: de Verenigde Staten van Amerika hebben een nieuwe president. Zijn naam is Bill Clinton en hij is lid van de Democratische partij. Bill Clinton heeft reeds in de eerste weken van zijn presidentschap geschiedenis gemaakt met een van de slechtste presidentiële aftrappen ooit aanschouwd. Behalve wat politiek strategische foutjes zoals de benoeming van een beroepslobbyist als minister van handel, heeft Bill Clinton ook al wat ernstiger blunders op zijn naam staan. Ik doel hierbij op de protectionistische koers die hij voorstaat op het gebied van de internationale handel.

Als de economische wetenschappen ons een ding geleerd hebben is het wel dat protectionisme eigenlijk altijd meer schade berokkent aan de eigen industrie dan aan de buitenlandse industrieën tegen wie zij gericht is. De bedoeling die Clinton heeft met het afschermen van zijn achterlijke staalindustrie van de concurrentie van Europa en Japan, is waarschijnlijk de instandhouding van deze industrieën. In de praktijk zal protectionisme er echter toe leiden dat de Amerikaanse staalindustrie zonder modernisering door kan gaan met de produktie van duur staal, wat op langere termijn leidt tot nog grotere achterstanden. Bovendien zullen alle Amerikaanse artikelen waar staal in verwerkt wordt duurder worden, wat hun concurrentiepositie nog verder zal verslechteren. Kortom, domheid ten top. Heeft die vent geen adviseurs?

Wat zal het argument zijn waarmee hij de heffingen op staalimport zal goedpraten? "De Europese en de Japanse staalindustrie hebben al die jaren zware overheidssubsidies in de wacht kunnen slepen, dat is ook je reinste protectionisme." Maar goed, de Amerikanen hebben zelf ook wel wat boter op hun hoofd. Neem de enorme investeringen op het gebied van militaire produktie en onderzoek, me dunkt dat de staalindustrie daar ook van geprofiteerd heeft.

Clinton maakt er een potje van. Als hij er net zo een potje van gaat maken als zijn grote voorbeeld John F. Kennedy, zal het hem nog duur te staan komen.

Voorzitter

Niet voor het eerst, en waarschijnlijk ook niet voor het laatst, heeft politiek Den Haag uitgebreid gedemonstreerd dat zij het vertrouwen van de burger niet waard is. De manier waarop het WAO-vraagstuk is afgehandeld verdient alles behalve lof. Wellicht zijn rokerige achterkamers, café's, snelle auto's en *fast food restaurants* een aardig decor voor een vertoning op de Rotterdamse Filmdagen, als rode draad voor een politiek besluitvormingsproces schiet het gevolgde scenario danig tekort. De Binnenhof-bewoners lijken zich nog steeds niet te realiseren dat politieke discussie en besluitvorming in de vergaderzalen van het Parlement thuishoren, en niet in de achterkamer van minister De Vries in Bergschenhoek. Gelukkig zijn er in Nederland nog mensen die zich - gevoed door edele en minder edele drijfveren - wèl druk maken over de manier waarop in Nederland politiek wordt bedreven. Het aantal groepen waarin deze mensen verzameld zijn, breidt zich uit met een snelheid waarop konijnen jaloers worden. Minder met de waan van de dag levend, houdt de JOVD al jarenlang de manier waarop politiek en bestuur in Nederland functioneren kritisch tegen het licht. Met nota's als *Mikken op het Midden, Af van de Ambtenaar en Demostaat: statisch of dynamisch?* werd een bijdrage geleverd aan deze belangrijke discussie. Daarnaast werd in samenwerking met de Jonge Socialisten en de Jonge Democraten aangetoond dat een

coalitie tussen VVD, PvdA en D66 - met het CDA in de oppositie - een reëel alternatief is voor een verstokte Haagsche vanzelfsprekendheid. Bovendien vindt op initiatief van de JOVD sinds de jaren zeventig over dit onderwerp regelmatig overleg plaats tussen politici van VVD, PvdA en D66 in het Haagsche *Hotel Des Indes*.

De standpunten van de JOVD vinden in steeds grotere mate gehoor. Discussies over de werking van onze parlementaire democratie, kritiek op vastgeroeste en overbodige overleg- en adviesorganen en gespeculeer over zo'n blauw-rode coalitie lijken aan de orde van de dag. Het is een goede zaak dat naar nieuwe wegen wordt gezocht om maatschappelijke vraagstukken aan te snijden. Nederland is nog lang niet af.

Zoals christen-democratische deelname aan coalities in de Nederlandse politiek onvermijdelijk lijkt, zo lijkt het in de JOVD onontkoombaar dat elk congres de samenstelling van het Hoofdbestuur wordt gewijzigd. Op 20 maart aanstaande zal Secretaris PR & Voorlichting Robbert Jan Sabel aftreden. Zijn functie in het hoofdbestuur en zijn voltijdse baan lieten zich niet naar tevredenheid combineren. Omdat de voorlopige agenda van het Maartcongres al was verstuurd, kon het Hoofdbestuur slechts via een zogenaamde spoedprocedure een kandidaat stellen voor deze vacature. In het verleden heeft de Algemene Vergadering op een dergelijke - "overrompelende" - procedure veel kritiek gehad. Daarom heeft het hoofdbestuur besloten niet in maart maar voor de Jaarvergadering van juni 1993 een kandidaat te stellen. In de tussenliggende periode zal gebruik worden gemaakt van de reeds bestaande "vervangingsregeling". Dit betekent dat Vice-Voorzitter Politiek Marco Frijlink tot aan de benoeming van een nieuwe Secretaris PR & Voorlichting diens taken zal waarnemen.

In een aantal afdelingen is de indruk ontstaan dat het Hoofdbestuur deze gelegenheid wil aangrijpen om "in te krimpen". Niets is minder waar. In de eerste helft van 1994 vinden de verkiezingen plaats voor de gemeenteraden (maart) en voor de Tweede Kamer (mei). Bovendien viert de JOVD in februari van dat jaar haar vijftienviertigjarige bestaan. Een gedegen publiciteitsbeleid - onder verantwoordelijkheid van een "voltijdse" Secretaris PR & Voorlichting - is in die periode voor de JOVD van het grootste belang.

Koen Petersen

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

Algemeen Secretariaat
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam
020-6242000
020-6264357 (fax)

Hoofdbestuur

Voorzitter

Koen Petersen (020-6202913)
Marnixstraat 229f
1015 WD Amsterdam

Algemeen Secretaris

Karen Anne Hebben (071-123439)
Haarlemmerstraat 258
2312 GK Leiden

Penningmeester

Michael Abraham (010-4653595)
Gravin Adelastraat 68
3032 HA Rotterdam

Vice-voorzitter Politiek

Marco Frijlink (085-643218)
Vijverlaan 5
6881 HJ Velp

Vice-voorzitter Organisatie

Eric Hoogenboezem (071-125863)
Kolffmakersteeg 13a
2311 VE Leiden

Internationaal Secretaris

Peter Hietink (010-4148190)
Adamshofstraat 130a
3061 ZJ Rotterdam

Secretaris Vorming & Scholing

Margeret Penders (040-516029)
Hertog Jan I Laan 98
5619 SG Eindhoven

Secretaris PR & Voorlichting

Robbert Jan Sabel (02522-20134)
Sportparkweg 12
2172 VN Sassenheim

Secretaris Organisatie

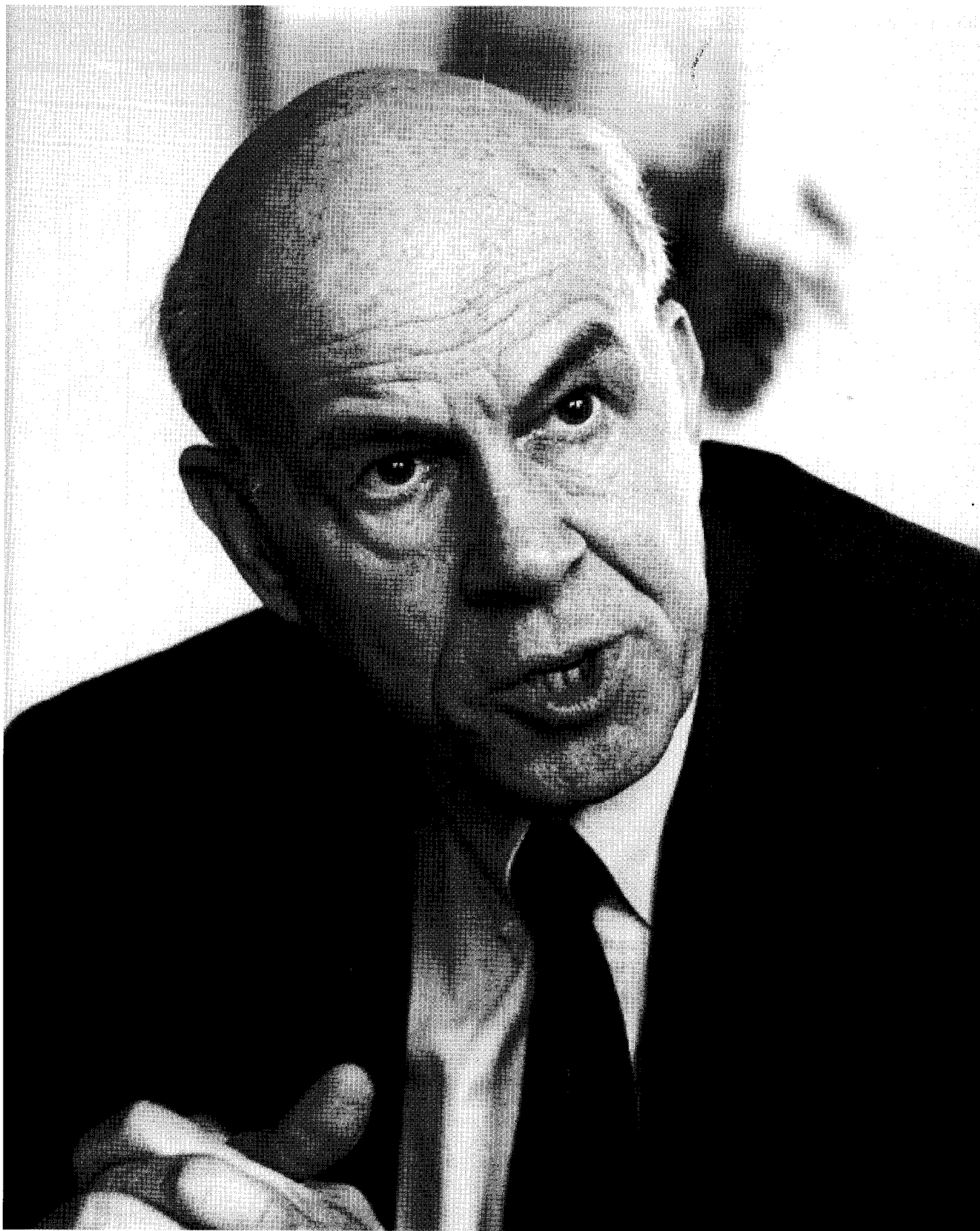
Annemieke Brons (02526-72091)
Sikkelstraat 31
2151 CN Nieuw Vennepe

Politiek Secretaris I

Arthur Kocken (030-881490)
Julianaweg 390
3523 XM Utrecht

Politiek Secretaris II

Stan Stevens (076-221203)
Molenslag 60
4817 GZ Breda

Ambassadeur van een normaal land

door Marten van de Kraats

De Duitse Ambassade is gehuisvest in een lelijk gebouw. De jaren zeventig druipen er vanaf. De entree is kaal en degelijk. Een even degelijke Duitse dame leidt ons naar Herr Citron, de Duitse ambassadeur. Herr Citron houdt kantoor in een ruime kamer, waarin zich behalve een groot bureau met dito stoel een ruime zithoek bevindt.

Hijzelf is een kleine magere man met bruine priemoogjes. Een Intellectueel, zo kunnen wij opmaken uit de CV die ons van tevoren werd toegezonden. Voordat hij zijn carrière in de diplomatieke dienst begon, was hij hoogleraar letterkunde. Een ambassadeur is voor alles een specialist op het gebied van de Buitenlandse politiek en betrekkingen, vandaar dat wij vooral over internationale kwesties met hem hebben gesproken. Om te beginnen: de Europese eenwording.

Een Europa van meer snelheden, komen we daar eigenlijk nog onderuit?

“Wij willen allen een Europa dat nauw samenwerkt, en dat gemeenschappelijk vragen oplost, maar de realiteit is dat wij nog niet één snelheid hebben, en dat het misschien nog een hele tijd zal duren voordat het zover is. Daarom vind ik het niet vreselijk wanneer we op het gebied van monetair- of defensiebeleid meer snelheden hebben binnen Europa. Belangrijk is dat wij op de gebieden waar dat wel mogelijk is, zo goed mogelijk samenwerken.”

Het klinkt mooi, maar er zijn veel tegenstanders van een verenigd Europa. Is dat in Duitsland anders?

“Bijna alle politieke partijen in Duitsland zijn het er over eens dat wij geen andere keus hebben. Maar de mensen willen natuurlijk een stabiel Europa. De Duitsers zijn met name gevoelig voor de positie van hun D-Mark. Daarom vinden zij dat we heel voorzichtig moeten zijn met de opbouw van een monetaire unie.”

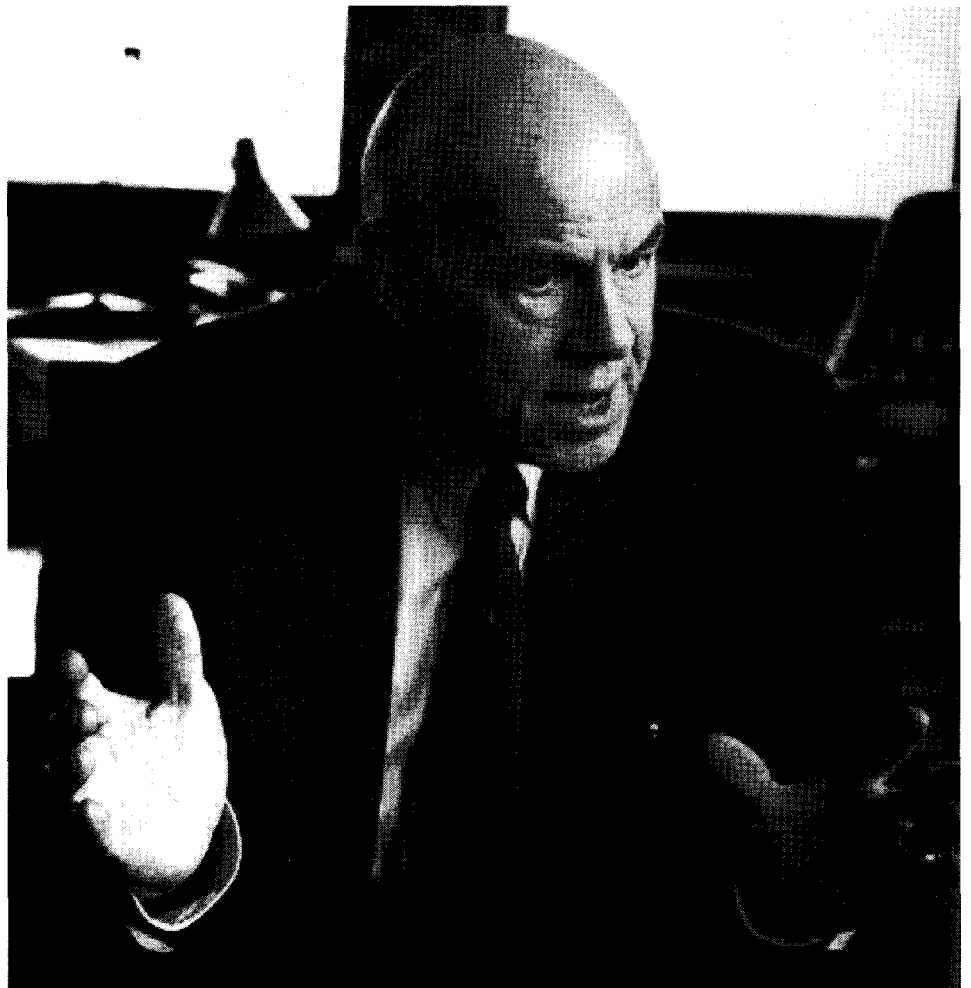
In het oog lopend is het voortdurende

falen van een gemeenschappelijke buitenlandse politiek voor de EG-landen.

Waarom heeft de Europese Gemeenschap nog zo weinig gedaan aan de problemen in Joegoslavië?

“Wanneer je die vreselijke beelden van de burgeroorlog in Joegoslavië bijna elke avond op televisie ziet, stel je je de vraag wat wij als Europa daaraan moeten doen. Wij zijn nog niet in staat om een gemeenschappelijke oplossing te vinden, helaas! Het gaat er ook om of de Europese landen bereid zijn om hun jongemannen en jongens naar een oorlog te sturen die mis-

wij hebben ervaringen gehad in Libanon en in Cyprus. Als je een burgeroorlog binnenstapt, kom je er niet meer gemakkelijk uit, dan moet je blijven, jaren... Dat is de reden waarom Europa nog niet veel heeft gedaan. We doen mee aan humanitaire acties van de VN, maar we zijn niet in staat de oorlog te stoppen. Er zijn enige politici in Nederland en Duitsland die zeggen dat we moeten ingrijpen, maar de militairen zijn zeer sceptisch. En wij als Duitsers kunnen niet meedoen, dat verbiedt onze grondwet ons. Ook in het licht van de historie zou het niet kies zijn wan-

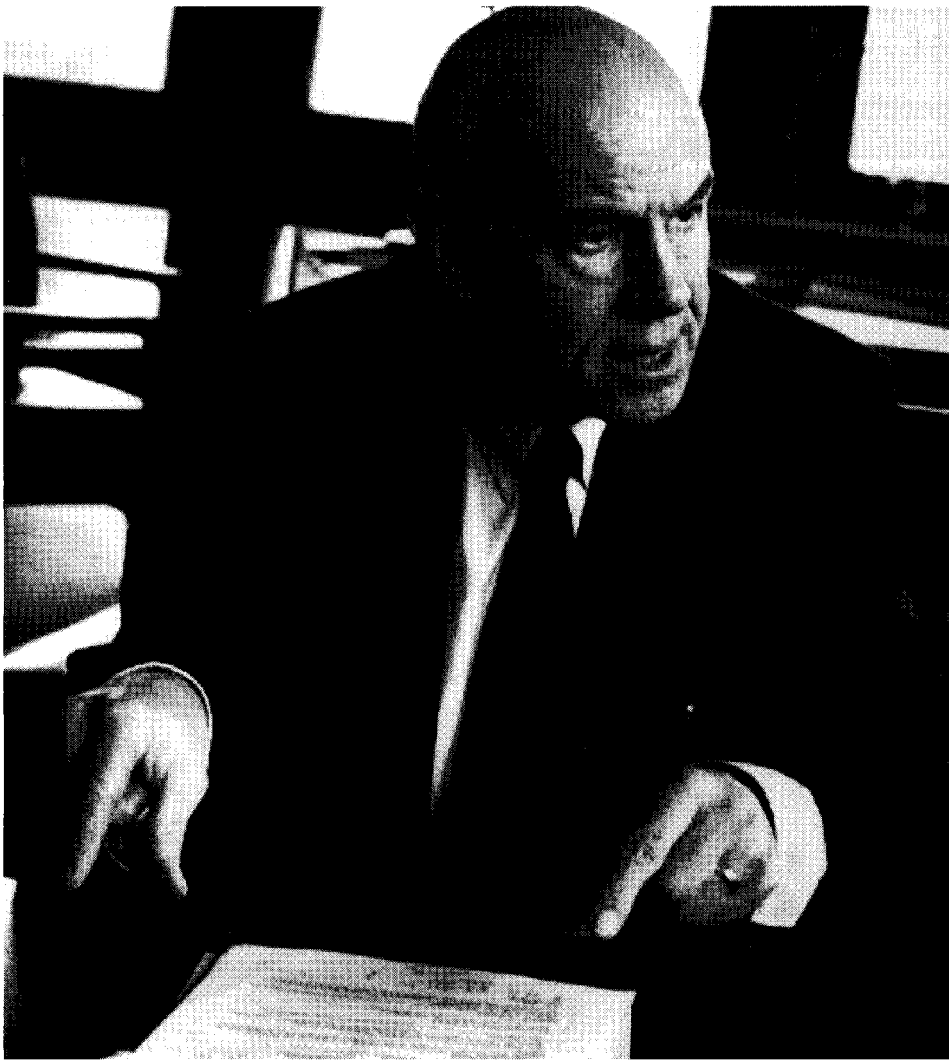

“Jongeren moeten worden opgevangen middels padvinderij en ander jongerenwerk.”

schien nog jaren kan duren. Ik begrijp heel wel dat het moeilijk is om hierover een beslissing te nemen. Ik was aanwezig toen de Europese ministers in Den Haag hierover hebben gediscussieerd. Er waren landen als Engeland die gezegd hebben:

neer de Duitsers in Joegoslavië militair actief zouden worden. Daarom is Duitsland heel terughoudend.”

Duitsland begint meer op een wereldmacht te lijken, althans op economisch

“Wij zijn een heel normaal land. De grote meerderheid van de Duitsers is heel normaal.”

gebied. De Mark vormt in het internationale geldverkeer vaak een aardig alternatief voor de Amerikaanse Dollar.

Duitsland wordt steeds machtiger. Zal Duitsland zich in de toekomst meer als een wereldmacht gaan gedragen?

“Wij zijn geen wereldmacht, wij zijn geen nucleaire macht en willen vooraleerst deel uit maken van de EG. Misschien dat in de toekomst de Europese Gemeenschap een van de grote machten van de wereld zal zijn, maar als EG zullen we machtig zijn, niet als individuele landen. Ik denk dat de ervaringen van deze eeuw uitwijzen dat wanneer Duitsland iets alleen probeert te doen, dat het dan mis gaat. De huidige generatie Duitse politici, Kohl, Genscher en Kinkel, weet dat. Daarom ook proberen zij juist nu, na de hereniging, Duitsland nog sterker te verankeren in de EG. Ik denk dat dat goed gaat, zestig procent

van de Duitse export gaat naar landen binnen de EG. De toekomst is aan de internationale samenwerking binnen VN-verband, een land alleen kan internationale problemen nooit de baas. Dat heeft onder andere de Golfoorlog ons geleerd.”

Er wordt wel gezegd dat wanneer het niet gaat lukken met de Europese eenwording Duitsland zijn economische expansie in Oost-Europa gaat zoeken? Is dat reëel?

“Dat klinkt mooi, maar is niet zo makkelijk, momenteel gaat acht procent van onze export naar Nederland, dat betekent dat wij meer naar Nederland exporteren dan naar heel Oost-Europa. Wel ligt daar een belangrijke toekomstige markt, maar daar is nu nog lang geen sprake van. Ik denk dat wij allemaal iets moeten doen om de Oosteuropese landen verder te helpen door middel van investeringen. Duits-

land zit er in geografisch opzicht dichtbij en heeft dan ook een voorhoedefunctie. Het zou echter niet goed zijn wanneer wij daar in ons eentje aan de gang gingen. In Tsjechoslowakije hebben wij de afgelopen twee jaar zeventig procent van alle buitenlandse investeringen voor onze rekening genomen. De mensen daar vinden dat heel goed, alleen hebben ze niet graag dat alle investeringen in handen van slechts een land liggen. Daarom denk ik dat het inderdaad beter zou zijn wanneer alle Westerse landen, ook Japan, mee zouden doen in Oost-Europa.”

De strijdkrachten spelen een essentiële rol in de internationale verhoudingen. Hoe staat het eigenlijk met de Duitse strijdkrachten?

“Wij hebben besloten de strijdkrachten te halveren, je weet dat wij in het NAVO-tijdperk een zeer sterke krijgsmacht hadden uit angst voor de Sovjet-Unie. Bovendien had ook Oost-Duitsland een groot leger. Nu streven we naar een leger van driehonderdzeventigduizend soldaten. Er zijn echter mensen die zeggen dat we nog sterker moeten afslanken, en dat we het geld moeten besteden aan de verdere opbouw van Oost-Duitsland. Maar we zullen ook moeten voldoen aan onze internationale verplichtingen. Wij willen immers graag de NAVO behouden, en ook willen wij dat de Amerikaanse troepen in Duitsland aanwezig blijven.”

Gaat ook Duitsland aan luchtmobiele brigades doen?

“Ik denk het wel, Duitsland kan momenteel echter niet buiten de grenzen van het NAVO-verdragsgebied opereren. Bij VN-operaties beperken we onze bijdragen tot medische en logistieke diensten. Wij zijn momenteel bezig met een grondswetswijziging die Duitse militaire acties in VN-verband mogelijk moeten maken.”

Staat ons in de toekomst nog meer extreem-rechts geweld te wachten in Duitsland?

“Ik denk dat hier niet sprake is van een reëel toekomstig gevaar. Ik vind wat er gebeurd is vreselijk, ik heb mij geschaamd voor de aanvallen op asielzoekers. Gelukkig is het tij nu aan het keren. Er gaan miljoenen mensen de straat op om te protesteren tegen vreemdelingen-

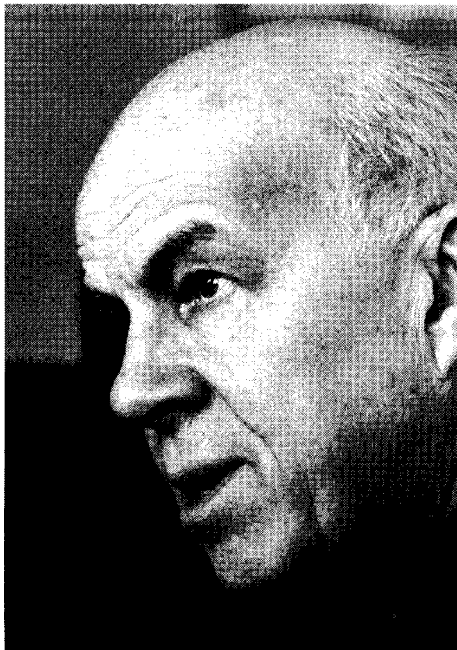
haat en je ziet dat racisten nu zwaar bestraft worden door politie en justitie. Het is interessant om te zien hoe sterk de tegenbeweging in Duitsland is. Het aantal aanslagen is de afgelopen maanden gedaald, en opiniepeilingen wijzen uit dat terwijl in september nog dertig procent van de Duitsers beweerde dat Duitsland te vol was en er geen nieuwe immigranten meer bij konden, nu slechts zes procent van de Duitsers zich in deze mening kan vinden. Dat betekent dat de invloed van politici, vakbonden, kerken, voetbalclubs etc. groot is geweest. Ik ben optimistisch.”

Wat zijn de achtergronden van het huidige rechts-extremisme?

“Het probleem ontstond in de nieuwe deelstaten, de voormalige DDR. Tot 1989 was daar alles in handen van de staat, werd alles voor je geregeld. Nu leven de Oost Duitsers in een maatschappij waarin niet meer zoveel voor hen wordt geregeld. De mentale revolutie is zo mogelijk nog moeilijker. De werkloze jongeren, de jongeren met problemen op school zien nu buitenlanders komen in de voormalige DDR. In West-Duitsland waren er al gigantische aantallen buitenlanders, in Oost-Duitsland is men dat nog niet gewend. Niet alleen in Oost-Duitsland, helaas ook in West-Duitsland vindt er geweld plaats tegen buitenlanders. Het zijn vaak mensen die een woning zoeken en zien dat buitenlanders hun concurrenten zijn. Ik moet zeggen dat het niet een typisch Duits probleem is, de haat tegen buitenlanders. Ik zou zelfs durven stellen dat de Duitsers eigenlijk best tolerant zijn. Bedenk dat wij sinds de Burgeroorlog in Joegoslavië maar liefst 260.000 vluchtelingen hebben opgenomen, terwijl landen als Frankrijk en Spanje slechts duizend Joegoslavische vluchtelingen binnenlieten. De opvangproblemen worden echter te groot, vandaar dat we ook op dit punt onze zeer liberale grondwet willen wijzigen.”

Sinds kort bestaat er een conservatieve alliantie binnen de CDU, “Bürgerforum”, die bepaalde Duitse waarden weer in ere wil herstellen. Deze mensen denken dat bijvoorbeeld het gebrek aan discipline en autoriteit in de opvoeding heeft geleid tot de huidige golf van geweld door jongeren. Want vindt U ervan?

“Ik heb van dit Bürgerforum nog niets gehoord, het zal wel niet belangrijk zijn, het zal wel een of ander regionaal initiatief zijn. Ik geloof niet in een eenzijdige aanpak van problemen. Ik ben ervan overtuigd dat je jongeren op moet vangen middels de padvinderij en ander jongerenwerk, je moet de jeugd een toekomstvisie

“In Tsjechoslowakije hebben we de afgelopen twee jaar zeventig procent van de buitenlandse investeringen voor onze rekening genomen.”

geven. Het is belangrijk dat je de jeugd een brede keus biedt.”

Het schijnt dat de Duitsers zichzelf sinds de hereniging weer heel wat vinden.

“Ik zie dat niet. Wij zijn een heel normaal land. De grote meerderheid van de Duitsers is heel normaal.”

Normaal, maar hoe normaal? Alain de Benoist schrijft in zijn Revolution Culturelle de la Droite dat de Duitsers overal erg goed in zijn, ook in conformeren, hij beweert dat de Duitsers na de Tweede Wereldoorlog zich volledig geconformeerd hebben aan de waarden van de andere Westeuropese landen. Nu is de aanklacht tegen de Duitsers: ze zijn zo conformistisch. U zelf gaf al aan dat Duitsers erg normaal zijn. Verder is er geen land in Europa met zo'n massacultuur. Wanneer je bedenkt dat de Duitsers, zoals U zelf al aangaf, een ommezwaai maken wat betreft de publieke opinie aangaande immigranten, omdat de gevestigde orde zich daarvoor inzet, dan krijg je het gevoel inderdaad te maken met een buitengewoon conformistisch en autoriteitsgevoelig volk. Wat vindt U daar nou van?

“Ik ben er niet zo van overtuigd. Je moet niet generaliseren. Ik denk dat het een slechte zaak zou zijn wanneer niemand naar de politiek, de vakbonden en de kerken zou luisteren.”

Hoe denkt U zelf over Duitsland en de Duitsers?

“Ik werk al achtendertig jaar in het Buitenland en bekijk mijn “Landsleute” zeer kritisch, vaak met de ogen van een buitenlander, ik kan U geen ideaal beeld geven. “De” Duitser bestaat niet. Ik denk dat de laatste oorlog en de dingen die er in de Hitlertijd zijn gebeurd een grote indruk hebben gemaakt. Dit heeft tot veranderingen geleid in de Duitse mentaliteit.”

Wat is volgens U de grootste Duitser uit de geschiedenis?

“Goethe.”

Mededeling

Lidmaatschapsopzeggingen kunnen voortaan alleen nog via het Algemeen Secretariaat van de JOVD geschieden. Opzeggingen via afdelingen voldoen dus niet meer.

Het Hoofdbestuur

De Beweging

door Eddy Habben Jansen

Veel is ons ontvallen en velen zijn ons ontvallen de afgelopen jaren. Reagan, Gorbatsjov, Thatcher, de Muur, de oude PvdA, Gijssen, de CPN, de Koude Oorlog, Ginjaar. Op het Haagse Binnenhof ligt men er niet wakker van. Alleen de verhuizing naar het nieuwe Kamergebouw veroorzaakte de afgelopen jaren lichte paniek. Nieuwe vergaderzalen, bouwvakkers over de vloer, verhuisdozen, een Marcus Bakkerzaal, slapeloze nachten. Schone schijn, die stilte. Langzaam maar zeker nadert het moment dat Hij weggaat. Bijna heeft Lubbers zijn koffers gepakt.

Niets is een grotere bron van onrust dan een aanstaande vacature in het Torentje. Veel te vroeg is de kroonprins aangevoelen. Veel te vaak staat de kroonprins ter discussie. Veel te opvallend zijn de discussies over die andere coalitie.

Het zo afgezaagde Fukuyama-debat, de slepende discussie over de veranderende rol van politieke partijen en al die veranderingen in de internationale politiek lijken dan weliswaar op zichzelf geen directe invloed op de Nederlandse politiek te hebben uitgeoefend, in combinatie met de personele en partijpolitieke ontwikkelingen vormen ze de basis van een zich langzaam maar zeker aftekenende omwenteling op en rond het Binnenhof.

Over de periode 1965-1975 valt veel te zeggen, is veel geschreven en zal nog veel meer geschreven worden. In die tien jaar heeft de Nederlandse politiek een ingrijpende gedaanteverwisseling ondergaan, onder andere door de komst van D'66, Nieuw Links, de PPR, DS'70, Keerpunt '72 en het kabinet Den Uyl en de voorzichtige start van het CDA. Gelijktijdig trad een nieuwe generatie politici aan. De jaren zestig werden begraven en tegelijk politiek vertaald. Het was ook de periode

van de politieke beweging. De politieke partij was een vieze oude man geworden. Al in 1963 werd binnen de VVD het Liberaal Democratisch Centrum (LDC) opgericht, een vernieuwingsbeweging. Ook D'66 stond zich erop voor meer een beweging dan een partij te zijn. Binnen de KVP werd het Democratisch Centrum Nederland (DCN) opgericht. En dan was er natuurlijk Nieuw Links. Nadat in 1974 D'66 praktisch ophield te bestaan, werd, onder andere door Nypels, het Progressief Liberaal Actie Centrum (PLAC) opgericht. Vele initiatieven blijven onvermeld. Veel van de genoemde clubjes stierven, zeker op langere termijn, een zachte dood. Maar al die nieuwe partijen, bewegingen en initiatieven waren gezamenlijk van grote invloed op het politieke klimaat in de eerste helft van de jaren zeventig.

Afgesloten tijdperk

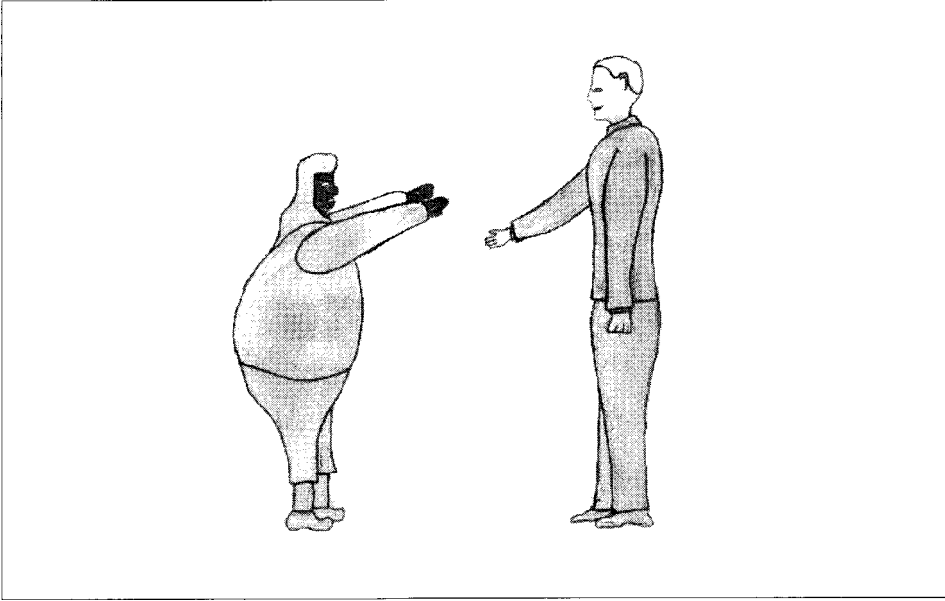
Inmiddels bevinden we ons aan het einde van de periode die er op volgen zou: het tijdperk Lubbers. Ingeleid door het ondersje van Wiegel en Van Agt in Le Bistroquet, afgerond door de parlementsverkiezingen die uiterlijk in 1994 plaatsvonden. Het no-nonsense-tijdperk, tijdperk van bezuiniging en afslanking.

Aan de vooravond van 1994 steekt een oud fenomeen opnieuw de kop op; terug van weggeweest is de politieke beweging. De Rode Hoed, Schaeffer en de zijnen, de Club van Schiermonnikoog en het naamloze gezelschap van Glastra van Loon, Zeevalking en Kroes profileren zich als min of meer partij-onafhankelijke politieke bewegingen. Veel overeenkomsten met de eerste helft van de jaren zeventig, vooral in personele samenstelling! Ongetwijfeld zal voor een deel van de betrokken ouden van dagen een wellicht onbewust verlangen naar die goede jaren zeventig een rol spelen. Een afdoende verklaring voor de ontwikkelingen lijkt het me echter niet te zijn. Kennelijk neemt de onvrede over de ontwikkelingen in de Ne-

derlandse politiek binnen de politieke elite dusdanige vormen aan dat de politieke partijen niet langer in staat zijn deze onvrede te kanaliseren. Kennelijk hebben mensen ideeën over de Nederlandse politiek, die ze op dit moment niet kwijt kunnen bij Felix Rottenberg en Dian van Leeuwen. Onvrede en ideeën die uiteraard niet uit de lucht komen vallen, maar een reactie zijn op de Lubbersjaren en aansluiten bij geluiden uit "de samenleving", inspelen op politiek gekjammer in de kroeg om de hoek.

Er wordt weer nagedacht over de politieke toekomst. Dat is nooit slecht. Van betekenis is echter dat dat gebeurt buiten allerlei instanties om die dat normaal gesproken doen, zoals daar zijn politieke partijen en, om wat te noemen, politieke jongerenorganisaties. Dat is evenmin slecht. Denken over de politiek is immers niet voorbehouden aan partijen en clubjes als de onze. De mogelijkheid doet zich echter voor dat alle vernieuwingsbewegingen langzaam maar zeker het initiatief in het politieke debat overnemen. En dat terwijl de jongerenorganisaties, zeker de JOVD, beveren een centrale rol te spelen in politieke vernieuwingsprocessen. Is de JOVD immers niet de "waakhond van het liberalisme" en de "veer in het liberale uurwerk"? Dat er veel te vernieuwen is binnen het liberalisme, valt ook op te maken uit de samenstelling van de genoemde clubjes. Min of meer bejaarde kopstukken uit VVD en D66 en (oud-)medewerkers van NRC Handelsblad zetten de toon. Liberale ondersjes dus. Juist de samenstelling van de vernieuwingsbewegingen zou de JOVD zorgen moeten baren. In de jaren zestig en zeventig was bij de oprichting van vergelijkbare liberaal getinte konkelgezelschappen de JOVD vrijwel altijd direct of indirect betrokken. Gegeven het feit dat ook de werksaamheden van de VVD-commissie Van Aardenne al maanden lang onderwerp van gesprek in het JOVD-Hoofdbestuur zijn, twijfel ik er echter niet aan dat ook de eerste contacten met de diverse bewegingen inmiddels zijn gelegd.

Gedwongen tolerantie

door Folkert Bolkestein

De Tweede Kamer heeft inmiddels de tweede nader gewijzigde versie van het tweede voorstel tot de Algemene Wet Gelijke Behandeling aanvaard, zij het pas na vier memories van wijziging. Binnenkort is er dan toch een wet. En deze wet laat de belangrijkste politieke geschillen door de rechter beslechten.

In 1989 kwam op het ministerie van Binnenlandse Zaken een nieuwe, uiterst lief-tallige (en naar verluidt nog ongehuwde) dame aan het bewind. Zij trok onmiddellijk het oude wetsvoorstel Gelijke Behandeling in, verwijzend naar de vele negatieve adviezen die erover waren uitgebracht.

Bijkomend voordeel was dat minister Dales nu zèlf de eer had om als uitvinder van de gedwongen tolerantie de geschiedenis in te gaan. Anderhalf jaar later was het inderdaad zover, en stuurde zij een nieuw wetsontwerp naar de Tweede Kamer. "Het is bijna gelijk aan het oude", klaagde de Raad van State. "Er staat niks nieuws in", riepen de Kamerleden. En ja hoor, de adviezen waren ook dit keer negatief.

Zoals gewoonlijk gaat het echter om de goede bedoelingen, en niet om de nuttige effecten. Voor dat laatste leent de materie zich ook niet - tolerantie is evenmin afdwingbaar als een goed humeur. Voor het uiten van goede bedoelingen is de zaak natuurlijk uitstekend geschikt, en de Kamer ging akkoord.

De wet

Nederland is een tolerant land. Zó tolerant zelfs, dat wij de tolerantie in de wet hebben willen vastleggen. De Algemene Wet Gelijke Behandeling verbiedt in het maatschappelijk verkeer "onderscheid tussen personen op grond van godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht, hetero- of homoseksuele gerichtheid of burgerlijke staat" en andere vormen van onderscheid die dit tot gevolg hebben. Wel toegestaan is "indirect onderscheid dat objectief gerechtvaardigd is". De rechter moet het dus maar uitzoeken.

In Nederland is geen gebrek aan organisaties die gaarne bereid zijn om de rechter luidkeels attent te maken op vermeende gevallen van discriminatie (zie art. 10!). Het is dan ook beter om maar geen leden van minderheden meer in dienst te nemen, want als ze lui en slordig blijken te zijn

kan je ze nauwelijks meer ontslaan. En als je net een leerling van school hebt gestuurd, moet je maar hopen dat het geen homoseksueel blijkt te zijn.

Doeltreffendheid

Hoewel de AWGB dus voor heel wat overlast gaat zorgen, zal de wet toch niet erg doeltreffend zijn.

Tolerantie laat zich namelijk niet bij wet regelen. Een oud principe in het recht is dat alleen daden worden beoordeeld, en niet gedachten. Dit principe heeft twee goede redenen. Ten eerste is de chirurgie nog niet zover gevorderd dat de hersenen kunnen worden geanalyseerd, ten tweede vinden wij dat de integriteit van onze gedachten moet worden gerespecteerd.

En dat is jammer. Want zoals een theocratie geen ketterij kan dulden en een dictatuur trouw aan de leider eist, zo moet een democratie het hebben van de tolerantie. Theocratie en dictatuur kunnen evenmin onwelgevallige gedachten uitbannen als een democratie, maar zijn vaak buitengewoon effectief bij het bestrijden van wat uit subversieve hoofden voortkomt. Organisaties als de Staatssicherheidsdienst, de Spaanse inquisitie en de Gestapo hebben hun verdiensten voor de staat ruimschoots bewezen.

En Neerlands democratie? Die heeft binnenkort dus de Algemene Wet Gelijke Behandeling en een commissie die gaat zorgen dat deze wet ook wordt nageleefd. In effectiviteit zal deze commissie bovengenoemde organisaties wel niet kunnen evenaren, maar zij vormt een stap in de richting, die uniek is in de wereld.

Imperialisme of Pauperisme

Westen bespreekt opties tegen Mobutu', 'Frans streven naar meer democratie in Afrika failliet', 'Burgers Togo vluchten massaal voor geweld naar Ghana en Benin', 'V.S.: in zuiden Soedan dreigt hongerramp'. Dit zijn slechts enkele krantenkoppen uit één week, dezelfde week waarin het plan gelanceerd werd de Nederlandse Antillen de dertiende provincie van Nederland te maken. Onwillekeurig dringt een zekere nostalgie naar de tijd van voor de naoorlogse dekolonisatie zich op, naar de tijd van het Modern Imperialisme (1870 - 1914). Was het toen allemaal niet beter? Hoewel nostalgie de kwalijke eigenschap heeft een geïdialiseerde kijk op het verleden te geven, is naar mijn mening het antwoord op die vraag een hartstochtelijk 'ja'.

door Melvin Schut

Imperia hebben altijd voor stabiliteit gezorgd. Daar waar imperia uiteenvallen of simpelweg niet bestaan, heersen chaos en

oorlog. De stabiliteit die imperia met zich meebrengen, zorgt ervoor dat crises onderdrukt worden, en oorloguitblijft. In een periode van ontspanning en gegarandeerde vrede die daar het gevolg van is, flo-

reert de economie, en stijgt de welvaart. Hongersnoden zijn dan uiterst onwaarschijnlijk, of te wijten aan slecht bestuur. Netto wordt er minder aan defensie uitgegeven, omdat er één orgaan is dat de verdediging van een uitgestrekt gebied op zich neemt, terwijl dit er velen zouden zijn als elk onderdeel van een zeker imperium zichzelf zou moeten verdedigen. De *Pax Romana* is nog steeds de langste periode van aaneengesloten vrede, veiligheid en welvaart uit de geschiedenis. De *Pax Britannica* (1815 - 1914) zorgde voor de vrede en veiligheid waarin welvaart, cultuur, en techniek tot een ongekend hoogtepunt rezen. Grote oorlogen werden ondenkbaar geacht. Maar ook meer recentelijk hebben imperia voor vrede en welvaart gezorgd. De Verenigde Staten en de Sowjetunie hielden elkaar veertig jaar onder schot. De angst voor oorlog en wederzijdse destructie was dezelfde die in de vorige eeuw voor vrede zorgde. Opnieuw triomfeerde het imperialisme. Het gevaar van grote, verwoestende oorlogen tussen imperia onderling, als gevolg van onvoorziene ontwikkelingen, was niet langer mogelijk. Een herhaling van 1914 werd voorkomen door de dreiging van de onvermijdelijke wereldvernietiging door de nucleaire arsenalen van beide supermachten, mocht het tot een gewapend conflict komen.

Modern Imperialisme

Het Modern Imperialisme had voornamelijk betrekking op Afrika. De motieven van de Europeanen om Afrika te koloniseren liepen sterk uiteen. Linkse anarchistenvijzen altijd op de economische aspecten. 'Het Westen' zou de arme bevolking economisch uitgebuit hebben, en in onze tijd zou het dit door middel van allerlei enge multinationals als Shell nog steeds doen. In de vorige eeuw wees men voornamelijk op de idealistische motieven. Het blanke ras had de taak beschaving, Christendom, en welvaart over de hele wereld te verbreiden. De Fransen noemden dit de 'mission civilisatrice', de Britten zagen het als 'the white man's burden', zoals Rudyard Kipling het formuleerde. Hoe het ook zij, in de praktijk

voerden politieke en strategische motieven de boventoon. Voor veel landen speelden prestige en nationalisme een belangrijke politieke rol in het koloniseren van Afrika. Maar met name voor de Britten was dit behalve het stuiten van expansie van andere landen, slechts een inspelen op gebeurtenissen die in Afrika zelf plaatsvonden. Een goed voorbeeld hiervan is de kolonisatie van Egypte, dat de Britten in 1882 tegen wil en dank bezetten.

De voordelen die imperia met zich meebrengen, en de oorzaken die in de vorige eeuw leidden tot het Modern Imperialisme, bestaan nog steeds. De veroordeling van de racistische inslag van het idealistische motief voor kolonisatie - de taak van het *blanke ras* om beschaving, Christendom, en welvaart over de hele wereld te verbreiden - heeft dit argument alleen maar sterker gemaakt. Nu erkend is dat *niet-blanken* net zoveel mens zijn als blanken, zou de roep om het geven van welvaart en menswaardige levensomstandigheden aan een ieder die dat ontbeert, juist harder moeten klinken.

Humanitaire noodzaak

De humanitaire noodzaak voor een revival van het Modern Imperialisme is groter dan ooit.

De vraag die zich nu opwerpt, is waarom, als het imperialisme zo'n zege was, de dekolonisatie heeft plaatsgevonden. De Britten zijn er altijd van uitgegaan dat het *British Empire*, net als alles in de geschiedenis, vergankelijk was, en dekolonisatie op den duur dus onvermijdelijk. Om de duur van het imperium te rekken, waren aanpassingen aan de tijd noodzakelijk. Het *Old Empire*, dat een gevoelige klap kreeg na het afscheiden van de dertien Amerikaanse kolonies, werd daarom omgevormd tot het *Victorian Empire*, waarin de blanke kolonies door hun status van *dominion* een grote onafhankelijkheid kregen. Hoewel officieel het imperialisme veertig jaar geleden met de grootscheepse dekolonisatie is afgelopen, valt ook te beweren dat het imperialisme - opnieuw - slechts in een overgangsfase zit. In de vierhonderd jaar dat het kolonialisme bestaat, heeft de omvorming van het *Old Empire* naar het Victoriaanse *British Empire* ook tientallen jaren geduurd. Je nu vastklampen aan begrippen als 'soe-

vereiniteit', en het 'zelfbeschikkingsrecht' van volkeren - niet van naties! - toont in dat licht net zo'n onbegrip van de geschiedenis, als het na de tweede wereldoorlog willen vasthouden aan kolonies in hun oude vorm. Het is dan ook niet toevallig, dat de Verenigde Naties zich in een crisis bevinden. Immers voor de problemen van onze tijd behoeft het begrip 'soevereiniteit' een nieuwe benadering. De Verenigde Naties zijn echter gevormd in een periode waarin dekolonisatie het wachtwoord was. 'Soevereiniteit' en 'zelfbeschikkingsrecht' zijn de bouwstenen van de organisatie.

Neo-imperialisme

Het neo-imperialisme is van toepassing op die landen of gebieden die bewezen hebben om wat voor reden dan ook niet goed voor zichzelf te kunnen zorgen. De voormalige Afrikaanse kolonies springen hierbij direct in het oog. Maar ook is het goed om de vraag te stellen of landen met slechts enkele honderduizenden inwoners wel recht van bestaan hebben - vooral als grote delen, of zelfs de meerderheid, van de bevolking in het voormalige koloniale moederland verblijven. Singapore, met 2,7 miljoen inwoners, was uitstekend in staat om een eigen economie op te bouwen, en daarmee een staatsapparaat en de eigen defensie te financieren. In schril contrast hiermee staat Suriname. Hoe heeft ooit iemand kunnen geloven, dat een land van die omvang door zo weinig bewoners bestuurd en verdedigd zou kunnen worden?

Het duurt nu vaak lang - tè lang - voordat besloten wordt hulp te verlenen aan mensen in landen die door wanbestuur lijden. Volgens het neo-imperialisme zouden voormalige kolonisatoren van landen die door de V.N. zijn bestempeld als crisisgebied, zoals nu Somalië, het recht hebben om in dit land orde op zake te stellen. De soevereiniteit van zo'n land zou niet méér worden aangetast dan nu met Somalië het geval is. In plaats van het slechts uitdelen van voedsel, zou het crisisgebied tot een *mandaat* van de (voormalige) kolonisor worden, die het vervolgens werkelijk op de been helpt, en het gezag herstelt. Hierna moet de bevolking in een referendum beslissen of het haar onafhankelijkheid terug wil, of onder het gezag van het moederland wenst te blijven. Dit laatste

kan zowel als *protectoraat*, waarbij het gebied zichzelf bestuurt, en het moederland slechts voor defensie en buitenlands beleid zorgt, of als *dependency*, of als volwaardig deel van het moederland: als provincie. Het verdwijnen van de koloniale verhoudingen zou zo, in tegenstelling tot dertig jaar geleden, niet langer onvermijdelijk zijn. Hiermee wordt èn het ingrijpen in crisisgebieden voor westerse landen aantrekkelijker, èn (als een gevolg) wordt de bevolking geholpen.

Een hedendaagse variant van het Modern Imperialisme zou voor moederland en kolonie veel voordelen hebben. Frankrijk heeft dat lang geleden al begrepen, en stichtte zijn overzeese 'départements'. Nederland heeft nu de kans het goede voorbeeld te geven, door van de Nederlandse Antillen de dertiende provincie te maken, en de relaties met Suriname te herzien. Een 'Gemenebest' van het Koninkrijk der Nederlanden en Suriname is een stap in de goede richting, maar gaat nog lang niet ver genoeg. En Afrika? Het neo-imperialisme biedt de kans voor een nieuwe 'mission civilisatrice', opdat het lijden daadwerkelijk gestopt kan worden. Er is hoop...

**WIJ DRUKKEN
BIJNA
ALLES!**

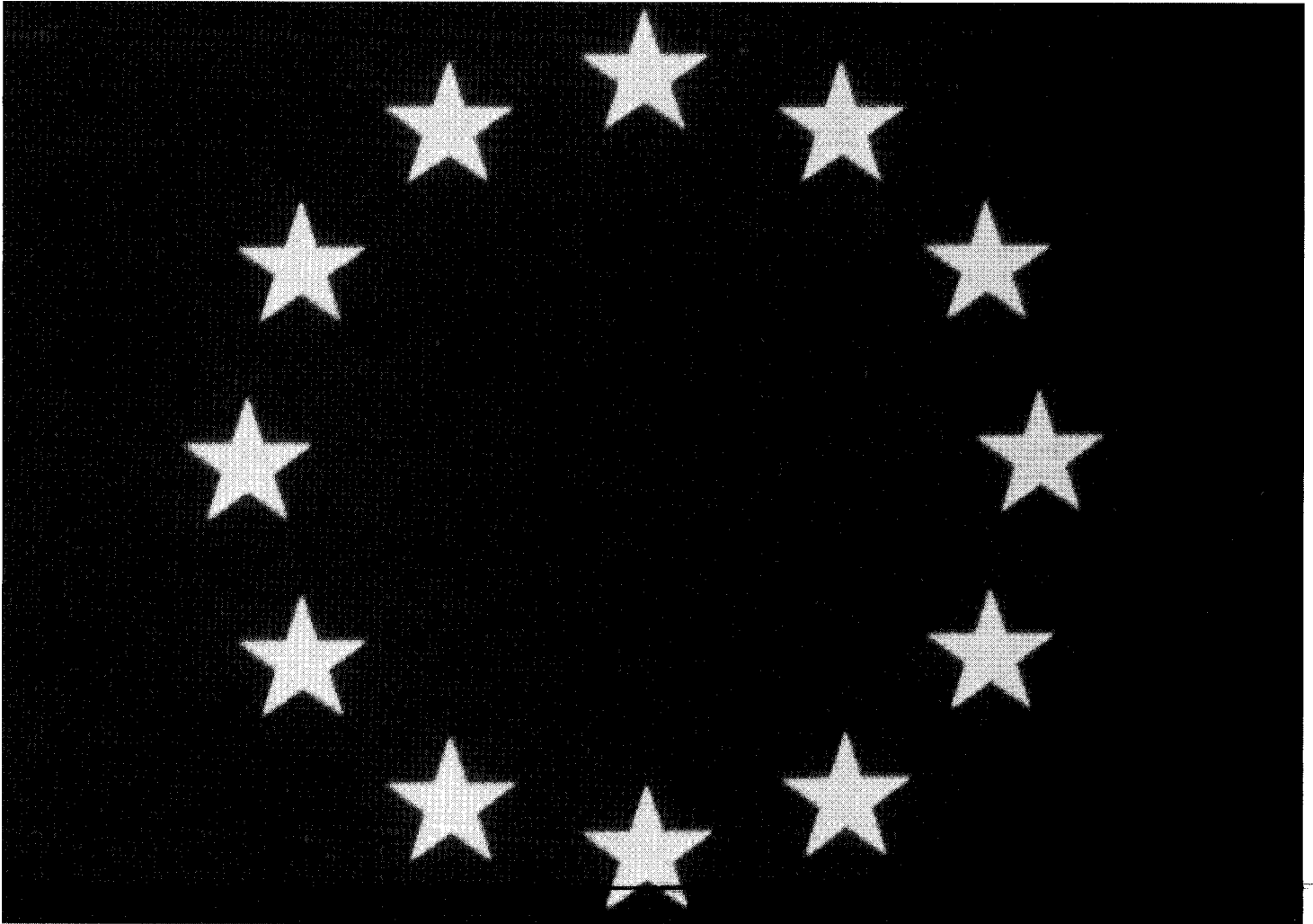

Buiten bankbiljetten kunt u bij ons terecht voor al uw wensen op drukgebied

**Dinky
Druk**

Pastoor Koopmanweg 5
Postbus 330, 1780 AH Den Helder
Tel. 02230 - 31466, Fax 02230 - 37855

EMU, realistisch noch wenselijk

door Robert Jan Meulmeester

De EMU is nog zeer ver weg. De Europese Monetaire Unie waarin we één centrale bank hebben, één munt en één monetair beleid. De voorwaarde tot toetreding tot deze unie zijn voor de lidstaten van de EG verre van haalbaar op korte termijn. Dat wordt versterkt door de economische problematiek die zich voordoet in geheel Europa. De vette jaren liggen achter ons.

De voorwaarden voor toetreding zijn:

- de inflatie mag niet meer dan 1,5 procent hoger zijn dan de gemiddelde inflatie (over twaalf maanden) van de drie staten met de laagste inflatie;
- het financieringstekort mag niet hoger

zijn dan drie procent van het bruto binnenlands produkt (BBP) en de staatsschuldquote niet hoger dan zestig procent;

- de nationale munt mag de laatste twee jaar niet zijn gedevalueerd; en
- het rentepercentage (over twaalf maanden) mag niet hoger zijn dan twee procentpunten van het gemiddelde rentepercentage van de drie staten met het laagste rentepercentage.

Realisme

Als we de EMS-september-crisis en de politieke problematiek over het totaalpakket van "Maastricht" in gedachten houden, moeten we uit het bovenstaande concluderen dat de EMU nog niet realistisch

is, althans niet voor de hele EG. Wat Nederland betreft kan gezegd worden dat ons land op dit moment absoluut niet voldoet aan de eisen omtrent de nationale schuldquote en het financieringstekort. En die normen zijn noodzakelijk bevonden voor een eventuele EMU, aangezien er van monetaire convergentie sprake moet zijn, wat alleszins redelijk is. Maar het zou prettig zijn als er juist meer nadruk zou komen te liggen op een soort van "economische convergentie". Want nu blijft alles zeer onrealistisch, gezien de grote verschillen op economisch gebied in Europa.

Zo stoot je vanzelf op de stroom geruchten die opgeld deden tijdens de recente EMS-crisis: de EMU zou opgebouwd

worden in die landen die het aankunnen. De zwakkeren vallen (althans voorlopig) "uit de boot". De regeringen ontkenden de berichtgeving omtrent iets dergelijks ten stelligste, maar je kan je toch afvragen wat beter zou zijn. Voorlopig nog helemaal geen zicht op een EMU of een opbouw van de EMU in slechts enkele economisch en monetair sterke lidstaten, waarbij andere landen zich later (als ze aan de eisen voldoen) kunnen aansluiten? De laatste oplossing is het meest praktisch.

Aan de andere kant kan zou men ook de vraag kunnen stellen of die gehele monetaire integratie zo veel nut zal hebben, want ook zonder een gemeenschappelijke munt of een systeem van vaste wisselkoersen bestaat de mogelijkheid om door middel van monetair beleid de economische situatie in de afzonderlijke lidstaten indirect te beïnvloeden, wat de internationale concurrentiepositie aanzienlijk kan verbeteren. Dit is een belangrijk feit, dat door de Europese beleidsmakers schromelijk wordt onderschat en door de Harvard-econoom Feldstein in verschillende publicaties naar voren werd gebracht.

Rente

Spraakmakende voorbeelden zijn Italië en Engeland, alwaar te hoge rentetarieven golden. Dit was min of meer gedictieerd door Duitsland, dat wel genoodzaakt was en is een hoge rente te handhaven in verband met inflatiebestrijding. Nu Engeland en Italië uit het EMS zijn gestapt en zij hun vrijheid op het monetaire terrein teruggewonnen hebben, bestaat de mogelijkheid door het geld goedkoper te maken de economie te stimuleren. De rentetarieven in die landen zijn momenteel behoorlijk gedaald en je ziet vervolgens ook dat hun economische situatie begint te verbeteren.

Het is immers voor de nationale overheden gemakkelijker geworden om aan hun renteverplichtingen te voldoen, want de tarieven zijn gedaald. Voor bedrijven is het lenen op de kapitaalmarkt goedkoper geworden. Maar natuurlijk kunnen ook particulieren goedkoper bijvoorbeeld een hypotheek afsluiten, en dit is zeker voor

Engeland zeer belangrijk, aangezien het eigen woningbezit aldaar zeer hoog is.

Er mag niet uit het oog verloren worden dat volgens zeer veel economen een economie die in een recessie zit gestimuleerd moet worden. Dat lukt natuurlijk niet als geld en kapitaal duur zijn. Je kan nog verder doorredeneren door te stellen dat in een recessie de behoefte om te investeren niet zo hoog is. Vanwege de verminderde vraag is het normaal dat de prijs van geld en kapitaal daalt. In zo'n grote bonte mix als Europa zou (in de toekomstige EMU en huidige EMS) die prijs kunstmatig in stand worden gehouden door de centrale bank(en). En dat alleen omdat economisch sterke gebieden dit min of meer voorschrijven.

Eigenlijk zou het rentetarief een weerspiegeling dienen te zijn van de geldontwaarding in een land. De geldontwaarding hoeft niet overal hetzelfde te zijn, te meer daar we het hier hebben over een groot gebied met grote verschillen in de economische situatie.

Voordelen

Tot slot moet gemeld worden dat er op het gebied van de voordelen van de EMU bitter weinig te zeggen valt. De handel binnen de EG zal er niet direct door versterkt hoeven te worden, want dat is veel eerder gebaseerd op arbeidsverdeling en comparatieve voordelen. De stimulering komt wel door bureaucratische maatregelen weg te nemen (wat al voor een zeer groot deel is gebeurd), maar dat heeft niets te maken met de EMU. Koersrisico's van vreemde valuta kunnen gemakkelijk ingedekt worden op termijnmarkten, wat met behulp van de huidige technieken zeer snel, makkelijk en goedkoop kan. En het voordeel voor particulieren van het "niet-meer-hoeven-wisselen" van vreemd geld gaat min of meer teniet door de moderne betaalgemakken (als credit-cards en cheques) die steeds meer worden gebruikt, met een minimum aan kosten.

Concluderend kunnen we stellen dat de EMU op de eerste plaats moeilijk te realiseren zal zijn, maar ook niet bepaald wenselijk genoemd kan worden.

Punt

De Tweede Kamer is er uit: gelijke behandeling mag, maar hoeft niet. Het schijnbaar ideale compromis tussen het uitgangspunt van gelijke behandeling van ieder individu en een orthodox-selectieve letterlijke interpretatie van de Bijbel. Gehandicapten moesten wachten: de parlementariërs hadden het met de homo's al moeilijk genoeg. Maar laten we clement zijn: het is inderdaad moeilijk te verkopen dat je van de ene groep leraren verwacht met de partner zo dicht mogelijk bij school te wonen, terwijl je dat bij de andere groep juist een reden tot ontslag vindt ("provocatie"; niet passend in het team).

Discriminatie met behulp van gemeenschapsgeld, waar dus iedereen aan meebetaalt, mag. Alle andersluidende woorden van Dales ten spijt: volgens de wet mag je afwijkend zijn als je er maar niet naar gedraagt. Je zult je er als Kamerlid maar mee bezig moeten houden! Je mag niet lastig zijn want dan pas je in '94 zelf niet in het team. En dan nog vraagt Rottenberg zich af of er wel een functie voor een paarse coalitie is.

De Nederlandse traditie van tolerantie en naastenliefde heeft overwonnen: ook na vijftien jaar drammen en manipulatie door een minderheid hebben we rekening gehouden met die minderheid. Of vinden we het vreemd dat bijna twee-derde van de Kamer er niet in slaagt de mening van de kiezer op een dergelijk principieel en grondwettelijk verankerd punt te vertegenwoordigen?

Arthur Kocken

De schuld van de illegalen?

door Nienke Veldkamp

Toen een Boeing neerstortte op twee flats in de Bijlmer was de schade enorm en vonden veel mensen de dood. Al snel was duidelijk dat onder de getroffen ook veel illegalen waren. Burgemeester Van Thijn besloot dat deze slachtoffers een beroep mochten doen op de aanwezige hulpverlening zonder voor uitzetting te hoeven vrezzen. Het aantal illegalen dat zich meldde, was lager dan verwacht. Staatssecretaris Kosto besloot, gezien het geringe aantal, dat deze slachtoffers een legale status konden krijgen. Daarop meldden zich plotseling meer dan tweeduizend illegalen. Allemaal zouden ze in de Bijlmer hebben gewoond, slachtoffer geworden zijn en dus recht hebben op een legalen-status. Het vliegtuigongeluk in de Bijlmer maakte het illegalenvraagstuk in Nederland in één klap zichtbaar. Hoe kan het dat zoveel illegalen zich hier kunnen handhaven?

Politici van verschillende partijen gaven hun mening over het vraagstuk. Bolkestein zei dat Nederland geen buitenlanders zonder geldige verblijfspapieren binnen zijn grenzen mag tolereren. Rottenberg kiest niet voor een razzia, maar wil voorkomen dat de voorspelling uitkomt dat Nederland over vijf jaar een kwart miljoen illegalen telt. Wöltgens bepleit een "cultuuromslag" in zijn partij; iedereen kan ervan verzekerd zijn dat illegalen daadwerkelijk het land uitgezet zullen worden. Ook CDA-leider Brinkman sprak over de noodzaak van opsporing en uitzetting van de buitenlanders die illegaal in Nederland verblijven.

Alle illegalen moeten het land uit, zo vinden de meeste politieke partijen. Het probleem is echter dat als er vandaag honderd illegalen over de grens gezet worden, ze overmorgen alle honderd terug zijn. Een structureel beleid zal nodig zijn om het illegalenvraagstuk op te lossen. Voort-

durend wordt uitgegaan van dezelfde veronderstelling; het probleem wordt veroorzaakt door de hier illegaal verblijvende buitenlanders.

Illegale arbeid

Illegalen zijn door het beleid dat Nederland ten aanzien van hen voert in staat zich in ons land te handhaven. De Nederlandse economie heeft namelijk baat bij hen. In bepaalde bedrijfssectoren is het erg moeilijk om aan personeel te komen. De illegalen zijn voor veel werkgevers een welkome oplossing: lege vacatures worden opgevuld en de lonen van deze werknemers zijn laag. Met name in de tuinbouw, de prostitutie en de horeca zijn veel illegalen werkzaam. En ook in de schoonmaaksector en de confectie-industrie.

Doordat illegale arbeid oogluikend wordt toegestaan onstaat er een misplaatste aanmoediging voor vreemdelingen zich zonder verblijfsvergunning in ons land te vestigen. Mensen die geen recht hebben in ons land te verblijven krijgen dan een baan, terwijl er nog zoveel mensen in Nederland werkeloos thuiszitten. Illegale arbeid betekent ook een verstoring van de concurrentie binnen een bedrijfstak. Bedrijven die met illegalen werken kunnen hun producten voor een lagere prijs op de markt aanbieden en worden dus min of meer beloond voor het overtreden van de wet.

Voorzieningen

De meeste illegalen zijn "gewoon" ingeschreven in het bevolkingsregister. Dit is mogelijk doordat bij inschrijving niet gecontroleerd wordt of iemand wel een vergunning heeft om in Nederland te verblijven. Illegalen mogen hier eigenlijk niet zijn, maar staan dus wel bijna allemaal geregistreerd. Het moet toch niet zo moeilijk zijn bij de inschrijving in het bevolkingsregister na te gaan of iemand wel een verblijfsvergunning heeft? Het is niet fair illegalen kwalijk te nemen dat ze

gebruik maken van de mogelijkheden die de overheid hen toestaat.

Het is vrij gemakkelijk voor illegalen een woning te betrekken. Het afgeven van een woonvergunning is vreemd genoeg niet gebonden aan het hebben van een verblijfsvergunning. Daarnaast komt het regelmatig voor dat mensen het huis dat ze zelf gehuurd hebben van een huisbaas onderverhuren aan illegalen. Hiervan was bijvoorbeeld sprake in de Bijlmer. De regering doet ook hier weinig aan het voorkomen van illegaliteit. Weer wordt de illegalen verweten dat ze gebruik maken van mogelijkheden die de overheid hen laat.

Volgens sommigen consumeren illegalen een deel van onze welvaart, maar niet iedereen is het daarover eens. Uit onderzoek in verschillende gemeenten is gebleken dat de regels omtrent de toekenning van sociale uitkeringen streng worden gevolgd. Uit onderzoek van de gemeente Den Haag bleek dat niemand een uitkering ontvangt als hij niet de Nederlandse nationaliteit heeft of over een verblijfsvergunning beschikt. Burgemeester Peper van Rotterdam is echter een andere mening toegedaan. Hij zegt dat veel illegalen een uitkering hebben omdat bij de toekenning van die uitkering niet wordt nagegaan of iemand legaal in Nederland verblijft of niet.

Het zou kunnen dat in sommige gemeenten de legaliteit van de aanvrager van een uitkering niet wordt nagegaan. Ook dit stelt de illegaal weer in de gelegenheid misbruik te maken van de sociale voorzieningen; de overheid is nalatig en laat te veel ruimte.

Oplossingen?

Een mogelijkheid om het illegalenvraagstuk aan te pakken is het verscherpen van controle. Bolkestein is van mening dat ambtenaren illegalen moeten aangeven bij de vreemdelingenpolitie zodra zij die signaleren. Kosto, Rottenberg en Wöltgens zijn ook voor opsporing en uitzetting van

illegalen. Allemaal zeggen ze dat ze geen razzia's willen. Ik vraag me af of er voor opsporing van illegalen andere mogelijkheden zijn dan het doen van invallen in woningen en bedrijven en het invoeren van een identificatieplicht.

Er kan ook een strakker beleid aan de grenzen gevoerd worden. Dit kan alleen wanneer alle lidstaten van de Europese Gemeenschap hierin één lijn trekken en de grenzen van de hele gemeenschap afsluiten. Nederland moet volgens de verdragen zijn grenzen openstellen voor inwoners van de EG. Een echte oplossing is dit beleid aan de grenzen niet; de meerderheid van de illegalen bestaat uit EGBurgers. Daarnaast geldt dat noch wetgeving, noch strenge controle bij iedere grensovergang illegale immigratie volledig kan voorkomen.

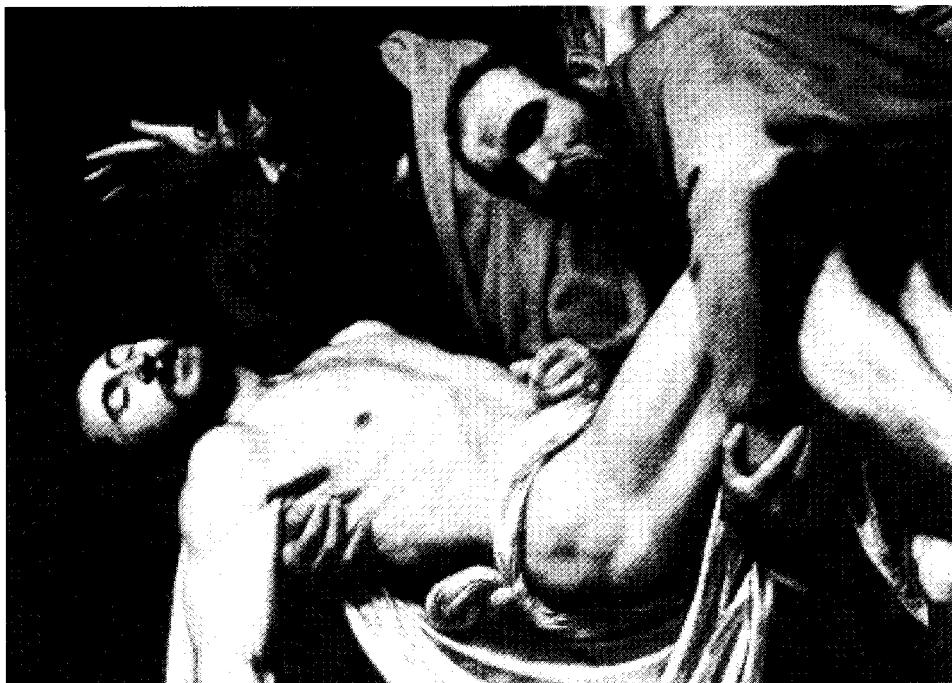
Daarnaast kan de kloof met het rijke West-Europa verkleind worden door het bieden van meer economische hulp aan armere landen. Nederland kan hiertoe een samenwerkingsprogramma aangaan met de haar omringende landen. De aanzuigende werking van ons land zal verminderen. Een nadeel van deze maatregel is dat deze pas op langere termijn effectief zal zijn.

Zeer belangrijk is het de illegalen te ontmoedigen naar ons land te komen. Dit kan door de mogelijkheden om gebruik te maken van onze voorzieningen, arbeidsplaatsen en woningen aanzienlijk te verkleinen. Het is noodzakelijk dat bij het toekennen van woningen en sociale voorzieningen nagegaan wordt of de aanvrager de Nederlandse nationaliteit bezit of be-

schikt over een verblijfsvergunning. Illegale arbeid kan bestreden worden door het voor werkgevers onaantrekkelijk te maken illegalen in dienst te nemen. Bijvoorbeeld een verhoging van de straffen voor werkgevers die illegalen in dienst nemen behoort tot de mogelijkheden.

De Nederlandse staat is nalatig geweest en heeft daardoor illegalen in de gelegenheid gesteld hier te werken, te wonen en van de aanwezige voorzieningen gebruik te maken. Het wordt tijd dat de Haagse politiek ophoudt anderen misbruik te verwijten waarvoor zij zelf de ruimte liet. Het illegalenvraagstuk vraagt om een gestructureerd beleid van de overheid dat verkeerd gebruik van voorzieningen, arbeidsplaatsen en woningen uitsluit.

Resolutie en kunst

door Cedric Stalpers

Caravaggio: Deposito (1603), detail

In het laatste nummer van Driemaster van afgelopen jaar is de nodige aandacht besteed aan kunst & cultuur. Bijzonder interessant vond ik de conceptresolutie. Sommige voorstellen snijden hout, maar men begaat een paar fouten en niet iedere afweging is even zorgvuldig gedaan. In dit artikel wil ik enkele haken en ogen van de conceptresolutie aansnijden. Als eerste punt van de conceptresolutie wordt een defenitie van kunst gegeven: "een gestileerd product van menselijk handelen dat een emotie teweeg brengt." Tegen dit soort vage ambtenarentaal is het literaire veld bij de behandeling van de letterennota enkele jaren geleden in opstand gekomen. Deze defenitie is niet alleen onduidelijk maar ook wetenschappelijk gezien onverantwoord. Kunst - tegenover kitsch - zijn die culturele producten of uitingen die na impliciete overeenstemming onder hen die een bepaalde status en positie hebben binnen het culturele veld, een bepaald etiket krijgen. Simpel gezegd; kunst is dat wat door deskundigen goed gevonden wordt. Als ik

iets kunst noem, spreek ik een waardeoordeel uit. Dat is ook een van de redenen waarom je als overheid niet moet proberen kunst te defeniëren. Uitspraken van politici over de inhoud van kunst of over de waarde van kunst worden door het culturele veld niet geaccepteerd. Het enige wat je over het begrip kunst in beleidsmatige context kunt zeggen is dat je een zo ruim mogelijke opvatting van dit begrip moet hanteren.

Pluriformiteit

In de conceptresolutie (punt 3) worden kunstwerken beschouwd als vormen van meningsuiting en spreekt men meerdere malen over pluriformiteit (punt 4 en 7). Ten eerste vind ik het begrip onduidelijk en daarom niet acceptabel als criterium voor subsidiëring. Daarnaast hebben huidige op pluriformiteitsoverwegingen afgestemde maatregelen een sterk marktordeend karakter, hetgeen ik als verstoring van natuurlijke marktprocessen beschouw. Ook heeft het begrip pluriformiteit nogal veel te maken met de verzuiling.

Kunst is bovendien niet altijd een vorm van meningsuiting (denk aan de *l'art pour l'art* beweging) en het heeft nog veel meer belangrijke kenmerken; zo is kunst ingebed in bepaalde historische periodes en sociale structuren, symbolisch voor de geschiedenis van een volk en bevat het begrip kunst een kwaliteitsaspect.

Het lijkt me dan ook beter om niet te spreken over kunst als een product maar over een communicatieproces naar de ontvanger. Goede scholing, intensivering van promotie, activiteiten zoals SSS (Schrijvers School Samenleving) die ontplooit - het slaan van een brug tussen kunstenaars en het grote publiek etcetera zijn essentieel voor culturele vorming. Alhoewel het niet een heel hard fundament is, denk ik aan culturele vorming (ofwel, om met de woorden van Boekman te spreken, cultuurspreiding) waarbij de aandacht voornamelijk uitgaat naar het communicatieproces tussen kunst en publiek. Het draait niet om het product alleen, maar de markt waar het deel van uitmaakt en het communicatieproces waar het ingebed in is.

Het communicatieproces tussen kunst en publiek wordt niet geïntensiveerd door het verstrekken van leningen (punt 7). Toen in Tilburg de letterennota opgesteld werd, werd aan instellingen subsidie voor promotie en ontsluiting uitgereikt, zodat de betreffende instellingen hun marktpositie konden verbeteren en er op lange termijn hoop was dat ze zich zelfstandig konden redden. Mij lijkt dat eveneens een essentieel punt van beleid, want ik waak voor de mentaliteit van sommige cultuurwethouders die de begroting voor cultuur als een zak van sinterklaas zien, waarmee alles wat maar iets artistieks heeft plat gesubsidieerd kan worden. Dit heeft als gevolg dat te ondersteunen instellingen alleen nog maar afhankelijker van de overheid worden en meer aanspraken gaan maken. Je moet dus kunst niet stimuleren, maar de markt waar de kunst zich op bevindt.

Thorbecke zei eens: "Aan kunstenaars materieel voordeel verschaffen is mijns inziens geen bescherming."

Laten we rouwen

door Yair Pinto

Dallas. November 1963. Een drama voltrekt zich. De door ons allen geliefde president Kennedy wordt door een toevallige gek door het hoofd geschoten. De wereld is terecht gehuld in verdriet en verbittering.

Dit is het rad dat ons gewone burgers al tijden voor de ogen wordt gedraaid. Maar wat leert een meer nuchtere kijk op de zaak? President Kennedy kwam in 1960 aan de macht. Een getrouwde man, die met onder andere Marilyn Monroe een buitenechtelijke affaire had. Niet erg? De

hele Nederlandse politiek gaat vreemd? Goed. President Kennedy kwam in 1960 aan de macht. Waar hij het geld voor zijn geldvretende verkiezingscampagnes vandaan haalde lijkt een raadsel. Lijkt, want nader onderzoek leert ons dat onze alleraardigste John F. nauwe banden onderhield met een organisatie met veel geld. De Maffia.

Kennedy kreeg geld van de maffia, en in ruil daarvoor zou Kennedy als President iets terugdoen. Kennedy hield zich echter niet aan zijn deel van de afspraak, dus werd de maffia boos. Zo boos dat ze mensen inhurden om President Kennedy heel

Clinton schudt de hand van Kennedy

erg veel pijn te doen. Ze maakten duidelijk dat het niet verstandig is om afspraken te maken en ze vervolgens niet na te komen. Bedrogen mensen kunnen zich heel naar voelen. Mevrouw Kennedy kan zonder problemen bedrogen worden, alleen met de maffia ligt dat anders.

Die John F. Kennedy. Laten we nogmaals enkele minuten stilte in acht nemen voor deze te vroeg gestorven weldoener.

Eendracht brengt gezelligheid

door Arthur Kocken
en Marco Rodenburg

Onlangs heeft de jongste loot aan de JOVD-stam zich aan het daglicht blootgesteld. Het Genootschap JOVD-Platform Universitair Bestuurders ('JOVD-Pub') stelt zich bij deze aan de lezers van Driemaster voor. Wij noemen het een platform omdat dat zo leuk aansluit bij het universitaire axie-cultuurtje waar wij vaak mee om moeten gaan. Dit is overigens tevens een van de charmes van het vak. Het Genootschap stelt zich ten doel JOVD'ers die een bestuurlijke functie binnen een universiteit bekleden bij elkaar te brengen voor netwerkvorming en een goede borrel. Onder het motto "Eendracht brengt gezelligheid" zullen leden van vakgroepsbesturen, faculteitsraden, faculteitsbestuursleden en adviescommissies onderling ervaringen uitwisselen en wellicht bestuurlijke ontwikkelingen kortsluiten. Het Genootschap wil in

JOVD-verband werken omdat het (liberale) bestuurders een steuntje in de rug kan bieden en omdat informatie binnen de JOVD optimaal gebruikt moet worden (bijvoorbeeld ten behoeve van politieke standpunten).

Een liberale bestuurdersclub lijkt oppervlakkig gezien overbodig: zuiver bestuurlijk werk staat toch los van JOVD-standpunten? Moet een roosterwijziging vanuit de liberale beginselen benaderd worden? In het dagelijkse bestuurlijke werk zullen de politieke verschillen niet altijd blijken, maar wel als het om hoofdlijnen en toekomstige ontwikkelingen gaat. Met betrekking tot studiebegeleiding en studieprogrammakeuze stuiten we dan al snel op de eigen verantwoordelijkheid van de student. In het studentenpolitieke wereldje komen de liberale gedachten niet altijd uit de verf. En het blijkt ook uit een bestuurlijke mentaliteit: ruimte voor initiatieven, eigen verantwoordelijkheid, een ballorige

onverschilligheid of gewoon over alles willen stemmen?

Het genootschap zal minimaal vier keer per jaar bijeen komen en wellicht vaker in subs. Eén sub is al gevormd: dat van faculteitsbestuursleden. Je kunt je aanmelden voor het genootschap bij Arthur Kocken (030-881490/ 020-6242000) of bij Marco Rodenburg (010-4332948).

**Hier had
uw
advertentie
kunnen
staan**

**Bel of schrijf de
hoofdredacteur van
Driemaster voor meer
informatie**

**Wie een advertentie
werft ontvangt een
commissie van tien
procent**

Illegalenjacht

door Jan Weijers

Het enthousiasme van jonge katjes: het ene moment storten ze zich dolfanatiek op, bijvoorbeeld, een bolletje wol. Het volgende moment doen ze alsof dat bolletje niet bestaat, en al zeker nooit interessant geweest is.

Politici zijn weliswaar groter en minder behaard, maar hun gedrag is niet veel anders. Eerst was er het nationale minderheden debat, geopend door de grote leider van de VVD. Toen kwam het illegalen-debat. Rondom beide "nationale debatten" is het inmiddels opvallend stil geworden. Welaan, het is best begrijpelijk dat onze gekozen leiders verder moeten en dat hen ander dagelijks werk wacht. Het is wel interessant om nu eens te zien wat er uiteindelijk besproken is en, belangrijker nog, wat dat eigenlijk opgeleverd heeft.

Illegalen

Het meest recent is het "illegalen-debat". Dit kwam pas goed op gang nadat een generaal pardon afgekondigd werd voor illegalen die bij de El Al ramp in de Bijlmer betrokken waren. Dat bleken er opeens wat meer te zijn dan verwacht, en dan redelijkerwijs aangenomen kon worden, tot verbazing van iedereen die nog nooit in de Bijlmer geweest was. En daar barstte de discussie los.

Er bleek eigenlijk verrassend weinig verschil van mening te bestaan. Iedereen is het erover eens dat Nederland mensen op kan nemen, of die nu afkomen op onze democratie of op onze rijkdom. Toegegeven, er is wel eens wat discussie over de aantallen, maar iedere aandachtige krantenlezer weet dat dit beslist wordt door ambtenaren op het ministerie van justitie en niet door de politiek. Iedereen is het er ook over eens dat illegalen niet welkom zijn, geen recht hebben op sociale zekerheid, enz.

Over al die vragen ging het illegalen-

debat dus niet. Wat overbleef was de vraag hoe om moet worden gegaan met de illegalen die er nu eenmaal zijn in Nederland. En daarop had de nieuwe zakelijkheid, die de politiek van links tot rechts besmeurd heeft, onmiddellijk een antwoord: "Er uit smijten, die profiteurs." Welnu, als Nederland een deportatiebeleid voor profiteurs gaat voeren, dan weet ik er ook nog een paar: tuinders die illegalen voor 2,50 per uur onverzekerd en zonder gasmasker met bestrijdingsmiddelen laten werken, pandjesbazen die veertien illegalen in een kelder zonder

Jan Weijers met dasspeld

verwarming laten wonen en, vooral, politici die goedkope populariteit zoeken ten koste van illegalen...

Onsmakelijk debat

De discussie over illegalen wordt op een heel onsmakelijke toon gevoerd. Er wordt de suggestie gewekt dat allerlei sociale en economische problemen zomaar verdwijnen als de laatste illegale immigrant de grens over geschopt is. Een stad als Den

Haag, waar werkelijk alles van groenvoorzieningen tot en met stedelijk onderwijs een puinhoop is, kondigde heel trots aan ook op illegalenjacht te gaan. En gaat het nu beter in Den Haag? Als men uiteindelijk al wat gedaan heeft dan zijn er nu een paar onbewoonde kelders en zolders bij, maar voor het overige is Den Haag nog steeds Den Haag. Het stadsbestuur van Den Haag, en met hen vele anderen, zouden er goed aan doen populariteit te zoeken door gewoon hard te werken aan wezenlijke problemen en niet door een gemakkelijk media-nummertje ten koste van medemensen.

Bij dit alles word ook nog te gemakkelijk voorbij gegaan aan een andere vraag: waarheen sturen we illegalen eigenlijk terug? Mogen we een illegale immigrant uit Bosnië terugsturen? En iemand uit Oost-Timor? Volgens de letter van de wet mag dat ongetwijfeld. Maar ik vind het moreel meer verantwoord om zulke mensen een verblijfsvergunning en een bijstandsuitkering te geven dan ze een zekere, of zelfs maar een mogelijke, dood in te jagen.

De wortel

En nog een vraag die onbeantwoord blijft: Wat geeft ons het recht om hier in weelde te leven, met een kleurentelevisie en een auto voor elke twee Nederlanders, terwijl tenminste de helft van de wereldbevolking niet zeker weet of er morgen eten op zijn bord ligt? En, als wij al die weelde niet delen met de wereld, mogen we dan verbaasd of verontwaardigd zijn als de wereldbevolking besluit om haar deel dan maar te komen halen?

De wortel van het "probleem" met illegalen ligt niet in fraude met SoFi-nummers, open grenzen en wat zoal meer door politiek Den Haag gesignaleerd wordt. De wortel is een fundamenteel onrechtvaardige inkomensverdeling in de wereld.

Eigen keuze of voorbestemming?

door Yair Pinto

Het communisme gelooft dat de mens volledig gedetermineerd is, dat wil zeggen dat zijn hele leven bij de geboorte al vastligt. Volgens het communisme is elk kleinste detail vastgelegd. Ook het wel of niet lezen van dit artikel door jou ligt al vele jaren vast. Jij hebt misschien de gedachte dat je zelf kan bepalen of je wel of niet door kan gaan met lezen maar volgens het marxisme is dat niet zo. Dat lag al vast bij je geboorte. Het communisme vindt dan ook dat mensen totaal niet verantwoordelijk zijn voor hun gedrag. Dit is logisch. Als jij gedetermineerd bent, dan kun je niks aan je eigen gedrag veranderen. Het ligt immers al vast. Je bent dus door de variabelen die jou determineren gedwongen tot je gedrag.

Omdat je nergens ook maar enigszins invloed op hebt, ben je nergens verantwoordelijk voor. En omdat niemand verantwoordelijk is voor wat dan ook, dient aan iedereen precies evenveel van alles te worden toebedeeld. Een tafel kan niks aan het tafel-zijn doen en je mag de tafel dan ook niet boven de stoel plaatsen. Uit het determinisme volgt dus volledige gelijkheid en daarmee volledig gelijke beloning.

Het liberalisme staat hier tegenover. Volgens het liberalisme is de mens die bij volle bewustzijn kiest volledig verantwoordelijk. Het liberalisme impliceert dus volledig vrije keuze.

Of we voor het liberalisme of het communisme of een tussenvorm moeten kiezen, hangt dus af van het antwoord op de vraag: in hoeverre is de mens gedetermineerd?

Determinisme

Om deze vraag te beantwoorden moeten we de implicaties van het determinisme bekijken. Als je volledig gedetermineerd bent dan ligt je hele leven bij je geboorte al vast. Dit is niet slechts hypothetisch! Volgens de deterministen is het mogelijk

dat de wetenschap zover gevorderd zal raken - men kent dan alle genen en sociologische wetten - dat bij je geboorte je hele leven kan worden uitgerekend. Je lidmaatschap van de JOVD op je zestiende, je toekomstige echtgenote. Het determinisme impliceert voorspelbaarheid.

Sommige lezers zullen nu aan een determinist willen vragen: als je alles kunt voorspellen, voorspel dan wat ik nu ga doen. Zeg maar of ik door ga met lezen of niet. Als een determinist dan tegen je zegt dat je bladzijde 9 gaat opslaan, dan kun je het determinisme makkelijk weerleggen. Je slaat bladzijde 9 gewoon niet op en weerlegt zijn voorspelling.

Het determinisme lijkt dus met iets te botsen. En wel met het empirische gegeven dat je geen enkele handeling van de mens kunt uitsluiten.

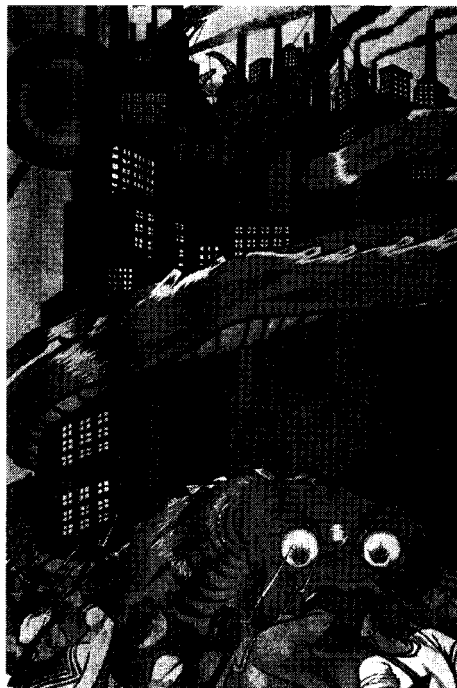
De bal ligt dus weer bij het deterministenkamp. De deterministen geven toe dat je nooit iets concreet aan iemand kan voorspellen. Ze geven echter aan dat dit niet in strijd is met het determinisme. Je bent namelijk geprogrammeerd met de regel: ik wijk af van de voorspelling. Je bent zo geprogrammeerd dat als de determinist zegt dat je stopt met lezen, je juist doorgaat en omgekeerd. Je bent dus volledig geprogrammeerd, maar je programmatuur zorgt ervoor dat je toch niet kunt weten hoe je leven gaat. Deterministen ondervangen de empirische onvoorspelbaarheid van de mens door een extra, hoger niveau aan te leggen. Boven jouw handeling van het wel of niet lezen zit een hoger niveau; een regel die voorschrijft dat je af moet wijken van voorspellingen.

Nu komt men met de tegenwerping: "Als ik moet afwijken van voorspellingen volgens het determinisme, dan kan ik het determinisme gemakkelijk weerleggen; ik hou me gewoon aan die voorspellingen." Dit is een doordenkertje, maar op zichzelf klopt het.

Alweer is er een antwoord van de deterministen. Nee, nee die regel is niet de hoogste. Boven die regel zit nog een regel en die luidt: als iemand jou mededeelt dat je van voorspellingen af moet wijken, dan moet je je er juist aan houden!

Goed, zeggen de niet-deterministen dan, voorspel me dan dat nieuwe hoogste niveau en ik zal daarvan afwijken! Nee zeggen dan de deterministen, daarboven zit weer een niveau...

Het is duidelijk dat je zo in rondjes blijft draaien, de deterministen bedenken steeds een hoger niveau. Met deze methode begin je bij de handeling en redeneer je omhoog naar steeds hogere regels en niveau's.

Kan deze spiraal eindeloos doorgaan? Nee. Er moet namelijk als de mens gedermineerd is een hoogste regel zijn. Waarom? Als er niet een hoogste regel is, dan vindt nergens determinering plaats. Elke niet-hoogste regel is immers afhankelijk van een hogere regel voor determinering. Hoeveel niet-hoogste regels er dus ook zijn, er blijft dan afhankelijkheid van hogere regels, en dus zou er geen determinering plaatsvinden.

Wereldbeelden

De methode om wel tot een oplossing te komen lijkt mij om precies andersom te redeneren. Je moet mijns inziens beginnen bij de hoogste regels en via de regels daaronder kijken hoe de handeling zal zijn. De lezer ziet nu dat het probleem

verdwijnt als een erectie bij het zien van Ien Dales.

Het determinisme is weerlegd door één simpele gedachtesprong. Je vervangt de bottom-up door de top-down methode. Het determinisme is niet alleen weerlegd, men kan zelfs aantonen dat de mens volledig vrije keus heeft.

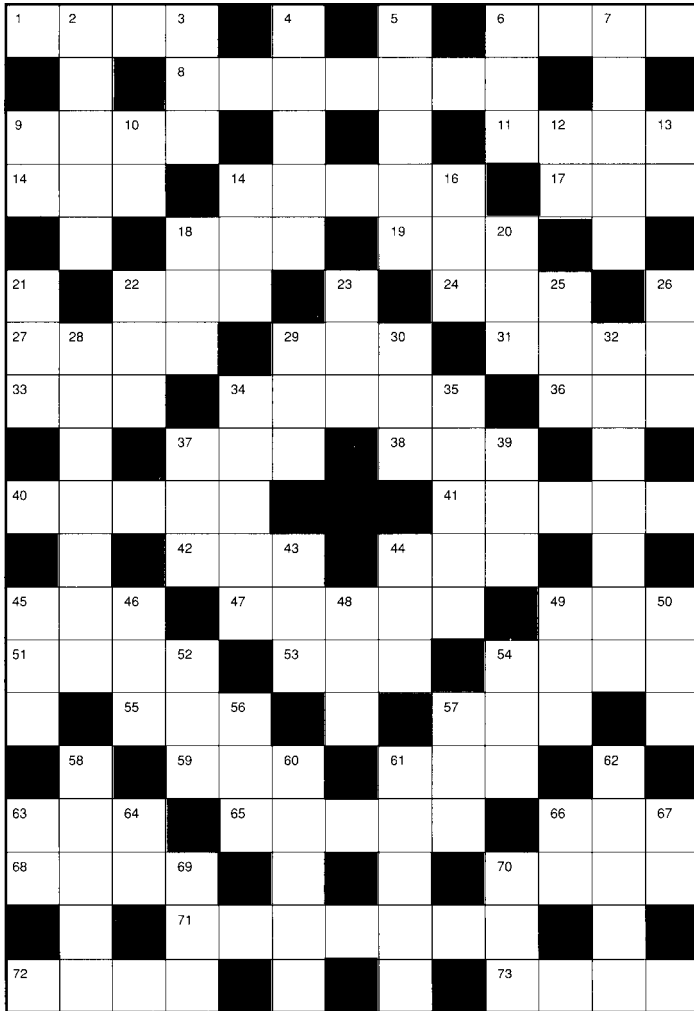
Als de mens een beetje gedetermineerd zou zijn, dan zou de mens dus een beetje kunnen afwijken van regels maar niet volledig. We hebben echter gezien dat de mens ook van de hoogste regel *volledig* kan afwijken. Daar een beroep op een hogere regel boven de hoogste regel per definitie niet mogelijk is, volgt hieruit dat de mens zelfs niet een beetje gedetermineerd is. Hij heeft volledig vrije keus.

Het liberalisme klopt dus, en we moeten het communisme onvoorwaardelijk verwerpen. De praktijk was ons echter voor - en niet voor niets. Waarom leidt dit dan niet tot opschudding onder filosofen en politici? Omdat het vele wereldbeelden omver gooit. Men legt de feiten naast zich neer en kijkt er niet naar om.

En dus kunnen onmenselijke systemen als het communisme nog een eeuw nemen, waarin vele miljoenen mensen sterven voor weerlegde idealen.

**Intellect gezocht
voor medewerking aan
de tot stand koming van
een aktiepunten
program voor de
J.O.V.D.
aanmeldingen alleen
schriftelijk naar het
algemeen secretariaat
t.a.v redactie driemaster**

De Grote Driemasterpuzzel

door Raymond Onderwater

Raymond Onderwater, medewerker op het Algemeen Secretariaat van onze JOVD, heeft als hobby het maken van puzzels. Speciaal voor Driemaster maakte hij een puzzel die de nodige kennis van politiek vergt. In het volgende nummer zullen de oplossingen bekend worden gemaakt. Veel plezier!

Horizontaal

- 1 rekening,
- 6 vervoermiddel
- 8 samenkomst,
- 9 toevoegen
- 11 durende vijandschap
- 14 deel van het huis
- 15 planeet
- 17 voornaam

- 18 directory (afk.)
- 19 onecht
- 21 politieke partij
- 22 requisitoir
- 24 snavel
- 27 politieke partij
- 29 vogeleigenschap
- 31 strook
- 33 ontkenning
- 34 plaats in Nederland
- 36 muntsoort
- 37 bergtop
- 38 politieke partij
- 40 edelman
- 41 dans
- 42 dartel
- 44 Europeaan
- 45 schaakstelling
- 47 in stukjes
- 49 kleverige stof
- 51 deel van het gelaat
- 53 vliegtuigmaatschappij
- 54 dienaar

- 55 lening
- 57 bedrukt
- 59 zet
- 63 politieke partij
- 65 rubber
- 66 vliegtuig
- 68 voor dag en ?
- 70 vereniging
- 71 land op de aardoppervlak
- 72 voornaam
- 73 inwendig orgaan

Verticaal

- 2 doordat
- 3 voorstelling
- 4 blamage
- 5 zacht kermen
- 6 Nederlandse voetbalclub
- 7 eetbaar iets
- 9 voornaam
- 10 persoonlijk voornaamwoord
- 12 vogelprodukt
- 13 voegwoord
- 15 plaats in Joegoslavië
- 16 muntsoort
- 18 projectieplaatje
- 20 door
- 22 plaats in Nederland
- 23 troefkaart
- 25 blaasje
- 26 politieke partij
- 28 overeenkomst
- 29 deel van het gelaat
- 30 produktschap voor groenten en fruit (afk.)
- 32 ontzag
- 34 glijden (verleden tijd)
- 35 plaats in Duitsland
- 37 wier
- 39 deel van een schaakwedstrijd
- 43 loofboom
- 44 voornaam
- 45 sporeplant
- 46 moment
- 48 deksel
- 49 speelgoed
- 50 steen
- 52 Nederlands (afk.)
- 54 lichaamsdeel
- 56 gek
- 57 erotiek
- 58 achternaam van een motorcoureur
- 60 vloeistof
- 61 familie
- 62 voormuur
- 63 politieke partij
- 64 op dit moment
- 66 voornaam
- 67 tijdelijk (afk.)
- 69 wet op de arbeidsongeschiktheid
- 70 broodbeleg

VERENIGINGSNIEUWS

Liberale Agenda

Afdelingen

2 maart Afd. Rijnmond; discussie over het Manifesto zoals aangenomen op het afgelopen IFLRY-congres. Aanvang 20.00 uur, plaats: de Heuvel. Info: Sandra Spek (010-4405316)

3 maart Afd. Assen; Borrel in de Eenhoorn in Assen om 20.00 uur. Info: Wouter Visser (05920-10696)

4 maart Afd. Rijnmond; Traditionele Borrel om 21.30 in Locus Publicus

5 maart Afd. Zeeland; excursie naar de Provinciale Zeeuwse Courant in Vlissingen. Info: Michel de Visser (010-354246)

6 maart Afd. Amsterdam; Themadag medische ethiek i.s.m. andere PJO's. Plaats AMC. Info: Richard van Tol (03480-19295)

6 maart Afd. Tiel e.o.; Algemene Ledenvergadering. Info: Olaf Penne (03448-2212)

8 maart Afd. Assen; ALV. Info: Wouter Visser (05920-10696)

11 maart Afd. Ede-Wageningen; Borrel in Cafe de Clochard

11 maart Afd. Rijnmond; ALV in Locus Publicus, aanvang 20.00 uur. Info: Gerrit Ouderkerken (010-2140285)

12 maart Afd. Zeeland; Discussie-avond met spreker in zaal Mondragon in Vlissingen. Info: Michel de Visser (010-354246)

12 maart Afd. Baronie van Breda; Bijeenkomst politieke commissie. de avond vindt plaats bij VVP Mischa Kohnstamm, ruitersboslaan 17, Breda. Aanvang: 20:00 uur.

13 maart Distr. Overijssel; Alv. Aanvang 20.00 uur, plaats: Hotel Royal, Brink, Deventer. Info: Dennis Straat (053-311975)

14 maart Afd. Amsterdam; Culturele activiteit. Info: Richard van Tol (03480-19295)

15 maart Afd. Twente; JOVD/VVD Bolkestein spreekt. Plaats: Het Wapen van Delden, Delden. Aanvang: 19.30 uur. Info: Frans Stork (074-420364)

16 maart Afd. Kennemerland; Toelichting op de de Duinrede van de Club van Schiermonnikoog door Voorzitter Michiel Kamp, journalist NRC. Aanvang: 20:00. Info: Jeroen van der Voorn (020-6764328)

16 maart Afd. Delfland; Politiek Cafe in de Stapperij, Delft. Aanvang: 20.00 uur. Info: Wijnand Wellink (01742-98838)

17 maart Afd. 't Gooi; Thema-avond over criminaliteit en drugsbeleid. Sprekers o.a. Burgemeester Holthuis uit Bussum. Info: Caspar van Hooren (02159-44947)

17 maart Afd. West-Brabant; debating-avond. plaats: Florence in Roosendaal. Info Saskia Nuyten (010-4850990)

19 maart Afd. Zwolle; ALV. Info: Arthur Scholten (038-534740)

20 en 21 maart LANDELIJK CONGRES in Gilze-Gijen

23 maart District Zuid-Holland; ALV in Het Gulden Vlies in Leiden. Aanvang: 20.00 uur. Info: Wilfred de Bruijn (010-2140954)

25 maart Afd. Rijnmond; Traditionele Borrel om 21.30 uur in Locus Publicus

26 maart Afd. Utrecht; Bierproeven Valkenswaard. Info: Bastiaan Boerboom (03450-13921)

26 maart Onderafd. Schouwen-Duiveland; Forum op prof. Zeeman College in Zierikzee. Info: Wilmer Kloosterziel (01114-1984)

26 maart Afd. Baronie van Breda; Debating-avond. Café Brauers, Ginnekenmarkt, Breda. Aanvang: 20:00. Info: Rob de Rooy (01621-13084)

26 maart Afd. Tiel Groot Liberaal Feest in Tiel. aanmelden t/m 25 maart bij Katelijne Roos (03440-17548) of Olaf Penne (03448-2212)

27 maart Afd. Utrecht. Bierproeven.

31 maart Afd. Delfland; ALV in Buurthuis Olof, Delft. Aanvang: 20.00 uur. Info: Marco Bouman (015-626100)

1 april Distr. Overijssel; Excursie naar AKZO in Hengelo. Info: Joost Wigger (05410-10268)

2 april Afd. Baronie van Breda; Sprekersavond met Harry Mens. Café Brauers, Ginnekenmarkt, Breda. Aanvang: 20:00. Info: Rob de Rooij (01621-13084)

7 april Afd. Assen; Borrel in De Eenhoorn, Assen om 20.00 uur. Info: Wouter Visser (05920-10696)

8 april Afd. Ede-Wageningen; Borrel in Café de Clochard.

21 april Afd. 't Gooi; Thema-avond "Met de auto mobiel?" over openbaar vervoer etc. Sprekers (onder voorbehoud) mevr. Kroes en mevr. Maij-Weggen. Info: Caspar van Hooren (02159-44947)

25 april Afd. Assen; Themadag "anti-racisme" met bezoek aan kamp Westerbork en demonstratie tegen opkomend racisme. Info: Wouter Visser (05920-10696)

Cursussen

5 maart Cursus debating 1 in Breda. Info: Astrid Kersing (013-432062)

6/7 maart Cursusweekend debating in Overijssel. Info: (053-311975)

6 maart Cursus informele economie in Tiel. Info: Olaf Penne (03448-2212)

7 maart Cursus liberalisme in de afd. ABCD. Info: Roland v.d. Nouland (023-263534)

OPROEP

Stuur afdelingsblaadjes en activiteitenoverzichten naar het Algemeen Secretariaat tav de SO. De activiteiten worden dan verwerkt in het activiteiten-schema van Driemaster.

16 maart Cursus VDS in Utrecht. Info: Karin Jedema (030-615924)

23 maart Cursus VDS-2 in Zwolle. Info: Nienke Harmsen (050-424512)

26 maart Cursus debating 2 in Breda. Info: Astrid Kersing (013-432062)

10 april Cursus conflicthantering in Zierikzee. Info: Robert-Jan Meulmeester (01184-65743)

De Televisie

door Marten van de Kraats

Toen ik mijn ouderlijk huis ontvluchtte heb ik besloten dat ik geen televisie zou nemen. Zo'n ding vreet een boel tijd en je leeft tenslotte maar een keer. En leven, dat was precies wat ik van plan was toen ik dan toch eindelijk op mijn eigen benen stond. En ik moet zeggen, het bevalt mij zeer. Niet alleen het leven, maar ook het feit dat ik het zonder beeldbuis stel. Als je eens wist welk een hoeveelheid aan tijd en kijk- en luistergelden mij dat wel niet scheelt...

Ik heb begrepen dat het nog steeds niet veel soeps is, wat er op Nederlandse televisie verschijnt. Maar dat is het probleem van de idioten die zonodig elke avond opnieuw weer naar al die stront moeten kijken. Interessanter is de Hilversumse stoelendans om de restjes van de verzuiling.

Een van de hoofdrolspelers in deze is het Commissariaat van de Media, voortvarend strijder tegen verderfelijke zaken als de vrije markt en de piraterij. Elke keer dat dit machtig orgaan weer straffen uitdeelt aan stoute omroepbondsjes, vaak politici in de wachtkamer, irriteer ik me weer mateloos. Waarom toch ook dat idiote omroepbestel in stand houden? Wie kan mij uitleggen wat nou precies het verschil is tussen de NCRV, de VARA, de TROS, de AVRO, de VERONICA, en hoe ze maar

mogen heten? Wat nou pluriformiteit? De programma's die die omroepen uitzenden zijn toch allemaal hetzelfde?

Het kost de belastingbetaler enkel bakken met geld. Eén publieke zender voor het nationaal belang, en verder de ether vrij aan de markt! Dat is mijn devies. Maar goed, ik kan schreeuwen wat ik wil, en ik denk dat een boel mensen het met mij eens zullen zijn, zin heeft het niet. Het omroepbestel is immers een bolwerk van de politiek maffia in dit land, en daar is geen kruid tegen gewassen. De omroepen tot en met de NOS, vormen één grote parkeerplaats voor Haagse baantjesjagers.

Het CDA trekt natuurlijk weer aan het langste eind. Ferry Mingele, bij het televisieproletariaat bekend als de politiekverslaggever van Den Haag Vandaag (als dat tenminste nog bestaat), is natuurlijk lid van het CDA, en zal voor bewezen diensten vast ooit nog eens het pluche van Kamerzetel of burgemeesterstoel aan zijn kleffe reet mogen voelen. Ook de voormalig voorlichter van onze geliefde minister-president Van der Wulp, zingt nu het hoogste lied in omroepland: hij speelt voor directeur van het NOS-journaal. Een foute boel.

Met dit gegeven in jullie achterhoofd: hoe gekleurd zou dat NOS-journaal eigenlijk wel niet zijn? Of kunnen we soms beter spreken van het NOS-hoernaal?

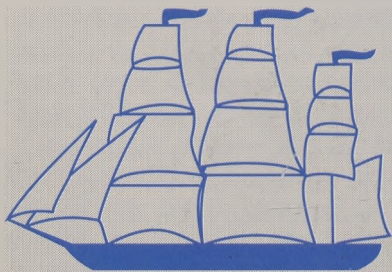

Driemaster

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

Stekelenburg:

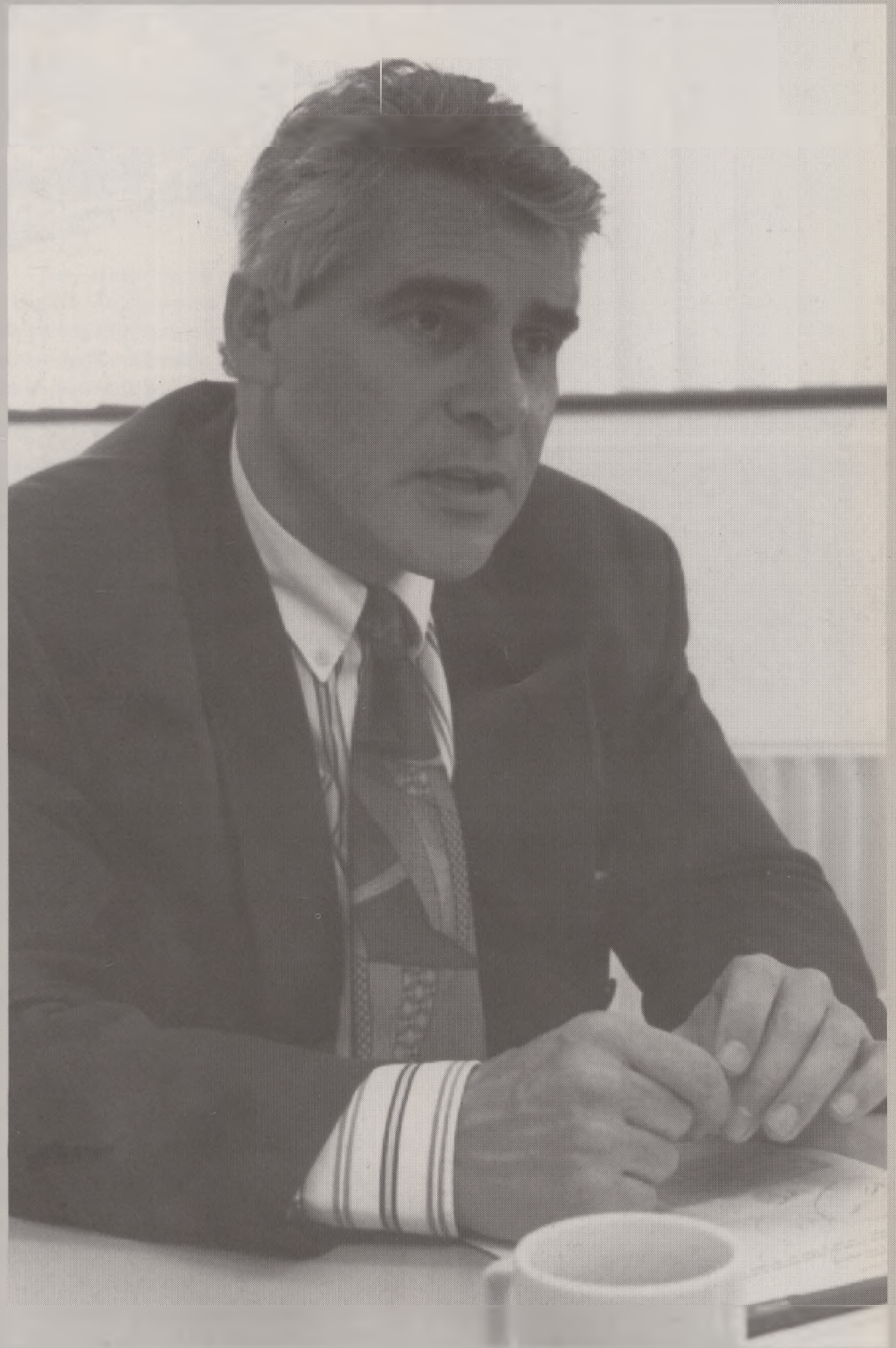
„Als wij ze niet
zouden adviseren,
zou de wetgeving
nog slechter in
elkaar zitten.”

Jaargang 45

Nummer 3

April/mei 1993

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

De Vliegende Hollander

DRIEMASTER

Driemaster is het onafhankelijke orgaan van de Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie. Publicaties in Driemaster geven niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie of van het hoofdbestuur weer.

Hoofdredacteur

Marten van de Kraats
Van Eeghenstraat 87
1071 EX Amsterdam
(020-6759893)

Redactie

Folkert Bolkestein (eindredacteur),
Dries van Bergeijk (fotoredacteur),
Joris Dik, Eddy Habben Jansen,
Yaír Pinto, Melvin Schut,
Marco Frijlink (hb-auditor).

Uiterste inleverdatum voor het volgende nummer:

maandag 10 mei 1993

Alle kopij kan op diskette
(WP 4.2, 5.0 of 5.1)

worden gezonden naar:

Redactie Driemaster

p.a. Algemeen Secretariaat JOVD
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam

Foto's:

Dries van Bergeijk: pag. 1,3,5,6,7

Folkert Bolkestein: pag. 8

Britse Ambassade: pag. 14

Gerard Drost: pag. 9

Druk:

Dinky Druk B.V., Den Helder

ISSN 0167-0786

Voorkant: Johan Stekelenburg

HHet gaat goed met de JOVD. Alleen aan een deel van de leden mankeert nog iets. Aardige mensen zijn er genoeg te vinden in de JOVD, daar ligt het dus niet aan. Sterker nog, er zijn zoveel aardige mensen in de JOVD dat je met gemak de Prins Hendrikkade met hun lijven zou kunnen dempen. Meer valt er ook niet over ze te zeggen.

Politieke discussies worden sinds jaar en dag slechts sporadisch gevoerd tijdens de congressen van de JOVD. De mensen die de congressen van de JOVD bezoeken zijn vaak ook niet lid geworden voor de politieke discussie of uit idealistische overwegingen. Ze werden veelal lid omdat ze simpelweg nergens anders vriendjes konden krijgen. Hun sociale gebreken komen niet zo zeer voort uit het feit dat ze zich onaangepast gedroegen, neen eerder uit het tegendeel. Ze zijn van het soort dat met alle winden mee waait, en met de wolven meehuilt, wanneer het grootste deel van de schaapjes al over het hek van de dam is. Het zijn karakterloze typetjes. De zelfde kleine zielen die over het algemeen op alle politieke organisaties afkomen. Mensen die hun gebrek aan karakter en inhoud compenseren door de autoriteit op te zoeken. Daar ontlenen ze hun gevoel voor eigenwaarde aan; het lid zijn van de jongerenafdeling van de VVD, en het handjeschudden met de leden van het hoofdbestuur van deze club.

U zult nu wel denken, overdrijft die vent niet een beetje. Welnu, daar heeft U gelijk in. Ik overdrijf inderdaad, maar dat hoort van tegenwoordig bij de JOVD. Deze indruk deed ik althans op tijdens het afgelopen congres, alwaar tijdens de spaarzame politieke discussies die gevoerd werden voornamelijk gemeenplaatsen en vooroordelen over de tafel gingen. Ik sluit me gemakshalve dan ook maar even aan bij die trend. Het is ten slotte erg makkelijk redeneren op die manier, en gemakzucht is in de mode.

Natuurlijk is het niet zo dat onze club enkel bevolkt wordt door in het voorgaande beschreven mensentype. Ook edele mensen zijn lid van de JOVD, ze vormen zelfs de meerderheid van de leden van de JOVD. Waarom vallen die foute types me dan juist zo op? Dat komt omdat die altijd weer op die congressen rondsukkelen en veel normale mensen daar wegjagen. Hoe vaak komt het niet voor dat mensen die de JOVD verder wel een goed hart zouden kunnen toedragen, na het bezoeken van een congres afknappen op het feit dat er zoveel van die vreselijke mensen rondlopen? In de tijd dat ik nog in het bestuur zat van mijn afdeling heb ik dat meerdere malen mogen meemaken. Wat hoor je uit hun monden? Meestal iets in deze richting: "Ik heb niets tegen de JOVD. Ik identificeer me met het liberale gedachtengoed. Ik heb alleen zo een hekel aan die vreselijke "nurds" op die congressen."

Voorzitter

Met een zak vol munitie en opgeheven hoofd betreedt hij de arena. Felix Rottenberg, voorzitter van de Partij van de Arbeid, spreekt op het JOVD-congres in Gilze. Hangend over het kathedraal en afwisselend steunend op zijn linker en rechter elleboog, nuanceert hij zijn eerder geuite bezwaren tegen een paarse coalitie. "Maar toch blijven er grote verschillen tussen PvdA en VVD waar het gaat om het sociaal-economisch beleid." Waarna discussie. Verwijten en rechtvaardiging wisselen elkaar af. Doorwrochte betogen blijven achterwege. De man die de PvdA moet redden bedient zich van helder taalgebruik: "Dat is dus volstreekte lariekoek!". Gejoel en nog meer vragen. Dan is het tijd om te gaan. De fles wijn wordt meegenomen, de stropdas beleefd geweigerd.

Na de pauze gaat de discussie onverminderd door. Niet over een paarse coalitie maar over de omvang van het hoofdbestuur. De afdeling Groningen heeft voorgesteld het aantal bestuursleden uit te breiden naar twaalf. Deze discussie wordt sinds maart 1990 regelmatig op congressen gevoerd. Met een krappe meerderheid besluit de ledenvergadering het aantal bestuursleden te handhaven op elf. Ik sluit niet uit dat op termijn opnieuw over de omvang van het hoofdbestuur zal worden gesproken. Wat mij betreft hangt de

omvang van het bestuur af van de hoeveelheid werk die in een bepaalde periode moet worden verzet. Veranderde omstandigheden kunnen dan tot nieuwe inzichten leiden.

Hiermee wil ik niet zeggen dat nu de handen nog niet uit de mouwen moeten worden gestoken. De JOVD is immers nog niet af. Wel is het belangrijk dat met name in de afdelingen het aantal activiteiten toeneemt. Want daar worden nieuwe leden en belangstellenden gemobiliseerd. De inspanningen van het hoofdbestuur zijn er dan ook in belangrijke mate op gericht afdelingen van nieuwe impulsen te voorzien.

In dat verband werd op het maart-congres het "debating-project" gelanceerd. Dit bestaat uit drie onderdelen. Het eerste is een reader die onder alle afdelingen en districten is verspreid. (Extra exemplaren kunnen worden besteld bij het Algemeen Secretariaat.) Daarin staan achtergronden, spelregels en diverse tips en trucs. Daarnaast wordt al sinds enige tijd een speciale cursus aangeboden. Deelnemers worden in één of twee dagen geschoold in het pleiten tegen en voor stellingen. Niet alleen wordt gelet op de argumentatie, ook de presentatie speelt een belangrijke rol. Tenslotte wordt in september van dit jaar een landelijke debating-wedstrijd gehouden. Teams uit afdelingen en districten zullen daar strijden om een bokaal, die jaarlijks van eigenaar zal wisselen. Meer informatie kan worden ingewonnen bij Eric Hoogenboezem en Margaret Penders. Ook wil ik nu al wijzen op de regionale topkadercursussen die dit najaar als extra activiteit door het hoofdbestuur per district zullen worden georganiseerd. De bedoeling hiervan is gedurende acht weekends de slagkracht van (aankomende) bestuursleden uit afdelingen en districten te vergroten. Politieke, organisatorische, bestuurlijke en sociale vaardigheden zullen aan de orde komen.

Het debating-project en de regionale topkadercursussen moeten in samenhang met de afdelingsgerichte aanpak van politieke projecten, met de uitbreiding van het algemene cursusaanbod, met het internationaal jongerenwerk op afdelingsniveau en met een vernieuwd promotie & ledenwerfingsbeleid leiden tot nog sterkere afdelingen en districten. En dus tot een nog sterkere JOVD.

Koen Petersen

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

Algemeen Secretariaat
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam
020-6242000
020-6264357 (fax)

Hoofdbestuur

Voorzitter

Koen Petersen (020-6202913)
Marnixstraat 229f
1015 WD Amsterdam

Algemeen Secretaris

Karen Anne Hebben (071-123439)
Haarlemmerstraat 258
2312 GK Leiden

Penningmeester

Michael Abraham (010-4653595)
Gravin Adelastraat 68
3032 HA Rotterdam

Vice-voorzitter Politiek

Marco Frijlink (085-643218)
Marco Pololaan 450
6881 HJ Velp

Vice-voorzitter Organisatie

Eric Hoogenboezem (071-125863)
Kolffmakersteeg 13a
2311 VE Leiden

Internationaal Secretaris

Peter Hietink (010-4148190)
Adamshofstraat 130a
3061 ZJ Rotterdam

Secretaris Vorming & Scholing

Margaret Penders (04902-43738)
Carolusdreef 265
5554 BG Valkenswaard

Secretaris PR & Voorlichting

Marco Frijlink (030-880702)
Marco Pololaan 450
3526 GT Utrecht

Secretaris Organisatie

Annemieke Brons (02526-72091)
Sikkelstraat 31
2151 CN Nieuw Vennepe

Politiek Secretaris I

Arthur Kocken (030-881490)
Julianaweg 390
3523 XM Utrecht

Politiek Secretaris II

Stanislaus Stevens (076-221203)
Molenslag 60
4817 GZ Breda

ONS AERNOUT-WILLEM
IS DE LAATSTE TIJD ZO
VERDRAEIT LEUK
POLITIEK GEËNGAGEERD!

FERDINAND '92

Een van de machtigste mannen van Nederland

door Marten van de Kraats

Johan Stekelenburg (1941) loopt al sinds 1966 in de vakbeweging mee. Sinds 26 april 1988 is hij voorzitter van de Federatie Nederlandse Vakbeweging (FNV), en wil deze functie naar eigen zeggen nog jaren blijven bekleden. Tevens is hij vice-voorzitter van het Europees Verbond van Vakbewegingen (EVV) en bestuurslid van het Internationaal Verbond van Vrije Vakverenigingen. Hij bekleedde in de jaren voordien diverse lokale en regionale bestuursfuncties binnen de industriebond. Eerst binnen de NVV en na de fusie met het de katholieke vakverenigingen binnen de FNV. Bovendien is hij lid van de Partij van de Arbeid. Van de FNV-leden is volgens de meest recente peilingen ongeveer tweëndertig procent PvdA-kiezer, zevenentwintig procent D66-kiezer, tien procent CDA-kiezer en negen procent VVD-kiezer. Vermoedelijk vormen de FNV-leden dan ook geen adequate afspiegeling van de totale werkende bevolking in Nederland.

Slechts dertig procent van de werknemers is lid van de vakbeweging. Nochtans vertegenwoordigt U met de andere vakbewegingen tijdens de CAO-onderhandelingen alle werknemers. Vindt U dat geen slechte zaak?

“Ik vind het geen slechte zaak, en ik zie het alternatief ook niet. Je hebt nou eenmaal geen bond van ongeorganiseerden, en werkgevers of de overheid kunnen nou eenmaal niet met individuele werknemers onderhandelen. Je hebt geen keus. Of je accepteert dat de vakbewegingen in Nederland als vertegenwoordiger van vijftientwintig procent van de werknemers alle werknemers vertegenwoordigt, of je gaat een volstrekt andere lijn volgen. Daar komt bij dat onderzoek, niet alleen van ons, maar ook van het ministerie van Sociale Zaken, heeft uitgewezen dat vijfenzeventig procent van alle werknemers vindt dat de vakbeweging goed werk verricht en het eens is met de door de vakbeweging uitgezette lijnen. Ik heb geen ander model voor ogen, hoe je de werknemers anders dan op de bestaande manier

zou kunnen vertegenwoordigen. We zullen de situatie moeten accepteren zoals die is in Nederland. Ik koos liever voor een situatie zoals bijvoorbeeld in de Scandinavische landen, waar meer dan tachtig procent van de werknemers lid is van een vakbond.”

Sinds een tijdje horen we steeds meer van de Vakbond voor Middelbaar en Hoger Personeel (MHP). Is de FNV in gebreke gebleven bij de opvang van dat personeel of representeert U vooral het lager personeel?

“In de eerste plaats hebben wij meer leden in de categorie middelbaar en hoger personeel dan de totale MHP, dat komt doordat wij nou eenmaal negen keer groter zijn dan die club. Wij willen ten tweede een vakvereniging zijn die alle mensen van hoog tot laag organiseert. Wij zijn

bepaald geen bond van laag- of ongeschoolden, wij zijn eerder een bond van middengroepen en geschoolde arbeiders, dan een bond van mensen aan de onderkant van de arbeidsmarkt. Het beeld dat men echter van ons heeft is dat van de organisatie van de handarbeiders. Het is de vraag of dat beeld terecht is. Het ontstaan van de MHP is te wijten aan het beleid dat de vakbeweging in de jaren zeventig voerde en dat sterk gericht was op inkomensnivellering. Als ik het zou mogen overdoen, dat beleid van de jaren zeventig, dan had ik het toch wat voorzichtiger aangepakt en had ik proberen te voorkomen dat er ruimte was ontstaan voor zo'n groep.”

Denkt U dat de MHP op een gegeven moment onder de pannen van de FNV zou kunnen komen?

“Ik denk het niet, ze zijn nu duidelijk gespecialiseerde belangen aan het vertegenwoordigen. Het is teveel een categoriale organisatie die door alle bedrijfstakken heen een bepaalde groep vertegenwoordigt.”

Nou zien we dat op het moment de arbeidsverdeling en dus de differentiatie binnen de werkende bevolking nog altijd verder gaat? Hoe denkt u daar in de toekomst op in te spelen?

“Door iets meer dan in het verleden collectieve belangenbehartiging te combineren met individuele belangenbehartiging, en door iets meer dan in het verleden preciezer aan de mensen duidelijk te maken wat het voordeel is van vakbondslidmaatschap, en door bovendien in te spelen op nieuwe maatschappelijke ontwikkelingen, zoals het feit dat meer dan vroeger ook vrouwen werken.”

En lukt U dat?

“Nou, in tegenstelling tot de Partij van de Arbeid die de overgang naar mijn gevoel te rigoureuus heeft willen maken, slagen wij er in behalve aansprekend te blijven voor ons traditionele ledenbestand, ook nieuwe groepen werknemers aan te trekken. Naar mijn mening overigens nog niet

voldoende. We zouden nog wat meer aantrekkingskracht op jongeren moeten krijgen...”

U ziet een parallel tussen de PvdA en de FNV?

“Nee, ik zie dat de PvdA heeft proberen af te komen van het imago dat men een partij was voor de zieken, de zwakken en de misselijken, simpelweg gezegd, en dat men de omslag heeft proberen te maken naar een partij voor middengroepen en vaklieden, een partij die een beetje nieuwflinks is. Ze slagen er echter niet in om hun traditionele achterban vast te houden. Verder hebben wij geen bijzonder andere relatie met de PvdA.”

Loopt U ook bij andere partijen rond op de congressen?

“Ja, formele congressen die bezoeken we doorgaans. Ik ben laatst overigens niet bij het zoveel jarig bestaan van de VVD in Groningen geweest.”

Een andere ontwikkeling die we momenteel zien is dat een toenemend deel van het kapitaal in bezit is gekomen van een breder deel van de bevolking. Ook arbeiders hebben aandelen. Bent U niet bang dat op een gegeven moment onduidelijk

zal worden wie wie moet vertegenwoordigen?

“Nou ik geloof niet dat het kapitaal meer in handen van de werkende bevolking komt. Er is wel meer dan tien, twintig jaar geleden het geval was, een grotere betrokkenheid aan het ontstaan bij delen van de werkende bevolking bij het bezit van ondernemingen. Bijvoorbeeld bij nieuwe ondernemingen in de automatiseringsbranch. Maar het is zeker geen gebruik dat de doorsnee werknemer aandelen koopt. Ik denk dus dat een vorm van volkskapitalisme nog lang niet aan de orde is. Het is ook geen onderdeel van het normale patroon van werknemers: aandelen kopen. “

U ziet voor de vakbeweging een rol weggelegd als politieke hervormer. Is het eigenlijk niet beter wanneer het primaat gewoon bij de politiek zou liggen en niet bij de sociale partners? Vanuit democratisch oogpunt is het toch slecht wanneer de sociale partners zo nauw betrokken zijn bij de sociaal-economische politiek van de overheid?

“Kijk, het primaat ligt bij de politiek en zal er ook bij blijven. Ik vind ook dat de vakbeweging zich niet met partijpolitiek moet bezighouden. Maar de vakbeweging

heeft wel de taak om de politiek te voorzien van informatie en advies. We moeten daarnaast ook lobbyen. Van de politieke besluitvorming als zodanig houden we voor het overige grote afstand. Bij de uitvoering van wetgeving ontcom je in Nederland echter niet aan een rol voor de sociale partners. De kwaliteit van politieke besluitvorming neemt bovendien toe naarmate het maatschappelijk draagvlak van die politieke besluitvorming groter is, en ook daar dragen de sociale partners verantwoordelijkheid voor. Zij dragen bij aan het organiseren van dat maatschappelijk draagvlak. De politiek heeft er dus alle belang bij dat de wetgeving gedragen wordt door maatschappelijke organisaties, omdat die meehelpen om het maatschappelijk draagvlak te mobiliseren, en ook omdat die de wetgever van adviezen voorzien, en meehelpen met de organisatie van de uitvoer van wat zij daar in Den Haag verzinnen. Als wij ze niet zouden adviseren, dan zou de wetgeving soms nog slechter in elkaar zitten.”

Dat geloof ik onmiddellijk. Maar het is wel zo dat U met nog een aantal organisaties opereert in het maatschappelijk middenveld en daarmee bijdraagt tot een aardige vertroebeling van het primaat van de politiek...

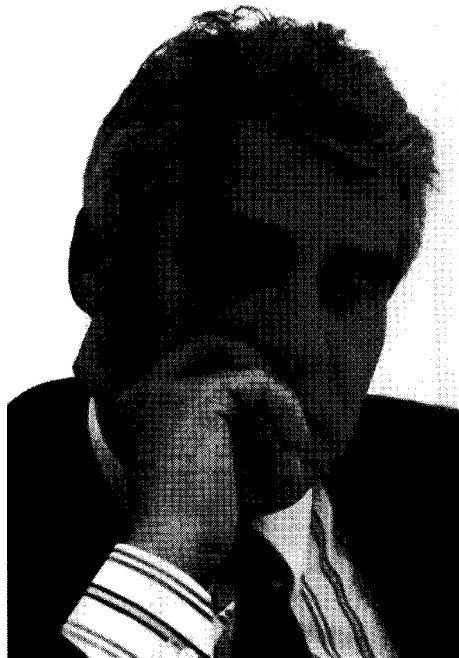
“Als dat het gevolg is moet men niet de schuld geven aan het maatschappelijk middenveld, maar aan de politiek, omdat ze hun eigen rol onvoldoende inhoud geven en onvoldoende weerstand bieden aan maatschappelijke organisaties. Het is niet ons doel om de politiek buitenspel te zetten.”

U was een groot tegenstander van de WAO-maatregelen. Nu zijn die maatregelen genomen en vangt U samen met de werkgevers de klappen van deze maatregelen op door aanvullende verzekeringen af te sluiten. Vindt U dat nou zo problematisch dat het nu zo moet?

“Nee, wij waren tegenstander, we hebben ze aardig kunnen corrigeren ten aanzien van de eerste voorstellen van juni 1991, maar de toekomstige gevallen blijven buiten de boot vallen. Het is nu onze rol als belangenbehartiger, om de gevolgen van de WAO-maatregelen in te perken. Ze wisten dat wij dat zouden gaan doen. Sterker nog er waren kamerleden die zeiden: Het is niet zo erg om de WAO aan te pakken, want de vakbeweging repareert hem wel weer.”

Nu wordt er gezegd dat door middel van afvloeiingsregelingen richting WAO de werkgevers en vakbonden samen hebben gezorgd om de schade van massa-ontslagen te beperken?

“In het verleden denk ik dat er best sprake is geweest van misbruik van de WAO, met name bij reorganisaties als er een paar honderd mensen uit moesten. Want het was op zichzelf een goede uitkering; de mensen behielden hem tot hun vijftenzestigste, terwijl de WW eindig is. Bovendien, wanneer ontslagen werknemers elders aan de bak wilden komen, dan kwam het beter over wanneer ze een WAO-uitkering hadden, dan wanneer ze een WW-uitkering hadden. Althans in de beleving van de mensen.”

Hoe ver is dat gegaan? Ik heb begrepen dat er in Nederland vergeleken met het buitenland wel erg veel mensen in de WAO lopen. Is dat te wijten aan de slechte arbeidsomstandigheden? Zijn Nederlanders vaker ziek? Of is het te wijten aan het feit dat de WAO vaak gebruikt is als afvloeiingsregeling bij ontslagen?

“Wanneer je landen met elkaar vergelijkt dan moet je ook hele precieze vergelijkingen maken. Onze definitie van arbeidsongeschiktheid is al een andere dan in Duitsland.

Het volume van het aantal Arbeidsongeschikten is niet zo gek veel anders dan in andere landen met een ontwikkeld sociaal stelsel.”

De Europese eenwording is ook aan de vakbeweging niet onopgemerkt voorbijgegaan. Er bestaat onder andere een Europese vakbeweging. Hoe staat het daar eigenlijk mee?

“Dat is een club die krachtiger gaat functioneren, maar nog niet krachtig genoeg. Dit feit hangt ook een beetje samen met het feit dat de vakbonden erg nationaal georganiseerd zijn en voor een deel ook erg nationaal denken.”

“Kijk als de leiding van de AKZO besluit om een fabriek in Engeland te sluiten en Engelse vakbondsmensen komen hier en doen een groot beroep op de Nederlandse vakbeweging om de leiding van AKZO onder druk te zetten, dan zou dat tot gevolg kunnen hebben er Nederlandse vestigingen bedreigd zouden kunnen worden. Daar hebben we natuurlijk niet zo een zin in. Kijk, het begrip multinational is door ondernemingen uitgevonden, en het verdwijnen van de binnengrenzen, waar ik overigens een groot voorstander van ben, is tot nu toe vooral gepaard gegaan met het wegnemen van allerlei economische belemmeringen. Een sociale unie is er nog lang niet.”

Ziet U reikhalzend uit naar zo'n sociale unie?

“Nou reikhalzend... Ik denk wel dat het nodig is om ten aanzien van de sociale aspecten de zaken wat verder aan te pakken.”

Het is natuurlijk zo dat landen als Portugal en Spanje zich niet zo een sociaal stelsel als wij hebben kunnen veroorloven. En wij kunnen ons misschien niet permitteren om af te zakken naar hun niveau.

“Dat moet je ook niet doen. Je zult opwaarts moeten harmoniseren.”

U bent binnen FNV en NVV vooral actief geweest voor de industriebond. Gaat het lot van de Nederlandse industrie U zeer ter harte?

“Ja, en ik zou het heel slecht vinden wanneer ons land enkel een dienstenland zou worden. Maar ik vind niet dat dat er toe moet leiden dat er goed geld naar kwaad geld gebracht wordt. Tevens ben ik tegenstander van protectiemaatregelen. Ik ben niet zo van oranje boven, Hollandse waar, enzovoorts.”

Debatteren als een lid van het Engelse Lagerhuis!

door Eric Hoogenboezem

Wie heeft nog nooit een debat in het Engelse Lagerhuis gevolgd? Felle debatten zijn daar een dagelijks terugkerend spektakel. Dit maakt politiek een interessant schouwspel.

Discussiëren op niveau, het overtuigen van anderen van jouw mening, het verdedigen van jouw mening en het aftroeven van anderen. Dit zijn allerlei zaken die samenhangen met debatteren. Debatteren is niet iets wat je alleen beoefent in een toernooi maar deze kunst beoefen je elke dag.

Om de kunst goed te kunnen beheersen is het van belang om een aantal basisregels te kennen, want debatteren - en vooral goed debatteren - doe je niet zomaar. Het aantal basisregels maakt het parliamentary debatteren tot een kunst.

Om zoveel mogelijk JOVD'ers kennis te laten maken met deze hoge vorm van discussiëren heeft het hoofdbestuur een aantal beoefenaars van deze kunst verzocht

een stuk samen te stellen. Deze syllabus kan dienen als handleiding voor iedereen die zich wil bekwamen in het debatteren en is verkrijgbaar op het Algemeen Secretariaat te Amsterdam.

Het debatteren zal in de afdelingen moeten starten. Je kunt zelf een team vormen, bestaande uit twee personen. Ook is het mogelijk dat je binnen de afdeling een aantal teams vormt. Debatten per afdeling kunnen een voorselectie vormen voor het uiteindelijke doel; het grote JOVD-debattoernooi in de herfst.

Om elke JOVD'er de gelegenheid te geven zijn/haar debatkunst te tonen organiseert het hoofdbestuur samen met anderen een groot debattoernooi in het najaar van 1993. Een precieze invulling van het programma komt te zijner tijd ter beschikking en zal gepubliceerd worden.

Voor afdelingen en districten bestaat er de mogelijkheid om debatingcursussen te organiseren. Voor deze cursus zijn cursusleiders beschikbaar. Voor meer informatie verwijs ik gaarne naar de landelijk Secre-

taris Vorming & Scholing. Zij kan alles vertellen over cursussen en cursusleiders.

In de komende maanden zal het hoofdbestuur het debatteren actief onder de aandacht van afdelingen en districten gaan brengen. In een aantal daarvan, zoals Brabant, Noord, Maas & IJssel en Rijnmond worden reeds cursussen en debatten georganiseerd. Ga daar eens kijken en doe mee. Indien je de smaak te pakken hebt gekregen probeer dan in jouw afdeling een aantal teams te vormen, organiseer een cursus en misschien is jouw team wel het winnende team. De organisatie van een kleine wedstrijd hoeft niet veel tijd te kosten en kan erg leuk zijn. De syllabus, waarin alle regels staan vermeld is te verkrijgen op het Algemeen Secretariaat te Amsterdam, telefoon: 020-6242000. Voor cursusleiders kun je contact opnemen met de districtsecretaris V&S of met de landelijk Secretaris Vorming & Scholing, Margaret Penders.

Doorbraak in de Nederlandse politiek

Ons hoofdbestuur heeft een nieuw politiek actiepunt gelanceerd. Het betreft een betoog voor een nieuwe liberale politieke partij. Alhier volgt het artikel waarmee zij hun ideeën wereldkundig maken.

door Koen Petersen en Marco Frijlink

Zoals de reclamemaker graag oude wijn in nieuwe zakken verkoopt, zo verkoopt menig commentator met gretigheid de individualisering van de Nederlandse burger als een nieuwe ontwikkeling. In feite is dit verschijnsel echter een logische stap op de weg van het zich emanciperende individu. Vroeger werkten burgers groepsgewijs aan hun vooruitgang. Arbeiders verenigden zich in een arbeidersbeweging, liberalen organiseerden zich in de AVRO. Met verworvenheden als een gestegen welvaart en een gestegen opleidingsniveau heeft de burger veel minder dan vroeger de helpende hand van derden nodig. Met de ontzuiling verbrokkelden de traditionele verbanden. De overzichtelijke samenleving die Nederland ooit was, verwerd tot een complex geheel.

Voor de overheid, en in het bijzonder voor de politieke partijen, leverde dit een belangrijk probleem op. Collectieve normen en waarden zijn in belangrijke mate versplinterd. De maatschappij is te complex geworden om zich nog in een ideologische blauwdruk te laten vangen. Een vastomlijnde achterban, die in het verleden met kreten als "solidariteit", "rentmeesterschap" of "vrijheid" voor de politiek in de houding stond, bestaat niet meer. De oude tegenstellingen tussen politieke partijen zijn weggevallen. Met pragmatische politieke stellingnames proberen zij alsnog aanhang te verwerven. Als gevolg hiervan krijgt de burger de indruk dat alle politieke partijen hetzelfde zeggen en er geen fundamentele verschillen meer bestaan. De individualisering van de burger en de ont-ideologisering

van de politiek lijken tot aan het Binnehof te zijn doorgedrongen. Toch betrekken aan de vooravond van de verkiezingsdrieklapper de grote politieke partijen opnieuw hun reeds lang verloren stellingen. Uit profileringsdrift worden de ideologische wapenschilden nogmaals uit het stof gehaald. Soms met moeite. De solidariteit van de PvdA moet worden gesymboliseerd door de uitgestrekte hand van partijvoorzitter Felix Rottenberg naar verloren zoon André van der Louw, en het CDA van Elco Brinkman wil met een beroep op waarden en normen van gisteren vorm geven aan de samenleving van morgen. Soms makkelijker. De VVD beweert dat andere partijen met hun roep om een terugtrekkende overheid uit haar

programma-ruif eten terwijl D66 voor het oplossen van de belangrijkste vraagstukken 'staatsrechtelijke vernieuwing' als basismateriaal aandraagt.

De woordenstrijd verhuult dat de oude politieke partijen vechten voor hun eigen voortbestaan. Ondertussen wordt op de Nederlandse politieke landkaart - in samenhang met de individualisering en de ont-ideologisering - een nieuwe scheidslijn getrokken. Aan de ene kant staan zij die ruimte willen geven aan de burger die, niet gehinderd door een belerende overheid, vrij handelend zelf zijn burgerschap invult.

Tegenover zich vinden zij hen die het maatschappelijk leven niet gecorrigeerd maar behéerst willen zien door de bemoeienis van overheid en maatschappelijke organisaties. Deze nieuwe tegenstelling zou wel eens de belangrijkste kunnen zijn voor het politiek denken in de

PRO AVC CONTRA

komende jaren. Belangrijke afwegingen op het gebied van onderwijs, milieu, samenlevingsvormen en het functioneren van ons democratisch stelsel vinden in deze tegenstelling hun basis.

Twintig jaar geleden lanceerde de JOVD het idee van een "paarse" coalitie. Liberale denkbeelden - die niet uitsluitend in de VVD, maar juist ook in PvdA en D66 zijn terug te vinden - worden reeds gedragen door een meerderheid in de Staten-Generaal. Gebundeld in een "goddeloze" coalitie zouden zij de Nederlandse maatschappij een nieuw gezicht kunnen geven. Een belangrijk nadeel echter van zo'n coalitie is de min of meer losse structuur ervan. Het betreft immers een tijdelijke samenwerking. Bovendien zullen de betrokken partijen zich in zo'n nieuwe situatie willen bewijzen. Elkaar vliegen afvangend zullen VVD, PvdA en D66 hun culturele verschillen scherp in beeld brengen. Dit is bepaald niet bevorderlijk voor de continuïteit van zo'n "pact".

Aanhangers van de paarse gedachte, gemakshalve "liberalen" genoemd, zijn verspreid over elkaar beconcurrerende politieke partijen. Hierdoor weten anderen - een parlementaire minderheid - hun eigen macht, en die van aanverwante groepen, te behouden. Om de liberale slagkracht in de Nederlandse politiek te maximaliseren - en gelet op hetgeen nog moet worden gerealiseerd is dat wenselijk - is een her-

Henk Zeevalking

groepering van het politieke landschap onvermijdelijk.

Alle liberaal denkenden die nu te vinden zijn bij VVD, D66, PvdA en Groen Links, of zich niet hebben willen laten binden aan de "oude" politieke partijen, zouden zich moeten verenigen. De krachten bundelen in één nieuwe, grote, liberaal geïnspireerde, democratische en zoveel mogelijk van zuilen, ambtenaren, pressiegroepen en belangenorganisaties onafhankelijke politieke partij. Met een pluriforme

partijcultuur, die wederzijds respect en tolerantie weerspiegelt en deze partij toegankelijker maakt dan welke ook van de huidige "grote vier".

Deze partij gelooft niet in de kracht van de overheid maar in die van de zelfstandige burger. Het is een liberale partij met een duidelijk sociaal gezicht. Zij komt op voor de elementaire rechten en vrijheden van het individu maar helpt hem op weg als zijn ontplooiing niet spontaan uit de verf komt. Met een nieuw elan kan zo'n partij een samenleving schetsen die is ingesteld op de vrije ontplooiing van alle burgers. Omdat zij de potentie heeft de sfeer van machtspolitiek die nu rond "Den Haag" hangt te doorbreken kan zij meer dan de achterhaalde politieke partijen grote groepen burgers interesseren voor en betrekken bij de politiek. Een nieuwe, open partijstructuur - die het niet nodig maakt eerst folders uit te delen en te lachen om grapjes van de afdelingsvoorzitter voordat men serieus wordt genomen - kan de mensen die hun gezicht van de politiek hebben afgewend weer activeren. Niet alleen op nationaal maar juist óók op provinciaal, regionaal en lokaal niveau. Die nieuwe partij zal niet makkelijk tot stand komen. Het vereist niet alleen een onwrikbaar geloof in de waarden die er de basis van vormen maar vooral ook veel moed. De eerste aanzet is gegeven. Wie volgt?

REFORMATORISCHE
POLITIEKE FEDERATIE

CDA

D66

DEMOCRATEN

SGP
Staatkundig
Gereformeerde Partij

 PvdA

GROENLINKS

Wie doet het licht uit?

Een reactie op de politieke doorbraaktheorie van het hoofdbestuur

door *Marten van de Kraats*

Zoals de doorgewinterde politicus steeds om de brei heendraait, zo leurt het aanstormend politiek talent met veel tam tam met de ideeën van anderen. De nationale schok was groot toen landelijk JOVD-voorzitter Koen Petersen tijdens zijn voorzittersspeech het idee lanceerde van een nieuwe politieke beweging. In Schiermonnikoog beet men in het duinzand en het groepje van Zeevalking zette de champagne weer terug in de ijskast.

Op de pagina hiertegenover ziet U het geschrift dat het hoofdbestuur de wereld middels Driemaster toezond om aan hun ideeën ruchtbaarheid te geven. Hun betoog begint met een stukje sociologie: "Vroeger werkten burgers groepsgewijs aan hun vooruitgang. Arbeiders verenigden zich in een arbeidersbeweging, liberalen organiseerden zich in de AVRO. Met verworvenheden als een gestegen welvaart en een gestegen opleidingsniveau heeft de burger veel minder dan vroeger de helpende hand van derden nodig. Met de ontzuiling verbrokkelden de traditionele samenlevingsverbanden. De overzichtelijke samenleving die Nederland ooit was, verwerd tot een complex geheel."

Waar halen ze het vandaan? Uit een boekje, zo veel is zeker. Gevolg van deze ontwikkelingen is volgens het hoofdbestuur, dat de politieke partijen minder dan voorheen kunnen rekenen op hun traditionele achterban en daarom maar met een pragmatische opstelling proberen een zo groot mogelijk deel van de kiezers aan zich te binden. Het gevolg hiervan is dat ideologie in de politiek van steeds geringer betekenis wordt en de politieke partijen met de dag meer op elkaar beginnen te lijken. Het afglijden van de politiek wijt ik zelf eerder aan twee andere, niet in de verhandeling van het hoofdbestuur aangestipte ontwikkelingen.

1) De teloorgang van de (politieke) elite.
2) Het steeds onbestuurbaarder worden van de maatschappij door voortschreidende differentiatie.

Dit laatste punt heeft inderdaad te maken met een vorm van individualisering en wel de toename van de verscheidenheid van het aantal soorten burgers, welke ertoe heeft bijgedragen dat de interne organisatie van de samenleving steeds ingewikkelder is geworden. De politiek ziet dat ook en vlucht daarom (terecht wellicht) in verdergaande corporatisering. Het moderne woord voor corporatie is dan bijvoorbeeld netwerk of een dergelijke term. Uit alles blijkt dat de (centrale) overheid hoe langer hoe meer faalt. De idee van de maakbare samenleving heeft men ondertussen al laten varen, maar ook de idee van de staatsgeleide samenleving ligt onder vuur.

Het eerste punt "de teloorgang van de elite" is een ontwikkeling die niet alleen te maken heeft met de toegenomen onmacht van de politiek, maar ook met de afnemende kwaliteit van de politici. In Nederland is de kwaliteit van de politici buitengewoon laag. Voor veel mensen vormen politici in toenemende mate een kaste van laag allooi. Hun gezag wordt er niet groter op. Een belangrijke rol van de elite, het stellen van het goede voorbeeld voor de gewone man, komt daarmee in het gedrang, wat weer leidt tot een afbrokkeling van normen en waarden. Een verschijnsel dat zich in Nederland in extremere mate lijkt voor te doen dan in veel andere Europese landen.

Zie hier de reden van het falen van de politiek.

En dan hebben we de oplossing van het hoofdbestuur voor dit probleem. Zij denkt dat er een nieuwe politieke partij opgericht moet worden, bestaande uit liberaal denkende mensen uit de VVD, d66, PvdA en Groen Links(?). Doel van deze partij: het zorg dragen voor zo veel mogelijk ontplooiingsvrijheid van de individualiserende burger.

Allereerst de makkelijke kritiek: sinds wanneer zitten er in de PvdA en Groen Links meer liberaal denkende mensen dan in het CDA? Waarom zou deze partij als bij toverslag slagen waar een partij als d66 vijftientig jaar terug faalde? Waarom zou een partij met dezelfde intenties als de andere politieke partijen er wel in slagen om haar doelstellingen te verwezenlijken, waar de andere partijen faalden?

Het hoofdbestuur denkt dat dat lukt door toedoen van de juiste partijcultuur, die als bij toverslag bij deze politieke partij, hoewel gevuld met mensen die voortkomen uit de oude politieke culturen, tot stand zal komen.

De JOVD zoekt de oplossingen in de oude structuren. Een nieuwe politieke partij, en het is met alle leed gedaan. Zo werkt het niet meer, geacht hoofdbestuur. Als er een ding is waarop de mensen niet zitten te wachten is het wel nog meer van hetzelfde. Zoek de oplossingen nou eens buiten het kader van de traditionele partijpolitiek. Denk eens na over verdergaande terugtrekking van de overheid uit de samenleving. Denk eens na over hoe de afbouw van de oude staatsvormen zo goed en verantwoordelijk mogelijk kan geschieden. Denk eens na over de rol van de politiek in de samenleving van morgen? Wed nou eens niet op de paarden van de oude glorie. Zelfs het beste renpaard wordt namelijk ooit eens oud.

De JOVD is een politieke speeltuin, en haar hoofdbestuur komt op de schommel hoger dan wie dan ook. Het is een lieflijke speeltuin gelegen tussen de villa's van fraaie duindorpen. De lucht raakt er meer en meer betrokken door wolken zwart als git; extreem-rechts gedijt als in geen jaren tevoren. Lief hoofdbestuur, bedenk nu eens een echte list.

En lieve leden, wanneer jullie deze beide artikelen gelezen hebben, reageer nou eens een keer. Dit blad staat voor iedereen open...

MAARTCONGRES 1993

door Yair Pinto

20 en 21 maart werd voor het eerst dit jaar het congres van Nederlands jonge liberalen gehouden. De zaterdag waren er verschillende werkgroepen. Organiserische moties, politieke moties, anarchisme, informele economie en kunst & cultuur waren alle present.

In de werkgroepen ging alles zeer gemoedelijk en was er ruimte voor een goede inhoudelijke discussie. Zaterdagavond trad echter het verval op. Voorzitter Petersen pleitte voor de oprichting van een nieuwe partij, te vormen uit PvdA, D66 en de VVD. Laten we deze roep om publiciteit nader bekijken. De voorzitter pleit niet voor nieuwe ideeën of een nieuwe koers. Politiek-inhoudelijk wil hij niets veranderen. Hij wil gewoon een "nieuw partijtje". Dit doet me erg denken aan 1966. Ook toen pleitten JOVD'ers voor een linkse variant van de VVD. Die is er toen ook gekomen. Alleen het resultaat hiervan lijkt geenszins te rechtvaardigen dat dhr. Petersen pleit voor een tweede Demagogen '66. Na de speech van de voorzitter kwam een over-agressieve Felix Rottenberg, die geen kritische vragen wenste te horen.

Na dit alles kwam zaterdagavond en zondagmiddag de Algemene Vergadering. Politiek-inhoudelijk gebeurde niet zoveel verassends, organisatorisch des te meer. Twee punten waren aanleiding tot verhitte discussies. Zaterdagavond was er het punt van Groningen. Volgens Groningen diende het HB uit twaalf in plaats van uit elf leden te bestaan. Het HB was hier fel tegen. Stemming wees echter uit dat een (zeer kleine - red.) meerderheid Groningens voorstel steunde. Op dat moment hield het HB zich niet langer in, en liet zien uit welk hout ze is gesneden. Het HB zorgde voor herstemming. Voordat er opnieuw werd gestemd gingen de HB'ers druk aan het lobbyen. En wat bleek nu? Waar eerst een meerderheid voor Groningens voorstel was, was er nu een meerderheid tegen. Ditzelfde tafereel herhaalde zich zondagmiddag toen een motie van de afdeling Baronie van Breda, die stelde dat de motie cellentekort toch moest worden uitgevoerd door het HB, steun vond bij de meerderheid van de leden. Wederom herstemming. Wederom gelobby. En wederom kreeg het HB haar zin. Men gaat zich echt afvragen of de naam JOVD niet beter JOVHB zou kunnen luiden.

FOTOREPORTAGE

tekst:: Marten van de Kraats

foto's: Joris Dik, Folkert Bolkestein en Dries van Bergeijk

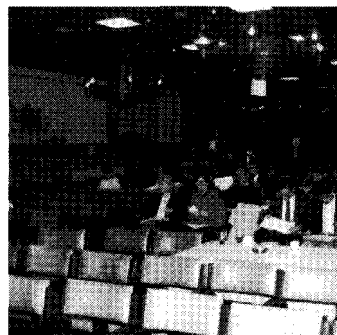
Vice-voorzitter Frijlink in karakteristieke houding

Petersen en Karen "Meisjesvoetbal" Hebben, zijn charmante secretaris, droegen zorg voor de vergaderorde. Vuil en hard spel speelden ze. De vereniging hikte en slikte.

Sabel weet: wie verder wil komen in de echte wereld, vertrekt uit het HB.

De JOVD tijdens het hoogtepunt van de politieke discussie.

MAARTCONGRES 1993

Oudgediende Otterloo wapent zich tegen de voor dit Van der Valk hotel zo typisch binnen-waaiende regen.

De redactie van PISSIG! Het kritisch blad was deze maal voornamelijk gevuld met citaten uit Driemaster.

De voorzittersspeech.... tijd voor een dutje

Van der Burg: Een van de denkers van de vereniging.

VVD'ers verplicht op bezoek.

Rottenberg zei dit maal niet vijf minuten van tevoren af. Hij verkeerde in de waan dat NOVA present zou zijn, maar werd uit die uitzending door Jeltsin verdreven.

Doe mee en verbeter de club!

door Marten van de Kraats

Er wordt in de JOVD bitter weinig inhoudelijk gediscussieerd. We zullen deze stelling toetsen aan de praktijk van het afgelopen congres. Zelf heb ik onder andere een deel van de "discussie" bij kunst en cultuur mogen meemaken. Deze discussie handelde onder andere over een resolutie die pleitte voor een overheidsbeleid waarbij ook van subsidies gebruik gemaakt zou worden. Nou ben ik zelf geen groot voorstander van subsidies voor wat dan ook, maar men zal mij, althans wanneer ik een poging tot serieuze discussie onderneem, niet betrappen op ongenueanceerd geblaat als: "Wij als liberalen zijn tegen subsidies." Nochtans de meeste woordvoerders op het congres beperkten zich tijdens de discussies wel tot dergelijke gemeenplaatsen. Diezelfde liberalen blijken zich vaak geen minuut later even heftig tot principiële voorstanders van subsidies te ontpoppen, omdat het dan plotseling wel in hun straatje past. Enige lijn valt er slechts zelden in hun denken te ontwaren. Ander voorbeeld: de afdeling Groningen dient een motie in die zich uitspreekt tegen het opzetten van concentratiekampen voor gedefineerden. De in de motie gedane uitspraak is volledig gebaseerd op principiële argumenten en zou alleen daarom al tot een principiële discussie hebben moeten leiden. De praktijk was echter minder fraai. Platte grollen, gemeenplaatsen en dubieuze opmerkingen aangaande bepaalde maatschappelijke randgroepen vierden in de discussie de boventoon. Kortom, een discussie de JOVD onwaardig. De motie werd overigens verworpen. Reden: de Ledenvergadering bleek voorstander van het instellen gevangenenkampen ("kampementen"). Maar goed, over de motie van Groningen werd tenminste nog enige discussie gevoerd. Bij de meeste moties was ook dat niet het geval. De technisch-voorzitter van de plenaire vergadering gaf daar wel ruimschoots de gelegenheid toe. De misbaksels gingen er niet toe over, zonder slag of stoot werden op deze wijze moties soms met krappe meerderheid overgenomen of verworpen. Het interesseerde veel van de aanwezige JOVD'ers vaak ook niet. Politiek is nou eenmaal geen boeiend onderwerp. Voor sommige leden van de Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie tenminste. Laten we als vereniging nou eens in de spiegel kijken en ons afvragen: "Waar ben ik nou eigenlijk mee bezig. Die club is misschien een grote grap, maar dan nog. Wil een grap leuk zijn, dan moet ze wel goed verlopen."

Waarom de Britse Conservatieven liberalen zijn

I am a nineteenth-century Liberal, so is Mrs Thatcher. That's what this government is all about,' zei een minister uit een Thatcher-kabinet. Professor Milton Friedman, de econoom en Nobelprijswinnaar gaf hem gelijk: 'The thing that people do not recognize is that Margaret Thatcher is not in terms of belief a Tory. She is a nineteenth-century Liberal.'

door Melvin Schut

Velen op het Continent begrijpen weinig van het Verenigd Koninkrijk. Ze begrijpen niet dat Engeland slechts één van de vier landen is die in het koninkrijk met elkaar verbonden zijn. Ze begrijpen ook niet hoe de Britse politiek werkt. Maar waar op het Continent totaal niets van begrepen wordt, is de geschiedenis van de politiek in het Verenigd Koninkrijk en de

invloed daarvan op de huidige Britse politiek. Zo kan het gebeuren dat de sociaal-democratische *Liberal Democrats* in Nederland aangezien worden voor liberalen. Of erger nog, dat de Britse Conservatieven aangezien worden voor Christen-Democraten. Kapitale blunders die zeker in een liberale organisatie als de JOVD vermeden moeten worden. De geschiedenis van de huidige Britse grote politieke partijen verschilt enorm.

De oppositionele *Labour Party* stamt uit het begin van deze eeuw en de oprichtingsdatum is in alle geschiedenisboekjes terug te vinden. De nu ruim veertien jaar onafgebroken regerende *Conservative and Unionist Party* heeft echter geen duidelijke datum van oprichting. Zij is in het midden van de vorige eeuw ontstaan uit de Tory partij.

De naam 'Conservatief' werd het eerst gebruikt voor een politieke groepering gedurende de Reform-Bill-crisis van 1830-1832. Die groepering was onderdeel van de Tory partij, de partij van de landadel die recht tegenover de aristocratische Whigs stond. In de praktijk was dit een scheiding van platteland en stad. De Whigs droegen het mercantilisme, dat een grote mate van staatsinterventie in de economie voorstond, op handen. De maatregelen die het mercantilisme vereiste om de interventie op peil te houden, creëerden immers ruimte voor de Whigs om hun aristocratische macht te gebruiken en familieleden en vrienden lucratieve posten binnen het staatsapparaat te geven.

Economisch liberalisme

Het pleidooi van Adam Smith voor de vrije markt in zijn *Wealth of Nations* was een aanval op de conventionele wijsheid van het mercantilisme. Edmund Burke, die ook wel de vader van het Britse Conservatisme wordt genoemd, was een groot voorstander van Adam Smiths vrije-markt ideologie. Zozeer zelfs, dat Smith meende dat Burke zijn theorie over de vrije markt onafhankelijk van hem ontwikkeld had. Als gevolg kwam een proces van deregulatie op gang in Lord Liverpool's Conservatieve regering van 1812-27, die daar de benaming 'liberal Tory' aan over hield. De regering beschouwde het als haar belangrijkste taak een gezond financieel beleid te voeren. Het begrotingstekort werd veranderd in een begrotingsoverschot en de goudstandaard werd heringevoerd. Monopolies werden afgeschaft en liberalisering nam op alle fronten toe. Onder de regering van de verondersteld liberale Whigs uit de jaren 1830 zorgde de Reform Bill van 1832 wel voor liberalisering op het poli-

tieke vlak, maar hield verdere invoering van de vrijhandel tijdelijk halt. Het was de Conservatieve regering van Peel die het karwei in 1841-46 afmaakte. Invoerrechten op 750 produkten werden afgeschaft en de bekroning hiervan vormde de opheffing van de protectionistische Corn Laws in 1846. Het succes van de vrijhandel was de basis van het midden-Victoriaanse vertrouwen. De vooruitgang ontstond niet uit het niets, maar was het resultaat van een programma van deregulatie, liberalisering en belastingverlaging, dat gedurende verschillende decennia uitgevoerd werd door de leidende politici. Het was voornamelijk een Conservatief succes. De Conservatieven waren echter verdeeld door de opstand tegen de afschaffing van de Corn Laws, georganiseerd door Benjamin Disraeli, en bleven als gevolg een generatie lang in de oppositie.

One Nation Conservatism

Disraeli trok van leer tegen wat hij als een commerciële en utilitaristisch element in het Conservatisme zag. Door zich met zijn briljante speeches en sarcastische artikelen tegen de leidende Conservatieve politici uit de eerste helft van de negentiende eeuw te keren, berokkende hij de Conservatieve partij veel schade. Gladstone en andere liberale volgers van Peel, de Peelites, scheurden zich van de partij af. Disraeli's gedrag maakte het de Conservatieve partij - ook nu nog - moeilijk haar eigen geschiedenis en traditie te begrijpen. Hij erkende dat Conservatieven een bepaalde visie op de maatschappij hebben die door rationalistische, economische utilitaristen niet te bevatten is. Zijn strijd voor wederzijds begrip tussen wat hij definieerde als de twee naties, de rijken en de armen, voor een werkelijk 'One Nation Conservatism' leeft ook vandaag de dag nog. Maar hij had geen idee hoe deze overtuiging in de praktijk gebracht zou moeten worden. Disraeli heeft daardoor nauwelijks bijgedragen aan de ontwikkeling van het Conservatieve gedachtengoed en bleef een aberratie. Burke beweerde dat het Conservatisme de vrije markt en de maatschappij met elkaar moest verbinden. Als Disraeli dat had begrepen, zou hij zijn pleidooi voor sociale hervormingen niet gezien hebben als het tegenovergestelde van de economi-

sche hervormingen van Liverpool en Peel. De afschaffing van de invoerrechten en met name de afschaffing van de Corn Laws waren immers op zichzelf enorme sociale hervormingen. Goederen en brood werden goedkoper en hongersnoden waren verleden tijd.

Als premier hield Disraeli echter niet vast aan zijn retoriek, maar aan consensus over de vrije markt. Disraeli en zijn grote tegenstander, de Liberaal Gladstone, waren het volledig eens op economisch terrein. De goudstandaard werd vastgehouden, de handel vrij en het budget van de regering was klein en over het algemeen niet in het rood. Als critici van Margaret Thatcher haar afschilderen als een Gladstonian Liberal zonder begrip voor het Conservatisme van Disraeli, zien ze over het hoofd dat het moderne Conservatisme - zeker op economisch terrein - de ideeën voorstaat die Disraeli en Gladstone gemeen hadden. Bovendien was Gladstone van oorsprong een Conservatief en heeft zijn rivaliteit met Disraeli een belangrijke rol gespeeld in zijn overstap naar de zieltogende Whigs. Het was slechts door toedoen van deze rechterhand en protégé van de Liberale Conservatief Peel, dat de Whigs werkelijk liberaal werden en als partij overleefden. Na de dood van Gladstone voerden de liberalen, vooral onder Lloyd George, een veel linksere koers. We kunnen alleen maar speculeren hoe de geschiedenis gelopen zou zijn zonder de bijtende rivaliteit tussen Gladstone en Disraeli. De kans dat hij een belangrijk *Conservatief* premier geworden zou zijn is ongetwijfeld heel groot.

Vrijheid

Na de neergang van het Liberalisme door de opkomst van het Socialisme in het begin van deze eeuw, werden de overgebleven conservatieve liberalen, waaronder Winston Churchill, opgenomen door de Conservatieve Partij. Altijd al een partij voor de vrijheid werd zij met de opkomst van het socialisme de partij van de vrijheid.

Rond de Tweede Wereldoorlog volgden verwarrende jaren voor de Conservatieve partij en leek zij haar wortels uit het oog te verliezen. Het socialisme scheen op alle fronten te winnen en de salonsocialisten van de *Fabian Society* deden een mislukte poging te partij te infiltreren. Harold

MacMillan voerde een corporatistisch beleid dat niet van het socialisme van Wilson te onderscheiden was. Toen Edward Heath in het begin van de jaren zeventig terug wilde naar de vrije markt en naar het ware Conservatisme, bleek de tegenstand te groot en werd hij gedwongen een U-bocht maken. Een nieuwe socialistische regering en Margaret Thatcher waren nodig het Conservatisme te herontdekken. 'Het was niet eerder dan in 1974,' zou Margaret Thatcher later meermalen herhalen, 'dat ik het ware Conservatisme ontdekte.' Pas in die tijd werd de grote voorvechtster van *laissez-faire* en *individuele vrijheid* in contact gebracht met de moderne liberale filosofen en economen von Hayek en Friedman.

De geschiedenis van het Brits Conservatisme is complex en turbulent. Maar het moet duidelijk zijn dat Brits Conservatisme iets anders is dan Continentaal conservatisme. Ook velen in het Verenigd Koninkrijk en zelfs binnen de Conservatieve partij zijn door alle ideologische turbulentie in de afgelopen eeuw het zicht op de betekenis van het begrip Conservatisme kwijt geraakt. Toch valt door vriend en vijand niet langer te ontkennen, dat de Britse Conservatieven door geschiedenis en opvattingen liberalen zijn.

BOEK

Ter gelegenheid van het 45-jarige bestaan van de JOVD verschijnt op 26 februari 1994 **het boek** over de geschiedenis van de JOVD. Als je nu voorintekent verschijnt niet alleen je naam achterin in het boek, maar krijg je bovendien f.5,- korting. Ja dus.

Ondergetekende,

Naam

Adres

Woonplaats

Tel nr.

Handtekening

Bestelt ... exempla(r)en van de lustrumuitgave à fl. 35,- (prijs alleen bij voorintekening).

Bon opsturen naar Eddy Habben Jansen, Prof. Ritzema Boslaan 55-I, 3571 CM Utrecht.

Nederigheid

door Folkert Bolkestein

Ooit was men in de lage landen van mening dat de mens tot niets anders dan tot zondigen in staat is. Dit standpunt is verlaten. Voornamelijk onder de jeugd is nog maar zeer weinig nederigheid te bespeuren. God is dood. Jan en alleman is tegenwoordig namelijk individu, en wil dat vaak weten ook. Een individuele atheïst kent geen nederigheid.

Mensen zijn vrij geworden. Ze zijn bevrijd van het juk van hun pastoors en kennen geen adel of fabrieksdirecteur meer om hun hoed voor af te nemen. Ze denken zelf na. Hiernaar moeten generaties van filosofen hebben verlangd. Maar zijn dit de vrije burgers, die onafhankelijk van anderen hun eigen - kaarsrechte - levenspad kiezen? Wat we zien is egoïsme, onfatsoen, brutale verwaandheid en luiheid. Kortom: verval van normen. De gevolgen zijn niet uitgebleven. Niemand maakt zich vaardigheden eigen of brengt belangrijke (kunst)werken tot stand. Daartoe ontbreken geduld en motivatie. Handwerkslieden die een gebouw van Berlage zouden kunnen bouwen, zijn verdwenen. Misdaad wordt vaak vergoelijkt en neemt steeds meer toe. Geen maatschappij heeft ooit zo minachtend en harteloos zijn ouderen behandeld. De maatschappij is laks en lui geworden.

Verwaandheid is er echter genoeg. De gemiddelde jongere is thans het symbool van een maatschappij in verval. Neem het onderwijs. Aan rijtjes leren wordt niet meer gedaan, het gaat om het ontplooiën van je individu. Typerend is de grote toeloop van leerlingen bij economische en bestuurskundige opleidingen - allemaal mensen die zich geroepen voelen om God-weet-wie te gaan "managen". Deze opleidingen staan doorgaans hoogstens op HBO-niveau, maar worden door lieden die geen foutloos opstel kunnen schrijven toch nog heel moeilijk gevonden. Zó moeilijk zelfs, dat zij in de waan komen te verkeren met wetenschap van doen te hebben. Zij eisen dus het recht om voortaan ook "drs" voor hun naam te zetten. Het enige echter wat men doorgaans op

zo'n "bisnis-skoel" te zoeken heeft, is geld.

Een andere groep vormen de afvallers. Deze zijn echter teveel individu om ruitertlijk te erkennen dat ze afvallers zijn. Zij stellen de samenleving aansprakelijk voor hun falen en eisen hun rechten op. Mensen die nauwelijks weten hoe je een televisie bedient, zien het als een vanzelfsprekend recht dat ze zich zo'n apparaat kunnen veroorloven. Wie zichzelf als "individu" beschouwt, zal namelijk niet graag verplichtingen jegens anderen erkennen. In een verzorgingsstaat hoeft dit ook niet. Rechten op van alles en nog wat lijken bijkans aangeboren. Van verantwoordelijkheid heeft niemand echter ooit gehoord.

Lukt het ook met de verzorgingsstaat niet, dan staat het criminele pad nog open. Rechtvaardiging: als de maatschappij oneerlijk is tegen mij, dan ben ik ook oneerlijk tegen haar. Andere misdadigers ontkennen eenvoudig het bestaan van ethiek: de sukkels die hun fiets niet op slot zetten vragen erom.

Nog een voorbeeld van gemakzucht en verwaandheid zien we in de kunst. Voor de meesten onder ons is een simpel en pretentieloos stukje muziek als "De Vier Jaargetijden" van Antonio Vivaldi al te hoog gegrepen. Slimmerikken als Elvis Presley grepen daarom terug op primitievere culturen om de jeugd aan het swingen te krijgen. Dat is zó mooi - hoor je ze denken -, dat móet wel kunst zijn. Dus wie tegenwoordig op radio 3 de nieuwste "artistieke prestaties" van rapgroep X aangekondigd hoort, weet wat hem te doen staat. Werkelijke cultuur lijkt iets te zijn geworden voor vakidioten. In New-Age muziek en oppervlakkige kennis van Zen-Boedhisme hebben anderen de nieuwe waarheid gevonden - maar wanneer Erasmus leefde zijn zij vergeten.

De waarde van een gemeenschap ligt in de waarde van haar leden. De Nederlandse gemeenschap staat er dus niet best voor. Niet al te lang meer zullen we kunnen profiteren van wat de generaties vóór ons bereikten. Zij deden dit door zich voor die gemeenschap in te zetten. De norm is nu omgedraaid: wat kan de gemeenschap voor mij doen?

Toch zijn de mensen geëmancipeerd tot mondige burgers. Ongehinderd door enige kennis van politiek denkt eenieder overal

een mening over te hebben. Gewapend met minder dan de elementaire algemene ontwikkeling is de burger geen partij voor volksmenners van allerlei pluimage, tegenwoordig opinion-makers genaamd. Hij laat zich de meest fantastische denkbeelden aanleunen. Maar de burger denkt dat het zijn individu is dat spreekt. Iets anders bestaat immers niet voor hem. De mondige burger is een schreeuwelijk geworden.

Het heeft weinig zin om het individu op zijn aanmatigende gedrag aan te spreken. Hij is als een verwende kleuter: irritant, maar onschuldig. Het zijn de denkers die het hebben laten afweten. Zij hebben het publiek opgehitst met naïve denkbeelden of hebben verzuimd om hiertegen in te gaan - grotendeels uit vermeend eigenbelang. Maar massa's kunnen niet nadenken en blijken niet te kunnen onderscheiden tussen gezonde denkbeelden en de meest wereldvreemde theorieën of ziek populisme. Het wordt tijd voor een nieuwe elite.

INTERNATIONAAL

Cursus Internationaal Jongerenwerk

Datum: zondag 16 mei

Plaats: Amsterdam (de locatie wordt bekend gemaakt als het aantal deelnemers bekend is)

Tijd: 12.30 - 17.30

Aanmelden: zo spoedig mogelijk, mondeling of schriftelijk bij Peter Hietink: 010-4148190 of via het Algemeen Secretariaat 020-6242000

Oost-Europareis

Datum: 1 t/m 17 juli 1993

Aanmelden: Dit gebeurt via het invullen van het Inschrijfformulier en het schrijven van een politiek onderbouwde motivatie in het Engels. Inschrijfformulieren zijn verkrijgbaar bij: Martijn Boelen: 071-174757 en Peter Hietink: 010-4148190.

Deadline: Inschrijven dient te geschieden voor 1 mei 1993.

Tolerantie

door Yair Pinto

De aanhang van Janmaat staat op het punt te vervienvoudigen. Waar het vroeger er altijd om spande of deze partij überhaupt één zetel haalde, gaat het er nu om dat Janmaat niet nog verder doorschiet.

Vreemd genoeg leidt de vervienvoudiging van Janmaat niet tot hevige consternatie in politiek Den Haag. Men gaat door met blaten hoe erg Janmaat is, en dat ze hem vooral moeten negeren. Geen enkele politicus zoekt echter de schuld bij zichzelf. Alle politici laten zich voorstaan op hun tolerantie. Allemaal laten ze zien hoe goed ze zijn. Nee, ze zijn niet alleen tolerant, ze willen zelfs allochtonen helpen door middel van allemaal welzijnsorganisaties.

Nu zijn er twee redenen waarom het optreden van eigengeilerig Den Haag zeer schadelijk is. Ten eerste worden de buitenlanders benadeeld. Doordat ze de buitenlanders zo vertroetelen en zo aan de hand nemen kunnen de allochtonen zelf nauwelijks meer tot initiatieven komen. De allochtonen worden doodgeknuft. In België bijvoorbeeld waar de overheidsbemoeienis veel minder is, is de werkloosheid onder allochtonen veel lager dan in Nederland.

Ten tweede vergroot Den Haags optreden het racisme. Tolerantie wordt opgelegd. Je mag niet nuchter over allochtonen praten, want dan discrimineer je. Dit leidt tot een bekend Nederlands verschijnsel. Binnenvetten. Omdat de burger niet op slechte trekjes van zijn allochtone medeburger mag wijzen, kropt hij het op. Hij zwijgt er over, maar zijn haat groeit steeds meer. En op het moment dat de bom barst komt er een ongelooflijke hoeveelheid opgekropte frustraties naar buiten. Dat moment is nog niet aangebroken. CD staat op vijf zetels in de peilingen, en volgens diezelfde peilingen ligt haar plafond rond de twaalf zetels. Maar als de politiek op deze manier door blijft gaan, dan kan het wel eens veel erger worden. En de

politiek gaat op deze manier door. Bolkestein wilde het minderhedenprobleem bespreekbaar maken en werd meteen de nationale schietschijf. Hij werd uitgemaakt voor demagoog en racist. Dus in plaats van de inhoudelijke discussie aan te gaan, werd op de man gespeeld. Het gebruikelijke liedje. Iemand die de allochtonen en het allochtonenbeleid kritisch bekijkt wordt uitgemaakt voor racist.

Zodoende kan het allochtonenprobleem - hoge criminaliteit, hoge werkloosheid - nooit worden opgelost. "Tolerante" eigengeilers als Groen-Links'ers en PvdA'ers proberen zichzelf te profileren over de rug van de allochtonen. Want uiteindelijk zijn die er de dupe van. Hun achterstandpositie wordt niet verbeterd en de racisme-bom zal in hun gezicht ontploffen.

Punt

De teddyberenpolitiek wint gestaag terrein. Brinkman is goed voor elck. Met Wöltgens meer gezelligheid. Van Mierlo zegt wat iedereen kan denken. Na de dominee als politieke inspiratiebron van de jaren zeventig en de koopman voor de jaren tachtig lijkt in de jaren negentig de politicus de teddybeer gekozen te hebben. Daarbij bedoel ik niet die gereproduceerde harde harige kringen waar je een kind een hersenbeschadiging mee kan bezorgen. Neen. Ik bedoel die pluche goedszakken. Het teddybeerisme in de politiek staat voor je gewillig in iedereen's armen laten drukken zonder eigen politieke agenda. Je mompelt iets vaags over criminaliteitsaanpak, de verslonzing van de jeugd of illegalen, je brengt een boodschap die iedereen zelf bij Albert Heijn had kunnen halen, doet mee aan een quizje en straalt aardigheid uit. En bovenal, het belangrijkste bijna vergeten, geen visie hebben op de toekomst. 'De toekomst? Toekomst? Ah, de toekomst! Die is aan de jeugd!' De charme van een vleesetende plant.

Verder neem je als ghost-writer een Telegraaf-lezer die met een bijna dodelijk ochtendhumeur wakker is geworden. Wat je dan zegt, wordt erg moedig gevonden. Binnenkort verwacht ik dan ook de volgende voorstellen: ter bestrijding van armoedediscriminatie een schooluniform instellen en ter prikkeling van de ondernemersgeest de bijstand afschaffen en bedelen weer toelaten. Maar ligt de schuld niet ook bij de onbekende in het stembokje? Welke twee partijen verloren er niet bij de laatste verkiezingen? CDA en D66. Als samenhangende en reële visies niet meer gewaardeerd worden, als de kiezers instant-oplossingen willen, wat moet je dan als politicus? Burgemeester in oorlogstijd spelen? Het lijkt er veel op dat we inderdaad een volk van bankiers zijn: we nemen geen enkel risico.

Arthur Kocken

**IN BIRMA IS
ZELFS EEN
NOBELPRIJS-
WINNARES
NIET VEILIG.**

GIRO 454000

**AMNESTY
INTERNATIONAL**

De plank misgeslagen?

een reactie

Het hoofdbestuur zond ons ten tijde van de behandeling van de Wet Gelijke Behandeling een aan de Tweede Kamer gerichte brief, in de hoop dat wij die brief wensten te plaatsen. De redactie besloot echter niet tot plaatsing over te gaan, om het hoofdbestuur tegen zichzelf te beschermen. Deze beslissing viel natuurlijk niet overal in even goede aarde. Zeker niet toen de redactie wel een ander stuk in de Driemaster opnam omdat zij van mening was dat deze heikele politieke kwestie wel aan de orde moest komen in Driemaster. Hoofdbestuurder Arthur Kocken dient de redactie in onderstaand betoog van repliek.

door Arthur Kocken

Voor welke verrassingen redactionele vrijheid kan zorgen, bleek onlangs weer. De redactie van dit blad werd verzocht een hoofdbestuurlijke open brief aan de Tweede Kamer te plaatsen.

Dit om de leden te laten weten wat het hoofdbestuur naar buiten brengt. Strekking van de open brief is dat de wetgever de positie van homoseksuele leerlingen in de algemene wet gelijke behandeling beter diende te regelen. Wat wordt echter geplaatst? Een artikel van Folkert Bolkestein waarbij werkgever en schoolbestuur in bescherming worden genomen tegen minderheden, die via deze wet voor zoveel overlast kunnen gaan zorgen. De argumentatie van Folkert is gebaseerd op een misplaatst defaitisme: gelijke behandeling krijg je toch niet voor elkaar dus moet je het maar niet proberen. Een dergelijke argumentatie heeft nooit mijn voorkeur. Immers, gelooft Folkert dat Nederland ooit een echt liberaal land zal worden? Zo neen, waarom de liberale beweging dan niet opgedoekt? In zo'n

gedachtengang zijn subsidies beter te besteden dan het ermee uitbrengen van een Driemaster.

Ik schreef zojuist al: ik ben geen aanhanger van dergelijke redeneringen. Je bent lid van een politieke jongerenorganisatie om te proberen iets aan een bestaande onwenselijke situatie te veranderen. Discriminatie wordt door het hoofdbestuur ongewenst gevonden. Om discriminatie te bestrijden zijn verschillende instrumenten in te zetten. Eén daarvan is wetgeving waardoor gediscrimineerden zich juridisch tegen discriminatie kunnen verzetten. De algemene wet gelijke behandeling is zo'n wet. De wet verbiedt discriminerend gedrag, geen gedachten: die kan (en mag) een wet niet verbieden. De wet verbiedt echter niet al het discriminerende gedrag. Discriminatie door bijvoorbeeld schoolbesturen is niet in alle gevallen verboden. Het hoofdbestuur heeft zich daartegen verzet. In het bijzonder in het geval van homoseksuele leerlingen wordt onvoldoende bescherming tegen discriminatie geboden. Het is voor

het hoofdbestuur onaanvaardbaar dat met gemeenschapsgeld (het bijzonder onderwijs wordt in gelijke mate als het openbaar onderwijs door de overheid betaald) gediscrimineerd mag worden, zeker als de gebruiker van de voorziening (de leerling t.o.v. de school) feitelijk geen andere keuze heeft.

Folkerts passage over de overlast die door minderheden veroorzaakt zal worden laat ik geheel voor zijn rekening. Ik krijg slechts het vermoeden, een vermoeden dat ik inderdaad niet kan bewijzen, dat Folkert niet weet waar hij het over heeft. Dat Folkert de wet afdoet als gedwongen tolerantie moet toch ook de consequentie hebben dat hij tegen artikel 1 van de Grondwet is, waarvan de wet een uitwerking is? Het ontroert me dat hij opkomt voor de zielige werkgever en het zielige schoolbestuur die zomaar wegens discriminatie voor de rechter geroepen kunnen worden. Mooi, die risicobescherming. Maar risico's moeten worden afgewogen. Bijna iedereen in Nederland, uitgezonderd wellicht Folkert, behoort wel tot een minderheid. Laat je een individu discrimineren - hetgeen artikel 1 van onze grondwet en liberale beginselen verbieden - of neem je het risico dat een werkgever onterecht voor het gerecht wordt gedaagd? Wie zal (relatief) de meeste schade oplopen? Naast wetgeving zijn andere maatregelen nodig om discriminatie tegen te gaan, zoals ook in de open brief wordt bepleit. Het moet echter minimaal mogelijk zijn dat gediscrimineerden discriminatie kunnen aanvechten. De wet is daartoe een voorzichtige stap, het hoofdbestuur was graag verder gegaan.

Scheiding van kerk en staat

door Folkert Bolkestein

Artikel 1 van de Grondwet." Wie zich hierop weet te beroepen is een gelukkig mens. De term boezemt ontzag in, dus men krijgt bijna altijd gelijk. Hoedt u voor misbruik!

Artikel 1 is een verklaring tegen willekeur. Een mooi eerste artikel dus, want

willekeur is het tegendeel van iedere vorm van recht. Ziet artikel 1 ook op discriminatie? Wie discriminatie definieert als het maken van onderscheid op irrelevante eigenschappen - zoals ik -, zal menen van wel, want dan is discriminatie een vorm van willekeur. Arthur Kocken meent ook van wel, maar hij definieert discriminatie anders. Zo komt het dat hij - en hij niet

alleen - de Algemene Wet Gelijke Behandeling ziet als een uitwerking van artikel 1.

Ik ben van mening dat een schoolbestuur dat om redenen van (levens)overtuiging een homoseksuele leerling weert van haar school, zich niet schuldig maakt aan willekeur, en ook niet aan discriminatie. Arthur Kocken zou zich moeten verdiepen in de beweegredenen van mensen die uitingen van homosexualiteit van school te weren - en geen genoegen moeten

nemen met de al te eenvoudige verklaring dat dit voortkomt uit onbekendheid met homosexualiteit en uit kleinburgelijkheid. Ook voor liberalen verdienen de bijbel en het christelijke geloof een wat serieuzere benadering!

Schoolbesturen kunnen van mening zijn dat een al te actieve confrontatie met homosexualiteit leerlingen aan het twijfelen kan brengen over hun eigen sexuele gerichtheid. Deze twijfel vormt voor sommigen reeds voldoende reden om homoseksuele provocaties tegen te gaan. Bovendien kan het resulteren in een toename van actieve homoseksuele gedragingen, hetgeen in strijd is met de bijbel - en niet alleen daarmee.

Voor liberalen die een samenleving van bewuste en verantwoordelijke burgers voorstaan zullen de beweegredenen van een dergelijk schoolbestuur wellicht niet overtuigend zijn. Zijn zij echter van mening dat de staat haar overtuiging mag opleggen aan christelijke scholen?

Centraal in het liberale gedachtengoed heeft altijd gestaan dat de vrijheid van de een moet worden afgewogen tegen de vrijheid van de ander. Het recht van de school om zijn eigen moraal hoog te houden, moet hier dus worden afgewogen tegen het recht van de leerling om een school te blijven bezoeken wier moraal hij niet onderschrijft. Misschien een moeilijke afweging. Middels de AWGB zegt de staat echter tegen de kerk: wij hebben gelijk, en met de sterke arm zullen we zorgen dat we dit krijgen ook. Het oude principe dat de staat zich niet in kerkelijke zaken mag mengen blijkt te zijn verlaten.

De doctrine van de scheiding tussen kerk en staat houdt in dat de staat zich niet met de ethiek van haar burgers mag bemoeien. De AWGB doorkruist dit uitgangspunt. De principiële onuitvoerbaarheid van deze wet is een indicatie dat de overheid probeert ethiek op te leggen, in plaats van zich te beperken tot het handhaven van door iedereen aanvaarde rechtsregels.

Stuur de bon voor 2 juni op naar: JOVD Algemeen Secretariaat, Prins Hendrikkade 104, 1011 AJ Amsterdam

CONGRESBON

Voor het JOVD-congres op 26 en 27 juni 1993 in Motel Gilze-Rijen te Gilze-Rijen.

Ik,
Naam:.....M/V
Adres:.....
Postcode:..... Plaats:.....
Tel.: Afdeling:.....
geef mij op voor het junicongres.

Handtekening

Overnachting (3 persoonskamer), ontbijt, lunch, diner, feest en congresboek fl. 75,--

Overnachting (3 persoonskamer), ontbijt, feest en congresboek fl. 47,50

Overnachting (2 persoonskamer), ontbijt, lunch, diner, feest en congresboek fl. 90,--

Overnachting (2 persoonskamer), ontbijt, feest en congresboek fl. 62,50

Diner fl. 27,50

Feest fl. 10,--

Congresboek fl. 5,--

Ik wil graag op de kamer bij:

Naam/afdeling:.....

Naam/afdeling:.....

Kruis je keuze aan en maak bijbehorend bedrag over op girorek. 5467270 (JOVD-activiteitenrekening te Amsterdam). De congresbon en het bedrag dienen voor woensdag 2 juni 1993 op het Algemeen Secretariaat binnen te zijn. De toewijzing van kamers geschiedt op volgorde van binnenkomst. indien je voor 18 juni afzegt - wordt het bedrag minus fl.10,- teruggestort. Na deze datum blijft het gehele bedrag verschuldigd. Wie ter plaatse betaalt, moet apart intekenen. Voorkom die ellende en betaal van te voren. Overmaken is niet genoeg, het bedrag moet binnen zijn. Neem daarom een betalingsbewijs mee. Wanbetalers kunnen geen gebruik maken van de arrangementen.

Je bent aansprakelijk voor de door jou aangerichte schade!

VERENIGINGSNIEUWS

Conceptresolutie Europese Defensie (afd. Groningen)

NAVO

1. De NAVO blijft een defensieve organisatie, zij dient echter door de instelling van een EG-leger evenwichtiger worden.
2. De NAVO dient na verloop van tijd te bestaan uit 3 pijlers te weten:
 - A. De VS,
 - B. De EG,
 - C. De overige leden.
3. Vooralnog is het voor de stabiliteit in Europa gewenst om een aantal strategisch gelegen VS bases te handhaven.
4. Het Amerikaanse SDI (Strategic Defense Initiative) project dient in NAVO verband te worden gerealiseerd, waarbij de andere NAVO lidstaten de Verenigde Staten financieel en technologisch bijstaan.

EG

5. In de overgangsfase, naar het oprichten van een EG ministerie van defensie, plant en coördineert de WEU de totale inbreng in het EG leger, hierin gecontroleerd door het Europees Parlement. De WEU voert in deze overgangsfase het commando over het EG leger.
6. Het toekomstige EG leger dient zelfstandig buiten het grondgebied van de NAVO te kunnen opereren. Daartoe moet de structuur er als volgt uitzien:
 - A. een minimum noodzakelijke strijdmacht voor de verdediging van het grondgebied van de lidstaten zoals overeengekomen binnen de NAVO.

B. extra capaciteit voor een eventuele inzet buiten het grondgebied van de NAVO dat onder centraal EG commando komt te staan.

C. nationale gardes die onder commando van de lidstaten zelf staan.

7. De EG zou vanuit een militair perspectief moeten worden uitgebreid, te denken valt aan landen in Oost-Europa en de EFTA.
8. Gezien de kosten van de reorganisatie en de ruime taakinfilling van het op te richten EG leger dient niet meer bezuinigd te worden; zo nodig dient zelfs te worden teruggekomen op de al gerealiseerde bezuinigingen.
9. Iedere lidstaat is verplicht tot financiële bijdrage aan het EG leger naar bevolkingsgrootte en het BNP per hoofd van de bevolking totdat de EPU een feit is.

Iedere lidstaat is verplicht tot inbreng van manschappen naar bevolkingsgrootte en bevolkingssamenstelling totdat de EPU een feit is.

10. De Engelse en Franse kernmachten dienen geïntegreerd te worden in een Europese strategische kernmacht.

Organisatie

11. Het complete EG-leger moet uitgroeien tot een gestandaardiseerde strijdmacht die zelfstandig

alle militaire taken zal kunnen vervullen. Daartoe dient het EG-leger de beschikking te krijgen over een strategische aanvalscapaciteit, strategische transportcapaciteit, een vloot vliegdekschepen, snel inzetbare (lucht) mobiele eenheden en anti-terrorisme-eenheden.

De vliegdekschepen dienen in het kader van de werkgelegenheid geproduceerd te worden in Hoogezand.

12. De toekomstige EG-luchtmacht dient als voertaal Engels te blijven hanteren en op Europees niveau georganiseerd te worden.

13. De toekomstige EG-marine dient vanwege linguïstische redenen zo georganiseerd te worden dat op elk schip I moedertaal wordt gesproken.

14. De toekomstige EG-landmacht dient per taal georganiseerd te worden op alle niveaus lager of gelijk aan de divisie. Legerkorpsen dienen wel gemengd georganiseerd te worden.

NEDERLAND

15. Militaire dienstplicht dient onverwijld te worden afgeschaft.

16. Een stelsel van maatschappelijke dienstplicht dient niet te worden ingevoerd.

17. De Nederlandse Nationale Garde dient te bestaan uit de Nationale Reserve (Natres), de koninklijke marechaussee en een fors detachement op de Antillen en te zijn samengesteld uit beroepsmilitairen en vrijwilligers.

18. De Nederlandse Nationale Garde dient te beschikken over een aantal snel inzetbare eenheden dat als taak krijgt het waarborgen van de binnenlandse veiligheid in extreme situaties.

Voorts heeft de Nationale Garde als taak de bescherming van de Nederlandse Antillen alsmede een ondersteunende taak bij de verdediging van het Nederlandse grondgebied.

19. De salariering van de Nationale Garde dient zoveel mogelijk te worden gerelateerd aan de ambtenarensalarissen.

20. Bij de reorganisatie van het Nederlandse leger dienen goede afvloeiingsregelingen en omscholingsprojecten niet de dupe te worden van geldbrek.

21. Mensen die een misdrijf hebben gepleegd en die voor een alternatieve straf in aanmerking komen kan de mogelijkheid geboden worden om een alternatieve straf binnen de Nederlandse Nationale Garde te vervullen.

Conceptresolutie "Het verdrag van Gilze-Rijen" (afd. Rijnmond/Twente)

Bestuurlijk

1. Beleid dient slechts op EG-niveau te worden gemaakt, wanneer het Europees belang prevaleert boven het nationaal- of regio-naal belang.

2. De wetgevende- en controlerende bevoegdheid moet bij het Euro-pese Parlement liggen. De (Europese) Raad moet dan een advies-gevend college worden. Ten behoeve van adequate democratische controle dient het EP de rechten te krijgen

van initiatief, enquête, budget, amendement en interpellatie.

3. Er moet een Europese regering worden gevormd uit een meerderheidscoalitie van de fracties in het Europese Parlement.

Economisch

4. De derde fase van de EMU mag niet ingaan voordat tweederde van de lidstaten voldoet aan de convergentie-eisen.

5. Om de convergentie van de economieën van de lidstaten daad-werkelijk te realiseren, moet er structurele hulp worden geboden aan de armere lidstaten. Deze structurele hulp kan gerealiseerd worden dmv projecten, gefinancierd uit het cohesiefonds. Hierop dient echter een strenge financiële controle, door de EG, plaats te vinden.

6. De realisering van de Europese interne markt moet een eerste stap zijn naar de liberalisering van de gehele wereldhandel. De interne markt mag niet leiden tot een protectionistisch "Fort Europa" ten opzichte van derde landen.

Lidmaatschap voor oost-europese landen

7. Op korte termijn is lidmaatschap, van de EG, voor oost-europese landen niet mogelijk. Op de lange termijn moet het echter wel mogelijk zijn om lid te worden als aan de volgende vereisten wordt voldaan:

- Politieke stabiliteit
- Een regeringsstelsel wat gebaseerd is op democratische beginselen
- Een stabiele markteconomie

het Milieu

8. Er moet een streng uniform milieubeleid worden gevoerd door de EG, wat ertoe leidt dat het milieu in Europa wordt behouden of verbeterd.

9. Bij dit strenge milieubeleid horen de inspanningsverplichtingen van de rijkere lidstaten om de armere lidstaten te helpen met het omschakelen naar milieu-vriendelijke industriemethoden. Voorts moet de EG ook de oost-europese landen helpen met deze omschakeling.

10. Het consumptieve bestedingspatroon van de burgers moet meer worden omgeschakeld naar één waar milieu-vriendelijke produkt-keuzes worden gemaakt. Dit kan worden bewerkstelligd door eenstimuleringsbeleid vanuit de EG en het bewust maken van de burgers om meer op milieu-vriendelijke produkten over te schakelen. In het uiterste geval moet de EG in staat zijn om dwingende maatregelen te nemen om milieu-schadelijke stoffen of produktmethoden te verbieden.

Veiligheid en Defensie

11 a. De proliferatie van wapensystemen, wapenonderdelen, specifieke materialen, wapenbenodigdheden of technische kennis die direct aanleiding kan geven tot het samenstellen van wapens, dient verboden te worden aan landen die een agressief beleid voeren en/of potentieel agressief zijn en/of politiek instabiel zijn en/of waarvan de bevolking haar regering niet legitiem acht.

VERENIGINGSNIEUWS

b. Er dient een instantie te worden gecreëerd in Europees verband i.s.m. de VN en de CVSE, die zich bezig houdt met het controleren van dergelijke exporten.

c. Deze organisatie zal een specifieke organisatorische binding moeten krijgen met de inlichtingendiensten. Zij zullen in staat moeten zijn bedrijven of bedrijfs gedeeltes onder curatele te stellen.

12. De WEU dient te worden ondergebracht in de NAVO. De NAVO dient vervolgens te worden opgesplitst in een noord-amerikaanse tak en een Europese tak.

13. Europol dient naast haar opsporingsbevoegdheid, ook een arrestatiebevoegdheid te krijgen om een effectieve bestrijding van de georganiseerde (internationale) misdaad mogelijk te maken, als het zaken zijn die de Europese veiligheid betreffen.

Conceptresolutie Medische Ethiek (afdeling Groningen)

Wijze van behandeling

Bij de voorbereiding van de resolutie Medische Ethiek is gekozen voor een andere opzet dan binnen de JOVD te doen gebruikelijk. Met name omdat de projectgroep van mening is dat onderwerpen als euthanasie en abortus zich bepaald niet lenen voor de gewoonlijke discussies over komma's en punten, wil zij er naar streven over deze resolutie een discussie te voeren die zo principieel mogelijk is.

De resolutie is onderverdeeld in de volgende onderwerpen:

- * Euthanasie en hulp bij zelfdoding op verzoek
- * Comapatiënten die tevoren een wens tot euthanasie hebben uitgesproken
- * Comapatiënten die niet vantevoren een wens tot euthanasie hebben uitgesproken
- * Genetische Manipulatie
- * Abortus
- * Kunstmatige inseminatie en draagmoederschap
- * Anonimiteit bij kunstmatige inseminatie

Per onderwerp zijn in puur willekeurige volgorde een aantal overwegingen opgenomen, die in de discussie een rol zouden kunnen spelen. Vervolgens wordt er een aantal stellingen geponeerd, waarbij eerst de meest principiële discussie aan bod dient te komen.

Het is uitdrukkelijk **niet** de bedoeling dat op de resolutie amendementen worden ingediend. Dit om te voorkomen dat het wederom een discussie in de kantlijn wordt. Je kunt als afdeling het onderwerp voorbereiden door het voeren van een goede discussie. Die discussie zal een aantal argumenten voor of tegen een stelling opleveren; deze argumenten dienen vervolgens als bagage voor het congres.

Uiteraard is het mogelijk nieuwe stellingen toe te voegen. Deze stellingen hoeft je niet tevoren op te sturen; ze kunnen staande de werkgroepvergadering worden ingediend.

Mocht je vragen hebben met betrekking tot opzet of inhoud van de resolutie Medische Ethiek, dan kun je contact opnemen met een van de Projectgroepleden:

Gijsbert van de Nieuwegiessen (050-145361); Hetty Hessels (050-139520); Guy Holtus (050-186104); Yair Pinto (050-251349); Arjan Toor (050-185890)

Wij wensen je een goede discussie en veel succes! Euthanasie en hulp bij zelfdoding op verzoek

Overwegingen rond de thema's euthanasie en hulp bij zelfdoding op verzoek:

- Vrijheid betekent ook het recht om zelf over je leven en dood te beslissen.

- Mensen die ondraaglijk lijden moeten de kans hebben dat lijden te beëindigen door euthanasie.

- Zelfdoding en euthanasie zijn kwesties die het menselijk bevattingvermogen te boven gaan. Daarom is de mens nooit in staat een goede afweging hierover te maken. Dit blijkt ook uit het feit dat veel mensen die een mislukte poging tot zelfmoord hebben gepleegd later blij zijn dat de poging is mislukt.

- Het is een contradictie dat mensen die hun leven willen beëindigen bij hun volle verstand zijn.

- Een keuze voor euthanasie/zelfdoding is onherroepelijk. Mag een dergelijk besluit impulsief worden genomen? Mag iemand die niet beschikt over zijn volledige verstandelijke vermogens een dergelijke keuze maken?

- Een situatie die waarschijnlijk nog zal verbeteren rechtvaardigt geen euthanasie. Een tijdelijk lijden is acceptabel.

1a. Ieder mens heeft het recht over zijn eigen leven te beschikken, en dus ook het recht om zijn leven te beëindigen. Hulp hierbij mag daarom niet strafbaar zijn.

1b. Euthanasie mag nooit worden toegepast. Een mens heeft nooit het recht te beslissen over leven of dood.

2. Hulp bij zelfdoding of euthanasie mag alleen toegepast worden indien er sprake is van een al langere tijd bestaande wens tot zelfdoding, omdat de maatschappij moet proberen te voorkomen dat iemand impulsief zijn leven beëindigt.

3. Hulp bij zelfdoding of euthanasie mag alleen toegepast worden indien de beslisser bij zijn normale verstandelijke vermogens is.

4. Hulp bij zelfdoding of euthanasie mag alleen toegepast worden ingeval van ondraaglijk lijden.

5. Hulp bij zelfdoding of euthanasie mag alleen toegepast worden ingeval van een uitzichtloze situatie.

Comapatiënten die tevoren een wens tot euthanasie hebben uitgesproken

Overwegingen:

- Mensen hebben het recht vooraf te beschikken over hun leven. Als zij een wens tot euthanasie hebben uitgesproken ingeval van coma, moet je die wens respecteren.

- Het bestaan van een comapatiënt is niet mens-

waardig.

- Comapatiënten kosten veel geld. Dit geld is veel efficiënter te besteden in de gezondheidszorg. Voor comapatiënten is er vaak weinig kans op verbetering.

- Het bestaan van coma patiënten is wel menswaardig.

- Het is een feit dat vele comapatiënten wel bewustzijn hebben, hoewel de medici dat onmogelijk achten.

- Patiënten weten tevoren niet in hoeverre zij zich bewust zullen zijn van de situatie en in hoeverre zij nog enig bewustzijn hebben. Een besluit tot euthanasie van hun kant is daarom op nog meer onwetendheid gebaseerd dan van een buitenstaander.

- Comapatiënten kunnen niet meer terugkomen op hun eerder geuite wens.

6a. Patiënten hebben het recht de wens te uiten in geval van coma euthanasie te willen ondergaan. Deze wens moet worden uitgevoerd.

6b. Niemand kan tevoren weten wat een coma inhoudt. Er kan dan ook nooit sprake zijn van een weloverwogen besluit tot euthanasie vooraf ingeval van coma. Wensen in deze richting hoeven dan ook niet te worden uitgevoerd.

Comapatiënten die niet vantevoren een wens tot euthanasie hebben uitgesproken

Overwegingen:

- Het kan nooit zo zijn dat de beslissing over leven of dood door een ander wordt genomen.

- Zolang er nog zoveel onduidelijkheid bestaat over in hoeverre comapatiënten meemaken wat er om hen heen gebeurt en of zij nog enig bewustzijn hebben, moeten we hen behandelen als volwaardige mensen. Euthanasie op deze patiënten is dus een vorm van moord.

- Het bestaan van coma patiënten is wel menswaardig.

- Het is een feit dat vele coma patiënten wel bewustzijn hebben, hoewel de medici dat onmogelijk achten.

- De familie weet het beste hoe de patiënt dacht over euthanasie, en moet daarom kunnen beslissen hierover.

- De familie is de meest betrokken partij bij de patiënt. Als de patiënt zich niet zelf kan uitspreken over euthanasie, is de familie degene die de beslissingen moet nemen.

- Alleen de artsen kunnen een inschatting geven van de kwaliteit van het leven, en van de kansen op beëindiging van het coma.

- Bij voldoende hersenactiviteit is het waarschijnlijker dat de patiënt enig bewustzijn heeft.

- Het bestaan van een coma patiënt is niet menswaardig.

- Coma patiënten kosten veel geld. Dit geld is veel efficiënter te besteden in de gezondheidszorg. Voor coma patiënten is er vaak weinig kans op verbetering.

7a. Comapatiënten zijn niet in staat om hun mening te geven over euthanasie. Daarom kan op

VERENIGINGSNIEUWS

hen nooit euthanasie worden toegepast.

7b. Er is onvoldoende bekend over het verschijnsel coma. Daarom mag op comapatiënten nooit euthanasie worden toegepast.

8. Op iemand die minder dan een jaar in coma heeft gelegen mag geen euthanasie worden toegepast.

9. Euthanasie op comapatiënten mag slechts worden toegepast wanneer de patiënt vooraf de wens te kennen heeft gegeven ingeval van coma euthanasie toegepast te willen krijgen.

10. Euthanasie op comapatiënten mag slechts worden toegepast wanneer de patiënt in een onomkeerbaar coma terecht gekomen is.

11. Euthanasie op comapatiënten mag slechts worden toegepast wanneer de familie aangeeft de inschatting te maken dat het toepassen van euthanasie de wens van de patiënt zou zijn geweest.

12. Euthanasie op comapatiënten mag slechts worden toegepast wanneer de familie voor het toepassen van euthanasie is.

13. Euthanasie op comapatiënten mag slechts worden toegepast wanneer de artsen voor het toepassen van euthanasie zijn.

14. Euthanasie op comapatiënten mag slechts worden toegepast wanneer de hersenactiviteit gedaald is beneden een van tevoren vastgesteld minimum.

Genetische Manipulatie

Overwegingen:

- Ouders hebben het recht om invloed uit te oefenen op het DNA van hun kind.

- Door genetische manipulatie is het mogelijk om bepaalde ziektes te voorkomen.

- Diverse eigenschappen en kwaliteiten van de mens kunnen worden verbeterd.

- Het is gevaarlijk om in te grijpen in een DNA systeem dat je niet voldoende kent.

- Bij genetische manipulatie bestaat het gevaar dat, al dan niet door fouten, nieuwe ziektes en afwijkingen ontstaan.

- Het gevaar bestaat dat, indien genetische manipulatie niet door ziekteverzekeraars wordt vergoed, dat genetische manipulatie alleen bereikbaar is voor financieel bemiddelden.

- Het gevaar bestaat dat bepaalde eigenschappen meer gewild zijn dan anderen en dat daardoor een zekere nivellering in de menselijke eigenschappen optreedt.

15a. Alle vormen van genetische manipulatie zijn toegestaan.

15b. Geen enkele vorm van genetische manipulatie is toegestaan.

16. Alleen ter voorkoming van erfelijke ziektes is genetische manipulatie toegestaan.

17. Alleen genetische manipulatie in het belang van het kind is toegestaan.

Abortus

Overwegingen:

- Elke vrouw heeft recht om te beschikken over haar eigen lichaam.

- Een kind dat ongewenst is kan daar later problemen mee krijgen.

- Na de bevruchting kan je nog niet meteen spreken van een mens. Pas na de geboorte is er sprake van menselijk leven.

- Als twee mensen besluiten tot gemeenschap aanvaardt ze daarmee het risico van zwangerschap, en zijn daarmee verantwoordelijk voor de gevolgen.

- Indien de vrouw niet zelf heeft gekozen voor gemeenschap, bij verkrachting, moet abortus altijd mogelijk zijn.

- Het leven van de vrouw heeft prioriteit boven dat van het ongeboren kind.

- Omdat de gevolgen van het krijgen een kind met zware geestelijke of lichamelijke handicaps zeer ingrijpend kan zijn in het leven van die ouders moeten zij de mogelijkheid hebben tot abortus.

- Er is sprake van zelfstandig leven zodra er sprake is van hersenactiviteit.

- Er is sprake van zelfstandig leven zodra het kind buiten de baarmoeder kan overleven.

- Elk leven dient gerespecteerd te worden. Ook een ongeboren kind is een vorm van leven en dient derhalve gerespecteerd te worden.

- Niemand heeft het recht om te beschikken over het leven van een ander.

- Als abortus niet legaal kan plaatsvinden dan zullen abortussen illegaal en onder bedenkelijke omstandigheden plaatsvinden.

18a. Abortus mag altijd.

18b. Abortus mag nooit.

19. Abortus mag zolang het kind nog niet levensvatbaar is buiten de moeder.

20. Abortus mag totdat er hersenactiviteit is bij het ongeboren kind.

21. In geval van zware geestelijke en/of lichamelijke handicap moet abortus mogelijk zijn.

22. Abortus mag uitsluitend in geval van verkrachting.

23. Indien er gevaar is voor het leven van de vrouw als gevolg van de zwangerschap mag abortus.

24a. Alleen de moeder beslist uiteindelijk over abortus.

24b. De ouders beslissen samen over abortus.

Kunstmatige inseminatie en draagmoederschap

Overwegingen:

- Ieder mens heeft recht op kinderen.

- Ieder heterosexueel paar kan in principe kinderen krijgen. Daarom moeten (al dan niet heterosexuele) mensen die zelf geen kinderen kunnen krijgen die mogelijkheden langs kunstmatige weg krijgen.

- Zodra van de overheid een actieve rol wordt verlangd bij het krijgen van kinderen, kan zij ook eisen stellen, bijvoorbeeld aan de geestelijke evenwichtigheid van de ouders, de gezinssamenstelling, seksuele geaardheid, financiële draagkracht.

- De overheid moet de kosten verbonden aan KI en draagmoederschap vergoeden, mits deze ingrepen noodzakelijk zijn voor het krijgen van een kind.

- Men mag geen materieel gewin behalen uit het dragen van een kind.

- Indien mensen wel een kind kunnen dragen maar dat niet willen, en daarvoor een beroep doen op een draagmoeder, hoeft de overheid niet bij te dragen in de kosten.

- Een vrouw hoeft in haar toekomst niet te worden benadeeld ten opzichte van mannen door zwangerschap.

25. De overheid mag geen eisen stellen aan de ouders stellen op welk gebied dan ook.

26. De overheid mag alleen eisen stellen aan die ouders die zelf geen kinderen kunnen krijgen, omdat daar een actieve rol van de overheid vereist is.

27. De overheid mag eisen dat draagmoederschap en KI alleen plaatsvindt ten behoeve van gezinnen met een normale gezinsopbouw.

28. De overheid mag financiële eisen stellen aan ouders die in aanmerking willen komen voor draagmoederschap of KI.

29a. De overheid moet altijd de kosten aan draagmoederschap en KI vergoeden.

29b. De overheid moet de kosten aan draagmoederschap en KI vergoeden als de ouders niet in staat zijn om langs natuurlijke weg kinderen te krijgen.

29c. De overheid hoeft nooit de kosten aan draagmoederschap en KI te vergoeden.

30a. Draagmoeders mogen op commerciële basis bestaan.

30b. De draagmoeder mag een onkosten vergoeding krijgen voor de gegeven tijd, aandacht en lichamelijk ongemak.

30c. De draagmoeder mag geen onkostenvergoeding krijgen.

Anonimiteit

Overwegingen:

- Een kind heeft het recht om te weten wie zijn/haar ouders zijn. Onzekerheid daarover kan grote psycho-sociale problemen veroorzaken.

- Als het donorschap niet meer anoniem zou zijn, zouden er nog maar heel weinig donoren overblijven.

- Donoren hebben ook recht op privacy.

- Donoren hebben geen ouderrelatie met hun biologische kind.

31a. Het zaaddonorschap dient niet anoniem te zijn.

31b. Het zaaddonorschap moet anoniem zijn.

32. Er dient zowel een anonieme als een niet-anonieme zaaddonorbank te zijn. De moeder kiest uit welke bank zij het zaad krijgt.

VERENIGINGSNIEUWS

Liberale Agenda

6 april Afd. Zeeland; Mevr. Ginjaar-Maas spreekt bij de VVD.

Plaats: Restaurant Mondragon in Zierikzee. Tijd: 20.15 uur. Info: Robert Jan Meulmeester (020-6955146)

6 april Afd. Utrecht; Discussie over de kindbescherming. Plaats: Hart van Utrecht, Voorstraat 10. Tijd: 20.00 uur. Info: Joyce Oomen (030-714493)

6 april Afd. Zwolle; Forumavond over ecologisch wonen met een aantal Tweede Kamer leden. Info: Arthur Scholten (038-534740)

13 april Afd. Maas & IJssel; Politiek café in Rotterdam. Info: Alex v.d. Kooi (010-4149217)

17 april Afd. Zeeland; Cursusdag in samenwerking met de VVD. Info: Michel de Visser (010-4532346)

17 april Afd. Rijnmond; Forumdiscussie over onveiligheid met o.a. Dhr. Korthals en Dhr. Nordholt. Aansluitend een kort buffet. Kosten: f 10,00. Plaats: Nationaal Onderwijs Centrum.

Tijd: 12.00 uur. Info: Sandra Spek (010-4405316)

19 april Afd. Rijnmond; Sprekersavond met mevr. De Vos - van Gortel over regiovorming in Nederland. Plaats: Lof de Zotheid. Aanvang: 20.00 uur. Info: Gerrit Ouderkerken (010-2140285)

20 april Afd. Delfland; Politiek Cafe in De Stapperij, Delft. Aanvang: 20.00 uur. Info: Wijnand Wellink (01742-98838)

20 april Afd. Ede-Wageningen; Discussie-avond over kabinetsformaties. Info: Ingeborg Bakker (08370-12347)

21 april Afd. 't Gooi; Thema-avond over openbaar vervoer, OV-kaarten en carpoolers. Sprekers (onder voorbehoud): mevr. Kroes en mevr. Maij. Plaats: De Haven van Huizen, Havenstraat 81, Huizen. Aanvang: 20.00 uur. Info: Caspar van Hooren (02159-44947)

21 april Afd. Groningen; Lezing van Prof. M. Arkoun. Liberalisme en etnische problematiek in het Bolke-

stein-debat om 15.00 uur in het Filosofisch Instituut, A-weg 30. Info: Arjan Toor (050-185890)

24 april Afd. Zwolle; Bezoek aan de Tweede Kamer. Aanmelden noodzakelijk. Info: Nora Olthof (05291-52895)

24 april Afd. Maas & IJssel; Een dag om nooit te vergeten in Krimpen aan de IJssel. Info: Antoinette Kruit (01807-10465)

25 april Afd. Assen; Thema-dag anti-racisme. Bezoek aan kamp Westerbork en demonstratie tegen concentratiekampen in voorm. Joegoslavië. Info: Wouter Visser (05920-10696)

26 april Afd. Rijnmond; Bezoek aan de Tweede Kamer en de VVD-fractie. Gesprek met Erica Terpstra. Aanmelden is noodzakelijk. Info: Sandra Spek: (010-4405316)

27 april Afd. Utrecht; Oranjeborrel in Hart Van Utrecht, Voorstraat 10. Aanvang: 20.00 uur. Info: Joyce Oomen (030-714493)

27 april Afd. Rijnmond; Sprekersavond met Jaap van der Scheur over de oprichting van zijn eigen partij Solidariteit. Plaats: Lof der Zotheid. Aanvang: 20.00 uur. Info: Sandra Spek (010-4405316)

30 april Afd. Eemland; Oranje-brunch. Plaats: restaurant De Spitsheuvel, Utrechtseweg 254, Amersfoort. Kosten: f 40,00. Aanvang: 11.00 uur. Info: Jan Willem (03495-72069)

5 mei Afd. 't Gooi; Oranje borrel bij Archibald Schimmelpenninck. Aanvang: 20.00 uur. Info: Caspar van Hooren (02159-44947)

7 mei Afd. Zwolle; Borrel in Café Catastrophe om 21.00 uur. Info: Nora Olthof (05291-52895)

10 mei Afd. Rijnmond; Sprekersavond met Dhr. F. Bogaard, politiek redacteur AD, over de journalistiek. Aanvang: 20.00 uur. Info: Sandra Spek (010-4405316)

11 mei Afd. Utrecht; ALV in Hart van

Utrecht, Voorstraat 10. Tijd: 20.00 uur. Info: Joyce Oomen (030-714493)

13 mei Afd. Ede-Wageningen; Borrel in Café de Clochard. Info: Ingeborg Bakker (08370-12347)

13 mei Afd. Rijnmond; Sluitingsborrel. Tijd: 21.30 uur. Info: Sandra Spek (010-4405316)

18 mei Afd. Delfland; Politiek Café in de Stapperij. Info: Wijnand Wellink (01742-98838)

20 mei Afd. 't Gooi; Dropping "In het holst van de nacht". Info: Caspar van Hooren (02159-44047)

27 mei Afd. Assen; Excursie naar het Tweede-Kamergebouw. Info: Eric Matien (050-125262)

29 mei Distr. Brabant; Lustrumfeest in motel Vught in Vught. Buffet en feestavond, kosten f 35,00; inschrijving noodzakelijk. Info: Astrid Kersing (013-432062)

**WIJ DRUKKEN
BIJNA
ALLES!**

Buiten bankbiljetten kunt u bij ons terecht voor al uw wensen op drukgebied

**Dinky
Druk**

Pastoor Koopmanweg 5
Postbus 330, 1780 AH Den Helder
Tel. 02230 - 31466, Fax 02230 - 37855

Euro-Onderwijs

door Michiel Visser

In Frankrijk kent men het fenomeen E.N.A.: *École Nationale d'Administration*, een hogeschool voor toekomstige top-ambtenaren. Hier worden toppers opgeleid, niet alleen om de kwaliteit van het management van het openbaar bestuur te verbeteren. Zij verwerven ook een flinke vinger in de Europese pap, want de Brusselse bureaucratie wordt hierdoor bevolkt met jonge, dynamische, maar vooral Franse ambtenaren.

Het gevolg hiervan is dat op de burelen in Brussel, Luxemburg en Straatsburg verdacht veel Fransen rondwandelen. In Frankrijk heeft men de gevolgen van Europa 1992 op tijd correct ingeschat en er vervolgens naar gehandeld. In Nederland gaat dat allemaal wat minder. Carrièreplanning voor Nederlandse toekomstige eurocraten? Welnee. Interne selectie bij de Haagse ambtenaren om van hen Eurotoppers te maken? Welnee. Verplicht drie vreemde talen in het VWO- en HAVO-eindexamenpakket? Welnee. Dat hebben wij helemaal niet nodig. Onze universitaire opleidingen zijn zo goed, wij spreken onze talen zo vloeiend en we beschikken over zulk prima middelbaar onderwijs, dat alle jonge Nederlanders een excellente algemene ontwikkeling hebben. Kortom: waarschijnlijk staan de personeelschefs van de EG hijgend op de stoep van onze universiteiten.

Nou, niet bepaald dus. Bij de sollicitatieprocedures van de Europese Commissie voor medewerkers die academisch

geschoold zijn scoren Nederlanders heel matig. Britten en Fransen staan hier op een onbereikbaar hoog niveau, maar ook Italianen, Duitsers en Belgen scoren aanmerkelijk hoger. Zij kapen daarmee de functies weg voor de ogen van onze meisjes en jongens, die het vooral op de onderdelen opstel, mondeling en de toets in algemene kennis slecht doen. Het is tekenend dat er in Brussel slechts twee Nederlanders directeur-generaal waren. Waren ja, want Emil a Campo (directoraat Interne Markt) heeft van Brussel al weer drie jaar geleden afscheid genomen, zodat Laurens Jan Brinkhorst (directoraat Milieuzaken) helemaal alleen is.

Dit probleem werd in 1983 al gesignaleerd, wat de oprichting van het BIA (*Bureau Internationale Ambtenaren*) heeft opgeleverd. Deze instantie moest de Nederlandse kandidaat-eurocraten begeleiden in de sollicitatieprocedures.

Het resultaat was echter te marginaal. Wil Nederland haar invloed in Brussel versterken, dan is grondiger actie nodig. Ook hier zou een E.N.A. moeten komen, die jaarlijks enkele tientallen supertop-euroambtenaren-in-spé aflevert. De Thorbecke Academie, een HBO-opleiding voor overheidsmanagement in Leeuwarden, zou, met hulp van de studierichting Europese Studies van de Universiteit van Amsterdam, zo'n Nederlandse E.N.A. kunnen realiseren.

Nederland moet zich vermennen en er tijdig voor zorgen, dat wij een goed Europees onderwijsbeleid krijgen. Het sturen van ministers van Buitenlandse Zaken om 'zware' posten in de Europese Commissie te bezetten is niet voldoende.

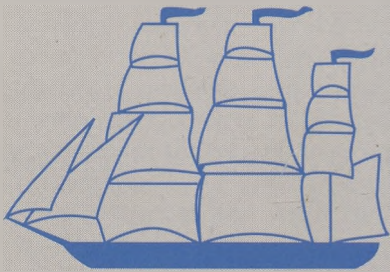
Driemaster

DUBBEL-NUMMER

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

David Pinto:
Van bergdorpbewoner tot
topman

Jaargang 45
Nummer 4/5
Juni/juli 1993

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

De Vliegende Hollander

DRIEMASTER

Driemaster is het onafhankelijke orgaan van de Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie. Publicaties in Driemaster geven niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie of van het hoofdbestuur weer.

Hoofdredacteur

Marten van de Kraats
Van Eeghenstraat 87
1071 EX Amsterdam
(020-6759893)

Redactie

Folkert Bolkestein (eindredacteur),
Dries van Bergeijk (fotoredacteur),
Joris Dik, Yair Pinto, Melvin Schut,
Marco Frijlink (hb-auditor).

Uiterste inleverdatum voor het volgende nummer:

maandag 7 juni 1993

Alle kopij kan op diskette
(WP 4.2, 5.0 of 5.1)

worden gezonden naar:

Redactie Driemaster

p.a. Algemeen Secretariaat JOVD

Prins Hendrikkade 104

1011 AJ Amsterdam

Foto's:

Dries van Bergeijk:

pag. 1, 3, 4, 6, 8, 24

Reinout Kok: pag. 10

Layout en Druk:

Dinky Druk B.V., Den Helder

ISSN 0167-0786

Voorkant: David Pinto

Hoe mooi kan de wereld worden? De dromen over Utopia zijn al zo oud als de gedachte zelf. Voor de christenen onder ons begon het aards bestaan in Utopia. Het in het begin van het eerste bijbelboek "Genesis" zo prachtig beschreven Hof van Eden geeft goed weer hoe het wel niet had kunnen zijn, was de mens niet zo slecht, en van nature geneigd tot kwaad en ellende geweest. Het heeft niet zo mogen zijn. De vrouw, de slechtste van alle menselijke wezens, althans wanneer je vriendin het net heeft uitgemaakt, at van de vruchten van de boom der kennis, en verspreidde zo onheil en verdoemenis over gans het mensdom.

Ook Rousseau koesterde de prachtigste ideeën over de wereld waarin de eerste mensen hun leven leefden. De uitvinding van het bezit, het gekibbel over het mijn en dijn, en daaruit voortvloeiend de eeuwige strijd tussen kapitaal en arbeid. In het kielzog waarvan, natuurlijk, de slavernij waar de meesten van ons, al hebben we het niet altijd in de gaten, nog immer onder zuchten.

Zou het ooit weer goed komen?

Wat is goed? Wanneer is de mens tevreden? Ik zal de eerste niet zijn die zich deze vragen stelt. Ik maak me sterk dat de mens, zich eenmaal ophoudend in Utopia, tevreden zou kunnen zijn. Hij zou waarschijnlijk gek worden van verveling.

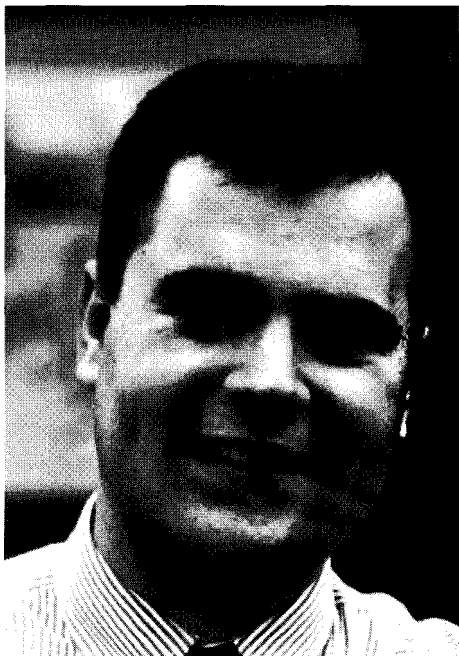
Spoedig zou zij zich organiseren in gewelddadige verbanden die, met elkander in een voortdurende en uiterst bloedige strijd gewikkeld, geheel de Utopische wereld in stukken zouden scheuren. De wereld zou vervolgens zuchten onder allerlei lokale en totalitaire potentatjes. Het vervolgverhaal zou zijn dat allerlei filosooffjes weer zouden gaan dromen over het utopia van weleer, en de kringloop weer opnieuw zou kunnen gaan beginnen.

Welk een verdoemenis! Je zou maar als mens geboren zijn.

Onzin is het natuurlijk allemaal. Het is heel wel mogelijk om gelukkig te zijn op deze aarde. Hoe groot de ellende ook.

De wijze les in deze is even eeuwig, als onomstotelijk, als onbewezen: wees in het reine met jezelf en de hele wereld zal je niets meer kunnen schelen.

Voorzitter

De kruitdampen zijn opgetrokken, de rust lijkt wedergekeerd. Twee "wilde en woeste weken" kunnen worden bijgeschreven in het geschiedenisboek van het studentenprotest. Deze braken aan nadat het kabinet in een soort van "prinsjesdag-act" de beleidsplannen voor het verkiezingsjaar 1994 bekend maakte. In totaal moet er voor zo'n acht miljard gulden worden omgebogen. Niets en niemand werd ontzien, ook de jongeren niet. Zij leveren hun bijdrage aan de bezuinigingen door inlevering van een deel van hun studiefinanciering of - als ze jonger zijn dan 21 jaar - hun gehele bijstandsuitkering. Omdat de JOVD het financieringstekort gereduceerd wil zien tot hoogstens 2,5 procent van het nationaal inkomen zijn bezuinigingen, ook op deze gevoelige terreinen, niet op voorhand onbespreekbaar. Toch kunnen bij deze concrete plannen de nodige vraagtekens worden gezet. Voor de JOVD, en in 1989 óók nog voor dit kabinet, is economische zelfstandigheid voor jongeren een belangrijk uitgangspunt. Dat wordt nu losgelaten. De JOVD pleit al jaren voor een zogenaamd ministelsel van sociale zekerheid. Iedere reparatie van het bestaande (oude) stelsel wijzen wij dan ook af. In dat ministelsel wordt de hoogte van de studiefinanciering gelijkgeschakeld met die van de bijstand. Studenten en mensen

die een beroep moeten doen op de bijstand eten immers hetzelfde brood! Om onszelf niet buiten deze belangrijke discussie te plaatsen heeft de onderwijscommissie van de JOVD een nieuw stelsel van studiefinanciering ontworpen, de zogenaamde "prestatiebeurs". Daarin wordt snel studeren beloond, traag studeren niet, en blijft er voldoende tijd over om bijvoorbeeld actief te zijn in een studentenvereniging of bij de JOVD. Dit stelsel doet een serieus beroep op de individuele verantwoordelijkheid van iedere student en bespaart de overheid per jaar ettelijke vrachtwagens met geld. Met deze prestatiebeurs wil de JOVD een bijdrage leveren aan dit actuele debat.

Op acht mei jongstleden werd in Den Haag een protestdemonstratie georganiseerd tegen de genoemde bezuinigingen. Ettelijke duizenden jongeren deden mee aan deze actie die helaas uiteindelijk uitdraaide op gevechten tussen demonstranten en politie. Van het begin afaan maakte de JOVD duidelijk niet aan deze actie te willen meedoen. In een protestdemonstratie heb je als organisatie geen andere mogelijkheid dan Nee te roepen, terwijl het in onze ogen beter is een inhoudelijke discussie te voeren, op basis van argumenten. Bovendien is de JOVD geen belangenbehartigingsorganisatie. Daarom werd niet alleen de prestatiebeurs gepresenteerd maar werd eveneens een tweetal inhoudelijke discussiedagen over sociale zekerheid en over studiefinanciering georganiseerd. Pas uit een vruchtbare discussie kunnen nieuwe ideeën worden geopperd en uitgewerkt. Die kunnen vervolgens als alternatief voor de slechte plannen van het kabinet worden aangeleverd, en in de discussie worden "meegenomen". Aangezien de begroting voor het nieuwe jaar officieel pas in september wordt gepresenteerd, zullen de voorgenomen bezuinigingen voorlopig nog niet uit het nieuws verdwijnen. In de discussie die in de tussentijd daarover wordt gevoerd is ook voor de JOVD een belangrijke rol weggelegd. Niet als belangenbehartigingsorganisatie en ook niet als lobbyclub. Maar wel als ideeënmachine. Want als JOVD hebben we voldoende kennis en pretenties om met een eigen geluid mede vorm te geven aan de toekomst van onze samenleving.

Koen Petersen

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

Algemeen Secretariaat
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam
020-6242000
020-6264357 (fax)

Hoofdbestuur

Voorzitter

Koen Petersen (020-6202913)
Marnixstraat 229f
1015 WD Amsterdam

Algemeen Secretaris

Karen Anne Hebben (071-123439)
Haarlemmerstraat 258
2312 GK Leiden

Penningmeester

Michael Abraham (010-4653595)
Gravin Adelastraat 68
3032 HA Rotterdam

Vice-voorzitter Politiek

Marco Frijlink (030-880702)
Marco Pololaan 450
6881 HJ Velp

Vice-voorzitter Organisatie

Eric Hoogenboezem (071-125863)
Kolfmakersteeg 13a
2311 VE Leiden

Internationaal Secretaris

Peter Hietink (010-4148190)
Adamshofstraat 130a
3061 ZJ Rotterdam

Secretaris Vorming & Scholing

Margaret Penders (04902-43738)
Carolusdreef 265
5554 BG Valkenswaard

Waarnemend Secretaris

PR & Voorlichting

Marco Frijlink (030-880702)
Marco Pololaan 450
3526 GT Utrecht

Secretaris Organisatie

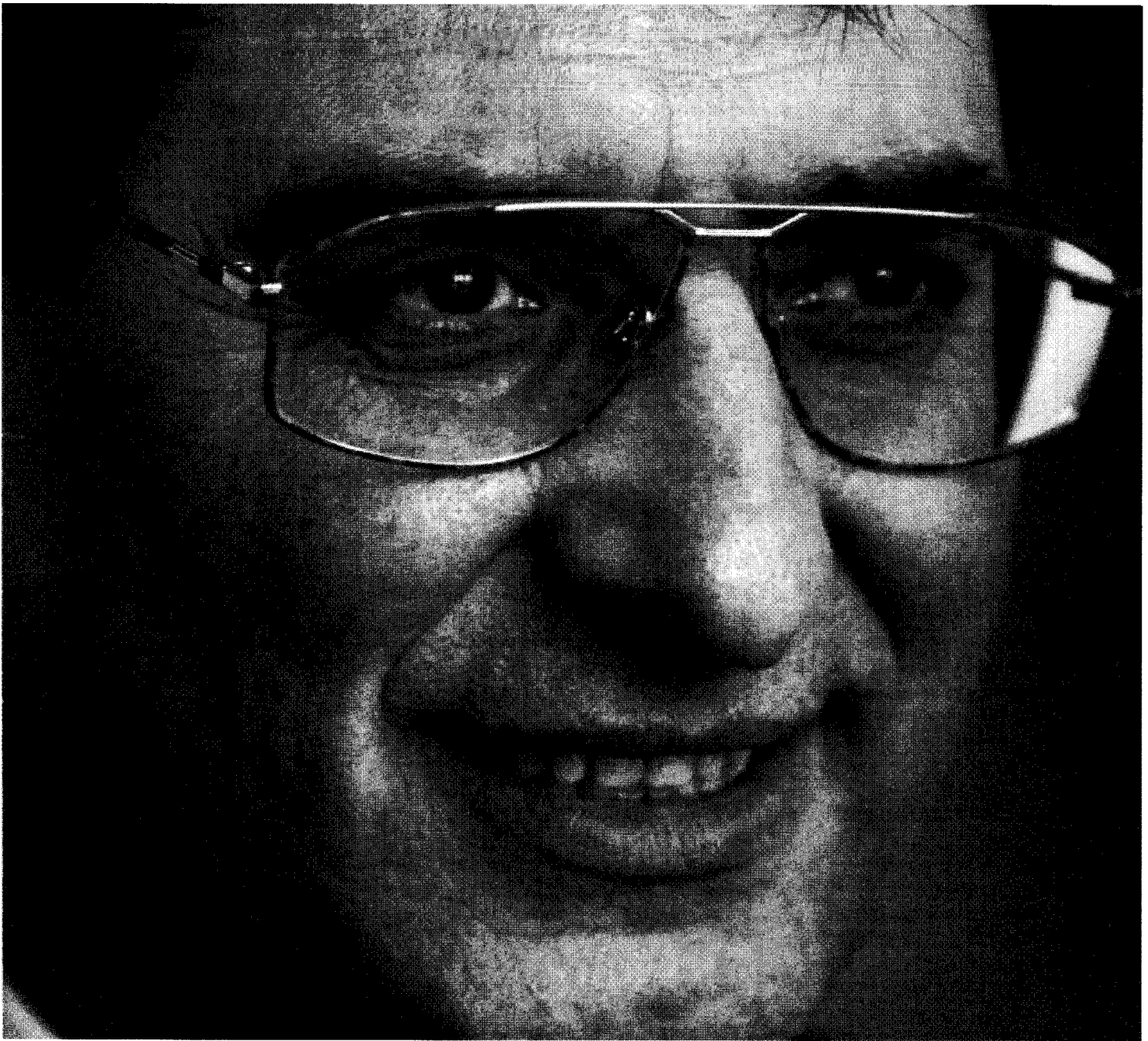
Annemieke Brons (02526-72091)
Sikkelstraat 31
2151 CN Nieuw Vennep

Politiek Secretaris I

Arthur Kocken (030-881490)
Julianaweg 390
3523 XM Utrecht

Politiek Secretaris II

Stan Stevens (076-221203)
Molenslag 60
4817 GZ Breda

David Pinto werd geboren en groeide op in een Berberstadje in Marokko. In Marokko was hij een van de uitverkorenen die een opleiding mochten volgen tot rabbijn. In de praktijk voerde hij een dergelijke functie echter niet uit. Hij verkoos het leraarschap.

In 1967 emigreerde hij naar Nederland. Hij verrichtte hier de eerste tijd "eenvoudige werkzaamheden", steeds full-time, en haalde daarnaast allereerst M.O. Frans en vervolgens "Talen en Culturen van het Nabije Oosten". Dan begint de carrière. Vanaf 1978 is hij onder andere Consulent Anderstaligen, Docent/Coördinator Inter-Culturele Pedagogiek, Directeur van de Stichting Welzijn Buitenlanders en Eigenaar van een Mode- en Confectiebedrijf geweest. Thans is hij directeur van Inter-Cultureel Instituut (ICI).

De heer Pinto werd berucht met het artikel dat hij 18 juni 1988 in de Volkskrant publiceerde. Daarin verweet hij de overheid dat zij de minderheden doodknuffelde. Het was de eerste keer dat iemand probeerde het taboe op de minderhedendiscussie te doorbreken. Tevens schreef hij enkele boeken, essays en artikelen. Verder is hij lid van de VVD, wier Tweede Kamerfractie hij onder andere adviseert op het gebied van de minderhedenproblematiek. Uit wel ingelichte bronnen is vernomen dat hij inmiddels gevraagd is voor een Kamerzetel, niet bekend is of hij "ja" zal zeggen. Tevens adviseert hij gevraagd en ongevraagd de overheid op het gebied van het minderhedenbeleid. Het is een even hardwerkende als vriendelijke man.

Het ICI, wat is dat?

“Het Inter-Cultureel Instituut (ICI) is een expertise centrum voor interculturele communicatie en intercultureel management. Dat wil zeggen dat wij ons bezighouden met de omgang van mensen van verschillende culturen op allerlei gebieden en op alle niveaus: op kantoor, in de fabriek, of waar dan ook. Wij zijn doende met het geven van cursussen, het verrichten van onderzoek en het adviseren van bedrijven en instellingen.

Onze cursussen kunnen worden gegeven aan Nederlanders die te maken hebben met buitenlanders. Maar ook omgekeerd, of voor een gemengd publiek. Ik heb het over “buitenlanders” en niet over “allochtonen” omdat we veelal te maken hebben met cursussen voor internationaal opererende bedrijfsfunctionarissen die met mensen uit andere culturen om moeten gaan.

De discipline van de interculturele communicatie begint steeds belangrijker te worden. Langzamerhand komt men tot de ontdekking dat de beheersing van een taal, een warm hart en een goede wil, onvoldoende zijn voor effectieve communicatie.

Nu, met het ontstaan van een steeds verdergaande internationale mobiliteit, de zogenaamde *global village*, komt men er achter dat de culturele eigenheid leidt tot communicatieve misverstanden. Met culturele eigenheid bedoel ik dan niet uiterlijkheden als kleding en dergelijke maar normen en waarden die gedrag en communicatie van mensen bepalen en meebepalen. Gedrag van mensen wordt namelijk behalve door aangeboren eigenschappen, ook door socialisatie gestuurd.”

Hoe draagt u de benodigde vaardigheden over op de cursisten?

“Wat wij propageren is het volgende: er is een bepaalde algemene kennis aangaande cultuur en cultuurverschillen nodig alvorens men kan komen tot specifieke kennis over een bepaald land. Dat is wat wij bij het geven van cursussen als eerste doen; het geven van algemene kennis. Ver-

volgens komt er de overdracht van specifieke kennis over de cultuur van een bepaald land, bijvoorbeeld Taiwan, wanneer iemand in dat land zaken wil gaan doen. Het gaat dan overigens niet alleen om kennis, ook om wat ik noem een intercultureel bewustzijn. Hetgeen betekent dat we trachten mensen te laten beseffen dat er cultuurverschillen bestaan en dat die enorme consequentie kunnen hebben voor de omgang met anderen. De meesten denken: we zijn allemaal toch gewoon mensen, met een beetje goede wil kom je

De grote minderheden-deskundige

Interview met David Pinto, directeur van het Inter-Cultureel Instituut

door Marten van de Kraats

er wel. Maar dat valt dus tegen... Alleen de gebarentaal verschilt al vaak enorm. Zo kunnen goedbedoelde gebaren in andere cultuurgebieden opgevat worden als de grofste beledigingen. Als je dat niet weet....”

Kunt u daarvan een voorbeeld geven?

“Ik weet in dit kader een mooi voorbeeldje van een cultuurverschil tussen Amerikanen en Engelsen. Een Amerikaan vindt het verwijfd wanneer je met je benen over elkaar gaat zitten, zoals de Engelsen dat doen. De Engelsman vindt het echter afschuwelijk om in het kruis van de wijsbeens tegenover hem zittende Amerikaan te moeten kijken. En dan hebben we nota bene te maken met mensen die beide de zelfde taal spreken...”

Tijdens onze cursussen maken wij de cursisten bewust van het feit dat de eigen normen niet per definitie universeel zijn.”

U bent vooral bekend om uw rol als adviseur van de overheid op het gebied van de minderhedenproblematiek. Kunt u voorbeelden geven van dergelijke adviezen?

“Het belangrijkste vind ik tot nu toe dat het mij gelukt is om erdoor te krijgen dat het beleid is geworden om ook aandacht te schenken aan cultuurverschillen. In de jaren tachtig vond men dat niet kies, men vond dat je niet mocht praten over verschillen. Want met praten over verschillen creëer je segregatie en zo. Het kwam er op neer dat men over de overeenkomsten tussen mensen moest praten. Ik herinner mij dat ik zes uur lang op het kantoor van de ambtenaar die verantwoordelijk was voor betreffende notitie, heb proberen uit te leggen dat je daar niks mee zou bereiken, want over overeenkomsten krijgt niemand ruzie. Als er problemen zijn tussen allochtonen en autochtonen dan komt dat immers juist door de verschillen.

Uiteindelijk wist ik hem daarvan te overtuigen en kwam er in de notitie te staan dat er aandacht geschonken moest worden aan zowel de overeenkomsten als de verschillen.

Een tweede voorbeeld, aansluitend op het vorige voorbeeld, is dat het mij gelukt is om bij beroepsopleidingen interculturele communicatie als gewoon vak gegeven te krijgen. Zo hebben wij contracten lopen met de ministeries van Economische Zaken en Defensie.

Wij zijn 1990 begonnen met het onderwijzen van de militaire instructeurs en didactisch begeleiders in interculturele communicatie.”

Krijgt het ICI subsidie?

“Nee, wij worden niet gesubsidieerd. Het ICI is een zelfstandige onderneming. We hebben daar speciaal voor gekozen om onafhankelijker te kunnen opereren, anders krijg je maar van hogerhand voorgeschied hoe je de zaken aan moet pakken.”

“Meer dan vijftig procent van de gevangenen is allochtoon.”

U heeft juni 1988 nogal wat stof op doen waaien door in een artikel in de Volkskrant te beweren dat de minderheden in Nederland werden doodgeknuffeld...

“Ik heb begrepen dat mijn analyse in de Volkskrant het rapport van de Wetenschappelijk Raad voor het Regeringsbeleid van 1989 sterk heeft geïnspireerd, en bijgedragen heeft aan een bepaalde omslag. Amil Ramdas heeft in de Groene Amsterdammer geschreven dat niet Bolkestein, zoals velen denken, maar eigenlijk Pinto het geweest is die het minderhedendebat heeft aangezwengeld.

Bolkestein heeft als belangrijke politicus met zijn uitspraken echter een veel grotere uitwerking gehad dan anderen. Ik merkte dat mijn artikel een taboe heeft doorbroken.

Er was toen werkelijk sprake van een volstrekt taboe, en niemand die er iets over had durven zeggen. Een slechte zaak, want het bewijs dat struisvogelpolitiek ook maar ooit iets heeft opgeleverd, is nog niet geleverd.”

Het idee van het opzetten van aparte gevangenis voor Marokkaanse jongeren, komt dat ook van U vandaan?

“Dat klopt. Ik denk dat je op die manier kunt komen tot een aanpak van criminele Marokkaanse jongeren die past bij hun mentaliteit, bij hun culturele achtergrond. Een passend regime werpt zeker zijn vruchten af.”

Gelooft u in een multiculturele samenleving?

“Als je niets doet, geloof ik dat er enorme botsingen zouden kunnen ontstaan, je moet het ontstaan van zoiets dus wel sturen en begeleiden. Maar ik denk dat het verder heel wel mogelijk is. Om tot een multiculturele samenleving te komen is het concept van de interculturalisatie heel belangrijk. Men zal het van jongs afaan al moeten leren om met andere culturen om te gaan. De internationalisering van de wereld brengt dat per definitie met zich mee. Het onderwijs dat ons daarop voorbereidt, dat zou in plaats moeten komen

van wat nu OET (Onderwijs in Eigen Taal) en ICO (Intercultureel Onderwijs) heet.

Breng ze samen, dan hoeft je ook niet langer de allochtone kinderen samen in een hoekje te laten zitten. Als je vindt dat allochtone kinderen ook in hun oorspronkelijke cultuur moeten worden opgevoed, dan moet dat natuurlijk kunnen, maar wel buiten schooltijd.”

De wens om tot een multiculturele samenleving te komen is niet van vandaag of gisteren.

Alexander de Grote heeft het ook al geprobeerd in zijn rijk. Hem is het niet gelukt. Waarom denkt U dat het ons nu wel zal lukken?

“De noodzaak wordt nu duidelijker aanvoeld. De technische en communicatieve mogelijkheden zijn nu veel beter dan toen.”

We zitten er nu nog ver vandaan. Er zijn gegevens bekend over de gevangenis populatie, die voor het grootste deel uit allochtonen zou bestaan, wat natuurlijk in geen verhouding staat tot hun daadwerkelijke aandeel aan de bevolking.

“Meer dan vijftig procent van de gevangenen is allochtoon.”

Dan denken mensen vervolgens, die criminaliteit is ook zo gegroeid in de afgelopen jaren. Hoe komt dat nu? Bestaat er

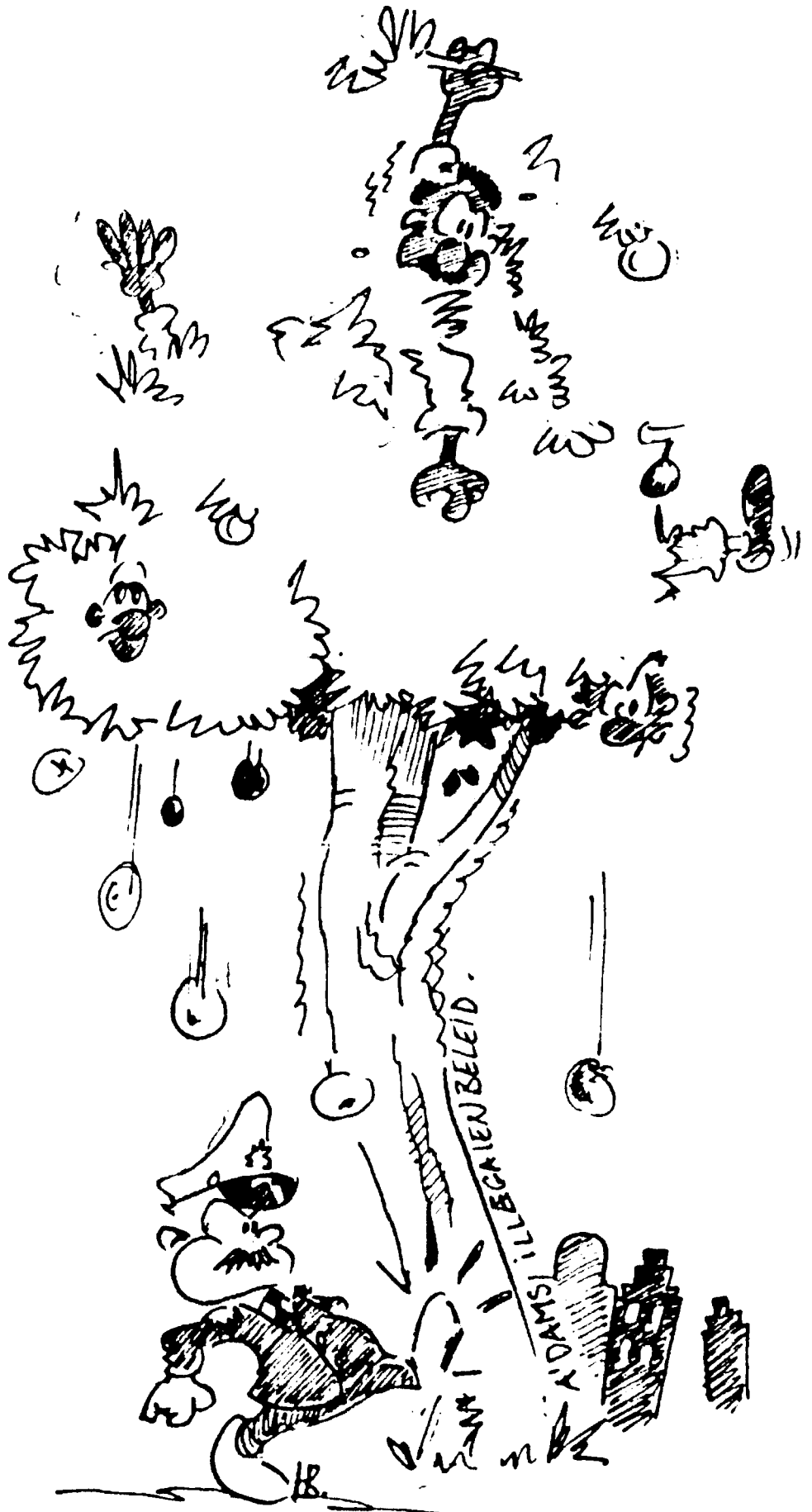

soms een verband tussen de groei van de criminaliteit en de komst van de allochtonen. Komt het omdat ze niet kunnen aarden, dat ze hier niet thuis zijn, of komt het door het feit dat ze in hun land van herkomst al niet helemaal zuiver opereerden, en daarom hebben moeten immigreren?

Voorbeeld hiervan is dat Nederlanders die op vakantie in Turkije zijn soms ontdekken dat de Turkse bevolking aldaar zich erg denigrerend uitlaat over de staat van dienst van hun naar West-Europa geëmigreerde landgenoten.

“De sociale klasse die hier is, is natuurlijk niet de hoogste. In het kader van die werfingscontracten zijn natuurlijk niet de mensen gekomen die daar prima banen hadden. Dat wil men weleens vergeten... En dan heb je het alleen al over de eerste generatie... Je hebt ook nog de tweede generatie, en die wordt hier verscheurd tussen het fijnmazige systeem van de vader en het grofmazige systeem van school en omgeving. Het is geen wonder ook, als je weet hoe groot de verschillen zijn tussen de cultuur van het Turkse platteland en het Nederlandse Amsterdam. Het is een verschil van dag en nacht. Meer dan tachtig procent van die jongeren verlaat de school zonder enig diploma, en de scheuring blijft doorgaan. De oplossing ligt in het bewust maken van die jongeren van het cultuurverschil; interculturele communicatie. Maar daar zijn we nog ver van verwijderd. Zo had je bijvoorbeeld een Rotterdamse “deskundige”, die vond dat door alle vakken op school heen multicultureel onderwijs gegeven moest worden. Wazig! In het najaar hoop ik te promoveren op waar ik nu mee bezig ben. In de loop van mijn promotieonderzoek ben ik een onderzoek tegengekomen van ene Paul Abel uit Utrecht. Deze meneer heeft de effecten van zo’n multicultureel project in Utrecht gemeten. Hij ontdekte dat het effect daarvan nul was. En dan hebben we het niet over een cursus van drie dagen, zoals ik ze meet, nee dan hebben we het over projecten van meer dan twee maanden in de scholen hier.”

Zijn dat van die projecten, waarbij de leerlingen kennismaken met buitenlandse

"Er zit iets psychologisch bij. Ze willen de wereld laten zien: ik ben oké. Maar een racist geneest echt niet door zo'n spandoek."

kleding, eten, en videofilms over het leven in het land van herkomst van hun kleurrijke medeleerlingen?

"Ja."

Mijn ervaring op school is dat dat soort projecten averechts werkt, of het nou over Green Peace, Anne Frank of over het Marokkaanse platteland gaat.

"Net zoals met die anti-racismeweek op

radio drie. Het gaat daarbij om de discriminatie van bijvoorbeeld mijn persoon, een joodse Marokkaan. Doen ze mij dan een plezier daarmee? Nou het hoeft echt niet hoor."

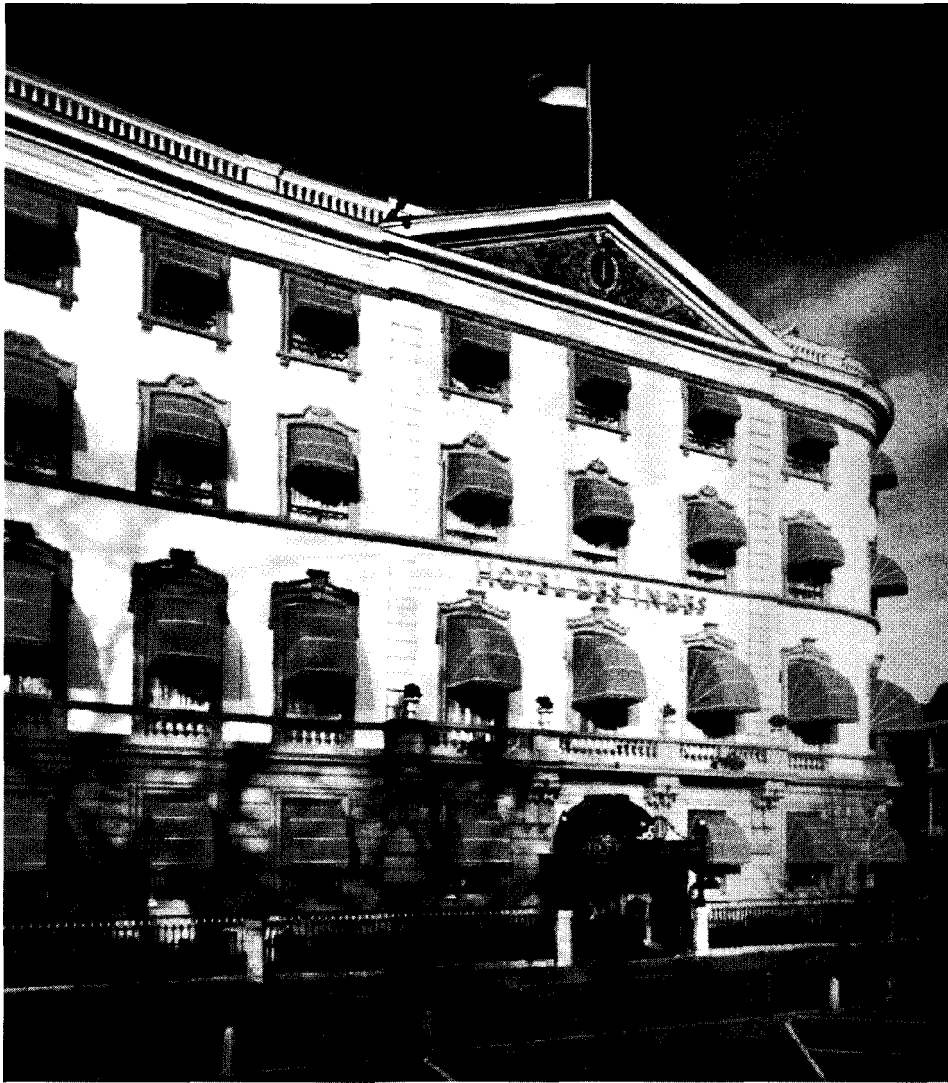
Ze wekken met dat soort acties veel irritaties op. Mensen lijken er niet minder racistisch op te worden. De benadrukking van het taboe op racisme, leidt er enkel

toe dat het taboe haarscheurtjes krijgt...

"De vraag is hoe je dan wel racisme bestrijdt. Juridisch is het geregeld; de grondwet verbiedt het. Mooi. Maar dan... We leiden in Nederland op het gebied van de racismebestrijding aan het verschijnsel dat overdaad schaadt. Zeer regelmatig gaan er mensen tegen racisme demonstreren. Maar wie gaan er naar die demonstraties? Ja natuurlijk, de mensen die niet racistisch zijn. Voor hen hoeft het niet, behalve als het mooi weer is."

Er bestaat een theorie dat die mensen op die manier het racisme in zichzelf bestrijden. Het is een soort projectie, ze zien het vervolgens overal en willen het overal bestrijden.

"Er zit nog iets psychologisch bij. Ze willen de wereld laten zien: ik ben oké. Het probleem is alleen dat wanneer een racist zo een spandoek ziet, dat hij dan niet "geneest". Althans, dat gelooft toch niemand? Ik geloof meer in de lijn van de echte bewustwording. Het racisme is niet eens zo zeer het probleem, dat zit hem eerder in het cultureel chauvinisme. Ieder mens begint per definitie met: wat ik ben, en wat ik heb, wat ik van jongsaf aan geleerd heb. Laatst hoorde ik van een mooi voorbeeld op dit gebied. Het betrof een Nederlandse chef die een gesprek moest voeren met een slecht werkende allochtone werknemer. Zoals dat hoort, bood de chef de werknemer een kopje koffie aan en bejegende hem vriendelijk. Hij ging spreken op de toon van 'Ik moet iets ernstigs met U bespreken'. Het verhaal eindigde met de boodschap 'doe je dat nog een keer, dan vlieg je eruit'. Die boodschap kwam bij de allochtone werknemer niet aan, omdat er geen congruentie was tussen de vorm en de inhoud. De allochtone werknemer dacht dat er niets aan de hand was, omdat zijn baas aardig was en hem een kop koffie aanbood, terwijl de chef in de waan leefde dat hij duidelijk was: nog een keer, en je vliegt eruit."

Duister Des Indes

door Eddy Habben Jansen

In de begroting van de JOVD is tweeduizend gulden vrijgemaakt voor het Des Indes-Beraad. Paars avant-la-lettre. Al een jaar of twintig konkelt een delegatie van ons hoofdbestuur met vooraanstaande, maar uitermate anonieme politici over de blauw-rode zaak. Een kwestie van lange adem. Het Beraad (hoofdletter) is inmiddels een instituut; het staat nog net niet in de Grondwet. In een vluchtige organisatie als de JOVD wordt daarom nog weleens vergeten hoe het allemaal begon.

Pas in september 1979 onthult het weekblad "Nieuwsnet" het bestaan van het zogenaamde Des Indes, een geheim overleg tussen vertegenwoordigers van PvdA, d66, VVD en JOVD over de mogelijkheden van een coalitie zonder het CDA. Het beraad is genoemd naar de plaats van han-

deling: het hotel Des Indes aan de Lange Voorhout in Den Haag. In de media wordt als geboortedatum van het overleg het najaar van 1977 genoemd, ten tijde van de mislukte poging van Den Uyl om een tweede kabinet onder zijn leiding te vormen.

Volgens de historicus Voerman vindt het Beraad zijn oorsprong in overleg tussen PvdA- en VVD-leden afkomstig uit de JOVD.

Oud-JOVD-voorzitter en oud-PvdA-Kamerlid Roethof lijkt als insider een meer betrouwbare bron. In zijn memoires beschrijft hij het ontstaan van het Beraad. "Het Des Indes-Beraad wortelde in contacten van persoonlijke aard die voormalige voorzitters en bestuurders van de Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie (JOVD) waren blijven onderhouden." Het overleg nam in de loop der tijd vastere vormen aan en aan de meer gestructureerde bijeenkomsten werd volgens Roethof onder meer deelgenomen door Korthals, Nijpels, Glastra van Loon, Nypels en Brinkhorst. Roethof zelf nam voor het eerst aan het einde van 1975 op uitnodiging aan het overleg deel. Als zijn geheugen hem op dit punt niet in de steek heeft gelaten, hebben de genoemde eerste bijeenkomsten dus plaats gevonden tussen februari 1974 (toen Nijpels aantrad als JOVD-voorzitter) en eind 1975.

Na het overleiden van Beraad-voorzitter A.H. Korthals op 1 november 1976, neemt W.J. Geertsema het voorzitterschap van het Beraad over. Vanaf dat moment draagt het Beraad het karakter van een "achterkamertjesoverleg" tussen PvdA, VVD en d66 over mogelijke samenwerking. Tot diens overleiden stond het beraad onder leiding van Huub Jacobse. Momenteel wordt naar een opvolger gezocht. Verder valt over het Beraad weinig te zeggen. De bronnen zwijgen. Zelfs in notulen van het JOVD-hoofdbestuur is, in ieder geval tot 1979, geen woord over het Beraad geschreven. Pas na een schokkende onthulling door nieuwsnet wordt van het overleg officieel melding gemaakt, onder meer in een rede van JOVD-voorzitter De Grave in november 1979. Het mocht vooralsnog allemaal niet baten. In het sfeervolle restaurant "le Bistroquet", zichtbaar vanuit hotel Des Indes, bereiken de bourgondiërs Wiegel en Van agt eind 1977 overeenstemming over de vorming van een liberaal-confessioneel kabinet.

Het geheim van het succes

Over de afdeling Baronie van Breda

door Rob de Rooij

Onlangs belde de hoofdredacteur van dit blad mij op met een verzoek. Of ik een artikeltje wilde schrijven over de redenen waarom de afdeling Baronie van Breda in een relatief korte tijd tot een dynamische afdeling is uitgegroeid.

Hierop is niet zomaar een antwoord te geven. Toch zal ik in dit artikel een aantal factoren aanstippen die bijgedragen hebben aan de opbloei van de afdeling. Hopelijk kunnen andere afdelingen hier hun voordeel mee doen, hoewel ik me er terdege van bewust ben dat de situatie in elke afdeling weer anders is en een eigen benadering behoeft.

Een afdeling bouw je niet zomaar op. Iedere nieuwe bestuurder die een afdeling nieuw leven wil inblazen, moet er rekening mee houden dat de tijd van zaaien een tijd is die veel energie, doorzettingsvermogen en optimisme van de bestuurders vereist. Vaak gaan er jaren overheen voordat de lange termijnresultaten zichtbaar worden en de oogsttijd aanbreekt. Maar wanneer die oogsttijd eenmaal is aangebroken, krijg je steeds meer plezier in je bestuurderswerk. De onderstaande punten vormen een selectie van de factoren die onze afdeling dynamisch hebben gemaakt:

1) Opbouw van een goed persoonlijk contact met de leden. Dit begint al met de aanmelding als lid of geïnteresseerde van de JOVD. Binnen een week nadat een nieuw lid zich in de afdeling heeft aangemeld belt een bestuurslid hem of haar op en vertelt o.a. welke mogelijkheden de JOVD biedt om actief te worden en hoe de afdeling in elkaar zit.

Het bestuurslid dat heeft opgebeld begeleidt de nieuwe leden bij hun eerste activiteiten en stelt hen aan de andere leden voor, opdat zij zich snel thuis voelen in de afdeling. Het bestuur van de afdeling

Baronie van Breda houdt persoonlijk contact met de leden door middel van een belrondesysteem. Elk bestuurslid krijgt een deel van de ledenlijst toegewezen en belt "zijn" leden een halve week voor elke activiteit op. Het blijkt dat een lid eerder naar een activiteit komt, wanneer hij even daarvoor door een bestuurslid is aangespoord om te komen. En hoe beter een bestuurslid en een lid elkaar kennen, hoe beter dit natuurlijk werkt. Het is belangrijk om tijdens activiteiten met zoveel mogelijk leden te praten en te zorgen dat niemand er alleen bij staat.

2) Sneeuwbaaleffekt bij ledenwerving. Om leden te werven, is onze ervaring, levert het uitdelen van folders op een jaarmarkt relatief weinig resultaat op. Wij merken dat de groei van een nieuw actief ledenbestand bij ons veroorzaakt werd door het zogenaamde sneeuwbaaleffekt. Dat wil in deze situatie zeggen dat een nieuw lid na verloop van tijd zelf ook weer een of meer nieuwe leden aanmeldt. Deze mensen zijn dan vaak vrienden, familieleden of klasgenoten. Als afdeling moet je proberen om op zoveel mogelijk onderwijsinstellingen een anker uit te leggen; als je eenmaal een lid op een bepaalde onderwijsinstelling hebt, volgen er gemakkelijk meer. Onze afdeling is wat onderwijsachtergrond betreft zeer gevarieerd: ongeveer evenveel middelbare scholieren als mensen van het hoger onderwijs en ook zijn er enige MBO'ers. Via de leden die op de verschillende instellingen onderwijs volgen heb je al gauw een ruime toegang tot een groot deel van je doelgroep.

3) Een bestuur, dat uit mensen met verschillende achtergrond bestaat. Dit sluit nauw aan bij hetgeen onder 2 is gezegd. Om het contact met leden van verschillende achtergrond zo goed mogelijk te laten verlopen, moet het bestuur een afspiegeling van de leden zijn. In ons geval betekent dat dus dat er zowel middelbare scholieren als mensen met een opleiding op universitair of HBO-niveau in het bestuur zitten. Dit is ook belangrijk in verband met de continuïteit in de afdeling: wanneer er bijvoorbeeld mensen in het bestuur zitten die allen op dezelfde school zitten, treden deze vaak als vriendengroep tegelijk of kort na elkaar af. De afdeling zit dan zonder bestuur en zonder een aantal mensen die bestuurservaring hebben.

4) Zorg behalve voor "politiek" contact tussen de leden ook voor ander contact. Wanneer de leden elkaar ook buiten de politieke sfeer leren kennen versterkt dit de afdeling tot een vriendenclub. En hierdoor

krijgt de JOVD weer dat positieve imago en die aantrekkingskracht op jongeren. Ander contact kan je opbouwen door bijvoorbeeld samen een avondje te gaan stappen of door een dagje uit. Maar ook door een rubriek "Is het de JOVD bekend dat..." in het afdelingsblaadje, waarin op een ludieke manier op uitspraken of handelingen van verschillende leden wordt ingegaan.

Dit zijn de belangrijkste factoren die hebben bijgedragen aan de totstandkoming van een afdeling waar pit in zit. En dan heb ik het nog niet eens gehad over zaken als een goed aktiviteitsaanbod, een efficiënt persbeleid en een regelmatig verschijnend afdelingsblad. Maar dat zijn geen bijzonderheden: die zaken zijn vanzelfsprekend. Het is de kunst, om met een actief bestuur een positief imago aan de JOVD te geven en een afdeling op te bouwen waarin jongeren zich thuis voelen. Dit kost veel inspanning, maar werpt na verloop van tijd zijn vruchten af.

GEZOCHT

Redacteur voor Driemaster

Taakomschrijving: Het volgen en beschrijven, of zoeken van mensen die beschrijven wat er zoal in de JOVD gebeurt. Het gaat er daarbij om dat men succesvolle afdelingen en districten belicht, en het algemene reilen en zeilen van de vereniging in de gaten houdt.

Belangstellenden worden verzocht enige teksten, al of niet eerder gepubliceerd op te sturen naar het privé-adres van de hoofdredacteur.

BOEK

Ter gelegenheid van het 45-jarige bestaan van de JOVD verschijnt op 26 februari 1994 *het boek* over de geschiedenis van de JOVD. Als je nu voorintekent verschijnt niet alleen je naam achter in het boek, maar krijg je bovendien f 5,— korting. Ja dus.

Ondergetekende,

Naam

Adres

Woonplaats

Tel. nr.

Handtekening

Bestelt ... exempla(a)r(en) van de lustrumuitgave à f 35,— (prijs alleen bij voorintekening).

Bon opsturen naar Eddy Habben Jansen, Prof. Ritzema Boslaan 55-I, 3571 CM Utrecht

Drogredenaties

door Vincent Leenders

Het is een groot goed dat in dit blad de wijd-open deuren die naar het liberale gedachtengoed leiden bij tijd en wijle nog een stukje verder worden opengegooid. Sommige van de redacteurs doen dat op een subtiële, beschouwend afwezige wijze, sommigen zoeken het dikke hout om er de spreekwoordelijke planken van te zagen. Van de laatste benaderingswijze geeft Yair Pinto een voorbeeld in zijn artikel "Eigen keuze of voorbestemming?" (nummer 2 1993).

In dit artikel bestrijdt Yair Pinto het communisme weer eens te vuur en te zwaard, zoals we dat van hem gewend zijn. Deze keer gebeurt dat door in de eerste zin het communisme aan het determinisme te koppelen, vervolgens het determinisme in iets meer dan twee kolommen te reduceren tot een kwalijk onkruid dat verdelging behoeft, en op het einde - na nog een masculien "grapje" over Hare Excellentie mevrouw Dales te hebben gemaakt - het liberalisme andermaal te verheerlijken. Aan het einde volgt een vermanend woordje tot de heren politici, dat tegelijk als waarschuwend vinger richting de jonge lezer kan dienen. Mijnheer Pinto, zo werkt het niet.

In Pinto's artikel wordt er rücksichtslos van uit gegaan dat het determinisme inhoudt dat de mens tot een machine gereduceerd wordt, waarvan elke handeling voorspelbaar is. Voor de conceptie van de wilsvrijheid zou daarom in het determi-

nisme geen plaats meer zijn. Inderdaad heeft er binnen het determinisme een stroming bestaan die daar van uit ging (het mechanisme), maar filosofen zijn al decennia geleden tot de conclusie gekomen dat een deterministisch uitgangspunt niet automatisch de wilsvrijheid buiten sluit. Wilsvrijheid duidt op een mogelijkheid tot zelfbepaling; het is een filosofisch begrip. Bij die zelfbepaling is de mens gebonden door de oorzaak-gevolg-principes die de natuur beheersen (het deterministische dus). Een mens kan dus zeker wel zelf bepalen of hij wil lezen of niet, maar hij is daarbij gebonden door natuurkundige begrenzingen (zijn gezichtsvermogen bijvoorbeeld).

Zelfs als je denkt dat die wilsvrijheid uiteindelijk ook wordt bepaald door natuurkundige processen die zich in de hersenen afspelen, dan is het nog niet zo dat de menselijke levensloop zomaar is te bepalen. Menselijk gedrag hangt van zo ont-

stellend veel verschillende variabelen af dat de mogelijkheid tot het voorspellen van menselijk gedrag vrijwel nihil is.

Het verhaaltje dat in Pinto's artikel wordt verteld over het telkens creëren van een hoger niveau is leuk gevonden, maar gaat dus aan een heel aantal essentiële dingen voorbij.

Daarnaast is de koppeling communisme-determinisme helemaal niet zo voor de hand liggend als Yair Pinto doet lijken.

In de voormalige Sovjet-Unie was inderdaad wel iets te onderscheiden wat op een deterministisch uitgangspunt zou kunnen lijken: arbeiders waren als arbeiders geboren en hoorden dat te blijven. Dat het staatsbestel in die voormalige Sovjet-Unie weinig meer met communisme te maken had, daar waren we het echter ook al een poosje over eens.

Dezelfde redenering volstaat om de stelling dat het communisme onmenselijk zou zijn aan te vallen. Het Stalinisme was wreed, maar dat had, nogmaals, weinig met communisme te maken.

Dit betoog is uiteraard niet bedoeld als een verdediging van het communisme. Om in de huidige tijd van "triomf van het kapitalisme" het communisme aan te vallen door enkele drogredenaties in stelling te brengen, is alleen wel erg goedkoop, dat is tèt gemakkelijker. Een beetje jonge liberaal kan toch wel beter?

Feitenkennis

Huisfilosoof contra huisfilosoof. Yair Pinto sleep zijn pen en trad in het strijdperk tegen Vincent Leenders. Bij deze zijn repliek.

door Yair Pinto

Elke reactie is welkom. Sommige meer dan andere.

Vincent Leenders' reactie is moeilijk serieus te nemen. De reactie lijkt meer uit persoonlijke dan uit inhoudelijke overwegingen voort te komen. Waar de heer Leenders inhoudelijk wordt, gaat hij jammerlijk in de fout. Gebrek aan feitenkennis is gekoppeld aan gebrek aan theoretisch inzicht.

In de derde alinea van zijn reactie betoogt de heer Leenders dat determinisme en vrijheid van keuze elkaar niet uitsluiten(!). Dhr. Leenders hoefde slechts het woordenboek van Van Dale open te slaan. Determinisme: "Noodwendigheidsleer, leer volgens welke onze wilsbepalingen en handelingen geheel door voorafgaande en uiterlijke omstandigheden bepaald worden, *die dus de vrijheid van de wil ontkent*" Dat dhr. Leenders schrijft : "maar

PRO AVC CONTRA

filosofen zijn al decennia geleden tot de conclusie gekomen dat een deterministisch uitgangspunt niet automatisch de wilsvrijheid buitensluit" is aperte onzin. Dhr. Leenders geeft dan ook geen bronvermeldingen of citaten. Het mag voor de heer Leenders verbazingwekkend zijn dat voor de conceptie van de wilsvrijheid in het determinisme geen plaats is. Voor iedereen die iets meer weet van deze materie is het dat niet. Het lexicon kan in dezen goed als uitgangspunt dienen, zoals de methodoloog Prof. De Groot aanbeveelt.

Quantummechanica

Verder impliceert dhr. Leenders dat ik heb getwijfeld aan natuurkundige begrenzungen. Dit is geenszins waar. Het feit dat ik een bril nodig heb is volledig voorspelbaar. Elke beetje opticien kan jou precies voorspellen wat je wel en niet zonder bril kan lezen. Er is echter niemand die jou kan voorspellen welke bladzijden je wel en welke je niet gaat lezen. Ik betoog dus niet dat doven als ze het willen weer kunnen horen. Ik betoog wel dat uit alles wat fysiek mogelijk is je zelf, volledig vrij, kunt bepalen wat je doet. De link die dhr. Leenders vervolgens legt van determinisme op het macro-niveau naar die op het niveau van de elektronen (het niveau waarop de hersenen functioneren) is volsrekt onterecht. De leer die het gedrag van de elektronen en andere (sub-) atomaire deeltjes beschrijft is de quantummechanica. De quantummechanica is in de jaren twintig en dertig ontworpen door ondermeer Bohr, Heisenberg, Schrödinger en vele andere gezaghebbende fysici. Op dit moment is de quantummechanica één van de belangrijkste natuurkundige theoriën. De quantummechanica gaat uit van *indeterminisme*. In de quantummechanica zijn twee hoofdstromen die dit proberen te verklaren. Eén van die hoofdstromen is gestart door nobelprijswinnaar Natuurkunde John von Neumann. Deze stroming denkt op quantum-theoretische gronden

dat dit indeterminisme wordt veroorzaakt door het *niet-materiële bewustzijn*, met andere woorden het *ik* (zie bv: "de oplosbare vis en andere paradoxen" van S. Ortolí en J.P. Pharabod; van Gennep Amsterdam 1988).

Maar de heer Leenders gaat verder. Hij beweert dat determinisme niet voorspelbaarheid impliceert. Als iets noodzakelijk tot iets anders leidt, dan kan je op grond van het ene het andere beredeneren. Als een steen in de lucht noodzakelijk leidt tot het vallen van die steen, dan kan je als je een steen in de lucht ziet, voorspellen dat die gaat vallen. Determinisme impliceert dat het mensenleven *in principe* voorspelbaar is. Praktisch hoeft dit niet altijd mogelijk te zijn.

Dit verandert niks aan het principe - een blinde kan een steen in de lucht niet zien, en kan dus niet voorspellen dat de steen gaat vallen, maar het vallen van de steen is in principe voorspelbaar. Als men dus kan aantonen dat de mens *princiepelijk* onvoorspelbaar is, dan weerlegt men het determinisme. Het determinisme impli-

ceert immers dat de mens *princiepelijk* voorspelbaar is.

Wat ik tot hiertoe allemaal heb vermeld over determinisme en wilsvrijheid zijn zaken die allemaal bekend zijn en deze informatie is in vele boeken terug te vinden. Het nieuwe in mijn redenering is wat Leenders "het verhaaltje...over het telkens creëren van een hoger niveau" noemt. Dhr. Leenders kwam echter niet verder dan zich verbazen over de bekend veronderstelde feiten en heeft inhoudelijk geen enkele opmerking hier over gemaakt.

Tegen het einde van zijn reactie betwijfelt dhr. Leenders de koppeling communismedeterminisme. Het communisme echter komt zoals bekend voort uit het marxisme. Wat minder bekend is, is dat het marxisme uitgaat van het dialectisch materialisme, de opvatting dat alle menselijke handelingen worden bepaald door economische omstandigheden, en dus de mens volledig gedetermineerd is (zie: Das Kapital).

Helaas eindigt dhr. Leenders zoals hij is begonnen, op een (te) persoonlijke toon.

**Hier had uw
advertentie
kunnen staan**

Inderdaad, scheiding van kerk en staat

een reactie

door Arthur Kocken

Na lezing van Folkert Bolkesteins reactie op mijn artikel over de algemene wet gelijke behandeling (AWGB) was ik verbaasd, verbouwereerd en nieuwsgierig. Nieuwsgierig waarop Folkert zich beroept als hij mij toeschrijft dat ik discriminatie van homo's door bijzondere scholen verklaar als onbekendheid en kleinburgerlijkheid. Het dilemma in deze is immers de afweging tussen het recht op vrijheid van onderwijs (waarop het bijzonder onderwijs zich beroept) en het gelijkheidsbeginsel. Verbouwereerd, dat Folkert meent dat de AWGB ingaat tegen de scheiding van kerk en staat. Verbaasd, dat Folkert denkt dat ik een andere definitie van discriminatie heb dan het onderscheid op irrelevante eigenschappen.

Om met dat laatste te beginnen: onderscheid op irrelevante eigenschappen is ongerechtvaardigd onderscheid en daarmee uit den boze. In zoverre zijn Folkert en ik het eens. De vrijheid van onderwijs wordt door het bijzonder onderwijs ingeroepen om onderwijs met godsdienstige inkleuring mogelijk te maken. Onderscheid op basis van godsdienst kan in die zin gerechtvaardigd worden. Een seksuele voorkeur is daarbij irrelevant, zeker als het gaat om leerlingen. Het gaat immers om het onderwijs dat de leerlingen krijgen. Een homoseksuele leerling zal te horen krijgen dat de Bijbel het zondig vindt. Goed onderwijs houdt echter ook in dat een beeld geschetst wordt van de samenleving waarin de leerlingen opgroeien. In die samenleving wordt homosexualiteit niet als zondig gezien, hetgeen in het onderwijs op een objectieve manier naar voren dient te komen. Objectief, omdat het onderwijs door de samenleving betaald wordt en op over-

heidsbestedingen is artikel 1 van de grondwet (het gelijkheidsbeginsel) direct van toepassing; er mag niet gediscrimineerd worden.

Anders dan voor de ouders is de school voor de leerling een publieke voorziening waar (vaak) noodgedwongen gebruik van wordt gemaakt. Als we ook leerlingen als zelfstandige individuen willen beschouwen, dan impliceert de noodgedwongenheid een terughoudende opstelling van de school. De leerling heeft in de meeste gevallen (redelijkerwijs) geen andere keuze dan van de school waar hij/zij op geplaatst is gebruik te maken en moet daarom kunnen uiten dat hij/zij homoseksueel is zonder dat dit repercussies met zich meebrengt. Ik weet niet wat Folkert met "homosexuele provocaties" bedoelt. Dat begrip heeft voor iedereen een andere inhoud. Juist daarom dient in de AWGB geregeld te worden dat bij publieke voorzieningen niet met dit soort mystieke en subjectieve begrippen gewerkt moet worden. In publieke voorzieningen dient optimaal rekening gehouden te worden met de pluriformiteit in de samenleving. Juist daarom is de AWGB een goed voorbeeld van de scheiding van kerk en staat: de kerk is er voor het privé-leven, de staat voor iedereen.

Mijn laatste opmerking hierover, en dan is wat mij betreft de discussie gesloten, betreft Folkerts laatste alinea. Hij zegt daarin: de "princiële onuitvoerbaarheid van deze wet is een indicatie dat de overheid probeert ethiek op te leggen, in plaats van zich te beperken tot het handhaven van door iedereen aanvaarde regels." Misschien ben ik teveel jurist geworden en sta ik te ver af van de stamtafel van het café om de hoek, maar bij mij riep deze stellingname meer vraagtekens op dan inhoudelijke reacties. In hoeverre is de AWGB principiële onuitvoerbaar? Het wil de gediscrimineerde een juridisch handvat geven om de discriminatie aan te vechten. Dat is niet onuitvoerbaar. Hoe kan een wet overigens principiële onuit-

voerbaar zijn? Dat lijkt mij al snel, om met de filosoof Gilbert Ryle te spreken, een "category mistake": gecombineerde begrippen die geen inhoudelijke verwantschap (kunnen) hebben. Is het echt zo dat "onuitvoerbare wetten" (vermoedelijk bedoelt Folkert wetten waar geen 100%-sanctie mogelijkheid aan te koppelen is) altijd gaan om ethiek of omgekeerd? Indien de overheid zich dient te beperken tot het handhaven van door iedereen aanvaarde wetten, dan houden we weinig bezigheden voor de overheid over: elke wet wordt wel door iemand afgewezen (zelfs heel principiële wetten zoals de uitwerking van een mensenrecht, zie het artikel van Folkert). Als Folkert bedoelt dat "iedereen" slaat op een meerderheid van de volksvertegenwoordiging, dan zijn we het eens: ook de AWGB is door het parlement aangenomen (hoewel het hoofdbestuur voor aanscherping zal blijven pleiten).

**Ook hier
had uw
advertentie
kunnen
staan**

“Ze zijn te aangepast, te netjes”

door Ronald Peters

Tijdens de landelijke “Carrière dag” zat de RAI er vol mee: jonge mensen, net of bijna afgestudeerd of al een paar jaar aan de slag en op zoek naar meer. De juiste pakken, de juiste schoenen, de juiste gezichten.

“Mantelpakachtige toestanden,” zegt Tjeb Maris. “Cosmetisch klopt het allemaal precies. Maar het was niet meer dan een facade van voorgeprogrammeerde mensen die voelden dat ze iets misten. Een juist gevoel, want bedrijven zitten niet meer op hen te wachten.”

“Die vinden ze te jong, te netjes, te aangepast. Die zoeken mensen met originaliteit, met gekke dingen. Ik heb ook tegen ze gezegd: “Je mag dat apepak best aanhouden, maar wees jezelf. Durf eens te denken: bij jou zou ik niet eens willen werken.”

Mengelmoes

Tjeb Maris (46), directeur organisatieadviesbureau Marezate, was een van de vele sprekers tijdens die bijeenkomst in de RAI. Zijn stokpaardje: leer jonge mensen zichzelf te zijn, hun eigen kwaliteiten te ontdekken en te exploiteren.

“O, ze kunnen heel veel. Een van de jongeren in de zaal gaf op een uitdagende vraag van Felix Rottenberg zo'n uitstekend diplomatiek antwoord dat Rottenberg hem daarop vroeg of hij al werk had. Daar reageerde die jongen niet op. Hij had

niet in de gaten dat hij op dat moment een baan kreeg aangeboden. Hij kon het diplomatieke spel spelen, maar aanvoelen wat er gebeurde lukte niet.”

De eisen die het bedrijfsleven aan nieuw personeel stelt en de kwaliteiten waarmee jongeren de markt opkomen, sluiten kennelijk niet (meer) bij elkaar aan. De oorzaak van die kloof zoekt Maris het liefst bij het onderwijs dat vooral gericht is op het vermeerderen van kennis. “Daar zijn we heel goed in. Het begint toch al direct op de basisschool. Er moet geleerd worden. Taal en rekenen zijn belangrijker dan ‘zachte zaken’ als creativiteit.”

“Daar staat tegenover dat het bedrijfsleven een onzekere periode doormaakt. Werkten in ‘de jaren zestig’ lange-termijnstrategieën nog goed, nu kan er alleen op korte termijn gewerkt en gedacht worden. Economisch gesproken is niets meer zeker. Wat vandaag een goede beslissing is, kan morgen alweer achterhaald zijn. Het is een krankzinnige mengelmoes, waar niemand raad mee weet. In zo'n wild-west situatie heb je flexibele, inventieve werknemers nodig.”

Ladder

Aan de vraagkant begint die omslag zich duidelijk af te tekenen. Organisaties hechten belang aan *selfmanagement* en *selfdevelopment*. Van jong personeel wordt verwacht dat het zichzelf ontwikkelt, zelf lijnen uitstippelt, zelf de begaande paden verlaat en eigen ondernemerschap ontwikkelt.

Wat moeten jongeren dan wel doen en leren om ergens binnen te komen, in de vorm van hun ‘carrière’?

Maris: “Om te beginnen moeten ze eens wat kleiner denken. Wie van school komt, richt zijn blik meteen op de grote organisaties. Dat zijn kennelijk de enige plaatsen om het te maken. Maar juist die grote bedrijven zitten echt niet meer op ze te wachten, terwijl je in het midden- en kleinbedrijf wel een groei aan werkgelegenheid ziet.”

‘Open onderneming’

Tenslotte raadt Maris jongeren aan om eens wat hardnekkiger te worden. “Echt, het gros laat zich zonder problemen afwijzen. Zonder zich af te vragen waarom die sollicitatiebrief niets uithaalt. Maar het is juist van belang om dat te weten. Bel maar op. Niet om direct te zeggen dat ze je ten onrechte afwijzen, maar omdat je wilt leren van de reden waarom je niet bent uitgenodigd.”

“Een groot bedrijf adverteerde met de kreet dat het een ‘open onderneming was’. Twee jongens stapten daar letterlijk op af, maar kwamen niet verder dan de bewaking. Daarna schreven ze een brief waarin ze directie erop wezen dat het met die openheid nogal tegenviel. Een week later hadden ze allebei bij die onderneming een prima baan.”

“Jammer alleen dat ze die brief niet zelf bedacht hadden.”

Bovenstaand artikel verscheen eerder in dagblad de Gelderlander.

Leren in Nederland

door Saskia Nuyten

Wanneer men het huidige onderwijsstelsel vergelijkt met de taken en wensen, die de JOVD in de resolutie Onderwijs en diverse moties met betrekking tot dat onderwerp uitte, blijken al snel enige verschillen te bestaan. Hoewel het Nederlandse schoolwezen internationaal goed aangeschreven staat, plaatste de OESO in 1990 vraagtekens bij de doelmatigheid. In de tweede helft van de jaren '80 ontstonden al steeds meer aanwijzingen, dat het rendement van ons onderwijs niet optimaal is.

Ruim twintig procent van de leerlingen, die het basisonderwijs verlieten bleken niet behoorlijk te kunnen lezen, van 44 procent bleek de schrijfvaardigheid twijfelachtig. In het voortgezet onderwijs wordt één op de tien lessen niet gegeven. De leergangen werden langer, de kosten per leerling stegen en de resultaten waren lager dan verwacht.

Het onderwijs, zoals dit nu in Nederland bestaat, is van vrij recente datum. Het full-time karakter zowel voor leerlingen als leerkrachten, het model van het frontale lesgeven en het klas-specifieke leerplan zijn kenmerken, die slechts zeer geleidelijk algemene geldigheid hebben gekregen. In deze ontwikkeling is de school steeds geïsoleerder van de omringende gemeenschap komen te staan en hebben zich een drietal basis-taken ontwikkeld:

- * individuele vorming van leerlingen;
- * sociaal-culturele vorming. Het voorbereiden op een toekomstig democratisch staatsburgerschap en verantwoordelijkheid;
- * sociaal-economisch. De voorbereiding op beroepsuitoefening en deelname aan de arbeidsmarkt.

Al in de negentiende eeuw begon de bouw aan een nationaal onderwijsstelsel. Dit onderwijs was zeer divers, sterk op geloof gericht en zeer standsgebonden. Na enige ontwikkelingen kwam hieraan een einde door de indiening van een wet op het voortgezet onderwijs in 1958, de Mammoetwet. Deze werd in 1963 aangenomen en is in 1968 volledig in werking getreden. De bedoeling was om tot één stelsel van meer op elkaar afgestemde voorzieningen van voortgezet onderwijs te komen.

Na de invoering van de Wet op het Voortgezet Onderwijs bleven echter nog vele kenmerken van de standsgebonden

verschillen bestaan. In de Contourennota (1975) kwam de strijd tegen het standsgebonden categoriale stelsel en voor een verdergaande integratie van de onderwijstypen tot uitdrukking. Via experimenten met de middenschool heeft dit uiteindelijk geleid tot de basisvorming, zoals die nu ingevoerd gaat worden.

De doelstellingen van de basisvorming zijn een optimale ontplooiing van leerlingen, een betere doorstroom, veelzijdige vorming, betere begeleiding en minder examendruk. Hierin komen nog steeds duidelijk de ontwikkelingen, die aanleiding tot de Contourennota gaven tot uitdrukking. Deze echter voldoen niet meer aan de huidige samenleving, waar juist behoefte is ontstaan aan een meer individualistische aanpak. De scholen zelf zijn weinig betrokken geweest bij de voorstellen en de meeste scholen trachten op dit moment de basisvorming dan ook zodanig in te voeren dat zo min mogelijk verschillen met de huidige situatie optreden. Mij lijkt, dat van een gelukkige ontwikkeling niet te spreken valt.

De ontwikkeling van het hoger onderwijs is wat stabielere geweest dan het traject dat het voortgezet onderwijs doorlopen heeft. Dit wil echter niet zeggen, dat er niets veranderd is; de hogescholen van Franeker, Leiden, Groningen, Utrecht en Harderwijk vormen niet het hoger onderwijs van nu.

Het hoger onderwijs kende al sinds het Koninklijk Besluit van 1815 een centrale

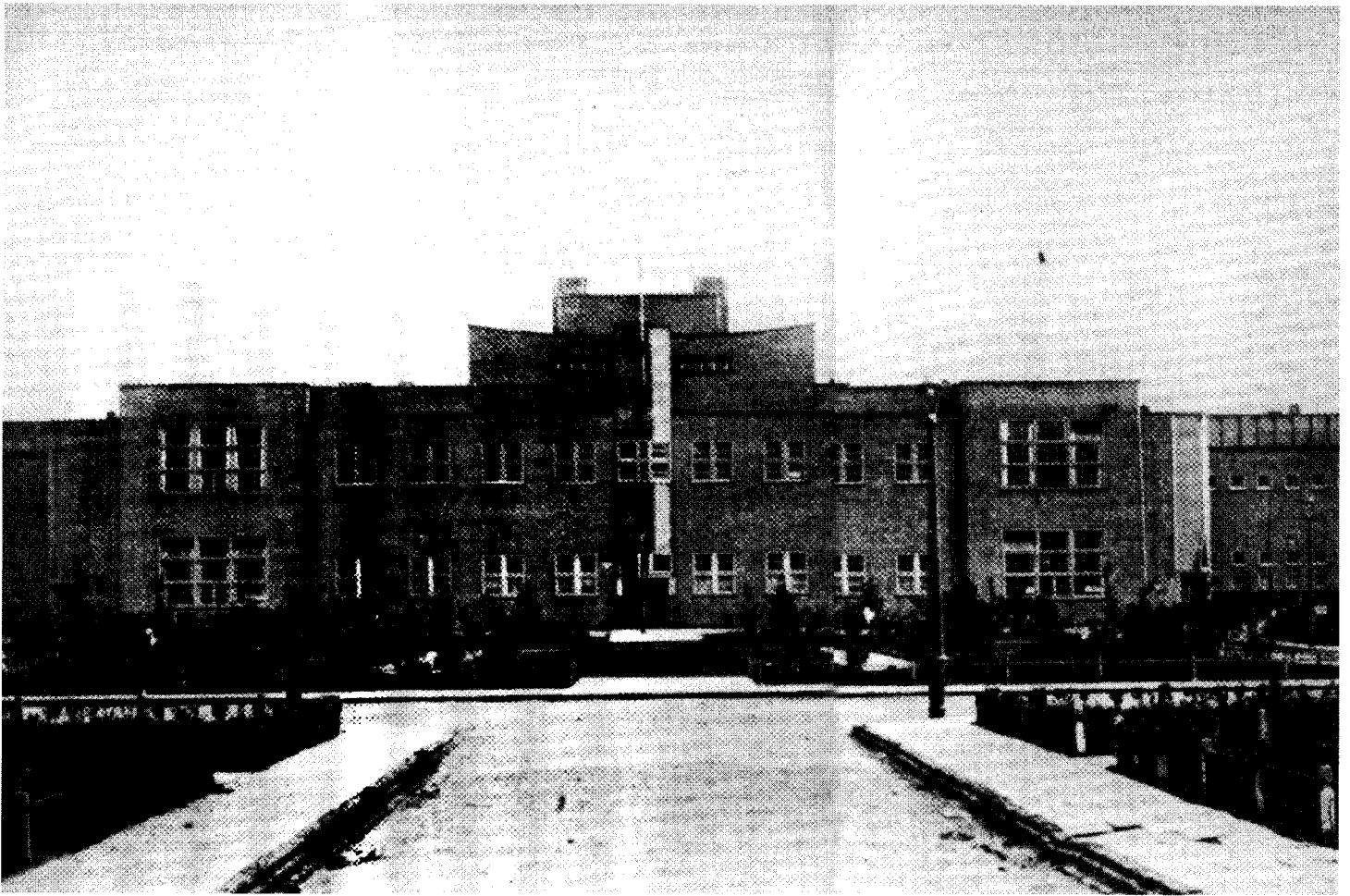
regeling. Vele incidentele ontwikkelingen kregen in 1960 hun beslag in de Wet op het Wetenschappelijk Onderwijs (WVO) van 1960, gewijzigd in 1992 in de WHW (Wet Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek).

Hoewel dit in de structuren niet duidelijk te merken is geweest zijn er echter toch nogal wat wijzigingen opgetreden. Van een door professionals bestuurd organisatie is men overgegaan op een radenstructuur, waar iedere betrokkenen zeggenschap heeft (met de dientengevolge bureaucratie). In deze duurste onderwijssoort is de toegankelijkheid sterk verhoogd, met name door de invoering van de studiefinanciering als doeluitkering, wat onder andere heeft geleid tot een zakelijkere benadering van het onderwijs. Met deze ontwikkelingen zijn echter vragen geplaatst bij de aansluiting op de arbeidsmarkt en de kwaliteit van het onderwijs.

Eveneens brachten deze ontwikkelingen vele discussies over de kosten van dit vrij toegankelijke onderwijs met zich mee. Tussen 1975 en 1980 is het groeipercentage in uitgaven per student in geen enkele fase zo ver teruggebracht als in de derde fase van het onderwijs. De wijze waarop studiefinanciering is opgebouwd staat al lange tijd ter discussie en momenteel is zelfs sprake van het afschaffen van de basisbeurs.

De JOVD is in tegenstelling tot de onderwijsministers van de laatste decenia niet radeloos, niet redeloos en ziet het onderwijs niet als reddeloos.

Met betrekking tot het middelbaar onderwijs zijn enige diepgaande wijzigingen noodzakelijk. Dit onderwijs zal meer inhoud moeten krijgen door een verbreding en verdieping van de aangeboden vakken, wat zijn neerslag in de eindtermen en het minimum aantal verplichte uren zal vinden. Alleen op deze wijze kunnen de lacunes in kennis en vaardigheden opgevangen worden. Na de basisvorming (waar we natuurlijk negatief tegenover blijven staan) moet de keuze voor beroepsonderwijs gestimuleerd worden en de instroom in VWO beperkt en in HAVO en MAVO veranderd worden. De scheidslijnen tussen HBO en universitaire onderwijs vervagen. Een fusie tussen

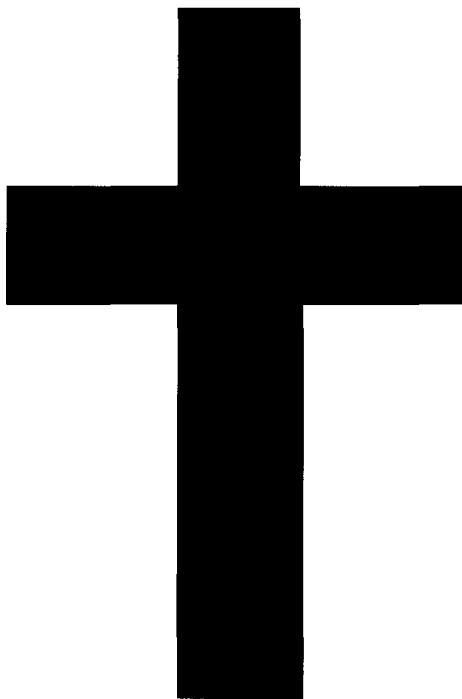
HBO en WO is echter niet de gewenste ontwikkeling. Beter is het de problemen te erkennen en naar een bevredigende oplossing te zoeken. Het onderscheid tussen HBO en WO dient te blijven bestaan. Binnen het WO zullen twee varianten gevormd worden, te weten een onderzoeksvariant en een praktijk-gerichte variant. Om met wetenschappelijk onderzoek bezig te zijn hoeft men zo niet eerst het doctoraal-programma te doorlopen zoals dit nu bestaat. Binnen de praktijk-gerichte variant zal op deze wijze minder verspilde en halfslachtige aandacht besteed worden aan onderzoek. Duidelijk moet blijven, dat de praktijk-gerichte variant in het WO op theoretisch niveau verschilt van het HBO. Bestuurlijke fusies en inhoudelijke samenwerking dienen echter niet uitgesloten te worden. De kwaliteit binnen het hoger onderwijs kan bevorderd worden door een voortdurende kwaliteitszorg door middel van niet alleen visitaties, maar ook financiële prik-

kels. Via minimum eindtermen wordt een voldoende niveau gewaarborgd. Binnen de studiefinanciering dient een stimulators ingebouwd te worden, die echter verschilt van die in de voorgestelde tempo-beurs. Door beloning per studiepoint is het mogelijk de student financieel te stimuleren zijn studie binnen de beschikbare tijd af te ronden. De student kan binnen het systeem studie-achterstand nog inhalen door een afrekening aan het einde van de studieduur, die per studie wordt vastgesteld. Wanneer de studie binnen de beschikbare tijd wordt afgerond bestaat geen studieschuld, wanneer er beschikbare tijd 'over' is staat hier een vergoeding tegenover, wanneer de studie niet afgerond is wordt een deel in lening omgezet. Uitgangspunt blijft natuurlijk ouderonafhankelijkheid, een stap in de richting van economische zelfstandigheid vanaf achttien jaar. U ziet, niet radeloos, niet redeloos, niet reddeloos.

Voor meer informatie kunt u altijd contact opnemen met de leden van de commissie onderwijs:

Commissie Onderwijs:

Arthur Kocken (HB)	030-881490
Dirk-Jan Wierenga	010-4032702
Frank van Dalen	040-465436
Christine Smith	030-521052
Nelleke Wijk	050-717836
Saskia Nuyten	010-4850990

Overpeinzingen

door Melvin Schut

Op 4 mei was het weer zo ver: de jaarlijkse dodenherdenking. De kranslegging op de Dam in Amsterdam en prins Bernhard bij het beroemde hotel waar de capitulatie van de Duitsers getekend werd. Voor hem marcheerde een, elk jaar weer slinkende, groep oud-strijders. Voor mij een indrukwekkend geheel.

Toch kan ik me niet aan de indruk onttrekken dat er de laatste jaren lichtzinniger over de dodenherdenking wordt gedacht. Was het de eerste keren dat ik de herdenking in mijn woonplaats bijwoonde doodstil en zinderde de lucht van een zekere mate van plechtstatigheid, de afgelopen herdenkingen is een kentering opgetreden. Een kentering in het aantal bezoekers, maar meer nog een kentering in respect.

De stilte is verdwenen. Vlak tot op het moment van de twee minuten stilte - en dit jaar zelfs *tijdens* die twee minuten - is uitgebreid gepraat hoorbaar. Eerst zacht,

maar de laatste tijd steeds luider. Vooral onder de weinige jongeren. En als je er over nadenkt is het niet eens schokkend meer. Het is immers niet, dat de mensen geen respect meer zouden hebben voor de doden. Nee, de dodenherdenking is veranderd in een - wat mij betreft macaber - *social event*. Men moet gezien worden. Wie was er wel, wie was er niet? Het eigenlijke herdenken van de doden verdwijnt voor het grootste deel van de bevolking naar de achtergrond. De mensen die vrienden, of familie die ze daadwerkelijk gekend hebben, in de oorlog hebben verloren, sterven nu heel snel uit. Het groepje tweede- en derde-generatie betrokkenen is een stuk kleiner. Daarom is het goed dat we ons blijven realiseren dat we niet slechts de doden herdenken, maar die ene keer in het jaar ernstig stilstaan bij iets anders: onze vrijheid. En naarmate zij die het meest betrokken zijn geweest bij de Tweede Wereldoorlog uitsterven, zal het accent verschuiven - *moeten* verschuiven - naar het stilstaan bij dat grootste goed. Alleen zo zal het mogelijk zijn de klassieke vierde mei te behouden. Want als we ons er niet van bewust blijven dat vrijheid het mooiste is dat we hebben, vergeten we dat de doden die we op 4 mei herdenken gestorven zijn voor die vrijheid. Het hebben van vrijheid doet vaak vergeten hoe dierbaar het ons is. Het besef dat mensen bereid zijn voor hun vrijheid te sterven, helpt ons aldus misschien de vrijheid te behouden.

Tachtigjarige Oorlog

In de week voorafgaand aan 4 mei stond in *NRC Handelsblad* een artikel over de opvattingen van jongeren over de dodenherdenking. 'Afschaffen' werd gezegd. De zinnen 'We zijn nu toch vijftig jaar verder!' en 'De Duitsers, dat zijn geen Nazi's!' klinken tegenwoordig uit vele jeugdige monden als getracht wordt een einde aan de dodenherdenking te legitimeren. Bovendien is alom bekend dat jongeren de meest 'Europees gezinde' bevolkingsgroep vormen, wat dat ook moge inhouden. Een veel gehoord geluid ook is de vergelijking met de Tachtigjarige

Oorlog. Die wordt toch ook niet meer zo uitgebreid en serieus herdacht?

Maar de vraag 'waarom' wordt zoals zo vaak niet gesteld. Hoe erg de Tachtigjarige Oorlog ook geweest mag zijn, een vergelijking met de Tweede Wereldoorlog loopt volledig mank. Tientallen miljoenen mensen zijn hierin gestorven. Honderden miljoenen onderdrukt, ontelbaren wreed mishandeld. Maar boven alles werd voor het eerst in de geschiedenis een serieuze, systematische poging gedaan een volk van de aardbodem weg te vagen. Niets in de geschiedenis, hoe verschrikkelijk ook, kan met dit alles vergeleken worden. Iedereen die nu als hij over Bosnië spreekt het woord 'Holocaust' gebruikt, weet niet waar hij het over heeft. Blijkbaar is slechts vijftig jaar - een zuchtje in de geschiedenis - voldoende om de ernst van het gebeuren te onderschatten. We moeten dus blijven herdenken. Stemmen roepen dat de woorden 'dit mag nooit weer gebeuren' gesproken zijn na de Grote Oorlog, de Tweede Wereldoorlog, de Korea-oorlog, de Vietnamoorlog, heel wat andere oorlogen en nu in Bosnië. Vergeten wordt, dat dit alles *ondanks*, en niet *dankzij* die woorden heeft plaatsgevonden.

De meeste mensen die dit lezen zullen jongeren zijn en hebben de oorlog niet meegemaakt. Juist hen roep ik op toch dat kleine beetje moeite te doen, en naar de dodenherdenking te gaan en respect te tonen. Respect voor de vrijheid - *jouw* vrijheid - en respect voor hen die daarvoor bereid waren hun leven te geven. Opdat wij niet vergeten.

Amsterdam heeft 't

door Folkert Bolkestein

Laatst was ik met vakantie in Saint-Tropez. Het jacht waarop ik logeerde was in het bezit van een ligbad dat gouden kranen had. U denkt dat ik opschep? Onze linker buurman was Roger Moore, de rechter Frank Sinatra. Beiden hadden een ligbad dat geheel van goud was. Uit hun kranen stroomde champagne. Geen wonder trouwens: ze zijn beiden multi-multi. De burgerij van Saint-Tropez vaart wel bij dit soort toerisme. Het is een rijke en elegante stad.

Toen ik een paar dagen later weer in het geliefde vaderland was en door de Kalverstraat liep, knipperde ik met mijn ogen. Ook Amsterdam is een toeristenstad. Maar waar zijn de Roger Moores? In de krant lees ik dat in de goedkope pensions in Amsterdam geen kamer te vinden is, terwijl in de betere hotels geen gast valt te bekennen. Het is ook niet de

buitenlandse upper-class die bij ons vakantie komt vieren.

De amigo's waarop ik hier doel, hebben veelal geen rode cent op zak. Deze slordige jeugd trekt van heinde en verre naar onze hoofdstad om van de vrijheid te genieten. En Amsterdam stelt hen niet teleur. Alles wat in hun eigen land verboden is, wordt in deze tolerante stad toegelaten. Onze gasten voelen zich als een

muis in een kaaswinkel. Reeds op het station komen de drugsdealers hen tegemoet met hun koopwaar...

Ik vraag mij af: waar haalt dit soort toeristen hun geld vandaan? Wordt dat inderdaad allemaal verdiend met trommelen en gitaarspelen? En ik vraag mij af: wat hebben we aan ze?

Een liberale stad heeft zijn nadelen. Het straatbeeld wordt er niet fraaier op.

Mededeling

Lidmaatschapsopzeggingen kunnen voortaan alleen nog via het Algemeen Secretariaat van de JOVD geschieden. Opzeggingen via afdelingen voldoen dus niet meer.

Het hoofdbestuur

Op de barricaden!?

door Arthur Kocken

Eind april werden ondermeer de studenten opgeschrikt met de mededeling dat het kabinet 600 miljoen op de studiefinanciering gaat bezuinigen. Voor het zoveelste achtereenvolgende jaar zouden wijzigingen in de positie van studenten optreden. Acties werden aangekondigd en uitgevoerd. Het hoofdbestuur heeft zich vanaf het begin af aan gedistantieerd van deze acties. Is het hoofdbestuur het dan zo eens met de bezuinigingsvoorstellen? Neen, en dat blijkt zo dadelijk.

De JOVD heeft echter aan een breder belang te denken dan alleen het economische belang van studenten. Verder valt aan basisprincipes (zoals anti-racisme) niet te tornen, maar met economische belangen ligt dat anders. De economische positie van een groep is niet per definitie onbespreekbaar (zeker niet met het oog op 's rijksfinanciën en de economische situatie). Dat genuanceerde geluid komt bij demonstraties niet naar voren: daar hoor je niets meer dan "nee" (en soms gerinkel van ruiten). Het hoofdbestuur schat bovendien in dat economische demonstraties en acties niet het meest effectieve middel zijn, zeker niet voor het hoofdbestuur.

Het hoofdbestuur wil de inhoudelijke discussie aangaan. Het Landelijk Actie Comité (Landelijke Studenten Vakbond en consorten) was er echter gemakshalve vanuit gegaan dat ze ook namens de JOVD kon spreken, heeft onze naam op de posters voor de 8 mei-demonstratie geplaatst en weigerde serieus op klachten hierover in te gaan. Het hoofdbestuur zag zich toen genoodzaakt een advocaat in de arm te nemen.

Met ondermeer het Interuniversitair Studentenoverleg en de Landelijke Kamer van Verenigingen werd toentertijd al constructief gewerkt aan de "Dag van de inhoud" (26 mei) waarop de inhoudelijke discussie aangegaan zou worden.

Welke inhoudelijke lijn voert het hoofdbestuur (mede op advies van de onderwijscommissie) op het gebied van de studiefinanciering? De studiefinanciering bestaat voor de JOVD uit twee componenten: een vergoeding voor de kosten van levensonderhoud en een financieringsvoorziening voor de studiekosten. Met betrekking tot m.b.t. de kosten van levensonderhoud dient voor alle jongeren die een opleiding volgen of een werkervaringsplaats vervullen (of een combinatie van beiden) eenzelfde regeling te gelden. Daarnaast dient ook het karakter van de doeluitkering meer dan nu het geval is tot uitdrukking te komen. De studiefinanciering dient ouderonafhankelijk te zijn en de

toegankelijkheid van het onderwijsstelsel te waarborgen. De JOVD neemt de individuele capaciteiten en verantwoordelijkheid van de student tot uitgangspunt. Een beleid dat uitgaat van individuele verantwoordelijkheid heeft meer kans van slagen dan open-einderegelingen die als het economisch tij tegenzit met enige willekeur ("de jongste schouders dragen de zwaarste lasten") beëindigd worden.

Daartoe is in plaats van basisbeurs en tempobeurs de prestatiebeurs ontwikkeld. Naast deze beurs blijven leningen en aanvullende financiering overeind. De prestatiebeurs beoogt een koppeling van de beurs aan studieprestaties, het bevorderen van een snelle studievoortgang en behoud van de mogelijkheid om nevenactiviteiten te ontplooiën zonder financieel nadelige consequenties.

Het voorstel behelst het volgende: Iedere maand wordt de (huidige basis) beurs als voorschot verstrekt. Wanneer de studie is afgerond, dan wel wanneer de totaal toegestane studieduur is verstreken, vindt verrekening plaats. De verrekening vindt plaats op basis van behaalde studiepunten. Er wordt een bedrag per studiepunt berekend door de tijdens de totale studieduur te ontvangen basisbeurs te delen door het aantal verplicht te halen studiepunten. De studieduur wordt per studie vastgesteld. Deze duur is gelijk aan het aantal studiejaren van het programma plus 1 jaar. Er

wordt dus rekening gehouden met de mogelijkheid van een gedifferentieerde studieduur.

Wanneer men besluit om na een jaar studeren te stoppen, is de ontvangen basisbeurs een gift. Als de studie exact binnen de toegestane studieduur wordt afgerond, bestaat geen studieschuld voorzover het de basisbeurs betreft. Als na afloop van de studieduur de studie nog niet is afgerond, wordt een bedrag in lening omgezet dat gelijk is aan het aantal studiepunten dat niet behaald is, vermenigvuldigd met het bedrag per studiepunt. Wanneer men voor het verstrijken van de toegestane studieduur de studie afrondt, heeft men recht op een bedrag dat gelijk is aan het aantal behaalde studiepunten vermenigvuldigd met het bedrag per studiepunt. Dit bedrag wordt verrekend met de reeds ontvangen basisbeurs en het restant wordt uitbetaald (al dan niet in de vorm van een studietoelooie). Kortom, de student wordt gestimuleerd om op tijd af te studeren.

In vergelijking met de huidige basisbeurs en de tempobeurs is deze systematiek ook veel gunstiger. Zo is het niet noodzakelijk om ieder jaar te bepalen hoeveel studiepunten iemand heeft gehaald (dus geen ingewikkelde en fraudegevoelige administratieve rompslomp). Dit scheelt veel bureaucratie. In dit voorstel bestaan voorts geen nadelige consequenties voor iemand die gedurende enig jaar weinig studiepunten behaalt (bijvoorbeeld door het vervullen van nevenactiviteiten of door zijn rooster) zolang hij in staat is om in andere jaren deze studievertraging te compenseren. Bij de tempobeurs daarentegen, wordt per jaar afgerekend; wanneer je in enig jaar onder de norm zit ben je de klos. Zo ook de bijverdienmogelijkheden: na (bijvoorbeeld) vijf jaar wordt er afgerekend.

Het voorstel is ook financieel gunstig voor de staat. Wie niet binnen vijf jaar afstudeert zal een gedeelte van de basisbeurs moeten terugbetalen (de financiering is gerelateerd aan de geleverde prestaties). Studenten worden voorts financieel geprikkeld om voor het verstrijken van de toegestane studieduur hun studie af te ronden. Ook dit levert de staat geld op. Een student kost de staat immers meer dan alleen de studiefinanciering. De universiteiten krijgen ook financiering voor

de aantallen ingeschreven studenten. Eerder afstuderen leidt tot een besparing op deze kostenpost (dit betreft duizenden guldens per student per jaar).

Afgezien van het gegeven dat de prestatiebeurs afrekent met de tempobeurs zal de beurs de samenleving ook minder kosten. De student kan immers niet meer uit het studiefinancieringstraject vertrekken zonder op zijn inspanningen afgerekend te worden. Daarnaast zal deze beurs stimuleren dat studenten eerder afstuderen, hetgeen de samenleving geld scheelt. Mocht het systeem minder dan 600 miljoen opleveren, dan kan ook naar andere posten binnen het hoger onderwijs gekeken worden. Zo kan via de opbouw van studiepaden het rendement vergroot worden en de uitstroom worden versneld.

Indien met het oog op de rijksfinanciën verdergaande bezuinigingen nodig zijn en waarbij bijvoorbeeld eerst de bureaucratie is afgeslankt, dan heeft voor het hoofdbestuur het (naar evenredigheid) uit de basisbeurs lichten van "investeringskosten" als collegegeld en boekengeld de voorkeur boven ouderafhankelijkheid. Studenten mogen immers ongelijk zijn als het inkomen van de ouders wordt vergeleken, ze staan in een gelijke positie ten opzichte van hun ouders. Afhankelijkheid van ouders biedt geen garantie dat de

capaciteiten van studenten ook het best benut worden. Indien studenten die investeringskosten zelf moeten dragen, dan dienen zij de zeggenschap te krijgen die de overheid eerst met dat geld had. Die investering moet er dan ook echt uit komen. Concreet gaat het om de kwaliteit van de opleiding, meer studiebegeleiding en een betere aansluiting op de arbeidsmarkt. In verband met de toegankelijkheid van het onderwijs dient door de overheid een financieringsregeling getroffen te worden. De leen- en bijverdienmogelijkheden dienen verruimd te worden.

Van verschillende zijden hebben we het verwijt gekregen misbruik te maken van de herrie rondom de bezuinigingen om een plan te presenteren dat niet de bedoeling heeft te bezuinigen. Dat is een vreemd verwijt. Vooral als het uit de hoek van de LSVb komt: deze hebben lang geweigerd met de minister te praten over de invulling van de bezuiniging en wilden alleen maar "nee" zeggen. Het verwijt gaat verder niet op omdat de JOVD altijd al de voorkeur heeft gegeven aan zo goedkoop mogelijke systemen en het bovendien niet de taak van de JOVD is tot op de cent nauwkeurig bezuinigingsalternatieven aan te dragen voor een kabinetsbeleid waar we niet voor zijn. Het hoofdbestuur heeft als een van de eersten een aanzet

gegeven voor een *inhoudelijke* discussie met een alternatief dat staat als een huis. Daarop moet de JOVD beoordeeld worden, niet op kinnesse.

Op het moment van schrijven zijn de ministers nog aan het praten over de toekomst van de OV-studentenkaart en de BTM-kaart. Het lachwekkend aandoende contract tussen minister en busbedrijven (BTM-kaart) bewijst het failliet van een open-einderegeling en is hooguit een curieuze invulling van de term "OVx2". Dat geldt ook voor kortingkaarten. De JOVD is vanaf de invoering tegen de OV-studentenkaart geweest. Zij is tegen consumptiedwang en geen voorstander van open-einderegelingen. De JOVD is verbaasd dat minister en NS beteuterd hebben staan kijken toen studenten massaal het OV gingen gebruiken. Dat was te voorzien. Het is bestuurlijk niet juist de rekening daarvan nu bij de studenten neer te leggen. Correcter is het de kaart af te schaffen, de basisbeurs op te hogen en de reisrekening direct op het bord van de student neer te leggen. Indien het verschil tussen uit- en thuiswonenden wordt opgeheven, is dat ook voor thuiswonenden rechtvaardig. En nog goed voer het milieu ook.

Dank gaat uit naar de Commissie Onderwijs

Politiek in beeld

door Marco Frijlink

Wellicht een enkeling daargelaten, zullen de meeste leden van de vereniging het erover eens zijn dat het in de JOVD draait om politiek. Afdelingen organiseren allerhande politieke activiteiten -forums, lezingen, discussie-avonden, etc- om hun leden de gelegenheid te geven zich politiek te vormen. En waar mogelijk nemen ze ook standpunten in; over landelijke resoluties en/of moties, maar ook over gemeentepolitiek. Met name op het gebied van gemeentepolitiek hebben afdelingen veel mogelijkheden, en gelukkig zien we dat steeds meer afdelingen commissies oprichten die zich daarmee bezighouden.

Het is duidelijk, de belangrijkste politieke activiteiten vinden plaats in de afdelingen. Dat neemt niet weg dat er ook op landelijk niveau een taak ligt. In eerste instantie houden de 'politieke' mensen uit het hoofdbestuur (de vvp, de twee politiek secretarissen en de internationaal secreta-

ris -samen het Politbureau genaamd-) zich hiermee bezig.

De taak van het hoofdbestuur valt grofweg in drieën uiteen. De voorbereiding van landelijke standpuntbepaling (congressen), het (inhoudelijk) ondersteunen van politieke activiteiten in afdelingen, en het, indien nodig, zelf innemen en uitdragen van politieke standpunten.

Op al deze drie punten probeert het hoofdbestuur de laatste tijd extra aandacht te leggen, en waar wenselijk veranderingen door te voeren.

Congressen

Op het laatste congres, in maart, is een begin gemaakt met de resolutiecurssussen. Vaak was het amenderen van resoluties, ook met de toelichting erbij nog erg lastig, omdat vaak onderwerpen behandeld worden waar lang niet iedereen evenveel verstand van heeft. Daarom wordt in principe voortaan bij elke resolutie een cursus geleverd die ingaat op het onderwerp, problemen aangeeft en discussie opwekt. Op die manier wordt het amenderen van resoluties voor meer mensen toegankelijk. Ook blijft het hoofdbestuur zoeken naar een goede vorm voor resoluties. In november vorig jaar is voor het eerst gewerkt met een 'vraagpuntennota'. In plaats van de antwoorden die normaal worden gegeven in resoluties, werden vragen gesteld die afdelingen konden beantwoorden. De reacties hierop waren positief, dus ook in de toekomst zal waarschijnlijk meer met deze vorm gewerkt gaan worden. Eerst krijgen we in november echter nog het PKP, dat ook op een andere manier dan gebruikelijk gepresenteerd zal worden.

Het PKP, het Politiek Kern Programma, is een soort verkiezingsprogramma. In dit stuk komt de mening van de JOVD te staan over belangrijke vraagstukken op alle beleidsterreinen. Het hoofdbestuur presenteert op het juni-congres het con-

cept, dat zal bestaan uit een aantal korte essays, op verschillende terreinen. Hierdoor zullen afdelingen op hoofdlijnen over het stuk moeten praten en, indien zij wijzigingen willen, nieuwe stukken tekst moeten schrijven.

Voor het zover is krijgen we nog het juni-congres, dat hoewel resolutieloos geheten, in het teken staat van drie resoluties die door afdelingen zijn geschreven. 'Europese Defensie' en 'Medische Ethica' door Groningen, en 'Het verdrag van Gilze Rijen' (over Europa) door Rijnmond en Twente tezamen. Daarnaast zullen er werkgroepen zijn over Demostaat (Democratisering en Staatsrechtelijke vernieuwing) en Onderwijs, respectievelijk voorbereid door de commissies Demostaat en Onderwijs.

Voor volgend jaar is het hoofdbestuur van plan het juni-congres volledig resolutieloos te laten zijn. Niet zonder politiek! Door cursussen, groots opgezette rollenspelen, forums, discussiewerkgroepen en dergelijke te organiseren, kan iedereen toch op een zinvolle manier met politiek bezig zijn, zonder dat de druk van besluitvorming op de discussies staat.

Politieke activiteiten in afdelingen

Het is al gezegd, de belangrijkste politieke activiteiten vinden plaats in afdelingen. Toch kan ook het hoofdbestuur hier een ondersteunende taak vervullen. Altijd kunnen leden van het Politbureau worden gevraagd om discussies bij te wonen, informatie te geven over concept-resoluties of JOVD-standpunten.

Vanuit het hoofdbestuur staan op dit moment twee zaken centraal: Gemeentepolitiek en politieke commissies. Gemeentepolitiek is een onderwerp waar afdelingen zich uitstekend mee bezig kunnen houden. Door er een apart werkgroepje voor op te richten is het mogelijk te volgen wat zich in de gemeente afspeelt, en kan de JOVD-afdeling zich met discussies bemoeien door het schrijven van nota's, persberichten, het houden van

Beleid Belicht

forums etc. Veel afdelingen doen dit al, en met resultaat. Het hoofdbestuur verleent alle medewerking als een afdeling met gemeentepolitiek aan de slag wil.

Politieke commissies blijken vaak de beste manier te zijn om leden in een afdeling aan politiek te laten doen. Buitenland, Actuele politiek, Economie, Onderwijs, het zijn slechts enkele voorbeelden van onderwerpen waar een commissie voor kan worden opgericht. Mocht over een onderwerp bij leden weinig kennis bestaan, dan zijn er sinds kort enkele 'politieke basiscursussen' die hierin kunnen voorzien. Milieu, Onderwijs, Emancipatie, Staatsrecht, Economie, Europa zijn cursussen waarmee je je makkelijk de basiskennis over dat onderwerp eigen kunt maken.

innemen politieke standpunten

Meer dan voorheen zal het hoofdbestuur zelf politieke standpunten tussen congressen door innemen en uitdragen. Dit aan de ene kant om de JOVD een grotere rol te laten spelen in nationale politieke discussies, aan de andere kant om de discussie in de vereniging te stimuleren. Met medewerking van de landelijke commissies heeft het hoofdbestuur de gelegenheid snel in te spelen op actuele zaken.

Zo heeft het hoofdbestuur kort geleden nog het plan van de Commissie Onderwijs over de Prestatiebeurs (waarover elders in deze 3M meer) gepresenteerd. Op het juni-congres heeft de vereniging uitgebreid de gelegenheid over dit plan te discussiëren.

Ziehier een greep uit de politieke activiteiten van het hoofdbestuur. Allen zijn zij erop gericht de leden gelegenheid te geven zich op een zinvolle manier met politiek bezig te houden, en de afdelingen te ondersteunen bij hun activiteiten. Voor vragen of suggesties houdt het Politiebureau zich warm aanbevolen!

Cursussen op maat

door Folkert Bolkestein

Er bestaan slimme mensen en er bestaan domme mensen. Zo ook bestaan er mensen die zeer belezen en ervaren zijn, naast mensen die vrijwel niets weten en niets kunnen. **Complicerende factor: de meeste mensen zitten hier ongeveer tussenin.**

Dit feit is de nachtmerrie van iemand die een cursus moet geven aan een groep mensen: er zitten altijd wel een paar cursisten te slapen of te roezemoezen.

Onze eigen secretaris Vorming & Scholing, Margaret Penders, kan ervan meepraten. "Daar gaan we wat aan proberen te veranderen. De cursusleiders gaan meer kijken wat de samenstelling is van de groepen cursisten. Flexibilisering is het toverwoord."

Wat houdt dat in, flexibilisering?

"Afdelingen verschillen sterk van karakter. In grote afdelingen is flink wat organisatorisch potentieel en kennis aanwezig. In startende afdelingen is echter behoefte aan ondersteuning op dit gebied. Vanaf augustus zullen cursussen

worden toegesneden op de afdeling waarin ze worden gegeven. Afdelingen krijgen ook een veel grotere vrijheid bij het inrichten van het programma. Cursussen kunnen gaan worden gecombineerd met andere cursussen.

Het aantal deelnemers per cursus is doorgaans niet te groot en de cursussen zijn interactief van karakter: de cursisten nemen *actief* deel aan de cursus. Hierdoor is het ook mogelijk om de cursussen niet alleen toe te snijden op de afdeling waarin ze gegeven worden, maar wordt het aanbod ook voor de individuele cursist op maat gesneden."

Dat klinkt prachtig. Wat gaan al die maat-cursussen zoal behelzen? Is hier ook enige vernieuwing te bespeuren?

"Ja. Vijf nieuwe cursussen zijn in de maak: Europa, Economie, Milieu, Emancipatie en Staatsrecht. Bovendien gaan wij het kader van de JOVD - de (aankomende) bestuurders - verder opleiden. Op verschillende plaatsen in het land worden opleidingen aangeboden om hen beter te laten functioneren."

Ook cursussen-op-maat zeker?

"Dat is het uitgangspunt. De opleidingen worden op drie verschillende niveau's aangeboden, zodat iedereen er wat aan heeft."

Als ik dit allemaal hoor, verbaas ik me dat het niet harder storm loopt bij het secretariaat V&S. Men weet jullie kennelijk niet te vinden...

"Bij deze: in ieder districtbestuur is een secretaris V&S, die de afdelingen met van alles behulpzaam is. Daarnaast wenden men zich tot het Secretariaat V&S of tot mij. Bovendien komt er een nieuwtje: het V&S-handboek."

JOVD-leden die dom willen blijven krijgen het dus erg moeilijk?

"Ja."

Het organisatiebeleid

een gesprek

door Marten van de Kraats

Vice-Voorzitter Organisatie Eric Hoogenboezem en Secretaris Organisatie Annemieke Brons, beiden Hoofdbestuurders, zijn verantwoordelijk voor het organisatorische beleid van de landelijke JOVD. Wat zijn zij nou precies van plan met de vereniging?

“De bedoeling van het organisatiebeleid van de komende tijd is te beginnen met de uitvoering van de statutenwijziging die in November 1992 werd aangenomen, waarbij het hoofdbestuur de mogelijkheid heeft gekregen om afdelingen slapend te laten verklaren. Wij beogen daarmee een vereniging te creëren waarbij het draagvlak voor afdelingen breder wordt. Mensen die op dit moment, behoudens de Driemaster, weinig of niet met de JOVD in aanraking komen, moeten de mogelijkheid krijgen om actief te worden in wel actieve afdelingen. Wij proberen verder de slagkracht van de vereniging te verbeteren, door goede bestuurders neer te zetten, daar waar ook daadwerkelijk wat te besturen valt. Het uiteindelijke doel is dus om de participatiegraad te verhogen.”

En hoe willen jullie dat bereiken?

“De beleidsmiddelen die wij willen gebruiken om de kwaliteit van de afdelingsbestuurders omhoog te krijgen zijn de regionale topkadercursussen, de precieze invulling daarvan is voor de zomer bekend.” Ze hebben nog meer in petto:

“We maken de vereniging eerst kleiner, althans wat betreft het aantal afdelingen, om hem later weer groter te kunnen maken. Snoeien om te groeien.”

“Een van de andere tactieken die wij in gedachten hebben om meer mensen actief te krijgen in de JOVD, is te werken met zogenaamde speerpunt-afdelingen. Vaak zijn dat afdelingen waar nu geen actief

bestuur zit, of juist afdelingen waar een kersvers en onervaren bestuur zitting neemt. Het gaat dan vooral om gebieden waar potentieel een goeddraaiende afdeling zou kunnen zitten. Een voorbeeld hiervan is de afdeling Den Haag die nieuw leven wordt ingeblazen met hulp van een Vliegende Brigadier, een soort crisismanager voor hulpbehoevende afdelingen.”

Jullie zijn wel druk met die afdelingen. Kan dat niet anders?

“In principe is afdelingsbegeleiding vooral bovenal een taak van de districtsbesturen. Voor de districten liggen nog meer taken. De bedoeling is dat de districten zich duidelijk gaan bezighouden met vormings- en scholingsbeleid en de organisatorische begeleiding van afdelingen. Op politiek gebied zullen ze weinig of geen rol spelen.”

“Ook voor de grote afdelingen zien wij een duidelijke rol weggelegd als voorbeeld en in een voorttrekkersrol. Mensen die niet weten hoe ze bepaalde zaken kunnen aanpakken kunnen bij mensen uit grotere en/of succesvollere afdelingen te rade gaan hoe ze dingen moeten doen.”

Spelen er in jullie ogen nog andere problemen op het organisatorische vlak?

“We moeten voortdurend oppassen dat we niet een te eenzijdige organisatie worden, vooral bestaande uit studenten. Daarom

letten we er goed op dat de scholieren en de werkende jongeren genoeg kansen krijgen.”

Gaat het in deze vereniging niet vooral om de politiek en maakt het verder nou eigenlijk echt zoveel uit wat je doet?

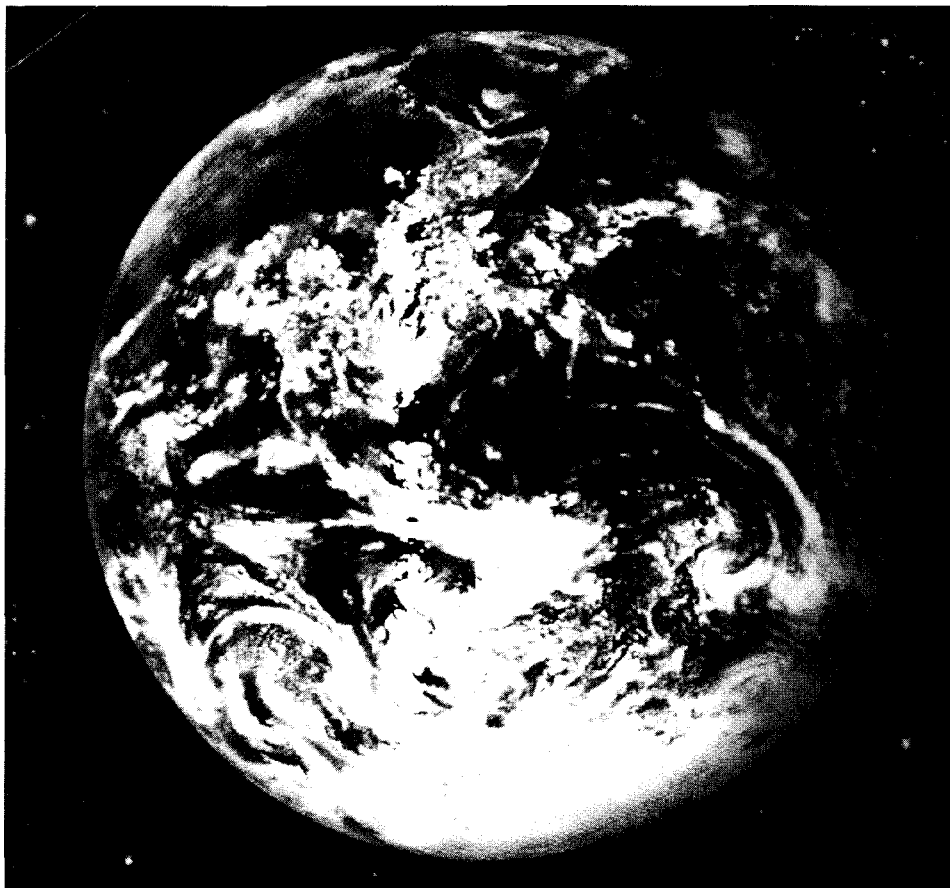
“In principe zijn wij natuurlijk een politieke vereniging, en staat het organisatiegebeuren in dienst van de politiek. Toch zijn er zaken die puur en alleen de organisatie betreffen. Het augustusoffensief, de jaarlijkse ledewerfcampagne, heeft natuurlijk weinig met politiek van doen. Wel is de politiek natuurlijk het belangrijkste thema van zo'n campagne. Ook kunnen afdelingen er een politiek tintje aangeven door in die tijd een wervende politieke activiteit te ontplooiën.”

Het is de taak van de Vice-Voorzitter Organisatie om zorg te dragen voor de totstandkoming van onze samenwerkingsovereenkomst met de VVD. Schiet dat een beetje op?

“Er komt het komend congres in het kader van de SWO een notitie op tafel. De vergadering zal dan besloten worden verklaard. Zo'n SWO is het samenwerkingscontract met de landelijke VVD, een organisatie met ongeveer dezelfde doelstellingen als de JOVD. Het doel van de samenwerkingsovereenkomst is om met gebundelde krachten zoveel mogelijk mensen te interesseren voor liberale politiek. De nieuwe samenwerking gaat gelden van 1995 tot 1999. De onderhandelingen daarover gaan nu beginnen.”

Internationaal Jongerenwerk

door Peter Hietink

Het cluster Internationaal wordt binnen de JOVD nog steeds niet voor vol aangezien. Problemen met de informatievoorziening richting de vereniging en vooroordelen als zou internationaal alleen weggelegd zijn voor een klein groepje mensen binnen de JOVD, zorgen ervoor dat nog steeds weinig mensen zich betrokken voelen bij de internationale activiteiten van de JOVD. **DIT MOET VERANDEREN!**

Problemen met de informatievoorziening

Het is in de afgelopen tijd gebleken dat de korte deadlines waar men binnen het International Jongerenwerk mee werkt, lang niet altijd samenvallen met de edities van de HB-Nieuwsbrief en de Driemaster. Het is daarom belangrijk dat we zoeken naar meer kanalen om activiteiten bekendheid te geven. Daarop zijn een

aantal initiatieven ontplooit.

* Het Internationaal Secretariaat zal gaan fungeren als aanspreekpunt per district. Alle districtsbesturen hebben inmiddels een brief ontvangen met de vraag of een van de bestuursleden contactpersoon wil zijn voor het Internationaal Secretariaat. Op deze manier is er binnen elk district altijd iemand op de hoogte van de op stapel staande activiteiten.

* Het Internationaal Secretariaat heeft een inventarisatie gemaakt van alle afdelings- en districtsblaadjes in de JOVD. Het is de bedoeling dat in al deze blaadjes voortaan activiteitenlijsten van Internationaal gaan verschijnen, aangevuld eventueel met politieke reisverslagen en andere wetenswaardigheden. Ik roep hoofdredacteurs van deze blaadjes op deadlines bij mij te melden.

* Het Internationaal Secretariaat gaat verder een lijst aanleggen van individuele leden die geïnteresseerd zijn in het deel-

nemen aan internationale activiteiten, zodat bij korte deadlines deze mensen persoonlijk benaderd kunnen worden (telefonisch of via de post).

* In het cursussenpakket van V&S is inmiddels een cursus Internationaal opgenomen die in afdelingen gegeven kan worden om leden bekend te maken met het Internationaal Jongerenwerk van de JOVD in al haar facetten.

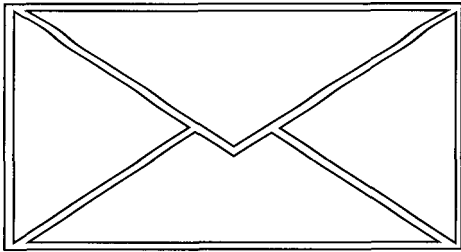
Het is een illusie te denken dat het aantal internationale activiteiten dat op jaarbasis landelijk aangeboden en georganiseerd wordt genoeg plaatsen verschaft om alle leden van de JOVD eenmaal naar het buitenland te sturen. Het is daarom van belang dat afdelingen voor zichzelf nagaan of er mogelijkheden aanwezig zijn om zelf over de grens te gaan kijken. Dit kan verschillen van een reis naar bijvoorbeeld het Europees Parlement tot het opzetten van een langdurig uitwisselingsverband met afdelingen van liberale jongerenorganisaties in het buitenland.

Vanzelfsprekend springt het Internationaal Secretariaat met haar ervaring op dit gebied graag bij om afdelingen op weg te helpen. Op het aankomend congres in juni zal op de zondag een informatiestandje Internationaal aanwezig zijn. Dit is de uitgelezen mogelijkheid voor hoofdredacteurs om hun deadlines te komen melden, voor individuele leden om zich op de lijst van geïnteresseerden voor Internationaal te plaatsen en voor iedereen om met ons van gedachte te wisselen over de Internationale toekomst van de JOVD. Indien je eerder wil reageren is dit altijd mogelijk via het Algemeen Secretariaat in Amsterdam.

Het Internationaal Secretariaat wordt momenteel gevormd door:

Carolien Wellink:	020-6720152
Ype Smid:	01820-38479
Petra van Riemsdijk:	071-130398
Hans-Peter Lassche:	030-420402
Martijn Boelen:	071-174757
Job Glas:	070-3620878

Peter Hietink
Internationaal Secretaris
Adamshofstraat 130
3061 ZJ Rotterdam
010-4148190

Geachte redactie,

Een van de leuke aspecten van de JOVD is dat de meest onzinnige dingen op papier verschijnen. Een mooi voorbeeld in dat opzicht is het beleidsplan van de Driemaster (congresboek november '92, A19). Dit schrijven, nog korter dan een beleidsplan van een inactieve afdeling, staat vol met paternalistische uitspraken. Er wordt een stukje statuut uitgelegd, waarom wij een Driemaster hebben, wat er wel en niet in komt te staan en voor de rest een wens voor meer geld. In zoverre zou je weinig tegen dit stuk kunnen hebben, ware het niet dat de Driemaster met problemen wordt geconfronteerd waar eindelijk eens een oplossing voor moest komen. Deze problemen lagen vooral op het legitimiteitsvlak; het was geen blad meer door de leden, het was een blad geworden dat niet meer gelezen werd.

Zo sukkelde het lekker door tot het november-congres. Toen stond uit onze gelederen iemand op, die ons naar het beloofde land zou leiden. Het zou allemaal veranderen, als we hem volgden dan zouden wij een goede Driemaster krijgen. Een compleet nieuwe lay-out en het blad zou weer gelezen worden. Maar zoals een goed charismatisch leider betaamt, moest daar wel voor worden betaald; zijn zakgeld werd flink verhoogd. Ons geluk kon niet op, we hadden de perfecte kapitein op ons vlaggeschip geïnstalleerd. Tot zover de feiten, nu de strict persoonlijke interpretatie door ondergetekende. Na zo'n promotionele en financieel geslaagde actie moest iets gepresteerd worden.

Tja. Vol verwachting klopte mijn hart en ergens in december floepte een Driemaster door mijn brievenbus. Verslagenheid alom. Was dit nu waar zelfs ik voorstander van was geweest. Dit kan toch op geen enkele manier als visitekaartje voor de JOVD functioneren? Was dit wat de leider, in al zijn creatieve grootheid had bedacht? Wat nou revolutionaire opmaak: af en toe twee kolommen, dan weer drie

kolommetjes. De koppen werden in een ander letter type gedaan (Helvetica). Dit lettertype is zo saai dat zelfs de rijksvoorlichtingsdienst het niet meer durft te gebruiken. De voorkant is gemaakt door iemand, die de oostduitse partijkrantjes heeft vorm gegeven. Het resultaat is een grijze voorkant met een grijze foto en aankondigingen voor grijze artikelen. Nog even over de foto's, die overigens zonder uitzondering onscherp zijn, is Driemaster op weg een kijkblad voor analfabeten te worden? (Van de 24 pagina's zijn er 6 gevuld door foto's - nummer 2 1993.) Als laatste wil ik opmerken dat het formaat een merkwaardige verandering heeft ondergaan. Het blad is ruim een centimeter breder geworden, met als gevolg dat het niet meer te bewaren is in insteekmappen. Wordt hier soms geanticipeerd op het feit dat de Driemaster, in deze vorm en ongelezen, weg wordt gegooid? En wat de inhoud betreft, het zou wel leuk zijn als de stukken en dan met name de agenda verwezen naar activiteiten die nog gaan gebeuren, en niet naar hetgeen reeds is geweest. Ach dan zijn er enkele schrijvers aan het dek van de Driemaster die consequent de plank mislaan en het leuk schijnen te vinden om plenair zichzelf voor schut te zetten. In dat licht wil ik wijzen op het artikel 'De nieuwe kolonie' (nummer 7 1992) waarin Groningen als nieuwe kolonie wordt omschreven omdat daar toevallig aardgas in de grond zit. Alsof Friesland, en Noord-Holland (voor de kust) geen aardgas hebben, Rotterdam geen werelddhaven heeft waar de rest van Nederland van meeprofiteert, Drenthe niet de vuilopslag wordt van een groot deel van Nederland en ga zo maar door. Maar ook de andere redacteurs proberen ons te overtroeven met vermeend aanwezige kennis historie en filosofie, die zij alleen gebruiken als het hen uitkomt. In 'cultureel erfgoed' (nummer 7 1992) wordt gepoogd om Nietzsche in verband te brengen met cultuur. Leuk geprobeerd, de link wordt niet duidelijk. Iedere weldenkende lezer weet dat historische feiten heel makkelijk kunnen worden misbruikt ter rechtvaardiging van een standpunt. Dat gebeurt in het sarcastische stuk over Kennedy (nummer 2 1993, 'Laten we rouwen'). Banden tussen Kennedy en de mafia worden snel als waar aangenomen, evenals de veronder-

stelling als zou hij vermoord zijn door de mafia. Onmogelijk is het gestelde niet, maar echt bewezen zijn de stellingen evenmin. En dan nog even het voorwoord er op nageslagen en we weten dat de Driemaster-redactie er geen greintje respect op na houdt voor de man die de Cuba crisis tot een goed einde bracht.

Kan het dan niet anders? Jawel het lay-out probleem is na een middagje pc-werk opgelost. En de inhoud? Ook geen probleem, we hoeven maar naar het succesblad van ieder congres, Pissig, te kijken om te concluderen dat ook gefrustreerde mensen soms best aardige stukjes schrijven. Voor het andere deel zijn er in de afdelingsbladen genoeg leesbare stukken te vinden. Ik wil afsluiten met de opmerking dat, free-lance, medewerkers van de Driemaster best hun borrel mogen declareren, zo-lang deze twee enfants terribles de achterkant van de Driemaster blijven vullen.

Pieter Oosterhuis,
Leeuwarden

Geachte redactie,

Ooit typeerde Jort Kelder het Doorsnee-Driemaster artikel als "helaas niet goed genoeg voor de opiniepagina van NRC en Volkskrant". Dergelijke pagina's komen meestal wat saai over, maar hebben hun waarde voor een dagblad. De vraag is of zij ook hun waarde hebben voor een verenigingsblad. Zeker als zij, zoals in de jongste Driemaster, bijna alle pagina's in beslag nemen. Wellicht wil de redactie nog eens nadenken over wat de waarde van een verenigingsblad is. Meer dan nieuws en opinie is dat verenigingsnieuws. Dit nu heb ik in de nieuwste 3M node gemist. En eigenlijk mis ik het al langer. Behalve een plichtmatige agenda ontbreekt nieuws over het reilen en zeilen van de JOVD. Bijna de gehele inhoud van voornoemde Driemaster had in een willekeurig ander periodiek kunnen staan. Echter, hoe gaat het nu met afdelingen, cursussen en congressen? Wat gebeurt er op het internationale vlak? Elke Driemaster behoort meerdere artikelen over afdelingsactiviteiten te bevatten. Waarom geen rubriek "in den lande", waar steeds een afdeling wordt belicht? Het lijkt mij dat een JOVD-lid dit van zijn/haar verenigingsblad verwacht.

Mark Aalders,
Rotterdam

Reactie van de redactie

Oosterhuis

Pieter Oosterhuis weet waar hij het over heeft, en tot op zekere hoogte heeft hij dan ook gelijk. Ik wil echter nog wel het een ander ter verdediging van mijzelf en het blad aanvoeren.

Allereerst betreffende de opmaak van Driemaster. Deze opmaak is bewust degelijk en tijdloos gekozen, omdat wij van mening zijn dat een volgens de laatste trends opgemaakt blad onleesbaar zou zijn. Ik verwijs hiervoor bijvoorbeeld naar het blad "Vrijheid en Democratie" van de VVD. Hoewel ik zelf doorgaans weinig problemen heb met het lezen van een gewoon rechthoekig boek, slaag ik er niet in om ook maar een artikel van dit modern gelay-oute tijdschrift uit te lezen. Vandaar een simpele, degelijke layout, verlichtigd met illustraties en foto's. Dat is ook de veiligste weg, want wil je buiten de geëikte paden treden dan wordt het blad er zelden leesbaarder op. Bovendien komt de behoefte aan het steeds weer volgen van de laatste trends meestal voort uit de behoefte om eigen gebrek aan fantasie en persoonlijkheid te verhullen. Ik heb er geen enkele zin in om mij zelf gelijk een slaaf vast te ketenen aan de laatste mode. En ik heb er ook geen zin in om rekening te houden met mensen die wel voor slaaf willen spelen. Wel zal de redactie er nog het nodige aan doen om het blad een wat aansprekender opmaak te geven. Voor de rest: smaken verschillen. Ik vind het huidige formaat van Driemaster fraaier dan dat eeuwige A4, waar de meeste bladen mee werken.

En dan de inhoud...

Daar slaat Pieter Oosterhuis naar mijn mening de plank totaal mis. Wanneer hij niet door heeft dat het stukje "de nieuwste kolonie" ironisch was bedoeld, dan kan ik verder ook weinig met zijn oordelen aanvangen.

Aalders

Je hebt grotendeels gelijk. Wij zullen proberen meer verenigingsnieuws in

Driemaster te stoppen. Wel wil ik nog het een en ander ter verdediging in brengen.

Zo is het voor ons moeilijk om over de vereniging te schrijven op momenten dat er niets gebeurt in de vereniging.

Bovendien hebben wij sterk de indruk dat er ook een heleboel leden zijn die behoefte hebben aan opinieerende artikelen in Driemaster. Driemaster is vooral eerst tenslotte het verenigingsorgaan van een politieke organisatie. Artikelen over politiek zijn zodoende essentieel.

Stuur de bon voor 12 juni op naar: JOVD Algemeen Secretariaat, Prins Hendrikkade 104, 1011 AJ Amsterdam

CONGRESBON

Voor het JOVD-congres op 26 en 27 juni 1993 in Motel Gilze-Rijen te Gilze-Rijen.

Ik,

Naam:.....M/V

Adres:.....

Postcode:..... Plaats:.....

Tel.: Afdeling:.....

geef mij op voor het junicongres.

Handtekening

Overnachting (3 persoonskamer), ontbijt, lunch, diner, feest en congresboek fl. 75,--

Overnachting (3 persoonskamer), ontbijt, feest en congresboek fl. 47,50

Overnachting (2 persoonskamer), ontbijt, lunch, diner, feest en congresboek fl. 90,--

Overnachting (2 persoonskamer), ontbijt, feest en congresboek fl. 62,50

Diner fl. 27,50

Feest fl. 10,--

Congresboek fl. 5,--

Ik wil graag op de kamer bij:

Naam/afdeling:.....

Naam/afdeling:.....

Kruis je keuze aan en maak bijbehorend bedrag over op girorek. 5467270 (JOVD-activiteitenrekening te Amsterdam). De congresbon en het bedrag dienen voor woensdag 2 juni 1993 op het Algemeen Secretariaat binnen te zijn. De toewijzing van kamers geschiedt op volgorde van binnenkomst. Indien je voor 18 juni afzegt - wordt het bedrag minus fl.10,- teruggestort. Na deze datum blijft het gehele bedrag verschuldigd. Wie ter plaatse betaalt, moet apart intekenen. Voorkom die ellende en betaal van te voren. Overmaken is niet genoeg, het bedrag moet binnen zijn. Neem daarom een betalingsbewijs mee. Wanbetalers kunnen geen gebruik maken van de arrangementen.

Je bent aansprakelijk voor de door jou aangerichte schade!

VERENIGINGSNIEUWS

Notulen van de Voorjaarsvergadering van de JOVD, gehouden op 20 en 21 maart 1993 te Gilze Rijen

De volgende afdelingen zijn vertegenwoordigd: Groningen, De Compagnie, De Kop van Drenthe, Fivelingo, Leeuwarden e.o., Assen, Meppel, Zwolle e.o., N.O. Overijssel, Steenwijk, Z.W. Salland, Twente, Apeldoorn e.o., Tiel, Utrecht, West Betuwe, Heuvelrug, Nieuwegein, Amsterdam e.o., Kennemerland, Amstelland, 't Gooi, Den Haag, Leiden e.o., Delfland, Rijnmond, Dordrecht, Voorne, Maas & IJssel, Zeeland, 's Hertogenbosch, Baronie van Breda, Eindhoven, West Brabant, De Meierij, Maastricht. **01. Opening** Landelijk voorzitter Koen Petersen opent de vergadering om 21.00 uur. **02. Ingekomen stukken en mededelingen** Binnengekomen zijn de volgende stukken: - Voorlopige en definitieve agenda voor deze voorjaarsvergadering; - Notulen van de najaarsvergadering van de JOVD gehouden op 14 en 15 november 1992 te Arnhem; - Voorstel tot wijziging van de notulen van de afdeling Nieuwegein; Voorstel tot wijziging van de notulen van Rogier van der Sande; - Lustrumbegroting; - Voorstel van de afdeling Groningen om de agenda met de volgende twee punten te wijzigen: *verhouding JOVD/VVD * vaststellen aantal leden hoofdbestuur; - Bereidverklaring van de volgende kandidaten: Voorlichter Rogier van der Sande en Eduard van der Biezen; - Conceptresolutie Informele Economie; - Conceptresolutie Kunst & Cultuur; - Concept moties; - Diverse actuele moties; - Diverse aan- en afmeldingen van genodigden voor dit congres; **03. Vaststelling notulen van de najaarsvergadering van de JOVD gehouden p 14 en 15 november 1992 te Arnhem.** De notulen worden met de volgende wijzigingen vastgesteld en goedgekeurd: Wijzigingsvoorstel afdeling Nieuwegein e.o.: Punt 05 ledenwerkbeleid: De afdeling Nieuwegein heeft haar voorstel tot vernietiging van de folders gehandhaafd en in stemming laten brengen. Een meerderheid van de vergadering stemde tegen de vernietiging. Wijzigingsvoorstellen Rogier van der Sande: Punt 06 afdelingsbegeleiding: taaluitbreiding moet zijn taakuitbreiding, Punt 00 kop boven de notulen moet zijn: Najaarsvergadering, Punt 12: toevoegen: "De vergadering gaat na discussie akkoord met het voorstel van het HB om de portefeuille van het derde politiek secretariaat te verdelen tussen de Internationaal Secretaris, voor zover dit de buitenlandse politiek betreft, en de overige leden van het polit-bureau, voor zover dit binnenlandse politieke aangelegenheden betreft. Er zullen derhalve nog maar twee politiek secretarissen worden benoemd". **04. Vaststelling resolutie-onderwerpen juni 1994** Besloten is dit punt door te schuiven naar de jaarlijkse algemene vergadering op 26 en 27 juni 1993. **05. Vaststelling plaats en datum congressen 1994** Besloten is dit punt door te schuiven naar de jaarlijkse algemene vergadering op 26 en 27 juni 1993. **06. Vaststelling Lustrumbegroting** Er wordt besloten om de voorgestelde Lustrumbegroting ongewijzigd vast te stellen. Tevens werd door de heer Toor geopperd een subsidie-commissie in te stellen om een prijsverlaging van de eigen bijdrage te kunnen bewerkstelligen. De Lustrumcommissie zegt toe alle bedragen die in dit verband binnenkomen gebruikt zullen worden om de eigen bijdrage van de deelnemers naventant te verlagen. **07. Verhouding JOVD - VVD** Naar aanleiding van een door de afdeling Groningen ingediende motie is gediscussieerd over de wenselijkheid van een door het HB uit te brengen notitie over de werkverhoudingen tussen JOVD en VVD en de uitgangspunten voor de komende onderhandelingen in het kader van de nieuw vast te stellen Samenwerkingsovereenkomst JOVD/VVD. Het hoofdbestuur heeft toegezegd in juni met een dergelijke notitie te komen.

08. Vaststelling aantal hoofdbestuurleden De discussie over het aantal hoofdbestuurleden dat het hoofdbestuur zou moeten tellen is geëindigd in een stemming. De stemming ging over het feit of het hoofdbestuur al dan niet uitgebreid zou moeten worden met 1 politiek secretaris. De uitslag van deze stemming luidde 95 voor en 93 tegen. Na deze uitslag werd een herstemming door het hoofdbestuur gevraagd, wegens ongeldigheid van uitgebrachte stemmen. De uitslag van de hoofdelijke herstemming was 94 voor, 105 tegen en 1 onthouding zodat de omvang van het hoofdbestuur is vastgesteld op 11 hoofdbestuurleden. **09. Bestuursmutatie** Nadat op gepaste wijze afscheid is genomen van Robbert Jan Sabel, secretaris PR & Voorlichting, trokken de beide kandidaten voorlichter te weten Eduard van der Biezen en Rogier van der Sande hun kandidatuur in. Derhalve werd er geen nieuwe secretaris PR & Voorlichting benoemd, zodat automatisch de vervangingsregeling in werking is getreden. **10. Vaststelling resolutie Kunst & Cultuur** De resolutie Kunst & Cultuur wordt vastgesteld zoals ter vergadering besproken. De definitieve tekst zal als bijlage van deze notulen worden gepubliceerd. **11. Vaststelling resolutie Informele Economie** De resolutie Informele Economie wordt vastgesteld zoals ter vergadering besproken. De definitieve tekst zal als bijlage van deze notulen worden gepubliceerd. **12. Vaststelling moties** De teksten van de aangenomen moties zullen als bijlage van deze notulen worden gepubliceerd. **13. Wat verder ter tafel komt** De wisselbeker voor de snelst groeiende afdeling gaat naar de afdeling Zwolle. De fles champagne voor de grootste congresdelegatie gaat net als vorig congres naar de afdeling Rijnmond. **14. Rondvraag** Naast de gebruikelijke aankondigingen van afdelings- en districtactiviteiten, grappen en grullen worden de volgende vragen betreffende het beleid van het hoofdbestuur gesteld: **Dhr. Hoving:** Hoe komt de colofon in de Driemaster er uit te zien nu de functie van secretaris PR & Voorlichting vacant is. **Antwoord HB (Koen Petersen):** De functie zal zeker vermeld blijven. Waarschijnlijk in de trant van 'waarnemend' of 'a.i.'. **Dhr. Ouderkerken:** 1.) Is het hoofdbestuur voornemens om een soort van oud-JOVD-netwerk op te zetten; 2.) Wat zijn de politieke speerpunten voor de komende 2 jaar; 3.) Waarom krijgen we de ledenlijst toegestuurd in plaats van alleen de wijzigingen. 4.) In een bestuursbesluit staat vermeld dat de doorberekendprijs van een copie F 0,06 bedraagt. Waarom kosten 150 copieën dan F 25,-. 5.) Hoeveel leden hebben het machtigingsformulier ingevuld. 6.) Hoe staat het met de promokrant. **Antwoorden HB (1. Koen Petersen):** Dat JOVD-netwerk bestaat al in de vorm van het Rottumerberaad, een stichting waarin oud-JOVD hoofdbestuurleden zich hebben verenigd. Verder is het erg aan te raden een dergelijk netwerk ook landelijk of regionaal op te zetten. (2. Marco Frijlink): Ten eerste is dat een uitwerking van hetgeen de landelijk voorzitter gisteren in zijn speech heeft gezegd, verder zijn we druk bezig met het PKP; (3. Karen-Anne Hebben): Alle secretarissen krijgen tweewekelijks de ledenlijst toegestuurd. Het is voor ons erg lastig om slechts de wijzigingen door te geven. Dat worden dan computeruitdraaiën die we moeten verknippen tot strookjes van 2 mm. Het lijkt mij een kleine moeite om de doorgegeven wijzigingen twee weken te bewaren en op de eerst volgende ledenlijst te kijken of de wijzigingen juist zijn verwerkt. (4. Karen-Anne Hebben): U praat over copieën maar wij beschikken hier op het tijdelijke secretariaat niet over een copiermachine maar over een stencilapparaat. Wij hanteren bij die machine een andere doorberekendprijs. Bovendien moet er ook worden betaald voor de verbruikte masters. (5. Michael Abraham): Wij hebben reeds 40 formulieren mogen ontvangen. (6. Annemieke Brons): De promokrant bestaat niet meer sinds november 1992 want die wilden jullie zelf niet meer. Wel zijn wij momen-

teel bezig met de ontwikkeling van een promo Driemaster. **Dhr. Straat:** Ik heb vernomen dat er wat strubbelingen zijn met betrekking tot de onderhandelingen rond 'Paars'. Ik heb begrepen dat de JOVD de onderhandelingen heeft opgeschort door tegenstand van de JS. Zijn er al lijmpogingen ondernomen en hoe gaat dat nu verder. **Antwoord HB (Marco Frijlink)** Het hoofdbestuur heeft geen pogingen tot lijmen ondernomen omdat er geen breuk is. De voornaamste reden dat het mini-congresje dat we gepland hadden niet doorgaat is dat de datum vastgesteld was maar dat we al een maand van te voren konden zien aankomen dat we te weinig voorbereidingstijd zouden hebben. **Dhr. Bolkestein:** Er staat namelijk: kunst is het creatief tot uiting of voorstelling brengen enz. enz. maar tot uiting brengen is een handeling en kunst is een voorwerp. Wil het hoofdbestuur dat veranderen. **Antwoord HB (Arthur Kocken):** Je kunt problemen hebben met de inhoud van de tekst maar de tekst is zojuist vastgesteld door het congres en wij zullen als hoofdbestuur de resolutie niet naast ons neerleggen. **Dhr. Bouman:** Wat is er gebeurd met de profilm. **Antwoord HB (Eric Hoogenboezem):** Wij hebben niet gevraagd om die film. Het is een eigen initiatief. Wel ligt er een contract tussen het hoofdbestuur en de heer Kattenbroek waar in staat vermeld dat voordat de film in omloop wordt gebracht eerst toestemming door het hoofdbestuur moet worden verleend. **Dhr. Hoos:** 1.) Waarom heeft het HB een brief naar het AD gestuurd met als inhoud dat wij geen 1600 maar 3000 leden hebben. **Antwoord HB (Marco Frijlink):** Bij de drieduizend leden die zijn vermeld, daarbij zijn inbegrepen alle belangstellenden die wij hebben. Die cijfers gebruiken de andere pjo's ook dus waarom zouden wij die achterwege laten. **Dhr. Otterloo:** 1.) Kan het volgende congres het programma omgegooid worden zodat we in de werkgroepen langer kunnen discussiëren; 2.) Zouden we op de zondag iets vroeger kunnen beginnen. **Antwoorden HB (1. en 2. Koen Petersen):** Dat zullen we meenemen in de vergadering. **Dhr. van der Biezen:** 1.) Voorzitter, zou het kunnen dat de vertraging van de profilm te wijten is aan opnamen in kamer 408 tijdens het vorige congres; 2.) Ik vind het bijzonder jammer dat het hoofdbestuur is vergeten om stil te staan bij het feit dat ik nu tien jaar lid van de JOVD ben; 3.) Wat vindt het hoofdbestuur van het feit dat de Lustrumcommissie voornemens is om iemand van het koninklijk huis uit te nodigen als gast voor het komende Lustrum; 4.) Wil het hoofdbestuur een gelukstelegram sturen naar Hare Majesteit de Koningin met daarin een aanhankelijkheids betuiging aan de Koningin en de rest van het Koninklijk Huis. **Antwoorden HB (1. Eric Hoogenboezem):** Ik weet niet of daar gefilmd is. Nee dus. (2. Koen Petersen): Applaus voor de heer van der Biezen. (3. Eric Hoogenboezem): Ik vind het een leuk idee. Misschien moeten we dat wel doen. (4. Koen Petersen): Nee. **Dhr. van der Sande:** Welke kleur hebben de declaratieformulieren die de heer van der Biezen en ik kunnen gebruiken naar aanleiding van onze campagne. **Antwoord HB (Michael Abraham):** Zwart. **Aanvullende vragenronde:** **Dhr. Ouderkerken:** Ik bedoelde mijn eerste vraag anders, namelijk: kan de AS een lijst met wijzigingen in de lijst doorgeven zodat ik kan zien of iemand nieuw lid ofwel wanbetaler ofwel belangstellende is doorgeven. **Antwoord HB (Karen-Anne Hebben):** Mijn antwoord blijft ongewijzigd. U kunt al deze varianten aflezen van de ledenlijst. En het moet toch geen al te grote moeite zijn om eenmaal in de twee weken hiervoor hooguit tien minuten uit te trekken. **Dhr. Bouman:** Wat zal de kostprijs van de promo Driemaster ongeveer zijn. **Antwoord HB (Annemieke Brons):** Ik kan u helaas nog geen prijs noemen. **Dhr. Straat:** Ik heb ondanks uw verhaal toch begrepen dat er wel een breuk is. Hoe gaat de JOVD aan de andere pjo's duidelijk maken dat er geen breuk is. **Antwoord HB (Marco Frijlink):** De onderhandelin-

VERENIGINGSNIEUWS

gen met de JD en de JS zijn niet altijd even makkelijk maar ik begrijp niet dat zij dat een breuk noemen. Ik zal eens gaan informeren. **15. Sluiting** Om 19.00 uur sluit landelijk voorzitter Koen Petersen de vergadering.

Op het voorjaarscongres van 1993 aangenomen Huishoudelijke Moties

Motie Peilingen De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 maart te Gilze-Rijen, CONSTATERENDE - de ledenpeiling van 31 december jongstleden; - het ontbreken van het totaal aantal leden; - eerdere peilingen waarbij het totaal aantal leden wel werd vermeld; OVERWEGENDE - dat de waarheid hart is; - dat we haar desalniettemin onder ogen moeten zien; VOORTS CONSTATERENDE - de ledenpeiling van 31 december jongstleden; - het ontbreken van peilingen van het voorgaande jaar; - eerdere peilingen waarbij ter vergelijking de peiling van het voorgaande jaar werd gepubliceerd; SPREEKT ALS HAAR MENING UIT - dat vanaf heden bij de publicatie van de ledenpeiling het ledentotaal en peiling van het voorgaande jaar dienen te worden opgenomen; **Motie Congresboek** De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 maart 1993 te Gilze-Rijen, CONSTATERENDE - de ringband waarmee het congresboek bijeen wordt gehouden; - de enorm strakke lay-out van het congresboek; - de goede stencilkwaliteit van het congresboek; - het samen met het congresboek verstuurd mapje met informatie over het congres; OVERWEGENDE - dat het congresboek voorheen na twee keer bladeren reeds in je handen begon te desintegreren; - dat het congresboek een visitekaartje voor de JOVD behoort te zijn; SPREEKT ALS HAAR MENING UIT

- dat het congresboek er goed uit ziet; - dat dit beleid van de Algemeen Secretaris dient te worden gecontinueerd; **Motie Brigadier** De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 maart 1993 te Gilze Rijen, CONSTATERENDE - dat de hoofdcommissarissen van de twee grote steden in Nederland zich voortdurend geroepen voelen om over diverse maatschappelijke problemen hun visie uitgebreid in de media te ventileren; OVERWEGENDE - dat het de vraag nog maar is of dit een taak van de hoofdcommissaris is, - dat beide heren uiterst interessante gedachten hebben over de oplossing van deze maatschappelijke problemen, SPREEKT ALS HAAR MENING UIT - dat deze twee heren voor een volgend congres uitgenodigd worden om zitting te nemen in een forum met prominente politieke kopstukken om te discussiëren over de rol die hoofdcommissarissen kunnen spelen in 's lands politiek, MOTIE "EN DRAAG HET HB OP" (afdeling Groningen) De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 maart 1993 te Gilze Rijen, CONSTATERENDE - De motie van 21 november 1991 waarin deze vereniging zich uitspreekt de zinsnede 'EN DRAAGT HET HB OP' aan het eind van een politieke motie niet meer te gebruiken; - De zinsnede 'EN DRAAGT HET HB OP' zoals veelvuldig gehanteerd in moties van de afgelopen congressen; OVERWEGENDE - Dat het wenselijk is dat de vereniging zich aan eerder genomen besluiten houdt; SPREEKT ALS HAAR MENING UIT - De al eerder genoemde motie sterk te bekrachtigen; EN DRAAGT HET HB OP (hier mag het gelukkig wel) - Deze motie en de motie van 21 november 1991 ruime bekendheid te geven.

Ook werd er een motie VVD-JOVD aangenomen. Helaas is de tekst hiervan verloren gegaan, met als gevolg dat zij niet kan worden gepubliceerd.

Op het congres van 20 en 21 maart 1993 aangenomen resoluties en politieke moties

Resolutie Informele Economie

Preambule 1. Informele economie omvat alle activiteiten waaruit goederen en diensten voortkomen en waarbij geen regelgeving van toepassing is, danwel niet of in onvoldoende mate aan bestaande regelgeving wordt voldaan. In deze resolutie richten we ons op activiteiten waar regelgeving op van toepassing is. 2. Aanvullende informele activiteiten zijn die, welke bij een effectieve controle op het naleven van de regelgeving zouden verdwijnen. Indien deze activiteiten op zich een positief effect hebben op de maatschappelijke welvaart, moet worden gestreefd naar de legalisering ervan.

3. Informele activiteiten die bij een effectieve controle op de regelgeving verdwijnen en waarvan een duidelijk positief maatschappelijk effect merkbaar is. **Legalisering 4.** Vergunningensystemen en vestigingseisen dienen alleen te bestaan indien dit in het belang is van de openbare orde, volksgezondheid, veiligheid van de consument en ter wettelijke bescherming van bepaalde groepen en/of registratie-oeleinden. Zij mogen dus niet door de overheid worden gebruikt om het aantal aanbieders op een markt te beperken. 5. De voetoverheveling in de inkomstenbelasting dient te worden afgeschaft. Hierdoor zullen veel mensen met een laag inkomen (part-timers) niet meer belastingplichtig zijn. Ter compensatie moet de belastingvrije voet worden verhoogd. Dit leidt tot een grotere mate van individualisering. Deze maatregelen dienen budgettair neutraal te worden uitgevoerd. 6. De hoge marginale belasting- en premiedruk ontmoedigt het verrichten van arbeid in de formele sector. Om deze reden dient de lastendruk op arbeid te worden verlaagd. 7. Alle inkomensafhankelijke regelingen van overheidswege (met uitzondering van rijksbelastingen en sociale premies) dienen te worden afgeschaft. Met name voor de lagere en de middeninkomens wordt het dan weer aantrekkelijker om in het formele circuit werkzaamheden te verrichten. De gevolgen hiervan dienen te worden gecompenseerd door inkomensafhankelijke regelingen, en via het belastingstelsel. **De boete 8.** Wie betrapt is op fraude met sociale of fiscale wetgeving, en vrijwillig medewerking verleent aan de (terug)betaling van de te veel ontvangen, of te weinig betaalde bedragen, dient binnen wettelijk vastgestelde normen (maximaal honderd procent) een boete opgelegd te krijgen. Weigert men medewerking, dan dient strafrechtelijke vervolging te worden ingesteld. Wordt de fraude aangehouden, dan dient de op te leggen boete meer te bedragen dan de maximale boete bij vrijwillige medewerking. **Controle pakkans 9.** (Semi)overheidsinstanties die betrokken zijn bij de uitvoering van, en de controle op regels ten aanzien van belastingen en sociale wetgeving (zoals belastingdienst, het arbeidsbureau, de sociale dienst, de bedrijfsvereniging, de sociale verzekeringsbank en de informatiseringsbank) dienen hun gegevensbestanden zodanig in te richten dat daarop een snelle en efficiënte wijze een koppeling kan worden gemaakt tussen deze bestanden, ter bestrijding van fraude, waarbij alleen uit privacy-overwegingen de relevante informatie uitgewisseld kan worden. 10. Accountants vervullen een nuttige rol bij de bestrijding van fraude. Ze mogen echter niet worden verplicht om bij hun cliënten ontdekte fraudes te melden bij de Officier van Justitie of de fiscus. **Overige**

11. Bij de invoering en het ontwerp van wet- en regelgeving dient meer aandacht te worden besteed aan de handhaafbaarheid, duidelijkheid en de uitvoerbaarheid van regels, alsmede aan de uitvoeringskosten voor de overheid, particulieren en bedrijven. Om deze reden dient bijvoorbeeld de Gemengde Kostenregeling te worden afgeschaft.

Resolutie Kunst

preambule 1. Kunst is het creatief tot uiting of voor-

stelling brengen van gedachten of gevoelens op een wijze die emotie kan veroorzaken. 2. Het doel van het kunstbeleid van de overheid is het in stand houden van het nationaal cultureel erfgoed en het toegankelijk maken daarvan. 3. Kunstuitingen dienen te worden beschouwd als vormen van meningsuiting. Daarom dienen kunstuitingen slechts aan die beperkingen onderhevig te zijn die ook gelden voor de vrijheid van meningsuiting. **Subsidies** 4. Het verstrekken van subsidies door de overheid is een middel om kunstbeleid te voeren. Subsidies moeten zich voornamelijk richten op de vraagkant, om daarmee de belemmeringen van 'kunstconsumptie' zoveel mogelijk weg te nemen. Aan de andere kant kunnen producties gestimuleerd worden ter behoud van een pluriform aanbod. Deze laatste vorm van subsidiëring dient terughoudend te worden toegepast. 5. Er dient één onafhankelijk orgaan te zijn dat het ministerie van WVC adviseert op het gebied van subsidieverstrekking aan kunst. 6. Subsidies kunnen op verschillende wijze worden verstrekt, waarbij het werken met leningen de eerste voorkeur heeft, gevolgd door -bij de podiumkunsten- subsidies op verkochte kaartjes. In de laatste plaats komt, met name ten behoud van de pluriformiteit van het aanbod, subsidie in de vorm van giften in aanmerking. **Overig 7.** De overheid mag de verantwoordelijkheid voor het beheer van kunst- en cultuuruitingen die van wezenlijk belang zijn voor ons cultureel erfgoed niet uit handen geven. Een raad voor de kunst bepaalt wat tot het nationaal cultureel erfgoed behoort. 8. Onrechtmatig verkregen kunstschatten dienen zonder voorwaarden te worden geretourneerd, indien het land dat oorspronkelijk eigenaar was hierom vraagt. Ditzelfde moet gelden voor andere landen die in bezit zijn van Nederlandse kunstschatten. 9. Kunstgeschiedenis dient in latere jaren van het voortgezet onderwijs als een keuzevak te worden aangeboden. 10. Er dient een landelijke coördinatie aangaande monumentenzorg te komen. 11. Actieve cultuurparticipatie, de rol van vrijwilligers en het particulier initiatief, zoals door amateurarcheologen, archiefgebruikers en behoudsorganisaties in de monumentenzorg dienen te worden aangemoedigd. 12. Om de kunstoverschotten te verminderen die zich in de magazijnen van WVC bevinden, dienen particulieren de mogelijkheid te krijgen deze kunstwerken aan te schaffen. 13. Als musea kunstwerken of gelden erven van particulieren, dient het mogelijk te zijn, dat de musea, die hier als erfgenaam optreden, vrijstelling te krijgen van successierechten. 14. In verband met de Europese gedachte dient er gestreefd te worden naar betere samenwerking tussen musea en gezelschappen in verschillende landen om zo in de EG een breder publiek te trekken, wat voor ons land erg belangrijk is om onze kleine doch rijke culturele identiteit te benadrukken.

Motie humanitaire Interventie De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 maart 1993 te Gilze-Rijen, CONSTATERENDE - dat er in bepaalde landen sprake is van het op grote schaal en systematisch schenden van mensenrechten; - dat de VN zich bij het overwegen van een interventie vaak gebonden ziet aan de regels van het volkenrecht; - dat dit meestal leidt tot 'veel geschreeuw maar weinig wol'; VOORTS CONSTATERENDE - dat uitgevoerde praktijken zoals in Bosnië-Hercegovina mensontrend en vanuit ethisch oogpunt onacceptabel zijn; OVERWEGENDE - het bestaan van het internationaal aanvaarde non-interventie beginsel en de (territoriale) soevereiniteit van de desbetreffende landen; - dat deze regels moeten kunnen worden genegeerd in geval van een humanitaire interventie; SPREEKT ALS HAAR MENING UIT - dat humanitaire interventie officieel tot één van de instrumenten van de VN moet worden, dat sneller in bepaalde landen waar de mensenrechten systematisch worden geschonden, kan worden ingezet; EN GAAT

VERENIGINGSNIEUWS

OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. Motie EG Vluchtelingenbeleid De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 maart 1993 te Gilze-Rijen, CONSTATERENDE - een niet uniform EG asielbeleid waardoor asielzoekers die in het ene land worden geweerd in een ander land worden toegelaten; **OVERWEGENDE** - dat de aanvraagperiode voor asiel te lang is; - dat een Europees uniform asiel aanvraag systeem wenselijk is; - dat de aanvraag periode verkort dient te worden; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat er een Europees centraal bureau dient te komen dat alle asiel aanvragen behandelt volgens uniforme regels. De asielzoekers wiens aanvragen worden gehonoreerd, kunnen volgens een verdeelsleutel over de EG worden verdeeld, waarbij zoveel mogelijk rekening wordt gehouden met de voorkeur van de asielaanvrager; - dat deze procedure maximaal anderhalf jaar mag duren; **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. Motie EFTA/EG De JOVD** in vergadering bijeen op 20 en 21 maart 1993 te Gilze-Rijen, CONSTATERENDE - de European Free Trade Association (EFTA), - de EG, - dat er een aantal EFTA leden lid wil worden van de EG, **OVERWEGENDE** - dat dit de welvaart in Europa zal bevorderen, - dat dit voor grotere invloed in de GATT zal zorgen, - dat de EG zo haar belangen beter kan verdedigen, **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat het wenselijk is dat de EFTA landen lid kunnen worden van de EG; **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. Motie aparte Gevangenis** De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 maart 1993 te Gilze-Rijen, CONSTATERENDE - de plannen van de regering om een aparte gevangenis te bouwen voor Marokkaanse jongeren, met ook Marokkaanse begeleiders, - dat er nu al opvanghuizen c.q. thuishonken zijn, speciaal voor Marokkanen, **OVERWEGENDE** - dat de regering denkt de Marokkaanse jongeren goed op te kunnen vangen in aparte gevangenis en hen zo Nederlandse waarden en normen bij te brengen, - dat het idee van gevangenis voor bepaalde bevolkingsgroepen rechtstreeks indruist tegen het liberale beginsel van gelijkwaardigheid, - dat het ondoenlijk is om voor alle bevolkingsgroepen in Nederland een aparte gevangenis te bouwen; hiermee wordt bovendien discriminatie bevorderd; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat de regering geen gevangenis bouwt voor welke speciale bevolkingsgroep dan ook, met uitzondering van mannen/vrouwen en minderjarigen; - dat de regering het geld, hiervoor bedoeld, besteedt aan onderzoek naar de mogelijkheden tot verbetering van de bestaande opvanghuizen en die verbeteringen dan ook daadwerkelijk uitvoert. **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. Motie beveiliging gevangenis** De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 maart in Gilze-Rijen, CONSTATERENDE - het grote aantal spectaculaire en gewelddadige ontsnaptingen uit de Nederlandse gevangenis in de afgelopen periode; - het geweld waaraan de bewaarders blootstaan; - dat bij sommige gevangenis tralies ontbreken omdat het niet esthetisch is; **OVERWEGENDE** - het gevoel van onveiligheid onder de bevolking; - de aantasting van het rechtsgevoel; - dat de functie van gevangenis belangrijker is dan hun esthetische waarde; **VOORTS CONSTATERENDE** - de hoeveelheid tijd die de politie moet besteden aan het opsporen van ontsnapte gevangenen; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat de gevangenis beter beveiligd moeten worden; - dat de gevangenen na een ontsnapping(poging) gestraft moeten worden; **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. Motie WAO** De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 maart 1993 te Gilze-Rijen, CONSTATERENDE - het compromisvoorstel van Bergscherhoek; - dat geen van de betrokken partijen in de Tweede Kamer gelukkig was met dit waterige compromis; - dat er reeds voor de behandeling van dit wetsvoorstel het machtswoord uitgesproken was

door de bewindslieden van Sociale Zaken; **OVERWEGENDE** - dat er in dit geval gesproken kan worden over een opgelegd compromis voorstel; - dat het besproken wetsvoorstel behandeld had kunnen worden als hamerstuk en dit in feite ook is gedaan; **VOORTS CONSTATERENDE** - dat er in de discussie in de tweede kamer zo weinig is gesproken over de inhoudelijke kant van het WAO wetsvoorstel; - dat er meer gesproken is over de totstandkoming van het Bergschenhoek voorstel; **VOORTS OVERWEGENDE** - dat met het geforceerde compromis voorstel, het WAO probleem geenszins zal worden opgelost; - dat de fracties al te kennen hebben gegeven dat verdergaande maatregelen over een paar jaar geboden zijn; - dat de vereiste zorgvuldigheid door de Tweede Kamer niet in acht genomen is; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat derhalve de Eerste Kamer het voorliggende WAO wetsvoorstel behoort te verwerpen; **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. Motie vervoer over water** De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 maart 1993 te Gilze-Rijen, CONSTATERENDE - de vele nationaliteiten aan boord van een olietanker en de daarbij ontstane communicatie problemen; - het gebrek aan goede regelgeving voor de grote vaart; **OVERWEGENDE** - dat de ongelukken met olietankers vaak desastreus zijn voor het milieu; - dat ongelukken niet kunnen uitblijven (en ook niet uitblijven), als een goede communicatie aan boord niet mogelijk is; **VOORTS CONSTATERENDE** - dat de vaarroutes vaak dicht langs de kust liggen; **VOORTS OVERWEGENDE** - dat dit in het geheel niet nodig is; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat er internationaal aan een nieuwe en uitgebreidere regelgeving gewerkt dient te worden, waarbij strengere eisen ten aanzien van de bemanning worden gesteld en dat de vaarroutes verlegd dienen te worden zodat milieurampen kunnen worden voorkomen. **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. Motie brommerexamens** De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 maart 1993 te Gilze-Rijen, CONSTATERENDE - dat er op veel basisscholen een fietsexamen wordt afgenomen, - dat het bijbrengen van verkeersregels aan jongeren noodzakelijk is, - dat het berijden van een bromfiets veel verkeersinzicht vereist. **OVERWEGENDE** - dat er weldigelijk andere verkeersvaardigheden vereist zijn voor het berijden van een brommer, dan voor het berijden van een fiets, - dat het nuttig is om vooral jongeren in deze leeftijd nogmaals te wijzen op de dan geldende, en misschien al vergeten, verkeersregels; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat er een brommerexamen dient te komen, in dezelfde trant als een motor- of autoexamen. **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. Motie stimuleren waterstofmotor** De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 maart 1993 te Gilze Rijen, CONSTATERENDE - Dat de nederlandse regering elektrische auto's ziet als alternatief voor de conventionele (fossiele brandstof) verbrandingsmotor; - Zij het doet voorkomen dat elektrische auto's beter zijn voor het milieu, maar hierbij het feit verdoezelt dat ook de opwekking van elektriciteit via kolen- gas- of kerncentrales milieubelastend is; - De grote milieuvriendelijkheid van de accu; - Dat de accu's van een elektrische auto veelal een kortere levensduur hebben dan de auto zelf, en derhalve een of enkele malen vervangen dienen te worden; **OVERWEGENDE** - Dat de door middel van elektriciteit aangedreven auto derhalve uit milieuoogpunt geen goed alternatief is voor de auto met conventionele (fossiele brandstof) verbrandingsmotor; **VOORTS CONSTATERENDE** - Dat het mogelijk is waterstof als brandstof voor een verbrandingsmotor te gebruiken; - Dat bij de verbranding van waterstof naast waterdamp slechts een veel kleinere hoeveelheid schadelijke stoffen wordt uitgestoten dan bij verbranding van fossiele brandstoffen; - De resultaten die geboekt worden met het comprimeren van vloeibaar waterstof alsmede in de ontwik-

keling van de waterstofmotor voor personenvervoertuigen; - De vooruitgang op het gebied van de opwekking van schone energie zoals wind-, water-, en zonne-energie die zeer milieuvriendelijk is; - Dat het mogelijk is om met behulp van deze, op een schone manier opgewekte stroom, water te splitsen tot waterstof en zuurstof; **OVERWEGENDE** - Dat waterstof een goed alternatief is voor fossiele brandstoffen; - Dat een op waterstof aangedreven auto beter voor het milieu is dan een elektrische auto; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - Dat de overheid meer middelen moet steken in onderzoek naar en ontwikkeling van de waterstofmotor dan nu het geval is; - Dat zij tevens meer middelen moet steken in onderzoek naar en de productie van waterstof op milieuvriendelijk manier; - Dat zij het stimuleren van de aanschaf van elektrische auto's onmiddellijk moet staken; - Dat zij, zodra de op waterstof aangedreven auto ontwikkeld is, de aanschafprijs van zowel een dergelijke auto als ook de prijs van waterstof zodanig ondersteunt dat deze concurrent zijn met de bestaande brandstoftypen en -prijzen; **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. Motie gokverslaving** De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 maart 1993 te Gilze-Rijen, CONSTATERENDE - de stijging van het aantal gokverslaafden, - dat 40% van alle gokverslaafden voor het eerst in aanraking komt met de gokautomaten in cafetaria, - dat het gokken op steeds jongere leeftijd plaatsvindt, **OVERWEGENDE** - dat het niet wenselijk is dat jongeren verslaafd raken, - dat dit moet worden tegengegaan, **VOORTS CONSTATERENDE** - dat gokken ook mogelijk is in cafés en casino's, - de lage drempel voor het cafetaria bezoek in vergelijking met andere horeca gelegenheden, **VOORTS OVERWEGENDE** - dat gokken daardoor te gemakkelijk als normaal wordt beschouwd en dat jongeren mede daardoor tot gokken overgaan; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat gokautomaten uit cafetaria's moeten verdwijnen, **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. Motie PTT-plan** De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 maart 1993 te Gilze Rijen, CONSTATERENDE - het plan van de PTT om ook telefoonverbindingen die niet tot stand zijn gekomen geldelijk te gaan belasten; - de monopoliepositie van de PTT op het gebied van telefonisch verkeer in Nederland; **OVERWEGENDE** - dat de PTT niet wordt geacht deze monopoliepositie uit te buiten; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat het de PTT in geen geval mag worden toegestaan telefoonverbindingen die niet tot stand zijn gekomen door te berekenen aan de cliënt; **EN DRAAG HET HB OP** - het ongenoegen over dit plan, zoals verwoord in deze motie aan de PTT kenbaar te maken; **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG. Motie Kievitsei** De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 maart 1993 te Gilze-Rijen, CONSTATERENDE - de recente stemming in de 2e kamer met betrekking tot het toestaan van het rapen van kievitseieren; - het feit dat dit nu in heel Nederland is toegestaan; **OVERWEGENDE** - dat hierbij zeer vaak nesten van de Grutto eveneens van hun broedsel worden ontdaan; - dat er van bovenstaande vogelsoort slechts 100.000 exemplaren in Nederland aanwezig zijn; - dat de Grutto tot de volledig beschermde diersoorten behoort; **VOORTS CONSTATERENDE** - dat het rapen van eieren in strijd is met de EG-Vogelrichtlijn; - dat Nederland al drie maal berispt is voor een overtreding van bovenstaande richtlijn en dat een vierde keer na het laatste genomen besluit niet lang op zich zal laten wachten; - dat de heer Wiegel en Hare Majesteit de Koningin elk een één exemplaar meer dan genoeg hebben; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT** - dat de Tweede Kamer de vogelwet uit 1936 nu eindelijk, in overeenstemming met de EG-richtlijn, aanpast; **EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG**

Liberales *Agenda*

10 juni Afd. Ede Wageningen; Borrel in cafe de Clochard.

11 juni Afd.Meppel; ALV. Info: Gradie Hofstra (05522-1730)

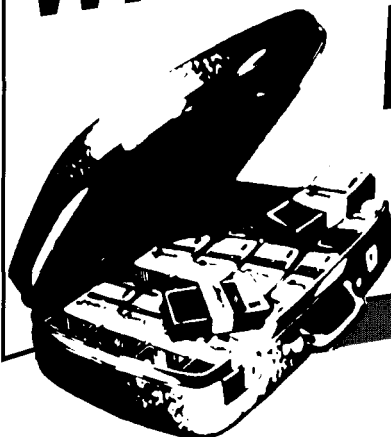
17 juni Afd.Twente; Borrel en rondleiding bij Grolsch. Aanvang: 13.30 uur. Aanmelden noodzakelijk. Info: Jan Willem Dekker (074-428059)

23 juni Afd.'t Gooi; Thema-avond "Bekeren of bekeuren?" over politiek en godsdienst. Spreker: Dhr. Doorenbos van stichting Rainbow. Info: Michiel van den Berg (02159-47227)

1 juli Afd.'t Gooi; Jaarlijkse JOVD-zeildag. Plaats: Ottenhome in Loosdrecht. Info: Michiel van den Berg (02159-47227)

1 juli Afd.Baronie van Breda; Afsluiting van het JOVD-jaar d.m.v. eten bij Italiaan. Plaats: Restaurant da Attilio aan de Markt in Breda. Aanvang:20.00 uur. Info: Rob de Rooij (01621-13084)

**WIJ DRUKKEN
BIJNA
ALLES!**

Buiten bankbiljetten kunt u
bij ons terecht voor
al uw wensen op drukgebied

**Dinky
Druk**

**Pastoor Koopmanweg 5
Postbus 330, 1780 AH Den Helder
Tel. 02230 - 31466, Fax 02230 - 37855**

Stadspartijen

door Michiel Visser

De stadspartij is begonnen aan haar opmars. Overal duiken ijverige regiocraten in het gat dat de PvdA heeft achtergelaten. Een gat, dat niet door D66 wordt opgevuld, omdat de kwaliteit van de Democratische raadsleden te wensen overlaat. De kiezers, die bij de raadsverkiezingen van 1990 nog wel op D66 vertrouwden, kunnen in hun gemeenten het falen van raadslieden, maar vooral van wethouders, met eigen ogen aanschouwen.

Partijtjes die klein-regionale belangen (gemeentebelangen, stadsbelangen) behartigen, bestonden hier en daar al langer, maar nu is er sprake van een landelijke trend. Ook is het zo dat de partijen groter worden. Vooral in de grote steden floreren de stadspartijen, zoals Algemeen Utrechts Belang (A.U.B.) en de Rotterdamse Stadspartij. De bevolking in deze steden is de 'ideologische' politiek beu en wil dat een aantal zaken op een pragmatische wijze aangepakt wordt: milieuverontreiniging en natuurbeheer, volkshuisvesting, criminaliteit, de minderhedenpolitiek en een gezond cultuur- en sportbeleid. De kiezer hoopt dat de stadspartijen deze problemen fris aan zullen pakken.

Echter, de huidige stadspartij is bij uitstek ongeschikt om deze functie te vervullen. Zij bestaat vaak uit een kleine groep van idealisten, die meteen alle bestuursfuncties in moeten nemen. Het ontbreekt de stadspartijen aan leden, voldoende kader, politieke en bestuurlijke ervaring en wetenschappelijke en

financiële middelen. Stadspartijen kunnen misschien goed werk verrichten als kritische raadspartijen op het gebied van het organiseren van het eeuwfeest en dergelijke, maar met echte zaken moeten zij zich niet bemoeien. Dit zou namelijk een verdere verslechtering van de politieke kwaliteit in de gemeenten betekenen. Bovendien versterkt het de vergroting van de kloof tussen politicus en burger.

Als de burger bij gemeenteraadsverkiezingen plaatselijke partijen ondersteunt, verslapt de band met de landelijke partijen, en daarmee met de hele politiek. De plaatselijke groeperingen zijn immers in bijna alle gevallen anti-partijen.

De landelijke politieke partijen zijn degene die met de ondersteuning van een goed functionerend partijapparaat voldoende instrumenten in huis hebben om de grote problemen die de gemeenten hebben op te lossen. Het is daarom noodzakelijk dat de landelijke politiek dit inzielt en de afdelingen stimuleert een krachtig regiobeleid te voeren, om anti-alles sentimenten, aangewakkerd door dolende dorpsidealisten, te doen doven.

Verder is dit een nieuw argument voor het invoeren van een kies-districtenstelsel, in welke vorm dan ook. Als Kamerleden aanwezig zijn in en betrokken zijn bij hun regio, is het voor de burger minder snel noodzakelijk naar de stadspartij te grijpen.

Twee landelijke partijen, PvdA en D66, hebben inmiddels hun kansen verspeeld. Het woord is nu dus aan de VVD, die zich juist op het terrein van criminaliteitsproblematiek en veiligheidsbeleid sterk zou kunnen profileren.

Driemaster

PROMOTIE-NUMMER

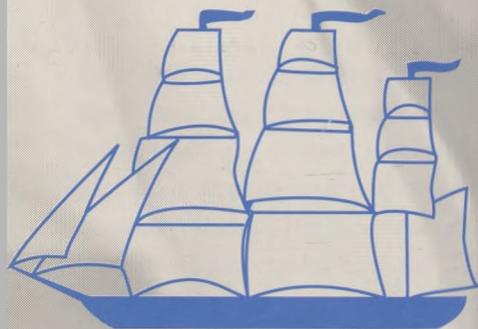

Ed Nijpels:

"Ik heb zeer veel
aan de JOVD
gehad. Zo niet
alles."

Jaargang 45 - Nummer 6 - augustus/september 1993

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

INHOUD

DRIEMASTER

Driemaster is het onafhankelijke orgaan van de Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie. Publicaties in Driemaster geven niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie of van het hoofdbestuur weer.

Hoofdredacteur

Marten van de Kraats
Van Eeghenstraat 87
1071 EX Amsterdam
(020-6759893)

Redactie

Folkert Bolkestein (eindredacteur),
Dries van Bergeijk (fotoredacteur),
Joris Dik, Yair Pinto, Melvin Schut,
Frits van der Scheer (hb-auditor),
Arjan Toor

met dank aan:

Annemieke Brons, Marco Frijlink,
Frits van der Scheer, Robbert Jan Sabel
en Herman Rijksen (cartoonist)

Uiterste inleverdatum voor het volgende nummer:

maandag 6 september 1993

Kopij, bij voorkeur op diskette,
kan worden gezonden naar:
Redactie Driemaster
p.a. Algemeen Secretariaat JOVD
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam

Foto's:

D. van Bergeijk: pag. 3, 4, 5
G. Drost: pag. 9
R.J. Meulmeester: pag. 6, 7, 14
R.J. Pauw: pag. 1, 13, 20

Druk:

Dinky Druk, Den Helder

ISSN 0167-0786

Pagina

Redactie colofon	2
Voorzitter	3
Hoofdbestuur	3
Bijna burgemeester	4
Even voorstellen	6
Nieuw leven	8
Universiteiten: de noodzaak van selectie	10
Toegankelijk onderwijs	11
De JOVD over de grenzen	12
Voorsprong en Succes	13
Leren debatteren	14
Debatingbon	15
De voorhoede van de politiek	16
Nijpels	17
Werkloosheid	18
Vroeger	19
Politiek actief worden	20
Een politieke mening	21
Krantenknipsels	22
Liberale agenda	23
Standpunten	24

Deze Driemaster is een speciaal voor het augustus offensief gemaakt nummer.

Voorzitter

Wie zegt dat politiek saai en oninteressant is, zal haar of zijn ongelijk op korte termijn snel bevestigd zien. Het belangrijke verkiezingsjaar 1994 komt eraan. Nu al staat het vast dat het vertrouwde politieke krachtenveld behoorlijk overhoop gehaald zal worden. In zo'n situatie ligt geen enkele coalitie echt voor de hand. Een volslagen nieuwe ploeg is misschien in staat eindelijk met kracht de uitdagingen waar de politiek voor staat ter hand te nemen.

Wellicht dat daarbij wordt gekeken naar de standpunten die de JOVD in de loop van de jaren over belangrijke onderwerpen heeft ingenomen. Het milieubeleid goed ter hand nemen door de harde kosten van het milieu in de marktwerking te integreren. De studiefinanciering betaalbaar maken door een "Prestatiebeurs" in te voeren, waarbij niet alleen langzaam studeren wordt bestraft maar óók snel studeren wordt beloond. Het functioneren van de overheid verbeteren door de "Haagsche" adviescultuur af te schaffen, verantwoordelijkheden terug te geven aan de burger en de rol van lagere overheden belangrijker te maken.

De JOVD wil jongeren actief bij de politiek betrekken. Door met politici, met deskundigen of gewoon met elkaar op allerlei manieren te discussiëren over belangrijke onderwerpen. Maar ook door het geven van trainingen op het gebied van spreken in het openbaar, discussietechnieken, onderhandelingsvaardigheden en mediatrainingen.

Een belangrijke plaats in de JOVD-activiteiten is gereserveerd voor debatteren. Op vele plaatsen in het land worden cursussen debating gegeven, waarna in en tussen afdelingen en districten wedstrijden kunnen worden georganiseerd. Op 18 september aanstaande vindt een groots landelijk debatingtoernooi plaats. Dit is tevens het startpunt van de landelijk op te zetten debatingcompetitie.

In maart 1994 vinden de gemeenteraadsverkiezingen plaats. In de uitgebreide discussies die in de daaraan voorafgaande periode door het hele land zullen worden gehouden, is voor de JOVD een belangrijke rol weggelegd. Afdelingen kunnen met eigen standpunten naar buiten treden, de pers benaderen en meediscussiëren. Meer dan welke andere politieke jongerenorganisatie heeft de JOVD hiermee naam gemaakt.

De JOVD is de oudste politieke jongerenorganisatie in Nederland. In 1949 werd ze op plechtige wijze in 's-Gravenhage opgericht. Volgend jaar bestaat de JOVD dus 45 jaar, en dat wordt op grootse wijze gevierd. In februari vindt een spectaculair lustrumcongres plaats met sprekers, workshops en veel discussies. Maar ook daarna zullen door de afdelingen over het hele land verspreid vele speciale lustrumactiviteiten worden georganiseerd.

Een dynamisch jaar ligt voor ons. Een fantastische tijd dus om actief lid te zijn van de JOVD!!!

Koen Petersen

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

Algemeen Secretariaat
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam
020-6242000
020-6264357 (fax)

Hoofdbestuur

Voorzitter

Koen Petersen (020-6202913)
Marnixstraat 229f
1015 WD Amsterdam

Algemeen Secretaris

Karen Anne Hebben (071-123439)
Haarlemmerstraat 258
2312 GK Leiden

Penningmeester

Michael Abraham (010-4653595)
Gravin Adelastraat 68
3032 HA Rotterdam

Vice-voorzitter Politiek

Marco Frijlink (030-880702)
Marco Pololaan 450
3526 GT Utrecht

Vice-voorzitter Organisatie

Eric Hoogenboezem (071-125863)
Kolffmakersteeg 13a
2311 VE Leiden

Secretaris PR & Voorlichting

Frits van der Scheer (010-4123546)
Oudedijk 186
3061 AS Rotterdam

Internationaal Secretaris

Peter Hietink (010-4148190)
Adamshofstraat 130a
3061 ZJ Rotterdam

Secretaris Vorming & Scholing

Margaret Penders (04902-43738)
Carolusdreef 265
5554 BG Valkenswaard

Secretaris Organisatie

Annemieke Brons (02526-72091)
Sikkelstraat 31
2151 CN Nieuw Vennep

Politiek Secretaris I

Arthur Kocken (030-881490)
Julianaweg 390
3523 XM Utrecht

Politiek Secretaris II

Stan Stevens (076-221203)
Molenslag 60
4817 GZ Breda

Bijna burgemeester

Interview met wethouder De Grave

door Marten van de Kraats

Frank de Grave is wethouder van Financiën, en tevens loco-burgemeester van Neerlands hoofdstad Amsterdam. Voor deze post werd hij gevraagd in verband met zijn grote deskundigheid op het gebied van de financiën. Hij heeft zich weten te bewijzen. De financiën van de gemeente Amsterdam zijn inmiddels aardig op orde. Zijn deskundigheid wordt niet alleen in de politiek hoog geacht. Ook bij de AMRO bank, waar hij een tijdje werkzaam was, gooide hij hoge ogen. En de media weten hem ook te vinden. Steevast wordt hem na het voorlezen van de troonrede, wanneer 's Rijksbegroting wordt gepresenteerd, naar zijn mening gevraagd. Voor zijn wethouderschap was Frank de Grave onder andere lid van de Tweede Kamer.

"In 1971 heb ik met een aantal vrienden een JOVD-afdeling in Assen heropgericht. Daar ben ik bestuurslid van geworden. Toen ik in Groningen ben gaan studeren werd ik vice-voorzitter van het dis-

trict en kwam ik vervolgens in het hoofdbestuur."

Wat vond U van de JOVD?

"Het was een hele prettige tijd, ik vind dat mensen het daarom ook zouden moeten

doen. Je ontmoet daar mensen in alle soorten en maten, waar je iets gemeenschappelijks mee hebt, een gemeenschappelijke manier van denken. En als je dan geïnteresseerd bent in wat er in de maatschappij allemaal mogelijk en denkbaar is, is de JOVD een goede manier om een en ander te combineren."

"Het feit dat het later bij de ontwikkeling van je maatschappelijke carrière van belang kan zijn, verschilt van persoon tot persoon. Het ligt er aan wat je gaat doen en wat je in de JOVD gedaan hebt. Mensen die drie keer per jaar naar het congres gaan, enkel en alleen voor het feest, hebben natuurlijk niet zoveel aan de JOVD."

"In bepaalde sectoren van de samenleving worden activiteiten in de JOVD gewaardeerd. Toen ik zelf solliciteerde bij een grote bank, vertelden ze me dat ze vijfhonderd sollicitanten per jaar kregen, waarvan ze er maar vijftien konden aanpakken. Bij mij dachten ze dat ik in ieder geval al selectieprocessen in de eigen organisatie had gehad, waardoor ik een streepje voor had. Maar daar moet je het niet voor doen, je moet maatschappelijke

belangstelling hebben, en zorgen dat je er een goede tijd hebt.”

Wilde U altijd al de politiek in?

“Dat kwam later. Toen ik in 1971 die JOVD-afdeling oprichtte, was iedereen links, dat hield in dat je anti-Amerika was en geloofde dat de ondernemers de arbeidersklasse uitbuiten, en dat soort vaagheden. En ik had de neiging om toen iedereen A zei, B te zeggen. Dus daar kwam de motivatie vandaan. Op een gegeven moment ging het balletje rollen en werd ik voor politieke posten gevraagd. Na mijn diensttijd ben ik eerst als kaderlid bij de AMRO bank gaan werken. Ik ben in die tijd naar Amsterdam verhuist. Toen het kabinet viel in 1982, en nieuwe verkiezingen uitgeschreven werden, vonden ze bij de VVD dat het tijd was voor vers bloed op de lijst. Ik ben toen gevraagd.”

Het gerucht gaat de VVD U wel ziet zitten als minister van financiën. Heeft U ambities?

“Het aardige daarvan is dat je daar dus zelf helemaal niets over te zeggen hebt. In heel belangrijke mate wordt dat bepaald door de politiek leider Frits Bolkestein, en van het veredelde kwartetten dat vervolgens plaats vindt met de andere partijen. Het is net een loterij.”

De politiek maakt er een potje van. Met de verkiezingen van volgend jaar gaan er nog minder mensen stemmen.

“Het is een probleem dat zich voordoet in alle democratieën van Canada tot Europa. Waar kan dit aan liggen?: Ik denk zelf dat het te maken heeft met het feit dat de klassieke rol van politiek partijen als schakel tussen kiezer en gekozenen, verloren is gegaan. Dit is het gevolg van de individualisering. Niet langer is er sprake van een aantal verschillende groepen burgers met hun eigen partijen, maar van vijftien miljoen individuen. Het is natuurlijk heel moeilijk om die te bereiken. Ik

denk ook dat de burger, minder dan vroeger, let op het algemeen belang, maar meer kijkt naar zijn persoonlijke belangen. De tolerantie van de mondige burger is behoorlijk afgenomen. Hij is niet gauw tevreden. Het grappige is wel dat de

“De individuele burger heeft nooit veel oog voor het algemeen belang gehad.”

belangstelling voor politiek groter is dan vroeger, het uit zich echter minder in lidmaatschap van politiek organisaties en opkomsten bij verkiezingen, maar meer door een grotere maatschappelijke betrokkenheid. De oplossing van het probleem ligt zowel in handen van de politiek als in handen van de burger. De eerste moet er

voor zorgen dat het contact met de kiezers verbetert, de tweede moet er voor zorgen dat hij een betere afweging leert maken tussen persoonlijk en algemeen belang.”

Is dat iets van de laatste tijd, dat de burger weinig geeft om het algemeen belang?

“De individuele burger heeft nooit veel oog voor het algemeen belang gehad. Vroeger was de samenleving echter veel corporatistischer ingericht dan ze nu is. De zuilen zorgden er wel voor dat het algemeen belang in de gaten werd gehouden. Dat is niet meer.”

“De middelen die de politiek moet aanwenden om de burger meer betrokken te krijgen bij de politiek is zorg dragen voor een betere communicatie met de kiezers en het herkenbaarder maken van de volksvertegenwoordigers. Volksvertegenwoordigers communiceren momenteel nog vooral met hun partij, dat moet veranderen. De politieke partijen zullen aan belang moeten inboeten, de leden van de politiek partijen vormen in onvoldoende mate een afspiegeling van de bevolking in

het algemeen. Wij moeten naar een andere manier van kiezen toe, interessante alternatieven vormen bijvoorbeeld het districtenstelsel of een kiesstelsel waarbij men twee stemmen uitbrengt. Eén op een partij en één op een persoon, waarbij de kandidaten dan in alfabetische volgorde in een rijtje staan, en de burger de kandidaat van zijn voorkeur aan kan strepen.”

VELE GEZICHTEN

Even voorstellen

door een onzer redacteurs

De JOVD is een rijk geschakeerde club. Je komt er jongeren uit alle delen van het land tegen. Zeker wanneer je een landelijk congres bezoekt. Zulke landelijke congressen worden driemaal per jaar gehouden en trekken altijd weer honderden mensen.

Het draait tijdens die congressen om politiek. Binnen de JOVD houdt dat in je afvragen hoe het beter kan in de wereld en binnen Nederland. Maar ook de stoelendansjes binnen de vereniging zelf worden tijdens zulke congressen opgevoerd. Bij tijd en wijle krijgen de toppers van de JOVD het dan ook zwaar te verduren op deze landelijke congressen. Bestuurders zien carrières aan hun neus voorbijgaan omdat een tegenkandidaat er met hun baan vandoor gaat. En soms, zoals het afgelopen junicongres gebeurde, krijgt iemand een motie van wantrouwen aan zijn broek.

Wie en wat kom je tegen in de JOVD?

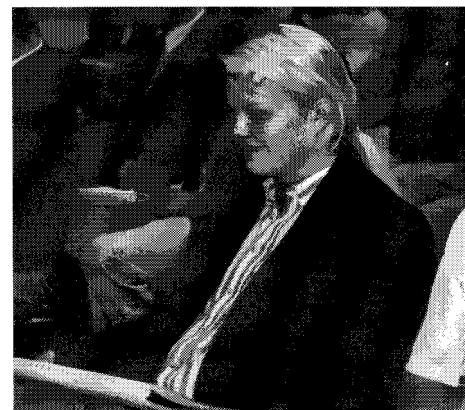

Meisjes uit het Gooi: "Wij zijn nu een paar maanden lid van de JOVD, en dit is ons eerste congres. We vinden het een leuke ervaring. Maar zelf achter de microfoon staan doen we nog niet. Gelukkig hoeft dat ook niet. We kijken liever eerst de kat uit de boom."

Twee jongens uit de omgeving van Zwolle:

"Ik vind het erg leuk in de JOVD, we hebben een leuke afdeling. Het is echt een vriendenclub. We doen niet alleen aan het bepalen van standpunten, maar houden bij tijd en wijle ook wilde feesten. Die feesten zijn berucht binnen en buiten JOVD."

Een meisje uit het Noorden van Nederland:

"Ik kan mij echt kwaad maken over bepaalde ontwikkelingen in Nederland en Europa. De politiek laat veel steekjes vallen. Ik zit bij de JOVD om daar wat aan te doen. Je kunt tenslotte niet met je handen over elkaar blijven zitten."

VELE GEZICHTEN

Deze twee meisjes komen uit Zuid-Holland:

“Je leert in de JOVD veel interessante mensen kennen. Bovendien steek je er veel van op. Ik heb bijvoorbeeld gemerkt dat ik heel wat beter kan discussiëren en beargumenteren dan veel van mijn leeftijdsgenoten.” “Op het congres bemoei ik me nooit echt met de gang van zaken. Ik ben zelf vooral actief in mijn afdeling. Daar zit ik in het bestuur.”

Landelijk Penningmeester Abraham uit Rotterdam heeft een mooi pak aangetrokken.

“Als landelijk bestuurder moet je er een beetje netjes uit zien”, vindt hij, “op congressen komen vaak gastsprekers die televisiecameraploegen met zich mee brengen. Zoals de afgelopen twee keer. Toen hadden achtereenvolgens aanstormend politicus Harry Mens en PvdA-voorzitter Felix Rottenberg op bezoek.”

Sinds hij een paar maanden geleden in het Hoofdbestuur kwam, wist secretaris PR & Voorlichting Frits van der Scheer niet wat hem overkwam. “Ik geniet er echt van. Het is hard werken daar niet van, maar het is machtig mooi om er voor te zorgen dat de JOVD in de krant komt. We hebben de afgelopen maanden aardig gescoord met ons alternatieve stelsel voor de studiefinanciering. De publiciteit heeft ons een aardige ledenwinst opgeleverd. In een paar weken tijd zijn er zo'n vijfhonderd leden bij gekomen.”

Drie heren van de afdeling Amsterdam.

De jongen met het rugby shirt vertelt: “Ik vind de JOVD uitstekend om naast een baan nog te doen. Ik zelf ben nu afgestudeerd, maar in de JOVD kan ik nog altijd veel leren. Het staat in ieder geval goed op mijn CV.”

De middelste kijkt vooral toe: “Ik zie het allemaal wel gebeuren”. Veel meer laat hij niet los.

De gezette jongen met de stropdas verkondigt een uitgesproken mening: “Ik ben anarchist. Ik vindt dat de staat moet worden afgeschaft. Wanneer je alles overlaat aan de werking van de markt, dan zal het veel beter gaan met de wereld. Deze ideeën probeer ik over te dragen op de rest van de JOVD. Veel succes heb ik nog niet. Ze vinden over het algemeen dat de staat wel nodig is, bijvoorbeeld om het individu te beschermen. Ik ben het daar dus niet mee eens. Volgens mij beperkt de staat de vrijheid van het individu alleen maar.”

Nieuw Leven

JOVD-afdeling Den Haag

door Annemieke Brons

Onder grote belangstelling is in mei de afdeling Den Haag heropgericht, na een korte periode waarin het wat minder goed was gegaan. Met behulp van een "Vliegende Brigadier", dit is een JOVD-lid met veel ervaring die afdelingen met hand- en spandiensten terzijde staat in moeilijke perioden, wordt er in Den Haag geprobeerd een bloeiende afdeling op te zetten.

Aan twee afdelingsbestuursleden, Teun Gautier en Jacco den Heijer, werd gevraagd hoe ze er toe zijn gekomen de JOVD in Den Haag nieuw leven in te blazen.

Jacco: "Ik ben altijd al politiek geïnteresseerd geweest en toen ik een paar jaar geleden lid werd, was er in Den Haag geen afdeling. Ik was net van plan om een beetje actief te worden in de afdeling Leiden, waar ik studeer, toen ik een brief kreeg van Vliegende Brigadier Frederik van der Dussen. Hierin vroeg hij of ik actief wilde worden in de afdeling Den Haag die heropgericht zou gaan worden. Daar was ik uiteraard wel voor te porren."

Teun: "Ik was net lid geworden en had eigenlijk nooit overwogen of ik wel of niet bestuurslid wilde worden. Ik heb, nadat ik gevraagd werd, wel besloten om in het bestuur van de afdeling te gaan. Mede omdat ik het altijd al jammer heb gevonden dat er heel weinig effectieve politieke organisaties zijn voor jongeren, die een heel goede leerschool kunnen zijn. In dit soort organisaties kunnen jongeren zich ontwikkelen op sociale vaardigheden en zich oefenen in het politieke spel. Uiteraard gebeurt dat alles bij de JOVD

vanuit de liberale beginselen. Ik vond het een uitdaging om te proberen een JOVD-afdeling, waar jongeren structureel met liberale politiek bezig zijn, op te zetten in Den Haag."

Jacco: "De brief van de Vliegende Brigadier heeft een aantal reacties opgeleverd. Met de mensen die gereageerd hebben zijn we op een zaterdagmiddag in een café gaan zitten praten. Eerst over de JOVD in het algemeen en daarna hoe we de afdeling op zouden kunnen zetten."

Teun: "We hebben besproken wat het doel zou moeten zijn van de afdeling, wat

heb je bepaalde lijnen die al uitgezet zijn en nu kun je zelf de boel opstarten en een eigen invulling er aan geven."

Teun: "Natuurlijk is allereerst bepaald wie wat in het bestuur zou doen. We zijn nu met een voorzitter, secretaris, penningmeester en vice-voorzitter. Daarna hebben we een algemene lijn uitgezet. Ook hebben we veel andere afdelingen bezocht in ons district. Met name daarvan heb ik erg veel geleerd. Je ziet hoe in de praktijk de vergaderingen gaan en hoe andere afdelingen de zaken aanpakken.

Na deze eerste fase hebben we de heroprichting voorbereid. We hebben met het hele bestuur een beleidsplan voor de komende periode geschreven aan de hand van de al eerder genoemde algemene lijn. Daarna zijn we concreet de vergadering gaan voorbereiden, we hebben een zaal gehuurd en doorgesproken hoe de gang van zaken op de heroprichtingsvergadering zou zijn. Ook hebben we een aantal activiteiten gepland."

Jacco: "Ik was wel trots dat we de heroprichtingsvergadering op een mooie locatie konden houden, namelijk een strandpaviljoen in Scheveningen. Er waren ontzettend veel mensen, veel meer dan we verwacht hadden. We hadden gerekend op ongeveer 20 mensen, maar er waren er 40. Naast eigen leden van Den Haag waren er ook veel mensen uit andere afdelingen. Daar hebben we veel steun aan gehad. Iedereen vond het erg leuk dat er weer wat in Den Haag gaat gebeuren."

Teun: "We werden ook niet hard aangevallen; wij hadden ons voorbereid op allerlei kritische vragen over ons beleidsplan en de begroting, maar dat viel erg mee. Er hing een heel positieve sfeer."

Jacco: "Ik denk dat we duidelijk hebben

**"In principe
willen we
een afdeling zijn
met een
breed aanbod aan
activiteiten."**

de moeilijke dingen zijn die je tegenkomt en de leuke. Toen we eenmaal een beslissing hadden genomen om een bestuursfunctie op te nemen, bleek dat onze meningen niet ver uiteen liepen over het opzetten van de afdeling.

Later zijn we nog een keer bij elkaar gekomen, hebben zitten brainstormen en zijn tot bepaalde doelen gekomen. We wisten hoe we de afdeling wilden gaan opzetten en wat we daarvoor wilden doen. We wisten weinig van de JOVD en eigenlijk was dat voor ons doel heel handig. Als je een bestaande afdeling overneemt,

"Ik ben al op een landelijk congres geweest. Wat me daar opviel was de enorme verscheidenheid aan mensen".

kunnen maken aan al die belangstellenden wat onze plannen voor de komende periode zijn."

Jacco: "Natuurlijk hebben we een paar specifieke aandachtspunten. Wat de politiek betreft is het belangrijk dat we de jeugd in Den Haag politiek actief maken, dat is voor mij een belangrijke drijfveer. Ik denk dat je als jongerenorganisatie een tegenwicht kunt vormen tegen de gevestigde orde, je eigen mening kunt formuleren."

Teun: "In principe willen we een afdeling zijn met een breed aanbod van activiteiten. Je wordt niet om één reden lid van de JOVD, je wordt lid vanwege dat brede pakket: het educatieve, politiek-ideologische en sociale aspect. Het is voor ons nu heel belangrijk om te weten wat er leeft bij onze leden. Wij willen met name ook voor hen activiteiten organiseren. Er staan nu vormings & scholingsactiviteiten gepland. Ook willen we diverse excursies

organiseren. De nieuwe introductie van onze afdeling bij de inwoners van Den Haag zal plaatsvinden in augustus met een groot politiek forum. Ook zal dan ons afdelingsblad weer uitkomen. Verder gaan we dan actief leden werven. We proberen als JOVD bekend te worden onder jongeren, zodat ze weten waar ze je kunnen vinden."

Teun: "Ik ben al bij een landelijk congres geweest. Wat me daar opviel was de enorme verscheidenheid van mensen. En ook de verscheidenheid in het aanbod van de organisatie. Zo is er een werkgroep waar huishoudelijke zaken van de JOVD aanbod komen, maar ook een filosofische werkgroep.

De politieke besluitvorming op zo'n congres is erg interessant. Iedereen doet z'n zegje, ik was er erg van onder de indruk."

Jacco: "Uiteindelijk is mijn doel om onze afdeling weer bloeiend te maken en weer een plaats te geven op de kaart van

JOVD-Nederland. Voor mezelf wil ik met name bestuurlijk gezien veel leren. Uiteindelijk is politiek gewoon erg leuk!"

**OP STRAAT
ZOENEN IS
IN CHINA
OM HET
WERKKAMP
VRAGEN.**

GIRO 454000

**AMNESTY
INTERNATIONAL**

Universiteiten: de noodzaak van selectie

door Melvin Schut

De Britse ambassadeur in Nederland, Peter Jenkins, gaf een aantal maanden geleden vanwege het einde van zijn stationering in de lage landen een interview aan NRC Handelsblad. Gevraagd naar de indruk die hij in de afgelopen jaren van Nederland had gekregen, zei hij dat de grote kracht van Nederland de overlegcultuur was geweest. Tegelijkertijd echter waarschuwde hij dat zij een tijdbom is die het voortduren van het Nederlandse succes bedreigt. Een tijdbom, omdat de overlegcultuur uit de hand is gelopen. Consensus is geen middel, maar doel op zich geworden. Boven het bureau van elke beleidsmaker, gekozen of niet, regeert onbewust het idee van *totale gelijkshakeling*. Voor talent is geen plaats. Iedereen met een gek of origineel idee, of al het andere dat met de kop boven het maaiveld uitkomt, wordt onmiddellijk afgestraft. En de ambassadeur had gelijk.

Geheel in deze geest is het Nederlandse onderwijs ingericht. In een tijd waarin alle ons omringende landen genoeg hebben van idealistische onderwijsexperimenten uit de jaren zestig, en *comprehensives* en andere *middensholen* worden afgeschaft, voert Nederland de basisvorming in. Waarschijnlijk omdat er zo een betere aansluiting op het hoger onderwijs plaatsvindt. Dat moet immers sinds jaar en dag voor ieder op ieder niveau zonder restricties toegankelijk zijn. Dat Den Uyl meende dat iedereen zomaar elk diploma moet kunnen krijgen zonder naar voorafgaande inspanningen en uitingen van wil te hebben gekeken, valt hem te vergeven. In zijn tijd waren er nog socialisten en mensen die oprecht in de maakbare samenleving geloofden. Anno 1993 echter is het hard tijd om uit de roes te ontwaken en de schade te herstellen.

Wil Nederland met het buitenland kunnen concurreren en zijn welvaart behouden, dan is het noodzakelijk dat het een bevolking heeft die hoog opgeleid is. Onderzoeken tonen aan dat Nederland relatief veel *hoger* opgeleiden heeft. De arbeidsmarkt is immers voor hoger opgeleiden het krapst en Nederland telt meer hoger

opgeleiden dan ooit. Dit is niet zo verwonderlijk als je je bedenkt, dat de eisen voor het behalen van een titel aan met name de universiteit minder streng geworden zijn. *Meer* mensen halen een graad waarvoor *minder* inspanning en kwaliteit nodig is dan vroeger. Met andere woorden, de Nederlandse universitaire graden zijn aan een ernstige *inflatie* onderhevig. De werkelijke opleidingsgraad ligt veel lager dan diploma's doen vermoeden. Hierdoor wordt bij sollicitaties meer naar werkervaring gekeken, dan naar opleiding. Dit kan nooit de bedoeling zijn en het resulteert in precies het omgekeerde van dat wat Den Uyl en trawanten altijd poogden te bereiken: iedereen een hoge baan met hoog inkomen onafhankelijk van afkomst. Immers, zij die geen werkervaring hebben komen niet aan een baan. Om die werkervaring te verkrijgen is de invloed van vrienden en kennissen (al dan niet van papa) tegenwoordig weer net zo belangrijk geworden als in de tijden die we zo graag tot het verleden wilden laten behoren. De oplossing voor dit probleem is heel simpel; zij ligt in strengere toelatingseisen voor de universiteiten. Veel universiteiten die gelieerd zijn aan zusterinstellingen in het buitenland, merken

een pijnlijk niveauverschil tussen Nederlandse studenten en hun buitenlandse tegenvoetters, die wel onderhevig zijn aan een strenge selectie. Een strenge selectie zou ook in Nederland ingevoerd moeten worden en een einde moeten maken aan dat belachelijke systeem van loting. Een systeem dat de beroerde kandidaat de kans geeft de plaats te bezetten van de ideale student. Selectie moet niet alleen plaatsvinden door een nauwkeurige examinatie van de eindexamencijfers die door elke kandidaat op de middelbare school zijn behaald, maar ook van de *wil* van iemand om een bepaalde studie te volgen. Wil iemand wetenschapper worden? Wil iemand verder in zijn leven met een bepaalde studierichting waarvoor hij/zij oprecht belangstelling heeft? Of wil de kandidaat een leuk titeltje voor zijn naam in een makkelijk of interessant staand studierichtinkje?

Gemotiveerde studenten zijn goede studenten. Wil om de studie tot een zo succesvol mogelijk einde te brengen voorkomt de voor docenten en medestudenten beledigende taferelen die zich nu in de collegezalen afspelen. Deze collegezalen worden gedomineerd door breiwerken en puzzelboekjes, onuitgevoerde opdrachten, niet opgehaalde (doch wel gecorrigeerde) werken, etcetera. Een kwart tot de helft van de studenten maakt zich aan dit soort toestanden schuldig.

Het wordt tijd dat we naar het land met de beste universiteiten ter wereld kijken, het land van Peter Jenkins, het Verenigd Koninkrijk. Britse schoolverlaters die naar de universiteit willen, komen in een centrale computer, die hun prestaties van hoog naar laag rangschikt, en bij het aantal beschikbare plaatsen (dat afhankelijk van de vraag van de markt varieert) een streep zet. Bij twijfel volgt een interview tussen universiteitsleiding en kandidaat. De universiteiten van Oxford en Cambridge accepteren niemand zonder voorafgaand interview, waarbij *wil* belangrijker is dan cijfers. Een idee? _____

PRO AVC CONTRA

Toegankelijk onderwijs

door Marco Frijlink

Liberalen stellen het belang van het individu vaak voorop. Een overheid moet zich terughoudend opstellen en het individu de mogelijkheid geven zich naar eigen inzicht, kunnen en wensen zoveel mogelijk te ontplooiën. Onderwijs is een van de belangrijkste middelen voor individuen om zich te ontwikkelen. Door onderwijs te volgen ontdek je waar je capaciteiten en interesses liggen en door een grote mate van vrijheid van het onderwijs kan je zelf bepalen op welke gebieden je je toelegt, om zo te komen tot ontplooiing en een goede voorbereiding op de rest van je leven.

Om bovenstaande redenen is de JOVD geen voorstander van de basisvorming, of van het fenomeen 'doorstroomprofielen'. Beide beperken de keuzevrijheid van het individu te sterk. Met de altijd grote tekorten op het budget van het Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen, wordt ook de roep hier en daar luider om de mogelijkheid om na het VWO door te studeren te beperken. Om het aantal studenten te beperken en de kwaliteit van de stu-

dies te verhogen zouden er toelatingsexamens moeten worden ingesteld. Zo zou het mogelijk zijn om voor elke studie de beste studenten te selecteren, waardoor aan de ene kant het probleem van loting wordt ondervangen, terwijl aan de andere kant het gemiddelde niveau van de studenten hoger zou zijn, waar ook de studierichting wel bij zou varen.

Dit is een slecht plan. In het voortgezet

onderwijs hebben jongeren net kunnen 'ruiken' aan alles wat de wereld ze te bieden heeft. Met een vervolgstudie kunnen zij zich verder bekwamen in wat zij interessant vinden en zo tot optimale ontplooiing komen. Ook wordt zo de kans groter dat zij later werk vinden op een gebied dat hun werkelijke interesse heeft, en dat is voor iedereen goed. Daarom moeten jongeren na hun VWO zelf kunnen kiezen welke studie zij gaan doen, en moeten studies niet structureel worden voorbehouden aan hen die een (zwaar) toelatingsexamen kunnen halen.

Het VWO (Voorbereidend Wetenschappelijk Onderwijs - de naam zegt het al) is bedoeld om op te leiden voor een universitaire vervolgstudie. Dat betekent dat iedereen die het VWO met goed gevolg aflegt, het recht heeft verworven te gaan studeren. Blijkt het niveau van instromende studenten te laag te zijn, dan ligt het voor de hand eerst te gaan kijken naar de eindtermen van het VWO, en, heel belangrijk, de manier waarop op het VWO wordt lesgegeven. Het zou heel goed zijn als de manier van lesgeven in de latere jaren al zou voorbereiden op het latere studeren; meer verantwoordelijkheid en meer lessen in 'collegevorm'.

Een toelatingsexamen test bovendien maar een deel van de capaciteiten van een student. Een jongere die op het VWO alleen maar negens haalde zal zo'n examen zonder twijfel halen, maar daarmee is absoluut niet verzekerd dat het een goede student zal zijn.

Dit betekent niet dat aan studenten geen eisen mogen worden gesteld. De prestatiebeurs, zoals de JOVD die onlangs heeft voorgesteld, is een goed voorbeeld van een manier waarop studenten op een positieve manier worden gestimuleerd werk te maken van hun studie. Maar dan moeten ze die kans wel krijgen. Daarom moet niemand die het VWO gehaald heeft op voorhand worden uitgesloten van een universitaire studie!

De JOVD over de grenzen

Het volgende artikel biedt informatie uit de eerste hand. Om te laten zien wat de JOVD op internationaal gebied zoal onderneemt, laten wij een JOVD'er aan het woord die hiermee ervaring heeft.

door Hans Peter Lassche

De belangrijkste voorwaarde om internationaal actief te worden is niet kennis, maar belangstelling. Belangstelling voor buitenlandse politiek, voor het ontmoeten van nieuwe mensen, en ook voor reizen.

Roemenië

Mijn eerste internationale ervaring was een reis naar Roemenië in 1989. Deze reis was georganiseerd door het Tweede Wereld-centrum, een Oost-Europa-organisatie uit Amsterdam. Aangezien het een hulpbehoevende organisatie betrof, konden zij alleen uitnodigingen aanbieden; geen kosten bijdragen. Ik was op dat moment lid van de projectgroep Oost-Europa en wilde wel eens voor mijzelf zien hoe het er in Oost-Europa aan toeging. Ik moest snel zijn, want de "Wende" in de DDR en de "Fluwelen Revolutie" in Tsjechoslowakije hadden al plaatsgevonden. In Roemenië was de oude betonkop Ceausescu nog aan de macht. Het doel van de reis was het uitdelen aan de bevolking van de stad Cluj van levensmiddelen als koffie, suiker en chocolade; artikelen waarvan veel mensen de smaak allang vergeten waren. Ik heb inderdaad nog een staartje ouderwets communisme meegekregen, want de grenscontrole tussen Hongarije en Roemenië duurde maar liefst zeven uur, inclusief doorzoeken van bagage, achterdochtige blikken en opgepakte zwarthandelaren. En dan te bedenken dat Roemenië en Hongarije een paar maanden daarvoor nog socialistische broederstaten waren. De aankomst was als een cliché uit een goedkope spionagefilm, met mist, duisternis, zichtbare armoede en mistroostigheid. Toch bleek Ceausescu niet opgewassen tegen ons bezoek, want op dezelfde dag begon in Timisoara de

opstand tegen zijn bewind. Deze reis had dus alles in zich wat internationaal jongerenwerk zo leuk kan maken: nieuwe mensen, een totaal andere (politieke) cultuur, politieke relevantie, spanning en enige sensatie...

Hongarije

In maart 1990 heb ik samen met nog een stuk of tien andere JOVD'ers de verkiezingen in Hongarije bezocht. Deze reis was minder spectaculair, maar was wel illustratief voor dit soort reizen. De orga-

nisatie, door IFLRY (de Liberale Internationale voor jongeren), liet nogal te wensen over, waardoor wij gedwongen waren zelf voor de invulling te zorgen. Dit hebben we gedaan door zelf contact te zoeken met de Hongaarse politieke partijen. De gesprekken met de vertegenwoordigers van deze partijen gaven ons de nodige achtergrond om te begrijpen wat de belangrijkste verkiezingsthema's waren en wat de verschillen tussen de partijen waren. Ook belandden wij bij verkiezingstoespraken (in het Hongaars, maar je kunt niet alles hebben) en op het hoofdkwartier van de SzDSz ("links-liberalen") alwaar net Genscher op bezoek was. Een verkiezingsfeest op de laatste avond ronde de verbroedering passend af. Een belangrijke les voor de deelnemers aan deze delegatie was, dat je een reis een stuk interessanter kunt maken door eigen initiatief en improvisatievermogen. Alleen gaan zitten wachten tot er iets gebeurt kan erg lang duren.

ILFRY

Een organisatie die al ter sprake kwam is IFLRY. IFLRY is de belangrijkste organisator van multilaterale contacten (bilaterale contacten lopen vaak via afdelingen van de lid-organisaties); er worden seminars georganiseerd (vaak erg goedkoop), verkiezingsdelegaties en een jaarlijks congres, één van de hoogtepunten van het internationale politieke jongerenwerk.

Het IFLRY-congres is één van de beste plaatsen om veel liberale jongeren uit andere landen te ontmoeten. Hier worden ook veel contacten gelegd die resulteren in bilaterale uitwisselingen. Het IFLRY-congres kent natuurlijk veel officiële werkgroepen, bijeenkomsten en vergaderingen, maar een van de belangrijkste onderdelen is het informele gedeelte. Ook hier bewijst jongerenpolitiek namelijk dat gezelligheid en politieke inhoud heel goed samen kunnen gaan; dat politiek niet dodelijk grijs en saai hoeft te zijn. Het leuke van dit soort reizen is, zoals gezegd, het contact met leden van andere politieke jongerenorganisaties. Niet alleen de wijze waarop zij politiek bedrijven, maar ook hoe zij tegen bepaalde vraagstukken aankijken leert je goed relativeren. Het ontmoeten van veel nieuwe mensen heeft ook tot gevolg dat je vaker wordt uitgenodigd voor congressen van zusterorganisaties of voor seminars, en dit soort gelegenheden bezoek je makkelijker als je al wat mensen kent. Het feit dat je, als je er in verdiept, vaak dezelfde namen tegenkomt in verslagen over JOVD-delegaties, heeft hier voor een belangrijk deel mee te maken; dit zijn namelijk de mensen die reageren op aankondigingen. Soms wordt er gesproken over het internationaal secretariaat dat elkaar de reisjes toeschuift, maar vaak is het moeilijk andere mensen te vinden, zelfs voor reisjes die bijna gratis zijn. Dus, maak wat van je JOVD-tijd en reageer op de aankondigingen.

Voorsprong en Succes

door Robbert Jan Sabel

V&S is de afkorting die binnen de JOVD wordt gebruikt voor Vorming en Scholing. Maar je zou die afkorting ook kunnen gebruiken voor Voorsprong en Succes. Immers, als je gebruik maakt van de cursussen en trainingen die de JOVD biedt, dan heb je een voorsprong op leeftijdgenoten en vergroot je je kansen op succes.

De cursussen die je bij de JOVD kunt volgen zijn niet alleen bedoeld om je klaar te stomen voor de (jongeren)politiek. Ook in het dagelijks leven heb je veel aan alles wat je bij de JOVD kunt leren. Wat je leert tijdens een cursus *Spreeken in het openbaar* komt niet alleen van pas als je een zaal vol JOVD'ers toespreekt, maar bewijst ook z'n nut als je een spreekbeurt of lezing elders moet houden. De trucs die opdoet via een cursus *onderhandelen*, komen je wellicht ooit van pas als je het met je baas eens moet worden over je salaris. En dankzij een cursusje *conflicthantering* weet je menig meningsverschilletje in de hand te houden. Het cursusaanbod van de JOVD is onder-

verdeeld in politieke cursussen (bijvoorbeeld *politieke stromingen* en *liberalisme*) en vaardigheidstrainingen (bijvoorbeeld *debating*, *spreeken in het openbaar*, *conflicthantering*, *vergader- en discussietechnieken*). De cursussen worden soms gegeven door speciaal daarvoor getrainde JOVD'ers en soms door professionele externe trainers. Naast theoretische kennisoverdracht is er altijd veel ruimte voor praktische oefeningen (bijvoorbeeld rollenspelen). Er zijn cursussen van een avond, maar ook van een hele dag of weekeinde. En dat is dan ook het enige wat JOVD-cursussen je kosten: tijd. De cursussen zijn namelijk bijna altijd gratis. Kortom, zeker de moeite waard!

Cursusoverzicht

Besturen
•
Conflicthantering
•
Congresvoorbereiding
•
Debating
•
Discussietechnieken
•
Economie
•
Emancipatie
•
Gemeentepolitiek
•
Introductie in de JOVD
•
Liberalisme
•
Milieu
•
Onderhandelen
•
Politieke stromingen
•
Promotie & ledenwerving
•
Redactie
•
Spreekvaardigheid
•
Staatsrecht
•
Vergadertechnieken
•
Wereldhandelspel

Buiten bankbiljetten kunt u bij ons terecht voor al uw wensen op drukgebied

**Dinky
Druk**

Pastoor Koopmanweg 5
Postbus 330, 1780 AH Den Helder
Tel. 02230 - 31466, Fax 02230 - 37855

Leren debatteren

door Michael Abraham en Eric Hoogenboezem

Madame Speaker, as my right honourable friend ...”

“Order, Order !!!”. Een in toga gehulde en ‘bepruikte’ parlamentsvoorzitter ‘verzoekt’ om enige orde, omdat anders de complete chaos ontstaat.

Iedereen die weleens op de BBC naar een debat in het Britse Lagerhuis heeft gekeken kent het beeld en de gebruiken. En het schrille contrast met de debatten in de Nederlandse Eerste en Tweede Kamer. De felle debatten in het Engelse Lagerhuis zijn daar een dagelijks terugkerend spektakel. Dit maakt politiek tot een interessant schouwspel.

Debatteren is in de Engelstalige landen dan ook een veel langer bestaande traditie dan in Nederland. Ook (en juist) buiten het parlamentsgebouw.

Debatteren is de kunst van het spreken en het argumenteren. Een goed debater kan standpunten helder verwoorden, heeft een zorgvuldige argumentatie en heeft kritisch leren denken. Hij of zij heeft de capaciteit een groep toehoorders te overtuigen van de juistheid van zijn of haar standpunten.

Sociale vaardigheden derhalve die voor politici (in sp ) onontbeerlijk zijn en buiten de politiek bijzonder goed van pas kunnen komen.

De JOVD biedt haar leden dan ook de mogelijkheid zich te bekwamen in het *Parliamentary Debate*. Deze vorm van debat simuleert het Britse parlement.

Twee teams van ieder twee personen gaan elkaar verbaal te lijf. Het ene, the Government, is daarbij altijd v or de opgegeven stelling, terwijl het andere, the Opposition, altijd tegen is. De voorbereidingstijd van de debatten is z er beperkt (ongeveer vijftien minuten), direct voor aanvang van het debat.

Aan het eind van het debat beoordeelt de Jury de debaters op hun overtuigingskracht en argumentatie. Opmerkingen van humoristische aard (heckles) worden daarbij vaak positief beoordeeld. De debatten zijn in de regel uiterst levendig.

Naast de hierboven beschreven debatwedstrijden worden binnen de JOVD ook regelmatig cursussen georganiseerd die in-

gaan op een of meerdere vaardigheden die voor het debatteren van belang zijn.

Een vast terugkerend onderdeel daarbij is de zogenaamde ‘style-drill’. Een style-drill bestaat uit verschillende stijloefeningen waarin de nadruk wordt gelegd op het spreken met overtuigingskracht, het gebruik van gebaren, oogcontact en mimiek. Ook wordt daarbij getraind in het gebruik van verschillende spreekstijlen, zoals de rationele- en de vurig/emotionele spreekstijl.

Daarnaast wordt er binnen de JOVD ook geoefend in het opzetten van een betoog, het opvangen van tegenwerpingen en meer van dergelijke oefeningen die ingaan op de inhoudelijke kant van het debat.

Om zoveel mogelijk JOVD’ers kennis te laten met deze hoge vorm van discussiëren organiseert de JOVD een groot debat-tournooi op **18 september 1993**. Aan dit toernooi kan iedereen meedoen.

Je kunt je individueel of met twee personen, als een team, inschrijven voor dit debat. Tijdens het toernooi zal een aantal debatingdeskundigen zorg dragen voor de jurering. Dit betekent echter niet dat je een volleerd debater hoeft te zijn om mee te kunnen doen. Debating is een kwestie van proberen en je fantasie de vrije loop laten.

Kortom een leuke manier om de debating-kunst, die je elke dag kunt toepassen, een keer actief mee te maken.

Op onderstaande bon kun je je aanmelden voor het debating tour-
nooi. Wanneer je de bon instuurt krijg je de syllabus "parliamenta-
ry debating" en aanvullende informatie thuis gestuurd.

OPGAVEBON

- Ja, ik geef mij op voor het debating toernooi
- Ja, wij geven ons als team op voor het debating toernooi

NAAM : _____
ADRES : _____
POSTCODE/PLAATS : _____
TELEFOON : _____
AFDELING : _____

HANDTEKENING : _____

NAAM : _____
ADRES : _____
POSTCODE/PLAATS : _____
TELEFOON : _____
AFDELING : _____

HANDTEKENING : _____

Opgavebon insturen naar:

JOVD
debating toernooi, ter attentie van Eric Hoogenboezem
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam

Volledige informatie wordt na inschrijving toegestuurd.

AANKONDIGING

30 en 31 oktober landelijk
info-weekend voor nieuwe
leden en belangstellenden.
Leer alles over de JOVD!
Info: Annemieke Brons
(02526-72091)

OPROEP

**commissie
buitenland-defensie**

De commissie buitenland-de-
fensie houdt zich bezig met
buitenlands beleid. Midden-
Oosten, de Verenigde Naties,
ontwikkelingssamenwerking,
alles komt aan de orde. Heb je
op een specifiek gebied erva-
ring of kennis, neem dan con-
tact op met Peter Hietink:
010-4148190.

De voorhoede van de politiek

door Marco Frijlink en Stan Stevens

Van oudsher heeft de JOVD de functie van de bekende luis in de pels van de liberale politiek in Nederland. Met name op het gebied van staatsrechtelijke vernieuwing, bestuurlijke organisatie en liberale partijverhoudingen heeft de JOVD regelmatig de lont in het kruitvat gestoken. Zo zijn het steeds JOVD'ers die de discussie over een Paarse Coalitie (een coalitie van VVD, D66 en PvdA) nieuw leven inblazen. Nog niet zo heel lang geleden heeft de JOVD, samen met de Jonge Democraten en de Jonge Socialisten, een *paars* regeerakkoord gesloten, waarmee bewezen werd dat partijen die schijnbaar mijlenver uit elkaar staan zich op een heleboel punten prima kunnen vinden.

In maart 1993 heeft de JOVD het idee gelanceerd van een nieuwe vooruitstrevende liberale partij. Geconstateerd kan worden dat liberalen niet geconcentreerd zijn in alleen de VVD. Ook in D66 en de PvdA zijn veel mensen die zich kunnen vinden in het liberale gedachtegoed, maar als gevolg van verzuiling en polarisatie zijn blijven hangen bij hun oude partijen. Een nieuwe liberale partij zou deze mensen bijeen kunnen brengen en zo het liberalisme in de Nederlandse politiek een grotere rol kunnen laten spelen.

Vrijheid voor individuen is één van de belangrijkste *items* waar de JOVD zich altijd sterk voor maakt. De mogelijkheid voor individuen om zoveel mogelijk zelf te bepalen hoe zij hun leven inrichten is voor de JOVD een belangrijk uitgangspunt. Als het niet echt noodzakelijk is, moet de overheid zich zo terughoudend mogelijk opstellen. Daarom is de JOVD één van de eerste geweest die hebben gepleit voor het afschaffen van de militaire dienstplicht. Ook vindt de JOVD dat soft-drugs moeten worden gelegaliseerd, euthanasie moet zijn toegestaan en dat mensen zelf moeten kunnen bepalen hoe en met wie zij samenleven. Daarom is de JOVD ook niet tegen polygamie, de mogelijkheid om met meer mannen of vrouwen te trouwen. Wat heeft de overheid daarmee te maken?

De JOVD vraagt al jaren aandacht voor een aantal bestuurlijke onevenwichtigheden. De verstikkende invloed die de

sociale partners en de tientallen adviesraden hebben op de voorbereiding en de uitvoering van beleid begint eindelijk breed te worden onderkend. Door het maatschappelijk middenveld (het woud aan advies en overlegorganen, en de invloed van niet democratisch gekozen besturen van scholen, ziekenhuizen en allerlei andere instellingen), is de dynamiek van het bestuur zwaar aangetast. Daarom vindt de JOVD dat de macht van het maatschappelijk middenveld moet worden teruggedrongen, de politiek moet zelf weer besluiten kunnen nemen, zonder daar eerst half Nederland over te moeten horen.

Kritiek hebben op de overheid is gemakkelijk, maar de JOVD komt ook regelmatig met alternatieven voor overheidsbeleid. Zo heeft de JOVD op het terrein van de sociale zekerheid een geheel eigen stelsel gepresenteerd.

Dit nieuwe stelsel - het zogenaamde ministelsel - garandeert iedere burger een uitkering op minimumniveau en geeft daarnaast de verzekerde de mogelijkheid om vrijwillig aanvullende verzekeringen af te sluiten. Het ministelsel is eenvoudig, doelmatig en garandeert een uitkering ook op lange termijn.

Een ander voorbeeld is de discussie over de studiefinanciering. De JOVD heeft zich niet aangesloten in het koor van critici van de kabinetsplannen, maar heeft een eigen plan ontwikkeld dat in de vorm van financiële prikkels snel studeren be-

loont en langzaam studeren onaantrekkelijk maakt.

Het belangrijkste discussiestuk voor de komende maanden is het Politiek Kern Programma (PKP) dat op het novembercongres zal worden besproken. In het PKP wordt de politieke koers van de JOVD voor de komende vier jaar uitgezet. In de vorm van korte essay-achtige stukken worden drie kernthema's: participatie & ontplooiing, milieu en ontwikkelingssamenwerking integraal behandeld. Het hoofdbestuur verwacht dat deze thema's in de komende jaren om heldere standpunten zullen vragen. Natuurlijk is het nog volstrekt onduidelijk welke richting het definitieve PKP uit zal gaan, want dat wordt in november bepaald door de leden. Vast staat in elk geval dat het PKP voldoende stof tot discussie biedt en er aanzetten worden gegeven voor vernieuwende standpunten, zodat de JOVD haar rol als liberale voortrekker kan blijven vervullen.

OPROEP

sociaal economische commissie

Heb je verstand van economie? Heb je zin om je bezig te houden met het sociaal zekerheidsstelsel in Nederland? Mee te werken aan een visie van de JOVD op economische ontwikkeling, belastingstelsel, etc.? Informeer dan eens bij Stan Stevens voor de Sociaal Economische Commissie:

Tel. 076-221203.

Nijpels

Een liberaal milieubeleid begint bij de JOVD

door een onzer redacteurs

Bij de Tweede-Kamerverkiezingen van 1982 trad hij op als lijsttrekker van de VVD en bezorgde deze partij de grootste verkiezingsoverwinning aller tijden. Van 1986 tot 1989 was hij minister van milieu, en sindsdien geldt hij als autoriteit op dit gebied. Hij treedt in dat kader dan ook op in diverse televisieprogramma's. Zijn naam is Ed Nijpels. En waar startte hij zijn loopbaan? In de JOVD.

Een liberaal milieubeleid, bestaat dat?

“Jazeker. Dat is een milieubeleid dat uitgaat van het principe ‘de vervuiler betaalt’, en dat principe zo stringent mogelijk doorvoert. Vooral belangrijk is

samenwerking tussen overheid, burgers en bedrijven. Maar milieubeleid is iets dat boven partijpolitieke geschillen uitgaat. Daarvoor is het te belangrijk om een goed milieubeleid te voeren.”

Denkt u dat dat een beetje is gelukt, toen u minister was?

“Tsjaja... Zélf mag ik dat natuurlijk eigenlijk niet zeggen, maar er is een aantal zaken waar ik met groot genoegen op terugkijk. Zoals het op stapel zetten van het Nationaal Milieu Beleidsplan (NMP), wetgeving waarbij de structuur van het milieubeleid voor de komende dertig jaar werd uitgestippeld.”

Sinds 1989 bent u geen minister meer. Denkt u nog wel eens na over het milieu?

“Ja hoor. Ik ben voorzitter van het Wereld Natuurfonds Nederland, en van de nieuwe Raad van het Milieubeheer, een adviesorgaan voor de Tweede Kamer, en bij TNO ben ik hoofd van de directie Milieuzaken.”

Hoe kijkt u terug op een van uw eerste functies, voorzitter van de JOVD?

“Haha,” lacht Nijpels. “Ik heb zeer veel aan de JOVD gehad. Zo niet alles. Het was een van de mooiste tijden van mijn leven. Ik heb er veel geleerd.

Van jongs afaan heb ik niets anders gewild dan de politiek in gaan. Het was een soort drijvende kracht. Ik heb altijd burgemeester willen worden. En dat ben ik na een omweg van dertien jaar via Den Haag, toch nog geworden.”

OPROEP

milieucommissie

Heb je een liberale kijk op milieubeleid? De milieucommissie houdt zich bezig met de ontwikkeling van het milieubeleid van de JOVD. Kijkt hoe het verdrag van Rio in Nederland z'n beslag krijgt. Heb je enige kennis van zaken en ben je geïnteresseerd, neem dan contact op met Arjan Toor: 050-185890.

Werkloosheid

Een liberale visie

door Jan Kees Martijn

Het is nog maar een paar jaar geleden dat de jeugdwerkloosheid in Nederland bijna was verdwenen en dat haast alle schoolverlaters binnen een half jaar een baan hadden. Wie tegenwoordig de school of universiteit verlaat merkt helaas dat die tijd voorbij is. Het is geen uitzondering als zich voor één vacature honderden gegadigden aanmelden. Liberalen hebben een eigen antwoord op dit probleem. Individuele werkgevers en werknemers moeten meer vrijheid krijgen om banen te creëren.

In de Nederlandse verzorgingsstaat wordt van alles door de overheid geregeld. En als de overheid het niet regelt, dan zijn er wel andere organisaties, zoals vakbonden en werkgevers, die via onderlinge afspraken voorschrijven wat er wel en niet mag. Het resultaat is een enorme berg van centrale regelingen.

Kunstmatige loonkosten

Doordat er zoveel van bovenaf wordt voorgeschreven is de economie verstart geraakt. Nieuwe initiatieven komen maar moeilijk van de grond, omdat er altijd wel een regeltje bestaat dat het initiatief blokkeert. Een belangrijk voorbeeld is het wettelijk minimumloon. Dit is door de overheid vastgesteld op een zo hoog niveau dat het mogelijk is om er een gezin van te onderhouden. Het gevolg is dat er voor mensen met een slechte opleiding en beperkte ervaring maar weinig banen worden aangeboden. Zij zijn vaak niet voldoende productief om dat minimumloon op te brengen. Een verlaging van het minimumloon lijkt op het eerste gezicht misschien onaardig, maar het leidt er wel toe dat mensen die nu noodgedwongen werkloos zijn aan de slag kunnen komen. Na enkele jaren ervaring te hebben opgedaan, zullen ze waarschijnlijk ook een stuk meer gaan verdienen. Een ander probleem zijn de jaarlijkse CAO-afspraken tussen de werkgevers- en werknemersorganisaties. Hierin worden allerlei arbeidsvoorwaarden vastgelegd zoals de werktijden, vakantiedagen en loonstijgingen. In deze

CAO's worden vaak minimumlonen afgesproken die nog aanmerkelijk hoger zijn dan het wettelijk minimumloon. Het gevolg is dat nog meer werklozen buiten de boot vallen. Ook zullen vooral nieuwe bedrijven door deze dure CAO's in problemen komen. Zij hebben meestal toch al hoge opstartkosten. Het is niet vreemd dat vakbonden en werkgeversorganisaties zich daar weinig van aantrekken. Zij komen immers op voor hun eigen leden en niet voor buitenstaanders. Wat wel vreemd is, is dat de Minister van Sociale Zaken deze CAO's verplicht oplegt aan alle bedrijven in de betreffende sector. In plaats van een beleid te voeren waar ook werklozen van profiteren en dat nieuwe bedrijven kansen biedt, beschermt de overheid de gevestigde belangen.

Overdreven bescherming

Wie een bedrijf wil starten heeft niet alleen te maken met hoge loonkosten. Ook zijn er andere regelingen waar aan moet worden voldaan. Er zijn vestigingseisen die voorschrijven dat een ondernemer allerlei diploma's moet hebben, ook als de klanten best zelf kunnen beoordelen of het bedrijf goed werk aflevert. De openingstijden van winkels zijn door de overheid aan banden gelegd. Pensioenering van werknemers is verplicht bij het bereiken van de 65-jarige leeftijd. Bedrijven die het wagen een gedeeltelijk gehandicapte werknemer in dienst te nemen lopen het risico een forse boete te moeten betalen als de werknemer uiteindelijk het werk toch niet blijkt

aan te kunnen. En zo zijn er nog veel meer voorbeelden.

Het is goed dat de overheid werknemers wil beschermen. Maar in Nederland is de overheid veel te ver doorgeschoten. Minder regels betekent meer nieuwe bedrijven en dus meer werk. Bovendien zijn er allerlei veranderingen waar de economie op in moet spelen. De concurrentie uit het buitenland neemt toe. Er zijn steeds minder traditionele gezinnen en meer mensen hebben behoefte aan deeltijdbanen en flexibele arbeidstijden. De overheid moet bedrijven de ruimte geven daar op in te spelen. Daarnaast worden mensen mondiger en meer zelfstandig. Werknemers zijn steeds beter in staat zelf voor hun belangen op te komen, zonder betuttelende regelingen van bovenaf.

Belastingdruk

In het bovenstaande zijn de hoge belastingen en sociale premies nog niet genoemd. Maar natuurlijk ligt ook daar een belangrijke oorzaak van de werkloosheid. Een bedrijf moet meer dan tweemaal zoveel betalen voor een werknemers als deze zelf overhoudt. Het verlagen van de belastingdruk op arbeid is goed voor de werkgelegenheid. Hetzelfde geldt voor het verlagen van de sociale premies die nodig zijn om de kosten van de uitkeringen te financieren. Een goede mogelijkheid om dat te bereiken is het invoeren van een ministelsel van sociale zekerheid. Bij een ministelsel zorgt de overheid alleen nog maar voor een minimumuitkering in het geval van werkloosheid of arbeidsongeschiktheid. Wie een hogere uitkering wil krijgen moet zich individueel bijverzekeren.

De JOVD is voor minder overheidsregels, lagere belastingen en sociale premies. Mensen en bedrijven moeten meer vrijheid krijgen om zelf te bepalen hoe ze zich gedragen en hoe ze hun geld willen besteden. Deze visie op het economisch beleid staat recht tegenover de Nederlandse traditie van overheidsbetutteling en regelzucht. Meer vrijheid is voor liberalen een doel op zich. Maar daarnaast leidt het ook nog tot meer dynamiek in de economie en tot meer werkgelegenheid.

Het hoofdbestuur van 1976 op audiëntie in het Catshuis

Vroeger

door Eddy Habben Jansen

In de Louis XV zaal in de Pulchri Studio aan de Lange Voorhout verzamelden zich op 26 februari 1949 jonge liberalen. Op uitnodiging van de door het VVD-Hoofdbestuur ingestelde 'Jongeren-Commissie' onder leiding van D.W. Dettmeijer ging het gezelschap tijdens de bijeenkomst over tot oprichting van een vereniging: de Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie, kortweg JOVD. Meteen al telde de nieuwgeboren JOVD zeven afdelingen.

Ruim een jaar eerder werd de Volkspartij voor Vrijheid en Democratie opgericht, ontstaan uit de in 1946 opgerichte Partij van de Vrijheid (PvdV) van D.U. Stikker en een groep rond de uit de Partij van de Arbeid (PvdA) gestapte P.J. Oud. De liberale verdeeldheid van voor de oorlog heette daarmee tot het verleden te behoren. Oud was afkomstig uit de Vrijzinnig Democratische Bond (VDB), Stikker en veel andere PvdV-leden behoorden in het interbellum tot de Liberale Staatspartij (LSP). Beide vooroorlogse liberale of vrijzinnige partijen hadden hun eigen jeugdorganisatie: de Vrijzinnig Democratische Jongeren Organisatie (VDJO) en de Bond van Jonge Liberalen (BJL). Tijdens de oprichtingsbijeenkomst van de JOVD eiste Dettmeijer de geestelijke erfenis van beide organisaties op.

De relatie tussen de verschuiving aan het liberale partijfront en de oprichting van de JOVD is een duidelijke. De oprichting was een logisch gevolg van de totstandkoming van de VVD en werd ook door die partij

geïnitieerd. Ook andere politieke jeugdorganisaties werden langs bestaande partijlijnen opgericht of heropgericht. De aard van de relatie met de VVD was tijdens de bijeenkomst in de Pulchri Studio uiteraard onderwerp van gesprek. Als conclusie meldt het verslag: "De J.O.V.D. moet niet de bijwagen van de V.V.D. worden; maar wij willen graag contact houden met de V.V.D. (mentor). (...) Wij hebben de ruimte om ons te oriënteren." Daarmee werd de basis gelegd voor een nu al bijna vierenveertig jaar durende discussie over de relatie tussen JOVD en VVD. Al vele jaren wordt in een overeenkomst de onafhankelijkheid van de JOVD vastgelegd. Het is een bijzonder kind, en dat is het.

Een belangrijk deel van haar reputatie dankt de bijna 45 jaar oude JOVD aan de politici die er uit voortkwamen. Dat doet weinig recht aan de veelzijdigheid van de vereniging, die vele doelen heeft, waarvan het starten van politieke carrières een nogal ondergeschikte is. Er zijn mensen die daar misschien door omstandigheden an-

ders over denken. Zoals Commissaris Wiegel, de burgemeesters Nijpels en Hermans, de Kamerleden Franssen, Wiebenga en Linschoten, aankomend Kamerlid Van der Stoel, VVD-hoofdbestuurder Rutte, wethouder De Grave, Groninger gedeputeerde Remkes, AVRO-voorzitter Wallis de Vries, oud-minister (Erwin) Nypels, kandidaat-premier Brinkman, PvdA-nestor Roethof en oud-Elsevier-hoofdredacteur Hoogendijk. Om er een paar te noemen. Allen maakten kennis met de politiek in de JOVD. Maar veel boeiender dan de mannetjes zijn de politieke huzarenstukken uit het JOVD-verleden. In 1964 discussieerde de JOVD over het functioneren van de democratie. JOVD'ers deden dat minder opvallend dan veel opstandige tijdgenoten, maar niet minder effectief. Het pleidooi voor afschaffing van de Eerste Kamer, de principiële kritiek op de monarchie en het voorstel om een districtenstelsel in te voeren leverden veel publiciteit op. Mede dankzij een aantal JOVD'ers dat twee jaar later meewerkte aan de oprichting van D'66 kwamen verschillende JOVD-standpunten in het programma van die partij terecht. Dit tot grote woede van de conservatieve VVD'er Van Riel, die niets moest hebben van al die D'66'ers in "zijn" jongerenorganisatie.

Eind 1979 werd door het inmiddels verdwenen tijdschrift "Nieuwsnet" het bestaan van het zogenaamde Des Indes-Beraad onthuld. Onder leiding van de JOVD bleken vooraanstaande politici in het geheim te overleggen over een coalitie zonder de christendemocraten. Later zou blijken dat dat al sinds 1975 gebeurde. Omdat het CDA nog steeds geen oppositie-ervaring heeft, gaat de strijd voort. Het Beraad wordt nog altijd door de JOVD georganiseerd en is inmiddels een begrip in de Nederlandse politiek. Maar ook buiten Des Indes zat de JOVD niet stil. In 1992 presenteerde de JOVD samen met de Jonge Democraten en de Jonge Socialisten in de PvdA het "Paars Regeerakkoord", dat liet zien dat een coalitie zonder CDA niet op afgunst, maar op inhoud gebaseerd is.

Politiek actief worden?

door Marco Frijlink

Als je net lid geworden bent van de JOVD, of je overweegt dat te worden, dan doe je dat waarschijnlijk niet voor niets. Natuurlijk, de JOVD is een gezellige club, en je leert er veel verschillende mensen kennen, maar een van de belangrijkste redenen van veel mensen om lid te worden is dat ze willen leren op politiek gebied en, liefst nog, actief willen worden.

Afdelingen

De eerste plaats om te kijken als je iets wilt, is in je afdeling. Als je lid wordt, word je ingedeeld bij een afdeling. Het bestuur van elke JOVD-afdeling organiseert samen met de leden allerlei activiteiten. Elke afdeling organiseert zo om de tijd wel eens lezingen, of forums, met interessante sprekers als Kamerleden, plaatselijke politieke bonzen of mensen uit het bedrijfsleven. Maar leuker nog zijn natuurlijk de activiteiten waar je zelf een actieve inbreng kunt hebben. Daarom hebben veel afdelingen commissies. In die commissies kunnen leden zich bezighouden met de meest uiteenlopende onderwerpen. Binnenlandse politiek, buitenlandse politiek, economie, onderwijs, etc. Sommige afdelingen hebben ook een commissie gemeentepolitiek die de ontwikkelingen in de eigen gemeente op de voet volgt, en daar ook wat mee doet. Door contacten met verschillende partijen raken de JOVD'ers snel ingevoerd in het gemeentelijke politieke spel. Zo kunnen commissies onderbouwde nota's schrijven en die aan pers en politiek presenteren, of (ludieke) acties voeren om een standpunt duidelijk te maken. Zo heeft de afdeling Venlo kortgeleden de bestuurlijke vernieuwing in Venlo aan de hand van een enquête aan de kaak gesteld en in een rapport geconcludeerd dat de politiek veel te ver van de burgers afstaat; en ook aanbevelingen gedaan hoe dat zou kunnen worden verbeterd.

Verder hebben veel afdelingen contacten met afdelingen van andere politieke jongerenorganisaties. Het is erg leuk om discussies te houden met andersdenkenden of hen gewoon eens aan te horen.

Ook begeven sommige afdelingen zich op het internationale vlak. Door contacten aan te knopen met liberalen in buitenland-

”Ik ben sinds kort politiek actief. Toen ik nog geen JOVD-lid was dacht ik politiek: bah!. Dat denk ik nog steeds als ik denk aan wat er in Den Haag gebeurt. Maar in de JOVD is het gewoon leuk!”

se plaatsen, ontstaan vaak interessante mogelijkheden om contacten te leggen en met buitenlandse liberalen te discussiëren. Vaak zijn er uitwisselingen, waarbij JOVD'ers naar het buitenland gaan, of

leden van zusterafdelingen naar Nederland komen. Er zijn voornamelijk contacten met afdelingen in Duitsland en België.

Landelijk

Er zijn ook landelijke projectgroepen en commissies. Sommigen denken dat je al heel lang in de JOVD moet meedraaien voordat je daaraan mee kunt doen. Niets is minder waar. Als de onderwerpen je interesseren en je weet er al iets van, dan kan je je al opgeven.

Projectgroepen houden zich bezig met een afgebakend onderwerp. Zij schrijven bijvoorbeeld resoluties die later in de vereniging worden besproken, of nota's waarin een JOVD-standpunt wordt vastgelegd. Ook kunnen zij cursussen schrijven of een landelijke politieke activiteit organiseren. Door in een projectgroep te gaan, leer je in korte tijd veel over een bepaald onderwerp (mobiliteit, milieu, economie, etc.), als je er tenminste ook wat voor wilt doen.

Commissies bestaan in principe permanent. Om hier lid van te kunnen worden moet je al wel wat relevante kennis hebben. Commissies adviseren het hoofdbestuur over politieke standpunten en bereiden onderwerpen voor congressen voor. In deze Driemaster vind je enkele oproepen. Lijkt het je wat, reageer dan.

Het zal duidelijk zijn, het bovenstaande is nog lang geen uitputtende opsomming. Elke afdeling heeft weer andere mogelijkheden voor leden om actief te worden, maar het kan altijd. En zo bestaat voor elk JOVD-lid de mogelijkheid om meer van zijn lidmaatschap te maken. Doe dat!

Voor meer informatie over landelijke politieke activiteiten kan je bellen met:

Marco Frijlink: 030-880702

Peter Hietink: 010-4148190

Arthur Kocken: 030-881490

Stan Stevens: 076-221203

Een politieke mening

door Annemieke Brons

Binnen de JOVD is veel mogelijk. Zo kan een idee of mening van jezelf een mening van de landelijke JOVD worden. Hoe gaat dat in z'n werk?

Stel je vindt dat meer auto's door middel van een waterstofmotor moeten worden aangedreven. Deze stelling is op dat moment alleen nog jouw mening. Je zult om dit een landelijk standpunt te maken in verschillende geleidingen een meerderheid moeten behalen. Dat lijkt moeilijker dan het is. Om te beginnen giet je de stelling in de vorm van een motie. Een motie is de vaste formule die in de politiek gehanteerd wordt, om standpunten uiteen te zetten. Heb je de motie geschreven, dan kan zij naar de ledenvergadering van je afdeling. Je kunt namelijk alleen via een afdeling een motie op het landelijk congres indienen, waar de landelijke standpunten worden ingenomen. In de afdelingsvergadering, waar alle leden van de afdeling stemrecht hebben, moet dus geprobeerd worden om een meerderheid te krijgen voor de motie. Je verdedigt de motie, er zullen vragen worden gesteld en uiteindelijk wordt er gestemd. Wanneer de meerderheid voor is, is de motie een afdelingsstandpunt geworden. Het kan nu ingediend worden op het landelijk congres. Uiteindelijk ligt de motie op het landelijk congres. Alle afdelingen in Nederland ontvangen voorafgaande aan het landelijk congres het congresboek waarin onder andere alle moties zijn verzameld. De andere afdelingen krijgen zo de mogelijkheid om jouw motie al te bekijken en er een standpunt over in te nemen. Op het congres wordt er per afdeling gestemd. Een afdeling krijgt een aantal stemmen gerelateerd aan het aantal leden in die afdeling. Het is dus heel belangrijk wat de afdelingen van de motie vinden. Het landelijk congres duurt twee dagen. Op de eerste dag wordt bijna alles voorbesproken in werkgroepen, zodat het de volgen-

de dag, wanneer de vergadering plenair is, dat wil zeggen voltallig, wat sneller gaat. Jouw motie wordt besproken in de werkgroep moties. Wanneer de motie aan de beurt is, krijgt de indienende afdeling het woord, meestal zal de schrijver van de motie hier spreken. Je kunt dan vertellen waarom de motie is geschreven. Na deze inleiding kunnen informatieve vragen worden gesteld. Hierna is er de mogelijkheid tot discussie. Tijdens de discussie kun je goed peilen of er wel steun voor de motie is. Wanneer dat niet het geval is, kun je proberen om middels het lobbycircuit in de wandelgangen de afgevaardigden van andere afdelingen over te halen om voor jouw motie te stemmen. Wanneer echter blijkt dat er wel voldoende steun voor de motie is wordt geadviseerd

aan de plenaire vergadering om de motie aan te nemen. Nu is dus geen stemming nodig. Wanneer het tenslotte niet duidelijk is of de motie een meerderheid zal krijgen, kun je de motie aanhouden. Dat betekent dat je hem tijdens de plenaire vergadering verdedigt. Iemand uit een andere afdeling krijgt dan de mogelijkheid om tegen de motie te spreken. Dit gebeurt op zondag. Na de spreker voor (dat ben jij dus) en de spreker tegen is er plaats voor discussie. Na een aantal discussieronden bepaalt de voorzitter dat er gestemd gaat worden. Wanneer de meerderheid voor jouw motie stemt, is deze een landelijk standpunt geworden. Wat dus in eerste instantie een persoonlijke mening was, is uitgegroeid tot een landelijk standpunt van de JOVD.

Motie stimulering waterstofmotor

De JOVD in vergadering bijeen op 20 en 21 maart 1993 te Gilze-Rijen.

CONSTATERENDE

- Dat de Nederlandse regering elektrische auto's ziet als alternatief voor de conventionele (fossiele brandstof) verbrandingsmotor;
- Zij het doet voorkomen dat elektrische auto's beter zijn voor het milieu, maar hierbij het feit verdoezelt dat ook de opwekking van elektriciteit via kolen-, gas- of kerncentrales milieubelastend is;
- De grote milieuvriendelijkheid van de accu;
- Dat de accu's van een elektrische auto veelal een kortere levensduur hebben dan de auto zelf, en derhalve een of enkele malen vervangen dienen te worden;

OVERWEGENDE

- Dat de door middel van elektriciteit aangedreven auto derhalve uit milieuoogpunt geen goed alternatief is voor de auto met conventionele (fossiele brandstof) verbrandingsmotor;

VOORTS CONSTATERENDE

- Dat het mogelijk is waterstof als brandstof voor een verbrandingsmotor te gebruiken;
- Dat bij de verbranding van waterstof naast waterdamp slechts een veel kleinere hoeveelheid schadelijke stoffen wordt uitgestoten dan bij verbranding van fossiele brandstoffen;
- De resultaten die geboekt worden met het com-

primeren van vloeibaar waterstof alsmede in de ontwikkeling van de waterstofmotor voor persoonsvoertuigen;

- De vooruitgang op het gebied van de opwekking van schone energie zoals wind-, water-, en zonne-energie die zeer milieuvriendelijk is;
- Dat het mogelijk is om met behulp van deze, op een schone manier opgewekte stroom, water te splitsen tot waterstof en zuurstof;

VOORTS OVERWEGENDE

- Dat waterstof een goed alternatief is voor fossiele brandstoffen;
- Dat een op waterstof aangedreven auto beter voor het milieu is dan een elektrische auto;

SPREEKT ALS HAAR MENING UIT

- Dat de overheid meer middelen moet steken in onderzoek naar en ontwikkeling van de waterstofmotor dan nu het geval is;
- Dat zij tevens meer middelen moet steken in onderzoek naar en de productie van waterstof op milieuvriendelijk manier;
- Dat zij het stimuleren van de aanschaf van elektrische auto's onmiddellijk moet staken;
- Dat zij, zodra de op waterstof aangedreven auto ontwikkeld is, de aanschafprijs van zowel een dergelijke auto als ook de prijs van waterstof zodanig dient te ondersteunen dat deze concurrerend zijn met de bestaande brandstoftypen en -prijzen;

EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG.

Liberale Agenda

20 augustus

Afd. Groningen; Kabinetsformatiespel in PPJK-pand. Info: Leonie Hartman (050-733988)

23 augustus

Afd. Groningen; Kei-borrel met snelteke naar in café de Negende Cirkel te Groningen; Info: Leonie Hartman (050-733988)

24 augustus

Afd. Rijnmond; Forum over actuele politiek. Info: Sandra Spek (010-4405316)

26-31 augustus

Afd. Rijnmond; Internationaal congres in Keulen. Info: Sandra Spek (010-44405316)

2 september

Afd. Leiden; Opening van het jaar met borrel; Aanvang: 20.00 uur. Plaats: de Branderij. Info: Frans Rijkschroeff (071-126683)

2 september

Afd. Rijnmond; traditionele opening van het jaar met BBQ en borrel. Info: Sandra Spek (010-4405316)

7 september

Afd. Utrecht; Introductie cursus. Aanvang: 20.00 uur. Info: Karen Jedema (030-615924)

7 september

Afd. Rijnmond; cursus debating. Info: Sandra Spek (010-4405316)

9 september

afd. Amsterdam; openingsborrel van Puffelen prinsengracht 377, aanvang 21:00

6 september

Afdeling Groningen; seizoensopening: lezing van Tweede Kamerlid Dijkstal.

Onderwerp: actuele politiek en perspectieven van jongeren. Info: Leonie Hartman (050-733988)

10 september

Afdeling Kop van Drente; discussieavond over medische ethiek. Gastspreker: prof. dr. J. Olthof. Plaats: PPJK-pand, Heerenpoortenmolendrift 8 te Groningen. Aanvang: 20:00. Info: Alexander Aaldering (050-712135)

11 september

Afd. Rijnmond; introductiedag. Info: Sandra Spek (010-4405316)

13 september

Afd. Amsterdam; politiek café Koppeltje, utrechtsestraat 6, 20:15 meer info H. Rijksen 020-6958052

14 september

Afd. Utrecht; ALV + Borrel. Aanvang 20.00 uur. Info: Karen Jedema (030-615924)

20 september

Afd. Kop van Drenthe i.s.m. afd. Groningen; Forum met o.a. P. Blaauw, over regionale herindeling. Plaats: Airport Eelde te Eelde. Info: Alexander Aaldering (050-712135)

22 september

Afd. Rijnmond; cursus congresonderwerp; aanvang 20.00 uur. Info Sandra Spek (010-4405316)

24 september

Afdeling Kop van Drente; discussieavond. Gastspreker: prof. dr. mr. J. Rimmelink. Plaats: PPJK-pand, Heerenpoortenmolendrift 8 te Groningen. Aanvang: 20:00. Info: Alexander Aaldering (050-712135)

28 september

Afd. Rijnmond; forum van Euro-

parlementariërs. Info: Sandra Spek (010-4405316)

30 september

Afd. Rijnmond; Lezing de Hoop Scheffer; aanvang 20.00 uur. Info: Sandra Spek (010-4405316)

3 oktober

Afd. Utrecht; Paardrijden Info: Karen Jedema (030-615924)

9 oktober

Afd. Utrecht; Lustrumforum, receptie + feest. Info: Karen Jedema (030-615924)

19 oktober

Afd. Utrecht; Forumavond 'Tibet' Aanvang 20.00 uur in café 't Hart. Info: Karen Jedema (030-615924)

26 oktober

Afd. Rijnmond; Wereldhandelsspel; Info: Sandra Spek (010-4405316)

1 november

Afd. Rijnmond; Weisglas Spreekt; Aanvang 20.00 uur; Info: Sandra Spek (010-4405316)

2 november

Afd. Rijnmond; Lezing Dominee Visser; Aanvang 20.00 uur; Info: Sandra Spek (010-4405316)

24 november

Afd. Rijnmond; Cursus Politieke Stromingen; Aanvang 20.00 uur; Info: Sandra Spek (010-4405316)

28 november

Afd. Utrecht; Wereldhandelsspel. Aanvang: 10.00 uur in café 't Hart. Info: Karen Jedema (030-615924)

Enige standpunten...

De JOVD is voor...

- een ministelsel van sociale zekerheid
- afschaffen van vermogensbelasting
- afschaffen van inkomensafhankelijke regelingen
- legalisering softdrugs
- vrije openingstijden winkels
- inkrimping overheid
- verplicht onderwijs in de Nederlandse taal voor allochtonen
- goed milieubeleid, ook als dat ten koste gaat van economische groei
- homohuwelijk

De JOVD is tegen...

- sociale dienstplicht
- rassendiscriminatie
- basisvorming in het onderwijs
- het huidige omroepbestel

Driemaster

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

Harry Mens:

"Niet lukken,
dat is voor mij
onbespreekbaar"

Jaargang 45 - Nummer 7 - oktober 1993

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

INHOUD

DRIEMASTER

Driemaster is het onafhankelijke orgaan van de Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie. Publicaties in Driemaster geven niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie of van het hoofdbestuur weer.

Hoofredacteur

Marten van de Kraats
Van Eeghenstraat 87
1071 EX Amsterdam
(020-6759893)

Redactie

Folkert Bolkestein (eindredacteur),
Dries van Bergeijk (fotoredacteur),
Joris Dik, Yair Pinto, Melvin Schut,
Frits van der Scheer (hb-auditor) en
Arjan Toor

Uiterste inleverdatum voor het volgende nummer:

maandag 18 oktober 1993

Alle kopij kan op diskette
worden gezonden naar:

Redactie Driemaster
p.a. Algemeen Secretariaat JOVD
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam

Foto's:

D. van Bergeijk: pag. 1,3,5,6,7
Gerrit de Jager: pag. 8

Druk:

Dinky Druk, Den Helder

ISSN 0167-0786

	pagina
Redactie colofon.....	2
Voorzitter.....	3
Hoofdbestuur.....	3
Mens te koop.....	4
Een promotiedagje in Rotterdam.....	8
M50-Wegwijsdagen.....	9
Aanmeldingsbon Lustrum-Volontairs.....	9
Apartheid bestaat nog steeds.....	10
EMU.....	12
Geprogrammeerd.....	14
Congresbon.....	15
Een heftig congres.....	15
Enquete Uitslagen.....	16
Concept program.....	18
Verenigingsnieuws.....	23
Liberale Agenda.....	27
De Brinkmanneljes.....	28

Voorzitter

Onlangs werden in Amsterdam de resultaten gepresenteerd van een grootscheeps onderzoek onder Nederlandse jongeren. Niet alleen bleek daaruit dat jongeren tussen de 20 en 24 jaar oud liever de Donald Duck lezen dan de Hitkrant, maar ook dat de belangstelling voor politiek gering is, en sinds 1991 nog afgenomen ook. Daar staat tegenover dat jongeren nog steeds wel idealen hebben. Die vertalen zich echter niet in politieke betrokkenheid. Gezondheid, geluk en vrede gooien hogere ogen dan geld, comfort en een leidinggevende positie. Het aantal jongeren dat buitenlanders als een bedreiging of probleem ziet, blijft geleidelijk toenemen. En hoewel jongeren zich de milieu-problematiek in toenemende mate bewust worden, vertaalt zich dat niet in milieu-bewust gedrag.

Blijkbaar roept het politieke bedrijf nog steeds het beeld van impasses, gepraat en stroperigheid op. Dat is een slechte zaak. Want juist in een democratisch ingerichte samenleving als de Nederlandse zou de politiek midden in het dagelijks leven moeten staan en zijn basis moeten vinden in een groot vertrouwen van de bevolking. Hier ligt een grote uitdaging voor het Binnenhof en de gemeenteraden. Je hoeft geen helderziende te zijn om te voorspellen dat - wanneer het verkiezingscircuit volgend jaar weer op volle toeren draait -

politici massal de straat op gaan om zichtbaar hun zorg te tonen over de problemen van "de gewone burger". Maar als de stemmen weer zijn geteld, sluiten onze vertegenwoordigers zich op onder de TL-buizen van het vergadercircuit.

Dat is een slechte zaak. Ook wanneer niet direct een beroep behoeft te worden gedaan op de kiezer, moet een politicus zich in het dagelijkse leven mengen. Zich op de hoogte stellen van waar de burgers problemen mee hebben en daar oplossingen voor verzinnen. Niet alleen in glanzende brochures, maar juist ook in besluitvorming. Pas als concrete resultaten kunnen worden getoond, zal het vertrouwen in de politiek kunnen toenemen.

De JOVD pleit al sinds jaar en dag voor meer openheid en betrokkenheid in de politiek. De band tussen kiezer en gekozen kan bijvoorbeeld worden verbeterd door de buffer van adviesraden op te doeken. Politici moeten zelf verantwoordelijkheid durven nemen en daar direct verantwoording voor durven afleggen. Het cliché dat de burger vertrouwen moet krijgen in de politiek is al lang uitgehold. De politiek moet eindelijk eens vertrouwen krijgen in de burger.

Op een andere schaal geldt dat tot op zekere hoogte ook voor de situatie in de JOVD. In de veronderstelling dat taken en bezigheden in afdelingen en districten niet goed zouden kunnen worden ingevuld, heeft het hoofdbestuur in de loop der jaren een veelheid van bezigheden en bevoegdheden naar zich toegetrokken. Dat is een slechte zaak. Want niet het hoofdbestuur maar juist de leden in de afdelingen vormen de basis van onze organisatie. Daarom heeft het hoofdbestuur een serieuze aanvang gemaakt met het teruggeven van verantwoordelijkheden aan de vereniging. Op het novembercongres zal een beleidsplan worden gepresenteerd waarin die gedachtengang concreet is uitgewerkt. In de begroting - die ook in november aan de vergadering wordt voorgelegd - is een financiële uitwerking van die plannen neergelegd. Zo zullen afdelingen ook financieel in staat worden gesteld hun verantwoordelijkheden te dragen. En dat is de enige manier om de JOVD zo groot en zo sterk mogelijk te maken. Met een bestuur dat bestuurt, en een vereniging die leeft!

Koen Petersen

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

Algemeen Secretariaat
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam
020-6242000
020-6264357 (fax)

Hoofdbestuur

Voorzitter

Koen Petersen (020-6202913)
Marnixstraat 229f
1015 WD Amsterdam

Algemeen Secretaris

Karen Anne Hebben (071-123439)
Haarlemmerstraat 258
2312 GK Leiden

Penningmeester

Michael Abraham (010-4653595)
Gravin Adelastraat 68
3032 HA Rotterdam

Vice-voorzitter Politiek

Marco Frijlink (030-880702)
Marco Pololaan 450
6881 HJ Velp

Vice-voorzitter Organisatie

Eric Hoogenboezem (071-125863)
Kolfmakersteeg 13a
2311 VE Leiden

Internationaal Secretaris

Peter Hietink (010-4148190)
Adamshofstraat 130a
3061 ZJ Rotterdam

Secretaris Vorming & Scholing

Margaret Penders (04902-43738)
Carolusdreef 265
5554 BG Valkenswaard

Secretaris Organisatie

Annemieke Brons (02526-72091)
Sikkelstraat 31
2151 CN Nieuw Vennepe

Secretaris PR & Voorlichting

Frits van der Scheer (010-4028405)
Struisenburgdwarstraat 67
3063 BS Rotterdam

Politiek Secretaris I

Arthur Kocken (030-881490)
Julianaweg 390
3523 XM Utrecht

Politiek Secretaris II

Stan Stevens (076-221203)
Molenslag 60
4817 GZ Breda

Een welgestelde zakenman in zijn filosofische fase

door Marten van de Kraats

Het is nu bijna een jaar geleden dat Harry Mens de JOVD toesprak. Het betoog dat hij hield tijdens het novembercongres werd met gemengde gevoelens ontvangen. Veel JOVD'ers waardeerden zijn rake bewoordingen, een aantal kon aanmerkelijk minder waardering opbrengen voor zijn stellingnamen. 'Die vent is niet liberaal', was daar het algemene gevoel. Harry Mens hield dat congres een onsamenhangend verhaal. Maar goed, het zij hem vergeven, het was zijn maidenspeech....

Tijdens het gesprek dat ik gedurende de High Tea in het Amstel Hotel met hem voerde, kon ik merken dat hij sinds onze confrontatie op het novembercongres wel het een en ander geleerd had. Zijn betoog was consistent en genuanceerder geworden. Zijn standpunten waren grosso modo dezelfde gebleven.

Ik neem aan dat u een aanhanger van de vrije markt bent. Wat vindt u in dat licht van steunverlening aan het bedrijfsleven door de overheid?

"Dat vind ik een slechte zaak. Ik ben niet tegen enige mate van steunverlening, maar het moet veel doeltreffender gebeuren dan het nu het geval is. Nu worden subsidies gegeven aan Daf en aan Fokker. Daf wordt nog steeds bestuurd door de zelfde mensen die het failliet hebben laten gaan. Bij Fokker kun je zien dat het bedrijf ontmanteld wordt en dat veel onderdelen nu in China worden gemaakt. Ik kan je voorspellen dat ze nog verder zullen gaan met ontmantelen. Ik vind dat steunverlening aan dat soort grote bedrijven weinig zin heeft. Ik zie meer in een stimuleringsfonds voor jonge ondernemers."

Wilt U nog altijd minister van volkshuisvesting worden?

"Nee hoor. Tenminste niet tegen elke prijs, dat heeft journalistiek Nederland er van proberen te maken. Wat ik wil is van de VVD de grootste partij maken. Ik denk dat dat ook gaat lukken. Mijn favoriete rol zal die van fractieleider zijn. Dat wil niet zeggen dat ik nee zou zeggen tegen een ministerpost wanneer men mij daarvoor zou vragen. Mijn voorkeur gaat dan echter uit naar het ministerie van economische zaken."

"Ik zou alleen in de kamer willen zitten wanneer ik daar een dominante rol kan spelen. Ik zou die dominante rol alleen opeisen wanneer ik electoraal ook iets betekenen. Als ik met de verkiezingen maar drie of vier zeteltjes zou halen in mijn eentje, dan bedank ik, dan doe ik niet mee."

"Wil je de verkiezingsuitslag weten? Mijn

uitslag, de uitslag volgens Mens... Eeneneveertig zetels VVD, achtendertig zetels voor het CDA, dertig voor d66, twintig voor de PvdA, en eenentwintig zetels die wat zweven of naar de andere partijen gaan. Dit wordt de uitslag, als ze mij tenminste mijn gang laten gaan."

Mens te koop

Als ik de opiniepeilingen mag geloven blijft de VVD hangen op zesentwintig zetels.

"Ik denk dat op geen enkele manier acties zoals ik mee bezig ben, in die opiniepeilingen verwerkt zijn. We halen eeneneveertig zetels, daar kun je zeker van zijn."

Hoe gaat U het aanpakken? Haalt U er een reclamebureau bij?

"Nee, nee, dat doe ik niet. Die verhalen dat ik er een pak geld in zou steken, dat is allemaal onzin. Ik doe het allemaal op eigen kracht.

Ik heb nu een veertigtal spreekbeurten in mijn agenda staan voor de maanden oktober en november. Ik heb er al veertig achter de rug. Ik merk gewoon dat de voeling met de achterban heel belangrijk is, bovendien valt mij op dat de politici van vandaag het contact zijn kwijtgeraakt met

de onderkant van de kiezersmarkt.... Ik geef ook veel interviews af. Het is een kettingreactie waar weinig geld mee gemoeid is en die wel veel publiciteit oplevert. Niet alle publiciteit is goed. Je merkt dat de Nederlandse verkiezingen wat meer Amerikaanse vormen beginnen aan te nemen. Negatieve berichtgeving om iemand onderuit te halen, daar ontkom ik ook niet aan. Zo staat er in de Quote van deze maand een of ander lullig verhaal. De strijd naar de top is eenzaam."

"Je hebt te maken met een cultuuromslag. We staan aan de vooravond van een heel nieuwe tijd. De naoorlogse generatie gaat de macht overnemen. De dominante, patriarchale vijfenvijftig plusser stapt op." *Wat bent U van plan te gaan doen wanneer het niet lukt?*

"Niet lukken, dat is voor mij onbespreekbaar."

Ik heb in de NRC gelezen dat U sprak over milieupadvinders?

"Daarmee bedoelde ik d66. Tijdens het voorlaatste partijcongres heft d66 de halve tijd besteedt om een motie onder de tafel te krijgen, waarin werd besloten dat Schiphol met onmiddellijke ingang moest worden gesloten. Ik vind dat padvinderij voor oudere mannen. Wat mij verbaast is dat ik dat tegen tientallen journalisten gezegd heb, maar dat er niet een geweest is die mij citeert. Hieruit kan je dus concluderen dat d66 op een onnatuurlijke manier gesteund wordt door de journalistiek. In dat licht zat ik met die man te praten, en het NRC ligt het dan toch uit zijn verband."

"Als je ziet hoeveel milieu-ambtenaren er momenteel bij komen in den lande... Dat neemt gigantische vormen aan... Een oom van mij die heeft een boerderij. Daar hangen ze met een helikopter boven wanneer

“Ik denk dat ik best zou kunnen samenwerken met Bolkestein.”

hij zijn bruine bonen aan het besproeien is tegen onkruid. Dat moet zo niet. Op zo'n man moet je een koddebeier met geitewollenharen sokken te fiets op afsturen, die hem vertelt hoe het wel moet.”

U maakte nog een opmerking in dat interview, misschien dat die ook uit zijn verband werd gerukt. In het NRC stond namelijk dat volgens U een eiland aangelegd zou moeten worden voor de kust van Scheveningen.

“Dat is niet uit zijn verband gerukt. Dat vind ik inderdaad. Ik vindt dat er stimulansen moeten komen. Dat hoeft niet door de overheid betaald te worden, dat kan gewoon gefinancierd worden door het bedrijfsleven. Er is een plan van de inge-

nieur Waterman, een VVD'er naar ik mij heb laten vertellen, die wil een schiereiland aanleggen tussen Hoek van Holland en Scheveningen. Een eiland van zeventien kilometer lang en drie kilometer breed, dat zou ongeveer zes miljard gulden moeten kosten. Dat lijkt meer dan het is. Als je dat per hectare omslaat, dan valt het reuze mee. Ik denk dat het grote bedrijfsleven, de baggeraars, de multinationals, de aannemers dat wel van de grond krijgen. Een vliegveld als Zestienhoven kun je wat mij betreft gerust sluiten, het heeft geen zin om zo'n freubelschooltje in Rotterdam aan te houden. Maak daar maar woningbouwgebeuren, en maak op zo'n eiland maar een vliegveld ten behoeve van Rotterdam.”

Nou heb ik begrepen dat op de plak in het water waar u het over hebt, wel de belangrijkste zeevaartroute van de wereld is gelegen.

“Ik denk dat dat wel meevalt. Bij de Nieuwe Waterweg ga je er in, en je blijft er zeker een kilometer vandaan. Maar ik ben geen ingenieur. Als het ten koste van Rotterdam zou gaan, moet het natuurlijk niet gebeuren.”

“Ik denk dat ik best zou kunnen samenwerken met Bolkestein. Ik denk dat Bolkestein een bepaalde vleugel van de achterban vertegenwoordigt en ik een andere. Als we de handen ineenslaan kunnen we er een geweldig grote partij van maken. Als dat lukt, dan kunnen we wat

doen. Kijk, zolang we vazal blijven van het CDA en voortdurend het onderspit moet delven.... Als je nu bijvoorbeeld ziet wat Brinkman presteert, dan zou ik als ik Kok was gewoon ermee kappen. “

“Dat verkiezingsprogramma van het CDA... Als Brinkman nou echt dapper was geweest dan had hij nu meteen de vermogensbelasting moeten afschaffen, dan had hij de verkiezingen gewonnen. Maar nee, hij houdt zijn kruut droog. En na de verkiezingen is het niet uitgesloten dat hij het alsnog niet doorvoert.”

Denkt U dat hij de verkiezingen wint door de vermogensbelasting af te schaffen?

“Nee dat zeg ik niet. Ik denk dat er tal van aspecten zijn. Belastingverlaging... Het is eigenlijk een liefdesverklaring richting VVD van Brinkman, dat verkiezingsprogramma. Het is overigens zo dat ik niet tegen elke prijs alleen met het CDA zou willen regeren. Ik zou me kunnen voorstellen dat er een coalitie komt van CDA, d66 en VVD. Ik denk dat dat logischer is, omdat je dan een breed draagvlak hebt.”

Wat vindt U als succesvol zakenman, die zijn schepen achter zich gaat verbranden, van de onkostenvergoeding die politici nu krijgen?

“Ik vind dat je een politicus goed moet betalen. Zodanig, dat ie geen behoefte

heeft aan bijbanen. U mag mij er later op proberen te betrappen dat ik bijbanen neem. Ik hoef ze niet, ik hoef ook geen burgemeester te worden of Commissaris van de Koningin.

Wil je de Nederlandse bevolking in de Tweede Kamer goed vertegenwoordigd zien, dan moet je ze goed belonen, zodat ze er niks bij hoeven te doen. Dus van mij mag die beloning omhoog.”

Waarschijnlijk blijven de lonen gelijk.

Dus U gaat er op achteruit.

“Jaaa... Ik heb inmiddels... Ik ben niet puissant rijk, maar ik ben ook niet arm... Ik doe het niet voor het geld. Ik heb een bepaalde filosofische inslag van huis uit. Een stem in mij zei dat ik het moest doen, dus dan doe ik het.”

Hebt U wel eens boek gelezen over politiek?

“Jawel. Ik ben nu met een interessant boek bezig over onze grootvaders. Thorbecke zegt, je mag je talenten ontwikkelen in vrijheid, en je mag je eigen leven inrichten. Dat is mijn standpunt. Ik denk dat dat een liberaal standpunt is waar de VVD geen bezwaar tegen mag hebben. Waarbij me overigens opvalt, dat rond 1850 alle grote industriëlen in de Tweede Kamer zaten. Nu zie je het tegenovergestelde. Ik denk dat het beter voor

het land is, wanneer meer mensen uit de zakenwereld de stap zouden maken naar de politiek.”

“Het breedsprakige, het hautaine van de huidige politici is niet meer praktisch. Ik vindt dat je gewoon moet zeggen wat je denkt. Je moet doen wat je denkt dat goed is. Je merkt bijvoorbeeld dat de milieu-eis die aan bedrijven wordt opgelegd is doorgeplaatst naar iets onwerkelijks. Dat moet worden bijgestuurd. Dat soort dingen merk ik onderweg. Maar als je in de Tweede Kamer blijft zitten, dan kom je daar niet achter.”

“Als ik onder studenten spreek, dan ontdek ik dat er onderwerpen zijn, zoals gastarbeiders en illegalen, waar men vreselijk mee bezig is.”

U denkt dat de politiek dat onvoldoende oppakt?

“Ja, ik denk dat er voortdurend van kuisings sprake is. Men schuift, de kool en geit sparende, het probleem eindeloos voor zich uit. Ik vindt bijvoorbeeld een identificatieplicht voor iedereen, hoe zeer het ook associaties opwekt met dingen uit het verleden en hoe fout het ook was, moet worden ingesteld ten behoeve van onze veiligheid. Kijk, 95 procent van de buitenlanders die hier komen zijn goede mensen, maar er lopen vijf procent verkeerde tussen. En ik denk dat je moet kunnen uitleggen dat er bepaalde maatregelen genomen moet worden.”

“Bepaalde culturele gebruiken, zoals de besnijdenis van vrouwen en dat soort dingen, dat kan niet in Nederland. Als ik in Saoedie Arabië loop, dan mag ik ook geen alcohol drinken.”

Wat vindt U van de basisvorming?

“Niet toegespitst op de praktijk. Nu gaat tien of vijftien procent van de studenten uit arren moede maar studeren, omdat ze niet weten wat ze anders hadden moeten gaan doen. Die mensen hadden veel beter gelijk het bedrijfsleven in gekund. Ik denk dat er veel meer praktisch onderwijs gegeven moet worden en veel meer voorlichting vanuit het onderwijs.”

U zei van de basisvorming dat zij niet praktijk genoeg gericht is...

“Er wordt teveel gestuurd naar het hoger onderwijs. Het wordt als een soort blamage ervaren wanneer je er mee stopt, dat is niet juist. Op die manier kweek je studen-

ten die er niet thuis horen, en die andere - goeie - in de weg lopen.”

“De gemiddelde student heeft ambities die niet waar gemaakt kunnen worden door de neergang van de economie. Een vriend van mij, Jan van den Broek, die heeft een supermarktketen met een omzet van zo'n anderhalf miljard, daar zitten winkels bij met een jaaromzet van dertig miljoen gulden. Als hij een open sollicitatie houdt voor de functie van bedrijfsleider van zo'n filiaal, vinden die pas afgestudeerde economen en juristen zich te hoog verheven om die baan te nemen. Ik denk dat dat een arrogantie is die moet worden afgeleerd. Een titel is geen garantie meer op een plek in de raad van bestuur van I.B.M.”

Er is meer dan enkel het bedrijfsleven. Zijn er nog meer zaken waar U een mening over heeft?

“Ja, de gezondheidszorg. Een goede vriend van mij kreeg op een gegeven moment leverkanker. Hij ging naar het VU-ziekenhuis. Ze vertelden hem daar dat opereren geen zin meer had, dat zijn leven voorbij was, dat hij naar huis moest om afscheid van zijn familie te nemen. Hij gaf de moed niet op. Hij ging naar Miami voor een behandeling. Nu is hij weer haantje de voorste en kan nog jaren mee. Het land is dood.”

Welke ideeën houdt U er op na op het gebied van de staatsrechtelijke vernieuwing?

“Het aantal Kamerleden mag van mij naar honderd. Ik onderschrijf de theorie van Wiegel dat er meer door lokale overheden gedaan kan worden....”

En verder?

“Ik vind dat er referendums mogen komen, en kabinetten mogen van mij vaker vallen.”

Ik neem aan dat u ook vindt dat er meer bezuinigd moet worden. Waarop zou U willen bezuinigen?

“Een heleboel van die subsidies moeten natuurlijk weg. Maar ik ben niet zo'n bezuinigingsman. Ik ben iemand uit het bedrijfsleven, en ik denk dus niet zo zeer aan bezuinigen, maar meer aan manieren om meer inkomsten te creëren. Verder vind ik het overigens best strevenswaar-

“We halen eenenveertig zetels, daar kun je zeker van zijn.”

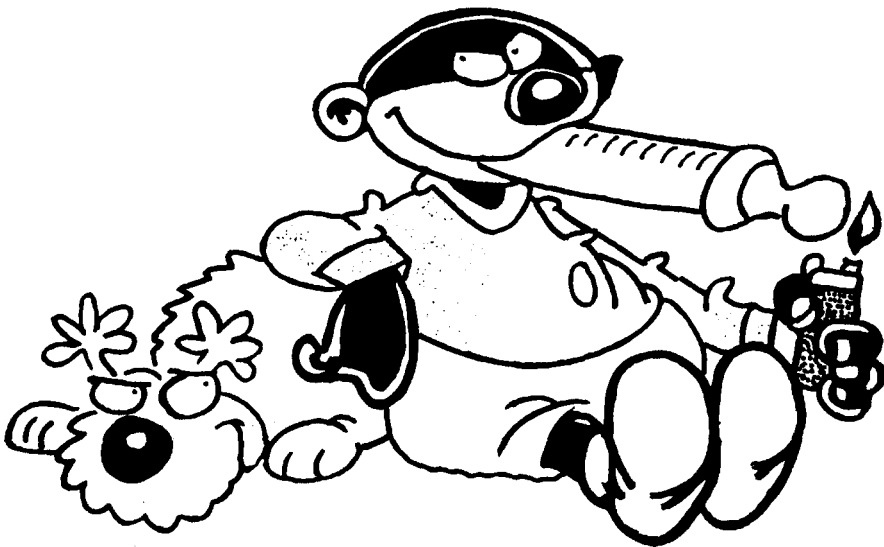
dig om het aandeel van de publieke sector terug te dringen tot vijftig procent.”

En wat vindt U van de Europese integratie?

“Wat betreft de EG: we moeten niet gaan proberen de Verenigde Staten van Amerika te kopiëren. Tweehonderd jaar geleden was dat een land zonder ziel en zonder cultuur, dan is dat veel makkelijker dan bij ons het geval is. De cultuurverschillen zijn hier veel groter. Ik denk dat het pakken met geld gaat kosten. Een

heleboel politici die het hier te heet onder de voeten wordt, die gaan nu naar het Europese Parlement, voor de bui weg...”

Een promotiedagje in Rotterdam

door Arjan Toor

Zoals elk jaar stond voor de universiteitssteden in Nederland ook dit jaar augustus in het teken van de ontvangst van nieuwe eerstejaars studenten. Vrijwel elke stad kent een introductieweek, waarbij het de bedoeling is eerstejaars wegwijs te maken in de stad waar ze, als het aan Ritzen ligt, maximaal vijf jaar zullen verblijven. Eigenlijk is de opzet van een dergelijke week in vrijwel ieder studentenstad identiek, en verschillen deze weken ook nauwelijks van de introductieweken in de voorgaande jaren. Elke week kent in elk geval een informatiemarkt, alwaar diverse organisaties de mogelijkheid krijgen zich te presenteren aan de enthousiaste menigte schoolverlaters.

De JOVD zou natuurlijk de JOVD niet zijn als zij deze promotie-gelegenheid niet met beide handen zou aangrijpen. Sinds enkele jaren kennen we dan ook het vermaarde "Augustus-offensief", een door het Hoofdbestuur gecoördineerde promotie-actie. Volgens Annemieke Brons (HB), bestaat het Augustus-offensief uit het beschikbaar stellen van het diverse promotie-materiaal en tevens de eventuele personele steun in de vorm van een promo-team.

De Eureka-week

Zo ook in Rotterdam. De afdeling Rijnmond had zich voorgenomen ditmaal de zogenaamde Eureka-week groots aan te pakken. Zij werd hiertoe met name in de gelegenheid gesteld door het Hoofd-

bestuur, dat op uitdrukkelijk verzoek van de Algemene Vergadering van juni jongstleden aan grote afdeling maar liefst 600 gulden beschikbaar had gesteld voor promotiedoeleinden. Daar waar de afdeling Twente vriendelijk bij de landelijk penningmeester had geïnformeerd of van dit geld ook de alcoholische drank Blue Curaçao mocht worden genuttigd, had Rijnmond de idee achter de declaratieregeling beter begrepen. Er werden 400 posters gedrukt, waarop de aankomend student werd aangemoedigd "eens flink over de rooie te gaan". De symboliek achter deze boodschap is mij tot op heden onduidelijk gebleken; desalniettemin trok een fanatiek stel Rijnmondianen 's nachts Rotterdam in om deze stad een wat liberaal aangezicht te geven. Tot hun spijt

moesten ze echter de volgende dag constateren dat meer organisaties eenzelfde poster-idee hadden, en de JOVD-posters daarbij als dankbare ondergrond konden dienen.

Op de informatiemarkt had Rijnmond een stand ingericht, welke ingeklemd bleek tussen enerzijds de lokale roeivereniging en anderzijds de Jonge Socialisten. Met name de laatstgenoemde stand stemde de meeste folderende Rijnmondianen vrolijk, aangezien het promotiewerk van de JS'ers bestond uit het veelvuldig uitdelen van het snoepgoed 'Smiles' aan de aanwezige JOVD'ers. Overigens kende de JS wel een symbolische waarde aan deze actie toe: "Smile; politiek kan ook leuk zijn!"... De opkomst op de informatiemarkt viel nogal tegen, volgens de JOVD'ers mede het gevolg van het aanzienlijk kleinere aantal inschrijvingen aan de Rotterdamse Erasmus-universiteit. Volgens voorzitter Gerrit Ouderkerken zijn de meeste eerstejaars nogal huiverig zich aan een organisatie te binden. Wellicht begint de invloed van de tempobeurs nu reeds merkbaar te worden. Als uiteindelijke resultaat van een dag folderen konden ongeveer 18 nieuwe leden worden genoteerd. Ondanks dit resultaat houdt Ouderkerken goede moed: "We hebben ongeveer 60 belangstellenden. Als we ze eenmaal op de introavond hebben, worden ze wel lid."

Sigaren

Natuurlijk blijft het gissen naar de oorzaken voor het geringe aantal aanmeldingen. Wellicht dat het uitdelen van folders effectiever is wanneer men geen grote sigaren rookt? In weerwil van het idee dat aankomend studenten steeds meer op zoek zijn naar organisaties die leuk staan op hun C.V., probeert Rijnmond het gezellige karakter van de afdeling te benadrukken. Of zoals VVP(!) Kees Hoving een tweetal geïnteresseerden voorhoudt: "Bier, een mooi hotel en vooral feest!" om zich later te verontschuldigen met de woorden: "Die kwamen echt niet voor de discussie!"

Ook de afdeling Rijnmond had graag een beroep willen doen op het zogenaamde JOVD-promoteam. Volgens organisator

Marquella Hoogervorst wilde het team niet komen, omdat Rijnmond een te grote afdeling zou zijn. Anderzijds had het Hoofdbestuur, eindverantwoordelijk voor de komst van het promo-team, juist gesteld dat men zich gedurende het augustus-offensief exclusief zou richten op afdelingen in studentensteden, niet toevallig allemaal grote afdelingen. Aangezien promo-bobo Spin zich nog zeer recentelijk cynisch had uitgelaten over het gebrek aan aanvragen voor het promo-team, een merkwaardige beslissing. Desgewenst wil Secretaris Organisatie Annemieke Brons wel duidelijkheid brengen. "Het promo-team draait op vrijwilligers, en vorig jaar bleek dat deze vrijwilligers vaak niet beschikbaar waren in verband met tentamens, vakantie of omdat ze gewoonweg

geen zin hadden. Omdat dit tot veel frustraties heeft geleid, heeft het HB besloten dit jaar in principe geen promo-team toe te wijzen aan afdelingen, tenzij de afde-

lig bewijzen: "Rijnmond heeft het zonder promo-team uitstekend gedaan; geen enkele andere afdeling heeft zoveel leden en belangstellenden geworven."

"Rijnmond werft geen leden, ze verkoopt T-shirts."

ling zelf te weinig actieve leden op de been kon brengen". Aldus Brons. Vandaar dat Rijnmond, met haar actieve kader, diende af te zien van het promo-team. Brons kan haar gelijk overigens eenvoud-

Resteert de vraag waaraan de afdeling Rijnmond los van de 400 posters haar 600 harde gulden heeft besteed. Volgens een van de bestuursleden werden er meer dan 1000 folders gedrukt. Daarnaast hebben naar alle waarschijnlijkheid vooral de 75 T-shirts, die gratis werden weggeven aan ieder nieuw lid, een flinke cent gekost. Dit laatste gegeven in combinatie met het feit dat een lidmaatschap slechts tien gulden kostte, deed een folderaar cynisch verzuchten: "De afdeling Rijnmond werft geen leden, ze verkoopt T-shirts." Het is maar hoe je het bekijkt.

M50-Wegwijsdagen najaar 1993

24 september	Maastricht
25 september	Beverwijk
25 september	Leusden
4 oktober	Oirschot
5 oktober	Castricum
6 oktober	Houten
7 oktober	Schijndel
11 oktober	Lingewaal
14 oktober	Voorburg
20 oktober	Alkmaar
21 oktober	Roosendaal
2 november	Bladel
3 november	Ede
4 november	Woerden
11 november	Noord Oost Polder
16 november	Nieuwleusen
18 november	Wijk bij Duurstede
24 november	Almelo
25 november	Wassenaar
6 december	Delft

M50-wegwijsdagen vormen de ideale manier om kennis te maken met lokale politiek. Mensen van politieke jongerenorganisaties leiden geïnteresseerden rond door het gemeentehuis.

Voor meer informatie kun je bellen naar tel. 030-333494.

Vrijwilligers

Begin 1994 zal er een Lustrumcongres georganiseerd worden, ter viering van het 45-jarig bestaan van de JOVD. Daartoe is vijftienduizend gulden vrijgemaakt, om te zorgen dat dit congres zo spectaculair mogelijk zal worden. De leden van de Lustrumcommissie kunnen het echter niet alleen af. Voor het Lustrumcongres 1994 worden daarom vrijwilligers gezocht. Opgeven kan nu! Een rijke beloning ligt in het verschiet.

Ja, ik word Lustrum-volontair:

Naam:.....

Adres:.....

Postcode en plaats:.....

telefoon:.....

Rijbewijs, categorie:.....

Bon opsturen aan: Secretariaat Lustrumcommissie
JOVD 1948-1994, postbus 44, 3500 AA Utrecht

De JOVD-delegatie op audiëntie bij Jonkheer Mr. Roëll, de ambassadeur van Nederland in Zuid-Afrika.

Apartheid bestaat nog steeds

door Koen Petersen en Peter Hietink

Het gaat goed in Zuid-Afrika. De ene hervorming volgt de andere in hoog tempo op. Nelson Mandela wordt de nieuwe president, de zwarte bevolking schaart zich unaniem achter het ANC en men leeft nog lang en gelukkig. Aldus de Nederlandse media.

Dat het in Zuid-Afrika een stuk minder rooskleurig toegaat dan in kranten en actualiteitenrubrieken wordt gesuggereerd wordt al snel duidelijk als met iets meer realiteitszin naar het leven van alle dag wordt gekeken. De politieke ongelijkheid mag dan zijn opgeheven, de sociale verschillen zijn nog steeds onvoorstelbaar groot. En het ziet er niet naar uit dat die snel zullen worden overbrugd.

“Liberation before education”, scandeerde de zwarte jeugd in de zeventiger en tachtiger jaren uit protest tegen de Apartheid, die ook haar weerslag vond in het onderwijssysteem. Waar blanke Zuid-Afrikanten op voor zwarten onbetaalbare en bovendien ontoegankelijke scholen werden onderwezen in de idealen van de apart-

heid ging de opleiding van een hele generatie zwarten ten onder aan het systeem. Terwijl er veertig procent van het BNP werd uitgegeven aan defensie was er niet genoeg geld om iedereen in Zuid-Afrika gelijke opleidingskansen te bieden.

In de overtuiging dat de basis voor een nieuwe en geïntegreerde Zuidafrikaanse samenleving ligt in het onderwijs, staan het te vormen overgangskabinet van na de verkiezingsdag van 27 april 1994 grote uitdagingen te wachten. Van het herschrijven van geschiedenisboeken tot het vergroten van inspraak van studenten op het beleid van universiteiten. Waar nu de geschiedenisboeken nog verhalen over de grote verdiensten van het apartheidssysteem en universiteitsbesturen op eigen

houtje toelatingseisen mogen formuleren, moet plaats gemaakt worden voor een onderwijssysteem dat voor eenieder in Zuid-Afrika toegankelijk is, en werkt. De “on-Nederlandse” bevolkingsopbouw (met relatief veel jongeren) maakt de toekomstige druk op het onderwijssysteem alleen nog maar groter. Bovendien moeten de financiële onderwijsseisen nog concurreren met een failliete gezondheidszorg, volkshuisvesting en infrastructuur.

De toekomst

Wie rondkijkt in Zuid-Afrika's politieke arena treft een zich doorlopend wijzigende situatie aan. De klassieke politieke tegenstelling tussen blanken, die het apartheidssysteem tegen beter weten in willen handhaven, en zwarten, die zich daar tegen verzetten, behoort tot het verleden. Terwijl de regerende Nationale Partij van president F.W. de Klerk nog dagelijks worstelt met haar apartheid-imago en het ANC van Nelson Mandela zich opmaakt voor haar aanstaande leidersrol, wordt in het inmiddels wereldberoemde World Trade Center door een veelheid van politieke groeperingen driftig onderhandeld over een “Nieuw” Zuid-Afrika. De veel-

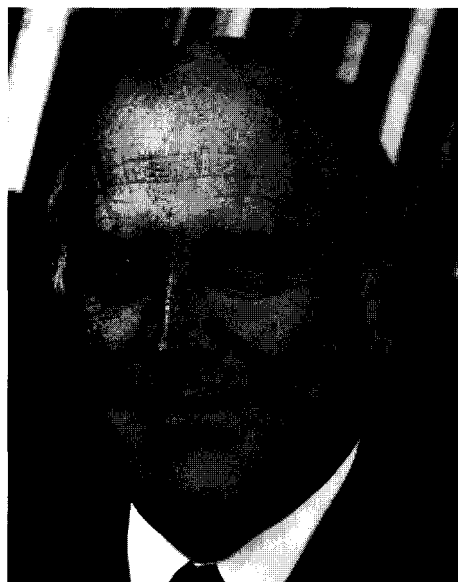
heid van groeperingen in deze zogenaamde CODESA onderhandelingen is representatief voor de diversiteit van meningen en belangen in de samenleving. Wie echter een strijd verwacht tussen blank en zwart aan deze onderhandelingstafel onderschat de complexiteit van de tegenstellingen. Waar de tegenstanders van het oude regime zich voorheen rond hun gemeenschappelijke afkeer verenigden, worden in deze tijd van veranderingen vooral weer hun onderlinge verschillen zichtbaar.

Het Afrikaans Nationaal Congres onder leiding van Nelson Mandela gelooft heilig in een eenheidsstaat als nieuwe staatkundige basis voor een democratisch Zuid-Afrika. Met in de meeste verkiezings-"polls" de verwachting van een absolute meerderheid in het parlement is dit een politiek logische keuze. De vraag die echter gesteld dient te worden is of de eenheid binnen deze partij stand zal houden. Niet alleen tussen de verschillende facties die het ANC omvat, maar ook tussen individuen is een strijd om de (toekomstige) macht aan de gang. Het verschil van inzicht tussen bijvoorbeeld Nelson Mandela en Peter Mokaba (ANC Youth Leader) over de benadering van de onderhandelingen heeft reeds tot menige botsing geleid. Waar Mandela oplossingen zoekt aan de onderhandelingstafel, zet Mokaba - die zichzelf graag ziet als de "natuurlijke" opvolger van de begin dit jaar vermoorde Chris Hani - keer op keer de (jonge) achterban aan om de strijdbijl nog niet te begraven en zo druk op de ketel te houden. Zijn filosofie omschrijft hijzelf met de woorden: "You cannot expect people to be loyal to a system in which you do not involve them."

De Zoeloes

De INKATHA Vrijheidspartij ziet met een absolute meerderheid van het ANC bij de komende verkiezingen haar federale toekomst-visie op Zuid-Afrika in duigen vallen. Van de Zuklu-staat, die Chief Buthelezi in Natal wil vestigen, wil men aan de CODESA-onderhandelingstafel niets horen. Dat komt de sfeer duidelijk niet ten goede en was voor de INKATHA-partij blijkbaar voldoende reden om

eerder dit jaar de plenaire zitting van de onderhandelingen voor een democratisch Zuid-Afrika te verlaten. Hiermee hebben zij voor zichzelf een bijzondere positie in het onderhandelingsproces gereserveerd. Want buiten de grote vergadertafel om zijn zij met afzonderlijke partijen bilatera-

President de Klerk van Zuid-Afrika

le onderhandelingen begonnen. Zonder verantwoordelijkheid te (willen) dragen voor het totale resultaat, drukken zij nu een geheel eigen stempel op het democratiseringsproces.

De Nationale Partij van president F.W. de Klerk bereidt zich voor op een nieuwe toekomst. Terwijl op alle elementen van het nu vrijwel collectief verworpen apartheidssysteem de vingerafdrukken van deze partij een prominente plaats innemen, delen de NP-politici hedenandage met "zichtbaar" enthousiasme folders uit in de zwarte wijken. Deze uitgestrekte hand lijkt vooral te worden voortbewogen door overlevingsdrang. Om nog enige invloed op de toekomst van het land te kunnen uitoefenen, zal de achterban moeten worden vernieuwd en verbreed.

Omdat van het ANC nog niet bekend is hoe ver zij zich van het politieke midden zal verwijderen, jaagt ook de Nationale Partij op een stevige verankering in het politieke midden. Door zich als belangenbehartiger van de Zuidafrikaanse middenklasse op te werpen zal de NP mogelijkerwijs in die opzet slagen. Grote groepen niet-blanken zullen over niet al te veel jaren een "middle-class"-positie verwerven. Wellicht laten die mensen zich door economische motieven in de politieke armen van hun oude tegenstanders drijven. Voorlopig stort ze zich nu op de voor haar nieuwe concepten van coalitieregering en parlementaire democratie.

Na de verkiezingen

Als na 27 april volgend jaar de stemmen geteld zijn, zullen de beschuldigingen van intimidatie en non-acceptatie van de uitslag aan de orde van de dag zijn. Eventueel leidt dat tot een golf van onrust, waarbij geweld niet wordt geschuwd. Een veel gehoord geluid in Zuid-Afrika is dan ook dat niet alleen na maar ook al tijdens en voor de verkiezingen een internationale groep waarnemers en orde-handhavers nodig zal zijn om de verkiezingen te begeleiden. In alle rust zal dan gewerkt kunnen worden aan de formatie van het overgangskabinet waarin alle partijen die meer dan vijf procent van de stemmen gehaald hebben, vertegenwoordigd zullen worden naar rato van het aantal zetels in het Parlement. Dit kabinet zal dan de verdere basis moeten gaan leggen voor een democratisch Zuid-Afrika.

In navolging op onze reis zijn wij van harte bereid met eenieder in discussie te gaan over de toekomst van Zuid-Afrika. Een uitgebreid verslag zal in de JOVD-archieven voor iedereen beschikbaar zijn. Op het JOVD-november-congres zal een mondeling verslag volgen.

De delegatie-leden zijn bereikbaar op de volgende nummers:

Koen Petersen	020-6202913
Peter Hietink	010-4148190
Ron Batten	020-6952479
Michael van Turnhout	013-425730

EMU

Tussen hoop en zegen

door Stan Stevens

De fervente voorstanders van de EMU werden de afgelopen weken wreed gestoord in hun diepe zomerrust. Voorafgaand aan de zomer werden de valutamarkten al geteisterd door stevige voorjaarsstormen die de zwakke munten als dode takken uit het EMS liet vallen, maar de echte klappers vielen in de zomer. De regering van het Verenigd Koninkrijk besloot het Engelse pond uit het EMS te halen om op deze manier de economie - die in een diepe recessie zit - te stimuleren. De filosofie die hierachter stak was dat door het terugtrekken van het Engelse pond uit het EMS de rente fors zou kunnen dalen. Deze was relatief hoog om het pond te beschermen tegen de sterke Duitse mark. Een hoge rente maakt het voor bedrijven duurder om geld te lenen en minder aantrekkelijk om te investeren. Dit gaat ten koste van de economische groei. Daarnaast heeft in de specifieke Britse situatie van hoge rente nog een extra nadeel. De hypotheekrente in Groot-Brittannië is flexibel.

Daardoor worden de eigen woningbezitters in tijden van hoge rente geconfronteerd met fors hogere woonlasten, waardoor zij minder geld overhouden om te besteden.

De actie van de Britse regering heeft in beperkte mate succes gehad. De rente is als gevolg van het vrijlaten van het pond weliswaar gedaald, maar een opleving in de economie heeft dit tot op heden nog niet laten zien. Een andere (negatieve) reactie kan al wel worden onderkend, en dat is een toename van de inflatie. Door het loslaten van de wisselkoers werd de natuurlijke rem op de inflatie losgelaten. In navolging van Groot-Brittannië besloten de regeringen van Italië en Spanje hun munten te laten zweven. Deze acties luiden een algemene aanval in op de overgebleven munten, zelfs de zeer harde gulden werd tijdelijk bedreigd. De valutahandelaren verwachtten een herschikking binnen het EMS en anticepeerden daarop door met de verschillende munten te speculeren. De speculaties volgden, zoals zo vaak, de richting van de markt, waardoor de marktbeving wordt versterkt. Hierdoor wordt een spiraal in werking gezet die moeilijk kan worden gestopt. De markt verwacht bijvoorbeeld dat de

Franse Franc zal gaan dalen. Om die reden verkopen de handelaren - eventueel op termijn - Franse francs, met als gevolg dat het aanbod van de Franc toeneemt. Dit heeft een koersdrukkend effect en de vraag naar andere valuta neemt toe. De positie van de franc verslechtert, waardoor de koers daalt en de handelaren zich gesterkt voelen in hun eerdere voorspelling.

De Centrale banken trachten door tegen de richting van de markt in valuta op te kopen de koersbewegingen zo beperkt mogelijk te houden. Vaak slagen deze interventies, zeker wanneer zij gepaard gaan met geruststellende woorden van de Minister van financiën en de directeur van de Centrale bank dat er een degelijk financieel economisch beleid zal worden gevoerd. Maar de directe interventiemogelijkheden van de individuele centrale banken zijn beperkt. Alleen gezamenlijke acties van de FED (Amerikaanse centrale bank), Bundesbank en de centrale banken van Frankrijk, Japan en Groot-Brittannië leggen daadwerkelijk gewicht in de schaal.

Sommige tegenstanders van de EMU zien

in de recente crisis binnen het EMS hun scepsis ten aanzien van de EMU bevestigd. Mijns inziens ten onrechte. In het economische eenwordingsproces ligt impliciet een zekere mate van onzekerheid en spanning opgeborgen. De economieën in Europa zijn nog lang niet volledig geconvergeerd. Dit is overigens ook niet nodig voor een EMU. Vergelijk bijvoorbeeld de Verenigde Staten, waar één munt is, terwijl de verschillende staten wel degelijk een eigen economische ontwikkeling doormaken. Het gebrek aan volledige convergentie en harmonisatie heeft echter wel tot gevolg dat conjuncture schommelingen hun weerslag vinden in de wisselkoersen. De vrije wisselkoersen kunnen worden vergeleken met een soort ventiel dat de spanningen binnen een economie moet reguleren. Als het economisch slechter gaat, daalt de wisselkoers van de nationale munt, waardoor de export wordt gestimuleerd en de economie de kans krijgt aan te sterken en vice versa. Binnen het EMS worden de koersbewegingen binnen een strak kader geperst zonder de noodzakelijke economische en monetaire afstemming volledig door te voeren. Door de verschillende economische ontwikkelingen ontstaan er automatisch spanningen

en worden de verschillende munten uit elkaar gedrukt. Door de vaste spelkoersen is de ventielwerking van de wisselkoers beduidend verzwakt. In een Monetaire Unie kunnen deze spanningen tussen verschillende munten niet meer optreden, omdat er slechts een munt overblijft. Het verschil in economische ontwikkeling zal dan volledig in de conjuncturele ontwikkeling van een bepaalde regio doorwerken. De EMU betekent de opoffering van een theoretisch belangrijk instrument van economische politiek: de aanpassing van de wisselkoers. Men kan zich echter afvragen of het wisselkoersinstrument zo belangrijk is als de tegenstanders van de EMU ons willen laten geloven. De economische ontwikkeling van een regio wordt toch met name bepaald door haar economische structuur (infrastructuur, technologie, kennis en opleiding en de aanwezigheid van natuurlijke hulpbronnen).

Door een aanpassing van de wisselkoersen kan een tijdelijk concurrentievoordeel worden verkregen op de internationale markt. Dat voordeel is slechts tijdelijk,

omdat door de devaluatie van de nationale munt de import duurder wordt, waardoor de inflatie stijgt en de exportprodukten duurder worden. Het concurrentievoordeel is teniet gedaan en de binnenlandse markt is permanent opgescheept met een hoger prijspeil. Met name in een zeer open economie zoals de Nederlandse moet dit effect niet worden onderschat. De voordelen van een EMU worden door de tegenstanders van een monetaire unie nogal diffuus en twijfelachtig afgeschilderd. Robert Jan Meulmeester stelt in zijn artikel *EMU, realistisch noch wenselijk* bijvoorbeeld: "...op het gebied van de voordelen van de EMU valt bitter weinig

te zeggen... ". Daarbij gaat hij te gemakkelijk voorbij aan de feiten. Een groot voordeel van een monetaire unie is dat de

dat het wisselkoersverlies, dat ondanks de technologische vooruitgang nog steeds groot is, wordt voorkomen. Wanneer men

bijvoorbeeld een gulden achter elkaar in alle EG-landen wisselt, dan verlies het ruim de helft van zijn waarde.

Theodor Waigel, minister van financiën van Duitsland, wordt na invoering van de EMU een van de machtigste mannen van de wereld.

De huidige spanningen binnen het EMS zijn zeker geen bewijs van de onmogelijkheid van één Europese munt. Het zijn veeleer vooraf te voorspellen repercussies die optreden bij het gekozen tweeslachtige economische eenwordingsmodel. Om de monetaire unie een kans van slagen te geven is het wel noodzakelijk dat de Europese economieën meer convergeren. Niet alleen met betrekking tot een aantal relatief willekeurig gekozen economische grootheden die in het verdrag van Maastricht staan (financieringstekort, overheidsschuld, rente, inflatie en stabiliteit wisselkoers), maar met name ook ten aanzien van onevenwichtigheden in de economische structuur. Economische hulp tussen de Europese regio's - voornamelijk Noord-Zuid hulp

wisselkoersonzekerheid wegvalt. Onzekerheid is een van de belangrijkste verstoringende factoren van handel.

Natuurlijk zijn er verschillende mogelijkheden om het valuta-risico op de termijn- en optiemarkt te beperken. Maar dit brengt ten alle tijden extra kosten met zich mee. Wanneer er één Europese munt is, dan is het valuta-risico voor de handel tussen EMU partners volledig weggenomen, waardoor het met name voor kleinere bedrijven - die minder makkelijk de expertise in huis kunnen halen om koersrisico's af te dekken - eenvoudiger wordt om internationaal handel te drijven. Een ander voordeel van een monetaire unie is

- is noodzakelijk om de Europese economische structuur voldoende hecht en stabiel te maken om een economische en monetaire unie een kans van slagen te geven. Een Europese munt heeft veel voordelen maar dient niet een beleidsdoel op zich te worden. Het moet het logisch sluitstuk vormen van politieke en economische eenwording.

Geprogrammeerd

door Eddy Habben Jansen

Om onduidelijke redenen laten de verkiezingen voor de Tweede Kamer nog geruime tijd op zich wachten. En dat terwijl de strijd feitelijk gestreden is. Het seizoen der verkiezingsprogramma's is immers aangebroken. En als we de commentaren van alle partijbestuurders en leden van 'program-commissies' moeten geloven, gaat het bij verkiezingen om de schriftelijk verankerde standpunten. In de inhoud blijkt echter niemand werkelijk geïnteresseerd te zijn. Verkiezingsprogramma's worden (diagonaal) gelezen door journalisten, doorgekeken door een handvol 'geïnteresseerden' met een onveranderlijke politieke voorkeur en gespeld door amenderende partijbonzen.

Het schrijven en presenteren van een programma is een verplicht, maar overigens nutteloos ritueel. Geen kiezer die zijn stem laat hangen van een zelfgemaakte vergelijking der programma's; geen lijsttrekker die de tekst uit het hoofd kent. De grote lijn was al bekend, de details hebben in een coalitie-democratie geen politieke betekenis. In een radio-interview hoorde ik Felix Rottenberg een verwijt maken aan de architect van het CDA-programma. Commissie-voorzitter Braks had namelijk te snel gereageerd op het PvdA-programma, dat volgens een kennelijk trotse Rottenberg te dik was om binnen een dag zorgvuldig te kunnen lezen. VVD-voorzitter Van Leeuwen poneerde daarentegen ooit de stelling dat een verkiezingsprogramma uit niet meer dan tien stellingen zou moeten bestaan. Het model van Van Leeuwen lijkt me bruikbaar, met name als het gepresenteerd zou worden als een actuele aanvulling op het beginselprogramma. Beginselprogramma's voor de plaatsbepaling, een puntig verkiezingsprogramma voor de campagne. Het zou een eerlijker benadering van de kiezers zijn. Nog eerlijker zou het zijn als partijen ook voor de verkiezingen wat vrijmoediger over de poppetjes en de partners zouden praten. Daar rust echter een politiek taboe op. Zo kan het CDA wel zeggen dat ze het minimumloon willen afschaffen, maar zou het 'not done' zijn als de VVD in het verkiezingsprogramma zou opnemen dat 'de leider van het CDA niet de eerste voorkeur heeft bij de keuze van de minister-president'. Voor beide beloften geldt dat ze

niet haalbaar zullen blijken en na de verkiezingen herroepen moeten worden. En toch kan de eerste belofte wel gedaan worden en de tweede niet.

Het politiek gewoonterecht schrijft voor dat in de campagnes expliciet ingegaan wordt op tal van irrelevante details (zoals beloften over 0,1% koopkracht die volgend jaar door de 'economische realiteit' een paar procent lager uitvallen) en niet ingegaan mag worden op bijvoorbeeld het vraagstuk van coalitievorming.

In de JOVD gelden overigens dezelfde regels. Iedereen stort zich vol enthousiasme op de kommagewijze behandeling van allerlei teksten, maar vergeet daarbij dat het publieke standpunt van de JOVD (richting pers en mamma VVD) een zaak is van het hoofdbestuur. De personele, maar vooral ook politieke samenstelling van het hoofdbestuur is echter een taboe van de eerste orde. In de tijd dat ik deel uitmaakte van dit eerbiedwaardig college mocht ik weliswaar in Driemaster lezen dat ik tot de linkervleugel werd gerekend, mijn benoemingen geschieden niettemin steeds bij acclamatie (wat volgens het woordenboek toejuicing betekent). Waarvoor dank.

Het doorbreken van politieke tradities is echter eenvoudig. De hapklare oplossingsstrategie van D66 faalt op dit punt al ruim 25 jaar. Tegelijkertijd is het wel de enige partij die aan de discussie over het functioneren van de politiek serieuze aandacht besteedt. De PvdA neemt alleen interne problemen serieus (en gaat reorganiserend ten onder), het CDA is daarente-

gen uiterst tevreden over het functioneren van de politiek. En de VVD, ja de VVD... Toen Bolkestein ooit gevraagd werd naar een verklaring van de lage opkomstcijfers bij (naar ik meen de gemeenteraads-) verkiezingen, was zijn analyse dat de thuisgebleven kiezers tevreden waren over het beleid. Ieder zijn opvatting.

Ondanks alles is het echter niet uitgesloten dat de uitslag van de Tweede Kamerverkiezingen ook politieke gevolgen krijgt, zij het uiteraard in beperkte mate. Waarschijnlijker is echter dat de uitslag geen politieke gevolgen zal afdwingen. Bijvoorbeeld omdat het CDA 50 zetels krijgt en PvdA, VVD en D66 elk 26. Met die zetelverdeling worden alle ooit bedachte coalities (behalve de progressieve) mogelijk. Een dergelijke uitslag maakt de verhoudingen inzichtelijk. De verkiezingsprogramma's zijn er voor de kiezers, het sluiten van regeercoördinatie is voorbehouden aan Frits, Hans, Wim en Elco.

**WIJ DRUKKEN
BIJNA
ALLES !**

Buiten bankbiljetten kunt u bij ons terecht voor al uw wensen op drukgebied

**Dinky
Druk**

Pastoor Koopmanweg 5
Postbus 330, 1780 AH Den Helder
Tel. 02230 - 31466, Fax 02230 - 37855

Stuur de bon voor 20 oktober op naar: JOVD Algemeen Secretariaat, Prins Hendrikkade 104, 1011 AJ Amsterdam

CONGRESBON

Voor het JOVD-congres op 13 en 14 november 1993 in Motel Gilze-Rijen te Gilze-Rijen.

Ik,
Naam:.....M/V
Adres:.....
Postcode:..... Plaats:.....
Tel.: Afdeling:.....

geef mij op voor het novembercongres.

Handtekening

- Overnachting (3 persoonskamer), ontbijt, lunch, diner, feest en congresboek fl. 75,--
- Overnachting (3 persoonskamer), ontbijt, feest en congresboek fl. 47,50
- Overnachting (2 persoonskamer), ontbijt, lunch, diner, feest en congresboek fl. 90,--
- Overnachting (2 persoonskamer), ontbijt, feest en congresboek fl. 62,50
- Diner fl. 27,50
- Feest fl. 10,--
- Congresboek fl. 5,--

Ik wil graag op de kamer bij:

Naam/afdeling:.....
Naam/afdeling:.....

Kruis je keuze aan en maak bijbehorend bedrag over op Rabobank Leens 316072443 (giro bank 884327) JOVD-actierekening. De congresbon en het bedrag dienen voor woensdag 2 juni 1993 op het Algemeen Secretariaat binnen te zijn. De toewijzing van kamers geschiedt op volgorde van binnenkomst. Indien je voor 5 november afzegt - wordt het bedrag minus fl.10,- teruggestort. Na deze datum blijft het gehele bedrag verschuldigd. Wie ter plaatse betaalt, moet apart intekenen. Voorkom die ellende en betaal van te voren. Overmaken is niet genoeg, het bedrag moet binnen zijn. Neem daarom een betalingsbewijs mee. Wanbetalers kunnen geen gebruik maken van de arrangementen.

Je bent aansprakelijk voor de door jou aangerichte schade!

Een heftig congres

De grote politieke strijd op het aanstaande congres

door Marten van de Kraats

Het landelijk JOVD-congres van 13 en 14 november belooft een waar spektakel te gaan worden. In politiek opzicht wordt het voor de JOVD het belangrijkste congres van de afgelopen vier jaar. Dit congres wordt namelijk het politiek program van de JOVD vastgesteld.

De procedure is dan als volgt. Het hoofdbestuur schrijft de concepttekst van het politiek program, en de afdelingen komen dan met veranderingsvoorstellen. Na veel discussie en gestem rolt er uiteindelijk een tekst uit waar de JOVD gedurende vier jaar aan vast zit. Zo gaat het dus normaal, en zo had het hoofdbestuur ook gedacht dat het zou gaan lopen. Dit maal hangt ons echter iets anders boven het hoofd. Zoals het er nu naar uitziet, zullen behalve het conceptprogram van het hoofdbestuur ook nog twee alternatieve politieke programma's ter congresse liggen. Jullie begrijpt het al. Wie op dit congres onder de politieke discussie uit wil komen krijgt het verdomd moeilijk.

Enquete uitslagen

Uitkomsten Enquete

Hierbij de resultaten van de enquete die in de Driemaster van juni/juli stond afgedrukt. De uitkomsten spreken voor zich. Vier procent van de leden kon de goedheid opbrengen om de enquete in te vullen en op te sturen. Onze hartelijke dank daarvoor.

Algemeen

Hoe oud ben je? (in jaren)

28	1,5%
27	1,5%
26	5%
25	10%
24	6,5%
23	6,5%
22	18%
21	15%
20	10%
19	8%
18	10%
17	5%
16	1,5%
15	1,5%

Welke krant lees je? (meerdere antwoorden mogelijk)

NRC Handelsblad	64%
Volkscrant	49%
Telegraaf	25%
Regionaal blad	6,5%
Trouw	5%
Algemeen Dagblad	1,5%
Financieel dagblad	1,5%
Le Monde	1,5%
International Herald Tribune	1,5%

Welke politieke partij heeft jouw voorkeur?

VVD	77%
d66	5%
PvdA	1,5%
Centrum Democraten	1,5%
geen voorkeur	15%

Van welke partij ben je lid?

VVD	41%
d66	1,5%
niet lid van een partij	57,5%

Ben je actief lid van de JOVD?

ja	75%
nee	25%

Hoe ben je geworven?

Zelf aangemeld	56,5%
Mond tot mond	26%
Standje	6,5%
Via school	5%
Via VVD	1,5%
Via folder	1,5%
Dronkenschap	1,5%
Via pappa	1,5%

Ben je bekend met debating?

ja	67%
nee	33%

Maastricht

Ben je voor een referendum over het verdrag van Maastricht?

ja	40%
nee	49%
geen mening	11%

Zou je voor het verdrag stemmen?

ja	65%
nee	20%
geen mening	15%

Driemaster

Wat voor cijfer zou je Driemaster geven voor de inhoud?

gemiddelde cijfer: 6,73

uitgesplitst in percentages per cijfer:

8	14%
7,5	9%
7	47%
6,5	5%
6	12%
5	8,5%
4,5	1,5%
4	3%

Wat voor cijfer zou je Driemaster geven voor de illustraties?

gemiddelde cijfer: 6,15

uitgesplitst in percentages per cijfer:

9	3,3%
8	8,6%
7,5	3,3%
7	26,6%
6,5	3,3%
6	30%
5	13,3%
4	6,6%
3	3,3%

Wat voor cijfer zou je Driemaster geven voor de opmaak?

gemiddelde cijfer: 6,77

uitgesplitst in percentages per cijfer:

9	3,5%
8,5	5%
8	20,5%
7	37%
6,5	3,5%
6	12%
5	13,5%
4	3,5%
3	1,5%

Enquete uitslagen

Lees je Driemaster?

Helemaal	46%
Deels	47,5%
Nauwelijks	5%
Niet	1,5%

Uit de enquête bleek verder dat de meest gelezen stukken in Driemaster de interviews en het stukje van de voorzitter zijn. Minst gelezen zijn de notulen van de ALV. Bijna niemand leest die.

Wat vind je dat er meer in Driemaster moet komen? (meerdere antwoorden mogelijk)

Meer over de vereniging:	46%
Meer luchtige artikelen:	21%
Meer diepgaand:	21%
Meer over Haagse politiek	5%
Meer filosofie:	3%
Inhoudsopgave:	3%

Kom je taalfouten tegen in Driemaster?

ja:	15%
nee:	85%

Wat men aan Driemaster over het algemeen het meest waardeert is zijn verscheidenheid en zijn regelmatige verschijning.

Internationaal

Waarom niet actief? (meerdere antwoorden mogelijk)

Onbekendheid	62%
Kosten	32%
Geen interesse	23%
Geen tijd	20%

Voel je je betrokken bij het internationaal jongerenwerk in de JOVD?

ja	34,5%
nee	65,5%

Wil je betrokken worden bij het internationaal jongerenwerk in de JOVD?

Ja	68%
waarvan:	
op afdelings niveau	53%
op landelijk niveau	47%
Nee	32%

Vorming & Scholing

Ben je bekend met Vorming & Scholing in de JOVD?

ja	97%
nee	3%

Heb je ooit een cursus gevolgd?

ja	80%
nee	20%

Heb je wat aan die cursus gehad?

ja	80%
nee	20%

Ben je bekend met het nieuwe modulaire systeem van cursusopzet?

Goed	20%
Redelijk goed	15%
Klein beetje	10%
Niet	55%

Politiek

Welke onderwerpen zouden er in de JOVD behandeld moeten worden? (Meerdere antwoorden mogelijk)

De meest gegeven antwoorden waren:

Buitenlandse politiek (*)	36,5%
Milieu	22%
Onderwijs	19,5%
Europa	17%
Minderheden	15%
Sociale zekerheid	12%
Criminaliteit	12%
Rechts-extremisme	10%
Liberalisme	10%

(*) algemeen, Nieuwe Wereld Orde, Noord-Zuid, Oost-Europa

Op de vraag hoe en op basis waarvan men op de congressen zou willen discussiëren over politiek hadden de leden het volgende op te merken. (meerdere antwoorden mogelijk)

Afdelingen	68,75%
HB/PG	62,5%
Moties	62,5%
Fora	46,8%
Vraagpunten	37,5%
Discussiewerkgroep	25%
Cursussen/rollenspelen	15,6%

CONCEPT PROGRAM

PREAMBULE

Het eind van de jaren tachtig en het begin van de jaren negentig markeren grote veranderingen in de Nederlandse politiek. De verzuiling van de maatschappij en het houvast dat daarvan ontleend kon worden zijn verleden tijd. Aan de ene kant de afbrokkeling van de waarden die aan de verzuiling ten grondslag lagen en aan de andere kant het zich emanciperend individu hebben geleid tot verwarring; in de maatschappij, maar vooral in de politiek.

Al jaren trachten de belangrijkste politieke partijen grip te krijgen op de maatschappelijk ontwikkelingen waar zij slechts achteraan lijken te rennen. Politieke partijen droegen hun functie als intermediair tussen burgers en overheid te verliezen. Burgers laten zich niet meer aanspreken door de conventionele politieke structuren en processen. Niet langer is Nederland een overzichtsrijk geheel en niet langer kunnen partijen zich alleen op basis van hun ideologie onderscheiden, zonder daar concrete oplossingen aan te verbinden op basis van de problemen van vandaag, met oog voor problemen die dicht bij de burgers liggen.

Langzaam beginnen nieuwe verhoudingen zich af te tekenen. Niet langer lijkt politiek gevoerd te kunnen worden op basis van oude, vaak starre ideologieën, maar lijkt de scheidslijn te liggen bij de benadering van het individu en zijn maatschappelijk functioneren. Aan de ene kant staan zij die ruimte willen geven aan de burger die, niet gehinderd door een beiderende overheid, vrij handelend zelf zijn burgerschap invult, zoveel mogelijk op basis van zijn eigen normen en waarden. Tegenover zich vinden zij hen die het maatschappelijk leven niet georganiseerd maar behéérst willen zien door de bemoeienis van overheid en maatschappelijke organisaties. Deze nieuwe tegenstelling zou wel eens de belangrijkste kunnen zijn voor het politiek denken in de komende jaren.

Met het slechts constateren van deze scheidslijn ben je er echter niet. Ook voor liberalen is het te gemakkelijk alleen te concluderen dat ook in deze nieuwe situatie burgers zoveel mogelijk zelf moeten weten wat ze doen, waarbij de overheid zich zo terughoudend mogelijk opstelt. Individualisering sec streven ook liberalen niet na. Een geïndividualiseerde maatschappij biedt waarborgen, is tolerant en biedt de burger een eigen plaats. Op vele gebieden dreigt de burger nu buiten de boot te vallen.

Niet alleen op de arbeidsmarkt, waar veel ouderen, maar ook jonge mensen, arbeidsongeschikten en etnische minderheden nauwelijks nog een plaats weten te vinden, maar ook op andere gebieden. Waar meer en meer mensen zich buiten de maatschappij geplaatst voelen neemt de criminaliteit toe, bij een onder druk staand normen en waardenbesef. Nog teveel regelingen -welzijnswerk, onderwijs, minderhedenbeleid- zijn gericht op de benadering van groepen, terwijl Nederland zich niet meer laat indelen in duidelijk afgebakende hokjes. Tegelijkertijd zien we dat de wig tussen overheid en burger alleen maar wordt vergroot. Onduidelijke, onoverzichtelijke en onuitvoerbaar regelgeving leidt ertoe dat de burger de overheid is gaan zien als een onbetschaarbare instantie waarbij elke betrokkenheid uitgesloten is. Regelgeving dient effectief, begrijpelijk en uitvoerbaar te zijn; anders dreigen de overheid en de politiek hun legitimatie op termijn te verliezen.

Liberalen zullen moeten komen met oplossingen voor de problemen die staan tegenover de positieve aspecten van individualisering. Met een beperkte overheid die in tegenstelling tot nu, aansluit op de maatschappij; die zich richt op de participatie en ontplooiing van de burger in de maatschappij, en daar de voorwaarden voor creëert.

Naast participatie en ontplooiing zal de leefomgeving in al zijn facetten de komende jaren een cruciaal item zijn. Het milieu is bij iedereen een belangrijk punt op de agenda. In het kader van bovenstaande zien liberalen het verbeteren van de leefomgeving, op macro- maar ook op micro-niveau niet alleen als belangrijk doel, maar ook als middel om de burger te betrekken bij de samenleving. Beleid op dit punt zal zakelijk zijn, met een appél op de verantwoordelijkheid van elke betrokkene.

blz. 1

COÖRDINATIE

Rijksverheid en binnenlands bestuur, staatsrecht

Het doel van besturen is de activiteiten van individuen mogelijk te laten zijn en waar nodig te coördineren danwel te verbieden. Het bestuur zit er voor het belang van alle individuen. Dat maakt zijn functioneren tot voorwerp van continue discussie. Zo ook bij het binnenlands bestuur. Zowel structuur als uitvoering liggen onder vuur. Die uitvoering krijgt op dit moment misschien meer aandacht dan vroeger gebeurde. Verhalen over dure cadeaus-gevoelge (corruptie) wethouders en financiële gemeentelijke drama's doen veelvuldig de ronde. De kwaliteit en ethiek van het bestuur staan in de schijnwerpers. De symptomen die daar aanleiding van zijn zijn bijzonder onoverwacht. De bestuurders van gemeenten zijn immers vooral (deel)politici zonder managementachtergrond. Zij besturen organisaties waar menig directeur in het bedrijfsleven jaloers op zou zijn. De bestuurlijke kwaliteit kan dan eenvoudigweg niet optimaal zijn. Maar de burger heeft daar wel recht op, bovendien is het in het belang van het hele land. Een oplossing kan gevonden worden door het benoemen van wethouders van buiten de Raad (of PS) die dus niet noodzakelijk lid zijn van de Raad. Dit hoeft niet voor alle wethouders te gelden. Voorts dient in de gemeentewet opgenomen te worden dat wethouders bepaalde capaciteiten dienen te hebben, waarbij gedacht kan worden aan opleidingen aan de bestuursacademies.

Maar de inhoud van het binnenlands bestuur is er niet mee geholpen als niet ook de vorm, de structuur wordt aangepakt. Die structuur is tot nu toe besproken in drie nota's Bestuur op Niveau. De conclusie is dat gemeenten van/rondom stedelijke knooppunten samen kunnen gaan werken in regiobesturen en provincievrij kunnen worden. Dit leidt waarschijnlijk tot een wirwar van besturen. Consequenter zou het zijn enkel nog (deel)gemeenten te handhaven. De provincies worden opgeheven. Het is vervolgens aan de gemeenten of zij willen samenwerken. Daarvoor staat de mogelijkheid van het huidige regiobestuur open. De taken en middelen van de provincies worden voor zover mogelijk overgedragen aan gemeenten en regiobesturen. De Commissarissen van de Koningin, met behoud van een klein kabinet, krijgen een reizende functie als ogen en oren en vliegende brigades van de Minister van Binnenlandse Zaken. Daar waar deze een lacune in bestuurlijk overleg tussen gemeenten signaleert die niet in het landsbelang is, kan hij daarin in overleg met en op kosten van de betreffende gemeenten in (laten) voorzien. Door het opheffen van de provincies zijn de gemeenteraden het nieuwe orgaan dat de Eerste kamer kleet.

Op Rijksniveau dient de structuur verbeterd te worden door de departementale belangen terug te brengen door de ministeries te clusteren. Draagvlak: EZ, Landbouw en Visserij, Sociale Zaken en Werkgelegenheid, Binnenlandse Zaken, Internationale Samenwerking en Defensie - Coördinatie: Algemene Zaken, Binnenlandse Zaken en Antilliaanse Zaken, Ruimtelijke Ordening en Financiën - Regelgeving: Justitie en Wetgevingszaken - Voorzittingen: WVC, V&W, O&W, Volkshuisvesting en Milieubeheer.

Nog steeds leven we in het Europa van de grenzen. Toch spelen deze in het dagelijks leven een afnemende rol van betekenis. Om daar aan tegemoet te komen dient de huidige ontwikkeling naar grensoverschrijdende regio's (gemeentelijke samenwerking) krachtig gestimuleerd te worden. Uiteindelijk dienen de grenzen door de samenwerkingverbanden niet meer zichtbaar te zijn.

Reeds twintig jaar doet politiek Den Haag er al over om het aantal ambtenaren (en de structuur van de Rijksverheid) te veranderen. Een curieus luststuk. Ondanks de wens van daling van het aantal is die jaren sprake geweest van een stijging. Dat moet nu maar eens veranderen en niet door ze vervolgens aan te nemen bij andere overheidsorganen om dezelfde taken daar te vervullen. De daling dient gerealiseerd te worden met als basis een procentuele koppeling aan de uitgaven.

blz. 3

Bij zulke belangrijke ontwikkelingen binnenlands moeten de ogen niet worden gesloten voor hetgeen over de landsgrenzen gebeurt, niet in de laatste plaats omdat sommige ontwikkelingen ook hier hun doorwerking vinden. Met het begraven van de strijdlijn tussen Oost en West zijn nieuwe dilemma's ontstaan, waarbij volken en burgers in de verdrukking komen, terwijl ook in veel te veel ontwikkelingslanden de inwoners nog geen menswaardig bestaan kan worden gegarandeerd. Met als uitgangspunt de rechten van de individuele mens moet zo snel mogelijk aan structurele oplossingen worden gewerkt. De VN is de meest aangewezen instantie om hier een rol van betekenis in te spelen. Daarom dient haar functioneren ook spoedig eenduidig te worden.

Participatie en ontplooiing, leefomgeving en internationale samenwerking vormen de basis van de visie van de JOVD op de jaren negentig. Benaderd vanuit het liberalisme worden concrete oplossingen gegeven die moeten leiden tot een stabiele samenleving, zowel nationaal als internationaal, waarin recht wordt gedaan aan de zelfstandige positie van het individu daarin, zonder afbreuk te doen aan zijn eigen verantwoordelijkheid.

blz. 17

blz. 17

Wet- en regelgeving

Nederland is vol: vol met regels. Het milieuprobleem zal voor een belangrijk deel verholpen zijn op het moment dat het aantal circulaire, overbodige wetten etc. teruggedrongen wordt. Deregulering dus. De Nederlander struikelst bij het verlaten van zijn huis over de regels. Nederland is een mooi land maar waarom moet werkelijk alles vastgelegd worden in regels? Regels die bovendien in veel gevallen niet voldoen aan de eisen die daaraan in een geïndividualiseerde samenleving mogen gesteld. Het lijkt er voorts veel op dat de balans tussen het formele gelijkheidsbeginsel en materiële gelijkheid (specifieke regels) zoek is. De bijstandswet biedt een mooi voorbeeld van een geval waarin de het spanningsveld tussen formele gelijkheid en materiële gelijkheid zich voordoet. Formele gelijkheid is niet zaligmakend als mensen op wie de regeling betrekking heeft in volstrekt verschillende situaties zitten. Dan is het nodig te kijken naar een regeling die zorgt dat die mensen met het oog op hun specifieke achtergrond een gelijke behandeling krijgen; materiële gelijkheid. Je kunt daarmee echter overdringen en voor eik apart te onderscheiden groep een nieuwe regeling te maken. Het is beter het materiële gelijkheidsbeginsel niet via uitzonderingsregels toe te passen maar op een wijze die iedereen ten goede komt. Dat houdt in dat de vraag of iets geregeld moet worden continu gesteld moet worden, regel- en wetgeving zo sober mogelijk is en overeenstemt met de maatschappelijke werkelijkheid. Dat laatste houdt voor de JOVD in een verdergaande individualisering die het alle individuen mogelijk moet maken in de samenleving te participeren.

De wet- en regelgeving in een individualiserende samenleving dient niet afgestemd te zijn op het gezin als vanzelfsprekende maat der dingen. Die individualisering dient ook in de wet- en regelgeving terug te vinden te zijn. En dat is deze nog lang niet, zoals ondermeer blijkt uit het werknemersbegrip in het Burgerlijk Wetboek⁴ en de rechten die voortvloeien uit het burgerlijk huwelijk (en soms ook aan samenwonenden toekomen). Het burgerlijk huwelijk dient geïndividualiseerd te worden⁵.

Een ander punt waarop onze wetgeving afwijkt van de maatschappelijke realiteit is de begripelijkheid. Nu is het recht altijd al een onderwerp geweest dat vooral toegankelijk is voor een aparte beroepsgroep, maar de balans is nu wel heel erg doorgeslagen. De burger wordt geacht de wet te kennen. Maar deze slogan is alleen dan zinvol als de burger de wet ook kan begrijpen, zodat hij weet hoe te handelen. Een steeds kleiner deel van de samenleving begrijpt nog de wetten volgens welke iedereen moet leven. Als er eens sprake is van een tweedeling van de samenleving, dan is het daar wel. De wet- en regelgeving moet weer dichter bij de burger komen te staan. Anders is het hele democratiseringsproces van de afgelopen decennia voor niets geweest en blijft de afhankelijkheid. Alleen de groep waarvan men afhankelijk is, is immers verschoven. Waren het vroeger de regenten, nu zijn het ambtenaren, belastingconsulenten en de welzijnswerkers waar de burger van afhankelijk is. De burger moet zelf weer zijn belastingformulier en aanvraag voor sociale voorzieningen in kunnen vullen.

Tot slot de uitvoerbaarheid, oftewel het realiteitsgehalte, van wet- en regelgeving. Deze is vaak aanleiding voor t.v.-programma's om hoge kikkijfers te halen. De wet- en regelgeving staat vaak ver af van de dagelijkse praktijk en is daarmee niet of nauwelijks uitvoerbaar, bijvoorbeeld door de hoge fraudegevoeligheid. Wet- en regelgeving dient op teminste drie punten getoetst te gaan worden voordat invoering plaatsvindt: op individualisering, begripelijkheid en realiteitswaarde. Daarnaast dient de rechtzekerheid meer tot uitdrukking te komen door wijzigingswetten binnen een bepaalde termijn te verbieden⁶.

Criminaliteitsbestrijding

Criminaliteit is een van de meest wezenlijke aantastingen van de individuele zekerheid. Gezien de ontwikkelingen van de afgelopen jaren moet een aantal zaken geconstateerd worden: * de criminaliteit is constant gebleven maar verschoven naar zwaardere delicten en door

blz. 4

CONCEPT PROGRAM

jeugdiger ouders;
* het gevoel van onveiligheid is toegenomen;
* de politie slaagt er niet meer in haar meest primaire taak, het opsporen van criminelen, volledig uit te oefenen. Wel is de politie als autoritair orgaan er in geslaagd ondanks de democratisering en de individualisering van de samenleving een aansprekbaar punt te blijven voor de samenleving. Desalniettemin staat de geloofwaardigheid voor wat betreft de criminaliteitsaanpak onder zware druk. Dat ligt echter niet alleen aan de politie. Dat ligt ook aan het seponerebeleid van het Openbaar Ministerie en aan het gevangeniswezen. Zoals wordt met de beschuldigende vinger in de richting van de rechters gewezen¹. Uit onderzoek blijkt echter dat in Nederland niet minder streng gestraft wordt ten opzichte van het verleden. Het seponerebeleid van het OM is ingegeven door het praktische punt dat niet alle zaken met de beschikbare menskracht behandeld kunnen worden. Voor een noodloosfeel tegen de criminaliteit is dan ook in eerste instantie daar meer juridische menskracht nodig. Voorts kan gedacht worden aan het automatiseren van de rechtbanken. Daarmee wordt niet bedoeld dat computers uit gaan maken of een hoeveel straf een verdachte krijgt. Wel moet het archaische beeld van de rechter die op een hand-typemachine zit te werken uit de wereld.

Verder moet gekeken worden naar straffen die niet direct celstraf inhouden² maar bijvoorbeeld de veroordeelde zich continu laten melden. Ook het voorarrest moet terughoudender gebruikt worden (wordt vaak standaard gebruikt voor gevallen die niet vlucht- of anderszins gevaarlijk zijn en dus makkelijk thuis op hun proces kunnen wachten). Bij een totale celstraf tot 6 maanden moet altijd de mogelijkheid van alternatieve (dienst)vervulling aangeboden worden. Mochten dat nog cellen nodig zijn, dan kan gekozen worden voor colbouw.

Gevangenen dienen dat deel van de bijstandsuitkering (voor één persoon) dat staat voor kosten van levensonderhoud en huisvesting (dat laatste indien zij langer dan één maand gedetineerd zijn³) te betalen als vergoeding voor hun verblijf.

"Kleine criminaliteit" (fietsendiefstal, tassenroof, vandalisme e.d.) heeft als kenmerk dat het om delicten met relatief lichte straffen gaat. De burger komt er echter wel veeleer bij mee in aanraking dan met de georganiseerde zware misdaad. De infrastructuur, het gevoel van veiligheid en de legitimiteit van politie-optreden wordt dan ook eerder bedreigd. In dat opzicht heeft de bestrijding van kleine criminaliteit een hogere prioriteit dan die van de georganiseerde misdaad. Tegen de georganiseerde zware criminaliteit moeten andere middelen ingezet worden dan het reguliere opsporingswerk van de politie. Afstemming van die middelen dient in Europees verband plaats te vinden. Aangezien de motieven van de daders in geval van zware georganiseerde misdaad verschillen van de plegers van kleine delicten, dient hier strafrechtelijk ook anders mee omgegaan te worden, waarbij ook het wilens en wetens meewerken aan het in standhouden van een criminele organisatie aan de orde is. Tegelijkertijd dienen echter de rechten van de individuele verdachte niet verder te worden aangelet.

Om te zorgen dat criminaliteitsbestrijding bij alle overheidsorganen (in brede zin; overheid, OM en rechter) evenveel aandacht krijgt, dienen financiële prikkels ingezet te worden. Voor de bestrijding van criminaliteit is meer nodig dan de inzet van de politie. Ook bijvoorbeeld het ruimtelijk ordeningsbeleid (gemeente) en vervolgingsbeleid (Openbaar Ministerie) spelen een rol. De politie kan derhalve feitelijk alleen beoordeeld kan worden op "gepakte dieven" hetgeen structurele prioriteitsstelling in de weg staat en weinig zegt over de veiligheid in een gebied. De politie dient in overleg met gemeenten (pollitiegeregion) en het openbaar ministerie prioriteiten vast te stellen bij het oplossen van diefstal, autostrafken of financiële consequenties vastzetten binnen de regio (indien bijvoorbeeld de politie onvoldoende presteert kan dat een bonus opleveren voor het wel functionerende OM). Een financiële verschuiving tussen regio's is gezien de eerdergenoemde onderlinge afhankelijkheid van de partners en diversiteit van de regio's onrechtvaardig en onwenselijk.

Moeten we, los daarvan, alle criminaliteit strafrechtelijk aanpakken? Dat lijkt in de huidige situatie ondoenlijk en dat is het ook. Het huidige strafrecht is niet meer handhaafbaar. Dreiging met strafrechtelijke sanctie om naleving van de wet te bewerkstelligen, is alleen dan zinvol als die

blz. 5

dient de gezondheidszorg zich op de zelfstandigheid van individuen te richten.

De individuele ontplooiing moet uitgangspunt van het WVC-beleid zijn. Jongeren moet iets meegegeven worden waar ze in de toekomst iets aan kunnen hebben, zoals het in contact laten komen met verschillende leefvormen, de pluriformiteit van de samenleving; ze kunnen zelf een leefwijze kiezen los van de situatie waaruit ze afkomstig zijn. Jongeren hebben recht op de keuze van een eigen leefwijze en moeten daartoe in staat worden gesteld, ook al werkt de ouderlijke achtergrond dat tegen. Voorbeelden zijn verplichte vaccinaties, onderwijs en bibliotheken.

Ook het onderwijs moet zich richten op ontplooiing. De leerplicht dient niet aan leeftijd maar aan een minimumkennis- en vaardighedeniveau⁴ gekoppeld te worden. De toegankelijkheid van het onderwijs moet financieel gewaarborgd worden (het wel, dat hoort niet in te houden dat iedereen ook hetzelfde te betalen heeft), waarbij ouderafhankelijkheid een belangrijke component is. De ouders van scholieren en studenten mogen in welvaart dan van elkaar verschillen, de scholieren en studenten staan t.o.v. hun ouders in een gelijke positie. **Jult met het oog op een oepelijkwaardige ontplooiingsmogelijkheid voor alle individuen dienen technische en beroepsopleidingen een volwaardige plaats te krijgen naast algemeen vormend en wetenschappelijk onderwijs. Technische en beroepsopleidingen hoeven zich daarom niet te verplichten tot een theoretische vorming. De basisvorming in het middelbaar onderwijs dient mede daarom zo spoedig mogelijk teruggeleid te worden.** De theoretische oriëntatie van de samenleving is immers te ver doorgeschoten: praktische vaardigheden worden nauwelijks meer gewaardeerd. Onterecht, maar alleen kennis lijkt nog mee te spelen in de waardering van iemand als lid van de samenleving. Er zijn echter meer methoden om je te ontplooien dan via kennis. Het onderwijs moet arbeidsmarkt-gerelateerd worden maar moet een bredere basis meegeven waarbij specialisatie tijdens het werk plaats vindt -vgl. het leerlingwezen-, zodat bij arbeidsmarktveranderingen (door economische en technische ontwikkelingen) opgeleiden niet aan de kant van de arbeidsmarkt komen te staan maar met enige bij-her- of omscholing weer mee kunnen doen. Op dat laatste dient het onderwijs meer in te gaan spelen via het contractonderwijs, waarbij ook gedacht moet worden aan de gepensioneerden die in groeiende mate onderwijsinstellingen bezoeken. Te denken valt voorts aan een studietoelating/voucher, dat dezelfde systematiek kent als de prestatiebonussen⁵. M.B.I. de Europese concurrentieslag dient de kwaliteit van het Nederlandse onderwijs verbeterd te worden. Niet democratisering maar kwaliteit dient richtlijn voor het onderwijsbeleid te zijn. Nu lijkt te gelden dat we als samenleving geslaagd zijn als we zoveel mogelijk mensen aan de universiteit rond hebben lopen ("iedereen doctorandus"). Dat is evenwel geen garantie voor kwaliteit terwijl het daar juist om gaat: mensen een kwalitatieve opleiding bieden. Ook kan uiteindelijk gedacht gaan worden aan de oprichting van een Europese scholengemeenschap en universiteit. **Kwaliteitsverbetering kan zich ook voordoen als scholen niet meer op hun "bijzonderheid" of "openbaarheid" beoordeeld worden maar op de geleverde kwaliteit⁶.**

Leefomgeving

Garanties dat mensen in een veilige en geïndividualiseerde samenleving terecht komen, maakt de mens nog niet gelukkig. Een leefbare omgeving mag daarbij niet ontbreken. Dat beset is de afgelopen decennia gegroeid maar nog onvoldoende opgepakt door "Den Haag". Naast verheffing van "milieu" tot mythisch en onaantastbaar doel voor allen blijft een zakelijke en daadkrachtige aanpak van het probleem vooralsnog achterwege. Een goed milieubeleid kan alleen van de grond komen als het zakelijk en taakgericht is⁷. Het democratische ideaal mag daarbij niet ingeruimd worden voor een verlichte vorm van eco-fascisme die we soms bij onze milieuinstanterie waarnemen. Aan natuurgebieden waar geen mens mag komen, terwijl bij het groen van de burgers opengepakt in flats woont zonder noemenswaardig groen in de omgeving, hebben we niets. Een zakelijke aanpak is dat bijvoorbeeld de milieukosten niet meer gezien worden als een offer voor een (onzichtbare) toekomst, maar als productiekosten (gebruik van een productiefactor) die niet in rekening worden gebracht en op de samenleving worden

blz. 7

sanctie ook wordt toegepast.

Omdat uitbreiding van het justitie apparaat zo zijn grenzen kent, dient dringend gekeken te worden naar andere dan strafrechtelijke sancties⁸. Het strafrecht wordt in ieder geval toegepast bij geweldpleging. Bij uitkeringsfraude speelt de beoordeling van de strafrechtelijke aanpak tegen de achtergrond dat gebruikers van het sociale zekerheidsstelsel ook weer aan werk dienen te komen (met strafblad is dat niet te doen). Het stelsel moet echter ook betaalbaar blijven. Fraude past daar niet in. Maar deze kan ook aangepakt worden met privaatrechtelijke of administratiefrechtelijke middelen.

Opvoeders hebben voor een deel de taak van handhaving van de rechtsorde gedelegeerd gekregen. Daar mag de samenleving ze op aanspreken. Zeker voor kinderen onder de 14 jaar mogen zij bij het begaan van criminele activiteiten of op andere wijze het veroorzaken van stringente en structurele overlast medeverantwoordelijk worden gehouden. Hierbij kan gedacht worden aan het houden van de kinderbijlat indien het kind in een jeugdinstelling verblijft en een actiever schadeverhalingsbeleid.

Het curieuze van normvervaging is dat het een verschijnsel is dat enerzijds slaat op het minder onderschrijven van religie-gebonden normen en anderzijds op het niet langer naleven van normen waarbij men de norm zelf nog steeds onderschrijft. Met het eerste heeft de JVD geen moeite. Dat moeten mensen zelf weten. De JVD kan leven met homosexualiteit, sex tussen handicaptien, (vrijwillige) multigame en bestialiteiten. Het andere punt is op te lossen door weer duidelijk te maken dat het zinvol is om je aan de norm (wete te houden), wethandhaving. En eigenlijk is dat geen normvervaging; de norm zelf wordt nog steeds onderschreven. Het is een fout bij justitie. Wat we dus nodig hebben zijn geen domines maar politie-agenten en rechters. Justitie heeft geen rol als zedemeester. Op het moment dat van alles en nog wat geregeld moet worden door "Den Haag" en de bevolking piket dat op gegeven moment niet meer, dan is het logisch dat de meesters van het regelspel spreken over "normvervaging". Maar onterecht. Mensen hebben niet voor niets bijgeboorte een verstand meegekregen, dat door het huidige niveau van onderwijs weliswaar niet optimaal getraind is maar toch in enige mate voldoende. Nederland is geen samenleving van onterkenbare; aan burgers mag best wat te beslissen overgelaten worden.

Wetsovertreding dient te worden aangepakt. Dat geldt ook voor het illegaal in Nederland verblijven. De sanctie daarop is uitzetting. Niet zoals bij andere delicten is hier geen reden om razzia's te organiseren. De verhoogde pakkans die in algemeen zin bepleit wordt, biedt al veel soelaas.

Pluriformiteit & Ontplooiing

De huidige samenleving wordt gekenmerkt door pluriformiteit en individualisering. Het is wellicht een liberale individualisering maar onmiskenbaar een afscheid van de periode waarin mensen vooral werden gezien als lid van een bepaald gezin. Toch merken we nu en dan dat niet iedere (overheids)instantie individuen de vrijheid af te wijken geeft. Een voorbeeld is de burgers maar waar nog te vaak een bepaald mensbeeld overheerst. Een mensbeeld waaraan de werkers moeten voldoen. Individuele wensen zijn niet "in frage". Een verkeerde zaak. Het welzijnswerk moet flexibeler worden waarbij structurele subsidiëring moet worden verruimd voor project-contracten en markt-oriëntatie. Dat laatste moet bereikt worden door te gaan werken met een welzijnsvoucher⁹.

Individualisering en pluriformiteit dienen gewaarborgd te worden door geïntegreerd en individueel gericht emancipatiebeleid. Binnen dit kader past verbreding van de discriminatielegronden van de AWG, bij in ieder geval leeftijd en handicap-zijn moeten worden opgenomen. Het beleid dient zo algemeen mogelijk te zijn, met zo weinig mogelijk categorie voorzieningen. Niet de overheid maar het individu dient te bepalen hoe het zich wil ontwikkelen. Verder

blz. 6

afgewenteld. Als iemand met tijdens de kerstdagen tomaten wil eten, prima. De rekening dient ochter wel te kloppen. Productiekosten dienen te worden doorberekend. De vervuiler betaalt. Dat is een keuze voor duurzaamheid die het huidige welvaartsniveau aan kan tasten. In internet wordt veel gesproken over duurzaamheid te worden waarbij ook het Westen bereid moet zijn de rekening te delen met de minder ontwikkelde landen. Op producten dient voorts een milieukeur te worden toegepast.

De dagelijkse omgeving heeft een zeer grote invloed op het welzijn van mensen. Voldoende natuur in de eigen omgeving is daarbij van belang. Het ruimtelijk ordeningsbeleid dient daar meer rekening mee te houden. Gezien de woningbehoefte lijkt een verdere aantasting van het groene gebied onafwendbaar. Dat is echter pas toelaatbaar als bestaande gebouwen allemaal efficiënt benut worden: we moeten uitkijken voor verandertedeling van Nederland. Qua woonruimte-omvang zullen we waarschijnlijk onze eisen terug moeten schuiven maar dat dient gepaard te worden door de kwaliteit van die woningen en de woonomgeving. In de grote steden blijkt op dit moment in de na-orlogse stadswijken wanneer de grenzen van de woonkwaliteit in zicht komen, de aperte lelijkheid en onherbergzaamheid van bepaalde wijken spreekt voor zich. Gezien de leegstand in andere delen van het land is het bovendien maar de vraag of per saldo een behoefte aan meer woningen bestaat. De huidige situatie dat voor ledereen plaats is in de Randstad dient te worden verstaan¹⁰. Gebouwen dienen bovendien meer in de bestaande natuur ingepast te worden dan andersom. Tevens is een architectonische omslag nodig. Goedkope architectuur is niet altijd op langere termijn goedkoop. Het architectuurbeleid dient er op gericht te zijn gebouwen met een eigen signatuur te ontwikkelen maar die de gebruikers/bewoners de ruimte laten hun eigen leven te leiden en met het oog op de demografische ontwikkelingen multi-functioneel zijn.

Hoewel verandertedeling voorkomen kan worden, zal in de toekomst sprake zijn van meer verstedelijking ten opzichte van de huidige situatie. Met het oog op de mobiliteit dient deze geconcentreerd te worden op de huidige stedelijke knooppunten. In het ruimtelijk ordeningsbeleid dient rekening gehouden te worden met de grootstedelijke problematiek van nu als de voorloper van de Nederlandse problemen van morgen. Dat betreft dan vooral de gevaaren van eenzijdige woningbouw, afwezigheid van voorzieningen, sociale onveiligheid en de anonimiteit die steden met zich mee brengen. Dat laatste punt is levens door de eeuwen heen een van de aantrekkingskrachten van grote steden geweest. Ook trekt de stad minder-draagkrachten omdat de kans daar groter is de eigen inkomenspositie te verbeteren. Verder trekken steden groepen die alleen daar de drempelwaarde voor een (bijvoorbeeld culturele) voorziening halen. Dat zijn geen problemen maar kansen/uitdagingen. De afgelopen decennia is de grote stad teveel in beeld geweest als probleemgeval. Financiële problemen, verkeersproblemen, marginale groepen, verloedering en criminaliteit waren kernwoorden. Dat beeld moet veranderd worden door de renaissance van de steden. Het beleid moet gericht worden op de "dregende stad". De stad houdt voor de nabije omgeving voorzieningen in stand. Door de pluriformiteit van de samenleving en de individualisering worden de wensen van burgers voor voorzieningen divers en wordt men daardoor, gezien de drempelwaarde, afhankelijk van de stad. Steden zullen in de toekomst voor het dagelijks leven van mensen steeds belangrijker worden. Daar moet op worden ingespeeld. De stad moet de werkgelegenheid voor de eigen inwoners verzorgen en in die zin zelfvoorzienend worden. De komende jaren zal de overheid zich moeten bezighouden met het vitaliseren van de steden. Dat dient niet alleen op r.o.-gebied te gebeuren. De huidige ontwikkeling van regiobesturen is een goed voorbeeld van integraal beleid.

Vooraf in de grote steden speelt de integratiekwestie rondom etnische minderheden, onder andere waar dit het wonen betreft. Jarenlang is het beleid gericht geweest op het kwaken van eeuwig. Dit beleid heeft versterkt de kloof. Wat nu in eerste instantie nodig is, is het zozeer begrip maar samenwerking; het besef samen te moeten wonen. Daar is geen begrip en tolerantie voor nodig. Ook als je een hekel aan elkaar hebt, kun je bijvoorbeeld samen het portiek schoonhouden. Begrip en tolerantie blijft voor liberalen het doel; voor dagelijks beleid moet het echter geen voorwaarde zijn.

blz. 8

CONCEPT PROGRAM

1 Burgers moeten worden aangesproken op hun gezamenlijke (dagelijkse) plichten en belangen.
2 Nederland is een multi-culturele samenleving en dat is te waarderen. Die situatie kunnen we
3 echter alleen laten voortbestaan als we uit blijven gaan van individuen.
4
5 De milieubelastende mobiliteit moet fors worden teruggedrongen. Dit dient te worden bereikt door
6 een verbetering van het openbaar vervoer en door een prijsbeleid waarin de maatschappelijke
7 kosten van mobiliteit zo veel mogelijk worden doorberekend. Hierbij gaat de voorkeur uit naar
8 variabilisering van de kosten. Doorberekening van de kosten mag echter niet als gevolg hebben
9 dat de laagste inkomensgroepen niet meer kunnen reizen. Iedereen dient zich een minimum aan
10 mobiliteit - basismobiliteit - te kunnen veroorloven.
11
12 De overheid dient bij de inrichting van de infrastructuur zo veel mogelijk duurzame milieuvriendelijke
13 oplossingen te kiezen, ook wanneer dit als gevolg heeft dat de bouwkosten fors hoger
14 liggen.
15

blz. 9

1 te worden verhoogd. Het aanbod van arbeid wordt met name aan de onderkant van het
2 loonegebied beperkt door een relatief hoog minimumloon. Om het aanbod van arbeid te
3 vergroten dient het minimumloon te worden afgeschaft.
4 Een werkzoekende is in het kader van de sociale zekerheid echter niet verplicht werk te
5 accepteren met een lager netto loon dan het bijstandsniveau.
6
7 De 38-urige werkweek is het meest gebruikelijke in Nederland. Bij het huidige loonniveau zijn er
8 echter te weinig arbeidsplaatsen beschikbaar. Het aantal arbeidsplaatsen kan worden vergroot
9 door arbeidsduurverkortingen. Gestreefd dient te worden naar een 32-urige werkweek. Tegelijkertijd
10 zullen dan de lonen moeten worden verlaagd zodat de kosten per arbeidsuur gelijk blijven. De
11 mogelijkheden van ADV dienen individueel en per bedrijf te worden beoordeeld.
12
13 De arbeidsmarkt wordt gekenmerkt door een groot gebrek aan flexibiliteit. In het huidige systeem
14 van CAO's wordt te weinig ingespeeld op de individuele wensen van de werknemers. Daarom
15 dient een CAO à la carte²⁰ te worden ingevoerd en de AVV²¹ te worden afgeschaft. Om
16 uitstoot van oudere werknemers te voorkomen dient de beloningsstructuur meer te worden
17 aangepast aan het productiviteitsprofiel²² van de werknemer. Ondernemingen dienen ouden
18 langer bij het bedrijfsproces te betrekken, o.a. door 'education permanent' en vormen van
19 promotie mogelijk te maken. Daarnaast dienen de huidige algemene regels ten aanzien van
20 VUT en pensionering te worden vervangen door een regeling op maat waarbij bijvoorbeeld
21 gedacht kan worden aan deeltijd pensioen, -VUT en flexibele pensionering. Voorwaarde hierbij is
22 dat in de pensioenregelingen wordt afgestapt van het eind-loonprincipe en dat er andere
23 grondslagen worden gekozen voor de vaststelling van de pensioen aanspraak, bijvoorbeeld door
24 een middenloon.
25
26 Participatie op de arbeidsmarkt wordt vaak belemmerd door de zorg voor de kinderen. De kosten
27 van kinderopvang dienen als kosten van arbeid volledig fiscaal aftrekbaar te worden. Daarnaast
28 dient het recht op een zorgverlof²³ wettelijk te worden geregeld. De financiering van het
29 zorgverlof is een zaak van de sociale partners.
30
31 Door een goed arbeidsvoorzieningsbeleid (voor werklozen en - gedeeltelijk - arbeidsongeschik-
32 ten) kan de vraag naar en aanbod van arbeid beter worden afgestemd. De Regionale Bureaus
33 voor de Arbeidsvoorziening dienen te worden samengevoegd met de uitvoeringsorganisaties van
34 de sociale zekerheid. Deze nieuwe organisatie dient zo te worden ingericht dat iedere uitkerings-
35 gerechtigde slechts één aanspreekpunt heeft waar hij of zij alle zaken kan regelen (zgn. één
36 loket gedachte) met betrekking tot de uitkering en het vinden van werk. Ze dient op basis van
37 haar output te worden gefinancierd en democratisch te worden gecontroleerd door de gemeen-
38 teraad. De beslissende invloed van de sociale partners op het arbeidsvoorzieningsbeleid en de
39 inrichting van het stelsel van sociale zekerheid dienen te worden afgeschaft.
40
41 Iedere werkzoekende dient individueel te worden begeleid bij het vinden van een baan. In
42 overleg wordt een programma opgesteld om terugkeer naar de arbeidsmarkt te versoepelen. Bel-
43 langrijkste elementen van zo'n programma zijn:
44 - om- en bijscholing;
45 - sollicitatiecursussen;
46 - werkervaringsprojecten.
47
48 Het begrip 'passende arbeid' dient uitsluitend afhankelijk te worden gesteld van iemands leeftijd
49 en/of arbeidsverleden. Onder het begrip arbeidsverleden wordt ook begrepen de zorg over
50 kinderen tot 12 jaar. Het recht op het gebruik van het begrip 'passende arbeid' wordt opgebouwd.
51 Elke vijf jaar werk geeft recht op één jaar zoeken naar passende arbeid. Te hoge opleiding vormt
52 geen reden om werk te weigeren. Tenslotte indien een werkzoekende (constructieve) medewer-
53 king weigert wordt de uitkering gekort of in het ergste geval geheel stop gezet.
54
55

blz. 11

ECONOMIE

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55

Vrijheid vormt een belangrijk uitgangspunt van het liberalisme. Dit betekent voor het economisch leven dat de overheid enerzijds zo min mogelijk ordanend moet ingrijpen. Anderzijds heeft de overheid een verantwoordelijkheid bij het materieel maken van dit recht op vrijheid voor iedereen. Een volledig vrije marktwerking leidt wellicht tot het economisch meest optimale, maar zeker niet altijd ook tot het meest sociale resultaat. De overheid heeft een belangrijke taak bij het bestrijden van marktperfectionen en het compenseren van de negatieve gevolgen van een ongehinderde marktwerking. Hierbij gaat de voorkeur uit naar zoveel mogelijk marktconform en zo min mogelijk direct sturend ingrijpen van de overheid.

De overheid mag slechts ingrijpen:
- om het marktmechanisme zo goed mogelijk te laten verlopen en marktperfectionen te bestrijden;
- om negatieve externe effecten te voorkomen of positieve externe effecten te stimuleren;
- om een rechtvaardige welvaartsverdeling tot stand te brengen;
- ter verzorging van collectieve goederen;
- indien het belang of het risico van bepaalde goederen onder- of overschat wordt (de zgn. 'merit' en 'dement' goederen)¹⁷.

Arbidsparticipatie

Een van de belangrijkste economische problemen van deze tijd is de geringe participatie van de bevolking in het (betaalde) arbeidsproces. De werkloosheid blijft groot, het ziekteverzuim en arbeidsongeschiktheid nemen nog niet af en ouderen gaan op steeds jongere leeftijd in de VUT waardoor een heleboel kennis en ervaring verloren gaat. Een grote(re) participatie is essentieel om de basisvoorzieningen van de sociale zekerheidsstelsel in stand te houden en de gewenste individualisering in de sociale zekerheid te bekostigen¹⁸. Het stelsel van sociale zekerheid, het belastingsstelsel en het arbeidsmarktbeleid dienen zodanig te worden geïntegreerd dat participatie wordt gestimuleerd en uitstoot van arbeid zo veel mogelijk wordt voorkomen. Regelingen in de belastingsfeer en sociale zekerheid die arbeidsparticipatie belemmeren zoals overdraagbaarheid voetoverheveling, toeslagen sociale zekerheid en gratis medeverzekering dienen te worden afgeschaft. Uitgangspunt is dat ieder individu zelf verantwoordelijk is om in zijn levensonderhoud te voorzien. Wanneer hij/zij hier niet in slaagt dan kan aanspraak worden gemaakt op een uitkering van de overheid.

Arbidsmarktbeleid

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55

Werkgelegenheid
Werkloosheid wordt voor een belangrijk deel veroorzaakt door conjuncturele factoren. Deze werkloosheid kan het beste worden bestreden door een gematigde loonontwikkeling die economische groei stimuleert. Echter ook meer structurele problemen liggen ten grondslag aan de hoge werkloosheid. In de eerste plaats is door de hoge belasting- en premiedruk arbeid relatief duur. In de tweede plaats dient te worden gewezen op de gebrekkige aansluiting tussen vraag en aanbod van arbeid. Het aanbod van werk wordt beperkt door een 38-urige werkweek. Toetreding op de arbeidsmarkt wordt vaak belemmerd door de zorg voor de kinderen. Tenslotte zijn er regelingen in de belastingen en sociale zekerheid die toetreding tot de arbeidsmarkt bemoeilijken.

Lagere loonkosten vormen een belangrijk instrument om de werkgelegenheid te stimuleren. De kosten van arbeid kunnen worden verlaagd door de belastingdruk te verschuiven van arbeid naar milieu-onvriendelijke producten en productieprocessen. Het moet aantrekkelijker worden om betaalde arbeid te verrichten, daarom dienen de belastingvrije voet en het arbeidskostenforfait¹⁹

blz. 10

Ziekteverzuim en arbeidsongeschiktheid

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55

Bestrijding van ziekteverzuim is een verantwoordelijkheid van werknemers en werkgevers. Werkgevers dienen zorg te dragen voor goede arbeidsomstandigheden. De Arbeidsinspectie zal meer aandacht moeten besteden aan de handhaving van regels. De werkgever schaft veilige apparatuur aan, maar de werknemers moeten ook door de werkgevers worden gestimuleerd deze te gebruiken (voorzichting en werkstructuur). Daarnaast is een actieve begeleiding vanuit het bedrijf noodzakelijk om zieke werknemers betrokken te houden bij het arbeidsproces, afhankelijk van de omvang van het bedrijf eventueel gerealiseerd door derden²⁴. Het stelsel van sociale zekerheid dient zo te worden ingericht dat er een reële prikkel is om het ziekteverzuim terug te dringen zowel van werknemers als van werkgeverszijde. Dit kan enerzijds worden bereikt door sociale zekerheidspremies afhankelijk te maken van het ziekteverzuim. Anderzijds dienen werknemers een eigen risico te lopen in de vorm van een lagere uitkering bij ziekte (70% van het loon) en/of wachtdagen (bijvoorbeeld de eerste vier ziektedagen geen uitkering).

Het bonus/malus systeem²⁵ moet worden afgeschaft omdat het onrechtvaardig is en het voor werkgevers financieel riskanter maakt om arbeidsongeschikten en gehandicapten in dienst te nemen. De arbeidsvoorzienings-organisaties dienen meer voorlichting te geven over de (fysieke) mogelijkheden van arbeidsongeschikten en/of gehandicapten. Aangepassing van de werkleid voor arbeidsongeschikten en gehandicapten dienen volledig door de overheid te worden vergoed. Het bedrijf is verplicht een malus te betalen aan de bedrijfsorganisatie indien de arbeidsongeschiktheid te wijten valt aan een ongeval danwel ziekte die valt onder de categorie 'risque professionnel'²⁶. Daarnaast kan de overheid bij een lagere productiviteit veroorzaakt door een handicap een subsidie geven op de loonkosten (loonsuppletie).

Om te voorkomen dat langdurig werklozen het contact met de maatschappij verliezen dienen de inspanningen van de overheid hier met name op gericht te zijn. Hierbij kan worden gedacht aan banenpools in de collectieve sector.

Sociale Zekerheid

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55

Het arbeidsmarktbeleid en de inrichting van de economie dienen er op gericht te zijn mensen zo lang mogelijk te laten deelnemen aan het arbeidsproces. Indien dit niet meer mogelijk is door bijvoorbeeld arbeidsongeschiktheid of werkloosheid dan dient er een solide sociaal vangnet te zijn. De uitgangspunten van een goed sociaal zekerheidsstelsel zijn:
- rechtvaardig en rechtszeker door blijvende betaalbaarheid;
- doelmatige organisatie; activerend en motiverend i.a.v. de uitkeringsgerechtigden;
- behoud en bevordering van individuele of eigen zelfstandigheid;
- solidariteit en eigen verantwoordelijkheid;

Een mini-stelsel in de sociale zekerheid verenigt bovenstaande uitgangspunten het beste. In het mini-stelsel worden de huidige uitkeringen ABW (inclusief RWW), AOW, IOAW, AWW, WAO, AAW, NWW, TW, ZW en zelffinanciering vervangen door een nieuwe regeling. Deze regeling bestaat uit drie trappen:

1. een minimum-uitkering gefinancierd vanuit de algemene middelen voor iedereen die zich beschikbaar houdt voor de arbeidsmarkt. De uitkering bedraagt 50% van het sociaal minimum eventueel te verhogen tot 70% en 90% voor respectievelijk alleenstaanden en eenoudergezinnen. Er vindt geen vermogenstoets plaats. Daarnaast zal de uitkering volledig worden verzelfstandigd, er vindt dus geen inkomstenbelasting bij de partner plaats bij.

2. Bovenminimale uitkering tot 70% van het laatstverdiende loon. Verzekering vindt vrijwillig

blz. 12

CONCEPT PROGRAM

1 plaats bij een particuliere verzekeraar die een standaardpakket dient aan te bieden tegen een
2 maximumprijs, gerelateerd aan het bruto-inkomen. De deelnemende verzekeringsmaatschappijen
3 hebben een acceptatieplicht. Indien de verzekeringsmaatschappijen geen verzekeringen
4 aanbieden tegen een redelijke premie dient de overheid er voor te zorgen dat het aanbod
5 alsnog tot stand komt.

6
7 3. Plusuitkering: een aanvullende uitkering op de minimum en bovenminimale uitkering.
8 Verzekering geschiedt op vrijwillige basis bij particuliere verzekeringsmaatschappijen die
9 iedereen een op maat gesneden pakket aan kunnen bieden tegen gedifferentieerde premies.

10
11 De kinderbijslagwet dient te worden afgeschaft. De daarmee vrijkomende middelen moeten
12 worden besteed aan de financiering van voorzieningen die specifiek samenhangen met de zorg
13 voor kinderen. Daarnaast kan compensatie via het belastingstelsel plaatsvinden.

14 Belastingen

15 Het systeem van Rijks' belastingen en sociale premies is bij uitstek geschikt om inkomensbeleid
16 te voeren. Inkomenspolitiek gevoerd door de decentrale overheden wordt afgewezen. De huidige
17 inkomensafhankelijke regelingen dienen te worden afgeschaft en te worden vervangen door
18 inkomensafhankelijke regelingen danwel te worden gecompenseerd in de rijksbelastingen.

19
20 Het belastingstelsel dient ingrijpend te worden gewijzigd. In het huidige systeem ligt te veel de
21 nadruk op het belasten van arbeid. De belastingen op arbeid dienen drastisch te worden
22 verlaagd ten koste van een doorberekening van kosten op milieu-onvriendelijk producten en
23 productieprocessen, alsmede door een belasting op vermogenswinsten (de zogenaamde ver-
24 mogensaanwasbelasting). Het belastingstelsel dient eenvoudiger en aangepast te worden aan
25 maatschappelijke ontwikkelingen zoals emancipatie en individualisering. Hardheidsbevoegdheid van
26 wet- en regelgeving is ook in de belastingfeer van groot belang. Dat vereist in de eerste plaats
27 duidelijke wetgeving en in de tweede plaats een redelijke rechtsgrond. De volgende belastingen
28 voldoen niet aan deze criteria en dienen daarom te worden afgeschaft: vermogensbelasting,
29 overdrachtsbelasting, kapitaalbelasting en de assurantiebelasting. Tenslotte dient de belasting-
30 vrije voet te worden vervangen door een belastingkrediet?.

31 Industrie- en handelsbeleid

32 Een doeltreffend industrie- en handelsbeleid is essentieel om de werkgelegenheid in Nederland
33 op peil te houden. Het industriebeleid van de overheid dient er op gericht te zijn gunstige
34 voorwaarden te scheppen voor economische bedrijvigheid. Hierbij kan men denken aan:

- 35 - goede fysieke infrastructuur (wegen, kanalen telecommunicatie e.d.);
- 36 - goede opleiding van de beroepsbevolking;
- 37 - ondersteuning van onderzoek en ontwikkeling;
- 38 - bestrijden van marktperfectionen, monopolies en kartels;
- 39 - gunstig fiscaal vestigingsklimaat.

40 De overheid zal de huidige fysieke infrastructuur minimaal moeten onderhouden en daar waar
41 mogelijk, met in achtname van milieu-eisen moeten verbeteren.

42 De aansluiting tussen arbeidsmarkt en onderwijs dient te worden verbeterd. Dit kan worden
43 bereikt door werken en studeren te combineren. Daarom moet de overheid de terugkeer van de
44 bedrijfsschool en interne bedrijfsopleidingen stimuleren. Studiekosten dienen volledig aftrekbaar
45 te zijn voor de belastingen.

46 De uitwisseling van de kennis van universiteiten met bedrijfsleven en de samenwerking tussen

blz. 13

1 BUITENLAND

2 De buitenlandse politiek van Nederland wordt gevoerd door een drietal belangen, te weten
3 economische belangen, het belang van zelfbescherming en humanitaire belangen. Economische
4 belangen voor Nederland als export-land worden onder andere behartigd in samenwerking met
5 andere OESO-landen, het belang van zelfbescherming in lidmaatschap van de West Europese
6 Unie en de Noord Atlantische Verdragsorganisatie en humanitaire belangen in de inspanningen
7 op het gebied van de ontwikkelingsamenwerking in onder andere VN-verband.

8 De politieke veranderingen van eind jaren tachtig en begin jaren negentig hebben een duidelijke
9 herschikking van de politieke wereldkaart tot gevolg gehad. Het wegvallen van de dreiging uit het
10 Oostblok en de verdergaande integratie van de Europese Gemeenschap, als belangrijkste
11 ontwikkelingen in deze periode, vragen om aanpassing van de buitenlandse politiek van Neder-
12 land.

13 Twee van het drietal voornoemde belangen worden door deze ontwikkelingen in een ander
14 perspectief geplaatst. Economische belangen worden steeds meer afhankelijk van de vorming
15 van een interne markt in de Europese Gemeenschap. Het belang van zelfbescherming zal, met
16 in het achterhoofd de interne markt, een zaak worden voor een toekomstige Europese Defensie
17 Gemeenschap.

18 Buitenlandse politiek als geheel zal met de vorming van een Europese Politieke Unie in de
19 toekomst steeds meer op Europees niveau bepaald gaan worden. Het onderscheid tussen
20 'binnenland en buitenland' zal in deze Europese ontwikkeling steeds verder vervagen.

21 Uitdagingen

22 Nederland staat op internationaal gebied voor nieuwe uitdagingen. De verdergaande integratie
23 van Europa zal een duidelijke visie vragen met betrekking tot het eindstadium van deze
24 integratie. Het wegvallen van de Oostblok-dreiging vraagt om een herbezinning op de toekomstige
25 taken van de Nederlandse krijgsmacht. Op het gebied van de ontwikkelingssamenwerking kan
26 Nederland een voortrekrol gaan spelen door te beginnen met de Noord-Zuid problematiek
27 terug te brengen op de internationale politieke agenda.

28 Uitgangspunten

29 De basis voor de buitenlandse politiek van Nederland ligt in:

- 30 1- zelfbeschikkingsrecht van volkeren;
 - 31 2- soevereiniteit van staten; en
 - 32 3- eerbiediging van de Rechten van de Mens.
- 33 Prioriteit geeft de JOVD aan de volgende uitgangspunten van deze buitenlandse politiek:
- 34 1- internationale veiligheid en stabiliteit;
 - 35 2- inspanning om te komen tot liberalisering van de wereldmarkt en daarmee een evenwichtige
36 welvaartsverdeling in de wereld te verkrijgen;
 - 37 3- een internationale aanpak van de milieu-problematiek.

38 Organisatie

39 De JOVD pleit voor een reorganisatie van de huidige ministeries van Buitenlandse Zaken en
40 Defensie. Zij dienen samengevoegd te worden tot een ministerie onder de naam **Buitenlandse
41 Politiek & Defensie**. De minister aan het hoofd van dit ministerie zal een coördinerende functie
42 krijgen. In de samenhang en overlapping van de verschillende portefeuilles ziet de minister zijn
43 functie. Hij zal ondersteund gaan worden door drie onderministers met respectievelijk de
44 portefeuilles Buitenlandse Zaken, Ontwikkelingsamenwerking en Defensie.

blz. 15

1 bedrijven en universiteiten op het gebied van onderzoek en ontwikkeling dient te worden
2 gestimuleerd. Daarnaast dient de overheid ruime middelen beschikbaar te stellen aan universi-
3 teiten voor fundamenteel wetenschappelijk onderzoek.

4 De overheid dient zeer terughoudend te zijn bij het ondersteunen van individuele bedrijven.
5 Ondersteuning is alleen gewenst indien een bedrijf in Nederland een sleutelrol vervult ten
6 aanzien van de technologische ontwikkeling binnen een economische sector. De overheid mag
7 startende ondernemers ondersteunen door middel van gunstige kredieten en garantstellingen.
8 Voor al deze regelingen geldt dat ze een tijdelijk karakter dienen te hebben. Tenslotte dient de
9 overheid monopolie- en kartelvorming actief te bestrijden.

10 Nederland dient een voortrekrol te spelen bij het vrij maken van de wereldhandel. Met name
11 de handelsbarrières voor ontwikkelingslanden dienen in Europees verband onmiddellijk -eenzijdig
12 - te worden opgeheven. Handelsbarrières zijn alleen toegestaan om specifiek overheidsbeleid
13 (bijvoorbeeld strengere milieu-normen) te compenseren.

14 In een tijdsbestek van tien jaar dienen alle vormen van inkomens- en/of prijsondersteuning in de
15 landbouw (met uitzondering van subsidies voor het in stand houden van natuurgebieden zonder
16 hekken eromheen) te worden afgeschaft. Prijsondersteuning moet op korte termijn worden
17 vervangen door een systeem van inkomensondersteuning en de overheid moet gelden vrijmaken
18 om een sociale bedrijfsinkrimping c.q. -beëindiging mogelijk te maken.

19 De vestigings- en opleidingskosten voor ondernemers moeten worden beperkt. Zij mogen alleen
20 dienen om de veiligheid van de consument, de volksgezondheid of de openbare orde te garande-
21 ren.

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

blz. 14

1 Buitenlandse Zaken

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

186

187

188

189

190

191

192

CONCEPT PROGRAM

- 1 De onderminister van ontwikkelingsamenwerking zal de volgende zaken als prioriteit meekrijgen:
- 2 1- herziening van de financiering van Ontwikkelingsamenwerking. Het stopzetten van de vaste
- 3 financiering van de Medefinancieringsorganisaties en het daarmee creëren van een gemeen-
- 4 schappelijke pot waaruit op projectbasis ontwikkelingsprojecten gefinancierd kunnen worden;
- 5 2- het stimuleren van het werken met Ontwikkelingscontracten. Deze contracten kunnen
- 6 afgesloten worden met landen of bevolkingsgroepen. Beide partijen kunnen zodoende
- 7 inspraak hebben in de vormgeving van de projecten en er kan met recht gesproken worden
- 8 over samenwerking;
- 9 3- het op nationaal en internationaal niveau terugbrengen van de Noord-Zuid problematiek op de
- 10 politieke agenda.
- 11
- 12 De Verenigde Naties zijn op internationaal niveau het platform voor Ontwikkelingsamenwerking.
- 13 Nederland zal daar moeten aandringen op verhoging van de uitgaven voor Ontwikkelingsa-
- 14 menwerking. Binnen de Verenigde Naties kan het werken met zogenaamde donorlanden verder
- 15 uitgewerkt worden. De ontwikkelingslanden krijgen zodoende een vaste partner voor samenwer-
- 16 king.
- 17 Humanitaire interventie moet een officieel middel worden voor de Verenigde Naties om in te
- 18 grijpen in landen waar niet-democratische machthebbers de bevolking onder druk houdt van de
- 19 naar ontwikkeling.
- 20 Nederland moet in Europees verband pleiten voor het direct en eenzijdig opheffen van de
- 21 handelsbarrières voor ontwikkelingslanden. Europa moet wat dat betreft een voorbeeld zijn voor
- 22 de rest van de ontwikkelde wereld.
- 23 Het milieu dient bij het afsluiten van de Ontwikkelingscontracten een belangrijk onderhandelings-
- 24 item te zijn. Het bevorderen van de ontwikkeling van milieu-vriendelijke industrieën moet daarvan
- 25 een uitvloeisel zijn.
- 26
- 27 **Defensie**
- 28
- 29 Door het wegvallen van de dreiging uit het Oostblok zal een herbezinning op de taken van de
- 30 Nederlandse krijgsmacht noodzakelijk zijn. De vorming van de interne markt binnen de Europese
- 31 Gemeenschap zal de noodzaak van een Europese Defensie Gemeenschap oproepen. De JOVD
- 32 ziet in de West Europese Unie de beste basis voor de E.D.G. en de W.E.U. dient dan ook uitge-
- 33 breid te worden met de overige lidstaten van de EG. De organisatie van het Nederlandse
- 34 beroepsleger dient ingesteld te zijn op een constructieve en evenredige bijdrage in de E.D.G.
- 35
- 36 Internationale conflicten dienen in eerste instantie gewelddoos te worden opgelost. In de dialoog
- 37 tussen landen danwel volkeren ziet de JOVD een goede manier om middels het creëren van
- 38 wederzijds begrip conflicten tegen te gaan of te lossen.
- 39
- 40 Het waarborgen van internationale veiligheid en stabiliteit is primair een taak voor de Verenigde
- 41 Naties. Indien vanuit deze organisatie een beroep op de Nederlandse Krijgsmacht wordt gedaan
- 42 in operaties, waarbij deze waarborgfunctie een rol speelt, dient Nederland een constructieve
- 43 bijdrage te leveren. Dit kan in E.D.G. of NAVO verband. Deze operaties kunnen zowel betrekking
- 44 hebben op een militaire interventie als op een humanitaire interventie.
- 45
- 46 **Toekomst**
- 47 De Europese Gemeenschap dient na de volledige voltooiing van de eenwording model te staan
- 48 voor de wereld in de volgende eeuw. Bewust van de noodzaak tot het komen van vrije wereld-
- 49 economie met ruimte voor elke samenleving om haar plaats te veroveren in de wereld economie.
- 50 Een economie die zich bewust is van het belang van duurzame ontwikkeling, waarbij aandacht
- 51 voor het milieu de komende jaren de boventoon moet voeren. Een wereld die vrij verkeert van
- 52 personen, goederen en diensten toelaat. De JOVD wil daaraan het Recht van Vrije Migratie
- 53 toevoegen en is zich ervan bewust dat dit slechts mogelijk is als op mondiaal niveau een vorm
- 54 van uitkering om te voorzien in primaire levensbehoeften in elke samenleving aanwezig zal zijn.
- 55

TOELICHTENDE NOTEN

blz. 17

Een en ander leidt tot het volgende voorstel. Het huwelijk wordt voor alle meerderjarige opengesteld als mogelijkheid om hun relatie in het openbaar (ten overstaan van een ambtenaar van de burgerlijke stand) te laten bevestigen. Deze relatie wordt als zodanig ingeschreven in een openbaar register. In het register dient op naam na te gaan met welke andere personen deze persoon een officiële relatie heeft. De inhoud van de relatie (juridische rechten en plichten) wordt via notariële contracten geregeld. Deze contracten zijn te kiezen uit een catalogus waarbij ook een standaardpakket aanwezig is, met de huidige rechten en plichten van het huwelijk.

Een argument dat hier tegen oppervlakkig gezien is in te brengen, is dat het leidt tot chaos en rechtsonzekerheid van bijvoorbeeld een verkoper van een kostbaar product. Dit verkoper doet zich theoretisch in de huidige praktijk van gehuwde en in bijvoorbeeld niet meerderjarige echter ook voor. We zien dat dit niet leidt tot een ontworpen samenleving. Wanneer twijfel bestaat over de financiële draagkracht van een koper kan immers altijd een garantstelling gevraagd worden, bijvoorbeeld door het relatiecontract te tonen. Daarnaast kan door middel van verschillende drempels het veranderen van contracten worden afgeremd.

Een ander leidt tot versimpeling van sociale zekerheidswetgeving doordat samenwonenden zonder contracten niet langer en gehuwden die niet samenwonen niet langer vergeleken hoeven te worden. Nu moet streng gecontroleerd worden of niet-gehuwden daadwerkelijk samenwonen (want dan worden ze pas aan gehuwden gelijkgesteld en daarnaast het punt van de zorgplicht waarbij een omgekeerde controle plaatsvindt). En dit terwijl dat alles berust op de fictie dat gehuwden samenwonen (helgen op zich niet nodig is om bijvoorbeeld wettelijke zorgverplichtingen te hebben).

Maar, zal men opperen, leidt dit niet tot een opstelling van "wel de lusten, niet de lasten"? Om een voorbeeld te geven: men gaat in een relatiecontract geen zorgverplichting aan, waardoor kosten bij inkomensachteruitgang op de samenleving terechtkomen. Dit is echter geen verslechtering t.o.v. de huidige situatie omdat dit nu ook zo geregeld kan worden door niet te trouwen. Maar als het voorkomt, wat geeft het dan, gezien het feit dat in ons voorstel er ook geen financiële voordelen voor gehuwden t.o.v. anderen zijn?

Resumerend: het grote voordeel van dit plan is dat individuen in de gelegenheid worden gesteld zelf uit te maken aan wie zij rechten toekennen. De persoon aan wie het pensioen wordt toegekend, kan een andere zijn dan de persoon aan wie de rest van de erfenis wordt toegekend. Dit voorstel maakt het minder vanzelfsprekend dat personen die een emotionele band aan willen gaan ook een financiële band hebben.

6. Deze termijn is de evaluatietermijn waaraan alle wetten gebonden gaan worden door de invoering van horizonwetgeving. Tot de evaluatie kunnen wetten alleen gewijzigd worden als er fundamenteel nieuwe ontwikkelingen zijn waarbij ook de gehele wet(systematiek) ter discussie staat. De Eerste Kamer dient het fundamentele karakter van de wijziging te toetsen. Dit moet het onzorgvuldige wetgevingsproces van de afgelopen jaren afremmen en zorgt dat burgers weer weten waar ze aan toe zijn doordat niet meer elk jaar de wet kan worden gewijzigd en weten die nog niet van kracht zijn al weer een wijzigingswet kennen.

7. zoals door minister Hirsch Balin

8. De evengangis is zowel financieel als qua inhoudelijk middel niet het meest ideale instrument om misdaad te bestrijden. Gevangenen worden daar niet de opzettende brave burgers wat de beboefing is. Voor grote delen van de criminele subcultuur is de afschrikkende werking bovendien allang gewaagd. Daarom dient met strafzaken sowieso zo terughoudend mogelijk te worden omgesprongen.

9. De periode van één maand is gekozen met betrekking tot een redelijke termijn die voor opzegging van de huur wordt gehanteerd.

10. Via het privaatrecht (bijv. de idee van de NS om zwartrijders aan te pakken als zouden zij een schuld bij de NS hebben -de boete wordt als voorschot verstrekt) en het administratiefrecht.

11. Voor de gevallen die daardoor tussen wal en schip terechtkomen, bestaat de mogelijkheid van de bijzondere bijstand.

12. Gedacht kan worden aan het redelijk spreken van Nederlands en kennis van omgangsvormen en basishandelingen (zoals een reisje OV).

blz. 19

1. Hierdoor kan er een minimumgarantie komen voor de kwaliteit van het beleid (voor raadsleden is dat niet nodig: mochten er brokken van onkundige besluitvorming dan kan altijd de burgemeester een raadsbesluit voor schorsing/vernieuwing voordragen. Iem als raad niet bevoegd tot wettouder kies). Bij wettouder ligt dat stukken moeilijker, onder andere omdat zij nu nog in hun politieke partij een leidende positie in nemen. In het stuk wordt gekozen voor de mogelijkheid dat wettouder van buiten de Raad worden benoemd. Een andere mogelijkheid die overwogen kan worden is op gemeentelijk niveau een dual bestel in te voeren, waarbij de leden van B&W geen deel uitmaken van de gemeenteraad. Zij worden gekozen en gecontroleerd door de gemeenteraad, en kunnen door de gemeenteraad worden afgezet.

2. Zowel recht-evenredig als omgekeerd-evenredig zodat in ieder geval een daling tot stand komt.

3. Er zijn daarbij veel groepen te onderscheiden. Het nadeel van al die regelgeving is dat je door de bomen het bos niet meer ziet. Voor de mensen die van de regelgeving gebruik moeten maken, is dat in het bijzonder heel jammer: je kunt zelf nauwelijks meer nagaan wat je rechten zijn. Een dergelijk systeem breidt zich evenwel vanzelf uit: het heeft een open einde. Het is immers niet doenlijk aan te geven welke situatie voldoet aan de materiële gelijkheid: ieder individu is verschillend.

4. Iemand kan alleen aan de omschrijving daar voldoen als hij iemand achter de hand heeft die de dagelijkse voorwaarden (zoals boodschappen doen, de was en koken) schept waaronder de ander aan de omschrijving kan voldoen. Van buiten komende omstandigheden hebben geen invloed op de relatie werkgever-werknemer. Dit is gezien de gewijzigde verdeling tussen man en vrouw niet meer real. Ook werknemers hebben nu zorgverplichtingen, al was het alleen maar ten aanzien van zichzelf.

5. Sinds de Franse overheersing kent Nederland het instituut burgerlijk huwelijk. Dit houdt in dat er een wettelijke omschrijving van rechten en plichten van een relatie tussen man en vrouw is en dat daaraan derdenwerking wordt verleend. Zoals Asser het omschrijft, het huwelijk is geen obligatoire overeenkomst doch een contractus sui generis. Door de handeling (het trouwen) komt men in een juridische verhouding tot elkaar te staan, niet omdat daar nadere afspraken over zijn gemaakt. Daarop is een uitzondering mogelijk: het oude beginsel van het huwelijk in gemeenschap van goederen is gaandevoerd in die zin dat ook onder "huwelijks voorwaarden" getrouwd kan worden; een vermogensrechtelijke overeenkomst t.a.v. het huwelijk. De totstandkoming van het huwelijk vindt plaats voor een gemeentelijke ambtenaar van de burgerlijke stand. Dit laatste is het bepaalde moment van de derdenwerking. Deze derdenwerking houdt in dat de juridische relatie tussen twee personen ook naar anderen ("derden") gevolgen heeft. Een voorbeeld: de financiële verplichtingen m.b.t. een hypotheek kunnen door de één worden aangevraagd, de ander is daardoor er ook aan gebonden (tenzij onder huwelijks voorwaarden getrouwd is).

In de afgelopen decennia hebben zich maatschappelijke ontwikkelingen voorgedaan die de vanzelfsprekendheid van het huwelijk als de relatievorm tussen man en vrouw hebben getreuteld. Naast personen die hun relatie niet in het contractepak van het huwelijk willen steken zijn er personen die niet de mogelijkheid hebben hun relatie de vorm van een huwelijk te geven (daarbij hoeft niet alleen aan homo's en lesbiëns gedacht te worden maar ook bijv. aan broer en zuster die samen wonen). Het omgehuwd samenwonen heeft zich in de afgelopen decennia geïmplementeerd tot een bijna aan het huwelijk gelijkwaardige relatievorm. Een samenlevingscontract garandeert echter geen derdenwerking. Ook zijn er andere taken en ogeden, bijvoorbeeld de uitzondering van het erfrecht. Anders dan in het huwelijk is de partner van de juridische ouder bij omgehuwd samenwonen sociaal ouder. Deze ouder heeft geen familierechtelijke betrekkingen met het kind. Voor gelijkgestellende paren komt hier het ontbreken van adoptieercht.

Hoewel er op het gebied van de emancipatie van het individu, om zelf de meest wenselijke leefvorm te kiezen waarbij naar rechten niet gediscrimineerd wordt, al veel bereikt is in de afgelopen jaren is de situatie voor vrouwen niet één om tevreden over te zijn. Dit blijkt ook uit bestaande standpunten van de JOVD om het huwelijk en adoptierecht open te stellen voor gelijkgeslachtelijke paren. Momenteel wordt verdergaande emancipatie van het individu tegengehouden met het argument dat het huwelijk gebaseerd is op het afstammingsbeginsel. Principe en praktijk volgen hier echter zeer verschillende wegen. De vraag is in hoeverre het afstammingsbeginsel als basis voor het huwelijk nog nodig o.a. wettelijk is. Deze vraag is met twee keer "niet" te beantwoorden. Daarnaast speelt de overweging dat individuen verantwoordelijk genoeg geacht kunnen worden om zelf uit te maken welke rechten en plichten zij elkaar toekennen.

Naast het juridische aspect heeft het huwelijk een onmiskenbare emotionele waarde. Hoewel het juridische aspect via alternatieve wegen te regelen valt (notariële contracten) en daarvoor het huwelijk niet nodig is, dient rekening gehouden te worden met de emotionele waarde. Bovendien zal de derdenwerking geformaliseerd en gemybiliseerd moeten worden door inschrijving in een openbaar register.

blz. 18

13. PRESTATIEBEURS STUDIEFINANCIERING

De beoogde doelen van de nieuwe opzet voor de basisbeurs studiefinanciering zijn de volgende:

- Een koppeling van de beurs aan studieprestaties.
- Het bevorderen van een snelle studievoortgang.
- Behoud van de mogelijkheid om nevenactiviteiten te ontplooiën zonder financieel nadelige consequenties.

Iedere maand wordt de huidige basisbeurs als voorschot verstrekt. Daarnaast blijft het mogelijk een aanvullende lening af te sluiten. De studietoelstand wordt per studie vastgesteld. Deze duur is gelijk aan het aantal studiejaren van het programma plus 1 jaar. Er wordt dus rekening gehouden met de mogelijkheid van een gedifferentieerde studietoelstand. Wanneer de studie is afgerond, danwel wanneer de totaal toegestane studietoelstand is verstrekt, vindt verrekking plaats. De verrekking gebeurt op basis van behaalde studiepunten. Er wordt een bedrag per studiepunt berekend door de tijdens de totale studietoelstand te ontvangen basisbeurs te delen door het aantal verplicht te halen studiepunten.

Als de studie exact binnen de toegestane studietoelstand wordt afgerond, bestaat geen studieschuld voorzover het de basisbeurs betreft. Indien de studietoelstand voor het afsluiten van de studie nog niet is afgerond, wordt een lening omgezet dat gelijk is aan het aantal studiepunten dat niet behaald is vermenigvuldigd met het bedrag per studiepunt. Wanneer men voor het verstrijken van de toegestane studietoelstand de studie afrondt, heeft men recht op een bedrag dat gelijk is aan het aantal behaalde studiepunten vermenigvuldigd met het bedrag per studiepunt. Dit bedrag wordt verrekend met de reeds ontvangen basisbeurs, en het restant wordt uitbetaald.

Wanneer men besluit om na één jaar studeren te stoppen, is de ontvangen basisbeurs een gift.

14. Het openbaar onderwijs is in beroering. Niet alleen door diverse veranderingen die doorgevoerd worden op inhoudelijk gebied. Ook de bestuurlijke structuur van en in het bijzonder het algemeen lager openbaar onderwijs staat ter discussie. Dit naar aanleiding van de processen van decentralisatie en autonomievergroting die zich in het onderwijs hebben voorgedaan. Diverse politieke partijen zijn met voorstellen gekomen voor een andere invulling van de bestuurlijke verantwoordelijkheid t.a.v. het openbaar onderwijs.

Aanleiding hiervan is de twee-petensituatie waar de gemeentelijke overheid mee te kampen heeft. Enerzijds heeft de overheid de verantwoordelijkheid voor het onderwijsaanbod. De taken van de lokale overheid omvatten onder andere de beleidsvoorbereidende rol bij planning en huisvesting, controle van de leerpreict, medefinanciering van de onderwijsverzorging en (mede)financiering en coördinatie van doelgroepgerichte activiteiten. Anderzijds heeft de overheid een directe bestuurlijke verantwoordelijkheid voor het openbaar onderwijs. T.o.v. het bijzonder onderwijs zit de overheid met twee petten: die van eindverantwoordelijke voor het onderwijsaanbod en die van concurrent. Dat heeft in ieder geval de schijn tegen. Zowel bijzondere als openbare scholen protesteren tegen deze constructie. Daarnaast speelt een rol dat ouders in het openbaar onderwijs nu geen zitting kunnen hebben in het schoolbestuur en kan het wettelijk zijn deskundigen op specifieke voorstanders van het openbaar onderwijs in het bestuur te benoemen (denk aan gemeenteraden die een confessionele meerderheid). Feitelijk gaat het hierom: gaan we het openbaar onderwijs privatiseren of binnen de overheid verzelfstandigen? Onder bepaalde voorwaarden lijkt het me dat we de eerste optie moeten nemen. Verzelfstandigen lost niet echt iets op.

De oorspronkelijke reden van de schoolstrijd (zullenstrijd) is weggevallen. Ik zie geen reden om het principe van gelijkheidskosting overeind te houden. Als mensen zodanig met gevoels- danwel geloofsgenoten samen onderwijs willen volgen en anderen daarvan uitsluiten, dan moeten ze dat zelf betalen. Gemeenschapsgeleid is er voor de hele geest nokostig. De overheid bekostigt één soort onderwijs en de rest is voor eigen rekening (het zoals nu t.a.v. het particulier onderwijs). Elk instituut dat zich school wil noemen en voor dat bekostiging in aanmerking wil komen, moet voldoen aan een aantal wettelijke minimumeisen. Naast de onderwijsinhoudelijke kant zijn dat o.a.:

- toelating van alle leerlingen die zich aanmelden indien zij voldoen aan de einderdelen van de basisonderwijs;
- de pluriformiteit van de Nederlandse samenleving dient in de lessen naar voren te komen, waarbij de verschillende gerechtelijke stromingen getuiglijk gewaardeerd worden;
- Daarnaast mag een school zich een levensbeschouwelijke of pedagogische grondslag toekennen indien
- het niet de enige school in een bepaalde omtrek is;
- de ouders hier gedurende meerdere jaren behoefte aan hebben.

Aan de besteding van gemeenschapsgeleid moegen enige eisen worden gesteld. Onze samenleving wordt

blz. 20

CONCEPT PROGRAM

gekenmerkt (althans theoretisch) door pluriformiteit en dat vergt tolerantie (naast de waardering die men daar aan zich al voor kan hebben). Dat moet in het onderwijs naar voren komen.

15. Het democratische ideaal mag daarbij niet worden ingeruild voor een verlichte vorm van eco-fascisme die we soms bij onze minister waarnemen

16. Mensen moeten zelf kiezen waar ze willen wonen. De kosten daarvan berekenen we echter niet in alle gevallen door (het kost de overheid meer een bijstandhebbende te huursubsidiëren in de Randstad dan in het oosten of Noorden des lands). De vraag is echter of dat wenselijk is

17. Merit en demerit goederen zijn goederen waarvan de overheid het gebruik tracht te stimuleren respectievelijk tracht te beperken zoals bijvoorbeeld tabak, alcohol en benzine.

18. Steeds minder mensen nemen actief deel aan het arbeidsproces waardoor het beroep op de sociale zekerheid toeneemt. Aan de andere kant wordt door de afname van het aantal werkenden het draagvlak van het stelsel het aantal actieven- verkleind. Het draagvlak moet worden vergroot, omdat anders de premie- en/of belastingdruk op de werkenden zo groot wordt dat zij niet meer bereid zijn te betalen voor de instandhouding van het stelsel van sociale zekerheid of besluiten het arbeidsproces te verlaten. Deze neerwaartse spiraal moet worden doorbroken.

19. Het arbeidskostenforfait is een regeling in de inkomstenbelasting die het mogelijk maakt om standaard een bepaald percentage (5%) van de inkomsten uit arbeid af te trekken. Door dit percentage te verhogen gaan alleen mensen die betaald werk verrichten er netto in inkomens vooruit en wordt het dus aantrekkelijker betaalde arbeid te verrichten.

20. Een CAO à la carte is een CAO die de werknemers de mogelijkheid geeft binnen bepaalde grenzen hun arbeidsbeloning individueel vast te stellen. Afhankelijk van de individuele wensen kan er loon worden ingeleverd ten behoeve van bijvoorbeeld extra vakantiedagen, recht op kinderopvang, pensioenaanspraken en vice versa.

21. AVV is het Algemeen Verbindend Verklaren van CAO's. De minister van sociale zaken heeft de mogelijkheid bepaalde bepalingen uit een CAO algemeen verbindend te verklaren. Dat betekent dat deze bepaling(en) voor iedereen ongeacht of ze lid zijn van een werknemers- of werkgeversorganisatie van toepassing zijn. Door de AVV wordt de concurrentie tussen werknemers beperkt en de dynamiek van de arbeidsmarkt aangetast.

22. De productiviteit van werknemers laat zich in zijn algemeenheid beschrijven als een parabool. De top van de parabool wordt bereikt bij een leeftijd die mede afhankelijk is van de persoon maar ook van het type werk. De beloning vertoont daarentegen een stijgende lijn waardoor met name bij oudere werknemers het verschil tussen beloning en prestatie voor de ondernemer steeds ongunstiger wordt. Dit leidt tot extra uitstoot van oudere werknemers. Deze uitstoot kan worden tegen gegaan door de beloningscurve af te vlakken en door de productiviteit van oudere werknemers op peil te houden door bijvoorbeeld cursussen en minder zware arbeidsbelasting.

23. Het zorgverlof bestaat uit een maximum aantal (betaalde of onbetaalde) vrije dagen die de werknemer kan opnemen om zorgtaken te verrichten in de privé sfeer. Denk bijvoorbeeld aan ziekte van de kinderen.

24. Voor een relatief klein bedrijf kan het een te grote opgave zijn om een zieke werknemer zelfstandig intensief te begeleiden. In zo'n geval zou een gespecialiseerd bureau kunnen worden ingeschakeld of kan het een en ander kan op bedrijfsniveau worden georganiseerd.

25. Het bonus/malusstelsel houdt in dat de werkgever indien een van zijn werknemers door wat voor reden dan ook arbeidsongeschikt wordt een boete moet betalen indien hij niet instaat is de arbeidsongeschikte werknemer een alternatieve werkplek te geven binnen de organisatie. De werkgever ontvangt een bonus wanneer hij een arbeidsongeschikte in dienst neemt. Een groot aantal werknemers wordt echter arbeidsongeschikt door een ongeval of ziekte opgelopen buiten het bedrijf denk bijvoorbeeld maar eens aan de talloze sportblessures en verkeersongelukken. De werkgever moet in het huidige systeem een boete betalen voor schade waar hij par noch deel aan heeft gehad.

26. Risque professionnel zijn vormen van arbeidsongeschiktheid die worden veroorzaakt door een oorzaak die direct samenhangt met het bedrijfsproces. Risque social zijn de vormen van arbeidsongeschiktheid die hun oorzaak vinden buiten het bedrijfsproces.

27. Een belastingkrediet vormt een vermindering van de verschuldigde belasting. In het huidige systeem wordt door de belastingwijze som slechts het belastbaar inkomen verlaagd. Het voordeel dat hiermee wordt bereikt is afhankelijk van de tariefschijf waarin men zit. Een belastingkrediet heeft voor iedereen dezelfde waarde.

blz. 21

blz. 22

VERENIGINGS NIEUWS

NOTULEN VAN DE JAARLIJKE ALGEMENE VERGADERING VAN DE JOVD, GEHOUDEN OP 26 EN 27 JUNI 1993 TE GILZE-RIJEN.

De volgende afdelingen zijn vertegenwoordigd:
Groningen, Noord Groningen, De Compagnie, Kop van Drenthe, Leeuwarden e.o., Dokkum e.o., Meppel e.o., Zwolle e.o., Twente, Arnhem, Ede Wageningen Plus, Apeldoorn e.o., Utrecht, Heuvelrug, Nieuwegein e.o., Amsterdam e.o., Amsteland, 't Gooi, 's Gravenhage, Leiden e.o., Delfland, Rijnmond, Maas & IJssel, Zeeland, 's Hertogenbosch, Baronie van Breda, Eindhoven, West Brabant.

01. Opzeggings Landelijk voorzitter Koen Petersen opent de vergadering om 21.00 uur.

02. Ingekomen stukken en mededelingen
Binnengekomen zijn de volgende stukken:-Voorlopige en definitieve agenda voor deze jaarlijkse algemene vergadering; -Notulen van de algemene vergadering van de JOVD op 20 en 21 maart 1993 te Gilze-Rijen; -Wijzigingsvoorstel op de notulen van 20 en 21 maart 1993 van het hoofdbestuur; -Jaarverslag JOVD-hoofdbestuur 1992; -Financieel jaarverslag penningmeester over het boekjaar 1992; -Verslag accountant; -Verslag kascommissie; -Voorlopige begroting; -Voorstel statutenwijziging van het hoofdbestuur; -Jaarverslag Driemaster 1992; -Beleidsplan Driemaster 1994; -Levensbeschrijving Frits van der Scheer; -Concept-resoluties en de amendementen hierop zoals gepubliceerd in het congresboek; -Conceptnoties zoals gepubliceerd in het congresboek; -Enkele actuele moties; -Diverse af- en aanmeldingen van genomdigen voor het congres; -Bereidverklaringen van de kandidaat hoofdbestuursleden; -Bericht van verhandeling van Marco Frjijink.

03. Vaststelling van de notulen van de algemene vergadering op 20 en 21 maart 1993;
De notulen worden met de volgende wijziging vastgesteld en goedgekeurd:Punt 08.: moet zijn : Herstemming werd aangevraagd door Folkert Bolkestein.

04. Conceptwijzigingsvoorstel
Het hoofdbestuur neemt de ter vergadering besproken voorstellen mee in haar uiteindelijke wijzigingsvoorstel dat zij op het novembercongres zal presenteren.

05. Vaststelling jaarverslag hoofdbestuur over 1992
Het jaarverslag wordt met de volgende wijzigingen vastgesteld en goedgekeurd: Punt 7.1 eerste alinea: 'druk bezocht' vervalt.

06. Verslag van de kascommissie over het boekjaar 1992
Het verslag wordt voor kennisgeving aangenomen.

07. Vaststelling jaarverslag landelijk penningmeester over het boekjaar 1992
Het jaarverslag wordt vastgesteld en goedgekeurd door de vergadering, waarmee ze het hoofdbestuur onthefte van zijn aansprakelijkheid voor het in het verstreken jaar gevoerde beleid.
Tevens zegt het hoofdbestuur toe om met ingang van het boekjaar 1993 postgewijs toelichting aan de verslaglegging toe te voegen.

08. Vaststelling jaarverslag hoofdredacteur Driemaster over 1992
Het jaarverslag wordt ongewijzigd vastgesteld en goedgekeurd.

09. Voorlopige vaststelling van het landelijke deel van de contributie en de richtbedragen van het afdelings- en districtsdeel van de contributie voor 1994
De vergadering stelt de contributiedelen conform het voorstel vast.

09a. Tientjesledenactie
De vergadering besluit dat alle leden die lid worden van de JOVD in de periode 1 juli 1993 - 30 november 1993 slechts tien gulden contributie te laten betalen, waarvan negen gulden voor de afdelingen zal zijn bestemd en één gulden voor de districten.

10. Vaststelling voorlopige begroting 1994
De voorlopige begroting wordt na discussie ongewijzigd vastgesteld door de vergadering.

11. Benoeming leden en plaatsvervangende leden van de kascommissie voor het boekjaar 1993
Als lid worden benoemd Arjen Lok en Jean-Paul Frishert; en als plaatsvervangend lid Wibo van Ommeren.

12. Benoeming leden en plaatsvervangende leden van de eerste kamer van de commissie van beroep
Als lid wordt benoemd Ferry van Bijst; en als plaatsvervangend lid wordt benoemd Eduard van der Biezen.

13. Benoeming leden en plaatsvervangende leden van de tweede kamer van de commissie van beroep
Als lid wordt benoemd Joost Otterloo; en als plaatsvervangend lid Eduard van der Biezen.

14. Benoeming leden en plaatsvervangende leden van de Redactieraad Driemaster
Als lid worden benoemd Joost Otterloo en Rogier van der Sande; en als plaatsvervangend lid wordt benoemd Frederik van der Dussen.

VERENIGINGS NIEUWS

15. Vaststelling beleidsplan Driemaster en benoeming hoofdredacteur Driemaster

Het beleidsplan wordt met de volgende wijzigingen vastgesteld en goedgekeurd: Het aantal te verschijnen Driemasters wordt vastgesteld op tien. Tevens is vastgesteld dat, indien mogelijk, de copy voor Driemaster op flop zal worden aangeleverd. Na schriftelijke stemming wordt Marten van der Kraats benoemd als hoofdredacteur van Driemaster.

16. Nota JOVD-VVD

Deze nota heeft ter bespreking voorgelegd, wijzigingen met betrekking tot deze nota hebben zich niet voor gedaan.

17. Vaststelling data congressen 1994

De vergadering besluit om in 1994 op de volgende data te congresseren: 25 en 26 juni (jaarlijkse algemene vergadering); en op 19 en 20 november (najaarsvergadering).

17a. Lustrumcongres

De vergadering besluit om de datum van het Lustrumcongres te wijzigen in 5 en 6 maart 1994.

18. Vaststelling congreslocaties 1994

Door de vergadering wordt besloten om zowel het juni- als het novembercongres in Van der Valk motel Almelo te laten plaats vinden.

19. Benoeming leden hoofdbestuur

Aangezien er geen tegenkandidaten zijn gesteld worden de volgende personen benoemd als lid van het hoofdbestuur: Koen Petersen als voorzitter; Karen-Anne Hebben als algemeen secretaris; Michael Abraham als landelijk penningmeester; Marco Frijlink als eerste voorzitter belast met politieke zaken (VVD); Eric Hoogenboezem als tweede vice-voorzitter belast met organisatorische zaken (VVO); Peter Hiestink als internationaal secretaris; Margaret Penders als secretaris vorming & scholing; Frits van der Scheer als secretaris PR & voorlichting; Arthur Kocken als politiek secretaris; Stan Stevens als politiek secretaris; Annemieke Brons als secretaris organisatie.

20.a Vaststelling resolutie Europese Defensie

Deze concept-resolutie wordt verworpen.

20.b Vaststelling resolutie Verdrag van Gils-Rijen

De resolutie Verdrag van Gils-Rijen wordt vastgesteld. De definitieve tekst zal als bijlage van deze notulen gepubliceerd worden.

20.c Vaststelling resolutie Medische Ethiek

De resolutie Medische Ethiek wordt vastgesteld. De definitieve tekst zal als bijlage van deze notulen gepubliceerd worden.

20.d Vaststelling bespreking resultaat werkgroep onderwijs

De notitie wordt vastgesteld. De definitieve tekst zal als bijlage van deze notulen gepubliceerd worden.

20.e Vaststelling bespreking resultaat werkgroep demostaat
De notitie demostaat wordt vastgesteld. De definitieve tekst zal als bijlage van deze notulen gepubliceerd worden.

21. Vaststelling moties

De teksten van de aangenomen moties zullen als bijlage van deze notulen worden gepubliceerd.

22. Vaststelling congresonderwerp juni 1994

Besloten wordt om voor het congres van juni 1994 geen congresonderwerpen vast te stellen. Het congres zal in die opzet worden gevuld met allerlei politieke en V & S activiteiten, waarbij de nadruk niet zal liggen op besluitvorming, naast de ruime aandacht die zal kunnen worden besteed aan huishoudelijke zaken.

23. Wat verder ter tafel komt

-De wisselbeker voor de snelst groeiende afdeling gaat naar de afdeling Groningen; -De politieke aanmoedigingsprijs (PAP) gaat naar de afdeling Venlo, beide prijzen zullen voortaan op de zaterdagavond worden uitgereikt. - Tijdens dit agendapunt heeft er op verzoek van de afdeling Delfland een discussie plaatsgevonden over de behandeling van de zaterdagavondspreekster. Naar de mening van deze afdeling zou de spreker onheus bejegend zijn door de discussieleider. De mening van de overige aanwezige afdelingen inzake dit punt was verdeeld.

24. Rondvraag

Naast de gebruikelijke aankondigingen van afdelings- en districtactiviteiten, alsmede de vele grappen, grollen en andere humoristische vragen werden de volgende vragen betreffende het hoofdbestuur behandeld:
Marguella Hoogervorst: wat gaat er gebeuren met het restant van de resolutie Medische Ethiek, wanneer wordt die verder behandeld? Antwoord HB (Arthur Kocken): Tijdens het volgende congres. Beryl Drayer: Is het mogelijk dat de Politieke Aanmoedigings Prijs en de V & S bokaal ook uitgereikt kunnen worden aan districten? Antwoord HB (Eric Hoogenboezem): Dit is helaas niet mogelijk. Anthony de Vries: Enige tijd geleden hebben we een resolutie door het congres waar maar liefst zes resoluties werden behandeld. Geconcludeerd is toen dat in de toekomst op congressen niet zoveel resoluties behandeld zouden moeten worden. Nu zijn er dit congres drie resoluties en twee nota's behandeld. Had dit nou niet beperkt kunnen worden, want de werkgroepen worden zo wel heel erg klein en dat vind ik jammer? Antwoord HB (Koen Petersen): Wanneer wij zelf selecteren zouden wij daarmee het initiatief van de afdelingen wegnemen en dat zou zonde zijn. Gerrit Ouderkerken: 1). Wordt er op dit moment een communicatieplan geschreven door de voorlichter, in de zin zoals die in een motie op het vorige congres is aangenomen? 2). Zijn, conform de op het vorig congres aangenomen motie Brigadier, de heren Nordholt en Heesling uitgenodigd op dit congres en worden ze de volgende congressen uitgenodigd? 3). Aan Hoogervorst is er gelobbyd in de Eerste Kamer over de motie WAO, ook aangenomen op het vorige congres. Antwoorden HB 1. (Frits van der Scheer): Aan dit communicatieplan wordt gewerkt. 2. (Koen Petersen): Deze zijn niet uitgenodigd. Mogelijk in de toekomst.

3. (Koen Petersen): Er is slechts over enige punten gelobbyd. John Engberink: 1). In de beleidsnotitie van het hoofdbestuur staat dat er zal worden gekeken naar de mogelijkheid tot het uitvoeren van een semi-professioneel doelgroepenonderzoek, ik heb hier niks meer over gehoord en zou graag willen weten of er nog iets mee gebeurt. 2). Graag zou ik willen weten of er naar aanleiding van de uitslag van de Driemaster-enquête nog een soort van terugkoppeling naar de afdelingen valt te verwachten omdat er concrete vragen over het beleid van de afdelingen in worden gesteld. Antwoorden HB (Eric Hoogenboezem): Hier is reeds naar gekeken maar bleek niet mogelijk te zijn. 2. (Koen Petersen): Hier zal zeker een verslag van kunnen worden verwacht. Gijbert van de Nieuwegiesen: De heer Petersen wil graag het duale karakter van de vereniging stimuleren, meer discussie en meer participatie uit de zaal. Mijn mening is dat wanneer puntje bij puntje komt pas blijkt wat dit duale karakter inhoudt. Namelijk het verschil tussen woorden en daden en is het het bestuur bekend dat ik dit ten zeerste betreur. Het bestuur dient zich te houden aan beleidsvoornemens of houdt haar beleidsvoornemens voor haar. Antwoord HB (Koen Petersen): Wanneer U zegt dat we als hoofdbestuur streven naar meer dualisme in de vereniging heeft U gelijk. De JOVD is het idee intern niet waard als dat zou ontbreken. Na de mening van het hoofdbestuur ontbreekt dat wel. Het hoofdbestuur zou graag een wat aggressievere vereniging zien als het gaat om meedenken en vorm geven aan de toekomst van die vereniging, aan lopende zaken. Een aantal belangrijke zaken speelt, de hele discussie over afdelingen, districten, hoofdbestuur; de discussie over de inrichting van de politiek, over de samenwerking met de VVD en over het ledenwerkbeleid allemaal discussies waar de vereniging ook op lange termijn verder mee komt. Het is zeker niet de intentie van het hoofdbestuur om met de roep om dualisme een discussie los te weken over of er nu wel of niet een excuusbrief moet worden geschreven omdat een van de sprekers iets vervelends tegen de andere spreker heeft gezegd. Heringen graag. Het hoofdbestuur staat open voor discussie. Remco Spa: Gisteren is een motie betreffende financiële ondersteuning ten behoeve van het Augustus Offensief ingetrokken na enkele toezeggingen van de landelijk penningmeester. Hij zal deze toezeggingen behandelen op de hoofdbestuurvergadering van 4 juli. Is het mogelijk dat de afdelingen zo spoedig mogelijk hierna bericht hierover ontvangen en kunnen bij de uitvoering van de regeling de districten buiten werking worden gehouden. Antwoord HB (Koen Petersen): Alle afdelingen zullen zo spoedig mogelijk na 4 juli een bericht hieromtrent ontvangen. De districten zullen inderdaad buiten de regeling vallen. Eddy Habben Jansen: 1). Wanneer kunnen wij het zwartboek regelgeving tegemoet zien en wanneer de Minderhedennota? 2). Is het hoofdbestuur voornemens het PKP op een zodanige wijze samen te stellen dat zelfs deze vereniging daar boos om wordt? 3). Worden er op het novembercongres uitvoeringsvoorstellen gedaan naar aanleiding van het boekwerkje dat Abby Russchen gisteravond aan de voorzitter heeft aangeboden? Antwoorden HB 1. (Koen Petersen): Het zwartboek regelgeving zal in het najaar verschijnen en de Minderhedennota in september. 2. Nee. 3. Dat zullen wij in overweging nemen.

Rob de Rooy: 1). Is het hoofdbestuur het met mij eens dat de behandeling van de resolutie Europese Defensie uiterst onbrekend is verlopen? 2). De heer Frijlink heeft mij toegezegd dat hij de pers zou informeren over hoe de zaak is afgelopen met betrekking tot de advocaat die op het laatst geen kort geding heeft aangespannen, ik wil weten in hoeverre die toezegging is geëffectueerd. Antwoorden HB 1. (Koen Petersen): Ja. 2. Desgevraagd hebben wij de pers geïnformeerd. Patrick de Bruijn: De heer Hoogenboezem heeft toegezegd dat er een discussie zou worden ingesteld die de financiële situatie in het district Utrecht binnen twee weken op orde zou brengen. Die twee weken zijn reeds voorbij en ik wil graag weten wat er ondertussen is gebeurd. Antwoord HB (Eric Hoogenboezem): De financiële chaos was dermate groot, dat de commissie haar werkzaamheden nog niet heeft voltooid. Op korte termijn zullen deze werkzaamheden worden afgerond. Saskia Huytman: Reeds in oktober 1992 is er een mailing van Frank van Dalen uitgegaan waarin stond dat elke afdeling die een half-jaarplanning inleverde een aantal posters kon afhalen op het novembercongres. Die waren toen niet beschikbaar. Nu, zeven maanden later zijn die posters er nog niet. Kan het hoofdbestuur mij vertellen waar de vertraging ligt? Antwoord HB (Eric Hoogenboezem): De origineel zijn niet aan ons beschikbaar gesteld door de tekenaar. Joost Otterloo: 1). Ik wil het hoofdbestuur verzoeken om maximale sprekkijden te gaan installeren tijdens het congres. 2). Wil het hoofdbestuur de FL 10,- afschaffen voor het feest als entree. Antwoorden HB 1. (Koen Petersen): Dit zullen wij per geval gaan bekijken. 2. (Eric Hoogenboezem): Wij zullen bij de evaluatie van dit congres gaan kijken welke bedrag wij op het volgende congres als entree-prijs zullen hanteren. Rogier van der Sanden: 1). Het is mij opgevallen dat de representativiteit van enkele werkgroepen en uiteindelijk de verzameling hier nog aanwezig in de algemene vergadering wat mager afsteekt bij wat er op het congres rondliep. Ik ben bang dat er op deze manier wat gaat rammen aan de democratische besluitvorming. Antwoord HB (Koen Petersen): Bij een discussie over de congresopzet die het hoofdbestuur binnenkort gaat voeren zullen wij dit meenemen. Eduard van Wiesen: 1). In de adressen vraagbaak staat de naam van de heer Jacobse als voorzitter van de Commissie Hermans. Mag ik het hoofdbestuur er op wijzen dat de heer Jacobse al enige tijd is overleden. Wilt U daar op letten in de toekomst. 2). Hoe zit het met de promofilm? Antwoorden HB 1. (Karen-Anne Hebben): Dit is inderdaad een grove fout, bij volgende edities van de adressen vraagbaak zal hier rekening mee worden gehouden. 2. (Eric Hoogenboezem): Er is mij geen nadere informatie over bekend.

25. Om 18.00 uur sluit landelijk voorzitter Koen Petersen de vergadering.

VERENIGINGS NIEUWS

MOTIES

MOTIE VN-TAKEN De JOVD in vergadering bijeen op 26 en 27 juni 1993 te Gilze-Rijen, CONSTATERENDE - dat in toenemende mate een beroep wordt gedaan op de Nederlandse strijdkrachten om assistentie te verlenen bij VN-taken; **OVERWEGENDE** - dat dit de Nederlandse gemeenschap ten eerste weliswaar veel geld kost en ten tweede dat hiermee de levens van Nederlandse militairen op het spel wordt gezet bij buitenlandse conflicten; - dat daarentegen een van de doelstellingen van de VN is de vrede in deze wereld te handhaven; - dat de leden van de VN dit zullen moeten realiseren; - dat Nederland de financiële en materiële mogelijkheden heeft, mede door het minder actueel zijn van de verdedigende functie van de Nederlandse strijdmacht; - dat beroepsmilitairen voor de strijdmacht hebben gekozen en daarom deze inzet als humanitaire strijdmacht zullen moeten aanvaarden;

SPREEKT ALS HAAR MENING UIT - dat de inzet van de Nederlandse strijdmacht in VN-verband moet worden voortgezet en uitgebreid. EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG **MOTIE GEBARENTAAL** De JOVD in vergadering bijeen op 26 en 27 juni 1993 te Gilze-Rijen. CONSTATERENDE - de in het Nederlandse dovenonderwijs gehanteerde nadruk op het liplezen; - de gebarentaal American Sign Language (ASL); - de Nederlandse Gebarentaal Taal (NGT) - het recht op emancipatie van de dove gehandicapte medemens; **OVERWEGENDE** - dat liplezen een foutgevoeliger methode is dan de gebarentaal; - dat er geen uniform Nederlandse opleiding is voor gebarentaal; - dat de officiële erkenning van ASL de doven de mogelijkheid gaf om zich op sociaal en cultureel gebied te ontplooiën; - dat de Nederlandse gebarentaal nog steeds niet officieel erkend is; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT - dat het NGT een officiële Nederlandse taal moet worden; - dat alle docenten op dovenscholen zo spoedig mogelijk het NGT leren opdat zij deze broodnodige kennis kunnen overdragen.** EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG **MOTIE HET NATIONALE HONDEPOEPSCHEPJE** De JOVD in vergadering bijeen op 26 en 27 juni 1993 te Gilze-Rijen, CONSTATERENDE - hondepoep op openbare plekken; **OVERWEGENDE** - dat we dit eigenlijk allemaal ongewenst vinden; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT - dat iedereen die een hond uitlaat verplicht moet worden de faecaliën direct op te ruimen, hopen de en verwachtende dat de markt daartoe zal voorzien in een schepje van plastic (makkelijk schoon te maken en maakt bij het over de grond schrapen niet zo'n herrie als een ijzeren of houten) met overdekte bovenkant volgens het "pacman"-principe (maar dan minder rond), en adviserende de rommel thuis in de groencontainer te werpen na het in een (kringloop) papieren zakje gedaan te hebben;** EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG **MOTIE SOFT-DRUGSBELEID** De JOVD in vergadering bijeen op 26 en 27 juni 1993 te Gilze-Rijen. CONSTATERENDE - de vaak grote overlast, direct of indirect veroorzaakt door soft-drugs; - de vaak zeer dubieuze kwaliteit van de soft-drugs in Nederland; **VOORTS CONSTATERENDE** - de onmogelijkheid van lichamelijke verslaving van soft-drugs; - het nominaal constant blijvend aantal gebruikers van soft-drugs (dus geen mode-trend); **OVERWEGENDE** - de eigen verantwoordelijkheid van soft-drugsgebruikers; - dat alcoholconsumptie in Nederland legaal is, terwijl alcohol meer

nadelige effecten heeft dan soft-drugs; - de grote lucratieve financiële belangen, die gemoeid zijn met illegale handel in soft-drugs; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT**

- dat soft-drugs dienen te worden gelegaliseerd in Nederland en alleen te worden verkocht aan mensen boven de 18 jaar. EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG **MOTIE BEVORDERING TALENKENNIS NEDERLANDERS** De JOVD in vergadering bijeen op 26 en 27 juni 1993 te Gilze-Rijen, CONSTATERENDE - dat Nederlanders over een matige vreemde talenkennis beschikken; - dat er momenteel te weinig aan wordt gedaan om talenkennis van Nederlanders op te vijzelen; **OVERWEGENDE** - dat indien hier van overheidswege bijvoorbeeld door het organiseren van speciale taalcursussen te weinig aan wordt gedaan, dit tot ernstige communicatie-stoornissen kan leiden. Dit met alle nadelige gevolgen van dien, met het oog op de nu redelijke handelsbetrekkingen met landen zoals Frankrijk en Engeland; - dat de vreemde talen in het beroeps onderwijs in de toekomst beter zullen moeten gaan aansluiten op de praktijk van het handelsverkeer van Nederland met haar handelspartner; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT - dat de overheid zich meer zal moeten inspannen om de kwaliteit van het onderwijs in moderne talen kwalitatief te verbeteren; - dat de taalcursussen/taalonderwijs in het theoretisch examen een duidelijke link zal moeten gaan leggen naar het communiceren van en met vreemde talen in de praktijk.- dat echter in het lager onderwijs niet de nadruk moet worden gelegd op idioom en grammatica, maar op vrije conversatie;** EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG **MOTIE OMROEPBIJDRAGE** De JOVD in vergadering bijeen op 26 en 27 juni 1993 te Gilze-Rijen, CONSTATERENDE - dat er op de publieke zenders praktisch evenveel reclame verschijnt als op de commerciële zender RTL4; **OVERWEGENDE** - dat de publieke omroepen zichzelf ook uit deze reclame inkomsten moeten kunnen bedruipen; **VOORTS CONSTATERENDE** - dat men voor het in bezit hebben van een televisie- en/of radiotoestel belasting moet betalen (kijk- en luistergeld); - dat men bij aanschaf van zo'n televisie- en of radiotoestel ook belasting moet afdragen (BTW); **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT - dat de omroepbijdrage als "belasting" overbodig is geworden en dus dient te worden afgeschaft, evenals het kijk- en luistergeld.** EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG **MOTIE REGIONALISERING** De JOVD in vergadering bijeen op 26 en 27 juni 1993 te Gilze-Rijen, CONSTATERENDE - dat Nederland in meer dan twintig verschillende soorten regio's is onderverdeeld (brandweer, politie, ambulances, enz.); - dat elke regio-indeling versceilt van alle andere en dat er dus sprake is van overlapping van regio's; **OVERWEGENDE** - dat een aparte regio-indeling voor elke openbare dienst leidt tot communicatiestoornissen tussen die diensten, hetgeen onaanvaardbare risico's voor de samenleving tot gevolg heeft; **VOORTS CONSTATERENDE** - dat elke regio in elke regio-indeling een eigen regiobestuur heeft; **VOORTS OVERWEGENDE** - dat het efficiënter zou zijn om één regio-indeling te maken met in elke regio één regiobestuur **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT - dat alle regioindelingen voor openbare diensten moeten worden afgeschaft en vervangen door één nieuwe regio-indeling met in elke regio één bestuur;** EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG **MOTIE AUTOKOSTEN** De JOVD in vergadering bijeen op 26 en 27 juni 1993 te Gilze-Rijen, CONSTATERENDE - dat de overheid continu pro-

beert haar inkomsten te verhogen door het duurder maken van het autobedrijf, onder het mom van milieumaatregelen; **OVERWEGENDE** - dat de effecten op het aantal kilometers nihil zijn, ze nemen zelfs toe; - dat de economie voor een wezenlijk deel afhankelijk is van het wegtransport, zeker in Nederland als handelsland; - dat door het duurder maken van het openbaar vervoer en het tekort aan rijtuigen dit geen wezenlijk alternatief is voor de auto; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT - dat de overheid moet stoppen met de auto te gebruiken als melkkoe en het alternatief aantrekkelijker moet maken door de prijzen niet nog meer te verhogen;** EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG **MOTIE WALVISVANGST** De JOVD in vergadering bijeen op 26 en 27 juni 1993 te Gilze-Rijen, CONSTATERENDE - het aflopen van de afspraak om gedurende 10 jaar niet op walvissen te jagen; - het voornemen van Noorwegen en Japan om de walvisvangst weer voort te zetten; - de lage walvisstand; **OVERWEGENDE** - dat producten voortkomend uit de walvissen heel goed synthetisch kunnen worden gemaakt; - dat het voor wetenschappelijk onderzoek niet nodig is om op walvissen te jaten en uit te roeien; - dat wanneer landen in een hoog tempo weer gaan jagen op walvissen, ze in het midden van de 21e eeuw zullen zijn uitgestorven; **SPREEKT ALS HAAR MENING UIT - dat de internationale gemeenschap grote politieke druk op deze landen dient uit te oefenen om ervoor te zorgen dat de walvissen voor het uitsterven behoed worden, beperkte sanctiëring dient hierbij niet te worden uitgesloten;** EN GAAT OVER TOT DE ORDE VAN DE DAG

Resolutie mondiale veiligheid, toegespitst op Europa

Preambule Staten zijn soeverein in het bepalen van hun eigen defensiebeleid. De Verenigde Naties hebben de exclusieve bevoegdheid besluiten te nemen over maatregelen ter handhaving van de internationale vrede en veiligheid. **Conflictspectrum** Het conflictspectrum loopt van geweldloze geschillen tot grootschalige gewelddadige conflicten. De Verenigde Naties zijn de aangewezen instantie om op te treden binnen dit conflictspectrum. Indien gewenst kunnen zij bevoegdheden delegeren aan regionale organisaties via Hoofdstuk 8 van het Handvest. De CVSE en de EG zijn de aangewezen organisaties om de VN bij te staan bij het oplossen van geweldloze geschillen. De WEU is de aangewezen organisatie om de VN bij te staan bij het oplossen van kleinschalige gewelddadige conflicten aan de rand van het WEU-gebied. De NAVO is de aangewezen organisatie om de VN bij te staan bij het oplossen van grootschalige gewelddadige conflicten in Europa. **Geweldloze geschillen** De CVSE en de EG kunnen via diplomatieke kanalen partijen bij een geschil trachten aan te zetten tot een vreedzame regeling van hun dispuut. De volgende stap van pressie uitoefenen om partijen bij een geschil is het instellen van economische sancties. Hiervoor is de EG de aangewezen instantie. **Kleinschalige gewelddadige conflicten** De taak van de WEU zal zijn om met behulp van een vredesmacht de strijdende partijen te scheiden op verzoek van de VN. **Grootschalige gewelddadige conflicten** De NAVO kan op instigatie van de VN optreden als vredesdanwel interventiemacht en de vrede en veiligheid waarborgen. **Coördinatie** De CVSE, EG, WEU, NAVO zijn onderdeel van een Europees veiligheidssysteem. Om dit systeem goed te laten functioneren is coördinatie een eerst vereiste. Om deze coördinatie te stroomlijnen, dient een permanent overlegorgaan te worden ingesteld.

VERENIGINGS NIEUWS

Resolutie verdrag van Gilse Rijen

Bestuurlijk Beleid dient slechts op EG-niveau te worden gemaakt indien en voorzover de doelstellingen van het overwogen optreden niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve vanwege de omvang of de gevolgen van het overwogen optreden beter door de EG kunnen worden verwezenlijkt. Het optreden van de EG gaat niet verder dan wat nodig is om de doelstellingen van de EG te verwezenlijken, zoals volgt uit de doelstellingen van de EG-verdragen. De wetgevende- en controlerende bevoegdheid moet bij het Europese Parlement liggen. De (Europese) Raad moet dan een adviesgevend college worden. Ten behoeve van adequate democratische controle dient het EP de rechten te krijgen van initiatief, enquête, budget, amendement, interpellatie en het vragenrecht. De Europese Commissie (regering) is het uitvoerend orgaan van de EG. De Europese Commissie moet het vertrouwen hebben van het EP. Het wegzendrecht moet worden uitgebreid, zodat het EP ook individuele leden van de Commissie kan wegsturen. Het EP bestaat uit twee kamers. De Eerste Kamer moet bestaan uit twee leden per lidstaat. De Tweede Kamer moet evenredig naar inwonersaantal gekozen worden.

Economisch De derde fase van de EMU mag niet ingaan vordt tweederde van de lidstaten voldoet aan de convergentie-eisen. Om de convergentie van de economieën daadwerkelijk te realiseren, moet er structurele hulp worden geboden aan de armere lidstaten. Deze structurele hulp kan gerealisceerd worden d.m.v. projecten, gefinancierd uit het cohesiefonds. Hierop dient echter een strenge controle, door de EG, plaats te vinden. De realisering van de Europese interne markt moet een stap zijn naar de liberalisering van de gehele wereldhandel. De interne markt mag niet leiden tot een protectionistisch "Fort Europa" ten opzichte van derde landen.

Lidmaatschap voor derde landen Op korte termijn is lidmaatschap, van de EG, voor Oost-Europese landen niet mogelijk. Op lange termijn moet het echter wel mogelijk zijn om lid te worden als aan de volgende vereisten wordt voldaan: - het moet een Europees staat zijn; er moet een toetredingsaccorder met de EG worden gesloten; het moet een rechtsstaat zijn; het aquis communautaire moet worden onderschreven. Tot die tijd moet het mogelijk zijn om door middel van overeenkomsten aan de EG gelieerd te zijn. **Het Milieu** Er moet een streng uniform milieubeleid worden gevoerd door de EG, wat ertoe leidt dat het milieu in Europa wordt verbeterd. Bij dit strenge milieubeleid horen de inspanningsverplichtingen van de rijkere lidstaten om de armere lidstaten te helpen met het omschakelen naar milieuvriendelijke industriemethoden. Voorts moet de EG ook de Oost-Europese landen helpen met deze omschakeling. Het consumptieve bestedingspatroon van de burgers moet meer worden omgeschakeld naar één patroon waar milieuvriendelijke produktkeuzes worden gemaakt. Dit kan worden bewerkstelligd door een stimuleringsbeleid vanuit de EG en het bewust maken van de burgers om op meer milieuvriendelijke produkten over te schakelen. Ook moet de EG in staat zijn om dwingende maatregelen te nemen om milieuschadelijke stoffen produktiemethoden te verbieden.

Veiligheid en Defensie De proliferatie van wapensystemen, wapenonderdelen, specifieke materialen, wapenbenodigdheden of technische kennis die direct aanleiding kan geven tot het samenstellen van wapens, dient verboden te worden aan landen die een agressief beleid voeren en/of potentieel agressief zijn en/of politiek instabiel zijn en/of waarvan de bevolking haar regeering niet legitiem acht. Er dient een

instantie te worden gecreëerd in Europees verband i.s.m. de VN en CVSE die zich bezighoudt met het controleren van dergelijke exporten. Deze organisatie zal een specifieke organisatorische binding moeten krijgen met de inlichtingendiensten. Deze organisatie kan de Raad van Ministers advies uitbrengen omtrent het onder curatele stellen van bedrijven of bedrijfsonderdelen. De WEU dient te worden ondergebracht in de NAVO. De NAVO dient vervolgens te worden opgesplitst in een Noord-Amerikaanse tak en een Europese tak. Europol dient naast haar opsporingsbevoegdheid ook een arrestatiebevoegdheid te krijgen om een effectieve bestrijding van de georganiseerde (internationale) misdaad mogelijk te maken, als het zaken zijn die de Europese veiligheid betreffen. Dit dient indien mogelijk in samenwerking met de nationale politiek en justitie plaats te vinden.

Studiezaken

Prestatietiebeurs studiefinanciering

1 Naast de bestaande aanvullende lening en aanvullende beurs bestaat een basisbeurs die als prestatiebeurs zal worden verstrekt. Iedere maand wordt deze zoals de huidige basisbeurs als voorschot verstrekt. De beoogde doelen van de nieuwe opzet voor de basisbeurs studiefinanciering zijn de volgende: * een koppeling van de beurs aan studieprestaties (studiefinanciering is een doeluitkering), * het bevorderen van een snelle studievoortgang, * behoud van de mogelijkheid om nevenactiviteiten te ontplooiën zonder financieel nadelige consequenties. Wanneer de studie is afgerond, dan wel wanneer de totaal toegestane studieduur is verstreken, vindt verrekening plaats. De verrekening vindt plaats op basis van behaalde studiepunten. Er wordt een bedrag per studiepunt berekend door de tijdens de totale studieduur te ontvangen basisbeurs te delen door het aantal verplicht te halen studiepunten. Als de studie exact binnen de toegestane studieduur wordt afgerond, bestaat geen studieschuld voor zover het de basisbeurs betreft. Als na afloop van de studieduur de studie nog niet is afgerond, wordt een bedrag in lening omgezet dat gelijk is aan het aantal studiepunten dat niet behaald is vermenigvuldigd met het bedrag per studiepunt. Wanneer men voor het verstrijken van de toegestane studieduur de studie afrondt, heeft men recht op een bedrag dat gelijk is aan het aantal behaalde studiepunten vermenigvuldigd met het bedrag per studiepunt. Dit bedrag wordt verrekend met de reeds ontvangen basisbeurs, en het restant wordt uitbetaald. Wanneer men besluit om na één jaar studeren te stoppen, is de ontvangen basisbeurs een gift. De studieduur wordt per studie vastgesteld. Deze duur is gelijk aan het aantal studiejaar van het programma plus 1 jaar. Er wordt dus rekening gehouden met de mogelijkheid van een gedifferentieerde studieduur. Ouderonaankelijkheid. Het programma waarvan de voortgang gemeten wordt dient studeerbaar te zijn (hetgeen objectief, los van de huidige studentpopulatie, bepaald dient te worden). De student heeft 5 jaar om aan HBO en WO te studeren. Overstap van de één naar de andere studie levert geen extra studieduur op. Over de propaedeuse mag maximaal 2 jaar gedaan worden. Wanneer binnen die 2 jaar een propaedeuse is afgerond bestaat geen studieschuld wat betreft de basisbeurs. Wanneer na het tweede jaar geen propaedeuse is behaald bestaat de studieschuld uit het bedrag, dat als studieffinanciering in het tweede jaar is verkregen, verhoogd met het geleende bedrag. De hoogte van de beurs en de lening is onafhankelijk van het inkomen van de ouders, maar afhankelijk van het eigen inkomen. Het maximaal bij te verdienen

bedrag is even hoog als in de huidige situatie (maar wordt verrekend na 5 jaar, over een periode van 5 jaar). Wanneer de leeftijd van 18 jaar nog niet is bereikt kan men het recht op studiefinanciering ontlenden aan een inschrijving aan een HBO of WO instelling. De leeftijdsgereens voor studiefinanciering komt te vervallen. **Studeerbaarheid en kwaliteit van opleidingen** De overheid stelt opleidingen in en stelt per opleiding een reële studieduur vast. Een scheiding tussen HBO en WO dient te blijven bestaan. HBO is praktijkgericht, terwijl WO werkt vanuit een wetenschappelijke basis. Binnen het WO is het mogelijk te kiezen voor een onderzoeksgericht of een beroepsgericht curriculum. Samenwerking op vrijwillige basis tussen HBO-scholen en WO-instellingen is op bestuurlijk en inhoudelijk vlak op basis van vrijwilligheid mogelijk. De overheid is verantwoordelijk voor de bepaling van de minimum eindtermen voor beroepsgerichte opleidingen. In het HBO vindt kwaliteitsbewaking plaats door middel van informeel overleg tussen bedrijfsleven, overheid en onderwijsinstellingen. WO-instellingen zijn zelf verantwoordelijk voor de bepaling van de eindtermen voor onderzoeksgerichte opleidingen. Opleidingsinstellingen bepalen zelf: de toelatingseisen, niveau van het geboden onderwijs, rekening houdende met de verplichte minimum eindtermen, vorm van het onderwijs. Onafhankelijke visitatiecommissies geven door middel van vergelijking en onderzoek een rangorde van opleidingen aan, waarbij die rangorde afhankelijk is van de inhoud, de studeerbaarheid en het rendement van de opleidingen. Het beschikbare budget voor de HBO en WO-instellingen wordt via een speciale verdeelsleutel over de verschillende instellingen verdeeld. De verdeelsleutel is gerelateerd aan de plaats die een onderwijsinstelling in de rangorde-lijst inneemt en de aantallen studenten aan een onderwijsinstelling. Studenten mogen niet de dupe worden van de opleidingen van het studieprogramma/opleidingen. De propaedeuse dient een oriënterend karakter te hebben. **Aansluiting van Middelbaar- op HBO-/WO-onderwijs** Minimumeindtermen moeten aansluiten bij ingangseisen HBO en WO. Hogere eisen aan CSE stellen, evt. ingrijpen bij structureel lage slagingspercentages (daarbij schollonderzoekresultaten vergelijken met die van het CSE). Inspectie dient ook hierop gespitst te zijn. Stimulering van de keuze voor beroeps-onderwijs is nodig. Een brede scholengemeenschap is hiervoor echter niet de juiste oplossing. Om de aansluiting tussen HAVO en HBO en tussen VWO en WO beter te laten verlopen zal het MO zich moeten aanpassen. Binnen het VWO moet in de laatste jaren veel meer zelfstandigheid aangeleerd worden ter voorbereiding op de vervolgstudie. Een kwaliteitsverhoging is voor MAVO, HAVO en VWO gewenst. Deze wordt als volgt bereikt: een extra verplicht indexamenvak; uitbreiding van het minimum aantal lessen; verdieping van de vakken. Om dit mogelijk te maken wordt gekozen voor 4 indexamaprofielen binnen de opleiding. In Europees verband dient men te komen tot scholengemeenschappen met vestigingen in verschillende Europese landen. Voor de leerlingen bestaat de mogelijkheid een deel van het onderwijs in een ander land te volgen.

Liberale Agenda

12 oktober

Afd.Maas&IJssel; Excursie naar het proeflokaal van de sigarenfabriek EBAS BV. Info: Finbar Hage (01727-17015)

12 oktober

Afd.Rijnmond; ALV in Grieks restaurant Irodion, Noordmolenwerf,171. Aanvang: 20.00 uur. Info: Sandra Spek (010-4405316)

18 oktober

Afd.Rijnmond; Bezoek aan de Israëlische ambassade. Opgeven voor 4 oktober! Info: Sandra Spek (010-4405316)

19 oktober

Afd.Delfland; Politiek Café in de Stapperij. Info: Wijnand Wellink (01742-98838)

19 oktober

Afd.Utrecht; Forumavond "Tibet" om 20.00 uur in Café 't Hart van Utrecht, Voorstraat 10. Info: Karen Jedema (030-615924)

19 oktober

Afd.West-Brabant; discussie-avond met Jessica Larive met als onderwerp Europa. Info: Ciska Scheidel (010-4850990)

20 oktober

Afd.Kop van Drenthe; Themadag over de praktijk van de politiek. Plaats: café Time Out, Poelestraat 34, Groningen. Aanvang 16.15 uur. Info: Alexander Aaldering(050-712135)

21 oktober

Afd.West Brabant; Politieke Borrel om 20.00 uur in Café Florence, Oude Markt in Bergen op Zoom. Info: Saskia Nuyten (010-4850990)

21 oktober

Afd.Rijnmond; Borrel in Dudok. Aanvang: 21.30 uur. Info: Sandra Spek (010-4405316)

21 oktober

Afd.Leiden; Lezing door de Commissie Cultuur. Info: Karen Rot (071-144335)

22 oktober

Afd.Utrecht; Excursie naar de Effectenbeurs om 10.00 uur. Info: Karen Jedema (030-615924)

28 oktober

Afd.Baronie van Breda; Excursie naar Kamer van Koophandel in Breda en Koninklijke Militaire Academie. Aanvang: 11.00 uur. Info: Philip Vossenber (076-651636)

28 oktober

Afd.Leiden; Excursie naar de Tweede Kamer. Info: Esther (01803-16727)

1 november

Afd.Maas&IJssel; ALV. Plaats: gemeentehuis Krimpen aan de IJssel. Info: Antoinette Kruit.

1 november

Afd.Rijnmond; Weisglass spreekt. Aanvang: 20.00 uur. Info: Sandra Spek (010-4405316)

2 november

Afd.Rijnmond; Dominee Visser spreekt. Plaats: Grieks restaurant Irodion, Noordmolenwerf 171. Aanvang: 20.00 uur. Info: Sandra Spek (010-4405316)

3 november

Afd.Ede Wageningen plus; M50 scholenproject/promotieavond. Plaats: Gemeentehuis Ede. Info: Dick Kattenbroek (08386-1637)

3 november

Afd.Kop van Drenthe; discussieavond met als onderwerp "Vrede in het Midden-Oosten?" Akiva Tor spreekt, attaché van de ambassade van de staat Israel. Plaats: PPJK-pand, Heerenpoortenmolendrift 6 in Groningen. Aanvang: 20.00 uur. Info: Alexander Aaldering (050-712135)

9 november

Afd.Rijnmond; Bezoek aan het Huis van Bewaring. Opgeven voor 2 november. Info: Sandra Spek (010-4405316)

13 en 14 november

HET LANDELIJK CONGRES in Gilze-Rijen. Info: Het Algemeen Secretariaat (020-6242000)

14 november

Afd.Kop van Drenthe; borrel in café "Der Witz",

Grote Markt 47 in Groningen. Aanvang: 21.00 uur. Info: Alexander Aaldering (050-712135)

16 november

Afd.Delfland; Politiek café in de Stapperij. Info: Wijnand Wellink (01742-98838)

18 november

Afd.Rijnmond; Borrel in Dudok. Aanvang: 21.30 uur. Info: Sandra Spek (010-4405316)

21 november

Afd.West-Brabant; forum "Macht van de Media".

De invloed van de pers op de gemeentelijke politiek. Info:Saskia Nuyten (010-4850990)

Internationaal

9 oktober

VLD-jongeren; Drugs-seminarie in Antwerpen. Locatie: Malle. Aanvang: 13:30. Eventuele overnachtingsreserveringen kunnen gemaakt worden in Antwerpen. De JOVD zal officieel aanwezig zijn op het seminar en een uiteenzetting geven van haar standpunten op het gebied van drugsbeleid. Opgeven via het Algemeen Secretariaat t.a.v. Peter Hietink.

21-24 oktober

Extra-ordinaire LYMEC-Congres. Locatie Batalha in Portugal. Op dit congres zal gesproken worden over de statuten van LYMEC. Info: Peter Hietink 020-6242000

21-25 november

IFLRY-Seminar "Ethnic Minorities" en Congres (15th General Assembly). Locatie: Turku in Finland. Vervoer naar dit congres zal waarschijnlijk gezamenlijk geregeld worden. Voor meer informatie: Peter Hietink, 020-6242000.

De Brinkmannetjes

door Michiel Visser

Binnenkort, zoals Eddy Habben Jansen eerder in de kolommen van dit blad meldde, nemen wij afscheid van een man met wie een tijdperk in (politiek) Nederland wordt afgesloten, ons aller Ruud Lubbers. In de afgelopen jaren vertrokken steeds meer kopjes en schotels uit de servieskast van de Lubbers era. Braks, Van Dijk, De Koning, Ruding, Kroes, Van den Broek, en straks De Vries, ze zijn er allemaal niet meer bij.

Lubbers' opvolger, Elco Brinkman, moet het boegbeeld worden van een nieuwe generatie. De generatie van de baby-boom na de Tweede Wereldoorlog is in de VS inmiddels aan de macht (nou ja, in het Witte Huis) gekomen en zal dit ook in Nederland doen. Met de wisseling Lubbers/Brinkman is een kleine, maar belangrijke stap gezet. De leiders van de andere drie grote partijen zijn immers nog van voor de oorlog: Kok (1938), Bolkestein (1933) en Van Mierlo (1931).

Hoe lang het duurt voordat Kok door baby-boomer Jacques 'kwaliteitsimpuls' Wallage opgevolgd wordt is echter de vraag. Binnen de enige liberale partij van Nederland staan, nu Wiegelt laten weten echt niet terug te komen, post-baby-boomers als Linschoten (1956) te trappelen. Alleen D66 ligt dwars: de beoogde opvolger Wolffensperger (1944) is net te oud en VNO-voorzitter Rinnooy Kan (1949) houdt vol slechts 'snurkend' lid te zijn.

Elco Brinkman zal een ander soort premier zijn dan Lubbers (als hij überhaupt premier zal worden). Minder wollig, directer, met minder dossierkennis, minder bemoeizuchtig. Dat laatste heeft voor- en nadelen: er zullen geen conflicten meer ontstaan over verregaande penetratie van

de premier in andermans portefeuille, zoals Lubbers en Van den Broek die geregeld hadden. Aan de andere kant zal Brinkman zwakke bewindslieden niet snel de helpende hand bieden. Deze karaktertrekken van de kroonprins vereisen een ander slag minister. Een minister in het kabinet Brinkman moet veel van zijn terrein weten, zelfstandig kunnen optreden, een krachtige persoonlijkheid zijn. De vraag is waar Brinkman deze ministers vandaan moet halen: Van Rooy, Heerma en Tweede-Kamerlid Leers, om maar wat CDA-talenten te noemen, zijn niet bepaald een toonbeeld van kwaliteit, of krachtige persoonlijkheden. Het CDA heeft zulke mensen niet in huis.

De Paarse partijen hebben wel ministers nieuwe-stijl in voorraad: Van Mierlo, Rinnooy Kan en Kohnstamm (D66); Nordholt, Paul Scheffer, Jan van Zijl (PvdA); Linschoten, De Grave en Bolkestein (VVD). Maar ja, in een Paarse Coalitie wordt Brinkman geen premier en zijn er dus geen Brinkmannetjes nodig.

Opnieuw een argument dat vóór Paars pleit.

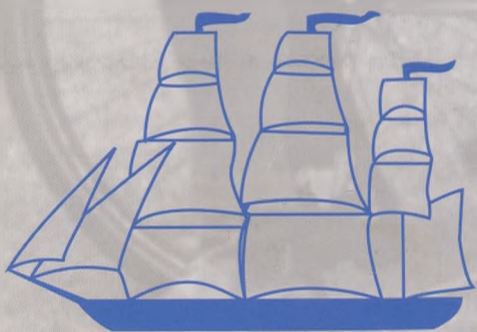
Driemaster

Paars
Oost-Europa
Europa
Minimumloon
Het tekort
en nog veel meer

Jaargang 45 - Nummer 8 - november 1993

INHOUD

DRIEMASTER

Driemaster is het onafhankelijke orgaan van de Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie.

Publicaties in Driemaster geven niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie of van het hoofdbestuur weer.

Hoofdredacteur tot 13 november

Marten van de Kraats
Van Eeghenstraat 87
1071 EX Amsterdam
(020-6759893)

Redactie tot 13 november

Folkert Bolkestein (eindredacteur),
Dries van Bergeijk (fotoredacteur),
Joris Dik, Yair Pinto, Frits van der
Scheer (hb-auditor), Melvin Schut en
Arjan Toor

Uiterste inleverdatum voor het volgende nummer:

maandag 29 november 1993

Alle kopij kan bij voorkeur op diskette worden gezonden naar:

Redactie Driemaster
p.a. Algemeen Secretariaat JOVD
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam

Foto's en plaatjes:

R.J. Pouw: pag. 1
H. Rijkse: pag. 5, 15

Druk:

Dinky Druk, Den Helder

ISSN 0167-0786

pagina

Redactiecolofon	2
Voorzitter	3
Hoofdbestuur	3
JOVD Dokkum	4
De moderne academicus	5
Is er licht? Is er paars licht	6
Europese eenheid	7
Oost-Europa reis 1993	9
Het tekort van de politiek	11
Dat gezeur over het minimumloon	13
Lustrum Twente	14
Nieuw Hoofdbestuur	14
Liberaal agenda	15
Kampementen	16

Voorzitter

Nog even, en het laatste JOVD-congres van 1993 vindt plaats. Een belangrijk en interessant congres. Na een periode van vier jaar wordt een vernieuwd Politiek Kernprogramma (PKP) vastgesteld. In dit stuk worden de rode lijnen van de politieke koers van de JOVD voor de komende kabinetsperiode getrokken. Het door het hoofdbestuur gepresenteerde concept-PKP heeft tot nogal wat politieke discussie in de vereniging geleid. Inmiddels liggen er meerdere "alternatieve" PKP's, die door afdelingen of groepen leden zijn geschreven. Des te beter. In de JOVD gaat het er uiteindelijk om rijke politieke discussies te voeren en tot goede liberale standpunten te komen. Vooralsnog lijkt succes in dit opzicht voor het komende congres verzekerd!

Nadat het hoofdbestuur in de huidige samenstelling een vol jaar heeft "gezetten", zullen tijdens het komende congres enkele ingrijpende wijzigingen in de personele bezetting plaatsvinden. Maar liefst vijf bestuursleden treden af. Ook de hoofdredacteur van Driemaster maakt na een jaar zijn plaats vrij voor een opvolger. Voor de zes aldus ontstane vacatures heeft het hoofdbestuur zeer capabele mensen gekandideerd die met hun eigen inbreng nieuwe impulsen zullen geven aan het bestaande beleid. Vanaf deze plaats wil ik Marco, Peter, Margaret, Annemieke, Stan

en Marten bedanken voor hun inzet en bijdrage, en wens ik hun opvolgers veel succes toe in hun nieuwe functies.

Op verzoek van de afdeling Rijnmond zal het komende congres worden gediscussieerd over de rol van districten in de JOVD. Om de vereniging sterker te maken heeft het hoofdbestuur een beleid van decentralisatie en deconcentratie ingevoerd. Het zwaartepunt van de politieke discussie en andere activiteiten moet weer in de afdelingen komen te liggen. Nu wordt helaas nog steeds te veel te centraal geregeld. In dit proces kunnen districten een belangrijke rol spelen. Het hoofdbestuur juicht deze discussie dan ook zeer toe en wil haar zelfs breder maken. Want het is ook goed de rol van het hoofdbestuur in de JOVD eens kritisch tegen het licht te houden. Vragen die aan de orde kunnen komen zijn: Welke rol moet het hoofdbestuur spelen in de vereniging? Welke taken en bevoegdheden zijn voor die rol nodig? Op welke manier moet het hoofdbestuur die taken uitvoeren? Op welke wijze moeten commissies en projectgroepen van het hoofdbestuur functioneren? Uit hoeveel leden bestaat een ideaal hoofdbestuur? Wat is een ideale portefeuilleverdeling? Binnen en buiten het HB hebben regelmatig dergelijke discussies plaatsgevonden. Nu de vereniging weer een stijgende lijn vertoont, kunnen we ons dit soort discussies weer veroorloven. Naar aanleiding van de conclusies die op het congres naar aanleiding van deze discussie kunnen worden getrokken, zal het hoofdbestuur intern de discussie voortzetten. In het voorjaar van 1994 zal, tijdens een speciaal hiervoor uitgeschreven vergadering, de vereniging de gewenste omvang en samenstelling van het hoofdbestuur vaststellen. Dit bestuur kan dan tijdens de jaarvergadering van juni 1994 (na het hele verkiezingscircuit) worden gekozen.

Terecht wordt opgemerkt dat 1994 voor de JOVD een enorm belangrijk jaar wordt. Maar regeren is verder vooruitzien. Om de JOVD ook in de verdere toekomst van een gezond bestaan te verzekeren, is het goed daar nu al uitgebreid bij stil te staan. De afgelopen veertig jaar hebben aangetoond dat investeren in de volgende veertig jaar meer dan de moeite waard is.

Koen Petersen

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

Algemeen Secretariaat
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam
020-6242000
020-6264357 (fax)

Hoofdbestuur
tot 13 november

Voorzitter

Koen Petersen (020-6202913)
Marnixstraat 229f
1015 WD Amsterdam

Algemeen Secretaris

Karen Anne Hebben (071-123439)
Haarlemmerstraat 258
2312 GK Leiden

Penningmeester

Michael Abraham (010-4653595)
Gravin Adelastraat 68
3032 HA Rotterdam

Vice-voorzitter Politiek

Marco Frijlink (030-880702)
Marco Pololaan 450
6881 HJ Velp

Vice-voorzitter Organisatie

Eric Hoogenboezem (071-125863)
Kolfmakersteeg 13a
2311 VE Leiden

Internationaal Secretaris

Peter Hietink (010-4148190)
Adamshofstraat 130a
3061 ZJ Rotterdam

Secretaris Vorming & Scholing

Margaret Penders (04902-43738)
Carolusdreef 265
5554 BG Valkenswaard

Secretaris Organisatie

Annemieke Brons (02526-72091)
Sikkelstraat 31
2151 CN Nieuw Vennepe

Secretaris PR & Voorlichting

Frits van der Scheer (010-4028405)
Struisenburgdwaarsstraat 67
3063 BS Rotterdam

Politiek Secretaris I

Arthur Kocken (030-881490)
Julianaweg 390
3523 XM Utrecht

Politiek Secretaris II

Stan Stevens (076-221203)
Molenslag 60
4817 GZ Breda

JOVD DOKKUM e.o...

De wording van een afdeling

door Rolf Harms

Misschien is het u niet ontgaan dat enige tijd geleden de verzameling der JOVD afdelingen is uitgebreid met *JOVD Dokkum en omstreken*. De Driemaster redactie bood mij de gelegenheid enige duidelijkheid te scheppen omtrent dit nieuwe fenomeen.

Ontstaan

Ter verklaring van het ontstaan van de afdeling, ga ik terug naar maart 1993. Voor de oprichting van JOVD Dokkum e.o. woonde ik in Dokkum en was lid van afdeling Leeuwarden. Uit een gesprek met de voorzitter van Leeuwarden bleek dat er nog een JOVD'er uit Dokkum kwam: mijn buurman. Hiermee heb ik meteen duidelijk kunnen maken dat Dokkum dus niet een stad is waarin "iedereen alles van iedereen weet".

Na een tijdje kwam de gedachte naar boven, of er in Dokkum misschien ook belangstelling zou zijn voor een JOVD-activiteit. In samenwerking met Leeuwarden werd er een introductieavond georganiseerd. Op deze avond bleek dat er voldoende belangstelling zou zijn voor een nieuw op te richten afdeling. Om de oprichting voor te bereiden moest er een voorlopig bestuur worden gevormd van drie personen. Al snel werd er een derde liberaal gevonden die zich in wilde zetten voor de goede zaak. Nadat verschillende hindernissen waren genomen en de laatste voorbereidingen achter de rug waren kon de oprichting plaats vinden. Op 3 juni 1993 zag JOVD Dokkum e.o. het licht. Na langdurig afwegen besloot de algemene ledenvergadering haar vertrouwen te stellen in het voorlopig bestuur (er waren geen tegenkandidaten). De openingsactiviteit bestond uit een discussie over het, nog steeds actuele, onderwerp: boringen in de Waddenzee.

Na de oprichtingsvergadering kon het bestuur met vakantie. Nee dus. Er is veel

tijd gestoken in het vorm geven van de afdeling. In deze fase moet er van alles tegelijk gebeuren. De verschillende taken zijn nog onbekend, activiteiten moeten worden gepland, etc. Het feit echter dat je de resultaten ziet schept voldoening.

In het navolgende zal ik trachten een indruk te geven van de afdeling zoals die op dit moment bestaat. Op JOVD Dokkum e.o. zijn onder andere de volgende begrippen van toepassing: politiek, V&S, zorg voor continuïteit en last but not least gezelligheid.

Politiek

JOVD Dokkum e.o. doet aan politiek. Denkt u nu: "Ja logisch, voor een POLITIEKE jongerenorganisatie", dan ben ik het helemaal met u eens. Als ik soms echter onze ideeën uiteenzet leid ik uit reacties af dat dit toch niet zo logisch is. Op dit moment houdt onze afdeling zich vooral bezig met de gemeenteraadsverkiezingen. Binnen de commissie Gepo (gemeente politiek) worden de diverse programma's doorgelicht, waarbij ook de fractievoorzitter van de desbetreffende partij wordt uitgenodigd. In dit kader wordt ook een cursus gemeentepolitiek georganiseerd. Dit alles zal uitmonden in een, door onze afdeling georganiseerd, verkiezingsdebat tussen de diverse partijen. Naast deze commissie zijn er nog twee: CAP (discussie over actuele onderwerpen aan de hand van stellingen) en congresvoorbereiding. Doordat de politieke kleur van diverse leden verschilt zijn de discussies te karakteriseren als levendig.

V&S

Dit jaar is er binnen onze afdeling een voorzichtig begin gemaakt met deze alom bejubelde JOVD poot. Volgend jaar zal het woord "cursus" dan ook veelvuldig in ons schema activiteiten te vinden zijn.

Buiten afdelingse activiteiten

Laat een ander maar organiseren en wij profiteren wel zou je kunnen denken. Dit is echter niet de reden waarom onze leden regelmatig activiteiten van andere afdelingen bezoeken; het wordt gewoon leuk gevonden. Aan de andere kant zijn afdelingen ook zeer royaal met het sturen van uitnodigingen voor een veelheid aan activiteiten, zodat vraag en aanbod goed op elkaar aansluiten.

Zorg voor continuïteit

Een van de problemen waar je als wat kleinere afdeling mee te maken krijgt is gebrek aan continuïteit. Hoewel wij met 15 (actieve) leden zeker niet ontevreden zijn, moeten wij ook aan de langere termijn denken. Het wegvallen van een paar actieve leden kan grote consequenties hebben voor de levensvatbaarheid van een kleinere afdeling. Dit probleem is door ons ook vanaf het begin onderkend. Een aantal maatregelen kunnen het risico verkleinen.

- * voortdurende promotie en ledenwerving: promotie is niet iets wat je een keer per jaar doet (bijvoorbeeld alleen tijdens het augustus offensief).
- * promotie en ledenwerving door de leden.
- * naamsbekendheid: via lokale pers kun je ruchtbaarheid geven aan het bestaan van de afdeling.

Naast bovenstaande zaken zijn wij ook nog bezig met een scholenproject. Dit houdt in dat wij, eventueel in samenwerking met andere PJO's, een school zullen bezoeken en de scholieren proberen warm te maken voor de JOVD.

Het laatst genoemde begrip, gezelligheid, lijkt mij iets dat binnen de JOVD geen verduidelijking behoeft. Ik hoop dat ik hiermee de lezer het fenomeen "JOVD Dokkum e.o." enigszins nader heb verklaard.

DE MODERNE ACADEMICUS

door Folkert Bolkestein

Sommige restaurants in Nederland hebben een Michelin-ster. Het eten is er duur, maar je weet dat er iets goeds op tafel komt, want dat wordt elk jaar geproefd door strenge controleurs van de Franse bandenfabriek.

Steeds meer scholen in Nederland mogen zich universiteit noemen. Als je naar die scholen gaat, weet je dat je een titel krijgt. Duur is het niet - in tegendeel. Bovendien zijn de controleurs uit Zoetermeer gelukkig niet zo streng als de controleurs uit Frankrijk, dus moeilijk is het ook niet.

Zoals eten dient om de maag te vullen, zo dient onderwijs om de weg vrij te maken voor de carrière. Goed onderwijs wordt dus geconsumeerd aan een universiteit, want dan mag je na 168 studiepunten "drs." op je sollicitatiebrieven zetten.

Wie echter op een universiteit slechts de autosleutels van zijn Alfa Romeo zoekt, zal moeite hebben met de modellen van Keynes of met het verschil tussen intensies en extensies van woorden. Door carrièremakers worden de universiteiten dus lastig gevonden, zodat zij menen met wetenschap van doen te hebben.

Maar dat is bedrog. De wetenschap komt juist in de verdrukking. Het koekoeksei van de academische titel lijkt mij de boosdoener. De carrièremakers die hierop afkwamen hebben de aloude academicus verdreven naar een hoekje in het souterrain. De studieprogramma's werden verregaand vereenvoudigd, om iedereen een kans op carrière te geven.

De academische titel verwerd intussen van kroon op het wetenschappelijk onderwijs tot reagens van snelle zakenlieden. De oplossing lijkt mij eenvoudig en doeltreffend. Om alle goudzoekers van onze universiteiten te verdrijven, hoeven wij enkel en alleen bekend te maken dat er geen goud meer wordt gevonden. Een academie zonder academische titel is altijd nog beter dan een platte school met academische titel.

Is er licht? Is er paars licht?

door Johan van Leeuwen

Iedereen die zijn ogen open heeft, kan zien dat de verzorgingsstaat en het politieke bestel aan het vastlopen zijn. De verhouding tussen werkenden en niet-werkenden bedraagt bijna 1 op 1. Belasting- en premiedruk nemen hand over hand toe. Er wordt op grote schaal gefraudeerd met uitkeringen en belastingen. Regels worden massaal door mensen aan de laars gelapt.

De criminaliteit blijft toenemen. De onverdraagzaamheid ten opzichte van allochtonen begint ook hier een onacceptabel niveau te bereiken. Bij verkiezingen blijven steeds meer mensen thuis. Uit enquêtes blijkt dat mensen politici niet meer au serieux nemen en daarmee ook de overheid niet. Op inspraakavonden komen, behalve actievoerders, praktisch geen mensen. De parlementaire enquête Sociale Zekerheid toont duidelijk en voor iedereen zichtbaar, hoe het maatschappelijk middenveld - de vijfde colonne van het CDA - op het gebied van de sociale zekerheid machtiger is dan de politiek. Wetgeving sluit allang niet meer aan op de realiteit van alledag. Sterker zelfs. Als de regering een wet (denk aan de WAO) in de Eerste Kamer aan de orde stelt, is deze reeds in de maatschappij een gepasseerd station. Enzovoorts, enzovoorts, enzovoorts.

Nu is het niet zo dat de politiek dit alles niet in de gaten heeft. Minister-President Lubbers had een verklaring en een oplossing: "Nederland is ziek" en men moet in dit land leren genoeg te nemen met een boterham met tevredenheid...

Het wordt de hoogste tijd dat er dingen in dit land gaan veranderen. Voor liberalen en liberaal-denken is er heel wat werk aan de winkel!

Twintig jaar nadat de JOVD de idee lanceerde van een paarse coalitie, zijn PvdA, d66 en VVD zover dat men elkaar niet langer uitsluit. In de loop van de tijd zijn de standpunten van de drie over de meest

uiteenlopende zaken elkaar dusdanig genaderd dat een paarse coalitie duidelijk in zicht is gekomen. Voorwaarde hiervoor is natuurlijk wel dat de PvdA de door haar ingeslagen pragmatische weg blijft volgen. Iets dat op dit moment nog niet helemaal duidelijk is. Utlatingen van onder anderen Marcel van Dam, Arie van der Zwan, André van der Louw en Jan Schaeffer geven echter hoop. Samenwerking tussen sociaal-democraten en liberalen, die allebei uit de Verlichting stammen, is ook elders in Europa van de grond gekomen, dus waarom hier niet? Terugkijkend in de geschiedenis van Nederland zijn het juist deze twee stromin-

gen die veranderingen teweeg gebracht hebben, terwijl de voorlopers van het CDA met alle macht aan de noodrem hingen, net als nu trouwens. Als Brinkman en Hillen het onverhoopt toch voor het zeggen zouden krijgen, dan zal de klok een stuk in de tijd terug, en in ieder geval niet gelijk, gezet worden.

Wanneer na de komende verkiezingen een paarse coalitie van de grond zou komen, dan zouden haar belangrijkste doelstellingen moeten zijn het overheidscomplex aan te passen aan de maatschappelijke werkelijkheid en het heroveren van het primaat van de politiek. Het maatschappe-

lijk middenveld zal haar invloed ontnomen dienen te worden. Als de paarse coalitie een succes zou blijken te zijn, dan zal dit leiden tot een nieuwe plaatsbepaling in de Nederlandse politiek. Het CDA zal dan haar dominante positie in het centrum van de macht verliezen en daar terecht komen waar zij thuishoort, rechtsbuiten.

Heel voorzichtig zijn in Nederland de eerste contouren aan het zichtbaar worden van een nieuwe scheidslijn in de politiek. Namelijk tussen hen die het bestaande bestel willen aanpassen aan de maatschappelijke werkelijkheid en hen die onverkort willen blijven vasthouden aan het oude. Deze nieuwe scheidslijn zal de komende jaren steeds duidelijker worden en uiteindelijk de oude links-rechts tegenstelling vervangen. Samen met een succesvolle paarse coalitie zou dit op termijn kunnen leiden tot paarse partijvorming.

De VVD is de enige liberale partij van Nederland. Helaas zijn niet alle liberalen en liberaal-denken in deze partij verenigd. Voor de oorlog waren er twee liberale partijen, de Vrijzinnig-Democratische Bond (sociaal-liberaal) en de Libe-

rale Staatspartij (conservatief-liberaal). De situatie is thans niet zo overzichtelijk meer. Sociaal-liberalen vindt men bij PvdA, d66, VVD en misschien een enkele verdwaalde bij Groen Links en conservatief-liberalen vindt men bij VVD en CDA. Een paarse partij zou naar mijn mening een sociaal-liberale partij moeten zijn die streeft naar een rechtvaardige en democratische orde waar aan persoonlijke en politieke vrijheden prioriteit wordt gegeven. Met als voorwaarde dat een minimale en sociaal rechtvaardige bestaanszekerheid voor iedereen gegarandeerd is, en waar de startpositie van mensen in de maatschappij min of meer gelijk is. De mening van het CDA is reeds bekend bij monde van de heer Oostlander, partij-ideoloog van het CDA. Namelijk: "Liberalen zijn de ervvijand van de Christen-Democratie". Een paarse partij zal waarschijnlijk niet de grootte hebben van de drie partijen tezamen, delen van PvdA en VVD zullen mogelijk overstappen naar respectievelijk Groen Links en CDA.

Wat zouden we nu kunnen doen om een paarse partij dichterbij te brengen? Op de

eerste plaats de paarse coalitie proberen te verwezelijken. Ten tweede zou ik initiatieven om tot andere politieke verhoudingen te komen, zoals Uw Nieuw Kleurrijk Kabinet, de groep Zeevalking en de Club van Schiermonnikoog ondersteunen. Ten derde door blijven gaan met het Des Indes Beraad en ten vierde een club oprichten van JOVD-bestuurders (gemeenteraadsleden, wethouders, gemeentesecretarissen, burgemeesters, Statenleden, Gedeputeerden, commissarissen der Koningin, Eerste- en Tweede-Kamerleden). Zo'n club zou kunnen dienen als platform voor discussie en verschaft bij eensgezindheid invloed op de verschillende partijen.

Op zondagavond 16 mei van dit jaar werd Elco Brinkman door KRO Brandpunt geïnterviewd naar aanleiding van zijn verkiezing tot kandidaat-lijsttrekker van het CDA. Hij noemde daar de paarse coalitie een hersenschim van een aantal lieden die het CDA haten. Blijkbaar is men binnen het CDA niet helemaal gerust. Er is licht aan het einde van de tunnel. Nu het einde van de tunnel nog zien te bereiken.

EUROPESE EENHEID

„lets dat u zal verbazen”

door Melvin Schut

“I am now going to say something that will astonish you. The first step in the re-creation of the European family must be a partnership between France and Germany. In this way only can France recover the moral leadership of Europe. There can be no revival of Europe without a spiritually great France and a spiritually great Germany. The structure of the United States of Europe if well and truly built, will be such as to make the material strength of a single state less important. Small nations will count as much as large ones and gain their honour by their contribution to the common cause.”

Sir Winston Churchill sprak deze woorden bijna vijftig jaar geleden, in 1946, in Zürich. Churchill hield vlak na het einde van de Tweede Wereldoorlog verschillende redevoeringen waarin hij de vorming van een samenwerkingsverband tussen de staten op het Europese Continent bepleitte. Groot-Brittannië, het Britse Commonwealth of Nations, de Verenigde Staten en hopelijk de Sovjetunie, zouden dit nieuwe, gezamenlijk door Frankrijk en Duitsland geleide, Europa moeten steunen. Churchill bleef altijd vaag - “I shall not try to make a detailed programme for hundreds of millions of people” - over de precieze vorm van het “nieuwe Europa”. Eén ding stond voor hem echter buiten kijf: de Europese Unie moest zo veel mogelijk en in principe alle Europese staten bevatten. Maar verlangde Churchill oprecht naar een

vriendschap tussen Frankrijk en Duitsland? En was de oprichting van een Europese Unie waarvan de inwoners volgens Churchill “happy and free, prosperous and safe” zouden kunnen zijn het gevolg van idealisme? Misschien. Het is echter waarschijnlijker dat Churchill de belangen van het Verenigd Koninkrijk en het Britse Commonwealth en Empire probeerde te verdedigen, een taak waaraan hij reeds zijn hele leven had gewijd. Hij had immer vierkant achter de politiek van “balance of power” gestaan, de Britse veiligheidsdoctrine die voorschreef dat geen enkele mogendheid op het Continent de overhand mocht krijgen. Waarom zou Churchill nu opeens dit lang door Groot-Brittannië gevreesde monsterverbond van Frankrijk en Duitsland - de enige serieuze bedreiging van Britse belangen - aanbevelen?

IJzeren Gordijn

Eerder in 1946 had Churchill in een legendarisch geworden rede in Fulton, in de Amerikaanse staat Missouri, gewaarschuwd tegen de deling van Europa door de Sovjet-Russische dreiging en gebruikte hij voor het eerst de uitdrukking “IJzeren Gordijn”. Churchill meende dat het com-

munistische gevaar anders en minder grijpbaar was dan eerdere bedreigingen van Europa, en dat de oude doctrine van "balançe of power" niet voldeed. Vernietiging bleef de Westerse Democratieën bespaard, als zij vasthoudend aan de principes van het Handvest van de Verenigde Naties naast elkaar zouden staan. Werden zij echter verdeeld, dan wachtte volgens Churchill een ieder de catastrofe.

Churchill pareerde de storm van kritiek op deze analyse door eraan te herinneren dat hij een decennium eerder als enige voor de Tweede Wereldoorlog had gewaarschuwd. Zijn oproep in Zürich voor een Europese Unie was onderdeel van zijn campagne tegen het communisme en voor de nieuwe wereldorde. Frankrijk, een land met een sterke democratische traditie, moest er door "moral leadership" van de Unie voor zorgen dat Duitsland en andere Europese landen niet verleid zouden worden tot het communisme. Aangezien elk land gewonnen voor de Unie een land verloren voor het communisme was, moesten zoveel mogelijk landen tot de Unie toetreden. De uiteindelijke, mogelijk politiek neutrale, opstelling van dit "nieuwe Europa" was volgens hem van minder belang.

Werd Churchill in 1946 nog uitgelachen, een aantal jaren later woedde de Koude Oorlog in alle hevigheid. De Europese Unie die vooraf ondenkbaar had geleken werd relatief snel werkelijkheid - ondanks Churchill zonder landen uit Centraal of Oost-Europa.

Parallel

De visie van Churchill op de toekomst van Europa verdient een halve eeuw na haar formulering bijzondere aandacht. Het Europese continent verkeert immers in een situatie die vergelijkbaar is met die van vlak na de Tweede Wereldoorlog. Toen, net als nu, ontstond er na jaren van vaste verhoudingen en bekende structuren plotseling een machtsvacuüm en sprak men hoopvol van een "nieuwe wereldorde" met een belangrijke rol voor de Verenigde Naties. Maar wat men zich ook bij die "nieuwe wereldorde" had voorgesteld, in ieder geval geen Unie van Europese staten. Eeuwen van spanningen, haat, oorlog en geweld tussen de volkeren van Europa, die nog zo kort geleden in een tweede verwoestende Wereldoorlog hun dieptepunt hadden gevonden, maakten deze gedachte voor de meeste mensen simpelweg onmogelijk. Het was daarom dat Churchill, kijkend naar de toekomst, met gevoel voor understatement zei, dat een gezamenlijk door Frankrijk en Duitsland geleide

Europese Unie iets was "dat u zal verbazen". Het is ook daarom, dat elke Europeaan zich nu, na het einde van de Koude Oorlog, opnieuw over een Europese Unie moet verbazen. Velen lachten in 1946 om Churchill, omdat zij er van overtuigd waren dat het noodzakelijke samenbindende element in de vorm van een gemeenschappelijk belang ontbrak. Het was alleen vanwege de gemeenschappelijke vrees voor het communisme dat Churchill een Europese Unie voorstond en dat die uiteindelijk in de vorm van de Europese Gemeenschap tot stand kwam. En niet nobelheid, maar angst voor verlies van controle over Duitsland deed Frankrijk instemmen met een as Parijs-Bonn.

Nu het, ondanks de luide kreten van "Euroenthousiasten" in de laatste jaren, duidelijk is dat vrede en veiligheid niet het gevolg waren van idealistische "alle Menschen werden Brüder-diplomatie", maar van nuchter realisme, is het noodzaak aan dat beproefde realisme vast te houden. Net als vijftig jaar geleden geldt dat belangrijke vragen snel beantwoord moeten worden, want, zoals Churchill meende, de (Koude) Oorlog mag misschien gestopt zijn, de gevaren zijn dat geenszins. Paniek en disoriëntatie van het Westerse buitenlands beleid hebben er al toe geleid dat de burgeroorlog in Joegoslavië volledig uit de hand gelopen is. Nationalisme steekt overal in Europa de kop op, of broeit onder de oppervlakte. Wat gaat Europa nu doen?

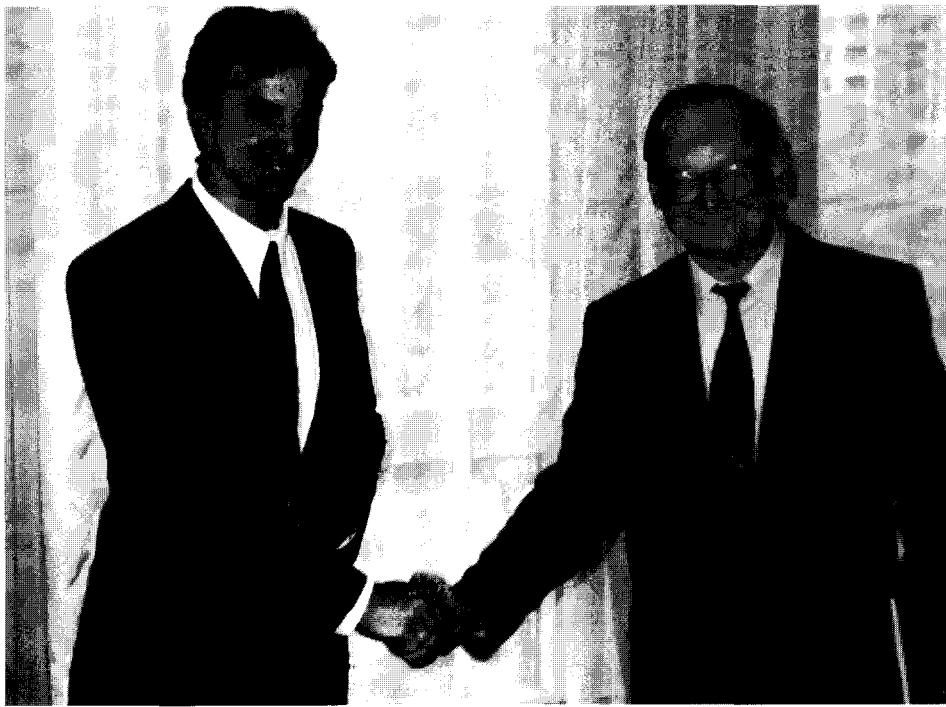
Wordt het politieke middel van de Europese Unie, overblijfsel van een vorige wereldorde, in de vorm van de EG definitief tot doel verklaard?

Een ander beleid

Bezinning is noodzakelijk. Net als het "nieuwe Europa" van Churchill vijftig jaar geleden, moet het "nieuwe Europa" van nu gebouwd worden uit realisme en op gemeenschappelijke belangen. Belangrijke vraagstukken van vandaag, als de ondervertegenwoordiging van de macht van de grote landen in de EG en de rol van het onafhankelijker verenigde Duitsland, mogen niet langer onder tafel geschoven worden. Tot verlegenheid van de Franse en Duitse regeringen onthulde Margaret Thatcher in haar recent gepubliceerde memoires, dat de Franse president Mitterrand het niet alleen volledig eens was met haar waarschuwingen tegen een te machtig verenigd Duitsland, maar in 1990 om dezelfde reden een nieuw Anglo-Frans bondgenootschap voorstelde. Niet idealisme, maar de hoop Duitslands gevreesde macht door een Europese federatie in te kunnen kapselen was dan ook de Franse gedachte achter "Maastricht".

De welvaart en onderlinge economische afhankelijkheid van de huidige lidstaten van de EG maakt een serieus, laat staan gewapend, conflict tussen de landen van West-Europa onwaarschijnlijker. Introductie van dit recept voor stabiliteit, vrede en veiligheid in delen van Europa waar nu een levensgevaarlijk machtsvacuüm heerst is dringend gewenst. Toch stelt de EG zich bij de GATT-onderhandelingen protectionistisch op. De indruk dat de EG niets anders is dan een pretentieuze boerenclubje versterkt zich door de halsstarrige weigering om de Westeuropese markt open te stellen voor de nieuwe democratieën van Centraal- en Oost-Europa. De EG maakt het economische en politieke hervormingsproces waarin zij zich bevinden nog pijnlijker, en biedt hen niet de kans van een eerste stap op weg naar volledig lidmaatschap. Deze West-Europese Gemeenschap beschouwt het in de huidige onzekere tijden als haar belangrijkste taak de beproefde natie-staat af te schaffen en te vervangen door een onnatuurlijke, onzekere en tot chaos leidende nieuwe federale structuur. Vijftig jaar na Churchills speech is het Oude Continent nog steeds niet volwassen geworden en blijft bevoogding door de Verenigde Staten via de NAVO onontbeerlijk. De idee van Europese eenheid is nog steeds wat het altijd zal blijven: "iets dat u zal verbazen".

OOST-EUROPA REIS 1993

door Dennis Straat

delegatieleider Peter Hietink schudt de hand

Na het vallen van de Berlijnse muur zijn de Oost-Europeanen begonnen met de herinrichting van hun staatsbestel, politieke en juridische structuren, kortom met de herinrichting van hun land. Deze gebeurtenissen kunnen bijzonder ingrijpend zijn, zoals onlangs nog bleek in Moskou. Echter, zelfs CNN is niet in staat een volledige weergave te geven van wat er nou werkelijk speelt bij de bevolking van deze landen. Veel gaat aan onze aandacht voorbij; niet omdat we ons er niet voor interesseren, maar veeleer omdat we ons niet kunnen voorstellen wat de werkelijke gevoelens en ervaringen zijn tijdens deze transformatieprocessen. Om toch een beeld te krijgen van dat laatste organiseert de JOVD sinds drie jaar de zgn. Oost-Europa-reis, met dit jaar als reisdoelen Polen en Litouwen.

Hiertoe werd vooraf contact gezocht met het "Youth Forum Democratic Union" in Polen en met de "Lithuanian Liberal Youth" in Litouwen, beide liberale zuster-

organisaties van de JOVD. Er werd door beide organisaties een programma georganiseerd en de zeskoppige JOVD-delegatie kon aan haar reis beginnen.

Na twee dagen autorijden en een kort verblijf in Berlijn, arriveerden wij in Krakow, in het zuiden van Polen. Aldaar vond onze eerste ontmoeting plaats met het "Youth Forum Democratic Union". Deze jongerenorganisatie onderhoudt nauwe banden met de Democratische Unie, een van de politieke partijen in Polen. De organisatie dankt haar bestaansrecht niet zozeer aan een liberale ideologie, maar aan een gelijke visie over de toekomst van Polen met democratie, een markt-economie, een lidmaatschap van de EG en een open karakter voor jongeren. Naast deze organisatie bestaat er ook nog een organisatie van Jonge Liberalen (van de Liberaal-Democratische partij), waarmee wordt samengewerkt.

Het politieke spectrum in Polen is niet bepaald duidelijk te noemen. De kiezer heeft tijdens de verkiezingen, die overi-

gens net achter de rug zijn, een ruime keuze uit meer dan honderd partijen, waaronder zelfs een partij die de belangen van de bierdrinkers behartigt. De grootste partijen pretenderen een ideologische grondslag te hebben of vinden hun bestaansrecht in een meer pragmatische visie, zoals de Democratische Unie. De vele veranderingen van de afgelopen vijf jaar hebben weinig duidelijkheid verschaft over de verschillen tussen de partijen: veel ideologieën overlappen elkaar en er is regelmatig een vraagteken te plaatsen bij de relaties tussen partijen en hun ideologie. Er is daarom veel te zeggen voor kiesdrempels en het samengaan van enkele politieke partijen.

Onze ontmoetingen met het "Youth Forum" vonden plaats in Krakow en later in Warschau. Er werd gediscussieerd over minderheden, milieu, economie en de veranderingsprocessen in Polen. Daarnaast vond in Warschau een gesprek plaats met een lid van de Democratische Unie, dat tevens lid is van het Poolse parlement.

De politieke veranderingen zijn groot en de consequenties zijn ingrijpend. In de afgelopen vijf jaar is een begin gemaakt met vergaande economische en politieke veranderingen naar Westers model. Er wordt stapsgewijs een markteconomie ingevoerd. Polen loopt in dit proces voor op de andere Oost-Europese landen en kan zich inmiddels het rijkste voormalige Oostblokland noemen.

De winkels zijn geprivatiseerd en liggen vol met artikelen, waarvan vijf jaar geleden het bestaan hooguit werd vermoed. Daarnaast wordt hard gewerkt aan het verbeteren van de infra-structuur om Polen aantrekkelijker te maken voor nieuwe (Westerse) investeerders en toeristen. Deze veranderingen kennen echter ook nadelen. In de eerste plaats zorgt de hoge inflatie voor armoede van vooral het oudere deel van de bevolking. Pensioenen zijn door deze inflatie ineens niets meer waard en de sociale zekerheid bevindt zich nog in een pril stadium (belasting is pas dit jaar ingevoerd). Daarnaast is er het probleem van de minderheden. Polen ken-

de als gevolg van de Tweede Wereldoorlog geen grote minderheidsgroepen meer. Echter, de economische welvaart heeft daar verandering in gebracht: velen uit andere Oost-Europese landen trekken richting Polen op zoek naar een beter bestaan. De realiteit is vaak dat grote groepen moeten bedelen om in hun bestaan te kunnen voorzien. Tenslotte is er het milieuvraagstuk. In de euforie van de groeiende welvaart en de andere veranderingen is er weinig plaats op de politieke agenda voor de groeiende problemen van de milieuvervuiling. Het lijkt vooral een taak van de internationale gemeenschap onze Oosterburen het belang van het oplossen van deze problemen te onderstrepen.

Nadat de steden Krakow en Warschau zelf ook waren bewonderd, begaven we ons wederom tussen de chaotisch rijdende Poolse automobilisten om ons een weg te banen naar Litouwen. We werden inmiddels vergezeld door Mindaugas, lid van de Litouwse Liberale Jeugd (LLJ), die naar Warschau was gekomen. We hadden ons reeds in Nederland vele verhalen laten welgevalen over lange wachttijden aan de grens (tot maximaal twee dagen) en bijzonder vervelende grensambtenaren. De grens bleek weliswaar bijzonder bureaucratisch, met vele wachthuisjes, ambtenaren en stempeltjes, maar desondanks reden we na een slordige twintig minuten vrolijk door Litouwen. Aangekomen in Vilnius maakten we kennis met enkele andere leden van de LLJ en kregen we het zeer uitgebreide programma voor de komende dagen uitgereikt.

De LLJ is opgericht in december 1991 en is nauw verbonden aan de Litouwse Liberale Unie. De LLJ volgt de liberale ideologie in de meest brede zin van het woord vooral om de liberale jeugd niet te doen scheiden in verschillende kleine groepen. Als belangrijkste doelen stelt de LLJ het winnen van jonge mensen voor het liberale gedachtegoed, politieke educatie voor de leden, het stimuleren van economische en persoonlijke vrijheden in Litouwen en het bijstaan van belangengroeperingen. De liberalen hebben kort in het Litouwse parlement gezeten, maar na de verkiezingen van 1992 heeft de Litouwse Arbeiderspartij een absolute meerderheid gekregen. Desondanks bekleden vele (jonge) liberalen sleutelposities in de Litouwse politiek.

Daags na onze aankomst werd tijdens een

seminar gediscussieerd over de mensenrechten en de praktische invulling daarvan. Het vraagstuk van de mensenrechten is duidelijk in ontwikkeling in Litouwen. Het prille bestaan van een "rechtsstaat" heeft ingrijpende consequenties en roept vele vraagstukken op. Zo bestaat in Litouwen nog steeds de doodstraf, is er het probleem van vooral de Poolse en Russische minderheden (discriminatie), het staatsburgerschap en de gevangenen. Er wordt echter hard gewerkt aan vele nieuwe wetten naar Westers model. De wet op het staatsburgerschap is onlangs ingevoerd en overkoepelt ongeveer 95 procent van de bevolking. Daarnaast zijn diverse internationale verdragen getekend betreffende de politieke, burgerlijke, sociale, economische en culturele rechten van de mens. Er is een officiële scheiding tussen kerk en staat, actief en passief kiesrecht en er wordt hard gewerkt aan de invoering van een ombudsman. Voorts is er het grote probleem van de gevangenen. Vooral de vele gevangenen, nog overgebleven uit de Russische tijd zijn een blok aan het been. Alle politieke gevangenen zijn inmiddels vrijgelaten. De omstandigheden voor de gevangenen zijn ronduit slecht.

De tweede dag van ons bezoek werd ingevuld met bezoeken aan het parlement, het ministerie van buitenlandse zaken en een landelijke krant. In de gesprekken met de voorzitter van het parlement, de fractievoorzitter van de conservatieve partij en medewerkers van het ministerie werd voornamelijk gesproken over de vele veranderingen in Litouwen als gevolg van de onafhankelijkheid. De veranderingspro-

cessen zijn gericht op het creëren van een democratische rechtsstaat. Hiertoe wordt hard gewerkt aan vele nieuwe wetten; de oude wetten zijn grotendeels onbruikbaar. Daarnaast probeert Litouwen haar internationale positie te verstevigen door het tekenen van internationale verdragen en door een mogelijk lidmaatschap van de EG en de NAVO. Het zal duidelijk zijn dat daarbij vele problemen ontstaan.

De pers kan zich inmiddels verheugen over een steeds grotere vrijheid. Er zijn dan ook vele kranten ontstaan die specifiek gericht zijn op bepaalde bevolkingsgroepen. Het gesprek dat wij voerden met de hoofdredacteur van "Respublika", een krant die wordt gerekend tot de zgn. "yellow-press", gaf aan dat de persvrijheid in een ver gevorderd stadium is.

De derde en laatste dag werd ingevuld met bezoeken aan de directe omgeving van Vilnius en aan Kaunas, de voormalige hoofdstad van Litouwen.

Het bezoek aan de LLJ kan als bijzonder succesvol worden bestempeld. Er is een concept-samenwerkingsovereenkomst opgesteld tussen de JOVD en de LLJ, waarin de nu opgebouwde bilaterale contacten verder uitgewerkt worden. De LLJ is een kleine doch zeer actieve liberale jongerenorganisatie, waarmee goede contacten zeer nuttig kunnen zijn.

De terugreis via Gdansk werd aanvaard nadat we uitgebreid genoten hadden van de Litouwse gastvrijheid en gezelligheid middels uitgebreide diners, wodka-parties en vooral humor. Aan al die andere JOVD-leden zou ik slechts willen zeggen dat jullie wat gemist hebben. Misschien volgend jaar...

Het tekort van de politiek

door Jan Kees Martijn

Op Prinsjesdag heeft minister Kok het beeld van de overheidsfinanciën in 1994 gepresenteerd. Naast de hoogte van de inkomsten en uitgaven van de overheid staat bij die gelegenheid ook steeds het verschil daartussen in de belangstelling, dat wil zeggen het financieringstekort. Volgend jaar zal de Rijksoverheid naar verwachting een tekort hebben van 3,9 procent (20,6 miljard gulden) van het Nationaal Inkomen (522 miljard). Bij haar aantreden kondigde het kabinet aan te streven naar een tekort van maximaal 3,25 procent in 1994. Minister Kok heeft in de medio uitvoerig betoogd waarom hij de financiële teugels laat vieren.

Het stijgen en dalen van het financieringstekort is uiteraard boeiend voor economen. Maar de manier waarop de politiek met het tekort omgaat is wellicht interessant voor iedereen met politieke belangstelling. Het doel van dit artikelje is na te gaan waarom de politieke besluitvorming over dit onderwerp tekortschiet en wat daar aan te doen valt. Om dat doel te bereiken volgt eerst een korte historische schets van de opkomst en ondergang van het financieringstekort.

De cijfers

In de jaren zeventig is het jaarlijkse tekort fors gestegen. Onder het kabinet-Den Uyl verdubbelde het tekort tot 3,6 procent in 1977. Maar de grote klapper kwam daarna, onder het kabinet-Van Agt-Wiegel. Al snel trad Andriessen (Frans) af als minister van financiën toen hij bemerkte dat in deze regering geld geen rol speelde. Zijn opvolger, Van der Stee, was de soepelheid zelve. Onder zijn bewind steeg het tekort naar 7,6 procent in 1981. Na een kort en zinloos intermezzo tijdens het tweede kabinet-Van Agt, kwam in 1983 de ommekeer.

Ruding werd minister van financiën in de eerste twee kabinetten-Lubbers. Hij presenteerde zich als het toppunt van zuinigheid en vasthoudendheid. Kennelijk was de publieke opinie rijp voor een dergelijke populariteit mee. De cijfers lijken bovendien in zijn voordeel te pleiten. Het tekort daalde van 9,4 procent in 1982 tot 5,2 procent in 1990. Maar een kritische blik op die periode leert dat de daling niet dankzij maar eerder ondanks Ruding heeft plaatsgevonden. Hij kon profiteren van enorme belastingmeevallers als gevolg van een economische opleving en de eenmalige verkoop van staatsaandelen in bedrijven. Ten tijde van het tweede kabinet-Lubbers bedroeg de belastingmeevalder maar liefst 18 miljard. Daar stonden forse overschrijdingen bij de uitgaven tegenover, omdat Ruding er steeds weer niet in slaagde zijn collega's in de greep te houden.

Minister Kok heeft het als opvolger van Ruding een stuk moeilijker. Hij wil het tekort verder laten dalen om een einde te maken aan het imago van de PvdA als potverteerder. Daarbij heeft hij te maken

met voortdurende belastingtegenvallers door de internationale economische teruggang. Terwijl door deze recessie het financieringstekort in alle andere EG landen oploopt, slaagt Kok er in het tekort in ons land vrijwel constant te houden.

Het tekort van de democratie

Zoals eerder aangekondigd is de ontwikkeling van het financieringstekort op zich niet het hoofdthema van deze bijdrage. Dat tekort is overigens ook veel minder belangrijk dan de veel te hoge belastingen en premiedruk in ons land. Waar het hier wel om gaat is de manier waarop onze democratie met het onderwerp omgaat.

Wanneer de overheid meer uitgeeft dan ze aan belastingen en dergelijke ontvangt, moet ze het tekort lenen. Indien geld van het buitenland wordt geleend moet een volgende generatie belastingbetalers deze schuld aflossen. Als het geld van Nederlandse spaarders wordt geleend zullen de Nederlandse belastingbetalers dit geld te zijner tijd aan hun medeburgers moeten terugbetalen. In dat geval is er dus geen sprake van 'nationaal potverteren'. Maar dat neemt niet weg dat de hogere belastingdruk in de toekomst voor problemen kan zorgen. In beide gevallen is er dus sprake van het naar voren schuiven van een financieringsprobleem.

Voor een regering die maar vier jaar (of minder) aan de macht is, is het vooruitschuiven van problemen een aantrekkelijke gedachte. Het laten oplopen van het financieringstekort biedt de mogelijkheid om nu meer uit te geven, en daarmee kiezers tevreden te stellen, en de kosten aan een later kabinet over te dragen. Dit mechanisme treedt op zolang het toekomstige probleem onvoldoende zichtbaar blijft. Zodra de kiezers in de gaten hebben dat er een toekomstige belastingverhoging wordt opgebouwd zal hun enthousiasme immers wel wat teruglopen.

Nu is het financieringstekort op zich al een wat onzichtbaar fenomeen. Belastingen en de overheidsuitgaven worden immers direct gevoeld terwijl het financieringstekort alleen op papier zichtbaar is. Vandaar dat als het tekort nog laag is, de aandacht ervoor in de publieke opinie te gering is om de regering af remmen.

Pas als het tekort eenmaal te hoog is opgelopen staan er politici op die (zoals Ruding bij ons of Ross Perot in de VS) populair worden door zich af te zetten tegen hun spilzieke collega's.

Het probleem wordt nog vergroot doordat er ruime mogelijkheden bestaan voor de regering om het tekort te verdoezelen. Zoals het hoofdbestuur van een politieke jongerenorganisatie omgaat met een daling van het ledenaantal, zo behandelt de minister van financiën een stijging van het financieringstekort. Het hoort tot de politieke folklore dat iedere denkbare boekhoudkundige truc wordt toegepast om het tekort op papier laag te houden. Daar komt nog bij dat de overheid door haar bezittingen te verkopen (zoals staatsbedrijven of schoolgebouwen) het tekort eenmalig kan verlagen. Als we door zulke cosmetische operaties heen prikken, dan is het tekort in Nederland volgend jaar niet 3,9 maar naar verwachting meer dan 5 procent (vooral de verkoop van de PTT levert volgend jaar veel op).

De politieke mode in Nederland

Het bovenstaande scenario heeft zich, zoals gemeld, ook in Nederland voltrokken. Het kabinet-Van Agt-Wiegel beleed met de mond dat ze moest 'puinruimen', maar liet een grotere hoop puin achter dan ze bij haar aantreden had aangetroffen. Het werd in de politiek slechts langzaam maar zeker een taboe om het financieringstekort nog langer te negeren. Tijdens het eerste kabinet-Lubbers is de psychologische omslag tot stand gekomen. Dat is overigens wel een verdienste geweest van Ruding. Bij ieder initiatief dat geld kostte moest een behoorlijk dekkingsplan worden geleverd. Niemand wou het verwijt krijgen een potverteerder te zijn; een imago dat met name de PvdA nog jaren na de tijd van Den Uyl is blijven achtervolgen. Nu het tekort is gedaald lijken we aan de vooravond te staan van een volgende ommmekeer. Het tekort verwijnt weer van de politieke agenda. Bij de begroting voor volgend jaar zei minister Kok dat het met de beperking van het financieringstekort nu wel 'een tandje minder' kan, vooral gezien de slechte economische situatie. Daar valt op zich inderdaad veel voor te zeggen, maar dat neemt niet weg dat het politieke klimaat kennelijk weer rijp is voor deze verandering. Het is ook opvallend dat de verschillende politieke partij-

en minister Kok niet of nauwelijks aanvallen op deze beleidsverandering. Integendeel zelfs; d66 komt met een plan om volgend jaar de belasting te verlagen met een nogal wankel dekkingsplan. De VVD benadrukt eveneens dat het verlagen van belastingdruk nu de hoogste prioriteit geniet.

Op zuiver economische gronden valt een aanpassing van het beleid goed te verdedigen. De hoge Duitse rente heeft een recessie in de EG ingeluid. Om deze terugval in de vraag naar produkten te beperken is een meer expansief begrotingsbeleid in de EG op zijn plaats. Maar het probleem is dat de politiek niet uitgaat van dergelijke zuiver economische argumenten. Het geleidelijk verdwijnen van de aandacht voor het financieringstekort is meer een kwestie van politieke mode dan van economische argumentatie.

Mogelijke oplossingen

Om er voor te zorgen dat de politiek met een meerjarenprobleem als de beheersing van het financieringstekort goed kan omgaan, is een aanpassing van de spelregels nodig. Er zijn verschillende manieren waarop de politieke besluitvorming over het financieringsprobleem kan worden aangepast. In de eerste zijn er voorstellen gedaan (onder andere door professor Bomhoff) om de positie van de minister van financiën te versterken. Hij wordt nu in zijn eentje vaak geman-

geld door zijn collega's die allen liever wat meer zouden uitgeven. Een tweede methode is het hanteren van een vaste formule voor het financieringstekort. Een voorbeeld van zo'n regel is in 1991 vastgelegd in het Verdrag van Maastricht. Hierin staat dat de EG landen die willen deelnemen aan de toekomstige Economische en Monetaire Unie in Europa, hun financieringstekort tot maximaal 3 procent moeten beperken. Deze regel heeft dit jaar veel van zijn kracht verloren doordat de monetaire eenwording in de EG op losse schroeven is komen te staan, na de wisselkoerscrisis van augustus.

Bovendien is het criterium van 3 procent volstrekt willekeurig gekozen.

Een betere formule is het hanteren van de zogenaamde gulden financieringsregel. Deze zegt dat de overheid alleen mag lenen om investeringen te financieren. Wanneer de overheid investeert in nieuwe wegen, vliegvelden en andere infrastructuur levert dat in de toekomst extra groei op. Het is redelijk dat deze groei wordt gebruikt om de kosten van de investering te betalen. Dat betekent het geld eerst moet worden geleend en vervolgens wordt afbetaald terwijl de investering zijn vruchten afwerpt. Daar komt bij dat deze regel een eind kan maken aan de absurde daling van de overheidsinvesteringen. Sinds het begin van de jaren zeventig zijn de overheidsinvesteringen als percentage van het nationaal inkomen ongeveer gehalveerd, tot zo'n 1,6 procent. Dat gaat ten koste van de groei op langere termijn omdat de infrastructuur veroudert. De oorzaak van deze ontwikkeling is dezelfde als bij de stijging van het financieringstekort: regeringen kijken vooral naar de korte termijn. Investeringen die pas in latere kabinetperiodes tot gunstige effecten leiden zijn daarvan de dupe. De conclusie is dat met de gulden financieringsregel twee vliegen in één klap kunnen worden geslagen. Het financieringstekort wordt blijvend beperkt en de overheidsinvesteringen worden gestimuleerd.

**WIJ DRUKKEN
BIJNA
ALLES!**

Buiten bankbiljetten kunt u bij ons terecht voor al uw wensen op drukgebied

**Dinky
Druk**

Pastoor Koopmanweg 5
Postbus 330, 1780 AH Den Helder
Tel. 02230 - 31466, Fax 02230 - 37855

Dat gezeur over het minimumloon...

door Robert Jan Meulmeester

De verkiezingsprogramma's zijn gepresenteerd. De tijd vliegt en voor je het weet, gaat heel Nederland natuurlijk naar de stembus. In het eerste halfjaar van 1994 maar liefst drie keer: in maart voor de gemeenteraad, in mei voor het nationale parlement en in juni voor het Europese Parlement. Ondanks het feit dat de politieke interesse eind jaren tachtig en vooral begin jaren negentig tot een dieptepunt is gedaald, leeft de politiek rond verkiezingstijd meer dan normaal.

Vreemd is dat allerm minst. De politici moeten immers nu wel zo dicht mogelijk bij de burger staan, want die zullen in 1994 "de macht" verlenen. De grote participatie in de politiek van de burgerbevolking stamt uit de tijd waarin het nog niet zo goed ging met Nederland. Te denken valt aan de polarisatie uit de jaren zestig en zeventig. De meningen van de verschillende politieke partijen lagen veel verder uit elkaar en dat was tevens zichtbaar bij de burgerbevolking. Verschillen waren er en een gevecht tegen het establishment was te rechtvaardigen. Sinds die tijd is veel verworven - verschillen zijn geminimaliseerd -, alhoewel het natuurlijk altijd beter kan!

Dat proberen de verschillende politieke partijen duidelijk te maken aan de kiezer. Zie daar de verkiezingsprogramma's van VVD, d66, PvdA en CDA. In al die jaren zijn ze steeds dichter naar elkaar toe gegroeid, maar op sommige punten weten ze zich toch te profileren.

De VVD doet dit door de stellingname dat voor een verbetering van de economische situatie onder meer het minimumloon zal moeten worden afgeschaft, wat te lezen is in hun partijprogramma "Nederland moet weer aan de slag". Onlangs werd zelfs verklaard door de VVD dat zeker over dit onderwerp niet te praten valt, waardoor zij zichzelf in een isolement plaatst. Ook voor het CDA is het wettelijk minimumloon geen heilig huisje meer. Nu ben ik zelf VVD-lid, maar met dit VVD voorstel kan ik mij absoluut niet verenigen. Frank de Grave mag dan wel de

rekenmeester van de VVD zijn - en één van de opstellers van hun verkiezingsprogramma -, hij kan het niet met mij oneens zijn dat het wettelijk minimum wel erg weinig is en erg dicht bij het uitkeringsniveau ligt. Hard werkende burgers hebben immers recht op een behoorlijk beschikbaar inkomen. Hiermee dienen zij dan voor zichzelf te kunnen zorgen -zonder een overheid die bijvoorbeeld een deel van de huur moet subsidiëren, in moet springen voor alles wat met gezondheid te maken heeft en ga zo maar door -, te sparen en te consumeren, wat de Nederlandse economie uiteindelijk ten goede komt. Bij dat laatste gaat het er dan voornamelijk om dat die burger het zelf doet. Zelf verantwoordelijkheid neemt en niet die verzorging van de wieg tot het graf maar voor lief neemt.

Voorts is het een opmerkelijk feit dat in de praktijk dit wettelijk minimumloon bijna niet wordt toegepast. Sinds 1983 is het aantal minimumloners gestaag afgenomen. Volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek waren er in oktober vorig jaar 120.000 minimumloners. Dat zijn er tienduizend minder dan in 1991 en honderdduizend minder dan in 1983. Van die mensen die een minimumloon ontvangen zijn jongeren, deeltijdwerkers en vrouwen oververtegenwoordigd. Vrouwen hebben maar liefst een aandeel van zestig procent. Een derde zit in de leeftijdscategorie van 16 tot 22 jaar en bijna de helft van de totale groep werkt in deeltijd.

In CAO's zit er doorgaans een grote marge tussen het minimumloon en het loon dat de werknemer ontvangt. Het wettelijk BRUTO minimumloon (dus daar gaat nog heel wat af) is per maand 2163,20 gulden voor een werknemer van 23 jaar of ouder. Het komt wel voor dat werknemers op het wettelijk minimum beginnen en na verloop van tijd iets boven dat niveau uitkomen met salarisverhogingen. Die laatste groep bestaat uit 172.000 personen. Maar ook hun aantal neemt af, want in 1990 werden nog 225.000 werknemers tot die groep gerekend. In concreto betekent dit dat zij per week gezien veertig gulden bruto meer verdienen. Het allergrootste deel van de werkende bevolking krijgt

dus veel meer. Die marge - tussen minimumloon en de meeste CAO's - zou in eerste instantie beter gebruikt kunnen worden, waarbij ook nog gedacht dient te worden aan het feit dat het wettelijk minimumloon een afspiegeling vormt van de traditionele situatie bestaand uit een kostwinner met vrouw en kinderen. Een oplossing voor de VVD zou individualisering van het wettelijk minimumloon zijn. Dit past natuurlijk goed in het tijdsbeeld van tegenwoordig.

Ten slotte had juist de VVD meer aandacht moeten besteden aan de werkelijke loonkosten. Dit is al jaren een groot probleem voor het Nederlandse bedrijfsleven, een belangrijke doelgroep voor de VVD. De wig - het verschil in loonkosten voor de werkgever en wat de werknemer netto ontvangt, bestaand uit door de overheid opgeslokte belastingen en allerhande premies - is reusachtig groot vergeleken met andere landen. Ons landje behoort wat loonkosten betreft tot de top, maar als het netto loon wordt bekeken, is Nederland geen hoogvlieger meer. De reële mogelijkheid om te kunnen besteden is voor de Nederlander een stuk minder dan voor bijvoorbeeld de Duitser. Daarbij komt dat Nederland voor een bijzonder groot deel afhankelijk is van zijn export, waarbij het koninkrijk vaak duur uitvalt vanwege zijn totale loonkosten. Een arbeidsextensieve productie heet het toverwoord, maar hierdoor vallen veel mensen buiten de boot. Zo werden mensen onterecht afgevoerd in de WAO, ze kwamen te vroeg in de VUT of men werd gewoon werkeloos, terwijl er nog een heleboel werk is. Echter, te duur om hiervoor een Nederlander aan het werk te zetten.

Jammer dat juist de VVD hier niet meer aandacht aan besteedt. Lastenverlichting voor burgers en bedrijfsleven komt het nationale belang van een goed lopende economie ten goede. Dit laatste bereik je niet met het minimumloon af te schaffen, maar de exorbitant hoge loonkosten te verlagen. Hopelijk laat de VVD het minimumloon voor wat het is en kunnen we nog wat constructievere opmerkingen verwachten voor het verkiezingstijd is. Wel opschieten, want de tijd vliegt!

15 jaar JOVD afdeling Twente

GROOT LUSTRUM FEEST 11 december 1993

Programma

- 12.00 uur Aanvang politieke discussie over mobiliteitsvraagstukken in Twente e.o. met sprekers
- 16.00 uur Werkgroepen, schrijven van moties
- 18.00 uur Lustrumdiner
- 20.00 uur Aanvang feestavond met:
- presentatie uitkomsten politieke discussie 's middags;
 - Sprekers
 - Feest

Het politieke programma wordt gehouden in café 't Raedthuys te Almelo; het feest is in café Teachers te Almelo (vervoer vanaf het station wordt geregeld). Overnachting is mogelijk.

Info

Korry Mannes, *tel. 053-320979*
Dennis Straat, *tel. 053-311975*
Frank Wissing, *tel. 05490-71021*

Per 14 november 1993
zijn dit (waarschijnlijk) de nieuwe
hoofdbestuursadressen

Voorzitter

Koen Petersen (020-6202913)
Marnixstraat 229f
1015 WD Amsterdam

Algemeen Secretaris

Karen Anne Hebben (071-123439)
Haarlemmerstraat 258
2312 GK Leiden

Penningmeester

Michael Abraham (010-4653595)
Gravin Adelastraat 68
3032 HA Rotterdam

Vice-voorzitter Politiek

Arthur Kocken (030-881490)
Julianaweg 390
3523 XM Utrecht

Vice-voorzitter Organisatie

Eric Hoogenboezem (071-125863)
Kolmakersteeg 13a
2311 VE Leiden

Internationaal Secretaris

Arjan Toor (050-185890)
F. Israëlstraat 8
9718 GJ Groningen

Secretaris Vorming & Scholing

Eric Matien (050-125262)
Tweede Drift Spilsluizen 5
9712 GV Groningen

Secretaris Organisatie

Carolien Wellink (020-6720152)
Reijnier Vinkeleskade 65
1071 SX Amsterdam

Secretaris PR & Voorlichting

Frits van der Scheer (010-4028405)
Struissenburgdwarstraat 67
3063 BS Rotterdam

Politiek Secretaris

Beryl Dreijer (050-147799)
Turftorenstraat 36
9712 BR Groningen

Politiek Secretaris

Vincent Leenders (050-147799)
Turftorenstraat 36
9712 BR Groningen

Liberales Agenda

2 december

Afd. Leiden; Politiek Cafe JOVD/VVD in Café de Branderij. Aansluitend maandelijks borrel. Aanvang: 20.00 uur.
Info: Sander van Sluis (071-767807)

3 december

Afd. Amsterdam; Sinterklaasborrel in Café 't Koppeltje. Aanvang: 20.00 uur.
Info: Brigitte Coers (071-143146)

7 december

Afd. Rijnmond; Korthals Altes.
Plaats: Irodion, Noordmolenwerf 171.
Aanvang: 20.00 uur.
Info: Sandra Spek (010-4405316)

11 december

Afd. Twente; Lustrum in Café 't Raedthuys, Almelo, Feest.
Aanvang: 20.00 uur.

Info: Dennis Straat (053-311975) of Frank Wissing (05490-71021)

14 december

Afd. Utrecht; Jaarborrel in Café 't Hart, Voorstraat 10
Aanvang: 20.00 uur.
Info: Karen Jedema (030-615924)

16 december

Afd. Rijnmond; Sluitingsborrel in Dudok
Aanvang: 21.30 uur.
Info: Sandra Spek (0104405316)

15 december

Afd. Kop van Drenthe;
Discussieavond met als onderwerp de verkiezingen van 1994 en het verkiezingsprogramma van de VVD met als spreker H.P. Talsma, Eerste Kamer lid voor de VVD.

Plaats: café Time Out, Poelestraat 34, Groningen. Aanvang: 20.00 uur.
Info: Alexander Aaldering (050-712135)

20 december

Afd. Eindhoven; Kerstdiner.
Info: Ivo Koning (040-517606)

23 december

Afd. Amsterdam; Kerstlunch in Café 't Koppeltje. Aanvang: 13.00.
Info: Brigitte Coers (071-143146)

28 december

Afd. 't Gooi; Kerstdiner.
Info: Michiel van den Berg (02159-47227)

Kampementen

door Michiel Visser

Het CDA heeft de jacht op de jongeren geopend. Jongeren zijn namelijk electoraal helemaal niet interessant. Bejaarden, die zijn pas van belang in de wedloop om de blauwe zetels. Er zijn er veel van en ze komen altijd stemmen, want ze stammen uit de tijd van de opkomstplicht. Jongeren daarentegen kunnen beter in concentratiekampen worden opgesloten. De jongeren zijn immers diegenen die de tucht en orde verleerd zijn, die de normen en waarden niet meer kennen etcetera. Zaken waar bejaarden erg op gesteld zijn.

Dus als de bejaarden zich onveilig gaan voelen en overwegen voortaan anders te stemmen, moet er meteen ingegrepen worden.

Gelukkig had 'der Macher' nog wel wat ideetjes in petto: 'organisaties, kampementen, instellingen'.

Helaas is het niet mogelijk alle jongeren in werkkampen te zetten. Slechts de beperkte groep van jongeren met criminele antecedenten komt er voor in aanmerking. Maar, waar een begin is is een weg. Voorlopig kunnen de 'cleane' jongeren op school gedrild worden. De vakken tucht en orde zullen een flink deel van het schoolcurriculum gaan uitmaken. De werkkampen zullen verspreid door het land worden neergezet en in ieder kamp zal flink gedrild worden om de jeugdige criminelen fysiek en mentaal te perfectioneren. Om ze vervolgens met een verlicht geweten terug naar de maatschappij te sturen. Alwaar ze met deze grondige multidisciplinaire training achter de rug hun activiteiten met betrekking tot afpersing, drugshandel, en dergelijke met vernieuwd elan en een juister normen- en waardensysteem voort kunnen zetten.

Er is slechts één probleem. Al die honderden kampen

hebben vele drillers nodig en waar haal je zo snel zo veel goed opgeleid personeel vandaan? Ik zie twee oplossingen, die beide druk op de arbeidsmarkt ontnemen. Het inzetten van militairen die zich nu nog bezighouden met het trainen van dienstplichtigen, en het inzetten van psychologen. Dit laatste behoeft misschien enige uitleg.

Psychologie is de laatste tijd een modestudie geworden. Horden middelbare scholieren verdringen zich voor de plaatsjes in de collegebankjes. Maar Nederland heeft al die psychologen helemaal niet nodig: er zijn simpelweg niet genoeg banen. Nu schijnt het zo te zijn, dat voor het begeleiden van (half)criminele randjongeren een flinke dosis psychologisch inzicht nodig is. Daarmee kunnen we de psychologen dan uit de WW houden.

Nee, het is duidelijk. Door de briljante geest van Onze Leider worden talloze problemen in één keer van de tafel geveegd en worden veel bejaarden naar de 'juiste' partij gedreven. Moge Lubbers tot ver na zijn pensioen premier blijven!

Driemaster

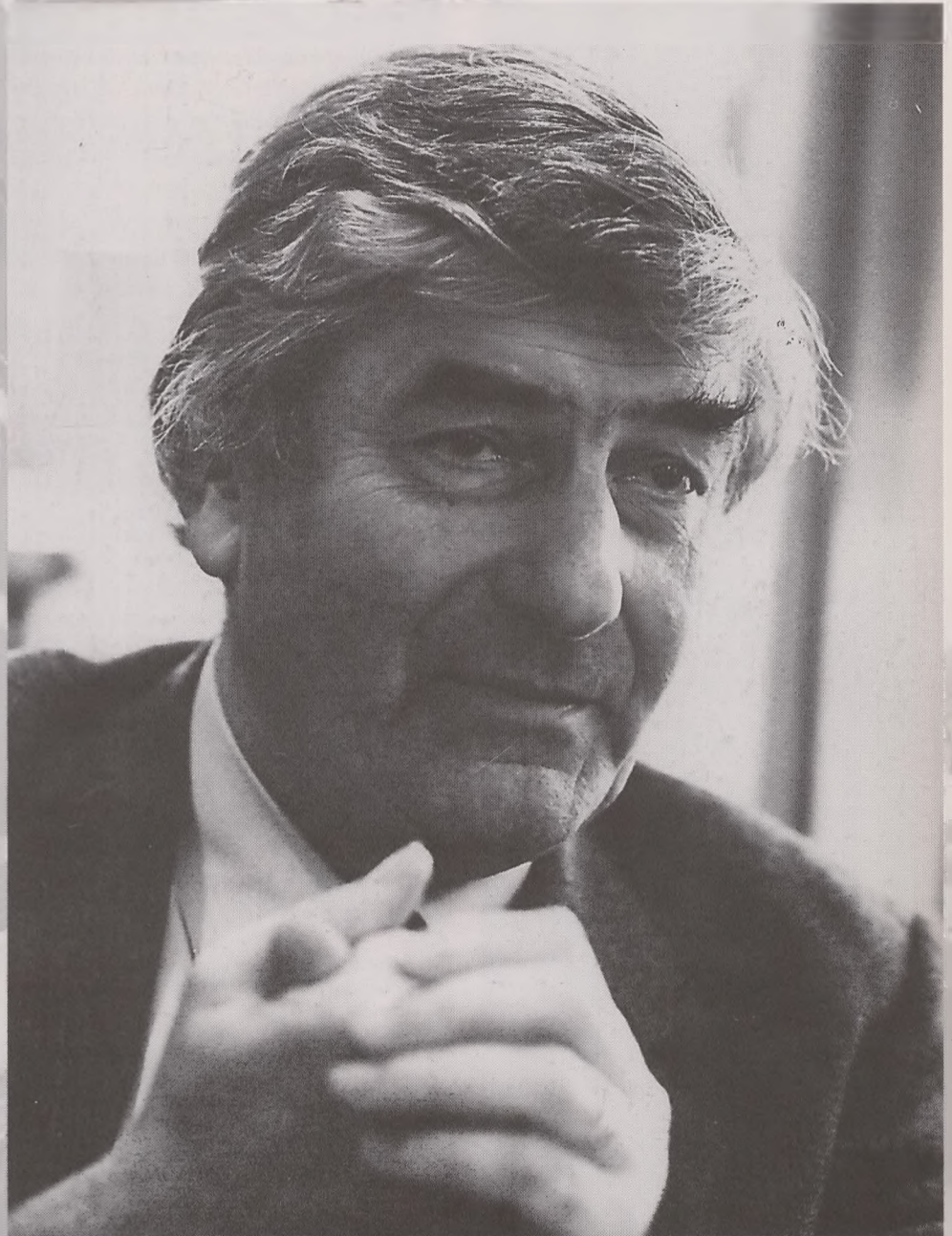
DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

Oog
in oog
met de
macht

DECEMBER 1993

Jaargang 45 - Nummer 9

GN-NL-72

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

DRIEMASTER

Jaargang 45
Nummer 9
December 1993

Driemaster is het onafhankelijke orgaan van de Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie. Publicaties in Driemaster geven niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie of van het hoofdbestuur weer.

Hoofdredacteur

Folkert Bolkestein (071-123538)
Langebrug 3a
2311 TG Leiden

Redactie

Fedor Tanke (eindredacteur), Dries van Bergeijk, Annemieke Brons, Joris Dik, Marco Frijlink, Ya'ir Pinto, Herman Rijksen, Melvin Schut en Frits van der Scheer (HB-auditor)

Columnisten

Eddy Habben Jansen, Marten van de Kraats

Uiterste inleverdata:
maandag 10 januari 1994
maandag 14 maart 1994

Kopij op flop sturen naar:
Redactie Driemaster
p.a. Algemeen Secretariaat JOVD
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam

Foto's:

Dries van Bergeijk: blz. 1, 3, 4, 5, 6,
7, 20
Frank Deurvorst: blz. 14, 18

Druk:

Dinky Druk, Den Helder

ISSN 0167-0786

Inhoud

	pagina
Voorzitter	3
Na twaalf jaar nog steeds premier Een vraaggesprek met de minister-president. Bevat tevens nuttige carrière-tips.	4
Milieu	8
Politiek veeldenker Ya'ir Pinto opteert voor een wat rationelere kijk op de milieuproblemen.	
Twintig jaar afdeling Hart van Brabant	9
De afdeling Hart van Brabant bestaat twintig jaar, en organiseerde een leerzaam forum over welke kant het op moet met het liberalisme in de Nederlandse politiek. Een verslag.	
Lokaal verhaal	10
Eindhoven, lichtpunt in de JOVD. Dat het goed gaat met de afdeling Eindhoven wisten we al. Hoe dit komt, wordt thans belicht.	
Verkeerde meningen	12
In deze rubriek zullen voortaan volstrekt verwerpelijke en on-liberale meningen ten beste worden gegeven. Deze keer door een lid van de SGP-jongeren.	
Ongehoord	13
Onze nieuwe columnist Eddy Habben Jansen wil dat de liberalen zich wat meer bij hun Heilige Schrift houden.	
Congresverslag	14
Op 14 en 15 november vergaderde de JOVD in Gilzen-Rijen. Een overzicht van het gebeurde.	
Afdelingsbonsjes en bralapen	15
Arthur Wijnschenk is het oneens. Opbouwende kritiek op onze verenigingscultuur en -structuur.	
Going Abroad	16
In het Finse Turku (zeg: Toerkoe) vergaderde de IFLRY. Belangrijke - zij het niet altijd wijze - besluiten werden genomen. Een verslag.	
De EG in het Arabisch-Israëlisch conflict	17
Ya'ir Pinto over geblokte sjaaltjes, gebrilde haakneuzen en een bemoeizuchtige schoolmeester.	
Vragen van Frijlink	18
De JOVD heeft een probleem, aldus onlangs afgetreden Hoofdbestuurder Marco Frijlink. Een vraaggesprek.	
Liberale Agenda	19
Kraats Kraakt	20
Terug van weggeweest.	

Lustrum-vrijwilligers

Op 6 en 7 maart organiseert de Lustrumcommissie in Den Haag het Lustrumcongres. Deze commissie heeft hulp nodig. Meld je aan als Lustrum-volontair. Stuur een kaartje met je naam, adres, telefoonnummer en rijbewijs-categorie naar: Secretariaat Lustrumcommissie, Postbus 44, 3500 AA Utrecht.

Voorzitter

Met de oliebollen net achter de rug is de verleiding groot het afgelopen jaar onder de loupe te nemen. Dat zal ik dan ook doen. 1993 is voor de JOVD een belangrijk jaar geweest. Er is in de afdelingen en districten hard gewerkt aan de voorbereiding op het komende verkiezingsjaar en ook het hoofdbestuur heeft geprobeerd daaraan een steentje bij te dragen.

In politiek opzicht bood 1993 meer van hetzelfde. Het kabinet struikelde van de ene moeilijkheid naar de andere. Er is dan vooral ook veel *niet* gebeurd. Het stelsel van sociale zekerheid werd niet grondig herzien, onze gezondheidszorg werd niet geherstructureerd, er kwam geen nieuw mediabestel en de werkloosheid daalde niet. Wel werd gesneden in de bijstand en in de studiefinanciering. Dat schudde (jong) Nederland dan ook behoorlijk wakker.

De JOVD stond echter niet stil. Met 1994 in het vooruitzicht kreeg gemeentepolitiek een belangrijker plaats in onze vereniging, werden de afdelingen organisatorisch geherstructureerd, vond een drietal regionale topkadercursussen plaats, werd het debatproject opgezet en uitgebouwd, en deed de JOVD

volop mee in de maatschappelijke debatten over bijvoorbeeld de ontwikkelingssamenwerking en de studiefinanciering.

1994 wordt voor de JOVD een belangrijk jaar. Niet alleen worden wij, met drie belangrijke verkiezingen vrij kort achter elkaar, in staat gesteld een belangrijke bijdrage te leveren aan belangrijke discussies, ook maakt het "gunstige" politieke klimaat het ons mogelijk veel meer jongeren te betrekken bij de politiek in het algemeen, en bij een liberale invulling daarvan in het bijzonder.

Ook zal intern een belangrijke discussie worden gevoerd. Na een algemene ontevredenheid over het functioneren van de huidige structuur van de JOVD, heeft het hoofdbestuur besloten die structuur, samen met leden uit afdelingen en districten, eens tegen het licht te houden. De verouderde manier van werken kan in belangrijke mate worden verbeterd. Wellicht door taken die nu nog door het hoofdbestuur worden uitgevoerd "terug te geven" aan belangrijker delen van de JOVD, de afdelingen. Dichter bij de leden, voor de leden en door de leden. In het voorjaar zal daarover op een "Nationale Discussiedag" worden gesproken en besloten.

Tenslotte wordt 1994 in ieder geval een feestelijk jaar. De JOVD, die in 1949 in 's-Gravenhage werd opgericht, viert in het voorjaar haar vijfenveertigjarig bestaan. Op grootse wijze en maar liefst drie dagen lang. Maar niet alleen de landelijke JOVD, ook verschillende afdelingen kunnen op zo'n lange historie terugkijken. Zij zullen dat in hun eigen gebied dan ook doen.

Vanaf deze plaats wens ik één ieder dan ook een geslaagd nieuw jaar toe. 1994 wordt in ieder geval een belangrijk jaar. Of het een fantastisch jaar wordt hebben we zelf in de hand. Maar met vereende krachten moeten we zeker in staat zijn over een jaar met tevredenheid op de voorbije maanden terug te kijken.

Koen Petersen

Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie

Algemeen Secretariaat
Prins Hendrikkade 104
1011 AJ Amsterdam
020-6242000
020-6264357 (fax)

Hoofdbestuur

Voorzitter

Koen Petersen (020-6202913)
Marnixstraat 229f

1015 WD Amsterdam

Algemeen Secretaris

Karen Anne Hebben (071-123439)

Haarlemmerstraat 258

2312 GK Leiden

Penningmeester

Michael Abraham (010-4653595)

Gravin Adelastraat 68

3032 HA Rotterdam

Vice-voorzitter Politiek

Arthur Kocken (030-881490)

Julianaweg 390

3523 XM Utrecht

Vice-voorzitter Organisatie

Eric Hoogenboezem (071-125863)

Kolfmakersteeg 13a

2311 VE Leiden

Internationaal Secretaris

Arjan Toor (050-185890)

Josef Israëlsstraat 8

9718 GJ Groningen

Secretaris Vorming & Scholing

Eric Matien (050-125262)

Tweede Drift Spilsluizen 5

9712 GV Groningen

Secretaris Organisatie

Carolien Wellink (020-6720152)

Reijnier Vinkeleskade 65

1071 SX Amsterdam

Secretaris PR & Voorlichting

Frits van der Scheer (010-4028405)

Struissenburgdwarsstraat 67

3063 BS Rotterdam

Politiek Secretaris

Beryl Dreijer

De Laan 4

9712 AV Groningen

Politiek Secretaris

Vincent Leenders (050-147799)

Turftorenstraat 36a

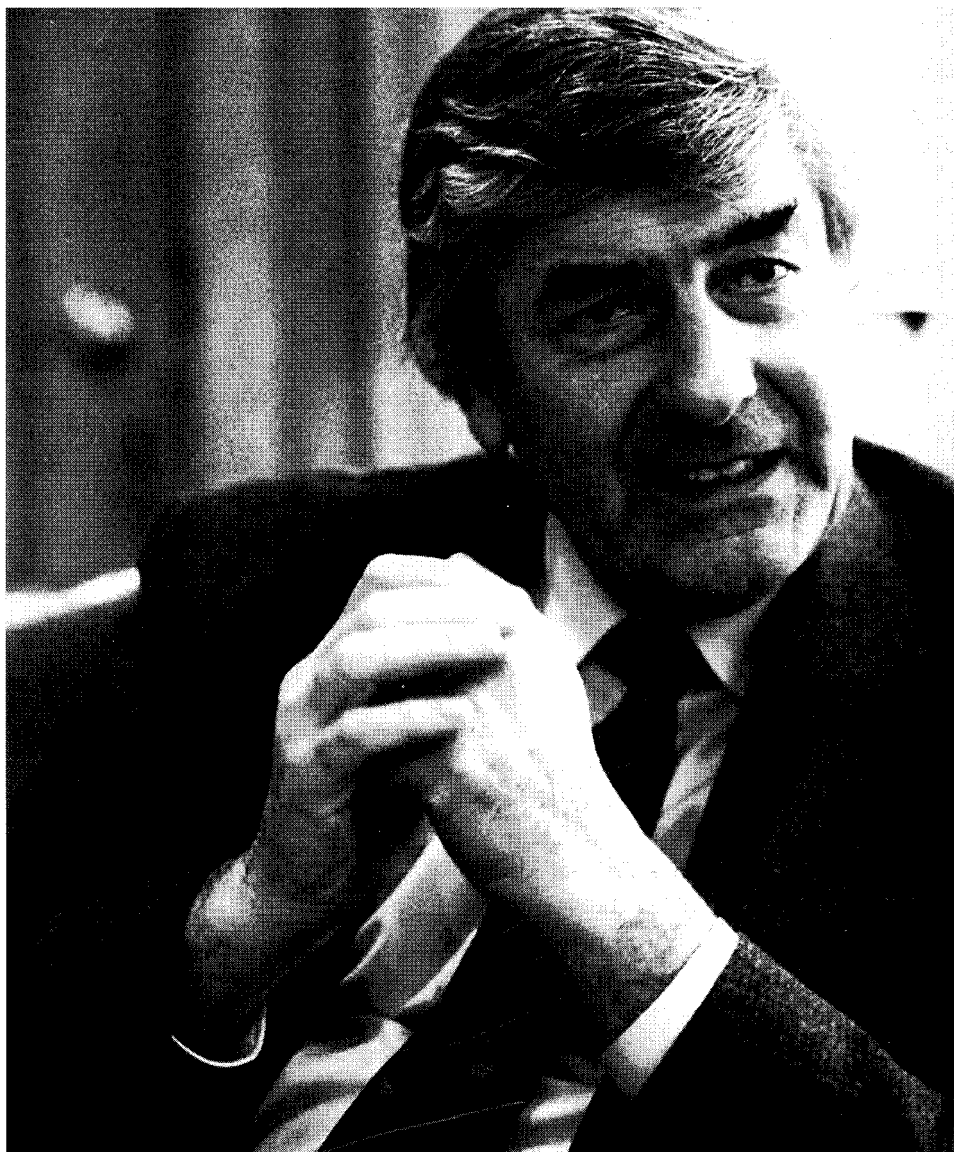
9712 GB Groningen

Na twaalf jaar nog steeds premier

door Marten van de Kraats & Folkert Bolkestein

Na het kabinet van Van Agt, Den Uyl en Van Mierlo, in 1982 dus, was het puinruimen geblazen. De man die dit karwei ging opknappen heet drs. Rudolphus Franciscus Marie Lubbers (1939). Nu, twaalf jaar later, wordt het land nog steeds geregeerd door de compromissen van dezelfde man. Met zowel links als met liberaal vormde Lubbers zijn regeringen: Cals en Schmelzer in één. De langst zittende minister-president. Uniek in Europa, uniek in de Nederlandse geschiedenis. De minister-president gunde ons een vraaggesprek. Lubbers' werkkamer is niet erg groot. Er staan een bureau en een salontafel met wat fauteuils eromheen. Het is sober ingericht. Aan de muur hangen de portretten van personen die belangrijk zijn of waren voor de Nederlandse staat: een bronzen reliëf van het hoofd van de Koningin, een getekend portret van Thorbecke en, boven de deur, een houten kruis waar een Jezus-figuur aan hangt.

“Wat u zegt, mijnheer Lubbers, en dat voor de tijd van het jaar. Mooi uitzicht trouwens, zo op de Hofvijver.” Het is een aardige man! Is dit de Macher die De Korte brak? Lubbers knikt vriendelijk: “Het hele beeld dat Den Haag een slangenkuil zou zijn waar iedereen met zijn ellebogen elkaar een stomp in de maag geeft, en waar iedereen zindert van de ambitie,

komt niet helemaal overeen met de werkelijkheid.”

En die arme De Korte dan? Sinds u eenmaal had gezegd “Dat was eens maar nooit weer”, is hij nooit meer de oude geworden...

Opgeruimd: “Ik was ook verbaasd dat die opmerking zo hard viel.”

Ik kreeg dat soort dingen naar mijn hoofd toen ik als kind van acht van de trapleuning gleed.

Lubbers glimlacht. “Het ging toen om het koningshuis. Er zijn weinig dingen

waar ik hard in ben, maar als het gaat om het koningshuis, ben ik altijd hard geweest. Dat is mijn functie als regeringeleider.”

Genoeg gevraagd over De Korte, we zijn hier om iets op te steken. Laten we maar met de deur in huis vallen.

Mijnheer Lubbers, hoe word je minister-president?

“Je wordt minister-president omdat je daarvoor gevraagd wordt. Wie worden daarvoor gevraagd? Mensen die voorlui zijn van een politieke beweging. Drees werd premier omdat hij een fan-

tastisch bestuurder was, niet alleen omdat hij voorman was. Den Uyl was vooral een partijleider. Je kunt ook een zeker samenbindend vermogen hebben, zoals Van Agt dat had. Iets tragisch gebeurde er met Biesheuvel, die zagen we sneuvelen, hoewel het er naar uitzag dat hij lang zou blijven.

Er zit ook altijd een zekere toevalsfactor in. Als Van Agt niet was weggegaan, was ik voorjaar 1983 iets anders gaan doen. Er zou dan een kabinet Van Agt-Nijpels zijn gevormd. Ik zelf had de eervolle taak dat te gaan regelen indertijd. Het is een brokje toevaligheid. Brinkman is nu stevig in beweging, maar hoe was het gegaan als Van den Broek in Nederland was gebleven?"

En waarom wilde U minister-president worden?

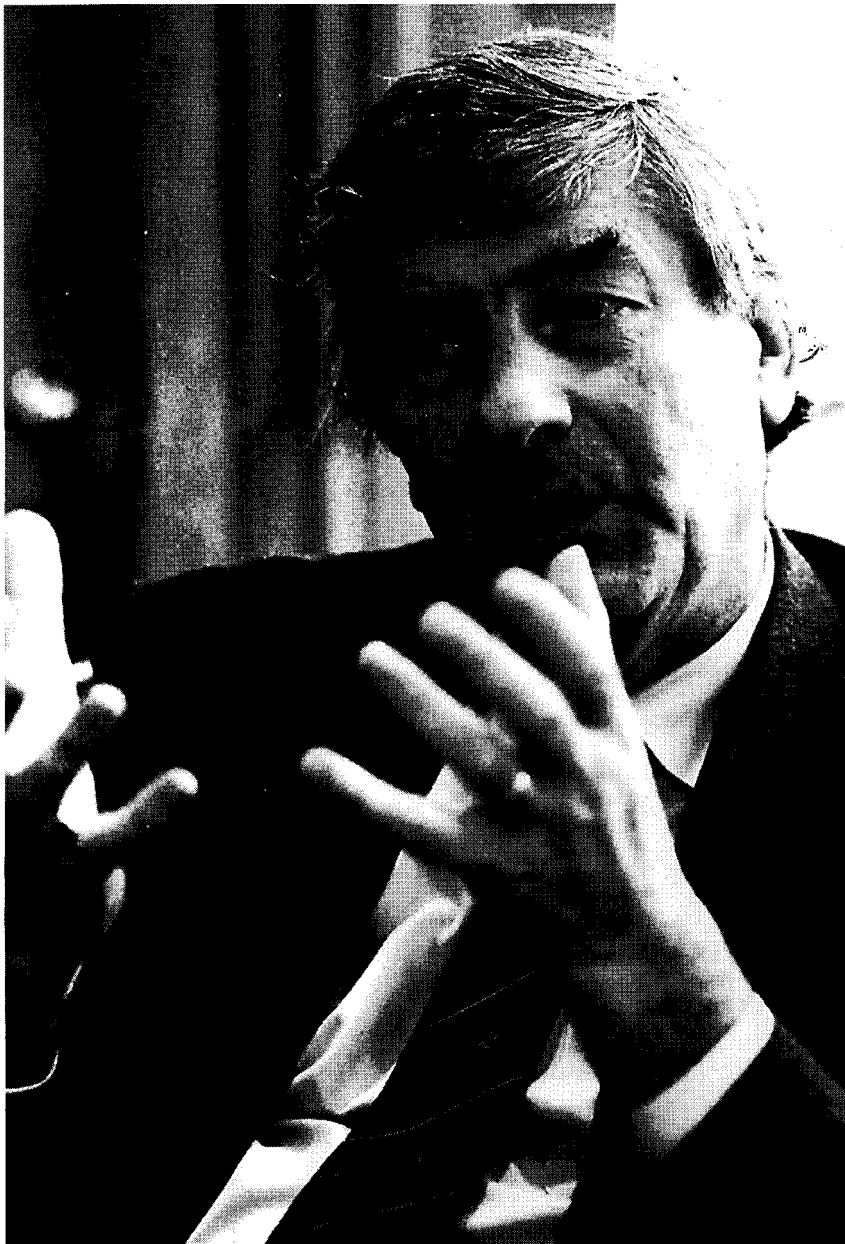
"Tsjaja... Waarom wilde ik minister-president worden?" Lubbers glimlacht. Integer: "Omdat ik als fractievoorzitter van het CDA in de Tweede Kamer daarvoor de meest aangevoerde man was. Zij het dat we een heel goed alternatief hadden indertijd, dat was Jan de Koning, dus het was een hele moeilijke afweging. Maar Jan de Koning en ik waren hele goede vrienden. Dus toen zijn we bij wijze van spreken de knopen van ons beider jasjes gaan tellen. Dan is het een hele marginale afweging. En ja, dan doe je dat..."

In NRC Handelsblad (4 november) zei u, dat u het land "in goede orde" achterlaat. De staatschuld, de werkloosheid

en de arbeidsongeschiktheid hebben na-oorlogse records bereikt en...

Hartelijk: "Ik laat het land helemaal niet in goede orde achter. U moet niet alles geloven wat er in de krant staat. Een aantal dingen hebben we op de rails gezet. Er zijn taboes doorbroken. We kunnen nu beginnen met het aanpakken van sociale fraude. Er is nu een goede uitgangspositie om verder te gaan."

Van veel maatregelen van dit kabinet, kan je je afvragen waarom ze niet eerder zijn genomen, met de VVD.

"De PvdA heeft de sociale zekerheid opgebouwd, dus zij moet ook een rol spelen bij de herstructurering."

"Een kwestie van prioriteiten. In het eerste kabinet is er veel gebeurd, niet zozeer in structuurvernieuwing, maar vooral in versterking van de economie. Het tweede kabinet heeft de vruchten van het eerste kabinet geplukt, en terecht. We hebben toen het Nationaal Milieubeleidsplan gelanceerd."

De heer Brinkman meent dat je veel van de ingrepen die nu gedaan worden, niet met de VVD had kunnen doen, omdat dan het politiek draagvlak te klein zou zijn.

"Nou... dat zou ik niet zeggen. Ik heb die zeven jaar met heel veel plezier samengewerkt met de VVD. Het is wel waar wanneer het gaat om de sociale voorzieningen. De PvdA heeft een grote bijdrage geleverd aan de opbouw ervan, dus zij moet ook een rol spelen bij de herstructurering."

U hebt een paar jaar geleden de uitspraak gedaan dat Nederland ziek is. Hoe maakt de patiënt het thans?

"De uitspraak dat Nederland ziek is, heb ik gedaan tijdens een redevoering in Nijmegen, die over veel meer onderwerpen ging. Om de zaak eens goed wakker te krijgen, heb ik die uitspraak gedaan, die vooral sloeg op de WAO. Sindsdien is er op het vlak van de arbeidsongeschiktheids-wetgeving veel gebeurd. Die wetgeving staat nu in het Staatsblad, en het onderwerp is door gaan lopen. Zie ook het unanieme advies van de Commissie Buurmeijer. Dus ik denk wel dat het gewerkt heeft, die uitspraak."

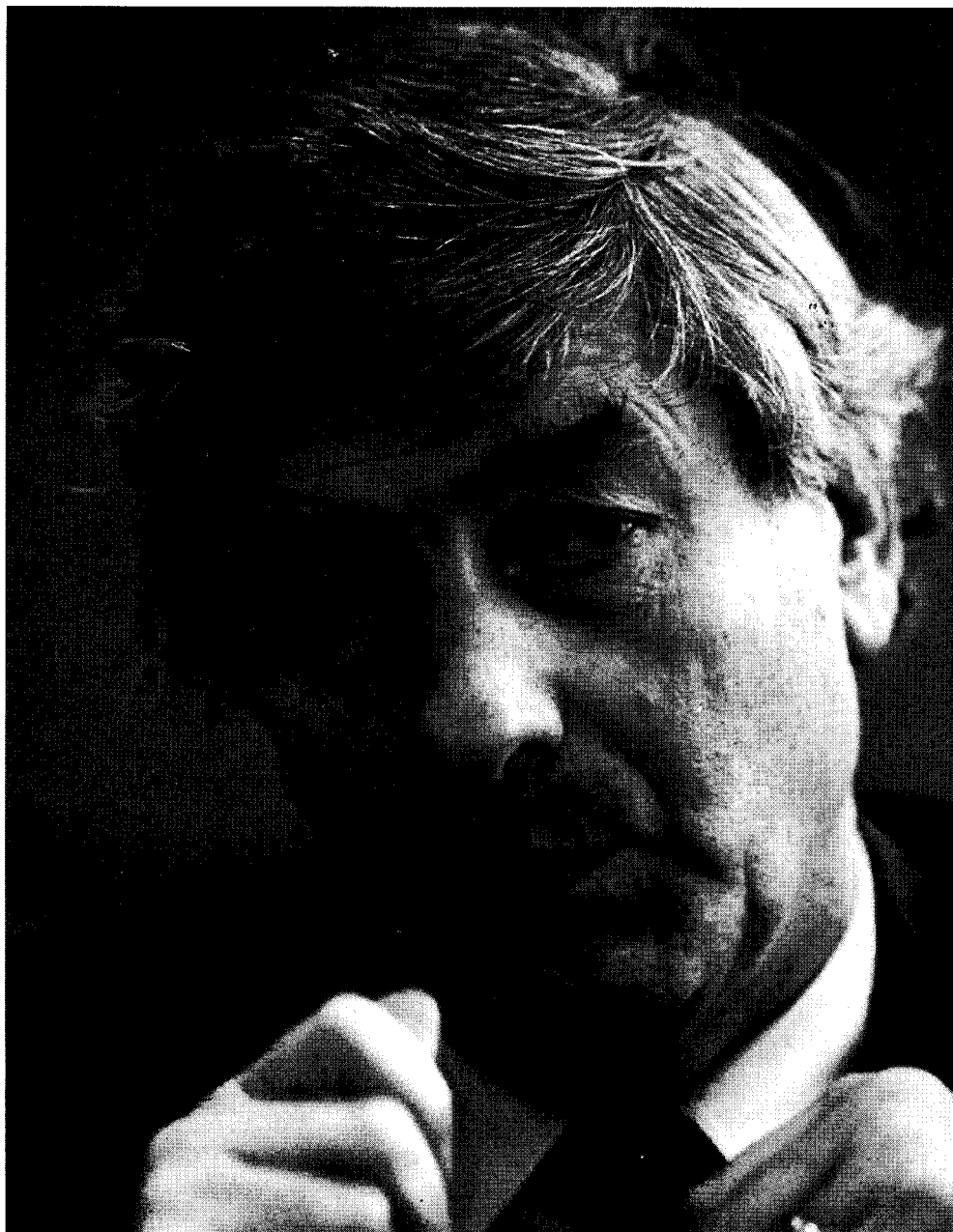
De uitspraak is toch ook uitgelegd als: Nederland is moreel ziek?

De premier worstelt een moment met de materie, maar blijft overigens opgeruimd. "Mensen hebben het verbreed naar andere onderwerpen, omdat dat in de lucht hing. Maar mijn opmerking sloeg echt op ziekte en arbeidsongeschiktheid... De uitspraak werd een "pars pro toto", zoals dat zo mooi in het Latijn heet, het gold voor het geheel.

Wat wel waar is, is dat ik in die rede wees op een aantal andere punten, die

de criminaliteit betreffen. En er is ook, zoals minister Hirsch Ballin terecht zegt, veel veranderd op het gebied van de criminaliteit. Van de identificatieplicht en het strafbaar stellen van voorbereidende handelingen, tot de invallen in de geldwisselkantoren in Amsterdam. Het is allemaal wat meer in beweging."

Vindt u zelf niet dat Nederlanders het wat minder nauw nemen met de moraal? Zelfs "keurige" mensen kopen tegenwoordig al gauw gestolen fietsen.

*"Ik laat het land helemaal niet in goede orde achter.
U moet niet alles geloven wat in de krant staat."*

"Door het wegvallen of minder worden van sociale controle is het verdwenen dat je in de gaten gehouden wordt door de groep, en het je ook aantrekt wanneer je binnen die groep een afwijkend gedrag hebt. Er is een situatie ontstaan waarin allerlei kleinere vormen van criminaliteit plaatsvinden. Twee. De verzorgingsmaatschappij met alle regelingen daarin heeft teweeg gebracht dat de overheid op grote afstand staat, en dat je daar dus gewoon profijt van trekt. Een gebrek aan burgerzin zou je het kunnen noemen.

Het was een aantal jaren geleden nog een taboe om daar over te praten, maar nu vindt men in de politiek dat alles wel een beetje effectief mag zijn. En dat je het allemaal niet te aantrekkelijk moet maken.

Daarmee ben je overigens toe aan het verschijnsel van wat heet de calculerende burger. Je moet er rekening mee houden dat wanneer het normbesef achteruit gaat, je een correctie nodig hebt. Dat is preventie, snelle rechtspraak.

Dan heb je wat we noemen de zware criminaliteit. Daar wordt nu harder aan gewerkt. Vroeger was het een marginaal verschijnsel, nu niet meer."

Maar wat is er nu feitelijk veranderd?

"Dat er aandacht aan wordt besteed. Praktisch voorbeeld. De identificatieplicht die nu gaat komen, was zeven jaar geleden ondenkbaar. Nog een. Banken hadden zoiets van: het bankgeheim is het allerbelangrijkste in het leven. Nu wordt het met de wetgeving en de internationale verdragen allemaal wat strenger. Dadelijk zijn we zover dat wanneer een bank het vermoeden heeft dat er iets niet klopt, hij verplicht is aangifte te doen. De banken zelf zijn weer gelukkig met die invallen bij de geldwisselkantoren. Dat richt zich dus allemaal op de zware criminaliteit.

Het ontstaan van de zware criminaliteit heeft zeer veel te maken met zaken als het verdwijnen van de grenzen en met de technische moge-

lijkheden die er zijn. Ze zijn zich beter gaan organiseren.”

Is de oplossing mede dat de overheid zich meer terugtrekt, meer overlaat aan herkenbare instituten?

“Ik geloof dat de overheid in algemene zin er goed aan doet om zijn taken te beperken tot wat de echte taken zijn, en om die dan ook helder en streng te gaan doen. Doe niet teveel, maar wat je doet, doe het goed.”

Wat zijn dan die kerntaken?

“Allereerst de zwaarmacht van de overheid, de externe en interne veiligheid. Dat moet je doen. Maar je moet niet de ambitie hebben dat je alles voor de burger kunt regelen... Je hebt ook taken waarmee we ons misschien wat minder moeten bezig houden. En dan heb je de derde categorie, taken waarbij je je moet afvragen of je ze zelf moet doen of dat je ze beter aan de samenleving over kunt laten, omdat die dat beter kan. Zo proberen we bijvoorbeeld alternatieve vormen van energie-opwekking te bevorderen, en energiebesparingen. Maar als dat dan eenmaal loopt, moet je ook de moed hebben om je terug te trekken. Zo heb je ook de alimentatiewetgeving, dat is zogenaamde ordeningswetgeving. Je kan ook decentraliseren. Ik denk dat privaatrechtelijke verenigingen die publiekrechtelijke taken uitvoeren, ervaren worden als dichterbij. Zaken leven meer wanneer de mensen er zelf bij betrokken zijn.”

Zijn die verenigingen in het middenveld dan wel zo herkenbaar?

De vertrouwde wenkbrauwen gaan wat omlaag. “Dat is inderdaad een groot probleem. Het heeft geen zin om taken over te dragen naar moolen die zo groot zijn dat er geen rechtstreekse verantwoordelijkheid beleefd wordt, zoals bij de sociale zekerheid.”

In NRC Handelsblad zegt u dat het negatieve imago van de politici dat in de samenleving bestaat, door de pers wordt opgewekt.

“We dienen ons te realiseren dat de

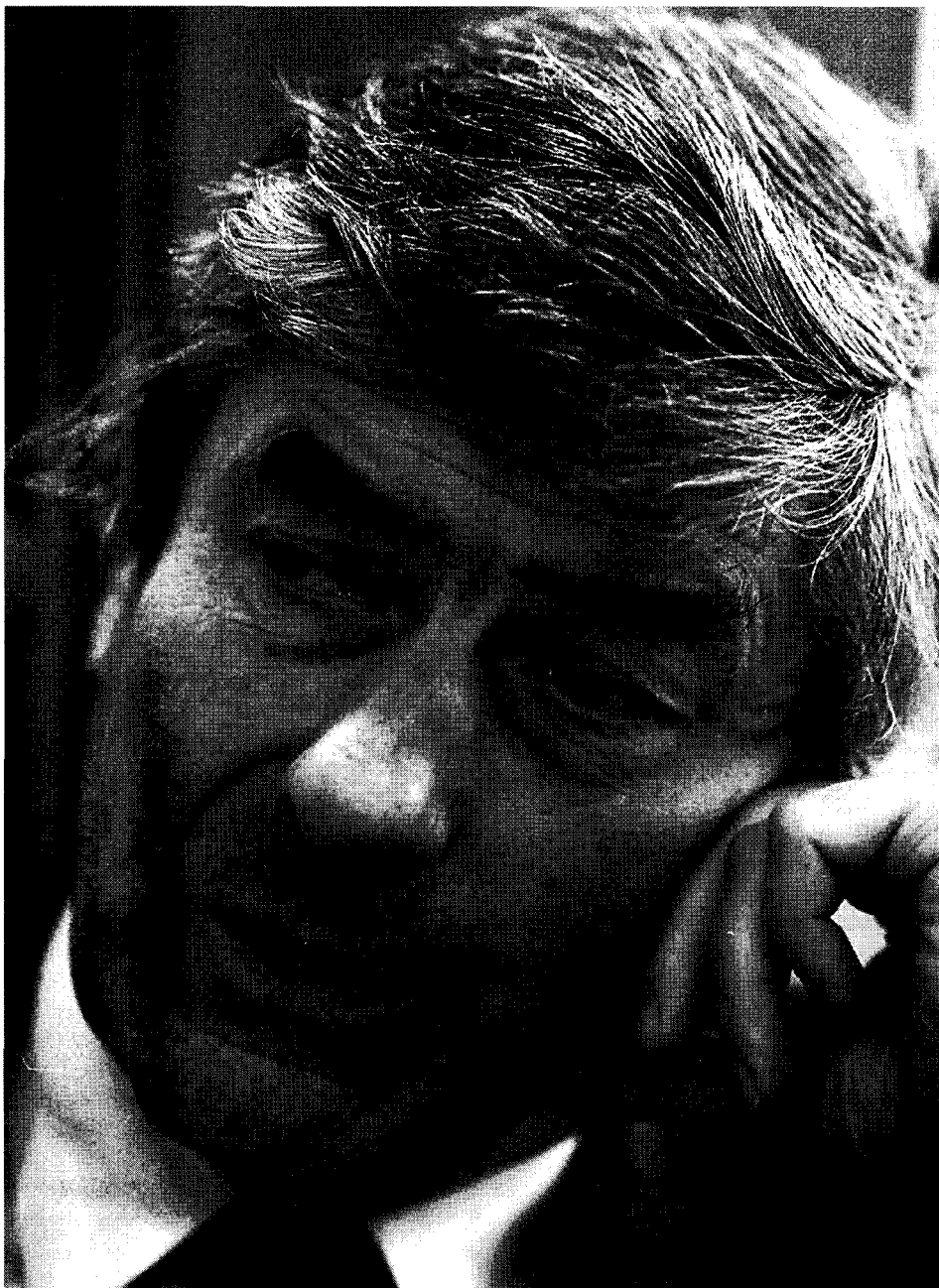
pers niet alleen voorlicht, maar dat de krant ook verkocht moet worden. Hier in Den Haag is er een enorme concentratie van mensen en journalisten. Hier wordt nieuws gemaakt. Maar dat is niet altijd even relevant voor wat er in het land gebeurt. Het gaat al gauw te veel over mensen in de berichtgeving... Ik pleit voor een zekere zakelijkheid.”

In NRC heeft u het over “voortdurende negatieve interpretatie van de inzet van mensen”.

Met een warme lach: “Ik zat gisteren te kijken naar een heel sympathiek programma, waar de interviewer iemand van het CDA vroeg waarom er in die partij nooit ruzie is. Die interviewer was oprecht verbaasd. Ik zelf vind dat juist normaal. Ik heb helemaal niet het gevoel dat bij andere partijen het zo’n ruzie is. Ook niet in de VVD.”

...

“Of ben ik soms te naïef en romantisch?”

“Als Van den Broek in Nederland was gebleven, hoe was het dan met Brinkman gegaan?”

Een van de belangrijkste collectieve problemen. Iets waarvoor we ons met z'n allen gaan inzetten. Ik wil de milieuproblematiek opsplitsen in twee facetten. Hoe zit het, en wat is onze norm?

door Yair Pinto

Over hoe het zit zijn grofweg drie standpunten:

1. Het gaat slecht met het milieu, dat is wetenschappelijk bewezen.
2. Het gaat slecht met het milieu, dat weet iedereen.
3. Het gaat niet slecht met het milieu.

In die discussie wil ik me niet teveel mengen. Standpunt

twee spreekt mij het minst aan, omdat ik denk dat er in de natuur veel complexe mechanismen zijn, zodat het rechttoe-rechtaan redeneren faalt. Ik wil één voorbeeld geven, het broeikaseffect. Er komt meer kooldioxide in de lucht, kooldioxide zorgt ervoor dat warmte niet kan ontsnappen, dus het wordt warmer. De redenering hoeft echter niet te kloppen: als er meer kooldioxide komt, dan komen er meer algen in de oceanen, en die algen slokken warmte op. Dit is een voorbeeld van

een mechanisme in de natuur dat er voor zorgt, dat de natuur niet snel uit evenwicht raakt. Er zijn waarschijnlijk meer van die mechanismen. Ik zeg dus niet dat het milieuprobleem niet bestaat, ik zeg wel dat het niet zo'n duidelijke zaak is als wel eens wordt beweerd.

Nu over het tweede facet van de problematiek. Waarom vinden wij het milieuprobleem een probleem?

1. Wij vinden het milieuprobleem een probleem, omdat de flora en fauna van de aarde niet mag worden aangetast.
2. Wij vinden het milieuprobleem een pro-

bleem, omdat de mens er last van zal krijgen.

Dit zijn niet twee elkaar uitsluitende normen. Echter wel twee zeer verschillende normen. De norm die je hebt zal in belangrijke mate afhankelijk zijn van je beeld van de natuur. Bijvoorbeeld de walvisvaart. Mag dat of mag dat niet? Mogen we dat internationaal verbieden of niet? Als je dieren vergelijkbaar vindt met dingen, dan kun je zeggen dat iedereen net als met dingen zelf moet weten wat hij ermee doet, als het zijn bezit is. Dus dat Japanners best op walvissen mogen jagen, zolang ze dat maar doen in hun wateren. Vergelijkenderwijs zou je dan zeggen dat Afrikanen in hun eigen land best op neushoorns mogen jagen, net zoals ze in hun eigen land diamanten mogen delven.

Bij nauwkeuriger kijken blijkt er toch een duidelijke moraal in te zitten. Het Westen mag de natuur als haar bezit hebben, en de rest van de wereld niet. Dit is begrijpelijk. Als we op TV een zielige walvis of neushoorn zien, dan vinden we dat die niet gedood moet worden. Maar we willen wel graag een lekker biefstukje op ons bord hebben. Die inconsequentie vind ik een slechte zaak. Of dieren (en bomen) zijn fundamenteel verschillend van dingen, of niet. Als dieren in principe hetzelfde zijn als mensen dan is het immoreel om ze als bezit te hebben.

Het moge duidelijk zijn dat welke norm je hebt met betrekking tot het milieu in grote mate afhankelijk is van de vraag of mensen en dieren principieel verschillend zijn. Deze

vraag is een waarheidsvraag, en het antwoord moet onderbouwd zijn met goede argumenten. Als het antwoord op de vraag is dat mensen en dieren principieel verschillend zijn, dan moeten we de norm aanhangen dat het milieuprobleem alleen een probleem is als de mens er last van krijgt.

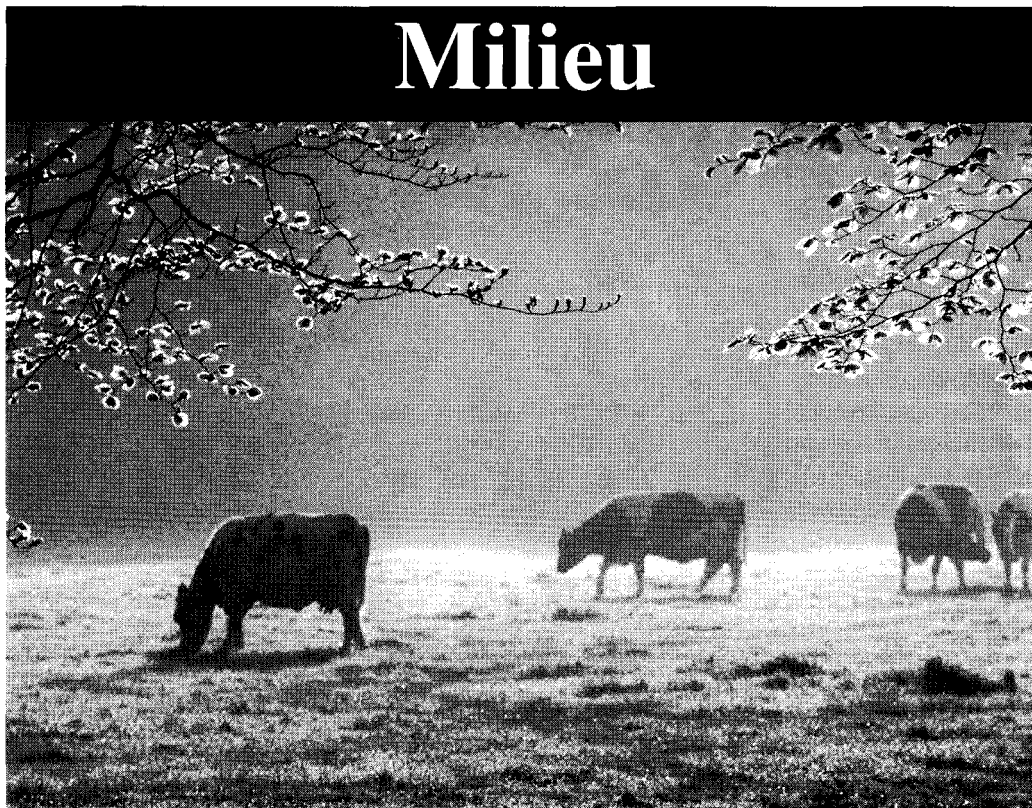
Als mensen en dieren niet principieel verschillen dan is het milieuprobleem een probleem an sich. Bovendien moeten we dan consequent zijn en straffen zetten op

het bezitten en doden van dieren.

Het antwoord op de vraag, en dus je houding ten opzichte van het milieu, moet niet bepaald worden door emoties als: o, wat een zielig zeehondje, of: jam, wat een lekker biefstukje. Het antwoord op de vraag moet het gevolg zijn van goed onderbouwde argumenten. Wat mij stoort in de huidige milieu-hetze is het ontbreken van die goede discussie en voornamelijk het schreeuwen van argumenten in de trant van: "als we nu niks doen vergaat de wereld". De discussie verloopt voornamelijk via emoties.

Angst lijkt me een slechte basis voor maatregelen.

Milieu

Als je echter dieren en mensen op één niveau plaatst dan zul je heel anders tegen de zaak aankijken. In dat geval zul je komen tot het beschermen van dieren. Van welk principe internationaal wordt uitgegaan is niet geheel duidelijk. Aan de éne kant zijn er inderdaad beschermde diersoorten, aan de andere kant hebben veel boeren vee als bezit en mogen ze dat vee afmaken wanneer ze willen. Dezelfde dubbele moraal geldt met betrekking tot bossen. Het tropisch regenwoud moet beschermd worden, maar bossen in Europa, de VS en Canada mogen zonder enig pardon gekapt worden voor het hout.

Twintig jaar afdeling Hart van Brabant

door Cedric Stalpers

In de maand oktober werd het heuglijke feit gevierd dat JOVD afdeling Hart van Brabant twintig jaar bestond. Er werd een lustrumbundel uitgegeven met bijdragen van vele prominenten zoals Hans Wiegel, Ed Nijpels en mr. A. van Blerck (VVD wethouder in Tilburg) en een forum georganiseerd met als titel: *Wil de enige echte liberaal nu opstaan? Een discussie over Jongeren Liberalisme en politiek*. Zowel de lustrumbundel als het lustrumforum draaiden om de drie basiskennmerken van de JOVD: jongeren, liberalisme en politiek. De onderwerpen van het forum waren: de relatie tussen burger en politiek (is er sprake van een kloof tussen burger en politiek?), de aantrekkelijkheid van politiek voor jongeren, het liberaal gehalte van Democraten 66, VVD en de Nieuwe Partij (DNP) en de mogelijkheid van één liberale partij. Van iedere partij was daarom een vertegenwoordiger aanwezig.

De voorzitter van de afdeling leidde de discussie in door te kennen te geven, niet te geloven in de zogenaamde kloof tussen burger en politiek: "De politiek staat niet ver van de burger af. Zo organiseert het Politiek Jongeren Overleg Tilburg (PJOT) één keer per twee maanden een politiek café. Bovendien hoor je de mensen die geen kritiek hebben op de politiek niet. De JOVD in Tilburg probeert jongeren bij politiek te betrekken en hen mondiger te maken." Tevens gaf de voorzitter te kennen dat hij de versnippering van liberalen betreunde. "Eén liberale partij is beter, zeker nu het liberalisme in opmars is".

De Nieuwe Partij

Martin Schenkels, lid van de voorlopige ledenraad van de Nieuwe Partij, meent dat de burger meer inspraak moet krijgen in het beleid. De overheid moet dienstbaar en voorwaardenscheppend zijn en *bottom-up* (met de burger als uitgangspunt) in plaats van *top-down* (de overheid neemt van bovenaf beslissingen die de burgers maar moeten slikken) werken. Besluiten moeten genomen worden in drie stadia:

1. beeldvorming
2. meningsvorming
3. besluitvorming

Bij het nemen van politieke besluiten dient, aldus de DNP, het consentmodel gehanteerd te worden dat uitgaat van het *geen beargumenteerd bezwaar* principe in plaats van 51 tegenover 49 procent van de stemmen. Een kwalitatieve in plaats van een kwantitatieve manier van het nemen van beslissingen dus, waarbij gekeken wordt naar de kwaliteit van argumenten i.p.v. "het tellen van koppen". Bij deze manier van besluiten nemen is er meer oog voor de vrije ontplooiing van het individu, aldus Schenkels en worden betere oplossingen voor problemen genereerd.

De overheid moet professioneler werken en zich beperken tot kerntaken. Veel taken kunnen aan de vrije markt overgelaten worden. Zo kan de gezondheidszorg verder geprivatiseerd worden. Die zaken die niet aan de markt overgelaten kunnen worden blijven uiteraard een taak van de overheid zoals b.v. de bestrijding van criminaliteit.

De DNP staat ook een ander economisch systeem voor. Op dit moment zijn er meer dan twee miljoen mensen zonder werk die best aan het werk kunnen en willen. Je moet daarom oorzaken i.p.v. symptomen bestrijden: De oorzaak van werkloosheid is de hoge belastingheffing op arbeid. Dit systeem werd gehanteerd vóór de technologische ontwikkelingen en is thans niet meer bruikbaar. In plaats van belastingheffing op arbeid moet men producten gaan belasten, waarbij men tevens rekening houdt met de milieuvriendelijkheid ervan (milieuvriendelijke producten worden minder belast dan milieuonvriendelijke). Op deze manier integreer je milieubeleid in economisch beleid. De plannen van de DNP om de massawerkloosheid aan te pakken zijn doorgerekend door het Centraal Planbureau en kunnen tussen de 600.000 en 1 miljoen nieuwe banen opleveren.

DNP denkt vanuit resultaten en werkt dan naar methoden toe. Vaak kom je dan uit op de liberale beginselen. Het liberale karakter van de Nieuwe Partij manifesteert zich ook in het centraal stellen van het individu.

Volkspartij voor Vrijheid en Democratie

Namens de VVD was Berry Stok, fractievoorzitter in Tilburg, aanwezig. Hij stelt dat liberalisme uit twee zaken bestaat:

Vrijheid en verantwoordelijkheid. Vrijheid houdt in dat het individu niet belemmerd mag worden in zijn ontplooiing. Hij moet zelfstandig zijn plaats kunnen verwerven in de maatschappij. Het individu is pas vrij als hij onafhankelijk is. Verantwoordelijkheid houdt in dat het individu op de hoogte moet zijn van zijn bijdrage aan de samenleving. Liberalisme houdt in: Het oog hebben voor individuen, vooral daar waar macht zich concentreert.

Stok is het met Mekenkamp eens dat er geen kloof is tussen burger en politiek: "De burger weet de politicus goed te vinden. Je krijgt als politicus veel post binnen. Mensen hebben een 'kloof' verzonnen omdat de opkomst bij verkiezingen zo laag is". Onderzoek van de Katholieke Universiteit Brabant wijst uit dat de burgers tevreden zijn. Verkiezingen zijn te vergelijken met het geloof: Als het slecht gaat zitten de kerken vol. Als het goed gaat zijn ze leeg. Als het echt slecht gaat in dit land gaan mensen ook weer stemmen. Stok betreunt, net als Mekenkamp, de versnippering van liberalen: "Versnippering is verzwakking."

Stok heeft ook moeite met het rijksbeleid ten aanzien van jongeren. Jongeren worden veel te veel in hun bewegingsvrijheid beperkt: Je kunt je als student, buiten je studie, niet ontwikkelen met slechts vijf jaar studiefinanciering. De overheid kweekt zo geen goede nieuwe generatie.

Democraten 66

Namens D 66 sprak dhr. A. de Wolf, fractievoorzitter in Tilburg. Hij stelt dat D 66 alle goede elementen uit het liberalisme en socialisme in haar beleid meeneemt. De Wolf plaatst kanttekeningen bij het bedrijven van zuiver ideologische politiek omdat zuiver ideologische politiek, politiek van de negentiende eeuw is. Enerzijds zijn de uitgangspunten van de Franse revolutie: *vrijheid, gelijkheid en broederschap*, nog steeds bruikbaar als criteria voor het beoordelen van besluiten. Anderzijds biedt ideologische politiek geen oplossingen meer voor de problemen van vandaag zoals bestuurlijke vernieuwing en milieu. Net als de DNP vindt hij dat ideologieën minder bruikbaar zijn geworden.

De Wolf meent dat er wel degelijk sprake is van een kloof tussen burger en politiek. De burger is tevreden over gemeentelijke *dienstverlening* maar niet over *gemeentepolitiek*. Oorzaken van de kloof zijn dat de politiek te weinig vernieuwend is en iedere keer een discussie voert die te laat komt. De politiek reageert niet adequaat op problemen.

Een politicus kan het zich niet veroorloven alleen in verkiezingstijd bij de burger aan te kloppen. Het is noodzakelijk de inspraak structureel te verbeteren en beter met de burger te communiceren

In de twintigste eeuw zijn er twee vormen van liberalisme: conservatief en progressief liberalisme. D 66 is de opvolger van de, progressief liberale, Vrijzinnig Democratische Bond. Veel D 66-ers hebben daarentegen ook affiniteit met de PvdA en wat betreft opvattingen over de functie van het maatschappelijk middenveld ook met het CDA. "Maar wat is liberaal? Het toedichten van het predikaat liberaal aan een partij is afhankelijk van de invulling die je aan het begrip geeft. D 66 is een liberale partij als het gaat om de bestrijding van het spanningsveld tussen overheid en individu. D 66 is eveneens een liberale partij als je onder liberaal verstaat: vernieuwend en niet-dogmatisch".

Eén grote liberale partij

Een zaak die de JOVD in Tilburg al jaren bepleit is de vorming van één grote liberale partij; een fusie tussen alle bestaande liberale partijen. Zowel Stok als Mekenkamp vinden dit een goed idee. De discussie wees uit er veel overeenkomsten tussen de drie partijen waren: D 66 en DNP zitten wat betreft de relatie tussen burger en politiek op één lijn; zowel D 66 als DNP hebben een pragmatisch, minder sterk ideologisch karakter en alle drie de partijen stellen het individu centraal. Martin Schenkels gaf echter het probleem aan: "Over de doelen zijn alle zich liberaal noemende partijen het wel eens. Het probleem is het gebrek aan eensgezindheid over hoe men de doelen wil bereiken."

LOKAAL VERHAAL

Eindhoven, lie

"Kunt u mij alstublieft vertellen, welke kant ik op moet?"
"Dat hangt er maar vanaf, waar je naartoe wilt", zei de Kat.
"Het maakt mij niet zoveel uit", zei Alice.
"Dan geeft het niet welke richting je neemt", zei de Kat.
"Zolang ik maar ergens uitkom", verduidelijkte Alice nog.
"O, maar dat kom je zeker", zei de Kat,
"als je maar lang genoeg loopt".
"Eén ding nog", zei de Kat, "vooral niet gaan rennen".

(Vrij naar: Lewis Carroll, Alice's Adventures in Wonderland).

door John Engberink

Nieuw en fris bestuur

Vorig jaar december trad in de afdeling Eindhoven een nieuw en fris bestuur aan. Ze had zichzelf als taak opgelegd van Eindhoven weer een actieve, gezellige maar vooral een invloedrijke afdeling te maken. Met gepaste nauwkeurigheid werd (zoals echte bedrijfskundigen dat betaamt) door het bestuur naar de op dat moment heersende situatie in de afdeling gekeken. Er kon zonder twijfel vastgesteld worden dat Eindhoven in een lichte recessie verkeerde, de interesse om samen politiek te bedrijven was enigszins weggezakt. Het bestuur riep de afdeling op tot verandering. Een vernieuwde blik op de toekomst.

Om deze zware doch reële doelstelling te verwezenlijken werd er grondig nagedacht over de te volgen strategie. Bekeken werd waar de afdeling Eindhoven naar toe wilde, doelen werden vastgesteld, en dit alles tot een beleidsplan gesmeed. Nadat het beleidsplan ter goedkeuring aan de Algemene Ledenvergadering was voorgelegd, overigens een goede gewoonte, kon het bestuur aan de slag.

In het beleidsplan kwamen een paar belangrijke punten naar voren. Ten eerste bleek het van belang dat leden van de afdeling het bestuur meehelpen het beleid

een succes te maken. Zonder leden ben je nergens. Echter, wanneer je leden nodig hebt om goede activiteiten te organiseren, zal je er voor moeten zorgen dat deze leden ook in de afdeling aanwezig zijn. Dit is meteen het tweede punt waar men aandacht voor moet hebben. Het is belangrijk leden lid te houden van de vereniging. Helaas wordt dit door afdelingen geregeld uit het oog verloren. Men houdt zich te vaak alleen bezig met het werven van nieuwe leden, en besteedt geen aandacht aan mensen die reeds lid zijn.

Leden werven is een vak apart. Binnen Eindhoven hebben we afgelopen jaar veel ervaring opgedaan met verschillende manieren van promoten. Gebleken is dat vooral mondeling mensen enthousiast maken goed werkt. Bekenden, vrienden, vriendinnen en argeloze voorbijgangers tijdens een avondje stappen kunnen vaak vrij eenvoudig enthousiast gemaakt worden voor de JOVD. Bekende Unique Selling Points (voor de non-angelsaksischen: unieke verkooppunten) van de JOVD zoals vorming & scholing, internationale oriëntatie, politieke debatten en dergelijke doen het altijd goed tijdens een stevig gesprek onder het genot van een biertje. Naast het mondeling promoten heeft het frequent folders en Driemasters versprei-

htpunt van de JOVD

den op vaste plaatsen na verloop van tijd ook een positief effect. Van belang is ook alle activiteiten aan te kondigen in bijvoorbeeld universiteitsblaadjes en de regionale krant.

Welkomstbrief

Heeft iemand op een gegeven moment aangegeven interesse te hebben in de JOVD, dan is het van belang hem of haar meteen een welkomstbrief te sturen en op te bellen om uit te nodigen voor de eerstvolgende afdelingsactiviteit. In dit kader verwijs ik graag naar het artikel over de afdeling "Baronie van Breda" uit de Driemaster van afgelopen juni, waarin ook nog verscheidene praktische tips op dit gebied vermeld staan.

Om leden actief te maken en mee te laten helpen het afdelingsbeleid te verwezenlijken heeft de afdeling Eindhoven gekozen voor een structuur met commissies. Elk nieuw lid wordt meteen op de mogelijkheid gewezen in een commissie plaats te

nemen. Doordat leden kunnen participeren in commissies heeft men meteen het idee met een actieve gezellige vereniging te maken te hebben, waar men zelf ook een eigen aandeel kan inbrengen.

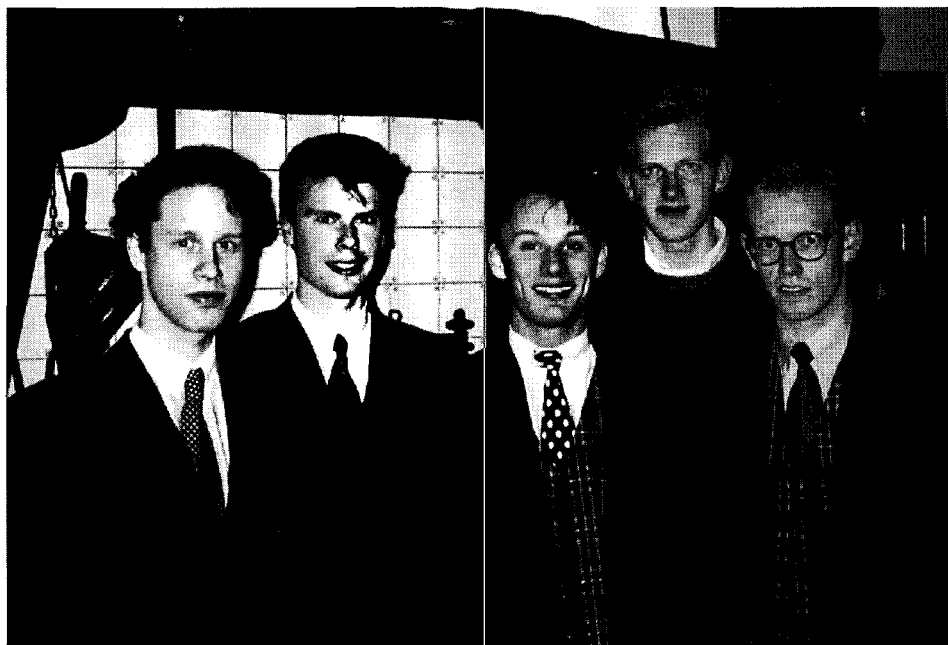
Speerpuntennota

Tot zover het verleden. Op dit moment kan de afdeling Eindhoven na een jaar hard werken de vruchten plukken van haar intensieve promotie binnen en buiten de JOVD. Door middel van die intensieve promotie heeft de afdeling het afgelopen jaar circa veertig nieuwe leden mogen verwelkomen. Tevens is het actieve deel van de leden aanmerkelijk gestegen. Dit komt tot uiting in een druk bezette politieke commissie, goed bezochte activiteiten en een fraai en krachtig afdelingsblad 'de Praetor'. Het afdelingsblad speelt hierbij een zeer belangrijke rol. Zij is in eerste instantie het contact tussen de afdeling en haar leden. Het is daarom van belang dat het afdelingsblad regelmatig verschijnt.

Een moeilijk probleem is het een eenmaal bereikte situatie te handhaven of zelfs te versterken. Deze uitdaging wil de afdeling Eindhoven komend jaar aangaan. Met de verkiezingen in het vooruitzicht is het niet meer dan normaal te proberen veel nieuwe leden te werven. Met een actief kader achter de hand moet dat niet zo'n probleem zijn. Door middel van het tijdig opstellen van een draaiboek wil Eindhoven de drie verkiezingen goed voorbereid tegemoet gaan. Er zal niet alleen aandacht besteed worden aan de landelijke politiek, maar tevens (en zoniet belangrijker) aan lokale politiek. De politieke commissie is gestart met het schrijven van een speerpuntennota voor de gemeente Eindhoven en er worden verscheidene scholenbezoeken georganiseerd. Tevens staat er naar aanleiding van het rapport 'Tops' dat drie jaar geleden de magere opkomst van de verkiezingen aan de kaak stelde, een grote enquête op stapel die aandacht besteedt aan de afstand tussen de burger en de (lokale) politiek. Op het gebied van de Europese verkiezingen is Eindhoven contacten aangegaan met de Julis in Bonn, Duitsland. Om alle activiteiten gecoördineerd te laten verlopen zijn onder andere een Promotiecommissie en een PR-commissie opgestart.

Op de goede weg

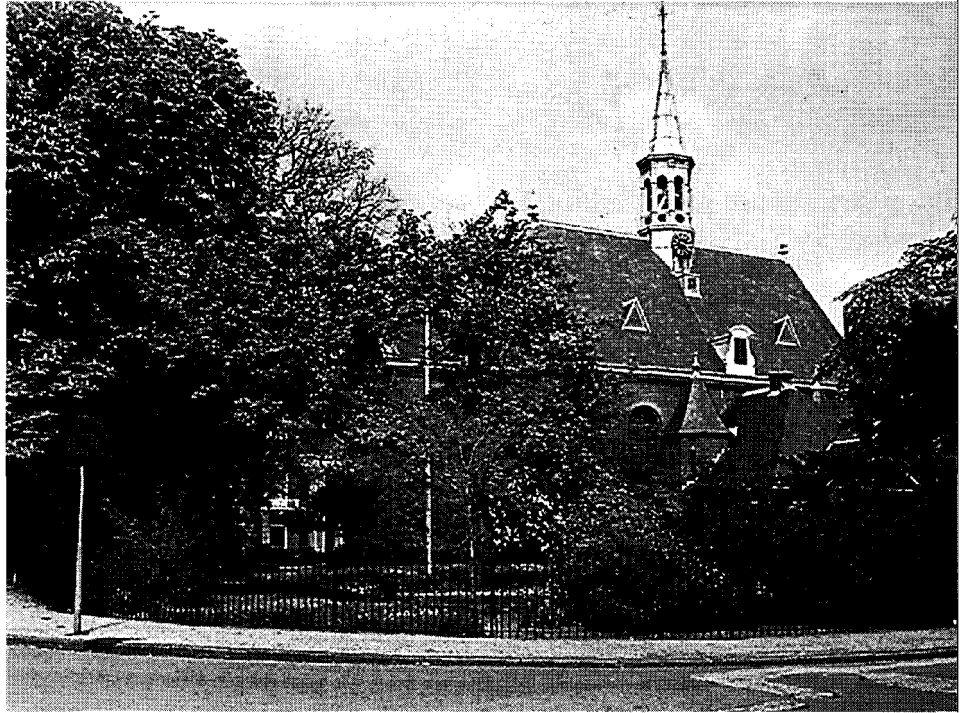
Zoals de wijze kater Alice duidelijk probeerde te maken is het van belang goed na te denken over wat je precies wilt bereiken. Maak vooraf een goed beleidsplan, leg doelstellingen vast. Op die manier kan je doelbewust de goede weg inslaan en het voor ogen hebbende beleid te allen tijde naslaan als wegwijzer. Ten slotte, ga nooit rennen, neem in het begin niet te veel hooi op je vork. Resultaten komen vanzelf, al heeft het soms wat tijd nodig. Immers, goed beleid gedijt.

Armando Voets, Evert-Jan Prins, Erik Steinmaier, Peter Duwel, John Engberink

SGP

De schrijver is lid van de jongerenorganisatie van de Staatkundig Gereformeerde Partij; eindredacteur van het ledenblad.

Het einde van de geschiedenis

door Jasper Klapwijk

Eind jaren tachtig stortte het ijzeren gordijn met oorverdovend geraas naar beneden. Het einde van het reëel bestaande socialisme luidde het einde van de koude oorlog in. Een nieuwe tijd brak aan.

De nieuwste tijd wordt volgens de liberalen gekenmerkt door de overwinning van de democratie op de dictatuur en de overwinning van de vrije markt op het staatscentralisme, van het vrije westen op het onvrije oostblok en het liberalisme op het communisme. De nieuwste tijd vormt het einde van de geschiedenis.

De liberale heilstaat waarin wij leven blijkt echter bij nader inzien niet helemaal ongeschonden uit de koude oorlog te zijn geko-

men. Calculerende burgers zijn ongeïnteresseerd in de politiek, de massa-consumptie houdt de economie nauwelijks draaiend, maar vernietigt het milieu, en de werkloosheid waart als een spook door Europa.

En ook dat is de verdienste van het liberalisme. Want in Nederland heeft de individualisering het gewonnen van de gemeenschap. De individualisering is geen objectief maatschappelijk proces, maar het nastreven van het belang van een dominante bevolkingsgroep - het individualisme. Dat staat al meer dan honderd jaar op het liberale programma. De sociale bovenlaag in onze samenleving dankt daaraan een grote mate van keuze- en bewegingsvrijheid. De knellende banden van familie en kerk zijn doorgeknipt, er is geen controle meer. Iedereen kan doen waar hij of zij zin in heeft.

Iedereen? De onderkant van onze samenleving kan met het individualisme niet uit de voeten. In de negentiende eeuw werd dat al snel duidelijk toen de kerken en de arbeidersbeweging het collectief mobili-

seerden tegen de individualiserende krachten van de bovenlaag. Er ontstonden massa-organisaties die greep op de macht kregen. Het proces van individualisering werd niet gestopt. Integendeel, het individualisme werd in de programma's van de tegenbeweging geïntegreerd; de initiatoren werden geëmancipeerd.

Er blijven mensen die niets opschieten met het individualisme. Mensen uit de laagste inkomensgroepen hebben geen keuzevrijheid. Gemeten naar het absurd hoge welvaartspeil in Nederland zijn ze arm. Honderdduizenden mensen worden aan de kant gezet omdat "de economie" nu eenmaal niet zoveel actieve mensen nodig heeft. Langdurig werklozen blijven werkloos, of ze dat nu willen of niet. Allochtone Nederlanders houden hoe langer hoe minder bewegingsvrijheid over. Nog steeds geldt: gemeenschapszin is broodnodig! De kerk en de familie, maar ook de buurt en de werkomgeving moeten het individu helpen, en het individu moet

geholpen willen worden. Geef je verstand voorrang; geef een Ander voorrang!

Een overwinning komt zelden zonder onderdrukking van het overwonnene. Dat geldt ook voor de overwinning van het liberalisme. Kerk en staat zijn gescheiden. De kerk wordt naar de rand van de samenleving gedrukt. De staat moet het vacuüm vullen. De intolerantie is uitgebannen, maar sluipt langs de achterdeur weer binnen: wie niet tolerant is moet onderdrukt worden. Wie de zaken duidelijk op een rijtje heeft is gek.

Concreet: als de SGP geen vrouwen wil toelaten, dan moet dat dwingend gecorrigeerd worden door de overheid.

Concreet: als een school geen homo-sexuele leraar wil aannemen, dan is het tijd om ze te dwingen via de Wet Gelijke Behandeling. Want artikel 1 van de grondwet zegt niet genoeg. Of misschien juist teveel: niet discrimineren naar *godsdienst*.

Kortom, de geschiedenis is nog lang niet afgelopen. Het liberalisme heeft van zichzelf gewonnen. Individualisme, democratie en tolerantie vormen geen oplossingen, maar problemen. Gelukkig kunnen we over problemen praten, maar als het erop aankomt zal dat nooit tot een *echte* oplossing leiden.

De waarheid ligt niet in het midden van het compromis, maar in het extreem van het ideaal. Dat ideaal is een andere wereld, een wereld die *goed* is om in te wonen. Een wereld waar tolerantie is vervangen door liefde, democratie door harmonie en individualisme door godsdienst. Zolang die nieuwe wereld er nog niet is - dat er één komt is zeker - hebben we iets om aan te werken, vanuit en naar dat ideaal. Zolang de nieuwe wereld er nog niet is zal vanuit de gereformeerde politiek kritiek blijven klinken, radicale maatschappij-kritiek. Kritiek met een alternatief, kritiek vanuit een positieve houding. Maar vooral kritiek vanuit het christelijk geloof, kritiek vanuit de bijbel.

Als je het niet gelooft moet je ons blad maar eens lezen.

ONGEHOORD

door Eddy Habben Jansen

Ondanks dat het in sommige kringen al eeuwen gebruik is om voor de avondmaaltijd enige passages uit de Heilige Schrift op te dissen, is het aan tafel voorlezen van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, de Grondwet en andere wetsteksten onder liberalen nooit erg ingeburgerd geraakt. Dat is jammer. Vele voortbrengselen van onze parlementaire democratie zakken zo immers weg in de vergetelheid. Het regelmatig lezen van de wet inspireert bovendien tot deregulering, zelfs bij de minder liberalen onder ons.

Het moet ongeveer twee jaar geleden zijn geweest dat Ernst Hirsch Ballin zich in zijn werkkamer liet meeslepen door de bloemrijke verzen van het Wetboek van Strafrecht en daarbij stuitte op artikel 449. Dat artikel verbiedt geestelijken om een kerkelijk huwelijk te voltrekken tussen ongehuwden. Het verbod stamt uit het begin van de vorige eeuw, toen het burgerlijk huwelijk werd ingevoerd en het kerkelijk huwelijk daaraan ondergeschikt werd gemaakt. In februari vorig jaar liet de minister weten dat hij de bepaling 'verouderd' vond en dat deze wat hem betreft kon verdwijnen. Vermoedelijk verkeerde onze Ernst in de veronderstelling dat hij met zijn geste alleen een dienst bewees aan een aantal zwartgekousten, dat bij voorkeur op de huwelijksdag eerst ter kerke wil gaan. In die overtuiging werd hij ongetwijfeld gesterkt door een petitie van 147 kerkgemeenten, die de afschaffing van het verbod bepleitten.

Lichte paniek maakte zich echter meester van onze schoolmeester

toen het vrome voorstel door nieuwlichters, vrijdenkers en andere latent goddelozen werd aangegrepen om de kerkelijke inzegening van met name homoseksuele relaties mogelijk te maken. U begrijpt, dat kon nooit de bedoeling van Ernst Hirsch Ballin zijn geweest. Bovendien, en dat was nog erger, fluisterde iemand hem in dat het schrappen van de bepaling de weg vrijmaakte voor polygame huwelijken: kerken beschikken immers niet over een centraal registratie-systeem.

Zondige losbandigheid dreigde de kerken te overspoelen. En is in Openbaringen (17 vers 2) niet te lezen dat de aarde voorafgaand aan het laatste oordeel overspoeld zal worden door hoererij?

Het laat zich dan ook raden dat de Minister beschaamd op zijn schreden terugkeerde. Onlangs liet hij in een brief aan de Raad van Kerken weten op zijn voornemen te zijn teruggekomen, omdat "er (...) geen misverstand over [mag] bestaan dat de grondslagen van ons rechtsstelsel elke vorm van medewerking aan de totstandkoming van polygame huwelijken uitsluiten." U mag raden welke beginselen worden bedoeld.

Deregulering is ingewikkelder dan het lijkt en kan kennelijk niet aan de Minister van Justitie overgelaten worden. Ooit is het hoofdbestuur van de JOVD begonnen met de samenstelling van een 'Zwartboek Regeling', waarin een symbolisch honderdtal overbodige regels opgenomen zou worden. Het laatste dat ik me daarvan herinner is een vijf-en-veertig minuten durende discussie over voorbeeld nummer twaalf.

Congresverslag

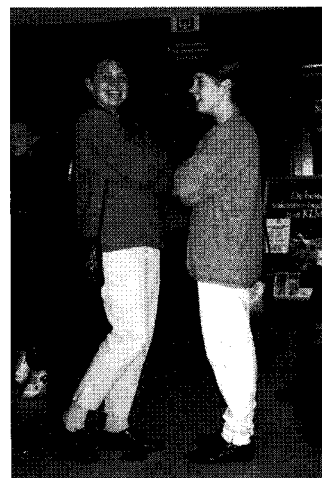
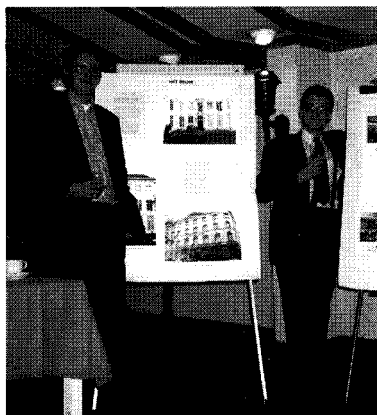
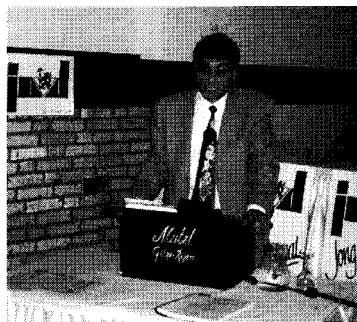
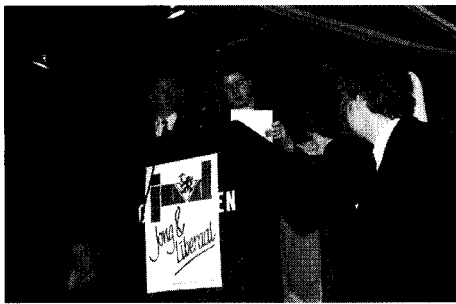
door de redactie

Het laatste jong-liberale congres van dit jaar was bruisend. Er gebeurde op politiek gebied veel, maar ook organisatorisch was het een feest. De JOVD stelde dit congres haar politiek kernpunten programma vast. Het Hoofdbestuur had een concept PKP (Politiek Kernpunten Programma), maar er waren vele alternatieven ingediend door afdelingen. Dit stond garant voor een goede politiek-inhoudelijke discussie. De JOVD heeft zich uitgesproken voor liberalisering van de economie, voor invoering van een ministelsel bij de sociale zekerheid, en voor een prestatiebeurs voor studenten. Stuk voor stuk zeer liberale stellingen.

Bij de discussie over het koningshuis ging het mis. Vele JOVD'ers bleken van het conservatieve soort en stelden zich niet op het principieel-liberale standpunt dat de monarchie moet worden afgeschaft. Slotsom was dat de JOVD voor de monarchie is. Mijns inziens een slechte zaak. Het was dan ook verheugend dat er tenminste nog een echte liberaal was, in de vorm van Hans-Peter Lassche, die na dit besluit elk betoog besloot met :”Overigens ben ik van mening dat de monarchie moet worden afgeschaft”.

Ook organisatorisch was er vuurwerk. Voor de post van hoofdredacteur waren twee gegadigden. Na uren lange discussie en insinuaties over en weer is uiteindelijk met een krappe meerderheid Folkert Bolkestein gekozen. Was de stemming iets anders uitgevallen, dan was er nu een andere hoofdredacteur met een andere redactie geweest.

Voor uw redacteurs waren er dus genoeg hachelijke momenten dit congres, maar al met al mag men het toch zeer geslaagd noemen.

Afdelingsbonsjes en bralapen

door Arthur Wijnschenk

Afgelopen weekeinde maakte ik mijn zoveelste JOVD-congres mee. En hoewel ik nog maar nauwelijks van de vermoeienissen gekomen ben, ben ik toch achter mijn PC gekropen. Er is namelijk iets dat mij van het hart moet.

Buitengewoon driftig

Het blijft me een doorn in het oog dat nog steeds niet gestemd wordt via het 'one man one vote' systeem. Het is in mijn ogen ridicul dat de afdelingsbonsjes bepalen hoe er gestemd wordt. Waarom wordt dat niet bepaald door alle aanwezige leden? Dan zou wellicht de discussie de doorslag geven, en niet de machtspolitiek van de Remco Spaa's (voorzitter van de afdeling Rijnmond *red.*) van deze wereld. Want ook dit congres viel me weer op, dat deze personen zich eerder laten leiden door hun eigen carrièreplanning dan door hun politieke ideeën. Dit maakt me buitengewoon driftig.

Een goede illustratie hiervan vindt men in de behandeling van de kwestie Hoogenboezem. Eerst werd op een lafhartige en indirecte manier de persoon in casu van 'corruptie' beticht. Na behandeling in werkgroep A leek het erop dat de zaak was afgehandeld. Er was, zoals gebruikelijk, weer eens sprake van een storm in een glas water. Maar daar lieten de smaakmakers van de grote afdelingen het niet bij. Er moest een motie komen. Niet

over de kwestie zelf. O nee. We zouden eens eerlijk zeggen waar het op staat. Nee, ze namen hun toevlucht in een buitengewoon zwakke motie, waarin ze stelden dat de vice-voorzitter Organisatie (natuurlijk niet de heer Hoogenboezem persoonlijk) in het vervolg niet meer alleen met de hotels mocht onderhandelen over de congressen.

Jawel, een motie van wantrouwen. Iedereen was daar van overtuigd, behalve de indianers. Die meenden dat het hier om een gewone, zakelijke motie ging. Mij is nog steeds niet duidelijk of de heren nu te laf waren om de ware aard van de motie te erkennen, of simpelweg te dom. Misschien hadden ze gewoon zin in een pleinaire roddelrubriek.

De motie werd aangenomen, tot stomme verbazing van vele aanwezigen. Maar ja, wat wil je als de heren de stemmen van hun afdelingen zonder verder nadenken omhoog dirigeren. Het hoofdbestuur trok zich terug voor beraad. Toen pas drong de ernst van de situatie tot de 'leidende figuren' van de club door. Wie met vuur speelt, kan zijn vingers branden. Beteu-terd als kleine peuters liepen ze rond. Zo hadden ze het niet bedoeld. Mijne heren, dat u het blauwe jasje van pappa aanheeft, wil nog niet zeggen dat u zich met grote mensen zaken kunt bemoeien.

Groteske openbare afgang

Nadat het hoofdbestuur was teruggekeerd met de mededeling dat zij de motie naast zich neer zou leggen, waren de heren bonsjes daar gelukkig ook van overtuigd. Zij putten zich uit in excuses, en spraken hun vertrouwen uit in de vice-voorzitter Organisatie. Een groteskere openbare afgang is niet denkbaar. Voor de volgende congressen zou ik u willen meegeven: bezint eer gij begint.

U ziet, niet alleen wordt echt democratische besluitvorming via het huidige stelsysteem onmogelijk gemaakt, er is nog een ander probleem. De mensen met de stemmen kunnen hun verantwoordelijkheid niet aan.

En er zijn nogal wat Spaa's, hele Straat-en zelfs. Zo hebben we nog onze bralaap uit het hoge Noorden. Maar die staat tenminste voor zijn zaak, en lijkt niet bevreesd om zijn plaatsje in het hoofdbestuur mis te lopen.

One man, one vote

Goed, one men one vote dus. Mijn inziens neemt de discussie binnen de vergadering dan pas echt goede vormen aan, daar het ineens onmetelijk aantrekkelijk wordt om je opponenten van je gelijk te overtuigen. Zelf te kunnen stemmen zoals jij denkt dat het goed is, zonder daarbij door allerlei bobo's met hun eigen overwegingen gehinderd te worden, lijkt mij zeer liberaal.

Ik hoop dan ook dat velen de speech van de heer Hietink goed ter ore is gekomen, de inhoud was perfect en de strekking evident. Liberalisering moet niet alleen het motto naar buiten zijn, maar verdient ook binnen onze eigen gelederen de nodige aandacht.

Maar goed, veel vertrouwen dat dat ook bij de afdelingsbonsjes zal doordringen heb ik niet. Daarom heb ik inmiddels mijn lidmaatschap van de afdeling Rijnmond beëindigd en zal ik verder gaan vanuit een afdeling waar men het wel begrijpt. Ik heb er vertrouwen in dat velen mij zullen volgen.

Verslag van de internationale toekomst

door Eddy Habben Jansen en Arjan Toor

IFLRY

The International Federation of Liberal and Radical Youth is het in 1979 opgerichte wereldwijde samenwerkingsverband van liberale jongerenorganisaties. Op dit moment telt de federatie 43 lidorganisaties, 5 kandidaat-leden en 6 waarnemers. De JOVD werd in januari 1950 de veertiende lidorganisatie van IFLRY's voorloper WFLRY. Naast onder meer seminars en uitwisselingen organiseert IFLRY jaarlijks een congres voor alle lidorganisaties, doorgaans ergens in Europa.

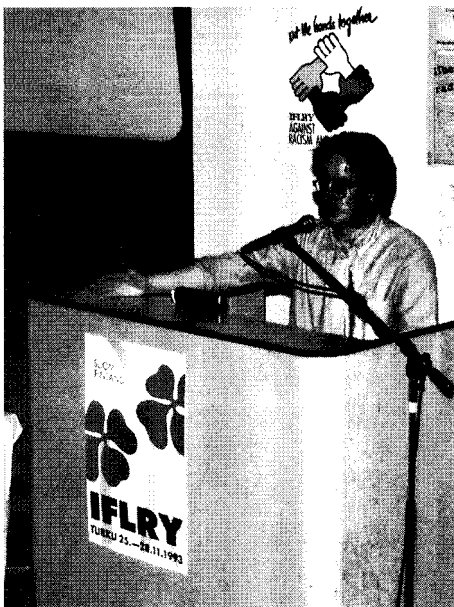
Behalve sneeuw, sauna's, duizenden meren en de kerstman heeft Finland twee IFLRY-lidorganisaties. Eén richt zich op de Zweeds sprekende minderheid, de andere verenigt maar liefst 37.000 Fins-talige jongeren. Voor IFLRY voldoende redenen om van 25 tot en met 28 november te congresseren in Turku (of Åbo, zoals de Zweden zeggen) in Zuidwest-Finland. Een vijf man (m/v) sterke JOVD-delegatie streek voor dit evenement neer in het met sneeuw omgeven Rantasipi Ikituuri Hotel. Tijdens het vorige IFLRY-congres in Zuid-Engeland werd een nieuw 'Manifesto' vastgesteld, vergelijkbaar met ons PKP. Dit jaar was er meer aandacht voor organisatorische aangelegenheden, waaronder de toelating van nieuwe leden en de samenstelling van een nieuw bestuur. Op dat laatste punt had ook de JOVD een suggestie. Oud-HB-lid Hans-Peter Lassche was kandidaat

gesteld als vice-voorzitter, waarvan IFLRY er maar liefst vijf heeft.

Net als op een JOVD-congres volgde de opening van de vergadering op een toespraak van een politicus van naam, met dat verschil dat het vroeg in de ochtend gebeurde. Uitverkoren was Paavo Väyrynen, tot voor kort de Finse minister van Buitenlandse Zaken en momenteel één van de twee kansrijke kandidaten in de race om het presidentschap. Zoals in meer landen staan ook in Finland de economie en de sociale zekerheid onder druk. Maar er zijn meer uitdagingen voor Väyrynen. Door de sterk veranderde relatie met de voormalige Sovjet-Unie heeft zich enerzijds een problematisch scherpe daling van de export voorgedaan en is anderzijds toenadering en toetreding tot de Europese Unie een reële optie geworden. De komende jaren moet blijken of Finland er in slaagt zich een plaats te verwerven in het nieuwe Europa.

Ook IFLRY ondervindt de gevolgen van de politieke verschuivingen in Europa. Jarenlang werd IFLRY gedomineerd door West-Europese organisaties. De afgelopen jaren is een groot aantal Oost-Europese organisaties toegetreden. Bovendien groeit ook de achterban in Latijns Amerika en zijn de eerste stappen in Afrika en Azië gezet. Noord-Amerika en Oceanië zijn al langer, maar niettemin mager vertegenwoordigd. Tijdens dit congres werden de jonge liberalen uit Kroatië (MHL) en Slowakije (DMS) toegelaten als lidorganisatie. Voorafgaand aan het lidmaatschap hebben organisaties een bepaalde tijd de status van kandidaatlid. Die status werd in Turku verleend aan organisaties uit Tsjechië (REAL) en Litouwen (LLJ). Zeker op langere termijn betekent de uitbreiding van het aantal lidorganisaties en de grotere spreiding over de wereldkaart dat het in de naam opgenomen voorvoegsel 'International' een vlag zal zijn die de lading beter dekt dan nu het geval is. Dat betekent ook dat de invloed van West-Europeanen kleiner zal zijn, wat

Hans-Peter Lassche in Turku

bepaald niet strijdig is met de JOVD-opvattingen over een rechtvaardige wereldorde. Daar komt bij dat de verschillende lidorganisaties van IFLRY meer gelijklopende dan tegenstrijdige belangen hebben.

Bij de verkiezingen voor het nieuwe bestuur werden de veranderende machtsverhoudingen zichtbaar. Acht kandidaten streden voor de vijf functies van vice-voorzitter. Onder de vijf gekozen vice-voorzitters is evenals in de vorige periode één Latijns-Amerikaan en voor het eerst in de geschiedenis van de na-oorlogse jong-liberale samenwerking een Oost-Europeaan, de uit Slovenië afkomstige Roman Jakic. Het kiezen van een bestuur heeft in IFLRY veel weg van een wiskundeles. Gewerkt wordt met het 'Single Transferable Vote'-systeem, waarbij gestemd wordt door een volgorde van voorkeur voor de verschillende kandidaten op te geven. De details zullen we u besparen, maar binnen het systeem is voor een vice-voorzittersstoel enerzijds ongeveer 17% van de eerste voorkeursstemmen voldoende, anderzijds is het theoretisch mogelijk dat een kandidaat op alle voorkeurlijstjes voorkomt, maar niet gekozen wordt. Het is aan anderen om te beoordelen of het de JOVD-delegatie ontbrak aan rekenvaardigheid of lobbyvaardigheden of dat wellicht het ontbreken van een smeergeld-budget ons parten gespeeld heeft. Het resultaat van de verkiezing was in elk geval dat Hans-Peter niet op het pluche belandde. In zijn plaats konden we JD-kandidaat Suzanne Bakker feliciteren.

De E.G. en het Arabisch-Israëlische conflict

door Yair Pinto

Het immer actuele conflict sleept sinds de oprichting van de staat Israël in 1948. De Arabische reactie daarop was een massale inval. Het enige resultaat van deze inval was dat Israël gebied veroverde en dat de palestijnse staat werd opgeslokt door Jordanië. Na deze vernedering waren de Arabieren dubbel zo gemotiveerd om Israël te vernietigen en na deze Arabisch-Israëlische oorlog volgden er nog drie. De Suez-oorlog in 1956, de zesdaagse oorlog in 1967 en de Jom-Kippoeroorlog in 1973. De Israëlische invasie in Libanon in 1982 laat ik buiten beschouwing.

De oorlogen in 1967 en 1973 brachten grote veranderingen teweeg. Bij de zesdaagse oorlog veroverde Israël de Gaza-strook, de westelijke Jordaanoever, de Golan-hoogte en de Sinai. Deze oorlog was om twee redenen een keerpunt. Ten eerste kwam er een nieuwe factor in het conflict, namelijk de bezette gebieden. Ten tweede had dit het begin van een mentaliteitsverandering als gevolg bij zowel de Arabieren als het Westen. De Arabieren waren niet meer zo zelfverzekerd als daarvoor, en begonnen er aan te twijfelen of ze de Israëliërs überhaupt wel konden verslaan. In het Westen begon men Israël niet meer te zien als een klein zielig landje dat weerloos was tegen een overmacht aan Arabieren, maar begon men Israël te zien als een sterke natie die de Arabieren best aankon. Deze mentaliteitsverandering was bij het Westen en de Arabieren compleet na de oorlog in 1973. In die oorlog stond Israël er in het begin slecht voor, maar opnieuw versloeg het de Arabieren. De mentaliteitsverandering had tot gevolg dat de Arabieren minder happig waren op een nieuwe oorlog en zich min of meer neerlegden bij de bestaande situatie. Egypte sloot dan ook in 1977 vrede met Israël in ruil voor de Sinai. Met betrekking tot de Arabieren hadden de overwinningen dus alleen maar positieve gevolgen, met betrekking tot het Westen lag dat anders. Uit schuldgevoel over wat de joden in de tweede wereldoorlog was aangedaan en omdat ze Israël als de underdog zag, had het Westen altijd 100 procent achter Israël gestaan. Na 1973 begon dat snel te

veranderen. De tweede wereldoorlog was allang afgelopen en Israël was niet langer zielig. Het Westen ging de zaken nu ook uit Arabisch perspectief bekijken.

Op dit moment zijn de vredesonderhandelingen bezig en het einde van het conflict lijkt in zicht te komen. In hoofdlijnen is iedereen het met elkaar eens. Israël gaat land geven en de Arabieren geven vrede. Een dubieuze rol speelt mijns inziens Europa. Bij de onderhandeling is de inzet als volgt. De Arabische landen willen alle veroverde gebieden terug in ruil voor vrede, Israël wil zo min mogelijk gebieden teruggeven en toch vrede. Israël ziet natuurlijk wel in dat ze veel gebied moet teruggeven in ruil voor vrede, maar het is niet slim om aan het begin van de onderhandelingen het achterste van je tong te laten zien. Bovendien zijn er inderdaad gebieden die Israël echt niet terug wil geven, zoals Oost-Jeruzalem.

Daarom was het standpunt dat de E.G. aan het begin van de onderhandelingen innam, en dat verwoord werd door onze toenmalige minister van Buitenlandse Zaken Van den Broek, dubieus. De E.G. wenste uitvoering van de VN-resoluties die eisten dat Israël alle bezette gebieden teruggaven. De E.G. vond dat Israël dit moest doen in ruil voor vrede. Dit was precies het Arabische standpunt. Hiermee was de ommekeer compleet. Twintig jaar na de Jom-Kippoeroorlog is de houding in Europa veranderd van pro-Israël in lichtelijk anti-Israël. Een andere ommekeer is ook compleet. De Arabieren die eerst niet wilden rusten voordat ze Israël vernietigd hadden, zijn nu tevreden als ze een situatie bereiken, die voor hen nadeliger is dan de situatie in 1948.

De houding van de Arabische landen draagt duidelijk bij tot het bereiken van vrede. De houding van de E.G. mijns inziens niet. Israël is heel erg pro-vrede. De Arabische landen ook, maar hun houding wordt compromislozer doordat een buitenstaander zegt dat ze volledig gelijk hebben. Dus afgezien van de vraag of de E.G. gelijk heeft met haar opvattingen, is het feit dat ze die aan het begin van de onderhandelingen naar buiten brengt zeer ontactisch. De rol van de E.G. is veranderd van buitenstaander tot factor, die het bereiken van een oplossing bemoeilijkt. Het wordt tijd dat de E.G. zichzelf en haar rol in het bereiken van wereldvrede wat kritischer bekijkt.

Vragen aan Frijlink

door Annemieke Brons

In juni 1991 kwam de toenmalig voorzitter van de afdeling Groningen in het hoofdbestuur. Hij zou maar liefst drie functies bekleden, voorlichter, politiek secretaris en VVP (Vice-Voorzitter Politiek), en het uithouden tot november 1993. Zijn naam, Marco Frijlink.

In zijn afscheidsspeech kwam voornamelijk het gebrek aan dualisme in de vereniging naar voren. Volgens Frijlink een groot probleem, dat al meerdere jaren speelt. Hij zegt daarover: "In essentie ligt het hele probleem bij de vereniging" en "Buiten de congressen om laat het hoofdbestuur zich weinig gelegen liggen aan de wensen van de vereniging".

Hoe denk je dat het komt dat de vereniging zo weinig kritisch is?

"Binnen de JOVD is er al langer sprake van een vereniging die te weinig het hoofdbestuursbeleid bekritiseert en te weinig zijn eigen wil oplegt aan het hoofdbestuur. En als dat al gebeurt trekt het hoofdbestuur de trucendoos open om de ongewenste mening van de vereniging terug te laten trekken.

De afdelingen hebben een gebrek aan invloed op het landelijke beleid. Op congressen proberen zij hun mening te laten horen, maar buiten die congressen om houdt het hoofdbestuur weinig rekening met de wensen van de vereniging. Maar één keer heb ik meegemaakt dat dat wel gebeurde. Het paste toen aardig in het straatje van het hoofdbestuur om een subsidie-pot voor het augustusoffensief in te stellen. Dit gebeurde naar aanleiding van opmerkingen op het juni-congres.

Ik heb altijd geprobeerd wel rekening met die wensen te houden. Ik vind dat je dat ook moet doen, gegeven het feit dat je weet dat de afdelingen geen vuist kunnen maken op het landelijk congres. Het is heel slecht gesteld met het dualisme in de vereniging. Het hoofdbestuur maakt zich absoluut niet druk over de congressen. Daar worden echt geen wezenlijke besluiten genomen die het hoofdbestuursbeleid doorkruisen.

Als je je dat als hoofdbestuur realiseert, vind ik dat je ook de verantwoordelijkheid hebt om, meer dan je in een geval van een goed werkend dualistisch systeem zou doen, rekening te houden met wat de afdelingen willen en wat de vereniging wil. De vereniging moet gestimuleerd worden haar macht te gebruiken."

Waar liggen de oorzaken van het niet werken van het dualistische systeem?

"Je moet je wel realiseren dat we als hele vereniging op dit moment in een opbouw-fase zitten. Het gaat over de hele linie slecht. Dat realiseren het hoofdbestuur en de vereniging zich wel. Als gevolg van

het feit dat het zo slecht gaat en als gevolg van een gigantisch verloop van kader de afgelopen jaren, gaat het ook met het dualisme slecht. Ik denk dan niet dat het werkt als je zegt: wij gaan als hoofdbestuur wel doen alsof er dualisme is, dan komt het vanzelf wel terug bij de vereniging. Vervolgens roepen we dat we zo open zijn en dat er kritiek moet komen, maar dat werkt niet. Dat zie je."

Wat kun je daaraan doen?

"Je moet de vereniging stimuleren om zich kritischer op te stellen, hoewel dat heel erg moeilijk is. Het is natuurlijk een beetje raar dat de ene partij in een dualistisch systeem tegen de andere partij gaat zeggen: je moet je krachtiger opstellen. Maar je moet wat meer rekening houden uit jezelf met wat de vereniging wil. Het werkt gewoon niet om jezelf op een congres hard op te stellen, want dan wals je over de vereniging heen. Neem het voorbeeld van de begroting. Zaterdag overdag in de werkgroep is een aantal begrotingswijzigingen voorgesteld, die dan zaterdagavond behandeld zouden moeten wor-

den. Iedereen weet dat, want iedereen heeft in de werkgroep gezeten. Zaterdagavond begint Petersen met de behandeling van de agenda en na drie seconden heb je al door dat het tempo vrij hoog ligt, dan zijn de eerste drie punten al behandeld. Je weet dan dat je op moet letten, dus hou je met je vinger de agendapunten bij. Vervolgens komt punt zes, begroting, en steek je je hand op. Maar bij punt 10 kwamen ze er pas achter.

In essentie ligt het hele probleem bij de vereniging en dat is niet arrogant bedoeld. Maar als je het hebt over dualisme dan zie je dat de vereniging op het moment de *onmachtige* partij is. Op dit moment is het niet al te best gesteld met het bestuurlijk kader in de vereniging. We organiseren bijvoorbeeld niet voor niets die regionale topkadercursussen.

We proberen het kader weer heel essentiële dingen bij te brengen. Dat geldt zelfs voor de grote afdelingen.

Zoiets doe je niet als je denkt dat het goed gaat met de afdelingen; dat de afdelingen heel goed in staat zijn om goed mee te komen. Dat is gewoon niet zo."

Denk je dat het beter wordt ?

"Uiteindelijk zal het op de lange termijn wel beter worden. Over de hele linie gaat het nu al een stuk beter. Als het dualisme beter wordt toegepast in de afdelingen zal het ook op landelijk niveau beter worden toegepast. Je ziet dat de afdelingen door de malaisesfeer van de laatste jaren meer in zichzelf gekeerd zijn. Primair houden ze zich bezig met de problemen in hun eigen afdeling en dat heeft tot gevolg dat de aandacht voor het landelijke beleid een beetje verslapt is.

Als grootste knelpunt zie ik dat de afdelingen nog steeds te veel op kijken naar het hoofdbestuur. Ik denk dat afdelingen soms bang zijn dat ze serieuze problemen krijgen als ze opstaan tegen het hoofdbestuur. Zoals het ging met de motie over de congresonderhandelingen op het laatste congres. Het hoofdbestuur reageerde wat bozig op het aannemen daarvan en meteen smeken ze of we hem alsjeblieft naast ons neer willen leggen, want ze willen niet dat we boos worden. Dat is een absurde situatie. Je hoeft het hoofdbestuur niet te vriend te houden.

Overigens is dit alles niet zozeer kritiek als wel een aansporing voor zowel hoofdbestuur als vereniging. Beide moeten eraan werken om het dualisme terug te krijgen. Het hoofdbestuur door beter te kijken naar en te handelen in de geest van

de wensen van de vereniging. En de afdelingen door meer hun macht te gebruiken."

Vind je dat de politieke discussie op congressen de laatste tijd is verbeterd ?

"In grote lijnen zie je niet dat de politieke discussie beter is geworden. Dat heeft een aantal redenen. Het wordt slecht voorbereid. De congres-discussie heeft toch een lage prioriteit, want al die afdelingen zijn toch voornamelijk met zichzelf bezig. Je ziet dat bijvoorbeeld aan de discussie over liberaal samenwonen. Dat was een stuk van een pagina of acht op hoofdlijnen. Dat werd bijna aangenomen en daar is niet één regel aan gewijzigd. Dan maak je mij niet wijs dat daar serieus over nagedacht en gediscussieerd is. Uiteindelijk is het op procedurele gronden verworpen, maar niet vanwege de inhoud. Verder zie je dat afdelingen zich te weinig verantwoordelijk voelen voor de besluitvorming op het congres. Als je ziet wat er af en toe wordt aangenomen, dan rijzen de haren je te berge. Ook zie je met name bij moties dat mensen de techniek niet meer beheersen om een goede en consistent opgebouwde motie te schrijven. Dat komt ook weer door een snelle doorstroom. Het betekent wel dat moties, waar best een goede gedachte achter zit, bij voorbaat verworpen worden doordat ze slecht onderbouwd zijn. Dit kun je overigens best makkelijk oplossen, bijvoorbeeld door de regionale topkadercursussen.

Als laatste zie je dat mensen meer geïnteresseerd zijn in detailkwesities. Je ziet nog zelden moties die echt over principiële dingen gaan. Als er al zo'n motie komt, dan lukt het het congres niet zich daarover uit te spreken. Op het afgelopen congres had de afdeling Rijnmond een motie vóór de mogelijkheid euthanasie op patiënten in coma toe te passen en een motie tegen die mogelijkheid voorgelegd, zodat we in ieder geval een uitspraak konden doen, want daar ligt nog steeds een lancune in onze standpunten. Nu ligt er dus een mogelijkheid om een uitspraak te doen en nog doen we dat niet. We discussiëren dan op hoofdlijnen en allebei de moties worden verworpen. Afdelingen vinden dan wel dat de moties hier en daar nog wat veranderd of aangescherpt moeten worden, maar op de één of andere manier lukt het ze niet om daar consensus over te krijgen op het congres. Ze hebben liever dat we er weer geen uitspraak over doen, dan dat we die discussie op hoofdlijnen voeren. Dat vind ik jammer."

29 januari

Voor diegenen die zich verder willen verdiepen in het internationale jongerenwerk van de JOVD, organiseert het Internationaal Secretariaat de cursus "Internationaal"; op het Algemeen Secretariaat, van 11.00 tot 17.00 uur. Aanmelden bij Arjan Toor (050-185890)

**WIJ DRUKKEN
BIJNA
ALLES !**

Buiten bankbiljetten kunt u bij ons terecht voor al uw wensen op drukgebied

**Dinky
Druk**

Pastoor Koopmanweg 5
Postbus 330, 1780 AH Den Helder
Tel. 02230 - 31466, Fax 02230 - 37855

BON

Ondergetekende,

Naam:

Adres:

Postcode & woonplaats:

Telefoon:

Tekent in op ... exemplaren van de lustrumuitgave van de JOVD à f 35 en wacht een betalingsverzoek af.

Handtekening:

Opsturen naar: Eddy Habben Jansen, Prof. Ritze-
ma Boslaan 55-1, 3571 CM Utrecht
(telefoon 030-733139)

KRAATS KRAAKT

Publiek Domein ?

In de krochten van het Van der Valk-hotel te Gilze-Rijen gebeurden het afgelopen congres weer de vreemdste dingen. De geschiedenis die mij het meest bevreesde was die van een jongen, die in de illusie verkeerde zich in een driepersoonskamer desnachts ongestoord te ruste te kunnen leggen... Dat viel dus tegen. Hij kwam in een situatie te verkeren die eigenlijk te gek voor woorden is... Zijn kamergenoten, een jongen en een meisje, bedreven namelijk schaamteloos het liefdesspel in het andere bed, dat zich in de hotelkamer bevond.

U zult begrijpen, dat de arme jongen zich buitengewoon ongelukkig moet hebben gevoeld. En geef hem eens ongelijk. Zou jij ook niet veel liever gezellig mee hebben gedaan? Je vraagt je af aan wat voor een ziekelijke vorm van exhibitionisme zulk een koppel in 's hemelsnaam lijdt. Ik bedoel maar, een normaal stel zou toch enige beslotenheid verkiezen bij zo een intiem moment?

Toen tijdens de rondvraag aan het eind van het congres hier grappen over werden gemaakt, liep de vrouwelijke exhibitionist verontwaardigd naar de microfoon en krijtte in de richting van ons landelijke bestuur iets in deze trant: "Waarom lagen wij dan ook met z'n drieën op een driepersoonskamer?" U snapt dat de logica van deze gedachten-gang zelfs de meest briljante vergaderaar geheel ontging... Wellicht was zij zwakzinnig...? Dat zou veel verklaren... Dan mag je dat soort dingen doen... Schijnt het.

Ik vraag me af, wat ik zelf gedaan zou hebben, als man alleen met zulke psychoten op mijn kamer? Een ding is zeker ik zou zoiets niet zo maar over mijn kant hebben laten gaan. De liefdesdaad zou ik op het moment suprême genadeloos afgestraft hebben. Ik zou er voor gezorgd hebben dat de twee vrienden een intense vernedering, op een manier die de vrienden hun leven lang geestelijk zou verminken, zouden hebben ondergaan... Welke vormen van openbare executie zouden binnen het liberale gedachtegoed toelaatbaar zijn geweest?... Zo wie zo, zou ik de kamerdeur wijd open hebben gegooid, om vervolgens als een marktkoopman op de gang te gaan staan brullen: "Komt dat zien! Komt dat zien!" In een oogwenk zou de kamer zijn volgestroomd met JOVD'ers, die druk becommentariërend het schouwspel zouden zijn gaan gadeslaan. Luid lachend om de afmetingen van het mannelijk deel van de openbare knaap en de eigenaardigheden van de secundaire en primaire geslachtskenmerken van de openbare vrouw. Het zou ook een goede stunt zijn geweest om het een en ander op videoband vast te leggen, om de band vervolgens gedurende het gehele congres in de plenaire zaal op een scherm van zes bij tien meter af te draaien.

Misschien dat jullie nog wel iets veel gemeners zouden kunnen bedenken? Wie zijn er nu gefrustreerd? Wij of zij...?

JOVD-geschiedenis te boek

In de Louis XV zaal van de Haagse Pulchri Studio verzamelden zich op 26 februari 1949 jonge liberalen. Op uitnodiging van de door het VVD-hoofdbestuur ingestelde "Jongeren-Commissie" onder leiding van D.W. Dettmeijer ging het gezelschap tijdens de bijeenkomst over tot het oprichten van een vereniging: de Jongeren Organisatie Vrijheid en Democratie, kortweg JOVD. Ruim een jaar eerder werd de Volkspartij voor Vrijheid en Democratie opgericht, ontstaan uit de in 1946 opgerichte Partij van de Vrijheid (PvdV) van D.U. Stikker en een groep rond de uit de Partij van de Arbeid (PvdA) gestapte P.J. Oud.

De relatie tussen de verschuiving aan het liberale partijfront en de oprichting van de JOVD is duidelijk. De oprichting was een logisch gevolg van de oprichting van de VVD en werd door die partij geïnitieerd. Ook andere politieke jeugdorganisaties werden langs de bestaande partijlijnen opgericht of heropgericht. De aard van de relatie met de VVD was tijdens de bijeenkomst in de Pulchri Studio uiteraard onderwerp van gesprek. Als conclusie meldt het verslag: "De J.O.V.D moet niet de bijwagen van de V.V.D. worden; maar wij willen graag contact houden met de V.V.D. (...) Wij hebben de ruimte om ons te oriënteren." Daarmee werd de basis gelegd voor een nu al ruim 44 jaar durende discussie over de relatie tussen JOVD en VVD.

Ter gelegenheid van het negende lustrum van de JOVD zal in maart volgend jaar een boek verschijnen waarin de 45 dan achter ons liggende jaren worden beschreven. Het is de eerste uitgave die een volledig overzicht van de JOVD-geschiedenis geeft. De mogelijkheid bestaat om het boek (160 pagina's) nu al te bestellen door middel van voorintekening. De prijs is dan f 35 in plaats van f 40. In het boek wordt een lijst van voorintekenaars opgenomen. Intekenen kan nu, betalen hoeft nog niet. Een betalingsverzoek wordt toegezonden.

INTEKENBON Z.O.Z.